सुसमाचारग्रन्थाःप्रेरितानां कृत्यं च

विषयसूची

मत्तीयाःसुसमाचारः	1
मरकुसस्य सुसमाचारः	23
लूकस्य सुसमाचारः	37
योहनस्य सुसमाचारः	61
प्रेरितानां कृत्यम्	79

मत्ती

अध्याय 1

1 अब्राहमस्य दाऊदस्य पुत्रस्य येशुमसीहस्य वंशस्य पुस्तकम्।
2 अब्राहमः इसहाकं जनयति स्म; इसहाकः याकूबं जनयति स्म; याकूबःयहूदां तस्य भ्रातरं च जनयति स्म।
3 यहूदाःथामारनगरस्य फारेसं जरं च जनयति स्म। फारेस् एस्रोम् जनयति स्म; एस्रोमःच अरामं जनयति स्म;
4 अरामः अमीनादबं जनयति स्म; अमीनादबः च नास्सोन् जनयति स्म; नास्सोन् च साल्मनं जनयति स्म;
5 सल्मोनः राकाबनगरस्य बूजं जनयति स्म। बूजः रूथस्य ओबेदं जनयति स्म; ओबेदःयिस्सीं जनयति स्म;
6 येस्सी राजा दाऊदं जनयति स्म। राजा दाऊदः उरियासस्य भार्यायाःसोलोमनं जनयति स्म।
7 सोलोमनः रोबोआमम् जनयति स्म; रोबोआमः अबियाम् जनयति स्म; अबिया च असं जनयति स्म;
8 असा योसाफाट् जनयति स्म; योशाफात् योरामं जनयति स्म; योरामःओजियाःजनयति स्म;
9 ओजियासःयोआथमं जनयति स्म। योआथम् अकाजं जनयति स्म; अखाजःइजकियस् जनयति स्म;
10 इजकियस् मनश्शं जनयति स्म। मनश्श् च अमोनःजनयति स्म; आमोनःयोशियां जनयति स्म;
11 योशियासःयकोनियाःतस्य भ्रातरश्च बाबिलोनदेशं नीताःआसन्।
12 तेषां बाबिलोनदेशं नीतः ततः परं यकोनियासः सलाथिएलं जनयति स्म। सलाथिएलःजरोबाबेलं जनयति स्म;
13 जरोबाबेलः अबीउदं जनयति स्म। अबीउदः एलियाकीम् जनयति स्म; एलियाकीमःअजोर् जनयति स्म;
14 अजोर् सादोकं जनयति स्म। सदोक् च अचिम् जनयति स्म; अकिमःएलियुदं जनयति स्म;
15 एलियुदःएलिजारं जनयति स्म। एलियाजरःमत्थानं जनयति स्म; मत्तनःयाकूबं जनयति स्म;
16 याकूबःमरियमस्य पतिं योसेफं जनयति स्म, यस्मात् येशुःख्रीष्टः इति उच्यते।
17 अब्राहमात् आरभ्य दाऊदपर्यन्तं सर्वाणि वंशजानि चतुर्दशपुस्तकानि सन्ति। दाऊदात् आरभ्य बेबिलोनदेशं नीतपर्यन्तं चतुर्दशपुस्तकानि सन्ति। बेबिलोनदेशं नीत्वा ख्रीष्टपर्यन्तं चतुर्दशपुस्तकानि सन्ति।
18 येशुमसीहस्य जन्म तथैव अभवत्, यदा तस्य माता मरियमः योसेफेन सह विवाहं कृतवती तदा सा पवित्रात्मनः गर्भवती अभवत्।
19 ततः तस्याः पतिः योसेफः न्याय्यः सन् तां जनसामान्यं कर्तुं न इच्छति स्म, सःतां गुप्तरूपेण त्यक्तुम् इच्छति स्म।
20 किन्तु सःएतानि चिन्तयन् स्वप्ने भगवतःदूतःतस्मै प्रकटितःसन् अवदत्, हे दाऊदस्य पुत्रःयोसेफ, तव भार्या मरियमं भवतःसमीपं ग्रहीतुं मा भयम्, यतःतस्याःगर्भधारणं वर्तते पवित्रात्मनः।
21 सा पुत्रं जनयिष्यति, त्वं तस्य नाम येशुःइति स्थापयिष्यसि, यतः सःस्वजनं तेषां पापात् उद्धारयिष्यति।
22 इदम् सर्व्वं कृतं यथा भगवता भविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत्।
23 पश्य, कुमारी गर्भवती भविष्यति, पुत्रं जनयिष्यति, तस्य नाम इमान्युएल इति कथयिष्यन्ति, यस्य अर्थः अस्ति, अस्माभिः सह परमेश्वरः।
24 ततः योसेफः निद्राद् उत्थापितः सन् भगवतः दूतस्य आज्ञानुसारं कृत्वा स्वपत्नीम् अङ्गीकृतवान्।
25 यावत् सा प्रथमपुत्रं न जनयति तावत् तां न जानाति स्म।

अध्याय 2

1 येशुः राजा हेरोदस्य काले यहूदियादेशस्य बेथलेहेमनगरे जात; तदा पूर्वतःयरुशलेमनगरं प्रति ज्ञानिनःआगताः।
2 "यहूदीनां राजा जातःकुत्र अस्ति? यतो वयं पूर्वदिशि तस्य तारकं दृष्टवन्त; तस्य आराधनार्थं च आगताः।
3 हेरोदः राजा एतानि श्रुत्वा सर्व्वं यरुशलेमम् अपि च व्याकुलः अभवत्।
4 ततःसःप्रजानां सर्वान् मुख्ययाजकान् शास्त्रज्ञान् च सङ्गृह्य तान् पृष्टवान् यत् ख्रीष्टस्य जन्म कुत्र भवेत्।
5 ते तम् अवदन्, "यहूदियादेशस्य बेथलेहेमनगरे, यतः भविष्यद्वादिना एतत् लिखितम्।
6 त्वं यहूदादेशे स्थितःबेथलेहेमःयहूदाराजकुमारेषु न्यूनतमः नासि, यतः त्वत्तो मम प्रजानां इस्राएलस्य शासनं करिष्यमाणः राज्यपालः निष्पद्यते।
7 ततः हेरोदेन तान् ज्ञानिनः गुप्तरूपेण आहूय तान् प्रयत्नपूर्वकं पृष्टवान् यत् कदा तारा प्रादुर्भूतः।
8 ततः सः तान् बेथलेहेमनगरं प्रेषयित्वा अवदत्, "गत्वा बालकं प्रयत्नपूर्वकं अन्वेष्टुम्। यदा यूयं तं प्राप्नुथ तदा पुनः मम वचनं आनयतु, येन अहम् अपि आगत्य तं भजिष्यामि।"
9 ते राजानं श्रुत्वा प्रस्थिता; पूर्वदिशि दृष्टं तारकं यावत् तेषां पुरतः गत्वा यत्र बालकःआसीत् तत्र तत्र स्थितवान्।
10 तारकं दृष्ट्वा ते महता हर्षेण आनन्दिताः।
11 गृहं प्रविश्य ते बालकं स्वमातुः मरियमेन सह दृष्ट्वा पतित्वा तस्य आराधनं कृतवन्तः। सुवर्णं गन्धं च गन्धकं च।
12 स्वप्ने परमेश्वरेन हेरोदस्य समीपं न प्रत्यागन्तुं चेतवन्, ते अन्यथा स्वदेशं प्रस्थिताः।
13 यदा ते गतवन्त; तदा पश्यत, भगवतः दूतः स्वप्ने योसेफं प्रति प्रकटित; कथयति, उत्तिष्ठ, बालकं तस्य मातरं च गृहीत्वा मिस्रदेशं पलाय्य, यावत् अहं त्वां वचनं न आनयामि तावत् त्वं तत्र भव, यतः हेरोदःबालकं तस्य नाशार्थं अन्वेषयिष्यति।
14 उत्थाय सः बालकं तस्य मातरं च रात्रौ गृहीत्वा मिस्रदेशं प्रस्थितवान्।
15 हेरोदस्य मृत्योःयावत् तत्रैव आसीत्, येन भविष्यद्वादिना भगवतः विषये यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत्, "अहं मिस्रदेशात् मम पुत्रं आहूतवान्।"
16 तदा हेरोदः प्रज्ञाभिः उपहासित इति दृष्ट्वा अतिक्रुद्धः सन् प्रेषयित्वा बेथलेहेमनगरे तस्य सर्वेषु प्रान्तेषु च द्वौ वर्षाभ्यां न्यूनान् बालकान् हतवान् यःकालःप्रयत्नतःपृष्टःज्ञानिनः|
17 तदा यरेमी भविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णम् अभवत्।
18 रामसमये शोकं रोदनं च महती शोकं च श्रूयते स्म, राहेलः स्वसन्ततिं रोदिति स्म, सान्त्वना न इच्छति स्म, यतःते न सन्ति।
19 हेरोदेसः मृतः अभवत्, तदा मिस्रदेशे योसेफस्य समक्षं स्वप्ने परमेश्वरस्य दूतःप्रकटितः।
20 उत्तिष्ठ बालकं तस्य मातरं च गृहीत्वा इस्राएलदेशं गच्छ, यतः बालकस्य प्राणान् अन्विषन्तःमृताः।
21 ततः सः उत्थाय बालकं तस्य मातरं च गृहीत्वा इस्राएलदेशम् आगतः।

22 किन्तु सः श्रुत्वा यत् अर्चेलाउसः स्वपितुः हेरोदस्य कक्षे यहूदियादेशे राज्यं करोति, तदा सःतत्र गन्तुं भीतःअभवत्, तथापि सःस्वप्ने परमेश्वरेण सूचितःसन् गलीलदेशेषु गतवान्।
23 सःआगत्य नासरत इति नगरे निवसति स्म, येन भविष्यद्वादिभिः उक्तं यत्, "सःनासरी इति उच्यते" तत् पूर्णं भवेत्।

अध्याय 3

1 तेषु दिनेषु मज्जनकर्ता योहनः यहूदियाप्रान्तरे प्रचारं कुर्वन् आगतः।
2 यूयं पश्चात्तापं कुरुत, यतःस्वर्गराज्यं समीपम् अस्ति।
3 यशैयाहः भविष्यद्वादिना उक्त; "प्रान्तरे यः क्रन्दति, तस्य वाणी प्रभोःमार्गं सज्जीकृत्य तस्य मार्गं ऋजुं कुरुत।"
4 स एव योहनःउष्ट्रकेशवस्त्रं, कटिबन्धं चर्ममेखला च धारयति स्म। तस्य मांसं शलम्बं वन्यमधुं च आसीत्।
5 ततःयरुशलेमदेश; सर्वःयहूदिया, यरदनपरितःसर्वःप्रदेशःच तस्य समीपं निर्गतवान्।
6 तेन पापं स्वीकृत्य यरदनदेशे तस् य मज्जनं कृतम्।
7 किन्तु सःबहूनि फरीसिनःसदुकीनश्च मज्जनार्थं आगच्छन्तःदृष्ट्वा तान् अवदत्, हे सर्पजना; भविष्यत्क्रोधात् पलायितुं के युष्मान् चेतवति?
8 अतःपश्चात्तापस्य योग्यानि फलानि प्रयच्छत।
9 अब्राहमः अस्माकं पितुः समीपे अस्ति इति युष्माकं मनसि न वदन्तु, यतःअहं युष्मान् वदामि यत् ईश्वरःएतैःशिलाभिःअब्राहमस्य सन्तानं जनयितुं समर्थःअस्ति।
10 इदानीं परशुः वृक्षमूलपर्यन्तं स्थापित; अतः यः कश्चित् वृक्षः सत्फलं न ददाति, सःवृक्षःछित्त्वा अग्नौ क्षिप्यते।
11 अहं युष्मान् पश्चात्तापं कर्तुं जलेन मज्जयामि, किन्तु यः मम पश्चात् आगच्छति सः मम अपेक्षया अधिकः पराक्रमी अस्ति, यस्य पादुका अहं न धारयितुं योग्यःअस्मि, सःयुष्मान् पवित्रात्मनःअग्निना च मज्जयिष्यति।
12 यस्य व्यजनं तस्य हस्ते अस्ति, सः स्वतलं सम्यक् शुद्धं करिष्यति, गोधूमं च कण्ठे सङ्गृह्णीयात्। किन्तु सः अशम्याग्निना तृणं दहति।
13 ततः यीशुः गलीलदेशात् यरदनदेशं प्रति योहनस्य समीपम् आगतः।
14 किन्तु योहनःतं निषिद्धवान्, "मम त्वया मज्जनस्य आवश्यकता अस्ति, किं त्वं मम समीपम् आगच्छसि?
15 येशुः प्रत्युवाच, " अधुना एवम् अनुमन्यताम्। ततः सः तं दुखं प्राप्नोत्।
16 येशुः मज्जितः सन् सद्यः जलाद् बहिः गत; तस्य समीपं स्वर्गः उद्घाटितः अभवत्, तदा सः परमेश् वरस् य आत् मा कपोत इव अवतरन् तस् य उपरि प्रकाशमानं दृष्टवान्।
17 ततः स्वर्गाद् वाणी कथयति स्म, "अयं मम प्रियः पुत्र; यस्मिन् अहं प्रसन्नःअस्मि।"

अध्याय 4

1 तदा येशुःपिशाचेन परीक्षितुं प्रान्तरे आत्मानेन नीतः।
2 चत्वारिंशत् दिनानि चत्वारिंशत् रात्रिं च उपवासं कृत्वा पश्चात् सः क्षुधार्तःअभवत्।
3 प्रलोभनकर्ता तस्य समीपम् आगत्य अवदत्, "यदि त्वं परमेश् वरस् य पुत्रः असि, तर्हि एतान् शिलान् रोटिकान् कर्तुम् आज्ञापयतु।"
4 किन्तु सः प्रत्युवाच, "लिखितम् अस्ति, मनुष्यः केवलं रोटिकायाः कृते एव न जीविष्यति, अपितु परमेश्वरस्य मुखात् निर्गच्छन्त्याः सर्वस्य वचनेन जीविष्यति।"
5 ततःपिशाचःतं पवित्रनगरं नीत्वा मन्दिरस्य शिखरे स्थापयति।
6 तदा तम् अवदत् , "यदि त्वं परमेश् वरस् य पुत्रःअस् ति, तर्हि स् वं पातय, यतः लिखितम् अस्ति, "सः तव विषये स् वस् य स् वर्गदूतान् आज्ञां दास्यति, तेषां हस्तेषु त्वां वहिष् यन् ति, मा भूत् कदाचित् तव पादं न पातयिष् यति।" शिलाविरुद्धम् ।
7 येशुः तम् अवदत् , " पुनः लिखितम् अस्ति यत्, "भवन्तः प्रभोः परमेश् वरं न परीक्षिष् यति।"
8 पुनःपिशाचःतं अतिउच्चपर्वते नीत्वा जगतःसर्वाणि राज्यानि तेषां महिमा च दर्शयति।
9 तं प्रत्युवाच, यदि त्वं पतित्वा मां भजसे तर्हि एतानि सर्वाणि त्वां दास्यामि।
10 तदा येशुःतम् अवदत् , हे शैतान त्वाम् इतःगच्छ, यतःलिखितम् अस्ति यत्, "भवन्तः स्वस्य प्रभुं परमेश् वरं भजिष् या; तस् य एव सेवां करिष् याः।"
11 ततः पिशाचः तं त्यक्त्वा पश्यन् स्वर्गदूताः आगत्य तस्य सेवां कृतवन्तः।
12 येशुः योहनः कारागारे निक्षिप्तः इति श्रुत्वा गलीलदेशं प्रस्थितवान्।
13 नासरतदेशं त्यक्त्वा सः कफरनहूमनगरे, यत् समुद्रतटे स्थितं, जाबुलोन-नेफ्थालिम्-सीमायां निवसति स्म।
14 यशायाहःभविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत्।
15 जबूलोनदेशः नेफ्थालिमदेशः च समुद्रमार्गे यरदननद्याः परे अन्यजातीयानां गलीलदेशः।
16 अन्धकारे उपविष्टाःजनाःमहतीं प्रकाशं दृष्टवन्त; ये च मृत्युप्रदेशे छायायां च उपविष्टाःतेभ्यःप्रकाशःप्रफुल्लितः।
17 ततः परं यीशुः प्रचारं कर्तुम् आरब्धवान्, पश्चात्तापं कुरुत, यतः स्वर्गराज्यं समीपम् अस्ति।
18 येशुः गलीलसमुद्रे गच्छन् द्वौ भ्रातरौ दृष्टवान्, शिमोनः पत्रुस; तस्य भ्राता अन्द्रिया च समुद्रे जालं क्षिपन्तौ, यतः ते मत्स्यजीविनः आसन्।
19 सः तान् अवदत् , " मम अनुसरणं कुर्वन्तु, अहं युष्मान् मनुष्यमत्स्यजीवान् करिष्यामि।"
20 ते सद्यःस्वजालं त्यक्त्वा तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
21 ततःगत्वा सःअन्यौ भ्रातरौ, जबदीपुत्रःयाकूब; तस्य भ्राता योहनः च, स्वपित्रा जबदीया सह नावेन जालसंशोधनं कुर्वन्तौ दृष्टवान्। स च तान् आहूतवान्।
22 ते सद्यःपोतं पितरं च त्यक्त्वा तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
23 येशुःसर्वं गालीलदेशं परिभ्रमति स्म, तेषां सभागृहेषु उपदेशं कुर्वन् राज्यस्य सुसमाचारं प्रचारयन्, जनानां मध्ये सर्वान् रोगान् सर्वान् रोगान् च चिकित्सति स्म।
24 तस्य यशःसम्पूर्णे सिरियादेशे प्रसृत्य सर्वान् रोगान् यातनान् च गृहीतान् पिशाचान् उन्मत्तान् पक्षाघातान् च सर्वान् रोगिणः तस्य समीपम् आनयन्ति स्म। स च तान् चिकित्सितवान्।
25 गलीलदेशात्, दकापोलिसत; यरुशलेमत; यहूदियादेशात्, यरदननद्याःपरतःच जनसमूहाःतस्य पश्चात् आगच्छन्ति स्म।

अध्याय 5

1 जनसमूहं दृष्ट्वा सः पर्वतम् आरुह्य तस्य शिष्याः तस्य समीपम्
आगताः।
2 सःमुखं उद्घाट्य तान् उपदिष्टवान्।
3 धन्याःआत्मानदरिद्रा; यतःस्वर्गराज्यं तेषां एव।
4 धन्याःये शोचन्ति, तेषां सान्त्वना भविष्यति।
5 धन्याःनम्रा; ते पृथिवीं उत्तराधिकारं प्राप्नुयुः।
6 धन्याःये धर्मस्य क्षुधां तृष्णां कुर्वन्ति, यतःते तृप्ताःभविष्यन्ति।
7 धन्याःदयालुःयतःते दयां प्राप्नुयुः।
8 धन्याःशुद्धहृदया; यतःते ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति।
9 धन्याःशान्तिकर्तारःयतःते परमेश् वरस् य सन्तानाःउच्यन्ते।
10 धन्याः सन्ति ये धर्मकारणात् पीडिताः भवन्ति, यतः स्वर्गराज्यं
तेषां एव।
11 यदा मनुष्याःयुष्मान् निन्दन्ति, उत्पीडयन्ति, मम कृते युष्माकं
विरुद्धं सर्वविधं दुष्कृतं वदिष्यन्ति, तदा यूयं धन्याः।
12 आनन्दं कुरुत, हर्षं च कुरुत, यतःस्वर्गे भवतःफलं महत् अस्ति,
यतःते युष्माकं पूर्ववर्ती भविष्यद्वादिनाम् एवम् अत्याचारं कृतवन्तः।
13 यूयं पृथिव्याः लवणं, किन्तु यदि लवणस्य गन्धः नष्टः; तर्हि तस्य
लवणं केन भवति? ततः परं तत् किमपि न हितकरं, किन्तु बहिः
निष्कासनं, मनुष्याणां पादयोःपदातिःच।
14 यूयं जगतःज्योतिः। गिरिस्थं नगरं न निगूढं भवेत् ।
15 मनुष्या अपि दीपं प्रज्वाल्य गुल्मस्य अधः न स्थापयन्ति, किन्तु
दीपदण्डे स्थापयन्ति। गृहस्थेभ्यःसर्वेभ्यःप्रकाशं ददाति।
16 युष्माकं प्रकाशं मनुष्याणां समक्षं प्रकाशयतु, येन ते भवतः
सत्कर्माणि दृष्ट्वा स्वर्गस्थस्य पितुःमहिमाम् अकुर्वन्।
17 अहं व्यवस्थां वा भविष्यद्वादिनां वा नाशं कर्तुं आगतः इति मा
मन्यताम्।
18 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् स्वर्गःपृथिवी च न व्यतीतवान्
तावत् यावत् सर्वं पूर्णं न भविष्यति तावत् व्यवस्थायाः एकः खण्डः
एकःवा एकःखण्डःवा कथमपि न निष्कान्तःभविष्यति।
19 अतःयःकश्चित् एतेषु लघु आज्ञासु एकां आज्ञां भङ्ग्य मनुष्यान्
एवम् उपदिशति, सः स्वर्गराज्ये क्षुद्रः इति उच्यते, किन्तु यः कश्चित्
तान् कुर्वन् उपदिशति, सःस्वर्गराज्ये महान् इति उच्यते।
20 अहं युष्मान् वदामि यत् युष्माकं धर्मःशास्त्रज्ञानाम् फरीसीनां च
धर्मात् अधिकं न भविष्यति, तर्हि यूयं स्वर्गराज्यं न प्रविशन्ति।
21 यूयं श्रुतवन्तः यत् पुराकालेषु उक्तं यत्, "भवन्तः न हन्ति; यः
कश्चित् हन्ति, सःन्यायस्य संकटे भविष्यति।
22 अहं युष्मान् वदामि, यःकश्चित् अकारणं भ्रातुःप्रति क्रुद्धःभवति,
सः न्यायस्य संकटं प्राप्स्यति, यः कश्चित् भ्रातरं रच इति वदेत्, सः
परिषदःसंकटं प्राप्स्यति, किन्तु यःकश्चित् मूर्खःइति वदेत् , नरकाग्नेः
संकटे भविष्यति।
23 अतः यदि त्वं वेदीं प्रति स्वदानं आनयसि, तत्र च स्मरसि यत्
तव भ्रातुःतव विरुद्धं कर्तव्यम् अस्ति।
24 तत्र वेद्याः पुरतः तव दानं त्यक्त्वा गच्छ; प्रथमं भ्रात्रा सह मेलनं
कुरु, ततःआगत्य तव दानं अर्पयतु।
25 त्वं तस्य सह मार्गे स्थित्वा शीघ्रं प्रतिद्वन्द्विना सह सहमतः भव;
मा भूत् कदापि प्रतिद्वन्द्वी त्वां न्यायाधीशस्य समीपं प्रयच्छति,
न्यायाधीशःच त्वां अधिकारीणःसमक्षं प्रयच्छति, त्वं च कारागारे न
क्षिप्तः।
26 अहं त्वां सत्यं वदामि, यावत् त्वं परमं धनं न दास्यसि तावत्
कदापि ततःन निर्गमिष्यसि।
27 युष्माभिःश्रुतं यत् पुराकालेषु उक्तं यत् त्वं व्यभिचारं मा कुरु।
28 अहं युष्मान् वदामि यत् यः कश्चित् स्त्रियाः कामनाम्
अवलोकयति, सःतया सह हृदये एव व्यभिचारं कृतवान्।
29 यदि तव दक्षिणनेत्रं त्वां अपराधं करोति तर्हि तत् उद्धृत्य त्वां
क्षिपतु, यतः तव एकस्य अङ्गस्य नाशः भवतः कृते लाभ; न तु तव
सर्वं शरीरं नरकं क्षिप्तं भवति।
30 यदि तव दक्षिणहस्तःत्वां अपराधं करोति तर्हि तं छित्त्वा क्षिपतु,
यतः तव अङ्गानाम् एकस्य विनाशः भवतः कृते लाभ; न तु तव सर्वं
शरीरं नरकं क्षिप्तं भवति।
31 उक्तं यत्, यः कश्चित् स्वपत्न्याः परित्यागं करोति, सः तां
तलाकपत्रं ददातु।
32 अहं युष्मान् वदामि यत् यःकश्चित् व्यभिचारं विहाय स्वभार्यां
विहाय व्यभिचारं करोति।
33 पुनः यूयं श्रुतवन्तः यत् पुराकालेषु उक्तं यत् त्वं स्वशपथं न
करिष्यसि किन्तु भगवतःशपथं कुरु।
34 अहं युष्मान् वदामि, मा शपथं कुरुत। न च स्वर्गेण; यतःपरमेश्
वरस् य सिंहासनम् अस्ति।
३५ न च पृथिव्या; यतः तस्य पादपाठः अस्ति, न यरुशलेमस्य
समीपे। महाराजस्य हि नगरम्।
36 न त्वं शिरसा शपथं कुरु यतःत्वं एकं केशं श्वेतं कृष्णं वा कर्तुं न
शक्नोषि।
37 किन्तु युष्माकं संवाद; आम्, आम्; न, न, यतः एतेभ्यः अधिकं
यत् किमपि अस्ति तत् दुष्टात् एव आगच्छति।
38 यूयं श्रुतवन्तःयत् नेत्रस्य प्रति नेत्र; दन्तस्य प्रति दन्तः।
39 अहं युष्मान् वदामि यत् यूयं दुष्टं मा प्रतिहथ, किन्तु यःकश्चित्
त्वां दक्षिणगण्डे प्रहारं करिष्यति, सःअपरं गण्डं प्रति गच्छतु।
40 यदि कश्चित् त्वां नियमे मुकदमान् तव कोटं हर्तुं इच्छति तर्हि
तव वस्त्रमपि तस्य कृते भवतु।
41 यःकश्चित् त्वां माइलपर्यन्तं गन्तुं बाध्यते, सःतेन सह द्वौ गच्छतु।
42 यस्मै त्वां याचते तस्मै ददातु, यस्मात् त्वां ऋणं ग्रहीतुम् इच्छति,
तस्मात् मा निवर्तय।
43 यूयं श्रुतवन्तःयत् त्वं स्वपरिजनं प्रेम्णा शत्रुं च द्वेष्टि।
44 किन्तु अहं युष्मान् वदामि, युष्मान् शत्रून् प्रेम्णा, ये युष्मान् शापं
ददति, तेषां कृते आशीर्वादं ददातु, ये युष्मान् द्वेष्टि, तेषां कृते हितं
कुरु, ये युष्मान् अपमानं कुर्वन्ति, ये युष्मान् उत्पीडयन्ति, तेषां कृते
प्रार्थयन्तु।
45 यूयं स्वर्गस्थस्य पितुःसन्तानाःभवेयुः यतःसःदुष्टानां सज्जनानां च
उपरि स्वस्य सूर्यं प्रकाशयति, धर्मिणां अधर्मीनां च उपरि वर्षा
प्रेषयति।
46 यदि युष्माकं प्रेम्णा प्रेम्णा युष्माकं किं फलं प्राप्नुथ? करधारकाः
अपि तथैव न कुर्वन्ति?
47 यदि यूयं केवलं भ्रातृभ्यः अभिवादनं कुर्वन्ति तर्हि अन्येभ्यः किं
अधिकं कुर्वन्ति? करधारकाःअपि न तथा?
48 अतःयूयं सिद्धाःभवन्तु यथा युष्माकं स्वर्गस्थःपिता सिद्धः।

अध्याय 6

1 सावधानाः भवन्तु यत् यूयं मनुष्याणां समक्षं भिक्षां न कुर्वन्ति,
अन्यथा स्वर्गस्थस्य पितुःफलं न प्राप्नुथ।
2 अतः यदा त्वं भिक्षां करोषि तदा तव पुरतः तुरहं मा वादय यथा
पाखण्डिनः सभागृहेषु वीथिषु च कुर्वन्ति, येन तेषां मनुष्याणां
महिमा भवति। अहं युष्मान् सत्यं वदामि, तेषां फलम् अस्ति।
3 यदा त्वं भिक्षां करोषि तदा तव वामहस्तःदक्षिणहस्तःकिं करोति
इति मा ज्ञास्यतु।

4 तव भिक्षा गुप्तरूपेण भवेत्, तव पिता यः गुप्तरूपेण पश्यति सः त्वां प्रकटतया फलं दास्यति।
5 यदा त्वं प्रार्थयसि तदा त्वं पाखण्डिनां इव न भविष्यसि, यतः ते सभागृहेषु वीथिकोणेषु च स्थित्वा प्रार्थनां कर्तुं प्रीयन्ते, येन ते मनुष्यैः दृष्टाः भवेयुः। अहं युष्मान् सत्यं वदामि, तेषां फलम् अस्ति।
6 त्वं तु यदा प्रार्थयसि तदा स्वस्य आलमारीं प्रविश्य द्वारं पिधाय गुप्तरूपेण स्थितं पितरं प्रार्थय। तव पिता यः गुप्तरूपेण पश्यति सः त्वां प्रकटतया फलं दास्यति।
7 किन्तु युष्माकं प्रार्थयन्ते सति विजातीयानां इव व्यर्थं पुनरावृत्तिं मा कुरुत, यतः ते मन्यन्ते यत् तेषां बहुवचनेन श्रूयते।
8 अतः यूयं तेषां सदृशाः मा भवेयुः यतः युष्माकं पिता याचयितुम् पूर्वं जानाति यत् युष्माकं किं किं प्रयोजनम् अस्ति।
9 अतः यूयं एवं प्रार्थयध्वं, हे स्वर्गे स्थितः अस्माकं पिता, तव नाम पवित्रं भवतु।
१० तव राज्यम् आगच्छतु। पृथिव्यां तव इच्छा भवतु स्वर्गे यथा भवति।
11 अद्य अस्माकं नित्यभोजनं ददातु।
12 अस्माकं ऋणानि यथा क्षमाम; तथैव अस्माकं ऋणानि क्षमस्व।
13 अस्मान् परीक्षायां मा नय, किन्तु दुष्टात् अस्मान् मोचयतु, यतः राज्यं, सामर्थ्यं, महिमा च सदा तव एव। आमेन् ।
14 यदि यूयं मनुष्याणां अपराधान् क्षमन्ते तर्हि युष्माकं स्वर्गीयः पिता अपि युष्मान् क्षमिष्यति।
15 किन्तु यदि यूयं मनुष्याणां अपराधान् न क्षमन्ते तर्हि युष्माकं पिता युष्मान् अपराधान् न क्षमिष्यति।
16 अपरं यूयं उपवासे सति पाखण्डिनां इव दुखितमुखाः मा भवेयु; यतः ते उपवासं कुर्वन्तः मनुष्याणां समक्षं प्रकटितुं मुखं विकृतं कुर्वन्ति। अहं युष्मान् सत्यं वदामि, तेषां फलम् अस्ति।
17 त्वं तु उपवासे शिरसि अभिषेकं कृत्वा मुखं प्रक्षाल्य;
18 त्वं मनुष्याणां समक्षं उपवासं कर्तुं न प्रकटयसि, किन्तु गुप्तरूपेण स्थितस्य पितुः समक्षं प्रकटयसि, गुप्तरूपेण पश्यन् तव पिता त्वां प्रकटतया फलं दास्यति।
19 यत्र पतङ्गः जङ्गमः च दूषयति, यत्र चोराः भित्त्वा चोरयन्ति, तत्र पृथिव्यां निधिं मा संचयतु।
20 किन्तु स्वर्गे यत्र पतङ्गः जङ्गमः वा न दूषयति, तत्र चोराः न भित्त्वा न चोरन्ति, तत्र स्वार्थान् निधिं संगृह्यताम्।
21 यतः भवतः निधिः यत्र अस्ति, तत्र भवतः हृदयं अपि भविष्यति।
22 शरीरस्य प्रकाशः नेत्रः; अतः यदि तव नेत्रः एकः स्यात् तर्हि तव सर्वं शरीरं प्रकाशपूर्णं भविष्यति।
23 किन्तु यदि तव नेत्रं दुष्टं भवति तर्हि तव सर्वं शरीरं अन्धकारपूर्णं भविष्यति। अतः यद्यद् त्वयि यद् ज्योतिः तमः स्यात्, तद् तमः कियत् महत्!
24 न कश्चित् स्वामिद्वयं सेवितुं शक्नोति, यतः सः एकं द्वेष्टि, अपरं च प्रेम करिष्यति। अथवा एकं धारयिष्यति, अपरं च अवहेलयिष्यति। यूयं ईश्वरस्य धनस्य च सेवां कर्तुं न शक्नुथ।
25 अतः अहं युष्मान् वदामि यत् यूयं किं खादिष्यथ किं वा पिबेथ इति प्राणान् मा चिन्तयध्वम्। न च युष्माकं शरीराय यत् धारयथ। मांसापेक्षया जीवनं किं न वस्त्राद् शरीरम्?
26 वायुपक्षिणः पश्यन्तु, यतः ते न वपन्ति, न च लभन्ते, न च कोष्ठेषु सङ्गृह्णन्ति। तथापि भवतः स्वर्गीयः पिता तान् पोषयति। किं यूयं तेभ्यः बहु श्रेष्ठाः न सन्ति?
27 युष्माकं मध्ये कः चिन्तयित्वा स्वस्य कदम्बे एकं हस्तं योजयितुं शक्नोति?
28 यूयं किमर्थं वस्त्रं चिन्तयथ? क्षेत्रस्य कुमुदं कथं वर्धन्ते इति विचारयतु; ते परिश्रमं न कुर्वन्ति, न च भ्रमन्ति।
29 तथापि अहं युष्मान् वदामि यत् सोलोमनः अपि सर्ववैभवेन एतेषु एकस्य इव न सज्जितः।
30 अतः यदि ईश्वरः अद्यत्वे श्वः च अण्डे क्षिप्तं क्षेत्रस्य तृणानि एवं वस्त्रं धारयति तर्हि हे अल्पविश्वासिनः किं युष्मान् बहु अधिकं न परिधास्यति?
31 अतः वयं किं खादिष्यामः इति वदन् मा चिन्तयतु? किं वा पिबामः? किं वा वयं वस्त्रं धारयिष्यामः?
32 (यतो हि अन्यजातीयाः एतानि सर्वाणि वस्तूनि अन्विषन्ति) यतः युष्माकं स्वर्गीयः पिता जानाति यत् युष्माकं सर्वाणि एतानि वस्तूनि आवश्यकानि सन्ति।
33 किन्तु यूयं प्रथमं परमेश्वरस्य राज्यं तस्य धर्मं च अन्वेष्यताम्। एतानि सर्वाणि युष्माकं कृते योजिताः भविष्यन्ति।
34 अतः श्वः विषये मा चिन्तयतु, यतः श्वः स्वतः विषये चिन्तयिष्यति। दिनपर्यन्तं पर्याप्तं तस्य दुष्टता।

अध्याय 7

1 युष्माकं न्यायं न भवन्तु, तदर्थं न्यायं मा कुरुत।
2 यूयं येन न्यायेन न्यायं करिष्यथ, तत् युष्माकं न्यायं प्राप्स्यथ, येन मापेन युष्माकं न्यायं करिष्यथ, तत् पुनः युष्माकं कृते परिमितं भविष्यति।
3 त्वं भ्रातुः नेत्रे स्थितं खण्डं किमर्थं पश्यसि, किन्तु स्वनेत्रे स्थितं मयूखं न मन्यसे?
4 कथं त्वं भ्रातरं वदसि, अहं तव नेत्रात् कण्ठं बहिः निष्कासयामि। पश्य तव नेत्रे मयूखः अस्ति?
5 हे पाखण्डी, प्रथमं स्वनेत्रात् मयूखं बहिः निष्कासय; तदा त्वं भ्रातुः नेत्रात् कण्ठं बहिः निष्कासयितुं स्पष्टतया पश्यसि।
6 श्वानानां पवित्रं मा ददातु, शूकराणां समक्षं मौक्तिकानि मा क्षिपथ, मा भूत् ते तान् पादयोः अधः पदाति, पुनः परिवर्त्य युष्मान् विदारयन्ति।
7 याचत, तत् युष्मान् दीयते; अन्विष्यथ, यूयं प्राप्स्यथ; ठोकन्तु, तत् युष्माकं कृते उद्घाटितं भविष्यति।
8 यः कश्चित् याचते सः प्राप्नोति; यः च अन्वेषयति सः लभते; यस्मै च ठोकति, तस्मै तत् उद्घाटितं भविष्यति।
9 अथ वा युष्माकं कश्चित् पुत्रः रोटिकां याचते चेत् शिलाम् अदास्यति?
10 अथवा मत्स्यं याचते सर्पं दास्यति वा?
11 यदि यूयं दुष्टाः सन्तः स्वसन्ततिभ्यः सद्दानं दातुं जानन्ति तर्हि स्वर्गे स्थितः पिता किमधिकं याचकानां कृते सद्द्रव्यं दास्यति?
12 अतः यूयं यत् किमपि इच्छसि यत् मनुष्याः युष्माकं प्रति कर्तुम् इच्छन्ति, तत् सर्वं यूयं तेषां प्रति अपि तथैव कुरुत, यतः एषः एव व्यवस्था, भविष्यद्वादिना च।
13 संकीर्णद्वारेण प्रविशन्तु, यतः विनाशं प्रति गच्छतः द्वारं विस्तृतं च विस्तृतं च तत्र प्रविशन्तः बहवः सन्ति।
14 यतः जीवनं प्रति गच्छन् द्वारं संकीर्णं, मार्गं च संकीर्णं, तत् प्राप्नुवन् अल्पाः सन्ति।
15 मिथ्याभविष्यद्वादिभ्यः सावधानाः भवन्तु, ये मेषवस्त्रेण युष्माकं समीपं आगच्छन्ति, किन्तु अन्तः ते व्याघ्राः भवन्ति।
16 तेषां फलैः यूयं तान् ज्ञास्यथ। किं मनुष्याः कण्टकद्राक्षां सङ्गृह्णन्ति, उत काण्डस्य पिप्पली?

17 तथा सर्वः सद्वृक्षः सत्फलं जनयति; किन्तु दूषितवृक्षः दुष्टफलं जनयति।
18 सद्वृक्षःदुष्टफलं दातुं न शक्नोति, न च दूषितवृक्षःसत्फलं दातुं शक्नोति।
19 यःकश्चित् वृक्षःसत्फलं न ददाति, सःवृक्षःछित्त्वा अग्नौ क्षिप्यते।
20 अतःतेषां फलेन यूयं तान् ज्ञास्यथ।
21 ये मां प्रभो प्रभो इति वदन् कश्चित् स्वर्गराज्यं न प्रविशति। किन्तु यःमम स्वर्गस्थस्य पितुःइच्छां करोति।
22 तस्मिन् दिने बहवः मां वक्ष्यन्ति, हे प्रभो, किं वयं तव नाम्ना भविष्यद्वाणी न कृतवन्तः? तव नाम्ना च पिशाचान् निष्कासितवन्तः? तव नाम्ना च अनेकानि आश्चर्यकारकाणि कृतानि?
23 तदा अहं तान् वक्ष्यामि, "अहं युष्मान् कदापि न जानामि, हे अधर्मकार्यकर्तारःमम समीपं गच्छतु।"
24 अतः यः कश्चित् मम एतानि वचनं श्रुत्वा कर्म करोति, अहं तं शिलायां स्वगृहं निर्मितवान् बुद्धिमान् जनेन उपमायिष्यामि।
25 वर्षा अवतीर्य जलप्रलयः आगत्य वायुः प्रवहति स्म, तत् गृहं ताडयति स्म। न पतितः; यतःसःशिलायाम् आधारःआसीत्।
26 यः कश्चित् मम एतानि वचनानि शृण्वन् न करोति, सः मूर्खपुरुषस्य उपमा भविष्यति, यः वालुकायाम् उपरि स्वगृहं निर्मितवान्।
27 ततःवर्षा अवतरति, जलप्लावनम् आगत्य वायुःप्रवहति स्म, तत् गृहं च ताडयति स्म। पतितं च महतीं पतनं च अभवत्।
28 येशुना एतानि वचनानि समाप्तं कृत्वा जनाःतस्य उपदेशं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्।
29 सःतान् अधिकारिण इव उपदिशति स्म, न तु शास्त्रज्ञाःइव।

अध्याय 8

1 यदा सः पर्वतात् अवतरति स्म, तदा बहुजनाः तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
2 ततःकश्चित् कुष्ठरोगी आगत्य तं भजत्, "प्रभो, यदि इच्छसि तर्हि मां शुद्धिं कर्तुं शक्नोषि।"
3 येशुः हस्तं प्रसार्य तं स्पृशन् अवदत्, " अहं इच्छामि; त्वं शुद्धः भव। तत्क्षणमेव तस्य कुष्ठं शुद्धं जातम्।
4 येशुःतम् अवदत् , " पश्य त्वं कस्मैचित् न कथयसि। किन्तु गत्वा याजकस्य समक्षं दर्शयित्वा तेषां साक्ष्यार्थं मूसाया आज्ञापितं दानं अर्पय।
5 येशुःकफरनहूमनगरं प्रविश्य तस्य समीपं प्रार्थयन् एकः शतपतिः आगतः।
6 "प्रभो, मम दासःपक्षाघातेन पीडितःगृहे शयानः।"
7 येशुःतम् अवदत् , " अहम् आगत्य तं स्वस्थं करिष् यामि।"
8 सनापतिःप्रत्युवाच, प्रभो, अहं न योग्यःअस्मि यत् त्वं मम छतस्य अधः आगन्तुं अर्हसि, किन्तु केवलं वचनं वदतु, तदा मम दासः स्वस्थःभविष्यति।
9 अहं अधिकारिणः पुरुषः अस्मि, मम अधीनाः सैनिकाः सन्ति। अन्यस्मै च आगच्छतु, सःआगच्छति। मम दासाय च एतत् कुरु, सः तत् करोति।
10 येशुः तत् श्रुत्वा विस्मितः भूत्वा अनुयायिभ्यः अवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, एतावता महती विश्वासः मया न लब्धः; न इस्राएलदेशे।
11 अहं युष्मान् वदामि यत् पूर्वपश्चिमयोः बहवः आगत्य अब्राहम-इसहाक-याकूब-सहितं स्वर्गराज्ये उपविशन्ति।
12 किन्तु राज्यस्य सन्तानाःबहिःअन्धकारे निक्षिप्ताःभविष्यन्ति, तत्र रोदनं दन्तघटनं च भविष्यति।
13 येशुःशतपतिम् अवदत् , " गच्छ; यथा त्वया विश्वासःकृतः तथैव त्वयि क्रियताम्। तस्य सेवकःच तस्मिन् एव समये स्वस्थःअभवत्।
14 येशुःपतरसस्य गृहं प्रविश्य स्वपत्न्याःमातरं शयिताम् अपश्यत्।
15 ततःसःतस्याःहस्तं स्पृशन् ज्वरःतां त्यक्तवान्, सा उत्थाय तेषां सेवां कृतवती।
16 सायंकाले ते बहून् पिशाचान् आनयत्, सः स्ववचनेन आत्मान् बहिःनिष्कास्य सर्वान् रोगान् चिकित्सितवान्।
17 यशायाहभविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत्, "अस्माकं दुर्बलतां गृहीत्वा अस्माकं व्याधिं च वहति।"
18 येशुःस्वसमीपं बहुजनसमूहं दृष्ट्वा परतरे गन्तुम् आज्ञां दत्तवान्।
19 कश्चित् शास्त्रज्ञः आगत्य तम् अवदत्, "गुरु, अहं त्वां यत्र यत्र गमिष्यसि, तत्र तत्र त्वां अनुसृत्य गमिष्यामि।
20 येशुःतम् अवदत् , " शृगालानां छिद्राणि सन्ति, आकाशपक्षिणां च नीडाःसन्ति। किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरःकुत्र स्थापनीयं नास्ति।
21 तस्य शिष्यः अन्यः तं अवदत्, "प्रभो, प्रथमं मम पितरं गत्वा अन्त्येष्टिं कर्तुं अनुमन्यताम्।"
22 येशुः तम् अवदत् , " मम अनुसरणं कुरुत; मृताः च स्वमृतान् दफनयन्तु।
23 यदा सःनावम् आरुह्य तस्य शिष्याःतस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
24 ततः समुद्रे महती आन्ध्रप्रवेशः अभवत्, येन नावः तरङ्गैः आच्छादितःआसीत्, किन्तु सःसुप्तःआसीत्।
25 तस्य शिष्याः तस्य समीपम् आगत्य तं जागृत्य कथयन्ति स्म, "प्रभो, अस्मान् तारय, वयं विनश्यामः।"
26 ततः सः तान् अवदत्, हे अल्पविश्वासिनः यूयं किमर्थं भयभीताः? ततः स उत्थाय वातान् समुद्रं च भर्त्सितवान्; तत्र च महती शान्तिः अभवत्।
27 किन्तु ते जनाः आश्चर्यचकिताः अभवन्, "एषःकीदृशः मनुष्यः यत् वायुःसमुद्रःच तस्य आज्ञां ज्ञापयति!
28 यदा सः परे गेर्गेसेनदेशम् आगतः तदा सः द्वे पिशाचयुक्तौ समाधिस्थानात् बहिः आगच्छन्तौ, येन कोऽपि तया मार्गेण न गन्तुं शक्नोति।
29 तदा ते क्रन्दन्ति स्म, हे परमेश् वरस् य पुत्र, येशु, त्वया सह अस्माकं किं सम्बन्धः? किं त्वं कालात् पूर्वं अस्मान् पीडयितुं अत्र आगतः?
30 तेभ्यःसुदूरे बहवःशूकरसमूहःभक्षयन् आसीत्।
31 अतएव पिशाचाः तं प्रार्थितवन्तः "यदि त्वं अस्मान् बहिः निष्कासयसि तर्हि अस्मान् शूकरसमूहे गन्तुं अनुमन्यताम्।"
32 सःतान् अवदत् , " गच्छ।" निर्गत्य ते शूकरयूथं गतवन्तः पश्यतः सर्वः शूकरसमूहः तीव्रस्थानात् समुद्रं प्रति प्रचण्डतया धावित्वा जले नष्टःअभवत्।
33 तेषां रक्षकाःपलायिताःभूत्वा नगरं गत्वा सर्वं कथयन्ति स्म, यत् पिशाचानां कृते यत् घटितं तत् च कथयन्ति स्म।
34 ततःपरं सर्वं नगरं येशुं मिलितुं निर्गताः तं दृष्ट्वा ते तं स्वदेशात् प्रस्थातुम् प्रार्थितवन्तः।

अध्याय 9

1 स नावमारुह्य अतिक्रम्य स्वनगरम् आगतवान्।
2 पश्यत, ते शयने शयितं पक्षाघातग्रस्तं पुरुषं तस्य समीपम् आनयन्ति स्म, तदा येशुःतेषां विश्वासं दृष्ट्वा पक्षाघातग्रस्तं प्राह। पुत्र, प्रसन्नःभव; तव पापं क्षमितं भवतु।

3 तत्र केचन शास्त्रज्ञाःमनसि अवदन्, "अयं मनुष्यःनिन्दां करोति।"
4 येशुः तेषां विचारान् ज्ञात्वा अवदत्, " किमर्थं भवन्तः स्वहृदयेषु दुष्टं मन्यन्ते?
5 तव पापं क्षमितम् इति वक्तुं किं सुकरम्; उत्थाय चरेति वा?
6 किन्तु युष्माकं ज्ञातव्यं यत् पृथिव्यां मनुष्यपुत्रस्य पापं क्षमितुं शक्तिः अस्ति, (तदा सः पक्षाघातिणं वदति, उत्तिष्ठ, स्वशयनं उद्धृत्य स्वगृहं गच्छ।
7 स उत्थाय स्वगृहं प्रस्थितवान्।
8 किन्तु जनसमूहः तत् दृष्ट्वा विस्मितः भूत्वा मनुष्येभ्यः एतादृशं सामर्थ्यं दत्तवान् परमेश्वरस्य महिमाम् अकरोत्।
9 येशुः ततः गच्छन् मत्ती नामकं कञ्चन पुरुषं शुल्कग्रहणस्थाने उपविष्टं दृष्टवान्, तदा सः तं अवदत्, " मम अनुसरणं कुरुत।" स उत्थाय तं अनुसृत्य अगच्छत्।
10 यदा येशुः गृहे भोजनं कुर्वन् उपविष्टः आसीत्, तदा बहवः करग्राहकाःपापिनःच आगत्य तस्य शिष्यैःसह उपविष्टाः।
11 फरीसिनः तत् दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् अवदन्, युष्माकं गुरुः करग्राहकैःपापिभिःसह किमर्थं खादति?
12 येशुः तत् श्रुत्वा तान् अवदत् , " स्वस्थानां वैद्यस्य आवश्यकता नास्ति, किन्तु रोगिणां।
13 किन्तु यूयं गत्वा तस्य अर्थं शिक्षन्तु, अहं दयां करिष्यामि, न तु बलिदानं करिष्यामि, यतःअहं धार्मिकान् आहूतुं न आगतः; अपितु पापिनःपश्चात्तापं कर्तुं आगतः।
14 तदा योहनस्य शिष्याः तस्य समीपम् आगत्य, "किमर्थं वयं फरीसिनः च बहुधा उपवासं कुर्मः; किन्तु तव शिष्याः उपवासं न कुर्वन्ति?
15 येशुः तान् अवदत् , " यावत् वरः तेषां समीपे वर्तते तावत् वधूकक्षस्य बालकाः शोकं कर्तुं शक्नुवन्ति वा? किन्तु तेभ्यःदिनानि आगमिष्यन्ति यदा वरः तेभ्यः अपहृतः भविष्यति, ततः ते उपवासं करिष्यन्ति।
16 कश्चित् पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रखण्डं न स्थापयति, यतः तत् पूरयितुं यत् प्रविशति तत् वस्त्रात् गृह्णाति, तस्य चीरस्य च चीरः अधिकःभवति।
17 नूतनं मद्यं पुरातनपुटेषु न स्थापयन्ति, अन्यथा पुटं भग्नं भवति, मद्यं च क्षीणं भवति, पुटकानि च नश्यन्ति, किन्तु नूतनं मद्यं नूतनपुटेषु स्थापयन्ति, उभयम् अपि सुरक्षितं भवति।
18 यदा सःतान् कथयति स्म, तदा कश्चन शासकःआगत्य तं भजत्, "मम कन्या इदानीं मृता अस्ति, किन्तु आगत्य तस्याः उपरि हस्तं निक्षिप्य जीवति।"
19 येशुः उत्थाय तस्य अनुसरणं गत; तस्य शिष्याः अपि तथैव अकुर्वन्।
20 ततः परं द्वादशवर्षेभ्यः रक्तप्रकोपेण पीडिता स्त्रियाः पृष्ठतः आगत्य तस्य वस्त्रस्य पार्श्वभागं स्पृशति स्म।
21 सा मनसि अवदत्, "यदि अहं तस्य वस्त्रं स्पृशामि तर्हि अहं स्वस्थःभविष्यामि।"
22 येशुः तं विमुखीकृत्य तां दृष्ट्वा अवदत्, हे पुत्री, सान्त्वना कुरु। तव विश्वासेन त्वां स्वस्थं कृतम्। ततःसा स्त्रियाःस्वस्थतां प्राप्तवती।
23 येशुः शासकगृहं प्रविश्य वादकान् जनान् च कोलाहलं कुर्वन्तं दृष्टवान्।
24 सः तान् अवदत्, स्थानं ददातु, यतः दासी न मृता, किन्तु निद्रां करोति। ते च तं निन्दितुं हसन्ति स्म।
25 किन्तु प्रजाः निर्गताः तदा सः प्रविश्य तां हस्तं गृहीत्वा दासी उत्थितः।
26 तस्य कीर्तिःसर्व्वं देशे प्रसृता।
27 तदा येशुः ततः प्रस्थिते तदा द्वे अन्धौ तस्य अनुसरणं कृत्वा क्रन्दन्तौ कथयन्तौ, हे दाऊदपुत्र, अस्मासु दयां कुरु।
28 यदा सः गृहं प्रविष्टवान् तदा अन्धाः तस्य समीपम् आगत्य येशुः तान् अवदत् , " किं यूयं विश्वासं कुर्वन्ति यत् अहम् एतत् कर्तुं समर्थःअस्मि? ते तं अवदन्, आम्, भगवन्।
29 ततः स तेषां नेत्राणि स्पृशन् अवदत्, युष्माकं विश्वासानुसारं युष्माकं कृते भवतु।
30 तेषां नेत्राणि उद्घाटितानि; येशुः तान् कश्चित् आज्ञापयति स्म, " तथा कोऽपि न जानाति।"
31 ते तु प्रस्थिताःसर्व्वेषु देशेषु तस्य कीर्तिं प्रसारितवन्तः।
32 ते निर्गतास्तस्य समीपं पिशाचयुक्तं मूकम् आनयन्ति स्म।
33 यदा पिशाचःबहिःनिष्कासितःतदा मूकःउक्तवान्, जनसमूहःच आश्चर्यचकितःअभवत् यत्, "इस्राएलदेशे एतत् कदापि न दृष्टम्।"
34 किन्तु फरीसिनः अवदन्, "सः पिशाचानां राजपुत्रेण पिशाचान् निष्कासयति।"
35 येशुः सर्वेषु नगरेषु ग्रामेषु च परिभ्रमति स्म, तेषां सभागृहेषु उपदेशं कुर्वन् राज्यस्य सुसमाचारं प्रचारयन्, जनानां मध्ये सर्वान् रोगान् सर्वान् रोगान् च चिकित्सति स्म।
36 किन्तु जनसमूहान् दृष्ट्वा सःतेषु दयालुःअभवत् यतःते मूर्च्छिताः भूत्वा गोपालहीनाःमेषाःइव विकीर्णाःआसन्।
37 तदा सः शिष्यान् अवदत् , फलानां फलानां प्रचुरता अस्ति, किन्तु श्रमिकाःअल्पाःसन्ति।
38 अतः फलानां स्वामीं प्रार्थयन्तु यत् सः स्वस्य फलानां कृते श्रमिकान् प्रेषयतु।

अध्याय 10

1 ततः सः द्वादशशिष्यान् आहूय अशुद्धात्मनां विरुद्धं तान् बहिः निष्कासयितुं सर्वान् रोगान् सर्वान् रोगान् च चिकित्सां कर्तुं शक्तिं दत्तवान्।
2 द्वादशप्रेरितानां नामानि एतानि सन्ति; प्रथमः शिमोनः; यः पत्रुसः इति कथ्यते, तस्य भ्राता अण्ड्रियसः च। जबदीपुत्रः याकूबः तस्य भ्राता योहनःच;
३ फिलिप्, बार्थोलोमी च; थोमस; मत्ती च करदाता; अल्फीयसस्य पुत्रःयाकूब; लेब्बीयसःच, यस्य उपनाम थद्देयसःआसीत्;
4 कनानी शिमोनः; यहूदा इस्करियोती च तं द्रोहं कृतवान्।
5 येशुः एतान् द्वादशान् प्रेष्य तान् आज्ञापयत्, " अन्यजातीयानां मार्गे मा गच्छन्तु, सामरीयानां कस्मिन् अपि नगरे न प्रविशन्तु।
6 किन्तु इस्राएलवंशस्य नष्टमेषाणां समीपं गच्छतु।
7 गच्छन्तीव प्रवचनं कुरुत, स्वर्गराज्यं समीपम्।
8 रोगिणः चिकित्सां कुरु, कुष्ठरोगिणः शुद्धिं कुरु, मृतान् पुनरुत्थापय, पिशाचान् निष्कासयतु, यूयं निश्शुल्कं प्राप्तवन्तः; निश्शुल्कं च ददतु।
9 न सुवर्णं न रजतं न पीतलकं च पर्सेषु प्रयच्छन्तु।
10 न च भवतःयात्रायाःकृते स्खलनं, न च द्वौ कोटौ, न च पादुका, न च दण्ड; यतःश्रमिकःस्वस्य भोजनस्य योग्यःअस्ति।
11 यस्मिन् नगरे वा नगरे वा प्रविशन्ति, तत्र कःयोग्यःइति पृच्छन्तु। यावत् यूयं ततःन गच्छथ तावत् तत्रैव तिष्ठत।
12 यदा यूयं गृहे आगच्छन्ति तदा तस्य अभिवादनं कुर्वन्तु।
13 यदि गृहं योग्यं भवति तर्हि भवतः शान्तिः तस्मिन् आगच्छतु, किन्तु यदि योग्यं नास्ति तर्हि भवतः शान्तिः भवतः समीपं प्रत्यागच्छतु।

14 यश्च युष्मान् गृहात् नगरात् वा निर्गत्य यःयुष्मान् न गृह्णाति, न शृणोति, तदा युष्माकं पादरजःक्षोभयतु।
15 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, न्यायदिने सदोम-गमोरा-देशः तस्य नगरस्य अपेक्षया अधिकं सहनशीलःभविष्यति।
16 पश्य, अहं युष्मान् वृकाणां मध्ये मेषवत् प्रेषयामि, अतः यूयं सर्पवत् बुद्धिमान् कपोत इव अहानिकारकाःभवन्तु।
17 किन्तु मनुष्याणां कृते सावधानाःभवन्तु, यतःते युष्मान् परिषदेषु समर्पयिष्यन्ति, स्वसभागृहेषु युष्मान् ताडयिष्यन्ति।
18 युष्माकं मम कारणात् राज्यपालानाम् राजानां च समक्षं नीता भविष्यथ, तेषां अन्यजातीयानां च विरुद्धं साक्ष्यं दातुं।
19 यदा ते युष्मान् समर्पयन्ति तदा यूयं कथं वदिष्यथ इति मा चिन्तयध्वं, यतःतस्मिन् एव समये युष्मान् यत् वदिष्यथ तत् भवद्भ्यः दत्तं भविष्यति।
20 यूयं न वदथ, किन्तु युष्माकं पितुःआत्मा युष्माकं मध्ये वदति।
21 भ्राता भ्रातरं पिता बालकं च समर्पयिष्यति, ततः बालकाः स्वमातापितरौ विरुद्धं उत्थाय तान् वधं करिष्यन्ति।
22 मम नाम्ना यूयं सर्वैःमनुष्यैः द्वेष्यन्ते, किन्तु यःअन्त्यपर्यन्तं सहते सःउद्धारं प्राप्स्यति।
23 यदा ते युष्मान् अस्मिन् नगरे पीडयन्ति तदा अन्यस्मिन् नगरे पलायत, यतः अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् मनुष्यपुत्रः न आगमिष्यति तावत् यूयं इस्राएलनगरान् न गमिष्यन्ति।
24 न शिष्यःस्वामिनःउपरि न भृत्यःस्वामिनःउपरि।
25 शिष्यस्य स्वगुरुवत् भृत्यस्य प्रभुत्वेन च पर्याप्तम्। यदि ते गृहस्वामीं बेलजबूब इति आहूतवन्तः तर्हि तेषां गृहस्थं कियत् अधिकं वदिष्यन्ति?
26 अतः तेभ्यः मा भयम्, यतः किमपि आच्छादितं नास्ति यत् न प्रकाशितं भविष्यति। गुप्तं च, तत् न ज्ञास्यति।
27 अहं युष्मान् अन्धकारे यत् वदामि, तत् यूयं प्रकाशे वदन्तु, यत् श्रोत्रे शृण्वन्ति तत् गृहाग्रेषु प्रचारयन्तु।
28 ये शरीरं हन्ति, किन्तु प्राणान् हन्तुं न समर्था; तेभ्यःमा भयं कुरु, किन्तु नरकात् प्राणशरीरयोःनाशं कर्तुं समर्थस्य भयं कुरुत।
29 किं न द्वे शृगालौ विक्रीयते? तेषु एकःयुष्माकं पितरं विना भूमौ न पतति।
30 किन्तु युष्माकं शिरसि केशाःसर्वे गणिताःसन्ति।
31 अतः यूयं मा भयं कुरुत, यूयं बहुभ्यः शृगालेभ्यः अधिकमूल्याः सन्ति।
32 अतःयःकश्चित् मां मनुष्याणां समक्षं स्वीकुर्यात्, अहं स्वर्गस्थस्य मम पितुःसम्मुखे अपि तं स्वीकुर्याम्।
33 किन्तु यः कश्चित् मनुष्याणां समक्षं मां अङ्गीकुर्यात्, अहं स्वर्गस्थस्य मम पितुःसमक्षं तं अङ्गीकुर्वामि।
34 अहं पृथिव्यां शान्तिं प्रेषयितुं आगतः इति मा चिन्तयतु, अहं शान्तिं प्रेषयितुं न आगत; अपितु खड्गं प्रेषयितुं आगतः।
35 अहं पुरुषं पितु; कन्या च मातु; स्नुषा च श्वश्रूविरुद्धं विवादं कर्तुं आगतः।
36 मनुष्यस्य शत्रवःस्वगृहस्थाःस्युः।
37 यः मम अपेक्षया पितरं मातरं वा अधिकं प्रेम करोति सः मम योग्यःनास्ति, यःमम अपेक्षया पुत्रं वा पुत्रीं वा अधिकं प्रेम करोति सः मम योग्यःनास्ति।
38 यःक्रूसं न गृहीत्वा मम अनुसरणं करोति सःमम योग्यःनास्ति।
39 यःस्वप्राणान् लभते सःतं नष्टं करिष्यति, यःमम कृते स्वप्राणान् नष्टं करोति सःतत् प्राप्स्यति।
40 यःयुष्मान् गृह्णाति सः मां गृह्णाति, यः मां गृह्णाति सः मां प्रेषयन्तं गृह्णाति।
41 यः भविष्यद्वादिनाम्ना भविष्यद्वादिकं गृह्णाति सः भविष्यद्वादिना फलं प्राप्स्यति। यः धर्मात्मनाम्ना धर्मात्मा गृह्णाति सः धर्मात्मनः फलं प्राप्स्यति।
42 यः कश्चित् शिष्यस्य नाम्ना एव एतेषु कस्मैचित् शीतजलस्य चषकं दास्यति, सःकथञ्चित् फलं न हास्यति।

अध्याय 11

1 येशुः द्वादशशिष्यान् आज्ञां दत्त्वा तेषां नगरेषु उपदेशं प्रचारं च कर्तुं ततःप्रस्थितवान्।
2 योहनःकारागारे ख्रीष्टस्य कार्याणि श्रुत्वा स्वशिष्यद्वयं प्रेषितवान्।
3 ततः प्रत्युवाच, किं त्वमेव आगमिष्यमाण; उत वयम् अन्यं प्रतीक्षामहे?
4 येशुःतान् अवदत् , " यत् यूयं शृण्वतःपश्यन्ति च तानि पुनःयोहनं प्रदर्शयतु।
5 अन्धाः दृष्टिम् आप्नुवन्ति, पङ्गवः च गच्छन्ति, कुष्ठाः शुद्धाः भवन्ति, बधिराः शृण्वन्ति, मृताः पुनरुत्थापिताः भवन्ति, दरिद्राः च तेभ्यः सुसमाचारं प्रचारयन्ति।
6 धन्यःस यःमयि न अपास्यति।
7 तेषां गमनसमये येशुःयोहनस्य विषये जनान् कथयितुं प्रवृत्त; यूयं किं द्रष्टुं प्रान्तरं गतवन्त? वायुना कम्पितःवेणु?
8 किन्तु यूयं किं द्रष्टुं निर्गता? मृदुवस्त्रधारी पुरुष? पश्यन्तु, ये मृदुवस्त्रधारिणःराजगृहेषु सन्ति।
9 किन्तु यूयं किं द्रष्टुं निर्गता? एकः भविष्यद्वादिः ? आम्, अहं युष्मान् वदामि, भविष्यद्वादिना अपि अधिकं।
10 अयमेव हि यस्य विषये लिखितम् अस्ति, "पश्य, अहं तव मुखस्य पुरतःमम दूतं प्रेषयामि, यःतव पुरतःमार्गं सज्जीकरोति।"
11 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् स्त्रियाः जातः तेषु योहनस्य मज्जनकर्तायाःअपेक्षया महत्तरःकोऽपि न उत्थित; किन्तु स्वर्गराज्ये यःक्षुद्रःअस्ति सःतस्मात् महत्तरः।
12 योहनस्य मज्जनकर्तायाः दिनात् अधुना यावत् स्वर्गराज्ये हिंसा भवति, हिंसकाःच तत् बलात् गृह्णन्ति।
13 यतः सर्वे भविष्यद्वादिः व्यवस्था च योहनपर्यन्तं भविष्यद्वाणीं कृतवन्तः।
14 यदि यूयं तत् प्राप्नुथ तर्हि एषः एलियाहः यः आगन्तुं प्रवृत्तः आसीत्।
15 यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति सःशृणुत।
16 किन्तु अहं कस्मिंश्चित् वंशस्य उपमा करिष्यामि? यथा बालकाः विपणौ उपविश्य स्वसहचरानाम् आह्वानं कुर्वन्ति।
17 उच्च, "वयं युष्माकं समीपं नृपं वादयाम; यूयं न नृत्यथ; वयं युष्मान् शोचितवन्त; यूयं न शोचितवन्तः।
18 योहनः न खादन् न पिबन् आगत; ते कथयन्ति, "तस्य पिशाचः अस्ति।"
19 मनुष्यपुत्रःखादन् पिबन् च आगत्य ते कथयन्ति, पश्यत कश्चित् पेटू, मद्यपानकर्त्ता, करदातृणां पापिनां च मित्रम्। प्रज्ञा तु तस्याः सन्तानानां न्याय्यम्।
20 ततः सः तान् नगरान् निन्दितुं आरब्धवान् येषु तस्य अधिकांशं पराक्रमं कृतम्, यतःते पश्चात्तापं न कृतवन्तः।
21 धिक् तव चोराजिन्! धिक् ते बेथसैदा! यतो यदि युष्माकं मध्ये यत् पराक्रमं कृतं तत् सोर-सिदोन-नगरयोः कृतं स्यात् तर्हि ते बहुकालपूर्वं बोरवस्त्रेण भस्मना च पश्चात्तापं करिष्यन्ति स्म।
22 अहं युष्मान् वदामि, न्यायदिने सोर-सीदोन-नगरयोः अपेक्षया युष्माकं अपेक्षया अधिकं सह्यं भविष्यति।

23 त्वं कफरनहूम, यः स्वर्गपर्यन्तं उन्नतः असि, सः नरकं नीतः
भविष्यसि, यतःयदि त्वयि कृतानि पराक्रमाणि सदोमनगरे कृतानि
स्यात् तर्हि अद्यपर्यन्तं तत् स्थास्यति स्म।
24 अहं युष्मान् वदामि यत् न्यायदिने सदोमदेशःभवद्भ्यःअपेक्षया
अधिकं सहनशीलःभविष्यति।
25 तस्मिन् समये येशुः प्रत्युवाच, हे पिता, स्वर्गपृथिव्याः प्रभु, अहं
त्वां धन्यवादं ददामि, यतःत्वया एतानि वस्तूनि बुद्धिमान् बुद्धिमान्
च गोपयित्वा शिशुभ्यःप्रकाशितानि।
26 तथापि पित; यतःतव दृष्टौ हितकरं प्रतीयते स्म।
27 मम पित्रा सर्वं मम हस्ते समर्पितं, पितरं विना कोऽपि पुत्रं न
जानाति। न च पितरं कश्चित् जानाति, केवलं पुत्र; यस्मै पुत्रः तं
प्रकटयितुम् इच्छति।
28 यूयं सर्वे परिश्रमशीलाः भारयुक्ताः च मम समीपम् आगच्छन्तु,
अहं युष्मान् विश्रामं दास्यामि।
29 मम युगं गृहीत्वा मम शिक्षस्व। अहं विनयशीलः नीचहृदयः च
यूयं स्वप्राणान् विश्रामं प्राप्नुथ।
30 मम युगं सुलभं, मम भारं लघु च।

अध्याय 12

1 तस्मिन् समये येशुः विश्रामदिने धान्यं गत; तस्य शिष्याः क्षुधार्ताः
भूत्वा धान्यकर्णानि उद्धृत्य खादितुम् आरब्धवन्तः।
2 किन्तु फरीसिनः तत् दृष्ट्वा तम् अवदन्, पश्य तव शिष्याः
विश्रामदिने यत् कर्तुं न युक्तं तत् कुर्वन्ति।
3 तदा सःतान् अवदत् , " किं यूयं न पठितवन्तःयत् दाऊदःक्षुधार्तः
सन् तस् य सह जनाःच यत् कृतवान्?
4 सः कथं परमेश् वरस् य गृहं प्रविश्य तस् य रोटिकाम् अश्
चितवान्, यत् तस्य वा तस् य सहवासिनां वा न, किन्तु केवलं
याजकानाम् एव खादितुम् अर्हति स्म?
5 किं यूयं व्यवस्थायां न पठितवन्तः यत् विश्रामदिनेषु मन्दिरे
याजकाःविश्रामदिनस्य अपवित्रतां कुर्वन्ति, निर्दोषाःच भवन्ति?
6 अहं युष्मान् वदामि, अत्र मन्दिरात् महत्तरःएकःअस्ति।
7 किन्तु यदि यूयं एतस्य अर्थं ज्ञातवन्तःस्यात्, अहं दयां करिष्यामि,
न तु बलिदानं करिष्यामि, तर्हि यूयं निर्दोषाणां दण्डं न करिष्यन्ति
स्म।
8 मनुष्यपुत्रःविश्रामदिवसस्य अपि प्रभुःअस्ति।
9 ततःसःततःप्रस्थाय तेषां सभागृहं गतः।
10 तत्र कश्चित् पुरुषः शुष्कहस्तः आसीत्। ते तं पृष्टवन्त; "किं
विश्रामदिनेषु चिकित्सां कर्तुं युक्तम्? यथा ते तस्य उपरि आरोपं
कुर्वन्ति।
11 तदा सःतान् अवदत् , युष्माकं मध्ये कःकश् चित् भविष् यति
यस्य एकःमेषःविश्रामदिने गर्ते पतति तर्हि सःतां धारयित्वा बहिःन
उत्थापयति वा?
12 तर्हि मेषात् कियत् श्रेष्ठः पुरुषः? अतः विश्रामदिनेषु शुभं कर्तुं
न्याय्यम्।
13 तदा सः तं पुरुषम् अवदत्, " हस्तं प्रसारय।" स च तत्
प्रसारितवान्; समग्रं च पुनःस्थापितं यथा परम्।
14 ततःफरीसिनःनिर्गत्य तस्य विरुद्धं सन्धिं कृतवन्तःयत् ते तस्य
नाशं कथं करिष्यन्ति।
15 किन्तु येशुः तत् ज्ञात्वा ततः निवृत्तः अभवत्, ततः परं बहुजनाः
तस्य अनुसरणं कृत्वा सर्वान् स्वस्थं कृतवान्।
16 तेभ्यःआज्ञापयत् यत् ते तं न ज्ञापयन्तु।
17 यशायाहःभविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत्।
18 मम दासः पश्यतु, यः मया चितः। मम प्रियः यस्मिन् मम प्राणः
प्रसन्नः अस्ति, अहं तस्य उपरि मम आत्मानं स्थापयिष्यामि, सः
अन्यजातीयान् न्यायं करिष्यति।
19 सःन कर्षयिष्यति, न च रोदिति; न च कश्चित् वीथिषु तस्य वाणीं
श्रोष्यति।
20 सःक्षतम् वेणुं न भङ्क्ते, धूमपानं च न शाम्यति, यावत् सःन्यायं
विजयाय न प्रेषयति।
21 तस्य नाम्नि अन्यजातीयाःविश्वासं करिष्यन्ति।
22 अन्धः मूकः पिशाचयुक्तः कश्चित् तस्य समीपम् आनीत; सः तं
स्वस्थं कृतवान् यत् अन्धःमूकःच उक्तवान्, दृष्टवान् च।
23 सर्वे जनाःविस्मिताःसन्तःअवदन्, किं न एषःदाऊदस्य पुत्रः?
24 किन्तु फरीसिनः तत् श्रुत्वा अवदन्, "अयं जनः पिशाचान् न
निष्कासयति, किन्तु पिशाचराजस्य बेलजबुलेन।"
25 येशुःतेषां विचारान् ज्ञात्वा तान् अवदत् , " प्रत्येकं राज्यं विभक्तं
भवति; प्रत्येकं नगरं वा गृहं वा स्वविभक्तं न स्थास्यति।
26 यदि शैतानः शैतानं बहिः निष्कासयति तर्हि सः स्वस्य विरुद्धं
विभक्तःभवति; तर्हि तस्य राज्यं कथं स्थास्यति?
27 यदि अहं बेलजबुलेन पिशाचान् निष्कासयामि तर्हि युष्माकं
बालकाः केन तान् निष्कासयन्ति? अतः ते युष्माकं न्यायाधीशाः
भविष्यन्ति।
28 किन्तु यदि अहं परमेश् वरस् य आत् माना पिशाचान्
निष्कासयामि तर्हि परमेश् वरस् य राज् यम् युष् माकं समीपम्
आगतं।
29 अथवा बलवद्गृहं कथं प्रविश्य तस्य सम्पत्तिं लुण्ठयेत्, यद्यथा
प्रथमं बलवन्तं न बध्नाति? ततःच स्वगृहं दूषयिष्यति।
30 यः मया सह नास्ति सः मम विरुद्धः अस्ति; यः मया सह न
सङ्गृह्णाति सःविकीर्णःभवति।
31 अतः अहं युष्मान् वदामि, मनुष्याणां कृते सर्व्वं पापं निन्दां च
क्षम्यते, किन्तु पवित्रात्मनःनिन्दा मनुष्याणां कृते न क्षम्यते।
32 यः कश्चित् मनुष्यपुत्रस्य विरुद्धं वचनं वदति, सः क्षमितः
भविष्यति, किन्तु यःकश्चित् पवित्रात्मनःविरुद्धं वदति, सःन क्षमितः
भविष्यति, न च अस्मिन् जगति, न च आगामिनि संसारे।
33 वृक्षं भद्रं कुरु, तस्य फलं च भद्रं कुरु। अथवा वृक्षं भ्रष्टं कुरु,
तस्य फलं भ्रष्टं कुरु, यतःवृक्षःतस्य फलेन ज्ञायते।
34 हे सर्पजना; यूयं दुष्टाःसन्तःकथं भद्रं वक्तुं शक्नुथ? यतःहृदयस्य
प्रचुरतातःमुखं वदति।
35 सत्पुरुषःहृदयस्य सद्निधितःसद्वस्तूनि निर्गच्छति, दुष्टःदुष्टनिधितः
अशुभं जनयति।
36 अहं युष्मान् वदामि यत् मनुष्याःयत् किमपि व्यर्थं वचनं वदन्ति
तत् न्यायदिने तस्य लेखान् दास्यन्ति।
37 तव वचनेन त्वं न्याय्यः भविष्यसि, तव वचनेन च दण्डितः
भविष्यसि।
38 ततःकेचन शास्त्रज्ञाः फरीसिनःच प्रत्युवाच, हे गुरु, वयं भवतः
चिह्नं द्रष्टुम् इच्छामः।
39 किन्तु सःतान् अवदत् , " दुष्टःव्यभिचारी च वंशःचिह्नं याचते।
तस्य चिह्नं न दास्यते, किन्तु योनाःभविष्यद्वादिना चिह्नम्।
40 यथा योनास् तिमिङ्गलस्य उदरे त्रयः दिवसाः त्रीणि रात्रयः च
आसीत्। तथा मनुष्यपुत्रःत्रिदिनानि त्रीणि रात्राणि च पृथिव्याःहृदये
भविष्यति।
41 नीनवेनगरस्य जनाःन्याये अस्मिन् वंशेन सह उत्तिष्ठन्ति, तस्य
दण्डं च करिष्यन्ति, यतःते योनासःप्रचारं श्रुत्वा पश्चात्तापं कृतवन्तः।
पश्यतु, योनासात् महत्तरःअत्र अस्ति।

42 दक्षिणस्य राज्ञी न्याये अस्मिन् वंशेन सह उत्तिष्ठति, तस्याःदण्डं च दास्यति, यतः सा सोलोमनस्य प्रज्ञां श्रोतुं पृथिव्याः अन्तभागात् आगता। सुलेमानात् महत्तरःअत्र अस्ति।
43 अशुद्धात्मा मनुष्यात् निर्गत्य शुष्कस्थानेषु गत्वा विश्रामं अन्विष्य कञ्चित् न लभते।
44 ततःसःकथयति यत् अहं यस्मात् गृहात् निर्गतवान् तत्र स्वगृहं प्रत्यागमिष्यामि। आगत्य च शून्यं, आवाहितं, अलङ्कृतं च पश्यति।
45 ततः सः गत्वा स्वतः अधिकदुष्टान् सप्तान् आत्मान् स्वेन सह नीत्वा तत्र प्रविश्य निवसन्ति। तथैव अस्य दुष्टजन्मस्य अपि भविष्यति।
46 यदा सः जनैः सह वार्तालापं कुर्वन् आसीत्, तदा तस्य माता भ्रातरःच तस्य सह वार्तालापं कर्तुम् इच्छन्तःबहिःस्थिताःआसन्।
47 तदा कश्चित् तं अवदत्, पश्य तव माता तव भ्रातरौ च त्वया सह वार्तालापं कर्तुम् इच्छन्तौ बहिःस्थितौ।
48 किन्तु सःतं कथयन्तं प्रत्युवाच, मम माता का अस्ति? के मम भ्रातर?
49 ततःसःशिष्यान् प्रति हस्तं प्रसार्य अवदत्, " पश्यन्तु मम माता मम भ्रातरःच!
50 यतःयःकश्चित् मम स्वर्गस्थस्य मम पितुःइच्छां करोति, सःएव मम भ्राता, भगिनी, माता च।

अध्याय 13

1 तस्मिन् एव दिने येशुः गृहात् बहिः गत्वा समुद्रस्य पार्श्वे उपविष्टवान्।
2 तस्य समीपं बहुजनाः समागता; येन सः नावम् आरुह्य उपविष्टवान्। सर्वःजनसमूहःतीरे स्थितः।
3 सः तान् दृष्टान्तैः बहुवचनम् अवदत् , " पश्यत, कश्चन वीजकः रोपयितुं निर्गतवान्;
4 यदा सः रोपयति स्म, तदा मार्गपार्श्वे केचन बीजानि पतितानि, पक्षिणःआगत्य तानि भक्षयन्ति स्म।
5 केचन पाषाणस्थानेषु पतितवन्त; यत्र तेषां पृथिवी बहु नासीत्, तेषां पृथिव्याः गभीरता नासीत् इति कारणतः तत्क्षणमेव प्रवृद्धाः अभवन्।
6 सूर्योदयसमये ते तप्ताःअभवन्; तेषां मूलं नासीत् इति कारणतःते शुष्काःअभवन्।
7 केचन कण्टकेषु पतिता; कण्टकाः प्रफुल्लिता; तान् गलितवन्तः च।
8 अन्ये तु सुभूमौ पतित्वा फलं जनयन्ति स्म, केचन शतगुणा; केचन षष्टिगुणा; केचन त्रिंशत्गुणाः।
9 यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति, सःशृणुत।
10 शिष्याः आगत्य तम् अवदन्, "किमर्थं त्वं तान् दृष्टान्तरूपेण वदसि?
11 स तान् प्रत्युवाच, यतो युष्माकं कृते स्वर्गराज्यस्य रहस्यं ज्ञातुं दत्तं, किन्तु तेभ्यःतत् न दत्तम्।
12 यस्मात् विद्यते, तस्मै दीयते, तस्य प्रचुरता अधिका भविष्यति।
13 अतः अहं तान् दृष्टान्तैः वदामि, यतः ते न पश्यन्ति; श्रुत्वा न शृण्वन्ति न च अवगच्छन्ति।
14 तेषु यशायाहस्य भविष्यद्वाणी सिद्धा अभवत् यत्, "शृण्वन् यूयं श्रोष्यन्ति, न अवगमिष्यन्ति। दृष्ट्वा यूयं द्रक्ष्यथ, न च ज्ञास्यथ।
15 अस्य जनानां हृदयं स्थूलं, कर्णाः श्रवणं जडा; नेत्राणि च निमीलितानि सन्ति। मा भूत् ते कदाचिदपि नेत्रेण पश्यन्ति, कर्णेन च शृण्वन्ति, हृदयेन च अवगच्छन्ति, परिवर्तनं न करिष्यन्ति, अहं च तान् चिकित्सां करिष्यामि।
16 भवतःनेत्राणि धन्याःसन्ति यतःते पश्यन्ति, कर्णाःच शृण्वन्ति।
17 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् भवन्तःयत् किमपि पश्यन्ति तत् द्रष्टुम् इच्छन्ति, किन्तु तानि न दृष्टवन्तः। ये च शृण्वन्ति, अश्रुतश्च तानि श्रोतुं।
18 अतःयूयं रोपकस्य दृष्टान्तं शृणुत।
19 यदा कश्चित् राज्यस्य वचनं श्रुत्वा तत् न अवगच्छति, तदा दुष्टः आगत्य तस्य हृदये रोपितं गृह्णाति। एषः एव मार्गपार्श्वे बीजं प्राप्तवान्।
20 किन्तु यः बीजं पाषाणस्थानेषु गृह्णाति, स एव वचनं शृण्वन् आनन्देन गृह्णाति।
21 तथापि सःस्वस्मिन् मूलं न धारयति, किन् तु किञ्चित्कालं यावत् स्थास्यति, यतःयदा वचनस्य कारणात् क्लेशःउत्पीडनःवा उद्भवति तदा सःक्षणेन अपराधं प्राप्नोति।
22 कण्टकेषु बीजं प्राप्य स एव वचनं शृणोति। संसारस्य चिन्ता धनस्य च वञ्चना वचनं निरुद्धं करोति, स च निष्फलःभवति।
23 किन्तु यःसुभूमौ बीजं गृह्णाति सःएव वचनं श्रुत्वा बोधयति। यद् अपि फलं ददाति, केचित् शतगुणं, केचित् षष्टि; केचित् त्रिंशत् फलं जनयति।
24 तेभ्यःअन्यत् दृष्टान्तं उक्तवान्, " स्वर्गराज्यस्य सदृशं मनुष्यस्य सदृशं भवति यःस्वक्षेत्रे उत्तमं बीजं रोपयति।
25 किन्तु मनुष्याः सुप्ताः आसन्, तदा तस्य शत्रुः आगत्य गोधूमेषु तृणानि रोपयित्वा स्वमार्गं गतः।
26 किन्तु यदा कटिःप्रफुल्लितःफलं च प्राप्नोत् तदा तृणानि अपि प्रादुर्भूताः।
27 ततःगृहस्थस्य दासाःआगत्य तम् अवदन्, हे महोदय, किं भवता स्वक्षेत्रे उत्तमं बीजं न रोपितम्? ततःकुतःतृणम् अभवत्?
28 सः तान् अवदत् , "एतत् शत्रुः अकरोत्।" दासाः तम् अवदन्, "किं त्वं इच्छसि यत् वयं गत्वा तान् सङ्गृहीम?
29 किन्तु सःअवदत्, "न; मा भूत् तृणानि सङ्गृह्य गोधूमम् अपि तैः सह मूलं न पातयथ।
30 फलानां कटनीपर्यन्तम् उभौ एकत्र वर्धताम्, फलानां कटनसमये अहं कटनकर्तृभ्यःवदामि, "यूयं प्रथमं तृणानि सङ्गृह्य तानि दहनार्थं पुटेषु बद्ध्वा, किन्तु गोधूमं मम कोष्ठे सङ्गृह्यताम्।"
31 तेभ्यः अन्यत् दृष्टान्तं उक्तवान्, " स्वर्गराज्यं सर्षपस्य धान्यस्य सदृशं यत् मनुष्यःस्वक्षेत्रे वपितवान्।
32 यःखलु सर्वबीजानां क्षुद्र; किन्तु वर्धमाने ओषधीषु महत्तम; वृक्षः च भवति, येन वायुपक्षिणःआगत्य तस्य शाखासु निवसन्ति।
33 सः तान् अन्यत् दृष्टान्तम् अवदत्; स्वर्गराज्यं खमीरसदृशं यत् स्त्रियाःआदाय त्रिमात्रायां पिष्टे निगूढं यावत् सर्वं खमीरं न भवति।
34 एतानि सर्वाणि वचनानि येशुःजनसमूहं प्रति दृष्टान्तैःउक्तवान्। दृष्टान्तं विना तेभ्यःन उक्तवान्।
35 यथा भविष्यद्वादिना उक्तं यत् अहं दृष्टान्तैः मुखं उद्घाटयिष्यामि। संसारस्य निर्माणात् गोपनीयानि वस्तूनि अहं वक्ष्यामि।
36 ततः यीशुः जनसमूहं प्रेषयित्वा गृहं प्रविश्य तस्य शिष्याः तस्य समीपं आगत्य, "क्षेत्रस्य तृणानां दृष्टान्तं अस्मान् कथयतु।"
37 सःतान् अवदत् , " यःसत्बीजं वपयति सःमनुष्यपुत्रःएव।
38 क्षेत्रं जगत्; सुबीजाः राज्यस्य सन्तानाः सन्ति; तृणानि तु दुष्टस्य सन्तानानि सन्ति;
39 ये शत्रुः तान् रोपयति सःपिशाच; फलानां कटनी जगतः अन्त; कटनकर्ताश्च दूताः।

40 यथा तृणानि सङ्गृह्य अग्नौ दह्यन्ते; तथा अस्य जगतः अन्ते भविष्यति।
41 मनुष्यपुत्रः स्वदूतान् प्रेषयिष्यति, ते च सर्वान् अपराधान् अधर्मान् च स्वराज्यात् सङ्गृहीष्यन्ति।
42 तानि वह्निभट्ठ्यां क्षिपति, तत्र विलाप; दन्तघटनं च भविष्यति।
43 तदा धर्म्मिणः पितुः राज्ये सूर्यवत् प्रकाशयिष्यन्ति। यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति, सःशृणुत।
44 पुनःस्वर्गराज्यं क्षेत्रे निगूढनिधिसदृशं भवति; यत् मनुष्यःलब्ध्वा निगूहति, तदनन्देन च गत्वा स्वस्य सर्वं विक्रीय तत् क्षेत्रं क्रीणाति।
45 पुनः स्वर्गराज्यं वणिक् सदृशं भवति, यः सुमौक्तिकान् अन्वेषयति।
46 सःएकं बहुमूल्यं मौक्तिकं प्राप्य सर्वं विक्रीय तत् क्रीतवन्।
47 पुनःस्वर्गराज्यं जालसदृशं समुद्रे निक्षिप्तं सर्वविधं सङ्गृहीतम्।
48 तत् पूर्णे सति ते तीरम् आकृष्य उपविश्य भद्राणि पात्रेषु सङ्गृह्य दुष्टानि तु क्षिपन्ति स्म।
49 जगतः अन्त्ये अपि तथैव भविष्यति, स्वर्गदूताः निर्गत्य दुष्टान् धर्म्मीणां मध्ये विच्छेदं करिष्यन्ति।
50 तान् अग्निभट्ठ्यां क्षिपति, तत्र विलपःदन्तघटनं च भविष्यति।
51 येशुः तान् अवदत् , " किं यूयं एतानि सर्वाणि अवगताः? ते तं वदन्ति, आम्, भगवन्।
52 ततः सः तान् अवदत्, "अतः यः कोऽपि शास्त्रज्ञः स्वर्गराज्यस्य विषये उपदिष्टःसःगृहस्वामी इव भवति, यःस्वनिधितःनवीनं पुरातनं च वस्तूनि बहिःआनयति।
53 येशुःएतानि दृष्टान्तानि समाप्य ततःप्रस्थितवान्।
54 स स्वदेशम् आगत्य तेषां सभागृहे तान् उपदिशति स्म, येन ते विस्मिताः सन्तः अवदन्, "अस्य मनुष्यस्य एषा प्रज्ञा, एतानि च पराक्रमाणि कुतःप्राप्तानि?
55 किं न एषःकाष्ठकारस्य पुत्रः? किं तस्य माता मरियम इति न कथ्यते? तस्य भ्रातरःयाकूब; योसेस्, सिमोन; यहूदा च?
56 तस्य भगिन्यः किं न सर्वे अस्माभिः सह? तर्हि एतानि सर्वाणि वस्तूनि अस्य मनुष्यस्य कुतःप्राप्तानि?
57 तदा ते तस्मिन् आक्षेपं प्राप्नुवन्। किन्तु येशुः तान् अवदत् , " भविष्यद्वादिःस्वदेशे स्वगृहे च विहाय गौरवहीनःन भवति।
58 तेषां अविश्वासात् सःतत्र बहूनि पराक्रमं न कृतवान्।

अध्याय 14

1 तस्मिन् काले हेरोदःप्रभुःयेशुना कीर्तिं श्रुतवान्।
2 सः स्वसेवकान् अवदत्, "एषः योहनः मज्जनकर्ता; सः मृतात् पुनरुत्थितःअस्ति; अतःतस्मिन् महाकार्याणि प्रकट्यन्ते।
3 हेरोदेसः भ्रातुः फिलिप्पत्याः हेरोदियायाः कारणात् योहनं गृहीत्वा बद्ध्वा कारागारे निक्षिप्तवान्।
4 यतो योहनःतम् अवदत् , "तस्याःप्राप्तिःतव न युक्ता।"
5 यदा सःतं वधं कर्तुम् इच्छति स्म, तदा सःजनसमूहात् भयम् अनुभवति स्म, यतःते तं भविष्यद्वादिं मन्यन्ते स्म।
6 हेरोदस्य जन्मदिवसःआचरितःतदा हेरोदियायाःकन्या तेषां पुरतः नृत्यं कृत्वा हेरोदस्य प्रीतिम् अकरोत्।
7 ततः सः शपथेन प्रतिज्ञातवान् यत् सा यत् किमपि याचते तत् दास्यामि।
8 ततःसा मातुःउपदिष्टा अब्रवीत्, "यहन् मज्जनकर्तारस्य शिरःमम अत्र ददातु।"
9 राजा दुखितःअभवत् तथापि शपथस्य कारणात् तस्य सह भोजने उपविष्टानां च कारणात् तस्याःकृते तत् दातुम् आज्ञापितवान्।
10 ततःसःकारागारे योहनस्य शिरःच्छिन्नं प्रेषितवान्।
11 तस्य शिरः कण्ठे नीत्वा बालिकायाः कृते दत्तम्, सा च स्वमातुः समीपम् आनयत्।
12 तस्य शिष्याः आगत्य शवम् आदाय अन्त्येष्ट्य गत्वा येशुं कथितवन्तः।
13 येशुः तत् श्रुत्वा ततः नावेन निर्जनस्थानं प्रति प्रस्थितवान्, ततः जनाःतत् श्रुत्वा नगरेभ्यःपदातिभिःतस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
14 येशुः निर्गत्य बहुजनं दृष्ट्वा तेषां प्रति दयालुः सन् तेषां रोगिणां चिकित्सां कृतवान्।
15 सायंकाले तस्य शिष्याः तस्य समीपम् आगत्य कथयन्ति स्म, "एतत् निर्जनस्थानम् अस्ति, अधुना कालः गतः। जनसमूहं प्रेषयतु, येन ते ग्रामेषु गत्वा भोजनं क्रीणन्ति।
16 येशुःतान् अवदत् , " तेषां प्रस्थानस्य आवश्यकता नास्ति; तान् भक्षणाय ददातु।
17 ते तं कथयन्ति स्म, अस्माकम् अत्र केवलं पञ्च रोटिका; द्वौ मत्स्यौ च सन्ति।
18 स उवाच, तान् मम समीपम् अत्र आनयतु।
19 सःजनसमूहं तृणेषु उपविष्टुं आज्ञाप्य पञ्च रोटिकां मत्स्यद्वयं च गृहीत्वा स्वर्गं दृष्ट्वा आशीर्वादं दत्त्वा भग्नं कृत्वा रोटिकाःशिष्येभ्य; शिष्यान् च जनसमूहाय दत्तवान् .
20 ते सर्वे खादित्वा तृप्ताः अभवन्, अवशिष्टानि खण्डानि द्वादश टोपलानि पूर्णानि सङ्गृहीतवन्तः।
21 भोक्तारः स्त्रियः बालकाः च विहाय प्रायः पञ्चसहस्राणि पुरुषाः आसन्।
22 येशुः सद्यः शिष्यान् नावं आरुह्य तस्य पुरतः परं गन्तुं बाध्यं कृतवान्, यदा सःजनसमूहं प्रेषितवान्।
23 सः जनसमूहं प्रेषयित्वा प्रार्थनां कर्तुं पृथक् पर्वतम् आरुह्य सायंकाले एकःएव आसीत्।
24 किन्तु नावः समुद्रस्य मध्ये तरङ्गैः क्षीणः आसीत्, यतः वायुः विपरीतःआसीत्।
25 रात्रौ चतुर्थे प्रहरणसमये येशुःसमुद्रे चरन् तेषां समीपं गतः।
26 शिष्याःतं समुद्रे गच्छन्तं दृष्ट्वा व्याकुलाःअभवन्, "एतत् आत्मा अस्ति। ते च भयात् क्रन्दन्ति स्म।
27 येशुःसद्यःतान् अवदत् , " सन् ध् यम् भवन्तु। अहमेव इति; मा बिभेत ।
28 तदा पत्रुसःतं प्रत्युवाच, हे प्रभो, यदि भवान् सति, तर्हि मां जले भवतःसमीपम् आगन्तुं आज्ञापय।
29 सःअवदत्, " आगच्छतु।" यदा पतरसःनावात् अवतरत् तदा सः येशुसमीपं गन्तुं जलस्य उपरि गतः।
30 किन्तु सः वायुः कोलाहलं दृष्ट्वा भयभीतः अभवत्। मग्नं प्रारब्धः प्रभो मां त्राहि इति आक्रोशितवान्।
31 तत्क्षणमेव येशुःहस्तं प्रसार्य तं गृहीत्वा अवदत्, हे अल्पविश्वासी, किमर्थं शङ्कितः?
32 यदा ते नावम् आविश्य वायुःनिवृत्तः।
33 ततःनावस्थाःआगत्य तं भजन्, "तत्त्वतःत्वं परमेश् वरस् य पुत्रः असि।"
34 ततःपरं गत्वा ते गेनेसरेतदेशम् आगतवन्तः।
35 ततस्थजनाः तस्य विषये ज्ञात्वा सर्व्वं देशं प्रेषयित्वा सर्वान् रोगिणःतस्य समीपम् आनयन्ति स्म।
36 तस्य वस्त्रस्य पार्श्वभागं केवलं स्पृशन्तु इति तं प्रार्थयत्, ये स्पृष्टवन्तःते सम्यक् स्वस्थाःअभवन्।

अध्याय 15

1 ततःयेरुसलेमनगरस्य शास्त्रज्ञाःफरीसिनःच येशुं समीपं आगत्य
कथयन्ति स्म।
2 तव शिष्याः किमर्थं वृद्धानां परम्परां लङ्घयन्ति? यतः ते रोटिकां
खादन् हस्तौ न प्रक्षालन्ति।
3 किन्तु सः तान् अवदत् , यूयं अपि परम्परया परमेश्वरस्य आज्ञां
किमर्थं उल्लङ्घयन्ति?
4 ईश्वरः आज्ञां दत्तवान् यत्, "तव पितरं मातरं च आदरं कुरु, यः
पितरं मातरं वा शापं करोति, सःमृत्युं म्रियतु।"
5 यूयं तु कथयन्ति यत्, यः कश्चित् स्वपितरं मातरं वा वदेत्, एतत्
दानम् इति, येन केन प्रकारेण भवन्तःमम लाभं प्राप्नुयुः।
6 पितरं मातरं वा न मानयन्तु, सः स्वतन्त्रः भविष्यति। एवं यूयं
परम्परया ईश्वरस्य आज्ञां निरर्थकं कृतवन्तः।
7 यूयं पाखण्डिनः यशायाहः युष्माकं विषये सम्यक् भविष्यद्वाणीं
कृतवान्।
8 अयं जनःमुखेन मम समीपं गत्वा अधरेण मां सम्मानयति। किन्तु
तेषां हृदयं मम दूरम् अस्ति।
9 किन्तु ते मनुष्याणां आज्ञां सिद्धान्तान् उपदिशन्तः वृथा मां
भजन्ति।
10 सःजनसमूहं आहूय तान् अवदत्, " शृणुत, अवगच्छन्तु च।
11 यत् मुखं गच्छति तत् मनुष्यम् न दूषयति; किन्तु यत् मुखात्
निर्गच्छति तत् मनुष्यम् अशुद्धं करोति।
12 तदा तस्य शिष्याः आगत्य तम् अवदन्, "किं त्वं जानासि यत्
फरीसिनःएतत् वचनं श्रुत्वा आक्षिप्ताःअभवन्?
13 किन्तु सःप्रत्युवाच, मम स्वर्गीयपित्रा यत्किमपि पादपं न रोपितं
तत् सर्वं मूलं गमिष्यति।
14 ते अन्धानां नायकाः अन्धाः स्युः। यदि च अन्धः अन्धं नयति तर्हि
उभौ अपि खाते पतन्ति।
15 तदा पत्रुसःप्रत्युवाच, "एतत् दृष्टान्तं अस्मासु कथयतु।"
16 येशुःअवदत् , " किं यूयं अपि अबोधाःसन्ति?"
17 किं यूयं न अवगच्छन्ति यत् मुखेन यत् किमपि प्रविशति तत्
उदरं प्रविशति, क्षिप्यते च?
18 ये तु मुखात् निर्गच्छन्ति, तानि हृदयात् निर्गच्छन्ति; पुरुषं च
दूषयन्ति।
19 हृदयात् दुष्टविचाराः; वधाः; व्यभिचाराः; व्यभिचाराः; चोरीः;
मिथ्यासाक्षिणः; निन्दाःच निर्गच्छन्ति।
20 एतानि वस्तूनि मनुष्यम् अशुद्धं कुर्वन्ति, किन्तु
अप्रक्षालितहस्तेन भोजनं मनुष्यस्य दूषणं न करोति।
21 ततःयीशुःततःगत्वा सोर-सीदोन-प्रदेशेषु प्रस्थितवान्।
22 ततः परं कनानदेशीया कनानदेशीया स्त्रियाः निर्गत्य तम्
आक्रोशितवती, हे प्रभो, दाऊदपुत्र, मयि दयां कुरु। मम कन्या
पिशाचेन दुःखदं व्याकुलम् अस्ति।
23 किन्तु सःतां एकवचनमपि न प्रत्युवाच। तस्य शिष्याः आगत्य तं
प्रार्थयन्त; तां प्रेषयतु; यतःसा अस्माकं पश्चात् क्रन्दति।
24 किन्तु सःप्रत्युवाच, " अहं इस्राएलस्य वंशस्य नष्टमेषस्य समीपं
न प्रेषितः।"
25 ततःसा आगत्य तं भजत्, "प्रभो, मम साहाय्यम्।"
26 किन्तु सः प्रत्युवाच, बालकानां रोटिकां गृहीत्वा श्वानानां कृते
क्षिपितुं न युक्तम्।
27 सा अवदत्, "सत्यं भगवन्, तथापि श्वाःस्वामिनःमेजतःपतितानि
खण्डानि खादन्ति।
28 तदा येशुःतां प्रत्युवाच, हे नारी, तव विश्वासःमहती अस्ति। तस्याः
कन्या च तस्मात् एव प्रहरात् स्वस्थःअभवत्।
29 ततःयीशुःततःप्रस्थाय गलीलसमुद्रस्य समीपं गतः। पर्वतमारुह्य
तत्र उपविष्टवान्।
30 ततःपरं पङ्गु; अन्धा; मूका; अपंगा; अन्ये च बहवःजनाः तस्य
समीपम् आगत्य येशुपादयोः अधः पातितवन्तः। सः तान् चिकित्सां
कृतवान्।
31 मूकान् वदतां, अपंगान् स्वस्थान्, पङ्गान् चरन्, अन्धान् च
पश्यन् च दृष्ट्वा जनसमूहःआश्चर्यचकितःअभवत्।
32 तदा यीशुःशिष्यान् आहूय अवदत्, "मम जनसमूहे दयालुःयतः
ते मया सह त्रिदिनानि यावत् तिष्ठन्ति, तेषां किमपि खादनं नास्ति,
अहं तान् उपवासं कृत्वा न प्रेषयिष्यामि, येन ते मार्गे मूर्च्छिताः न
भवेयुः।
33 तस्य शिष्याः तम् अवदन्, "अस्माकं प्रान्तरे कुतः एतावता
रोटिका भवेयुः येन एतावता जनसमूहःपूरयितुं शक्यते?
34 येशुःतान् अवदत् , युष् माकं कति रोटिकाःसन्ति ? ते अवदन्,
सप्त, कतिपयानि मत्स्यानि च।
35 ततःसःजनसमूहं भूमौ उपविष्टुं आज्ञापितवान्।
36 सप्त रोटिकाःमत्स्यान् च गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा भग्नाःशिष्यान्
शिष्यान् च जनसमूहाय दत्तवान्।
37 ते सर्वे खादित्वा तृप्ताःअभवन्, अवशिष्टं भग्नं मांसं सप्तपुटं पूर्णं
गृहीतवन्तः।
38 ये भोक्ताःस्त्रियःबालकाःच विहाय चतुःसहस्राणि पुरुषाःआसन्।
39 सःजनसमूहं प्रेषयित्वा नावम् आदाय मगदला-प्रदेशं गतः।

अध्याय 16

1 फरीसिनः सदुकीभिः सह आगत्य स्वर्गात् तेभ्यः चिह्नं दर्शयितुं
प्रलोभयन्तः।
2 सःतान् अवदत् , " सन्ध्याकाले यूयं वदथ, शुभकालः भविष्यति,
यतःआकाशःरक्तःअस्ति।
3 प्रातकाले च अद्य दुर्गन्धः भविष्यति, यतः आकाशः रक्तः क्षीणः च
अस्ति। हे पाखण्डिनः आकाशस्य मुखं ज्ञातुं शक्नुथ; किन्तु
कालस्य चिह्नानि न ज्ञातुं शक्नुथ?
4 दुष्टा व्यभिचारी च वंशःचिह्नं याचते; तस्य चिह्नं न दास्यते, किन्तु
योनासःभविष्यद्वादिना चिह्नम्। स तान् त्यक्त्वा प्रस्थितवान्।
5 यदा तस्य शिष्याःपरं गतवन्तःतदा ते रोटिकां ग्रहीतुं विस्मृतवन्तः।
6 तदा येशुः तान् अवदत् , " फरीसीनां सदुकीनां च खमीरात्
सावधानाःभवन्तु, सावधानाःच भवन्तु।
7 ते परस्परं वदन्, "अस्माभिःरोटिका न गृहीता इति।"
8 येशुः तत् ज्ञात्वा तान् अवदत् , हे अल्पविश्वासिनः किमर्थं यूयं
परस्परं चिन्तयन्ति यतःयूयं रोटिकां न आनयथ?
9 किं यूयं न अवगच्छथ, पञ्चसहस्राणां पञ्च रोटिकां, कति टोपलाः
च यूयं न स्मरथ?
10 चतुर्सहस्राणां सप्त रोटिकाःकति टोप्याःच यूयं न उद्धृतवन्तः?
11 कथं यूयं न अवगच्छन्ति यत् मया युष्मान् रोटिकायाःविषये न
उक्तं यत् यूयं फरीसीनां सदुकीनां च खमीरात् सावधानाःभवेयुः?
12 तदा ते अवगतवन्तःयत् सःतान् रोटिकायाःखमीरात् सावधानाः
न भवेयुः अपितु फरीसीनां सदुकीनां च उपदेशात् सावधानाः
भवेयुः।
13 येशुःकैसरिया-फिलिप्पी-प्रदेशं प्राप्य शिष्यान् पृष्टवान्, " अहं
मनुष्यपुत्रःकोऽस्मि इति जनाःवदन्ति?

14 ते अवदन्, "केचित् त्वां योहनः मज्जनकर्ता इति वदन्ति। अन्ये
च यिर्मियाह; भविष्यद्वादिषु एकःवा।
15 स तान् अब्रवीत्, युष्माकं तु कोऽहं वदथ?
16 शिमोनपत्रुसः प्रत्युवाच, त्वं ख्रीष्ट; जीवितस्य परमेश्वरस्य पुत्रः
असि।
17 येशुःप्रत्युवाच, " सिमोन बर्जोना, त्वं धन्य; यतःमांसशोणितःत्वां
न प्रकाशितवान्, किन्तु मम स्वर्गस्थःपिता।
18 अहं त्वां वदामि यत् त्वं पत्रुसःअसि, अस्मिन् शिलायां अहं मम
मण्डपं निर्मास्यामि। न च नरकद्वाराणि तस्य विरुद्धं विजयं प्राप्नुयुः।
19 अहं त्वां स्वर्गराज्यस्य कुञ्जिकाः दास्यामि, पृथिव्यां यत्किमपि
बद्धं करिष्यसि तत् स्वर्गे बद्धं भविष्यति, पृथिव्यां यत्किमपि मुक्तं
करिष्यसि तत् स्वर्गे मुक्तं भविष्यति।
20 ततःसःस्वशिष्यान् आज्ञापितवान् यत् ते कस्मैचित् न वदन्तु यत्
सःयेशुःख्रीष्टःअस्ति।
21 ततः परं येशुः स्वशिष्यान् दर्शयितुं प्रवृत्तः यत् सः यरुशलेमनगरं
गत्वा प्राचीनानां, मुख्ययाजकानाम्, शास्त्रज्ञानाम् अनेकानि दुखानि
भोक्तुं शक्नोति, हतःभूत्वा तृतीये दिने पुनरुत्थानं प्राप्नुयात्।
22 ततः पत्रुसः तं गृहीत्वा भर्त्सयितुं प्रवृत्त; "प्रभो, भवतः दूरं भवतु,
एतत् भवतःकृते न भविष्यति।
23 किन्तु सःपतरसम् आवर्त्य अवदत्, " शैतन, त्वं मम पृष्ठतःगच्छ,
त्वं मम अपराधः असि, यतः त्वं ईश्वरस्य विषयान् न आस्वादयसि,
किन्तु मनुष्याणां विषयान् आस्वादयसि।
24 तदा यीशुः शिष्यान् अवदत्, " यदि कश्चित् मम पश्चात् आगन्तुं
इच्छति तर्हि सःआत्मानं त्यक्त्वा स्वस्य क्रूसं गृहीत्वा मम अनुसरणं
करोतु।
25 यः कश्चित् स्वप्राणान् रक्षितुं इच्छति, सः तत् नष्टं करिष्यति, यः
कश्चित् मम कृते स्वप्राणान् नष्टं करिष्यति, सःतत् प्राप्स्यति।
26 यदि मनुष्यः सर्व्वं जगत् लब्ध्वा आत्मानं नष्टं करोति तर्हि किं
लाभः? किं वा मनुष्यःस्वात्मनःविनिमयरूपेण दास्यति?
27 मनुष्यपुत्रः स्वपितुः महिमानेन स्वदूतैःसह आगमिष्यति। ततःसः
प्रत्येकं मनुष्यस्य कर्मणानुसारं फलं दास्यति।
28 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, ये केचित् अत्र स्थिताःसन्ति, ये यावत्
मनुष्यपुत्रं स्वराज्ये आगच्छन्तं न पश्यन्ति तावत् मरणस्य स्वादनं न
करिष्यन्ति।

अध्याय 17

1 षड्दिनानन्तरं येशुः पतरसं याकूबं च भ्रातरं योहनं च गृहीत्वा
उच्छ्रितपर्वतम् आनयत्।
2 तेषां पुरतः विकृतः अभवत्, तस्य मुखं सूर्यवत् प्रकाशमानं, तस्य
वस्त्रं च प्रकाशवत् श्वेतम् आसीत्।
3 ततःपरं मूसा एलिया च तेन सह वार्तालापं कुर्वन्तौ प्रकटितौ।
4 तदा पतरसः प्रत्युवाच, "प्रभो, अस्माकं कृते अत्र भवितुं साधु,
यदि भवान् इच्छति तर्हि अत्र त्रीणि निवासस्थानानि निर्मामः। एकः
भवतःकृते, एकःमूसायाःकृते, एकःएलियासस्य कृते च।
5 तस्य वदन्, पश्यत, उज्ज्वलः मेघः तान् आच्छादयति स्म, तदा
मेघात् एकः वाणी अवदत्, "एषः मम प्रियः पुत्र; यस्मिन् अहं प्रसन्नः
अस्मि। तं शृणुत।
6 शिष्याःतत् श्रुत्वा मुखेन पतित्वा भयभीताःअभवन्।
7 येशुःआगत्य तान् स्पृशन् अवदत्, " उत्तिष्ठ, मा भयम्।"
8 ते नेत्राणि उत्थाप्य केवलं येशुं विहाय अन्यं कञ्चित् न दृष्टवन्तः।
9 यदा ते पर्वतात् अवतरन्ति स्म, तदा यीशुः तान् आज्ञापयति स्म,
" यावत् मनुष्यपुत्रः मृतात् पुनरुत्थापितः न भवति तावत् कस्मैचित्
दर्शनं मा कथयन्तु।"
10 तस्य शिष्याः तं पृष्टवन्त; "तर्हि शास्त्रज्ञाः किमर्थम् वदन्ति यत्
एलियाहःप्रथमं आगन्तुं अर्हति?
11 येशुः तान् अवदत् , " एलियाहः प्रथमं आगत्य सर्व्वं पुनः स्
थापयिष्यति।
12 किन्तु अहं युष्मान् वदामि, एलियाहः पूर्वमेव आगत; ते तं न
ज्ञातवन्त; किन्तु यत्किमपि इच्छन्ति तत् कृतवन्तः। तथैव मनुष्यपुत्रः
अपि तेषां दुखं प्राप्स्यति।
13 तदा शिष्याःअवगच्छन् यत् सःतान् मज्जनकर्ता योहनस्य विषये
कथयति।
14 तदा ते जनसमूहस्य समीपं गत्वा कश्चित् पुरुषः तस्य समीपं
जानुभ्यां न्यस्तःसन् कथितवान्।
15 प्रभो, मम पुत्रे दयां कुरु, यतःसःउन्मत्त; पीडितःच अस्ति, यतः
सःबहुधा अग्नौ बहुधा जले पतति।
16 अहं तं तव शिष्याणां समीपं नीतवान्, ते तं चिकित्सां कर्तुं न
शक्तवन्तः।
17 तदा येशुः प्रत्युवाच, हे अविश्वासिनः विकृताः च वंशज; अहं
कियत्कालं यावत् युष्माभिःसह भविष्यामि? कियत्कालं यावत् अहं
त्वां दुखं प्राप्नुयाम्? तं मम समीपम् अत्र आनयतु।
18 येशुः पिशाचं भर्त्सितवान्। ततः सः तस्मात् बहिः गत; तदा एव
बालकःस्वस्थःअभवत्।
19 ततःशिष्याःपृथक् पृथक् येशुसमीपम् आगत्य अवदन्, "किमर्थं
वयं तं बहिःनिष्कासयितुं न शक्तवन्त?
20 येशुः तान् अवदत् , युष् माकं अविश् वासस् य कारणात् अहं
युष् मान् सत्यं वदामि यत् यदि युष् माकं सर्षपस्य कणिका इव
विश् वासः अस्ति तर्हि यूयं अस्य पर्वतं वदथ, इतः परं गच्छतु।
अपसारयिष्यति च; न च युष्माकं किमपि असम्भवं भविष्यति।
21 तथापि एषः प्रकारः न बहिः गच्छति किन्तु प्रार्थनायाः उपवासेन
च।
22 ते गलीलदेशे स्थित्वा येशुः तान् अवदत् , " मनुष् यपुत्रः
मनुष्याणां हस्ते त्यज्यते।
23 ते तं हन्ति, तृतीये दिने सः पुनरुत्थापितः भविष्यति। ते च
अतिशयेन दुखिताःआसन्।
24 कफरनहूमनगरम् आगत्य करग्राहकाः पत्रुसस्य समीपम्
आगत्य अवदन्, "किं भवतःस्वामी करं न ददाति?
25 सः कथयति, आम्। यदा सः गृहं प्रविष्टवान् तदा यीशुः तं
निवारयति स्म, " सिमोन, त्वं किं मन्यसे? पृथिव्याः राजानः कस्य
रीतिं वा करं वा गृह्णन्ति? स्वसन्ततिनां, अपरिचितानाम् वा?
26 पत्रुसः तम् अवदत् , "परदेशीयानां विषये।" येशुः तम् अवदत् ,
"तदा बालकाःस्वतन्त्राःसन्ति।"
27 तथापि वयं तान् अपराधं न प्राप्नुम; तर्हि त्वं समुद्रं गत्वा हुकं
निक्षिप्य प्रथमम् आगच्छन्तं मत्स्यं गृहाण। यदा त्वं तस्य मुखं
उद्घाटयसि तदा त्वं धनखण्डं प्राप्स्यसि, ये मम भवतः च कृते
गृहीत्वा तेभ्यःददति।

अध्याय 18

1 तस्मिन् एव काले शिष्याः येशुं समीपम् आगत्य, "स्वर्गराज्ये कः
श्रेष्ठ?
2 येशुःएकं बालकं तस्य समीपं आहूय तेषां मध्ये तं स्थापयति स्म।

3 उवाच, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् यूयं परिवर्तनं न
करिष्यथ, बालकवत् न भवेयु; तावत् स्वर्गराज्यं न प्रविशन्ति।
4 अतः यः कश्चित् एषः बालकः इव विनयशीलः भवति, सः एव
स्वर्गराज्ये महत्तमःभवति।
5 यःकश्चित् मम नाम्ना एतादृशं बालकं प्राप्नुयात् सःमां गृह्णाति।
6 किन्तु यः कश्चित् मयि विश्वासिनां क्षुद्रेषु कश्चित् अपमानं
करिष्यति, तस्य कण्ठे चक्कीशिला लम्बयित्वा समुद्रस्य गहने मग्नः
भवितुं श्रेयस्करम्।
7 अपराधानां कारणात् जगतःधिक्! यतःअपराधाःआगच्छन्ति इति
अवश्यमेव; किन्तु धिक् तस्य मनुष्यस्य यस्य द्वारा अपराधः
आगच्छति!
8 अतः यदि तव हस्तः वा पादः वा त्वां अपराधं करोति तर्हि तान्
छित्त्वा त्वां क्षिपतु, न तु द्वौ हस्तौ वा द्वौ पादौ वा नित्याग्नौ क्षिप्तुं न
अपितु स्थगितःअपंगःवा जीवने प्रवेशःश्रेयस्करः।
9 यदि तव नेत्रे त्वां अपराधं करोति तर्हि तत् उद्धृत्य त्वत्तो क्षिपतु,
नरकाग्नौ क्षिप्तुं द्वौ नेत्रौ भवतः अपेक्षया एकनेत्रेण जीवनं प्रविष्टुं
श्रेयस्करम्।
10 सावधानाःभवन्तु यत् यूयं एतेषु लघुषु एकमपि न अवहेलयन्तु।
अहं युष्मान् वदामि यत् स्वर्गे तेषां स्वर्गदूताः मम स्वर्गस्थस्य पितुः
मुखं सर्वदा पश्यन्ति।
11 यतःमनुष्यपुत्रःनष्टस्य त्राणार्थम् आगतः।
12 यूयं कथं चिन्तयथ? यदि कस्यचित् मेषशतं भवति, तेषु एकः
भ्रष्टः भवति, तर्हि सः नवतिः नवतिं त्यक्त्वा पर्वतं गत्वा भ्रष्टं न
अन्वेषयति?
13 यदि सःतत् लभते तर्हि सत्यं युष्मान् वदामि यत् सःतस्य मेषस्य
विषये अधिकं आनन्दयति, नवनवतिभ्यःये मेषाःन भ्रष्टाः।
14 तथैव युष्माकं स्वर्गस्थस्य पितुःइच्छा नास्ति यत् एतेषु अल्पेषु
कश्चन अपि विनश्यति।
15 अपि च यदि तव भ्राता त्वां अपराधं करोति तर्हि गत्वा तव तस्य
च दोषं वद, यदि सःत्वां शृणोति तर्हि त्वया भ्रातरःप्राप्तः।
16 यदि सः त्वां न श्रोष्यति तर्हि एकं वा द्वौ वा अपि स्वेन सह
गृहाण, येन द्वयोः वा त्रयः वा साक्षिणः मुखेन प्रत्येकं वचनं स्थापितं
भवति।
17 यदि सःतान् श्रोतुं उपेक्षते तर्हि मण्डपं कथयतु, किन्तु यदि सः
मण्डपं श्रोतुं उपेक्षते तर्हि सः भवतः समक्षं अन्यजातीयः करग्राहकः
च इव भवतु।
18 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् पृथिव्यां यत्किमपि बध्नथ तत्
स्वर्गे बद्धं भविष्यति।
19 पुनः अहं युष्मान् वदामि यत् यदि युष्माकं द्वौ पृथिव्यां
यत्किमपि याचयिष्यतः तस्य विषये सहमतौ भवतः तर्हि मम
स्वर्गस्थस्य पितुःकृते तत् कृतं भविष्यति।
20 यतः मम नाम्ना यत्र द्वौ वा त्रयः वा समागतौ स्त; तत्र अहं तेषां
मध्ये अस्मि।
21 तदा पत्रुसःतस्य समीपम् आगत्य अवदत्, हे प्रभो, मम भ्राता
मम विरुद्धं कियत्वारं पापं करिष्यति, अहं तं क्षमिष्यामि? सप्तवारं
यावत्?
22 येशुः तम् अवदत् , अहं त्वां सप्तवारं यावत् न वदामि किन्तु
सप्ततिवारं सप्तवारं यावत्।
23 अतः स्वर्गराज्यं कस्मिंश्चित् राजान सह उपमा अस्ति, यः
स्वदासानाम् गणनां कर्तुम् इच्छति।
24 ततःसःगणनां प्रारब्धवान्, तस्य समीपं एकःदशसहस्राणि ऋणी
आसीत्।
25 किन्तु तस्य दानं न भवति इति कारणतः तस्य प्रभुः तं, तस्य
भार्या, बालका; तस्य सर्वं च विक्रीतुम् आज्ञापितवान्।
26 ततःसःदासःपतित्वा तं भजयामास, "प्रभो, मयि धैर्यं कुरु, अहं
त्वां सर्वं दास्यामि।"
27 ततः तस्य दासस्य स्वामी दयालुः सन् तं मुक्तं कृत्वा ऋणं
क्षमितवान्।
28 किन्तु स एव दासः निर्गत्य शतपेन्स् ऋणं धारयन्तं एकं
स्वसहदासं प्राप्य तस्य उपरि हस्तं स्थापयित्वा तस्य कण्ठे
गृहीतवान्, "भवतःऋणं दातुम्।"
29 तस्य सहदासःतस्य चरणयोःपतित्वा तं प्रार्थितवान्, "धैर्यं धारय,
अहं त्वां सर्वं दास्यामि।"
30 सः अनिच्छत्, किन्तु यावत् सः ऋणं न दास्यति तावत् तं
कारागारे निक्षिप्तवान्।
31 तदा तस्य सहदासाः यत् कृतं तत् दृष्ट्वा अतीव दुखिताः सन्तः
आगत्य सर्वं कृतं स्वप्रभुं कथितवन्तः।
32 तदा तस्य प्रभुःतं आहूय तं अवदत्, हे दुष्टदास, अहं त्वां सर्वं
ऋणं क्षमितवान् यतःत्वं मां कामयसि।
33 किं त्वया अपि सहदासस्य प्रति दयां न कर्तव्या यथा मया त्वां
प्रति दया कृता?
34 तस्य प्रभुः क्रुद्धः सन् तं यातनादातृभ्यां समर्पितवान्, यावत् सः
यत्किमपि ऋणं न दास्यति।
35 मम स्वर्गीयःपिता अपि युष्मान् अपि तथैव करिष्यति, यदि यूयं
हृदयात् स्वभ्रातुःअपराधान् न क्षमथ।

अध्याय 19

1 येशुः एतानि वचनानि समाप्य गलीलदेशात् प्रस्थाय यरदननद्याः
परं यहूदियादेशं प्रति आगतः।
2 ततः परं बहुजनाः तस्य अनुसरणं कृतवन्त; तत्रैव च तान्
चिकित्सितवान्।
3 फरीसिनःअपि तस्य समीपम् आगत्य तं प्रलोभयन्तःप्रवदन्, किं
पुरुषेण सर्वकारणात् स्वपत्न्याःपरित्यागःन्याय्य?
4 ततःसःतान् अवदत् , " किं यूयं न पठितवन्तःयत् यःतान् आदौ
सृजति सःतान् स्त्रियं स्त्रियं च कृतवान् ।
5 उवाच, "एतस्मात् कारणात् पुरुषः पितरं मातरं च त्यक्त्वा
स्वपत्न्या सह लसति, तौ द्वौ एकमांसौ भविष्यतः
6 अतः ते पुनः द्वौ न, किन्तु एकमांसम्। अतः परमेश्वरः यत्
संयोजितवान्, तत् मनुष्यःमा विभजतु।
7 ते तम् अवदन्, "तदा मूसा किमर्थं तलाकपत्रं दातुं तां विसर्जयितुं
च आज्ञापितवान्?
8 सःतान् अवदत् , " भवतःहृदयस्य कठोरताकारणात् मूसा युष्
माकं भार्यान् विच्छेदं कर्तुम् अददात् , किन्तु प्रारम्भादेव तत् न
आसीत्।
9 अहं युष्मान् वदामि, यःकश्चित् व्यभिचारं विना स्वभार्यां विहाय
अन्यं विवाहं करोति, सः व्यभिचारं करोति, यः च तां विसर्जितां
विवाहं करोति सःव्यभिचारं करोति।
10 तस्य शिष्याः तम् अवदन्, यदि पुरुषस्य भार्यायाः विषये एवम्
अस्ति तर्हि विवाहःन हितकरः।
11 किन्तु सःतान् अवदत्, " यस्मै एतत् वचनं दत्तं तेभ्यःविना सर्वे
जनाःएतत् वचनं स्वीकुर्वितुं न शक्नुवन्ति।
12 केचन नपुंसकाः सन्ति ये मातुः गर्भात् एवम् उत्पन्ना; केचन
नपुंसकाःसन्ति ये मनुष्याणां नपुंसकाःकृता; केचन नपुंसकाःसन्ति

ये स्वर्गराज्यस्य कृते स्वं नपुंसकाःकृतवन्तः। यःसमर्थःग्रहणं करोति सःतत् प्राप्नुयात्।
13 ततः परं बालकाः तस्य समीपम् आनीताः यत् सः तेषु हस्तं स्थापयित्वा प्रार्थयेत्, ततःशिष्याःतान् भर्त्सयन्ति स्म।
14 येशुःअवदत्, " बालानां मम समीपं आगन्तुं मा निषेधं कुरु, यतः स्वर्गराज्यं तादृशानां कृते अस्ति।
15 तेषु हस्तौ निक्षिप्य ततःप्रस्थितवान्।
16 ततः कश्चित् आगत्य तम् अवदत्, हे गुरु, अहं किं भद्रं करिष्यामि यत् मम अनन्तजीवनं प्राप्नुयाम्?
17 स तम् अवदत् , " किमर्थं मां भद्रं वदसि? एकः एव, अर्थात् परमेश् वरःविहाय कोऽपि भद्रःनास्ति, किन्तु यदि त्वं जीवने प्रवेशं कर्तुम् इच्छसि तर्हि आज्ञां पालय।
18 स तं प्राह कः? येशुःअवदत्, त्वं वधं मा कुरु, व्यभिचारं मा कुरु, न चोरयसि, मिथ्यासाक्ष्यं न दास्यसि।
19 पितरं मातरं च आदरं कुरु, प्रतिवेशिनःस्ववत् प्रेम करिष्यसि।
20 युवकः तम् अवदत् , "एतानि सर्वाणि मया यौवनात् आरभ्य रक्षिता, अद्यापि मम किं अभावः?
21 येशुःतम् अवदत् , " यदि त्वं सिद्धःभवितुम् इच्छसि तर्हि गत्वा तव विद्यमानं विक्रीय निर्धनेभ्यः ददातु, स्वर्गे तव धनं प्राप्स्यसि, आगत्य मां अनुसृत्य।
22 स युवकः तद् वचनं श्रुत्वा दुखितःअगच्छत्, यतः तस्य महती सम्पत्तिःआसीत्।
23 तदा यीशुः शिष्यान् अवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् धनिकःस्वर्गराज्यं कष्टेन प्रविशति।
24 पुनः अहं युष्मान् वदामि, धनिकस्य परमेश्वरस्य राज्ये प्रवेशात् उष्ट्रस्य सुईनेत्रेण गन्तुं सुकरं भवति।
25 तस्य शिष्याः तत् श्रुत्वा अतिशयेन विस्मिताः अभवन्, "तर्हि कः उद्धारं प्राप्नुयात्?"
26 येशुः तान् दृष्ट्वा अवदत्, " मनुष्याणां कृते एतत् असम्भवम्; किन्तु परमेश्वरेण सर्वं सम्भवति।
27 तदा पत्रुसः प्रत्युवाच, पश्य, वयं सर्वं त्यक्त्वा त्वां अनुसृत्य गतवन्तः। अतःअस्माकं किं भविष्यति?
28 येशुः तान् अवदत् , " अहं युष् मान् वदामि यत् यूयं ये मम अनुसरणं कृतवन्त; पुनर्जन्मसमये यदा मनुष्यपुत्रः स्वस्य महिमासिंहासनं उपविशति, तदा यूयं अपि द्वादशसिंहासनेषु उपविश्य द्वादशगोत्राणां न्यायं करिष्यथ इजरायल् ।
29 यः कश्चित् मम नाम्ना गृहाणि, भ्रातरः भगिन्यः पितरं, माता वा, भार्या वा, बालकान्, भूमिं वा त्यक्त्वा, सः शतगुणं प्राप्स्यति, अनन्तजीवनं च प्राप्स्यति।
30 किन्तु ये प्रथमाःसन्ति ते बहवः अन्तिमाः भविष्यन्ति; अन्तिमः च प्रथमःभविष्यति।

अध्याय 20

1 स्वर्गराज्यं गृहस्थस्य सदृशं भवति, यःप्रातकाले स्वस्य द्राक्षाक्षेत्रे श्रमिकान् नियोक्तुं निर्गतवान्।
2 ततः सः श्रमिकैः सह प्रतिदिनं एकं धनं दातुं सम्मतं कृत्वा तान् स्वस्य द्राक्षाक्षेत्रं प्रति प्रेषितवान्।
3 सः प्रायः तृतीयघण्टां यावत् निर्गत्य अन्येषां विपणौ निष्क्रियं स्थितान् दृष्टवान्।
4 तान् उवाच; यूयं अपि द्राक्षाक्षेत्रं गच्छन्तु, अहं युष्मान् यत् उचितं तत् दास्यामि। ते च स्वमार्गं गतवन्तः।
5 सःपुनःषष्ठे नवमे च प्रहरेण निर्गत्य तथैव अकरोत्।
6 एकादशसमये सःबहिःगत्वा अन्यान् निष्क्रियं स्थितान् दृष्ट्वा तान् अवदत्, यूयं किमर्थम् अत्र सर्वं दिवसं निष्क्रियरूपेण तिष्ठथ?
7 ते तं कथयन्ति, यतो कश्चित् अस्मान् न नियोजितवान्। सःतान् अवदत् , यूयं अपि द्राक्षाक्षेत्रं गच्छतु। यच्च यद् धर्म्यं तत् युष्माकं प्राप्स्यथ।
8 तदा सायंकाले द्राक्षाक्षेत्रस्य स्वामी स्वभृतिम् अवदत्, "मजदूरान् आहूय तेषां भारं ददातु, अन्तिमतःप्रथमपर्यन्तं।
9 प्रायःएकादशसमये यदा ते भाडेकर्तृकाःआगता; तदा ते प्रत्येकं एकैकं धनं प्राप्नुवन्।
10 किन्तु यदा प्रथमाः आगताः तदा ते मन्यन्ते स्म यत् ते अधिकं प्राप्नुयुःइति। ते तथैव प्रत्येकं मनुष्यस्य एकैकं धनं प्राप्नुवन्।
11 तत् प्राप्य ते गृहस्थस्य विरुद्धं गुञ्जितवन्तः।
12 कथयन्, "अन्तिमाः एकघण्टां यावत् कार्यं कृतवन्त; त्वया तान् अस्माकं सदृशाःकृता; ये दिवसस्य भारं, तापं च वहन्ति।"
13 किन्तु तेषु कस्मिंश्चित् प्रत्युवाच, मित्र, अहं त्वयि दुष्कृतं न करोमि, किं त्वं मया सह एकं धनं न सम्मतवान्?
14 तव यत् अस्ति तत् गृहीत्वा गच्छ, अहं त्वां इव अस्य अन्तिमस्य कृते दास्यामि।
15 किं मम स्वकीयेन यत् इच्छितं तत् कर्तुं न युक्तम्? किं तव नेत्रं दुष्टं यतःअहं भद्रःअस्मि?
16 अन्ताःप्रथमाःप्रथमाःच अन्तिमाः भविष्यन्ति, यतः बहवःआहूता; किन्तु अल्पाःचयनिताः।
17 येशुः यरुशलेमनगरं गत्वा द्वादशशिष्यान् मार्गे विभज्य तान् अवदत्।
18 वयं यरुशलेमनगरं गच्छामः। मनुष्यपुत्रःमुख्यपुरोहितैःशास्त्रिभिः च द्रोहितःभविष्यति, ते च तं मृत्युदण्डं दास्यन्ति।
19 तं उपहासाय, ताडनाय, क्रूसे च मारयितुं अन्यजातीयानां हस्ते समर्पयिष्यति।
20 ततःपुत्रैःसह जबदीयस्य सन्तानानां माता तस्य समीपम् आगत्य तस्य आराधनां कृत्वा तस्य किञ्चित् वस्तु कामनाम् अकरोत्।
21 स ताम् अब्रवीत्, किं इच्छसि? सा तं अवदत्, मम पुत्रद्वयं तव राज्ये एकःदक्षिणे अपरःवामे उपविष्टःभवतु इति प्रयच्छ।
22 येशुःप्रत्युवाच, यूयं किं याचन्ते न जानथ। किं यूयं चषकं पिबितुं शक्नुथ, येन मज्जनेन मज्जितःअभवम्? ते तं वदन्ति, वयं समर्थाः।
23 सःतान् अवदत् , यूयं मम चषकात् खलु पिबथ, यया मज्जनेन मज्जितः अस्मि, तेन मज्जनं प्राप्स्यथ, किन्तु मम दक्षिणे वामे च उपविष्टुं मम न दातव्यम्, किन्तु भविष्यति येषां कृते मम पित्रा सज्जीकृतं तेभ्यःदत्तम्।
24 तत् श्रुत्वा दश तौ भ्रातृद्वयं प्रति क्रुद्धाःअभवन्।
25 किन्तु येशुः तान् स्वसमीपं आहूय अवदत्, यूयं जानन्ति यत् अन्यजातीयानां प्रधानाःतेषां उपरि आधिपत्यं कुर्वन्ति, ये च महता तेषां उपरि अधिकारं कुर्वन्ति।
26 किन्तु युष्माकं मध्ये तथा न भविष्यति, किन्तु यःकश्चित् युष्माकं मध्ये महान् भवितुम् इच्छति, सःयुष्माकं सेवकःभवतु।
27 यः कश्चित् युष्माकं मध्ये प्रमुखः भवितुम् इच्छति, सः युष् माकं दासःभवेत्।
28 यथा मनुष्यपुत्रः सेवितुं न आगत; अपितु सेवितुं, बहूनां मोचनरूपेण स्वप्राणान् दातुं च आगतः।
29 यरीहोतःप्रस्थाय बहुजनाःतस्य अनुसरणं कुर्वन्ति स्म।
30 पश्यन्तौ मार्गपार्श्वे उपविष्टौ अन्धौ येशुः गच्छति इति श्रुत्वा आक्रोशितवन्तौ, हे प्रभु, हे दाऊदपुत्र, अस्मान् दयां कुरु।
31 जनसमूहः तान् भर्त्सयति स्म, यतः ते निशब्दाः भवेयुः किन्तु ते अधिकं क्रन्दन्ति स्म, हे प्रभु, हे दाऊदपुत्र, अस्मान् दयां कुरु।

32 येशुः निश्चलः सन् तान् आहूय अवदत् , " यूयं किं कर्तुम् इच्छसि?"
33 ते तं कथयन्ति स्म, हे प्रभो, अस्माकं नेत्राणि उद्घाटितानि भवेयुः।
34 तदा येशुःतान् दयां कृत्वा तेषां नेत्राणि स्पृशति स्म, तत्क्षणमेव तेषां नेत्राणि दृष्टवन्त; ते च तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।

अध्याय 21

1 ते यरुशलेमस्य समीपं गत्वा जैतुनपर्वतस्य बेथफागेनगरम् आगत्य येशुःशिष्यद्वयं प्रेषितवान्।
2 तान् कथयतु, युष्माकं समीपस्थं ग्रामं गत्वा तत्क्षणमेव बद्धं गदं तया सह गदं च प्राप्स्यथ, तान् मुक्त्वा मम समीपम् आनयन्तु।
3 यदि कश्चित् युष्माकं प्रति किमपि वदेत्, तर्हि यूयं वदथ, भगवतः तेषां आवश्यकता अस्ति। सद्यःच तान् प्रेषयिष्यति।
4 भविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णं भवेत् इति सर्वम् एतत् कृतम्।
5 यूयं सियोनपुत्रीं कथयतु, पश्य, तव राजा नम्रः गदया उपविष्टः गदस्य बछडा च गदःउपविष्टःभवतःसमीपम् आगच्छति।
6 शिष्याःगत्वा येशुना आज्ञां कृतवन्तौ।
7 गदं गदं च आनय्य वस्त्राणि उपधाय तेषु निधाय।
8 बहुजनाः मार्गे स्ववस्त्राणि प्रसारितवन्तः। अन्ये वृक्षाणां शाखाः छित्त्वा मार्गे तृणं कृतवन्तः।
9 ततः पुरतः गच्छन्तः पश्चात् गच्छन्तः च जनसमूहाः क्रन्दन्ति स्म, "दाऊदपुत्राय होशाना, भगवतःनाम्ना यःआगच्छति सःधन्यः। होसन्ना उच्चतमः।
10 यदा सःयरुशलेमनगरम् आगत्य सर्वःनगरःक्षुब्धःअभवत्, "एषः कोऽस्ति?"
11 जनसमूहः अवदत्, "एषः गालीलदेशस्य नासरतनगरस्य भविष्यद्वादिःयेशुःअस्ति।"
12 येशुःपरमेश् वरस् य मन् दिरं प्रविश्य मन्दिरे विक्रेतान् क्रीतान् च सर्वान् बहिः निष्कास्य धनविनिमयकर्तॄणां मेजकानि कपोतविक्रेतॄणां आसनानि च पातितवान्।
13 तदा तान् अवदत् , "मम गृहं प्रार्थनागृहम् इति उच्यते; किन्तु यूयं चोराणां गुहां कृतवन्तः।
14 अन्धाःपङ्गुश्च मन्दिरे तस्य समीपम् आगच्छन्ति स्म। स च तान् चिकित्सितवान्।
15 यदा मुख्ययाजकाःशास्त्रज्ञाःच तस्य कृतानि आश्चर्यकारिकाणि दृष्टवन्त; बालकाःच मन्दिरे क्रन्दन्ति स्म, "दाऊदपुत्राय होशाना। ते वेदनाम् अप्रसन्नाः .
16 ततः प्रत्युवाच, शृणोषि किम् एते वदन्ति? येशुः तान् अवदत् , "आम्; किं यूयं कदापि न पठितवन्त; शिशुदुग्धदातॄणां मुखात् त्वया स्तुतिःसिद्धा?
17 ततः सः तान् त्यक्त्वा नगरात् बहिः बेथानीनगरं गतः। स च तत्र निवसति स्म।
18 प्रातकाले सःनगरं प्रत्यागत्य बुभुक्षितःअभवत्।
19 सः मार्गे पिप्पलीवृक्षं दृष्ट्वा तस्य समीपम् आगत्य तस्मिन् पत्रमात्रं किमपि न प्राप्नोत्, तम् अवदत्, " अतः परं भवतः उपरि सदा न फलं वर्धयतु।" सम्प्रति च पिप्पलीवृक्षःशुष्कःअभवत्।
20 शिष्याः तत् दृष्ट्वा आश्चर्यचकिताः अवदन्, "पिप्पलीवृक्षः कथं शीघ्रं शुष्कःभवति!
21 येशुः तान् अवदत् , " अहं युष् माकं तत्त्वतः वदामि, यदि युष् माकं विश् वासःसन् न संशयस् ति, तर्हि यूयं न केवलं पिप्पलीवृक्षे यत् कृतं तत् करिष्यन्ति, अपितु यदि यूयं अस्य पर्वतस्य समक्षं वदथ, "भवन्तःदूरं भव" इति अपि वदथ , त्वं च समुद्रे निक्षिप्तःभव; क्रियते इति ।
22 यूयं यत् किमपि प्रार्थयिष्यथ, तत् सर्वं प्राप्नुथ, विश्वासं कृत्वा।
23 यदा सः मन्दिरं प्रविशति स्म, तदा सः उपदेशं कुर्वन् मुख्यपुरोहिताःप्रजावृद्धाःच तस्य समीपं आगत्य अवदन्, "त्वं केन अधिकारेण एतानि कर्माणि करोषि? केन च ते एतत् अधिकारं दत्तम्?
24 तदा येशुः तान् अवदत् , " अहम् अपि युष् माकं एकमेव पृच्छामि यत् यूयं मां वक्ष्यथ तर्हि अहं केन अधिकारेण एतानि कर्माणि करोमि।"
25 योहनस्य मज्जनं कुतः अभवत्? स्वर्गात्, मनुष्याणां वा? ते च परस्परं तर्कयन्ति स्म, "स्वर्गात् यदि वदामः सः अस्मान् वक्ष्यति, तदा यूयं किमर्थं तस्य विश्वासं न कृतवन्तः?
26 किन्तु यदि वयं वदामः मनुष्याणांः वयं जनानां भयं कुर्मः यतः सर्वे योहनं भविष्यद्वादिं मन्यन्ते।
27 ते येशुं प्रत्युवाच, वयं वक्तुं न शक्नुमः। सः तान् अवदत् , अहं युष्मान् अपि न वदामि यत् अहं केन अधिकारेण एतानि कर्माणि करोमि।
28 किन्तु यूयं किं मन्यन्ते? कस्यचित् पुरुषस्य द्वौ पुत्रौ आस्ताम्; सः प्रथमस्य समीपम् आगत्य अवदत्, "पुत्र, अद्य मम द्राक्षाक्षेत्रे कार्यं कर्तुं गच्छ।"
29 सः प्रत्युवाच, अहं न इच्छामि, किन्तु पश्चात् सः पश्चात्तापं कृत्वा गतः।
30 द्वितीयस्य समीपम् आगत्य तथैव उक्तवान्। सः प्रत्युवाच, अहं गच्छामि भो, न गतः।
31 तयोः कः पितुः इच्छां कृतवान्? ते तं वदन्ति प्रथमः। येशुः तान् अवदत् , " अहं युष् मान् सत्यं वदामि यत् करग्राहकाःवेश्याश्च युष् माकं पुरतःपरमेश् वरस् य राज् यं गच्छन्ति।
32 योहनःधर्ममार्गेण युष्माकं समीपम् आगत; यूयं तस्य विश्वासं न कृतवन्त; किन्तु करग्राहकाःवेश्याश्च तस्य विश्वासं कृतवन्त; यूयं च तत् दृष्ट्वा पश्चात्तापं न कृतवन्त; येन यूयं तस्य विश्वासं कर्तुं पश्चात्तापं न कृतवन्तः।
33 अन्यत् दृष्टान्तं शृणुत, कश्चन गृहस्वामी द्राक्षाक्षेत्रं रोप्य तस्य परितः वेष्टनं कृत्वा तस्मिन् द्राक्षाकुण्डं खनित्वा गोपुरं निर्माय कृषकाणां कृते विसृज्य दूरदेशं गतः।
34 यदा फलस्य समयःसमीपं गतःतदा सःस्वसेवकान् कृषकाणां समीपं प्रेषितवान् यत् ते तस्य फलं प्राप्नुयुः।
35 कृषकाः तस्य सेवकान् आदाय एकं ताडयन्ति, अपरं हत्वा अपरं शिलापातं कृतवन्तः।
36 सः पुनः प्रथमेभ्यः अधिकान् दासान् प्रेषितवान्, ते च तान् अपि तथैव कृतवन्तः।
37 अन्ततःसःस्वपुत्रं तेषां समीपं प्रेषितवान्, "ते मम पुत्रस्य आदरं करिष्यन्ति।"
38 किन्तु कृषकाः पुत्रं दृष्ट्वा परस्परं अवदन्, "एषः उत्तराधिकारी अस्ति। आगच्छतु, तं हन्ति, तस्य उत्तराधिकारं च गृह्णामः।
39 ते तं गृहीत्वा द्राक्षाक्षेत्रात् बहिःक्षिप्य हतवन्तः।
40 तदा द्राक्षाक्षेत्रस्य स्वामी आगत्य तान् कृषकान् किं करिष्यति?
41 ते तं वदन्ति, सः तान् दुष्टान् दुःखेन नाशयिष्यति, अन्येभ्यः कृषकेभ्यःस्वद्राक्षाक्षेत्रं विसृजति, ये तस्मै ऋतौ फलं दास्यन्ति।
42 येशुः तान् अवदत् , " किं यूयं कदापि शास्त्रेषु न पठितवन्त; "यत् शिला निर्मातारःतिरस्कृतवन्त; स एव कोणस्य शिरःअभवत्, एतत् प्रभुना कृतं, अस् माकं दृष्टौ अद्भुतम्?

43 अतः अहं युष्मान् वदामि यत् ईश्वरस्य राज्यं युष्मान् हृत्य तस्य फलं जनयन्तं राष्ट्रं दास्यति।
44 यः कश्चित् अस्मिन् शिलायां पतति, सः भग्नः भविष्यति, यस् य उपरि पतति, सःतं चूर्णं पातयिष्यति।
45 तस्य दृष्टान्तं श्रुत्वा मुख्ययाजकाः फरीसिनश्च ते तस्य विषये कथयति इति ज्ञातवन्तः।
46 किन्तु यदा ते तस्य उपरि हस्तं स्थापयितुम् इच्छन्ति स्म, तदा ते जनसमूहात् भयभीताः अभवन्, यतः ते तं भविष्यद्वादित्वेन गृहीतवन्तः।

अध्याय 22

1 येशुःपुनःदृष्टान्तैःतान् उक्तवान्।
2 स्वर्गराज्यं कस्मिंश्चित् राजा सदृशं यःपुत्राय विवाहं कृतवान्।
3 विवाहे आहूतान् आहूतुं स्वदासान् प्रेषितवान्, ते आगन्तुं न इच्छन्ति स्म।
4 पुनः सः अन्यान् दासान् प्रेष्य अवदत्, "आहूतान् कथयतु, पश्य, मया मम भोजनं सज्जीकृतम्, मम वृषाःमम स्थूलाःच हता; सर्वाणि च सज्जानि सन्ति, विवाहे आगच्छन्तु।
5 किन्तु ते तत् लघुं कृत्वा, एकः स्वक्षेत्रं, अन्यः स्वव्यापारं प्रति गतवन्तः।
6 शेषाःतस्य सेवकान् आदाय द्वेषं कृत्वा तान् हतवन्तः।
7 किन्तु राजा तत् श्रुत्वा क्रुद्धःसन् स्वसेनाःप्रेषयित्वा तान् घातकान् नाशयित्वा तेषां नगरं दग्धवान्।
8 तदा सः स्वसेवकान् अवदत्, "विवाहः सज्जः; किन्तु ये आहूताः आसन्, ते अयोग्याःन आसन्।"
9 अतःयूयं राजमार्गेषु गत्वा यावन्तःप्राप्नुयुःते विवाहार्थं निवेदयन्तु।
10 ते दासाः राजमार्गेषु निर्गत्य यावन्तः सर्वान् दुष्टान् शुभान् च सङ्गृहीतवन्त; विवाहे च अतिथिभिःसज्जीकृताः।
11 राजा अतिथीनां दर्शनार्थं प्रविश्य तत्र एकं पुरुषं दृष्टवान् यः विवाहवस्त्रं न धारयति स्म।
12 स तम् अब्रवीत्, सखे, कथं त्वं विवाहवस्त्रं न धारयन् अत्र आगतः? सःच वाक्हीनःआसीत्।
13 तदा राजा दासान् अवदत्, "तस्य हस्तपादयोः बद्ध्वा अपहृत्य बहिःअन्धकारे क्षिपन्तु। तत्र रोदनं दन्तघर्षणं च भविष्यति।
14 बहवःआहूता; किन्तु अल्पाःएव चयनिताः।
15 ततः फरीसिनः गत्वा तस्य भाषणे कथं तम् आलम्बयितुं शक्नुवन्ति इति विचारं कृतवन्तः।
16 ते हेरोदीयैः सह स्वशिष्यान् तस्य समीपं प्रेषितवन्त; "गुरु, वयं जानीमः यत् त्वं सत्यः असि, ईश्वरस्य मार्गं च सत्यं उपदिशसि, त्वं कस्यचित् चिन्तां न करोषि, यतःत्वं मनुष्याणां व्यक्तिं न मनसि।
17 ततो ब्रूहि त्वं किं मन्यसे? किं कैसराय करं दातुं न्याय्यं वा न वा?
18 येशुः तेषां दुष्टतां ज्ञात्वा अवदत्, हे पाखण्डिनः किमर्थं मां परीक्षन्ते?
19 करधनं मे दर्शयतु। ते तस्य समीपं एकं पैसाम् आनयन्ति स्म।
20 ततःसःतान् अवदत् , " इदं प्रतिबिम्बं कस्य च?
21 ते तं कथयन्ति स्म, "कैसरस्य।" तदा सः तान् अवदत्, " अतः कैसरस्य यत् किमपि अस्ति तत् कैसराय प्रयच्छतु। परमेश् वरस् य वस्तूनि च परमेश् वरस् य कृते।
22 ते तद्वचनं श्रुत्वा विस्मयमानाःतं त्यक्त्वा प्रस्थिताः।
23 तस्मिन् दिने सदुकीयः पुनरुत्थानं नास्ति इति वदन्तः तस्य समीपं आगत्य तं पृष्टवन्तः।
24 हे गुरु, मूसा अवदत्, "यदि कश्चित् पुरुषः अपत्यहीनः म्रियते, तर्हि तस्य भ्राता स्वपत्न्याःविवाहं कृत्वा भ्रातुःकृते वंशं जनयिष्यति।"
25 अस्माभिः सह सप्त भ्रातरः आसन्, प्रथमः भार्यां विवाहं कृत्वा मृतःसन् स्वभार्यां भ्रातुःकृते त्यक्तवान्।
26 तथैव द्वितीया अपि तृतीया च सप्तमपर्यन्तं।
27 अन्ये सा स्त्रियाःअपि मृता।
28 अतः पुनरुत्थानसमये सप्तसु कस्य भार्या भविष्यति? तेषां सर्वेषां हि तां आसीत्।
29 येशुःतान् अवदत् , यूयं शास्त्राणि न च परमेश् वरस् य सामर्थ् यं न जानन् भ्रष्टाःभवथ।
30 पुनरुत्थानसमये ते न विवाहं कुर्वन्ति, न च विवाहं प्राप्नुवन्ति, किन्तु स्वर्गे परमेश्वरस्य दूताःइव भवन्ति।
31 किन्तु मृतानां पुनरुत्थानस्य विषये किं यूयं न पठितवन्तः यत् परमेश्वरेण युष्माकं प्रति उक्तम्।
32 अहं अब्राहमस्य, इसहाकस्य, याकूबस्य च परमेश्वरः अस्मि? ईश्वरःमृतानां ईश्वरःनास्ति, अपितु जीवानां परमेश्वरःअस्ति।
33 तत् श्रुत्वा जनसमूहःतस्य उपदेशं दृष्ट्वा विस्मितःअभवत्।
34 किन्तु फरीसिनः सदुकीन् मौनं कृतवान् इति श्रुत्वा ते एकत्र समागताः।
35 तेषु कश्चित् वकिलःतं प्रलोभयन् प्रश्नं पृष्टवान्।
36 प्रभो, व्यवस्थायां कःमहती आज्ञा?
37 येशुः तम् अवदत् , " भवन्तः प्रभो परमेश् वरं सर्वात्मना, सर्वात्मना, सर्वचित्तेन च प्रेम कुरु।"
38 एषःप्रथमःमहान् आज्ञा।
39 द्वितीयं च तत्सदृशं, त्वं स्वपरिजनं स्ववत् प्रेम कुरु।"
40 एतयोः आज्ञायोः सर्वं व्यवस्था भविष्यद्वादिना च लम्बितम् अस्ति।
41 यदा फरीसिनःसमागताःआसन्, तदा यीशुःतान् पृष्टवान्।
42 यूयं ख्रीष्टस्य विषये किं मन्यन्ते? स कस्य पुत्रः? ते तं वदन्ति, "दाऊदस्य पुत्रः।"
43 सःतान् अवदत् , " तर्हि दाऊदःकथं तं प्रभो इति कथयति।
44 परमेश् वरः मम प्रभुं अवदत् , "भवन्तः मम दक्षिणे उपविश्य यावत् अहं तव शत्रून् तव पादपाठं न करोमि?
45 यदि दाऊदःतं प्रभु इति कथयति तर्हि सःकथं तस्य पुत्रः?
46 ततः परं कश्चित् तस्य वचनं उत्तरं दातुं न शक्तवान्, ततः परं कोऽपि कश्चित् पुनःप्रश्नान् पृच्छितुं न साहसं कृतवान्।

अध्याय 23

1 तदा येशुःजनसमूहं शिष्यान् च अवदत्।
2 उच्च शास्त्रज्ञाःफरीसिनःच मूसास् य आसने उपविशन्ति।
3 तेन युष्मान् यत् किमपि आज्ञापयन्ति तत् सर्वं पालनं कुरु च। किन्तु यूयं तेषां कर्मानुरूपं मा कुरुत, यतःते वदन्ति, न कुर्वन्ति।
4 ते हि गुरुभारं वहितुं दुखदं च बद्ध्वा मनुष्याणां स्कन्धेषु स्थापयन्ति; किन्तु ते स्वयमेव एकेन अङ्गुलेन तान् न चालयिष्यन्ति।
5 किन्तु तेषां सर्वाणि कार्याणि मनुष्याणां दर्शनार्थं कुर्वन्ति, तेषां वस्त्राणि विस्तृतानि कुर्वन्ति, वस्त्रस्य सीमां च विस्तारयन्ति।
6 भोजेषु ऊर्ध्वकक्षेषु, सभागृहेषु च मुख्यासनानि प्रेम्णा।
7 विपणिषु च अभिवादनं कुर्वन्ति, मनुष्यैः च रब्बी, रब्बी इति उच्यमानाःभवेयुः।
8 किन्तु यूयं रब्बी इति मा उच्यन्ते, यतःयुष्माकं गुरुःएकःएव ख्रीष्टः अस्ति। यूयं सर्वे भ्रातरः।

9 पृथिव्यां कञ्चित् पितरं मा वदन्तु, यतःस्वर्गे स्थितःपिता एकःएव
अस्ति।
10 युष्माकं स्वामी इति मा उच्यते, यतः युष्माकं गुरुः एकः एव
ख्रीष्टः।
11 युष्माकं मध्ये यःश्रेष्ठःसःयुष्माकं दासःभविष्यति।
12 यःकश्चित् आत्मनःउन्नयनं करिष्यति, सःअवमानितःभविष्यति;
यःविनयशीलःस उच्छ्रितःभविष्यति।
13 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः युष्माकं धिक्! यतो यूयं
स्वर्गराज्यं मनुष्याणां विरुद्धं निरुद्धं करोषि, यतःयूयं स्वयम् अन्तः
न गच्छथ, प्रविशन्तानाम् अपि प्रवेशं न अनुमन्यन्ते।
14 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः धिक्! यतो यूयं
विधवागृहाणि भक्षयथ, आडम्बराय दीर्घप्रार्थना करथ, अतः यूयं
महत्तरं दण्डं प्राप्नुथ।
15 हे शास्त्रज्ञाःफरीसिनःच पाखण्डिनःधिक्! यतःयूयं समुद्रं भूमिं
च परिवृत्य एकं धर्मान्तरं कुर्वत; यदा सःनिर्मितःभवति तदा तं स्वतः
अपेक्षया द्विगुणं नरकस्य बालकं कुर्वन्ति।
16 धिक् यूयं अन्धाः मार्गदर्शकाः; ये वदन्ति, यः कश्चित् मन्दिरस्य
शपथं करोति, सः किमपि नास्ति। किन्तु यः कश्चित् मन्दिरस्य
सुवर्णेन शपथं करोति सःऋणी अस्ति!
17 यूयं मूर्खाः अन्धाः च किं महत्तरं, सुवर्णं वा सुवर्णं पवित्रं कुर्वन्
मन्दिरं वा?
18 यश्च वेदीया शपथं करोति, तत् किमपि न भवति। किन्तु यः
कश्चित् तस्मिन् दानेन शपथं करोति सःदोषी भवति।
19 यूयं मूर्खाः अन्धाः च किं महत्तरं दानं वा वेदी वा दानं पवित्रं
करोति?
20 अतः यः कश्चित् वेदीया शपथं करोति, सः तया तस्य
सर्व्ववस्तूनाम् च शपथं करोति।
21 यःकश्चित् मन्दिरस्य शपथं करोति, सःतस्य शपथं करोति, तत्र
निवसतःच।
22 यःस्वर्गस्य शपथं करोति सःईश्वरस्य सिंहासनस्य तस्य उपरि
उपविष्टस्य च शपथं करोति।
23 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः धिक्! यतः यूयं पुदीना-
सनी-जीरयोः दशमांशं दत्त्वा व्यवस्थाया; न्यायस्य, दयाया;
विश्वासस्य च भारवन्तः विषयान् त्यक्तवन्त; एतानि भवद्भिः
कर्तव्यानि आसन्, अपरं न त्यक्तव्यम्।
24 हे अन्धाःमार्गदर्शका; ये कृमिं तृष्णां कुर्वन्ति, उष्ट्रं च ग्रसन्ति।
25 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनःच पाखण्डिनःधिक्! यतो यूयं चषकस्य
थालीयाश्च बहिः शुद्धिं कुर्वन्ति, किन्तु अन्तः तेषु लुण्ठन-अतिशय-
पूर्णाःसन्ति।
26 हे अन्धः फरीसी, प्यालस्य थालस्य च अन्तःयत् किमपि अस्ति
तत् प्रथमं शुद्धं कुरु, येन तेषां बहिःअपि शुद्धःभवेत्।
27 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः धिक्! यतो यूयं
शुक्लसमाधिसदृशाः सन्ति, ये बहिः सुन्दराः दृश्यन्ते, परन्तु अन्तः
मृतानां अस्थिभि; सर्वैःअशुद्धैःच परिपूर्णाःसन्ति।
28 तथैव यूयं मनुष्याणां समक्षं बाह्यतःधार्मिकाःदृश्यन्ते किन्तु अन्तः
पाखण्डेन अधर्मेण च परिपूर्णाःसन्ति।
29 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः धिक्! यतः यूयं
भविष्यद्वादिनां समाधिस्थानानि निर्माय धर्मिणां समाधिस्थलानि च
अलङ्कृत्य।
30 कथयतु, यदि वयं पूर्वजानां काले आसन् तर्हि भविष्यद्वादिनां
रक्ते तेषां सह भागिनःन स्याम।
31 अतःयूयं भविष्यद्वादिनां वधकारिणां सन्तानाःइति यूयं स्वयमेव
साक्षिणःभवथ।
32 तर्हि यूयं स्वपितृणां परिमाणं पूरयन्तु।
33 हे सर्पा; हे सर्पजना; यूयं कथं नरकस्य दण्डात् मुक्ताःभवेयुः?
34 अतः अहं युष्माकं समीपं भविष्यद्वादिना; ज्ञानिन; शास्त्रज्ञाः च
प्रेषयामि, तेषु केचन हन्तुं क्रूसे च स्थापयिष्यथ। तेषु केषुचित्
सभागृहेषु प्रहारं करिष्यथ, नगरे नगरे च तान् पीडयिष्यथ।
35 यथा धर्मिणःहाबिलस्य रक्तात् आरभ्य मन्दिरस्य वेदीयाश्च मध्ये
यम् यूयं हतवन्तं बराकियापुत्रस्य जकर्याहस्य रक्तं यावत् पृथिव्यां
प्रक्षिप्तं सर्वं धार्मिकं रक्तं युष्माकं उपरि आगमिष्यति।
36 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, एतानि सर्वाणि वस्तूनि अस्याःवंशस्य
उपरि आगमिष्यन्ति।
37 हे यरुशलेम, यरुशलेम, हे यरुशलेम, त्वं भविष्यद्वादिनां वधं
कुर्वन्, प्रेषितान् शिलापातं च कुर्वन्, अहं कियत्वारं तव बालकान्
एकत्र सङ्गृहीतुं इच्छामि स्म, यथा कुक्कुटः स्वपक्षाणाम् अधः
कुक्कुटान् सङ्गृह्णाति, यूयं न इच्छन्ति!
38 पश्य, युष्माकं गृहं निर्जनं त्यक्तम्।
39 अहं युष्मान् वदामि, यावत् यूयं मां न द्रक्ष्यथ, यावद् भगवतः
नाम्ना यःआगच्छति, सःधन्यः।

अध्याय 24

1 ततः यीशुः मन्दिरात् निर्गत्य मन्दिरात् निर्गतवान्, तस्य शिष्याः
मन्दिरस्य भवनानि दर्शयितुं तस्य समीपम् आगतवन्तः।
2 येशुः तान् अवदत् , " एतानि सर्वाणि न पश्यन्ति? अहं युष्मान्
सत्यं वदामि, अत्र एकः शिला अन्यस्य उपरि न अवशिष्यते, यः न
पातितःभविष्यति।
3 यदा सः जैतुनपर्वते उपविश्य शिष्याः एकान्ते तस्य समीपम्
आगत्य, कथयतु, एतानि कदा भविष्यन्ति? तव आगमनस्य जगतः
अन्त्यस्य च किं चिह्नं भविष्यति?
4 येशुःतान् प्रत्युवाच, सावधानाःभवन्तु यत् कोऽपि युष् माकं वञ्चनं
न करोति।
5 यतः मम नाम्ना बहवः आगमिष्यन्ति, "अहं ख्रीष्ट; बहूनि च
वञ्चयिष्यति।
6 युष्माकं युद्धानि युद्धानि च श्रोष्यन्ति, यूयं न व्याकुलाःभवेयु; यतः
एतानि सर्वाणि भवितव्यानि, किन्तु अन्त्यःअद्यापि न गतः।
7 यतः राष्ट्रं राष्ट्रविरुद्धं राज्यं च राज्यं प्रति उत्तिष्ठति, विभिन्नेषु
स्थानेषु दुर्भिक्षा; व्याधि; भूकम्पाःच भविष्यन्ति।
8 एते सर्वे शोकारम्भाः।
9 तदा युष्मान् क्लेशाय समर्पयिष्यन्ति, हन्ति च, मम नामनिमित्तं
यूयं सर्वजातीयैःद्वेष्यन्ते।
10 ततःपरं बहवःअपराधं प्राप्नुयु; परस्परं द्रोहं करिष्यन्ति, परस्परं
द्वेष्टि च करिष्यन्ति।
11 अनेके मिथ्याभविष्यद्वादिनाःउत्थाय बहून् वञ्चयिष्यन्ति।
12 अधर्मस्य प्रचुरत्वात् बहूनां प्रेम शीता भविष्यति।
13 किन्तु यःअन्त्यपर्यन्तं सहते, सःएव उद्धारं प्राप्स्यति।
14 राज्यस्य सुसमाचारः सर्वेषु राष्ट्रेषु साक्षीरूपेण सर्वेषु जगति
प्रचारितःभविष्यति। ततःच अन्तःआगमिष्यति।
15 तदा यूयं यदा दानियलभविष्यद्वादिना उक्तं विनाशकारीं
घृणितम् पवित्रस्थाने स्थितं द्रक्ष्यथ।
16 तदा ये यहूदियादेशिनःपर्वतेषु पलाययन्तु।
17 यःगृहार्धे स्थितःसःस्वगृहात् किमपि वस्तु हर्तुं न अवतरतु।
18 क्षेत्रे यःस्थितःसःवस्त्राणि ग्रहीतुं न प्रत्यागच्छतु।
19 धिक् तेषु दिनेषु गर्भस्थाःदुग्धदातृणां च।

20 किन्तु युष्माकं प्रार्थयन्तु यत् युष्माकं पलायनं शिशिरे वा
विश्रामदिने वा न भवतु।
21 तदा हि महाक्लेशःभविष्यति, यथा जगतःआरम्भात् अद्यपर्यन्तं
न आसीत्, न कदापि भविष्यति।
22 यदि तानि दिनानि ह्रस्वाः न भवन्ति, तर्हि मांसं न उद्धारं
प्राप्नुयात्, किन्तु निर्वाचितानां कृते ते दिवसाःह्रस्वाःभविष्यन्ति।
23 तदा यदि कश्चित् युष्मान् वदेत्, पश्य, अत्र ख्रीष्टःअस्ति वा तत्र
वा। न विश्वासयतु।
24 यतःतत्र मिथ्यामसीहा; मिथ्याभविष्यद्वादिनाश्च उत्पद्यन्ते, महतीं
चिह्नं चमत्कारं च करिष्यन्ति। यथा सम्भवं चेत् ते निर्वाचितान् एव
वञ्चयिष्यन्ति।
25 पश्यत, मया युष्मान् पूर्वं कथितम्।
26 अतः यदि युष्मान् वदिष्यन्ति, पश्यत, सः मरुभूमिः अस्ति। मा
गच्छ, पश्य, सःगुप्तकक्षेषु अस्ति; न विश्वासयतु।
27 यथा पूर्वाद् विद्युत् निर्गत्य पश्चिमाम् अपि प्रकाशते। तथा
मनुष्यपुत्रस्य आगमनम् अपि भविष्यति।
28 यतो यत्र शवःस्याद् तत्र गरुडाःसमागमिष्यन्ति।
29 तेषु दिनेषु क्लेशानन्तरं सद्यःसूर्यःअन्धकारमयःभविष्यति, चन्द्रः
तस्याःप्रकाशं न दास्यति, स्वर्गात् तारकाःपतन्ति, स्वर्गस्य शक्तिःच
कम्पिता भविष्यति।
30 तदा स्वर्गे मनुष्यपुत्रस्य चिह्नं प्रकटितं भविष्यति, ततः पृथिव्याः
सर्वे गोत्राः शोचन्ति, स्वर्गमेघेषु शक्तिना महता महिमानेन
मनुष्यपुत्रम् आगच्छन्तं द्रक्ष्यन्ति।
31 सः तुरङ्गस्य महता शब्देन स्वदूतान् प्रेषयिष्यति, ते च स्वर्गस्य
एकस्मात् अन्तात् अन्यतमं यावत् चतुर्वायुभ्यः तस्य चयनितान्
एकत्र करिष्यन्ति।
32 पिप्पलीवृक्षस्य दृष्टान्तं शिक्षस्व। यदा तस्य शाखा कोमला
भवति, पत्राणि च निर्गच्छति, तदा यूयं जानन्ति यत् ग्रीष्मकालः
समीपे अस्ति।
33 तथा यूयं एतानि सर्वाणि द्रष्ट्वा द्वारेषु समीपं ज्ञात्वा।
34 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावद् एतानि सर्वाणि कार्याणि न
सिद्ध्यति तावत् एषा वंशजःन गमिष्यति।
35 द्यावापृथिवी च गमिष्यति, किन्तु मम वचनं न गमिष्यति।
36 किन्तु तस्य दिवसस्य समयस्य च विषये कोऽपि न जानाति, न
स्वर्गदूता; किन्तु केवलं मम पिता।
37 किन्तु यथा नोहस्य दिवसाः आसन्, तथैव मनुष्यपुत्रस्य
आगमनम् अपि भविष्यति।
38 यतः जलप्रलयात् पूर्वेषु दिनेषु यावत् नोहः जहाजं प्रविष्टवान्
तावत् दिनं यावत् ते खादन्ति पिबन्ति स्म, विवाहं कुर्वन्ति स्म,
विवाहं च कुर्वन्ति स्म।
39 यावत् जलप्रलयः आगत्य तान् सर्वान् अपहृतवान् तावत् सः न
जानाति स्म। तथा मनुष्यपुत्रस्य आगमनम् अपि भविष्यति।
40 तदा क्षेत्रे द्वे स्याताम्; एकःगृह्णीयात्, अपरःत्यज्यते।
41 द्वौ स्त्रियःचक्रे पिष्टौ भविष्यतः; एकःगृह्णीयात्, अपरःत्यज्यते।
42 अतः जागृताः भवन्तु, युष्माकं प्रभुः कस्मिन् समये आगमिष्यति
इति यूयं न जानथ।
43 किन्तु एतत् ज्ञातव्यं यत् यदि गृहस्थः ज्ञातवान् स्यात् यत्
कस्मिन् समये चोरःआगमिष्यति तर्हि सःप्रहृत्य स्वगृहं भग्नं न कर्तुं
शक्नोति स्म।
44 अतःयूयं अपि सज्जाःभवन्तु, यतःयस्मिन् समये यूयं न मन्यन्ते
तस्मिन् समये मनुष्यपुत्रःआगमिष्यति।
45 तर्हि कःविश्वासी बुद्धिमान् दासःयःस्वामिना स्वगृहेषु आधिपत्यं
कृतवान् यत् तेभ्यःसमये भोजनं दातुं शक्नोति?
46 धन्यःस दासःयःस्वप्रभुःआगत्य एवं कुर्वन्तं प्राप्स्यति।
47 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् सः तं सर्वसम्पदां अधिपतिं
करिष्यति।
48 किन्तु यदि सः दुष्टः दासः स्वहृदयेन वदेत्, मम प्रभुः आगमनं
विलम्बयति।
49 सः सहदासानाम् आघातं कर्तुं मत्तैः सह खादितुं पिबितुं च
आरभेत।
50 तस्य दासस्य स्वामी यस्मिन् दिने तं न प्रतीक्षते तस्मिन् दिने,
यस्मिन् समये सःन जानाति, तस्मिन् दिने आगमिष्यति।
51 तं विच्छिद्य पाखण्डिभिः सह तस्य भागं निरूपयिष्यति, तत्र
रोदनं दन्तघटनं च भविष्यति।

अध्याय 25

1 तदा स्वर्गराज्यं दश कुमारीणां उपमा भविष्यति, ये स्वदीपं
गृहीत्वा वरं मिलितुं प्रस्थिताः
2 तेषु पञ्च बुद्धिमान् पञ्च च मूर्खाः
3 मूर्खाःस्वदीपान् गृहीत्वा स्वैःसह तैलं न नीतवन्तः
4 ज्ञानिनःतु स्वपात्रेषु दीपैःसह तैलं गृहीतवन्तः
5 वरःविलम्बं कुर्वन् सर्वे निद्रां कृत्वा सुप्तवन्तः
6 अर्धरात्रे क्रन्दनं जातम्, पश्य वरःआगच्छति। यूयं तं मिलितुं बहिः
गच्छथ।
7 अथ ताःसर्वाःकुमारिकाःउत्थाय स्वदीपान् विच्छिन्नवन्तः
8 तदा मूर्खाः ज्ञानिनः अवदन्, "भवतः तैलं अस्मान् ददातु। यतः
अस्माकं दीपाःनिष्क्रान्ताः
9 किन्तु ज्ञानिनः प्रत्युवाच, न एवम्; मा भूत् अस्माकं युष्माकं च
पर्याप्तं न भवेत्, किन्तु यूयं विक्रेतृणां समीपं गत्वा स्वस्य कृते
क्रीणत।
10 यदा ते क्रेतुं गच्छन्ति स्म, तदा वरः आगतः सज्जनाः तेन सह
विवाहाय प्रविशन्ति स्म, द्वारं पिहितम् अभवत्।
11 तदनन्तरं अन्याःकुमारिकाःअपि आगत्य कथयन्ति स्म, हे प्रभो,
अस्माकं कृते उद्घाटय।
12 किन्तु सः प्रत्युवाच, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, अहं युष्मान् न
जानामि।
13 अतः जागृताः भवन्तु, यतः मनुष्यपुत्रः यस्मिन् दिने आगमिष्यति,
तत्कालं न जानीथ।
14 यतःस्वर्गराज्यं दूरदेशं गच्छन् मनुष्यः इव अस्ति, यः स्वदासान्
आहूय स्वधनं तेभ्यःदत्तवान्।
15 एकस्मै पञ्च टोलान्, अपरस्मै द्वौ, अपरस्मै एकैकं च दत्तवान्।
प्रत्येकं मनुष्याय यथाशक्ति; सद्यःच स्वयात्राम् अकरोत्।
16 ततोऽपि पञ्च-टोलान् लब्धः स गत्वा तया सह व्यापारं कृत्वा
अन्ये पञ्च-टोलान् कृतवान्।
17 तथा च यःद्वौ लब्धवान् सःअन्यौ द्वौ अपि लब्धवान्।
18 किन्तु यः एकं प्राप्तवान् सः गत्वा पृथिव्यां खनित्वा स्वप्रभुधनं
गोपितवान्।
19 चिरकालानन्तरं तेषां दासानाम् स्वामी आगत्य तेषां गणनां
करोति।
20 ततोऽपि पञ्च टोलान् आदाय अन्ये पञ्च टोलान् आनयत्, "प्रभो,
त्वया पञ्च टोलान् मम कृते प्रदत्त; पश्य, तेभ्यःपरं पञ्च टोलाम् अपि
मया प्राप्तम्।
21 तस्य प्रभुः तम् अवदत् , हे भद्रः विश्वासी दासः साधु, त्वं
कतिपयेषु विषयेषु विश्वास्यः अभवम्, अहं त्वां बहुषु विषयेषु
अधिपतिं करिष्यामि, त्वं तव स्वामिनःआनन्दं प्रविश।

22 सःअपि द्वौ टोलाम् आदाय अवदत्, हे प्रभो, त्वया मम कृते द्वौ प्रतिभाःप्रदत्तौ।
23 तस्य स्वामी तम् अवदत्, साधु, भद्रः विश्वासी च दासः! त्वं कतिपयेषु विषयेषु निष्ठावान् अभव; अहं त्वां बहुषु विषयेषु अधिपतिं करिष्यामि, त्वं स्वप्रभोःआनन्दं प्रविश।
24 ततःस एकैकं प्रतिभागमागत्य अवदत्, "प्रभो, अहं त्वां जानामि यत् त्वं कठोरः पुरुषः असि, यत्र त्वया न रोपितं तत्र च लभते, यत्र त्वया न तृणं कृतम्, तत्र च सङ्गृहीतः।
25 अहं भीतःभूत्वा तव प्रतिभां पृथिव्यां निगूढवान्।
26 तस्य स्वामी तं प्रत्युवाच, त्वं दुष्टः आलस्यं च दास; यत्र अहं न रोपितवान् तत्र लप्स्यते, यत्र न तृणं कृतवान् तत्र च सङ्गृह्णामि इति त्वं जानासि।
27 अतः त्वया मम धनं विनिमयकर्तृभ्यः स्थापनीयम्, ततः मम आगमनसमये मम धनं सूदेन ग्रहीतव्यम् आसीत्।
28 अतस्तस्मात् तालं हृत्वा यस्मै दश टोलान् विद्यते, तस्मै ददातु।
29 यस्मात् सर्वस्य विद्यते, तस्मै प्रचुरता भविष्यति, यस्मात् तु नास्ति, तस्य यत्किमपि अस्ति तत् अपहृतं भविष्यति।
30 यूयं अलाभं दासं बहिःअन्धकारे क्षिपथ, तत्र रोदनं दन्तघटनं च भविष्यति।
31 यदा मनुष्यपुत्रः स्वमहिम्ना आगमिष्यति, तस्य सह सर्वे पवित्रदूता; तदा सःस्वमहिमासिंहासनं उपविशति।
32 तस्य पुरतः सर्वाणि राष्ट्राणि सङ्गृहीतानि भविष्यन्ति, सः तान् परस्परं पृथक् करिष्यति, यथा गोपालःस्वमेषान् बकान् विभजति।
33 सःमेषान् दक्षिणे, बकान् तु वामे स्थापयति।
34 तदा राजा दक्षिणपार्श्वे तान् वक्ष्यति, यूयं मम पितुः धन्या; आगच्छन्तु, संसारस्य निर्माणात् युष्माकं कृते सज्जीकृतं राज्यं प्राप्नुवन्तु।
35 अहं क्षुधार्तः आसम्, यूयं मम भोजनं दत्तवन्त; अहं तृषितः आसम्, यूयं मां पिबन्ति स्म, अहं परदेशीयः आसम्, यूयं मां निगृहीतवन्तः।
36 नग्नः यूयं मां परिधाय, अहं व्याधितः आसम्, यूयं मम दर्शनं कृतवन्त; अहं कारागारे आसम्, यूयं मम समीपम् आगताः।
37 तदा धर्मात्मा जनाः तं प्रत्युवाक्ष्यन्ति, हे प्रभो, वयं त्वां कदा क्षुधार्तं दृष्ट्वा त्वां पोषयन्तः? पिपासा वा त्वां पेयं दत्तवान्?
38 वयं त्वां कदा परदेशीयं दृष्ट्वा त्वां निगृहीतवन्तः? नग्नं वा, त्वां च परिधाय?
39 अथवा वयं त्वां कदा व्याधिं वा कारागारे वा दृष्ट्वा तव समीपम् आगताः?
40 राजा तान् वक्ष्यति, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यथा यूयं मम भ्रातृणां क्षुद्रजनानाम् एकस्य कृते तत् कृतवन्त; तथैव मम कृते तत् कृतवन्तः।
41 तदा स वामपक्षेभ्योऽपि वक्ष्यति, "हे शापिता; मम समीपं गत्वा, पिशाचस्य तस्य दूतानां च कृते सज्जीकृतं अनन्तवह्निं प्रति गच्छन्तु।
42 अहं क्षुधार्तः आसम्, यूयं मम भोजनं न दत्तवन्त; अहं तृषितः आसम्, यूयं मम पानं न दत्तवन्तः।
43 अहं परदेशीयःआसम्, यूयं मां न गृहीतवन्त; यूयं मां न परिधाय, व्याधितःकारागारे च, यूयं मम दर्शनं न कृतवन्तः।
44 तदा ते अपि तं प्रत्युवाक्ष्यन्ति, हे प्रभो, वयं त्वां कदा क्षुधार्तं पिपासां वा परदेशीयं वा नग्नं वा व्याधिं वा कारागारे वा दृष्टवन्त; तव सेवां न कृतवन्त?
45 तदा सःतान् प्रत्युवाच, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यथा यूयं एतेषु क्षुद्रेषु कस्मैचित् अपि न कृतवन्त; तथैव मम कृते न कृतवन्तः।
46 एते अनन्तदण्डे गमिष्यन्ति, धर्मिणःतु अनन्तजीवने गमिष्यन्ति।

अध्याय 26

1 येशुःएतानि सर्वाणि वचनानि समाप्य शिष्यान् अवदत्।
2 भवन्तः जानन्ति यत् द्वयोः दिवसयोः अनन्तरं निस्तारपर्वः भवति, मनुष्यपुत्रःक्रूसे क्रूसे भवितुं द्रोहःभवति।
3 ततः प्रधानपुरोहिता; शास्त्रज्ञा; प्रजावृद्धाः च महापुरोहितस्य कैफानामकस्य प्रासादं प्रति समागताः।
4 ते येशुं युक्त्या गृहीत्वा तं मारयितुं विचारं कृतवन्तः।
5 किन्तु ते अवदन्, "पर्वदिने मा भूत् प्रजासु कोलाहलःन भवेत्।"
6 येशुःबेथानीनगरे शिमोनकुष्ठरोगिणःगृहे आसीत्।
7 तस्य समीपं काचित् बहुमूल्यं लेपं युक्तं स्त्रियं तस्य शिरसि पातितवती।
8 किन्तु तस्य शिष्याः तत् दृष्ट्वा क्रुद्धाः अभवन्, "किमर्थम् एतत् अपव्ययम्?
9 अयं लेपःबहुमूल्येन विक्रीय दरिद्रेभ्यःदत्तःस्यात्।
10 येशुः तत् ज्ञात्वा तान् अवदत् , यूयं स्त्रियं किमर्थम् उपद्रवं कुर्वन्ति ? यतःसा मयि सत्कार्यं कृतवती।
11 यतः युष्माकं समीपे निर्धनाः सर्वदा सन्ति; किन्तु मां भवद्भिः सर्वदा न।
12 यतः सा मम शरीरे एतत् लेपनं पातयित्वा मम अन्त्येष्ट्यर्थं कृतवती।
13 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यत्र यत्र सर्व्वलोके एतत् सुसमाचारं प्रचारितं भविष्यति, तत्रैव एषा स्त्रियाः कृतं तस्य स्मरणार्थं कथयिष्यते।
14 ततः द्वादशानां मध्ये एकः यहूदा इस्करियोती नाम मुख्ययाजकानाम् समीपं गतः।
15 तदा तान् अब्रवीत्, यूयं मां किं दास्यसि, अहं तं युष्मान् समर्पयिष्यामि? तेन सह त्रिंशत् रजतखण्डानां कृते सन्धिं कृतवन्तः।
16 ततःपरं सःतं द्रोहं कर्तुं अवसरं अन्विषत्।
17 अखमीर-रोटिका-उत्सवस्य प्रथमदिने शिष्याःयेशुं प्रति आगत्य तम् अपृच्छन्, "त्वं कुत्र इच्छसि यत् वयं त्वां निस्तार-पर्वभोजार्थं सज्जीकुर्म?
18 तदा सःअवदत्, " नगरं गत्वा तादृशस्य पुरुषस्य समीपं गत्वा तं वदतु, गुरुः कथयति, मम समयः समीपं गतः। अहं शिष्यैः सह तव गृहे निस्तारपर्वं आचरिष्यामि।
19 शिष्याः यथा येशुना नियुक्तं तथैव कृतवन्तः। ते निस्तारपर्वं सज्जीकृतवन्तः।
20 सन्ध्याकाले सःद्वादशभिःसह उपविष्टवान्।
21 तेषां भोजनं कुर्वन्तःसःअवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् युष्माकं कश्चित् मां द्रोहं करिष्यति।"
22 ते अतिशयेन दुखिताः सन्तः एकैकं तं कथयितुं प्रवृत्ता; "प्रभो, अहमेव वा?"
23 सः प्रत्युवाच, यः मया सह पात्रे हस्तं निमज्जयति, सःमां द्रोहं करिष्यति।
24 मनुष्यपुत्रःयथा लिखितं तथैव गच्छति, किन्तु मनुष्यपुत्रस्य धिक्, येन मनुष्यपुत्रः द्रोहितः भवति। तस्य पुरुषस्य कृते हितकरं स्यात् यदि सःन जातःस्म।
25 तदा तं द्रोहं कुर्वन् यहूदाः प्रत्युवाच, "गुरु, अहमेव किम्?" स तमब्रवीत् त्वया उक्तम्।
26 तेषां भोजनं कुर्वन्तःयेशुःरोटिकां गृहीत्वा आशीर्वादं दत्त्वा भग्नं कृत्वा शिष्येभ्यः दत्त्वा अवदत्, " गृह्य भोजन्तु। एतत् मम शरीरम् अस्ति।

27 ततः सः चषकं गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा तेभ्यः दत्तवान्, यूयं सर्वे
तत् पिबन्तु।
28 इदं मम नवनियमस्य रक्तं यत् पापक्षमायाः कृते बहूनां कृते
प्रक्षिप्तं भवति।
29 किन्तु अहं युष्मान् वदामि, अहं तावत् परं एतत् द्राक्षाफलं न
पिबामि, यावत् अहं युष्माभिःसह मम पितुःराज्ये नूतनं पिबामि।
30 ते स्तोत्रं गायित्वा जैतुनपर्वतं निर्गतवन्तः।
31 तदा येशुः तान् अवदत् , " अद्य रात्रौ यूयं सर्वे मम कारणात्
विक्षिप्ताः भवेयु; यतः लिखितम् अस्ति, "अहं गोपालं प्रहरिष्यामि,
मेषस्य मेषाःच विकीर्णाःभविष्यन्ति।"
32 अहं पुनरुत्थानानन्तरं युष्माकं पुरतःगालीलदेशं गमिष्यामि।
33 पत्रुसः तं प्रत्युवाच, "यद्यपि तव कारणात् सर्वे मनुष्याः अपहृताः
भवेयु; तथापि अहं कदापि अपराधं न करिष्यामि।
34 येशुः तम् अवदत् , " अहं त्वां सत्यं वदामि यत् अद्य रात्रौ
कुक्कुटस्य वाकात् पूर्वं त्वं मां त्रिवारं नकारयिष्यसि।
35 पत्रुसः तम् अवदत् , "अहं त्वया सह म्रियते चेदपि त्वां न
अङ्गीकुर्वामि।" एवमेव च सर्वे शिष्याः।
36 तदा येशुः तेषां सह गेत्सेमनीनामकं स्थानं आगत्य शिष्यान्
अवदत्, " यदा अहं तत्र गत्वा प्रार्थनां करोमि तावत् यूयं अत्र
उपविशन्तु।"
37 सःपत्रुसःजबदीयपुत्रद्वयं च स्वेन सह गृहीत्वा दुखितःअतीव गुरुः
च अभवत्।
38 ततःसःतान् अवदत् , " मम आत्मा मृत्युपर्यन्तं दुखितःअस्ति।
39 सः किञ्चित् दूरं गत्वा मुखेन पतित्वा प्रार्थितवान्, हे मम पिता,
यदि सम्भवति तर्हि एषःप्याला मम समीपं गच्छतु, तथापि न यथा
अहं इच्छसि, अपितु यथा त्वं इच्छसि।
40 ततः सः शिष्याणां समीपम् आगत्य तान् सुप्तान् दृष्ट्वा पत्रुसम्
अवदत्, " किं, यूयं मया सह एकघण्टां अपि प्रतीक्षितुं न शक्तवन्तः?
41 प्रलोभने न प्रविश्य प्रतीयमानाः प्रार्थयन्तु, आत्मा खलु इच्छुक;
शरीरं तु दुर्बलम्।
42 सः पुनः द्वितीयवारं गत्वा प्रार्थितवान्, हे मम पिता, यदि एषः
प्याला मम पिबन् न गन्तव्य; तर्हि तव इच्छा पूर्णा भवतु।
43 सःआगत्य पुनः तान् सुप्तान् दृष्टवान् यतःतेषां नेत्राणि भारवन्तः
आसन्।
44 ततः सः तान् त्यक्त्वा पुनः गत्वा तृतीयवारं तदेव वचनं
प्रार्थितवान्।
45 ततःसःशिष्याणां समीपम् आगत्य तान् अवदत्, " अधुना निद्रां
कुरुत, विश्रामं च कुरुत।
46 उत्तिष्ठ, गच्छामः पश्य, यःमां द्रोहं करोति सःसमीपे अस्ति।
47 तदापि वदन् द्वादशानां मध्ये एकःयहूदाःआगतवान्, तस्य सह
खड्गदण्डैःसह मुख्यपुरोहितानाम्, प्रजानां प्राचीनानां च बहुजनाः
आगतः।
48 तं द्रोहं कृतवान् सःतान् चिह्नं दत्तवान्, "यम् अहं चुम्बयिष्यामि,
सःएव सःएव, तं धारयतु।"
49 स तत्क्षणमेव येशुसमीपम् आगत्य अवदत्, "प्रभो, नमस्कार;
चुम्बनं च कृतवान् ।
50 येशुःतम् अवदत् , " मित्र, त्वं किमर्थम् आगतः? ततःते आगत्य
येशुं हस्तं स्थापयित्वा तं गृहीतवन्तः।
51 येशुना सह स्थितानां कश्चित् स्वहस्तं प्रसार्य खड्गं आकृष्य
महायाजकस्य एकं दासं प्रहृत्य तस्य कर्णं विहृतवान्।
52 तदा येशुःतम् अवदत् , " तव खड्गं पुनःस्वस्थाने स्थापय, यतः
खड्गं गृह्णन्तःसर्वे खड्गेन नाशं प्राप्नुयुः।"
53 किं त्वं मन्यसे यत् इदानीं मम पितरं प्रार्थयितुं न शक्नोमि, सः
मम कृते द्वादशाधिकदूतसैन्यदलानि दास्यति?
54 किन्तु शास्त्रं कथं सिद्धं भविष्यति, यत् एवं भवितुमर्हति?
55 तस्मिन् एव समये येशुः जनान् अवदत् , " किं यूयं मां गृहीतुं
खड्गदण्डैःचोरस्य विरुद्धं निर्गताः? अहं नित्यं भवद्भिःसह मन्दिरे
उपविश्य उपविश्य यूयं मां न धारितवन्तः।
56 किन्तु भविष्यद्वादिनां शास्त्राणि पूर्णानि भवेयुःइति सर्वम् एतत्
कृतम्। ततःसर्वे शिष्याःतं त्यक्त्वा पलायिताः।
57 येशुं धारयन्तःजनाःतं महापुरोहितस्य कैफासमीपं नीतवन्त; यत्र
शास्त्रज्ञाःप्राचीनाःच समागताःआसन्।
58 किन्तु पत्रुसः दूरतःमहापुरोहितस्य प्रासादं प्रति तस्य अनुसरणं
कृत्वा अन्तःगत्वा दासैःसह उपविष्टवान्।
59 तदा मुख्यपुरोहिता; प्राचीना; सर्वे परिषदः च येशुं वधार्थं तस्य
विरुद्धं मिथ्यासाक्षीम् अन्विषन्।
60 किन्तु कञ्चित् न प्राप्नोत्, यद्यपि बहवःमिथ्यासाक्षिणःआगच्छन्ति,
तथापि ते कञ्चित् न प्राप्नुवन्। अन्ते द्वौ मिथ्यासाक्षिणौ आगतवन्तौ
।
61 सः अवदत्, "एषः उक्तवान्, अहं परमेश् वरस् य मन्दिरं
नाशयित्वा तिस् य दिनेषु तस्य निर्माणं कर्तुं समर्थःअस्मि।"
62 महापुरोहितःउत्थाय तं अवदत्, "किं त्वं किमपि न प्रत्युवाच?
किं तव विरुद्धम् एते साक्षिणःभवन्ति?
63 किन्तु येशुः मौनं कृतवान्। महायाजकः तं प्रत्युवाच, अहं त्वां
जीवन्तं परमेश्वरं शपथं करोमि यत् त्वं अस्मान् कथयतु यत् त्वं
ख्रीष्टःपरमेश्वरस्य पुत्रःअसि वा।
64 येशुःतं प्राह, त्वया उक्तम्, तथापि अहं युष्मान् वदामि, इतःपरं
यूयं मनुष्यपुत्रं सामर्थ्यस्य दक्षिणहस्ते उपविष्टं स्वर्गमेघैः आगच्छन्तं
द्रक्ष्यथ।
65 ततः महापुरोहितः स्ववस्त्राणि विदारयति स्म, "सः निन्दां
कृतवान्। अस्माकं साक्षिणां किं पुनःआवश्यकता अस्ति? पश्यन्तु,
इदानीं यूयं तस्य निन्दां श्रुतवन्तः।
66 यूयं किं मन्यन्ते? ते प्रत्युवाच, सःमृत्योःदोषी अस्ति।
67 ततःते तस्य मुखं थूकयित्वा प्रहारं कृतवन्तः। अन्ये च हस्ततलैः
तं प्रहारं कृतवन्तः।
68 कथयत्, हे ख्रीष्ट, अस्मान् प्रति भविष्यद्वाणीं कुरु, त्वां प्रहारं
कृतवान् कोऽस्ति?
69 ततः पत्रुसः प्रासादे बहिः उपविष्ट; तदा एकः बालिका तस्य
समीपम् आगत्य अवदत्, "त्वमपि गलीलदेशस्य येशुना सह
आसीः।"
70 किन्तु सः सर्वेषां पुरतः अङ्गीकृतवान्, "अहं न जानामि यत् त्वं
किं वदसि।"
71 यदा सःओसारे निर्गतवान् तदा अन्यःदासी तं दृष्ट्वा तत्र स्थितान्
अवदत्, "एषःअपि नासरतदेशीयेन येशुना सह आसीत्।
72 पुनःसःशपथेन अङ्गीकृतवान्, "अहं तं पुरुषं न जानामि।"
73 किञ्चित्कालानन्तरं तत्र स्थिताः जनाः तस्य समीपं आगत्य
पतरसम् अवदन्, "त्वमपि तेषु अन्यतमः असि। तव वाक्यं हि त्वां
व्याघ्रयति।
74 ततः सः शपथं शपथं च कर्तुम् आरब्धवान्, "अहं तं पुरुषं न
जानामि।" सद्यःच कुक्कुटःकूजति स्म।
75 तदा पत्रुसः येशुना वचनं स्मरणं कृतवान् यत्, "कुक्कुटस्य
वाकात् पूर्वं त्वं मां त्रिवारं नकारयिष्यसि।" सः निर्गत्य कटुतया
रोदिति स्म।

अध्याय 27

1 प्रातकाले सर्वे मुख्यपुरोहिताः प्रजाः प्राचीनाः च येशुं वधार्थं तस्य
विरुद्धं युक्तिं कृतवन्तः।
2 ते तं बद्ध्वा तं नीत्वा राज्यपालस्य पोन्तियुसपिलातुसस्य हस्ते
समर्पितवन्तः।
3 ततःपरं तं द्रोहं कृतवान् यहूदाःतस्य दण्डं दृष्ट्वा पश्चात्तापं कृत्वा
त्रिंशत् रजतखण्डान् मुख्यपुरोहितानाम् प्राचीनानां च समीपम्
आनयत्।
4 अहं पापं कृतवान् यत् अहं निर्दोषं रक्तं द्रोहं कृतवान्। ते च
अवदन्, किं तत् अस्माकं कृते? तत् त्वं पश्य।
5 ततः सः रजतखण्डान् मन्दिरे पातयित्वा प्रस्थाय गत्वा
लम्बितवान्।
6 तदा मुख्ययाजकाः रजतखण्डानि गृहीत्वा अवदन्, "तानि कोषे
स्थापयितुं न युक्तं यतःतत् रक्तस्य मूल्यम् अस्ति।"
7 ते सन्नियोगं कृत्वा परदेशीयान् दफनार्थं कुम्भकारस्य क्षेत्रं
क्रीतवन्।
8 अतःअद्यपर्यन्तं तत् क्षेत्रं रक्तक्षेत्रम् इति उच्यते स्म।
9 ततःपरं यरेमी भविष्यद्वादिना यत् उक्तं तत् पूर्णम् अभवत्, "ततः
ते त्रिंशत् रजतखण्डानि गृहीतवन्त; यस्य मूल्यं इस्राएलस्य
वंशजानां मूल्यं कृतवन्तः।
10 तानि च कुम्भकारक्षेत्राय दत्तवान् यथा भगवता मम नियुक्तिः।
11 येशुः राज्यपालस्य पुरतः स्थितवान्, राज्यपालः तं पृष्टवान्, "किं
त्वं यहूदीनां राजा असि? येशुःतम् अवदत् , " त्वं वदसि।"
12 यदा सः प्रधानपुरोहितैः प्राचीनैः च आरोपितः सन् किमपि न
प्रत्युवाच।
13 तदा पिलातुसः तम् अवदत् , "किं त्वं न शृणोषि यत् ते तव
विरुद्धं कियन्तःसाक्षिणःभवन्ति?
14 सःतं कदापि एकं वचनं न प्रत्युवाच; एतावत् यत् राज्यपालःबहु
विस्मितःअभवत्।
15 तस्मिन् उत्सवे राज्यपालः प्रजानां कृते एकं बन्दीं मुक्तं कर्तुं
प्रवृत्तःआसीत्।
16 तदा तेषां बरब्बा नाम एकःप्रख्यातःबन्दी आसीत्।
17 तदा ते समागत्य पिलातुसःतान् अवदत् , यूयं कम् इच्छसि अहं
युष्मान् कृते विमोचयितुम्? बरब्बा वा येशुःयःख्रीष्टःइति उच्यते?
18 सःजानाति स्म यत् ते ईर्ष्यायाःकारणात् तं मुक्तवन्तः।
19 यदा सःन्यायपीठे उपविष्टःअभवत् तदा तस्य पत्नी तम् आहूय
प्रेषितवती यत्, "तस्य न्याय्यपुरुषेण सह भवतः किमपि सम्बन्धः
नास्ति, यतःअद्य मया तस्य कारणात् स्वप्ने बहु दुःखं प्राप्नोमि।
20 किन्तु प्रधानयाजकाःप्राचीनाःच जनसमूहं प्रत्यभिज्ञापयन्ति स्म
यत् ते बरब्बाम् अपृच्छ्य येशुं नाशयन्तु।
21 राज्यपालःतान् अवदत्, युष्माकं कम् अहं युष्मान् विमोचयितुम्
इच्छसि? ते अवदन्, बरब्बा।
22 पिलातुसः तान् अब्रवीत्, "तर्हि येशुना ख्रीष्टाख्येन अहं किं
करिष्यामि? ते सर्वे तं वदन्ति, "सःक्रूसे क्रूसे भवतु।"
23 राज्यपालः अवदत्, "किमर्थं तेन किं दुष्कृतं कृतम्? किन्तु ते
अधिकं क्रन्दन्ति स्म, "सःक्रूसे क्रूसे भवतु।"
24 पिलातुसः किञ्चन विजयं न प्राप्नोत्, किन्तु कोलाहलःजातःइति
दृष्ट्वा सः जलं गृहीत्वा जनसमूहस्य समक्षं हस्तौ प्रक्षाल्य अवदत्,
"अहम् अस्य न्याय्यस्य रक्तात् निर्दोषःअस्मि।
25 तदा सर्वे जनाःअवदन्, "तस्य रक्तं अस्मासु अस्माकं बालकेषु
च भवतु।"
26 ततः सः बरब्बां तेषां समक्षं मुक्तवान्, येशुं प्रहारं कृत्वा क्रूसे
क्रूसे स्थापनार्थं तं समर्पितवान्।
27 ततः राज्यपालसैनिकाः येशुं साधारणशालायां नीत्वा
सर्वसैनिकसमूहं तस्य समीपं सङ्गृहीतवन्तः।
28 ततःते तं विवस्त्रं कृत्वा रक्तवस्त्रं धारयन्ति स्म।
29 कण्टकमुकुटं कृत्वा तस्य शिरसि तस्य दक्षिणहस्ते वेणुं च
स्थापयन्ति स्म, तस्य पुरतः जानुभ्यां नत्वा तं उपहासयन्ति स्म,
"यहूदीराज हे जय!
30 ततःते तं थूकं कृत्वा वेणुं गृहीत्वा शिरसि प्रहारं कृतवन्तः।
31 ततःपरं तस्य उपहासं कृत्वा तस्य वस्त्रं उद्धृत्य तस्य स्ववस्त्रं
धारयित्वा क्रूसे क्रूसे नीतवन्तः।
32 ते निर्गत्य कुरेनेनगरस्य एकं पुरुषं सिमोननामकं प्राप्य तं क्रूसं
वहितुं बाध्यं कृतवन्तः।
33 यदा ते गोल्गोथा नामकं स्थानं प्राप्तवन्त; अर्थात्
कपालस्थानम्।
34 ते तस्मै पित्तमिश्रितं पित्तं पिबितुं दत्तवन्त; तस्य स्वादनं कृत्वा
सःपिबितुं न इच्छति स्म।
35 ते तं क्रूसे क्रूसे कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य च चिट्ठीम् अकुर्वन्,
यथा भविष्यद्वादिना उक्तं, "तेषां मध्ये मम वस्त्राणि विभज्य मम
वेषेषु च चिट्ठीम् अकुर्वन्।"
36 उपविश्य तत्र तं निरीक्षमाणाः।
37 तस्य शिरसि तस्य आरोपं स्थापयित्वा, "एषःयहूदीनां राजा येशुः
अस्ति।"
38 ततस्तेन सह द्वे चोरौ क्रूसे क्रुष्टौ आस्ताम्, एकः दक्षिणे, अन्यः
वामे।
39 गताःशिरसा विक्षेपं कुर्वन्तःतं निन्दन्ति स्म।
40 अब्रवीत्, "मन्दिरं नाशयित्वा त्रिदिनेषु निर्मायसि, आत्मनःत्राणं
कुरु।" यदि त्वं परमेश्वरस्य पुत्रःअसि तर्हि क्रूसात् अवतरतु।
41 तथैव महापुरोहिताःशास्त्रीभिर्वृद्धैःसह तं उपहासयन्तःअवदन्।
42 सःअन्यान् तारितवान्; स्वयमेव सःतारयितुं न शक्नोति। यदि सः
इस्राएलस्य राजा अस्ति तर्हि सःइदानीं क्रूसात् अवतरतु, वयं तस्य
विश्वासं करिष्यामः।
43 सः ईश्वरे विश्वासं कृतवान्; यदि सः इच्छति तर्हि इदानीं तं
मोचयतु, यतःसःअवदत्, अहं परमेश् वरस् य पुत्रःअस्मि।
44 तेन सह क्रूसे क्रूसे चोराःअपि तदेव तस्य दन्तयोःक्षिपन्ति स्म।
45 षष्ठप्रहरात् नवमघण्टापर्यन्तं सर्वत्र अन्धकारःअभवत्।
46 नवमसमये येशुः उच्चैः स्वरेण आक्रोशितवान्, " एली, एली,
लामा सबक्थनी? अर्थात्, मम देव, मम देव, त्वं किमर्थं मां
त्यक्तवान्?
47 तत्र स्थितानां केचन तत् श्रुत्वा अवदन्, "एषः एलियाहं
आह्वयति।"
48 तेषु एकः सद्यः धावित्वा एकं स्पञ्जं गृहीत्वा तत् सिरकेन
पूरयित्वा वेणुना उपरि स्थापयित्वा तं पिबितुं दत्तवान्।
49 शेषाः अवदन्, "अस्तु, पश्यामः यत् एलियाहः तस्य उद्धाराय
आगमिष्यति वा।"
50 येशुःपुनःउच्चैःस्वरेण क्रन्दन् आत्मानं त्यक्तवान्।
51 मन्दिरस्य पर्दा ऊर्ध्वतः अधः यावत् द्विधा विदीर्णः अभवत्।
पृथिवी च कम्पिता, शिलाःच विदीर्णा;
52 ततः समाधयः उद्घाटिता; सुप्तानां च बहूनां शरीराणि
समुत्थिताः।
53 पुनरुत्थानानन्तरं चिताभ्यां निर्गत्य पवित्रनगरं गत्वा बहूनां
समक्षं प्रकटितः।

54 सनापतिःतस्य सह येशुं पश्यन्तःभूकम्पं घटितं च दृष्ट्वा ते बहु भयभीताःअभवन्, “सच्चिदानन्देन एषःपरमेश्वरस्य पुत्रःआसीत्।”
55 तत्र बहवः स्त्रियः दूरतः पश्यन्तः आसन्, ये येशुं गलीलदेशात् अनुसृत्य तस्य सेवां कुर्वन्तःआसन्।
56 तेषु मग्दलीनी मरियम; याकूब-योसेस्-माता, जबदी-सन्तति-माता च मरियमःच आसीत्।
57 सायंकाले अरिमथियादेशीयः योसेफनामकः धनिकः पुरुषः आगत; यःस्वयम् येशुना शिष्यःआसीत्।
58 सः पिलातुसस्य समीपं गत्वा येशुना शरीरं याचितवान्। ततः पिलातुसःशरीरस्य प्रसवम् आज्ञापितवान्।
59 ततःयोसेफःशवम् आदाय शुद्धेन सनीवस्त्रेण वेष्टितवान्।
60 सः शिलायां उत्कीर्णे स्वस्य नूतनसमाधिस्थले स्थापयित्वा चिताद्वारं प्रति महतीं शिलाम् आवर्त्य प्रस्थितवान्।
61 मगदलीनी मरियम; अन्यः मरियमः च समाधिस्थलस्य समक्षं उपविष्टःआसीत्।
62 ततः परदिने सज्जनदिनस्य अनन्तरं मुख्ययाजकाः फरीसिनः च पिलातुसस्य समीपं गतवन्तः।
63 हे महोदय, सः वञ्चकः जीविते सति उक्तवान्, “त्रिदिनानन्तरं पुनरुत्थानं करिष्यामि” इति स्मरामः।
64 अतः तृतीयदिनपर्यन्तं समाधिस्थलस्य निश्चयः करणीय; मा भूत् तस्य शिष्याःरात्रौ आगत्य तं अपहृत्य जनान् वदिष्यन्ति, “सःमृतात् पुनरुत्थितः” इति।
65 पिलातुसःतान् अवदत् , युष् माकं प्रहरणम् अस्ति ।
66 ततः ते गत्वा शिलायां मुद्रणं कृत्वा प्रहरणं स्थापयित्वा समाधिस्थलं निश्चयं कृतवन्तः।

अध्याय 28

1 विश्रामदिवसस्य अन्ते यदा सप्ताहस्य प्रथमदिने प्रदोषः आरब्धः तदा मरियम मग्दलीनी अन्यःमरियमःच समाधिस्थलं द्रष्टुं आगता।
2 ततःपरं महान् भूकम्पःअभवत्, यतःभगवतःदूतःस्वर्गात् अवतीर्य आगत्य द्वारतःशिलाम् आवर्त्य तस्मिन् उपविष्टवान्।
3 तस्य मुखं विद्युत् इव, तस्य वस्त्रं हिमवत् श्वेतम् आसीत्।
4 तस्य भयात् पालकाःकम्पिताःमृताःइव अभवन्।
5 तदा स्वर्गदूतः ताः स्त्रियः अवदत्, यूयं मा भयम् भवथ, यतः अहं जानामि यत् यूयं क्रूसे क्रूसे स्थापितं येशुं अन्विष्यथ।
6 स इह न समुत्थितःयथा उक्तवान्। आगच्छतु यत्र भगवता शयनं स्थानं पश्यतु।
7 शीघ्रं गत्वा शिष्यान् कथयतु यत् सः मृतात् पुनरुत्थितः। स युष्माकं पुरतः गलीलदेशं गच्छति; तत्र यूयं तं द्रक्ष्यथ, पश्य, मया युष्मान् कथितम्।
8 ते भयेन महता आनन्देन च श्मशानात् शीघ्रं प्रस्थिताः। शिष्याणां वचनं आनेतुं च धावितवान्।
9 यदा ते शिष्यान् कथयितुं गच्छन्ति स्म, तदा यीशुःतान् समागत्य अवदत्, “ सर्वे जयजयकारः।” ते आगत्य तं पादौ धृत्वा पूजयन्ति स्म।
10 तदा येशुःतान् अवदत् , “ मा भयम् भवन्तु, गत्वा मम भ्रातृभ्यः कथयतु यत् ते गलीलदेशं गच्छन्ति, तत्र मां द्रक्ष्यन्ति।
11 यदा ते गच्छन्ति स्म, तदा केचन प्रहरणाः नगरम् आगत्य, यत् किमपि कृतं तत् सर्वं मुख्ययाजकानाम् समक्षं ज्ञापयन्ति स्म।
12 ते ज्येष्ठैःसह समागत्य युक्तिं कृत्वा सैनिकेभ्यःबहु धनं दत्तवन्तः।
13 यूयं कथयतु, तस्य शिष्याः रात्रौ आगत्य वयं सुप्ताः तं अपहृतवन्तः।
14 यदि एतत् राज्यपालस्य कर्णयोः समीपं गच्छति तर्हि वयं तं प्रत्यभिज्ञाय भवन्तं सुरक्षितं करिष्यामः।
15 ते धनं गृहीत्वा यथा उपदिष्टं तथा कृतवन्त; अद्यपर्यन्तं यहूदीनां मध्ये एतत् वचनं प्रचलति।
16 ततः एकादश शिष्याः गालीलदेशं गतवन्त; यत्र येशुना तेषां नियुक्तिःआसीत्।
17 तं दृष्ट्वा ते तं पूजयन्ति स्म, किन्तु केचन संशयं कृतवन्तः।
18 येशुः आगत्य तान् अवदत् , “ स्वर्गे पृथिव्यां च सर्वा शक्तिःमम कृते दत्ता।”
19 अतः यूयं गत्वा सर्वान् राष्ट्रान् पितुः पुत्रस्य पवित्रात्मनः च नाम्ना मज्जनं कृत्वा उपदिशन्तु।
20 मया युष्मान् यत् किमपि आज्ञापितं तत् सर्वं पालनं कर्तुं तान् शिक्षयतु, अहं च जगतः अन्त्यपर्यन्तं सर्वदा युष्माभिः सह अस्मि। आमेन् ।

मरकुसस्य सुसमाचार

अध्याय 1

1 परमेश्वरस्य पुत्रस्य येशुमसीहस्य सुसमाचारस्य आरम्भ;
2 यथा भविष्यद्वादिषु लिखितम्, पश्य, अहं तव मुखस्य पुरतःमम
दूतं प्रेषयामि, यःतव पुरतःमार्गं सज्जीकरोति।
3 प्रान्तरे क्रन्दितस्य वाणी प्रभोः मार्गं सज्जीकृत्य तस्य मार्गं ऋजुं
कुरुत।
4 योहनः प्रान्तरे मज्जनं कृतवान्, पापक्षमायाः कृते पश्चात्तापस्य
मज्जनस्य प्रचारं च कृतवान्।
5 ततः सर्वः यहूदियादेशः यरुशलेमदेशश्च तस्य समीपं निर्गत्य सर्वे
स्वपापं स्वीकृत्य यरदननद्यां तस्य मज्जनं कृतवन्तः।
6 योहनः उष्ट्रकेशैः कटिबन्धेन चर्ममेखला च धारितः आसीत्। सः
शलभान् वन्यमधुं च खादति स्म;
7 ततः प्रवचनं कृतवान्, "मम पश्चात् मत्तः पराक्रमी कश्चित्
आगच्छति, यस्य पादुकानां पट्टिकां नत्वा विमोचयितुं योग्यःनास्मि।
8 अहं युष्मान् जलेन मज्जितवान्, सःतु पवित्रात्मनःमज्जयिष्यति।
9 तेषु दिनेषु येशुः गालीलदेशस्य नासरततः आगत्य योहनेन
यरदनदेशे मज्जितःअभवत्।
10 सद्यः जलात् निर्गत्य सः स्वर्गं उद्घाटितं दृष्टवान्, आत्मा च
कपोत इव तस्य उपरि अवतरति स्म।
11 ततःस्वर्गात् एकःवाणी आगत; "त्वं मम प्रियःपुत्र; यस्मिन् अहं
प्रसन्नःअस्मि।"
12 सद्यःआत्मा तं प्रान्तरे प्रेषयति।
13 सः चत्वारिंशत् दिवसान् प्रान्तरे शैतानेन परीक्षितः आसीत्।
वन्यजन्तुभिःसह च आसीत्; स्वर्गदूताःतस्य सेवां कृतवन्तः।
14 योहनस्य कारागारे स्थापनानन्तरं यीशुः परमेश् वरस् य राज्
यस् य सुसमाचारं प्रचारयन् गलीलदेशम् आगतः।
15 तदा कथयन्, " कालः पूर्ण; परमेश् वरस् य राज् यस् य
समीपम् अस् ति।
16 सःगलीलसमुद्रस्य समीपे गच्छन् सिमोनःतस्य भ्रातरं अन्द्रिया
च समुद्रे जालं क्षिपन्तौ दृष्टवान् यतःते मत्स्यजीविनःआसन्।
17 येशुःतान् अवदत् , " यूयं मम पश्चात् आगच्छन्तु, अहं युष् माकं
मनुष् यमत् यकारान् करिष् यामि।"
18 सद्यःते स्वजालं त्यक्त्वा तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
19 ततःकिञ्चित् दूरं गत्वा सःजबदीपुत्रं याकूबं तस्य भ्रातरं योहनं
च दृष्टवान्, ये अपि नौकायां जालसंशोधनं कुर्वन्तःआसन्।
20 सद्यः सःतान् आहूय ते स्वपितरं जबदीं भाडेसेवकैःसह नावेन
त्यक्त्वा तस्य पश्चात् गतवन्तः।
21 ते कफरनहूमनगरं गतवन्तः। विश्रामदिने सः सद्यः सभागृहं
प्रविश्य उपदेशं कृतवान्।
22 ते तस्य उपदेशं दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्, यतः सः तान्
अधिकारिण इव उपदिशति स्म, न तु शास्त्रज्ञाःइव।
23 तयोःसभागृहे अशुद्धात्मनःपुरुषःआसीत्। सःच क्रन्दितवान्।
24 कथयत्, "अस्माकं भवन्तु; हे नासरतवासी येशु, त्वया सह
अस्माकं किं सम्बन्धः? किं त्वं अस्मान् नाशयितुं आगतः? अहं त्वां
जानामि यत् त्वं कोऽसि, ईश्वरस्य पवित्रम्।
25 येशुःतं भर्त्सयित्वा अवदत्, " निशब्दं धारय, तस्मात् निर्गच्छ।"
26 अशुद्धात्मा तं विदारयित्वा उच्चैः स्वरेण क्रन्दन् तस्माद्
निर्गतवान्।
27 ते सर्वे विस्मिताः भूत्वा परस्परं पृष्टवन्त; "किं एतत्? एषः कः
नूतनः सिद्धान्तः ? यतः सः अशुद्धान् आत्मान् अपि अधिकारेण
आज्ञापयति, ते च तस्य आज्ञापालनं कुर्वन्ति।
28 तत्क्षणमेव तस्य यशःगालीलस्य परितःसर्वेषु प्रदेशेषु प्रसृता।
29 तत्क्षणमेव ते सभागृहात् बहिः आगत्य याकूब-योहनयोः सह
शिमोन-अन्द्रिया-योःगृहं प्रविष्टवन्तः।
30 किन्तु सिमोनपत्न्याः माता ज्वराग्रस्ता आसीत्, तदा ते तस्मै
तस्याःविषये कथयन्ति।
31 ततः सः तां हस्तं गृहीत्वा उत्थापितवान्। तत्क्षणमेव ज्वरः तां
त्यक्त्वा तेषां सेवां कृतवती।
32 सायंकाले सूर्यास्तसमये ते सर्वान् रोगान् पिशाचान् च तस्य
समीपम् आनयन्ति स्म।
33 सर्वं नगरं द्वारे समागतम् आसीत्।
34 सः अनेकेषां विविधरोगग्रस्तानां चिकित्सां कृतवान्, बहूनां
पिशाचान् च निष्कासितवान्। पिशाचानां वचनं न अनुमन्यते स्म,
यतःते तं ज्ञातवन्तः।
35 ततःप्रभाते दिने बहुकालपूर्वं उत्थाय निर्गत्य एकान्तस्थानं गत्वा
तत्र प्रार्थयत्।
36 शिमोनःतस्य सह ये जनाःच तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
37 तं प्राप्य ते तं अवदन्, सर्वे त्वां अन्वेषयन्ति।
38 ततःसःतान् अवदत् , " अहम् तत्र अपि प्रचारं कर्तुं परेषु नगरेषु
गच्छामः।
39 सः सम्पूर्णे गालीलदेशे तेषां सभागृहेषु प्रचारं कृत्वा पिशाचान्
बहिःनिष्कासितवान्।
40 एकःकुष्ठरोगी तस्य समीपम् आगत्य तं प्रार्थयन् जानुभ्यां न्यस्तः
सन् अवदत्, "यदि त्वं इच्छसि तर्हि त्वं मां शुद्धिं कर्तुं शक्नोषि।"
41 येशुः दयालुः सन् हस्तं प्रसार्य तं स्पृशन् तं अवदत्, " अहं
इच्छामि; त्वं शुद्धःभव।
42 तस्य उक्तमात्रेण सद्यःतस्य कुष्ठरोगःनिर्गत्य सःशुद्धःअभवत्।
43 ततःसःतं कष्टेन आज्ञापयित्वा तत्क्षणमेव तं प्रेषितवान्।
44 ततःसःतं अवदत्, पश्य त्वं कस्मैचित् किमपि न वदसि, किन्तु
गत्वा याजकस्य समक्षं स्वं प्रदर्शय, मूशेन यत् आज्ञापितं तत् तव
शुद्ध्यर्थं तेषां साक्ष्यार्थं अर्पय।
45 किन्तु सः बहिः गत्वा तस्य विषये बहु प्रचारं कर्तुं प्रवृत्त; यथा
यीशुः पुनः नगरं प्रविष्टुं न शक्नोति स्म, किन्तु निर्जनस्थानेषु बहिः
आसीत्, ते च सर्वतःतस्य समीपम् आगच्छन्ति स्म।

अध्याय 2

1 सःपुनःकफरनहूमनगरं गतः। गृहे च सःइति कोलाहलःअभवत्।
2 तत्क्षणमेव बहवःसमागताःयेन तेषां ग्रहणार्थं स्थानं नासीत्, न च
द्वारस्य समीपे एव, ततःसःतान् वचनं प्रचारितवान्।
3 ते चतुर्भिर्निहितं पक्षारोगिणं आनयन्तःतस्य समीपम् आगच्छन्ति।
4 यदा ते तस्य समीपं गन्तुं न शक्तवन्तःतदा ते यत्र सःआसीत् तत्र
छतम् आवृत्य तत् भग्नं कृत्वा पक्षाघाती यस्मिन् शयने आसीत् तत्
शय्याम् अवतारयन्ति स्म।
5 येशुःतेषां विश् वासं दृष्ट्वा पक्षाघातिम् अवदत् , " पुत्र, तव पापं
क्षमितम्।"
6 किन्तु तत्र केचन शास्त्रज्ञाः उपविश्य हृदये वितर्कं कुर्वन्तः
आसन्।
7 अयं मनुष्यः किमर्थम् एवं निन्दां वदति? केवलं परमेश् वरःएव
पापं क्षन्तुं शक्नोति?
8 येशुः स्वात्मना ज्ञात्वा तेषां मनसि एवं विमर्शं कुर्वन्तः सः तान्
अवदत् , " किमर्थं यूयं मनसि एतानि वचनानि चिन्तयन्ति?

9 किं तव पापं क्षमितं भवति इति वक्तुं पक्षारोगिणः किं सुकरं भवति। उत्थाय शयनं उद्धृत्य गच्छ, इति वक्तुं वा?
10 किन्तु युष्माकं ज्ञातव्यं यत् पृथिव्यां मनुष्यपुत्रस्य पापं क्षमितुं शक्तिःअस्ति ।
11 अहं त्वां वदामि, उत्तिष्ठ, शय्याम् आदाय स्वगृहं प्रविशतु।
12 सः तत्क्षणमेव उत्थाय शय्याम् उद्धृत्य सर्वेषां पुरतःनिर्गतवान्। ते सर्वे विस्मिताः भूत्वा ईश्वरस्य महिमाम् अकरोत्, "अस्माभिः कदापि एतादृशं न दृष्टम्।"
13 सः पुनः समुद्रपार्श्वे निर्गतवान्; सर्वे जनसमूहः तस्य समीपं गत्वा सःतान् उपदिशति स्म।
14 ततः गच्छन् सः अल्फीयसपुत्रं लेवीम् आशुग्रहणस्थाने उपविष्टं दृष्ट्वा तं अवदत्, " मम अनुसरणं कुरुत।" स च उत्थाय तं अनुसृत्य अगच्छत्।
15 यदा येशुः स्वगृहे भोजनं कुर्वन् उपविष्टः आसीत्, तदा बहवः करग्राहकाःपापिनःच येशुना सह तस्य शिष्यैःसह उपविष्टाःआसन्, यतःते बहवःआसन्, ते च तस्य अनुसरणं कुर्वन्ति स्म।
16 तदा शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च तं करग्राहकैः पापिभिः सह भोजनं कुर्वन्तं दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् अवदन्, "सः करकर्तृभिः पापैः सह कथं खादति पिबति च?
17 येशुः तत् श्रुत्वा तान् अवदत् , " स्वस्थानां वैद्यस्य आवश्यकता नास्ति, किन्तु रोगिणः।
18 योहनस्य फरीसीनां च शिष्याः उपवासं कुर्वन्ति स्म, तदा ते आगत्य तं वदन्ति स्म, योहनस्य फरीसीनां च शिष्याः किमर्थं उपवासं कुर्वन्ति, किन्तु तव शिष्याःउपवासं न कुर्वन्ति?
19 येशुः तान् अवदत् , " वधूः तेषां समीपे स्थित्वा वधूकक्षस्य बालकाः उपवासं कर्तुं शक्नुवन्ति वा? यावत् तेषां सह वरः अस्ति तावत् ते उपवासं कर्तुं न शक्नुवन्ति।
20 किन्तु तेषु दिनेषु वरःअपहृतःभविष्यति, तेषु दिनेषु ते उपवासं करिष्यन्ति।
21 न कश्चित् पुरातनवस्त्रे नूतनवस्त्रखण्डं न सिवति, अन्यथा तस्य पूरितः नूतनः खण्डः पुरातनवस्त्रात् हरति, तस्य चीरः अपि दुर्गतिम् अनुभवति।
22 न कश्चित् नूतनं मद्यं पुरातनपुटेषु न स्थापयति, अन्यथा नूतनं मद्यं पुटकानि विदारयति, मद्यं च प्रक्षिप्तं भवति, पुटकानि च क्षीणानि भविष्यन्ति, किन्तु नूतनं मद्यं नूतनपुटेषु स्थापयितव्यम्।
23 सः विश्रामदिने धान्यक्षेत्रेषु गतः। तस्य शिष्याः गच्छन्तः धान्यस्य कर्णान् उद्धर्तुं प्रवृत्ताः।
24 ततः फरीसिनः तम् अवदन्, पश्य, ते विश्रामदिने किमर्थम् अयोग्यं कुर्वन्ति?
25 तदा सः तान् अवदत् , " किं यूयं कदापि न पठितवन्तः यत् दाऊदः आवश्यकतां प्राप्य क्षुधार्तः सन् सः तस्य सह जनाः च यत् कृतवान्?
26 सः महापुरोहितस्य अबियाथरस्य काले कथं परमेश्वरस्य गृहं प्रविश्य याजकानाम् अपि भोजनं न युक्तं दर्शनीयं रोटिकां खादित्वा स्वेन सह येभ्यःआसन् तेभ्यःअपि दत्तवान्?
27 सःतान् अवदत् , " विश्रामदिवसः मनुष्याणां कृते निर्मित; न तु विश्रामदिनस्य कृते मनुष्यः।
28 अतःमनुष्यपुत्रःविश्रामदिनस्य अपि प्रभुःअस्ति।

अध्याय 3

1 सःपुनःसभागृहं प्रविष्टवान्; तत्र एकःपुरुषःशुष्कहस्तःआसीत्।
2 ते तं पश्यन्तःआसन् यत् सःविश्रामदिने तं स्वस्थं करिष्यति वा। यथा ते तस्य उपरि आरोपं कुर्वन्ति।
3 सःशुष्कहस्तं पुरुषं प्राह, " उत्तिष्ठ।"
4 सः तान् अवदत् , " विश्रामदिवसेषु शुभं कर्तुं वा दुष्कृतं वा युक्तम्? प्राणान् रक्षितुं, हन्तुं वा? परन्तु ते शान्तिं धारयन्ति स्म।
5 तेषां हृदयस्य कठोरतायां दुखितः सन् तान् क्रोधेन परितः पश्यन् तं पुरुषं अवदत्, " हस्तं प्रसारय।" सः तत् प्रसारितवान्, तस्य हस्तः परस्य इव स्वस्थःअभवत्।
6 फरीसिनः निर्गत्य तत्क्षणमेव हेरोदीयैः सह तस्य विरुद्धं मन्त्रणं कृतवन्तःयत् ते तं कथं नाशयितुं शक्नुवन्ति।
7 येशुःशिष्यैःसह समुद्रं प्रति गतः।
8 यरुशलेमतः इदुमियातः यरदननद्याः परतः च। तेन सूर-सीदोन-समीपेषु बहु-जनाः तस्य महतीं कार्याणि श्रुत्वा तस्य समीपम् आगतवन्तः।
9 ततः सःशिष्यान् अवदत् यत्, जनसमूहस्य कारणात् तस्य उपरि लघुनावःप्रतीक्षेत, मा भूत् ते तं सङ्कटयिष्यन्ति।
10 यतः सः अनेकेषां चिकित्सां कृतवान्; तावत् ते तं स्पृशितुं तं निपीडयन्ति स्म, येषां व्याधिःआसीत्।
11 अशुद्धाः आत्मानः तं दृष्ट्वा तस्य पुरतः पतित्वा, "त्वं परमेश्वरस्य पुत्रःअसि।"
12 तेन तं न ज्ञापयितव्यं इति सःतान् कष्टेन आज्ञापितवान्।
13 सः पर्वतम् आरुह्य यम् इच्छति तम् आह्वयति, ते च तस्य समीपम् आगताः।
14 तेन सह भवन्तु, प्रचारार्थं च तान् प्रेषयितुं द्वादशान् नियुक्तवान्।
15 रोगान् चिकित्सितुं पिशाचान् निष्कासयितुं च सामर्थ्यं भवति।
16 शिमोनःपतरसःउपनामम् अकरोत्।
17 जबदीपुत्रः याकूबः याकूबस्य भ्राता योहनः च। स च तान् बोअनेर्गेस् इति उपनामम् अकरोत्, अर्थात् वज्रपुत्राः।
18 अन्द्रियस्, फिलिप्, बार्थोलोमी, मत्ती, थोमस, अल्फीयसपुत्रः याकूब; थद्देय; कनानदेशीयःशिमोनःच।
19 यहूदा इस्करियोतः अपि तं द्रोहं कृतवान्, ततः ते एकं गृहं गतवन्तः।
20 जनसमूहः पुनः समायाति, येन ते रोटिकां खादितुम् अपि न शक्तवन्तः।
21 तस्य मित्राणि तत् श्रुत्वा तं गृहीतुं निर्गतवन्त; यतःते अवदन्, "सः विस्मितःअस्ति।"
22 यरुशलेमतःअवतरन्तःशास्त्रज्ञाःअवदन्, "तस्य बेलजबूबःअस्ति, सःपिशाचराजकुमारेण पिशाचान् निष्कासयति।"
23 ततः सः तान् स्वसमीपं आहूय दृष्टान्तैः अवदत्, " शैतानः शैतानं कथं बहिःनिष्कासयितुं शक्नोति?
24 यदि च राज्यं स्वविरुद्धं विभक्तं भवति तर्हि तत् राज्यं स्थातुं न शक्नोति।
25 गृहं यदि विभक्तं भवति तर्हि तत् गृहं स्थातुं न शक्नोति।
26 यदि शैतानः आत्मनः विरुद्धं उत्थाय विभक्तः भवति तर्हि सः स्थातुं न शक्नोति किन्तु तस्य अन्त्यःअस्ति।
27 न कश्चित् बलवद्गृहं प्रविश्य तस्य सम्पत्तिं लुण्ठितुं शक्नोति, यावत् सःप्रथमं बलवन्तं न बध्नाति। ततःच स्वगृहं दूषयिष्यति।
28 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, मनुष्यपुत्राणां सर्वाणि पापानि क्षमानि भविष्यन्ति, येन केनपि निन्दां कुर्वन्ति।
29 किन्तु यःपवित्रात्मनःनिन्दां करोति, तस्य क्षमा कदापि न भवति, किन्तु सःअनन्तदण्डस्य संकटे भवति।
30 यतःते अवदन्, "अशुचिःआत्मा अस्ति।"

31 ततःतस्य भ्रातरौ तस्य माता च आगत्य बहिःस्थित्वा तं आहूय प्रेषितवन्तौ।
32 जनसमूहःतस्य परितःउपविश्य तं अवदन्, पश्य तव माता तव भ्रातरौ च बहिःत्वां अन्वेषयन्ति।
33 सःतान् प्रत्युवाच, को मम माता, मम भ्रातरःवा?
34 सःपरितःउपविष्टान् परितःपश्यन् अवदत्, " पश्यन्तु मम माता मम भ्रातरौ च!
35 यतो यः कश्चित् परमेश् वरस् य इच् छां करोति, स एव मम भ्राता, भगिनी, माता च।

अध्याय 4

1 सः पुनः समुद्रपार्श्वे उपदेशं कर्तुं प्रवृत्त; तस्य समीपं बहुजनाः समागता; येन सः नावं प्रविश्य समुद्रे उपविष्टवान्। समस्तः जनसमूहःसमुद्रस्य समीपे भूमौ आसीत्।
2 सःतान् दृष्टान्तैःबहूनि विषयान् उपदिशति स्म, स्वशिक्षणे च तान् अवदत्।
३ शृणुत; पश्यतु, तत्र कश्चित् रोपनीया वपयितुं निर्गतवान्।
4 सःवप्यमानःकेचन मार्गे पतिता; वायुपक्षिणःआगत्य तत् भक्षयन्ति स्म।
5 केचन पाषाणभूमौ पतिता; यत्र तस्य महती बहु नासीत्। तस्य पृथिव्याःगभीरता नासीत् इति कारणतःतत्क्षणमेव प्रफुल्लितम्।
6 किन्तु सूर्योदयसमये तप्तः अभवत्; तस्य मूलहीनत्वात् च शुष्कं जातम्।
7 केचन कण्टकेषु पतिता; कण्टकाःच वर्धिता; तम् गलितवन्त; न च फलं दत्तवन्तः।
8 अन्ये च सुभूमौ पतित्वा प्रवृद्धं वर्धमानं फलं दत्तवन्तः। त्रिंशत्, केचित् षष्टि; केचित् शतं च जनयति स्म।
9 सःतान् अवदत् , " यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति सःशृणुत।"
10 एकान्ते सन् द्वादशभिःसह तस्य समीपस्थाःदृष्टान्तं पृष्टवन्तः।
11 ततःसःतान् अवदत् , युष् माकं कृते परमेश् वरस् य राज् यस् य रहस्यं ज्ञातुम् अस् ति, किन्तु बहिर्निवासिनां कृते एतानि सर्वाणि दृष्टान्तेषु क्रियन्ते।
12 येन ते पश्यन्तीति न ज्ञायन्ते; श्रुत्वा ते शृण्वन्ति, न च अवगच्छन्ति; मा भूत् ते कदाचिदपि परिवर्तनं न प्राप्नुयु; तेषां पापं च क्षम्यते।
13 सःतान् अवदत् , " किं यूयं दृष्टान्तं न जानथ ? तर्हि यूयं कथं सर्वाणि दृष्टान्तानि ज्ञास्यथ?
14 वपकःवचनं वपयति।
15 एते ते मार्गपार्श्वे यत्र वचनं वप्यते। किन्तु ते श्रुत्वा शैतानःसद्यः आगत्य तेषां हृदयेषु रोपितं वचनं हरति।
16 एते च पाषाणभूमौ वप्यन्ते; ये वचनं श्रुत्वा तत्क्षणमेव हर्षेण गृह्णन्ति;
17 तेषां मूलं नास्ति, अतः किञ्चित्कालं यावत् सहन्ते, पश्चात् यदा वचनस्य कारणात् दुःखं वा उत्पीडनं वा उत्पद्यते, तदा ते तत्क्षणमेव अपराधं प्राप्नुवन्ति।
18 ये च कण्टकेषु वप्यन्ते; यथा शृणु वचनं, २.
19 संसारस्य चिन्ता, धनस्य वञ्चना, अन्यवस्तूनाम् अन्तः प्रविश्य कामाःच वचनं निरुद्धं कुर्वन्ति, अफला च भवति।
20 एते च सुभूमौ वप्यन्ते; ये वचनं शृण्वन्ति प्रतिगृह्य फलं जनयन्ति, केचन त्रिंशत्गुणा; केचन षष्टि; केचन शतगुणाः।
21 ततःसःतान् अवदत् , " किं दीपकं गुल्मस्य अधःस्थापयितुं वा शय्यायाःअधःस्थापयितुं वा आनीता? न च दीपकपात्रे स्थापनीयम्?
22 न हि किमपि निगूढं यत् प्रकटितं न भविष्यति। न च किमपि गोपनीयं कृतं किन्तु तत् विदेशे आगन्तुम्।
23 यदि कस्यचित् श्रोतुं कर्णाःसन्ति तर्हि सःशृणुत।
24 ततःसःतान् अवदत् , " यत् शृण्वथ तत् सावधानाः भवन्तु, येन मापेन युष् माकं परिमितं भविष्यति, ये शृण्वन् तेभ्यः अधिकं दास्यते।"
25 यस्मात् विद्यते, तस्मै दीयते, यस्य नास्ति, तस्य यत् अस्ति तत् अपि हृतं भविष्यति।
26 सः अवदत्, " ईश्वरस्य राज्यं तथैव भवति, यथा मनुष्यः भूमौ बीजं क्षिपति।
27 सुप्त्वा रात्रौ दिवा उत्तिष्ठेत्, बीजं वसन्तं वर्धते च, न जानाति कथं भवति।
28 पृथिवी हि स्वतःफलं जनयति; प्रथमं कट; ततःकर्ण; तदनन्तरं कर्णे पूर्णं कुक्कुटम्।
29 किन्तु फलं उत्पद्यमानं सद्यः सशुल्कं स्थापयति यतः फलानां कटनी प्राप्ता।
30 सः अवदत्, " ईश्वरस्य राज्यस्य उपमा वयं केन करिष्यामः? अथवा केन उपमायाःतुलनां करिष्यामः?
31 सर्षपस्य कणिका इव यत् पृथिव्यां रोप्यमाणे सति पृथिव्यां सर्वबीजानां अपेक्षया न्यूनं भवति।
32 किन्तु यदा रोप्यते तदा सः वर्धते, सर्वेभ्यः ओषधीभ्यः अपि महत्तरः भवति, महतीः शाखाः च निष्कासयति। यथा वायुपक्षिणः तस्य छायायां निवसन्ति।
33 तेषां श्रोतुं शक्नुवन् तेभ्यःअनेकैःदृष्टान्तैःसःवचनं उक्तवान्।
34 किन्तु सःतान् दृष्टान्तं विना न उक्तवान्, तेषां एकान्ते सति सः स्वशिष्याणां समक्षं सर्वं व्याख्यातवान्।
35 तस्मिन् एव दिने सायंकाले स तान् अवदत् , " अस्माकं पारं गच्छामः।"
36 ते जनसमूहं विसृज्य तं नावस्थवत् तं नीतवन्तः। तस्य सह अन्ये च लघुनौकाःअपि आसन्।
37 ततःपरं महावायुःउत्पन्न; तरङ्गाःनावस्य उपरि प्रहारं कृतवन्त; येन सःनावःपूर्णःअभवत्।
38 सःनावस्य पृष्ठभागे तकियायां सुप्तःआसीत्, तदा ते तं जागृत्य वदन्ति स्म, "गुरु, किं त्वं न चिन्तयसि यत् वयं विनश्यामः?
39 स उत्थाय वायुं भर्त्सयित्वा समुद्रं प्रति अवदत्, " शान्ति; शान्तिः भव।" वायुःनिवृत्त; महान् शान्तःच अभवत्।
40 ततःसःतान् अवदत् , यूयं किमर्थम् एतावत् भयभीताः ? कथं युष्माकं विश्वासःनास्ति?
41 तदा ते अतीव भयभीताःपरस्परं वदन्, "एषःकीदृशःमनुष्य; यः वायुःसमुद्रश्च अपि तस्य आज्ञां पालयति?

अध्याय 5

1 ते समुद्रस्य परे गदरेनीदेशं गतवन्तः।
2 यदा सःनावात् निर्गतवान्, तदा तत्क्षणमेव कश्चित् अशुद्धात्मना श्मशानात् बहिःआगतः।
3 श्मशानानां मध्ये तस्य निवासःआसीत्; न कश्चित् तं शृङ्खलाभिः बद्धुं न शक्नोति स्म।
4 यतः सः बहुधा बन्धनशृङ्खलाभिः बद्धः आसीत्, तेन शृङ्खलाः विच्छिन्ना; पट्टीःच भग्ना; कश्चित् तं वशं कर्तुं न शक्तवान्।
5 सःनित्यं रात्रौ दिवा च पर्वतेषु समाधौ च क्रन्दन् शिलाभिःआत्मानं छिनत्ति स्म।
6 किन्तु सःयेशुं दूरं दृष्ट्वा धावित्वा तं भजितवान्।

7 ततःउच्चैःक्रन्दन् अवदत्, हे परमेश्वरस्य पुत्र, येशु, त्वया सह मम किं सम्बन्धः? अहं त्वां ईश्वरेण शपथं करोमि यत् त्वं मां मा पीडयसि।
8 स तम् अवदत् , हे अशुद्धात्मनःपुरुषात् निर्गच्छ।
9 सःतं पृष्टवान्, " किं तव नाम? सःप्रत्युवाच, मम नाम सेना अस्ति, यतःवयं बहवःस्मः।
10 सःतान् बहु प्रार्थितवान् यत् सःतान् देशात् बहिःन प्रेषयतु।
11 तत्र पर्वतसमीपे एकःमहान् शूकरसमूहःभक्षयन् आसीत्।
12 सर्वे पिशाचाः तं प्रार्थयन्ति स्म, "अस्मान् शूकरेषु प्रेषयतु, येन वयं तेषु प्रविष्टाःभवेम।"
13 तत्क्षणमेव येशुः तान् आज्ञां दत्तवान्। अशुद्धाः प्राणाः निर्गत्य शूकरेषु प्रविष्टा; यूथाः च तीव्रस्थानात् समुद्रं प्रति प्रचण्डतया धावित्वा समुद्रे निरुद्धाःअभवन्।
14 शूकरभक्षकाःपलाय्य नगरे देशे च तत् कथयन्ति स्म। ते च किं कृतम् इति द्रष्टुं बहिःगतवन्तः।
15 ते येशुसमीपम् आगत्य तं पिशाचयुक्तं सैन्यदलं च उपविष्टं वस्त्रधारिणं सम्यक् मनःच दृष्ट्वा भीताःअभवन्।
16 तद्दर्शकाः तान् कथयन्ति स्म यत् पिशाचयुक्तस्य शूकरस्य च विषये कथं घटितम्।
17 ततःते तं प्रार्थयितुं प्रवृत्ताःयत् सःस्वप्रदेशात् प्रस्थातुम्।
18 यदा सः नावम् आरुह्य पिशाचेन सह आगतवान् सः तं प्रार्थितवान् यत् सःतस्य सह भवेत्।
19 तथापि येशुः तं न अनुमन्यते, किन्तु तं अवदत्, " तव मित्राणां समीपं गृहं गत्वा तान् कथयतु यत् प्रभुः भवतः कृते कियत् महत् कार्यं कृतवान्, त्वां प्रति दयां कृतवान्।
20 ततःस गत्वा दकापोलिसनगरे येशुना तस्य कृते महतीं कार्याणि कृतानि इति प्रचारयितुं आरब्धवान्, सर्वे जनाः आश्चर्यचकिताः अभवन्।
21 येशुःपुनःनावेन पारं गत; तदा तस्य समीपं बहुजनाःसमागता; सः समुद्रस्य समीपे एव आसीत्।
22 पश्यत, सभागृहस्य अधिपतिः याइरो नामकः एकः आगतः। तं दृष्ट्वा च पादयोःपतितः।
23 ततः सः तं बहु प्रार्थितवान्, "मम कन्या मृत्योः समीपे शयनं करोति। सा च जीविष्यति।
24 येशुःतेन सह अगच्छत्; बहुजनाःतम् अनुसृत्य तं सङ्घटितवन्तः।
25 काचित् स्त्रियाःद्वादश वर्षाणि रक्तस्रावःआसीत्।
26 अनेकेषां वैद्यानां बहूनां दुखं भुक्त्वा सर्व्वं व्ययितवती, किन्तु सा किमपि न श्रेष्ठा, अपितु दुर्गतिम् अवाप्तवती।
27 सा येशुं श्रुत्वा तस्य वस्त्रं स्पृष्टवती।
28 यतःसा अवदत्, "यदि अहं तस्य वस्त्रं स्पृशामि तर्हि अहं स्वस्थः भविष्यामि।"
29 तस्याः रक्तस्रोतः सद्यः शुष्कः अभवत्। सा च स्वशरीरे तस्य व्याधितःस्वस्थतां अनुभवति स्म।
30 येशुःसद्यःस्वतःसद्गुणःनिर्गतःइति ज्ञात्वा तं चोदने परिभ्रमित्वा अवदत्, " केन मम वस्त्रं स्पृष्टम्?
31 तस्य शिष्याःतम् अवदन्, त्वं जनसमूहं त्वां संकुचितं पश्यसि, त्वं च वदसि, कःमां स्पृष्टवान्?
32 ततःसःतां पश्यन् परितःपश्यति स्म।
33 किन्तु सा भयभीता कम्पिता च ज्ञात्वा तस्य पुरतः पतित्वा सर्वं सत्यं कथयति स्म।
34 स ताम् अवदत्, हे पुत्री, तव विश्वासेन त्वां स्वस्थतां प्राप्तवती। शान्तिपूर्वकं गच्छ, तव व्याधितःस्वस्थःभव।"
35 यदा सः वदन् आसीत्, तदा सभागृहस्य अधिपतिः कश्चित् आगतवान् ये अवदन्, "तव कन्या मृता, त्वं किमर्थम् अधिकं गुरुं कष्टं करोषि?
36 येशुः उक्तं वचनं श्रुत्वा सभागृहस्य अधिपतिं प्राह, " मा भयं कुरु, केवलं विश्वासं कुरु।"
37 सःपतरसःयाकूबःयाकूबस्य भ्राता योहनःच विहाय कस्मै अपि तस्य अनुसरणं कर्तुं न अददात्।
38 सःसभागृहस्य अधिपतिस्य गृहम् आगत्य कोलाहलं, बहु रोदनं कुर्वन्तं च दृष्ट्वा।
39 सःप्रविश्य तान् अब्रवीत्, यूयं किमर्थम् एतत् कोलाहलं रोदनं च कुर्वन्ति? कन्या न मृता, किन्तु निद्रां करोति।
40 तदा ते तं निन्दया हसन्ति स्म। किन्तु सर्वान् बहिः निष्कास्य कन्यायाः पितरं मातरं च स्वसङ्गठकान् च गृहीत्वा यत्र कन्या शयिता आसीत् तत्र प्रविशति।
41 ततःसःतां बालिकायाःहस्तेन गृहीत्वा तां अवदत्, " तलिथा जीर; यदर्थ; कुमारी, त्वां वदामि, उत्तिष्ठ।
42 तत्क्षणमेव सा कन्या उत्थाय चरति स्म। सा हि द्वादशवर्षीया आसीत्। ते च महता विस्मयेन विस्मिताःअभवन्।
43 सः तान् कश्चित् न ज्ञास्यति इति कठोररूपेण आज्ञापितवान्। तस्याःभक्षणार्थं किमपि दातव्यमिति च आज्ञापितवान्।

अध्याय 6

1 ततः सः ततः निर्गत्य स्वदेशम् आगतः। तस्य शिष्याः च तस्य अनुसरणं कुर्वन्ति।
2 विश्रामदिवसः आगतः तदा सः सभागृहे उपदेशं कर्तुं प्रवृत्त; तस्य वचनं श्रुत्वा बहवःविस्मिताःअभवन्, "एतत् कस्मात् एतानि वस्तूनि प्राप्तानि? किं प्रज्ञा तस्मै दत्ता यत् एतादृशाः पराक्रमाः अपि तस्य हस्तेन क्रियन्ते?
3 याकूबस्य, योसेसस्य, यहूदास्य, सिमोनस्य च भ्राता मरियमस्य पुत्रः किं न काष्ठकारः? किं च तस्य भगिन्यः अस्माभिः सह अत्र न सन्ति? ते च तस्मिन् आक्षिप्ताःअभवन्।
4 किन्तु येशुः तान् अवदत् , " भविष्यद्वादिः स्वदेशे, स्वजनानाम् मध्ये, स्वगृहे च सत्कारहीनःन भवति।
5 तत्र सः कश्चित् पराक्रमं कर्तुं न शक्तवान्, केवलं कतिपयेषु रोगिषु हस्तौ स्थापयित्वा तान् चिकित्सां कृतवान्।
6 तेषां अविश्वासात् सः विस्मितः अभवत्। स च ग्रामान् परिभ्रमन् उपदिशन्।
7 सः द्वादशान् आहूय द्वौ द्वौ द्वौ प्रेषयितुं प्रवृत्तः। तेभ्यः अशुद्धात्मनाम् उपरि अधिकारं दत्तवान्;
8 तेभ्यःआज्ञापयत् यत् ते दण्डं विहाय किमपि न गृह्णीयुः। न स्क्रिप्, न रोटिका, न तेषां पर्से धनम्।
9 किन्तु पादुकाभिःजूताःभवन्तु; न च द्वौ कोटौ धारयतु।
10 ततःसःतान् अवदत् , " यस्मिन् स्थाने यूयं गृहं प्रविशथ, तावत् तत्रैव तिष्ठत।"
11 ये कश्चित् युष्मान् न गृह्णीष्यति न शृणोति, तदा यूयं ततःप्रस्थाय पादयोः अधः रजः क्षोभयन्तु, येन तेषां विरुद्धं साक्ष्यं भवति। अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् न्यायदिने सदोम-गमोरा-नगरयोःअपेक्षया अधिकं सह्यं भविष्यति।
12 ते बहिःगत्वा मनुष्याःपश्चात्तापं कुर्वन्तु इति प्रचारं कृतवन्तः।
13 ते बहवः पिशाचान् बहिष्कृत्य बहून् रोगिणः तैलेन अभिषिच्य तान् चिकित्सां कृतवन्तः।

14 राजा हेरोदःतस्य विषये श्रुतवान्। (यतो हि तस्य नाम प्रसारितम्
आसीत्।) सःअवदत्, “योहनःमज्जनकर्ता मृतात् पुनरुत्थापित; अतः
तस्मिन् पराक्रमाःप्रकटिताःसन्ति।
15 अन्ये तु एलियासःइति अवदन्। अन्ये च अवदन्, भविष्यद्वादि;
भविष्यद्वादिषु एकःइव वा।
16 हेरोदःतत् श्रुत्वा अवदत्, “यस्य शिरःमया च्छिन्नःकृत; सःयोहनः
एव, सःमृतात् पुनरुत्थितः।”
17 हेरोदेसः स्वभ्रातुः फिलिप्पत्न्याः हेरोडियायाः कृते प्रेष्य योहनं
गृहीत्वा कारागारे बद्धवान् यतःसःतां विवाहितवान्।
18 यतो योहनःहेरोदं प्रति उक्तवान्, “भवतःभ्रातुःभार्या न युक्ता।”
19 अतःहेरोडियासःतस्य विरुद्धं कलहं कृत्वा तं मारयितुम् इच्छति
स्म। किन्तु सा न शक्नोति स्मः
20 हेरोदः योहनः धार्मिकः पवित्रः च इति ज्ञात्वा भयभीतः सन् तस्य
पालनम् अकरोत्। तं श्रुत्वा बहुविधं कृत्वा हर्षेण श्रुतवान्।
21 यदा समुचितदिवसः आगतः तदा हेरोदः स्वजन्मदिने स्वप्रभुभ्य;
महासेनापतिभ्य; गालीलदेशस्य प्रमुखेभ्यःच भोजनं कृतवान्।
22 यदा उक्तस्य हेरोदियायाःकन्या प्रविश्य नृत्यं कृत्वा हेरोदं तस्य
सह उपविष्टान् च प्रसन्नं कृतवती तदा राजा तां बालिकां अवदत्,
“यत् इच्छसि तत् मां याचस्व अहं त्वां दास्यामि।”
23 सःतां शपथं कृतवान्, “यत् किमपि मयि याचसे, तत् अहं त्वां
मम राज्यस्य अर्धभागाय दास्यामि।”
24 ततःसा निर्गत्य मातरम् अवदत्, अहं किं पृच्छामि? सा अवदत्,
“योहनस्य मज्जनकर्तायाःशिरः।”
25 सा तत्क्षणमेव राज्ञःसमीपम् आगत्य पृष्टवती, “अहं इच्छामि यत्
त्वं योहनस्य मज्जनकर्तायाःशिरःक्षणिकं पात्रेण मम कृते दातुम्।”
26 राजा अतीव दुखितः अभवत्; तथापि तस्य शपथार्थं तेषां सह
उपविष्टानां कृते च तां न तिरस्कृतवान्।
27 राजा तत्क्षणमेव जल्लादं प्रेषयित्वा तस्य शिरः आनेतुं आज्ञां
दत्तवान्, ततःसःकारागारे गत्वा तस्य शिरःच्छिन्नः।
28 तस्य शिरःकण्ठे आनयित्वा बालिकायाःकृते दत्तवान्।
29 तस्य शिष्याः तत् श्रुत्वा आगत्य तस्य शवम् आदाय समाधौ
निधाय।
30 ततःप्रेरिताःयेशुसमीपं समागत्य तेषां कृतं किं च उपदिष्टं च सर्वं
तस्मै कथितवन्तः।
31 सः तान् अवदत् , यूयं मरुभूमिं विभज्य किञ्चित्कालं विश्रामं
कुरुत, यतः बहवः आगच्छन्तः गच्छन्ति च आसन्, तेषां भोजनार्थम्
अपि अवकाशःनासीत्।
32 ते एकान्ते नौकायानेन मरुभूमिं प्रति प्रस्थिताः।
33 ततः प्रजाः तान् गच्छन्तं दृष्ट्वा बहवः तं ज्ञात्वा सर्वनगरेभ्यः
पदातिभिःतत्र धावित्वा तान् अतिक्रम्य तस्य समीपं गतवन्तः।
34 येशुःबहिःआगत्य बहुजनं दृष्ट्वा तेषां प्रति दयालुःअभवत् यतःते
मेषाः इव आसन्, येषां गोपालकः नास्ति, ततः सः तान् बहुधा
उपदिशितुं प्रवृत्तः।
35 यदा दिवसःदूरं व्यतीतःतदा तस्य शिष्याःतस्य समीपं आगत्य
अवदन्, “एतत् निर्जनस्थानम् अस्ति, अधुना कालःदूरं गतः।
36 तान् प्रेषयतु, येन ते परितः ग्रामेषु च गत्वा रोटिकां क्रीतुम्
अर्हन्ति, यतःतेषां किमपि खाद्यं नास्ति।
37 सःतान् अवदत् , यूयं तान् भक्षयितुं ददातु। ते तम् अवदन्, “किं
वयं गत्वा द्विशतं धनं रोटिकां क्रीत्वा तान् खादितुम् दास्याम?
38 सःतान् अवदत् , युष् माकं कति रोटिकाःसन्ति ? गत्वा पश्यतु।
ज्ञात्वा च वदन्ति पञ्च, मत्स्यद्वयं च।
39 सः तान् आज्ञापयत् यत् ते सर्वान् हरिततृणेषु समूहशः
उपविशन्तु।
40 शतशःपञ्चाशत् च पङ्क्तौ उपविष्टाः।
41 सः पञ्च रोटिकाः मत्स्यद्वयं च गृहीत्वा स्वर्गं दृष्ट्वा आशीर्वादं
दत्त्वा रोटिकाःभग्नाःशिष्याभ्यां समक्षं स्थापयितुं दत्तवान्। मत्स्यद्वयं
च विभज्य सःसर्वेषु।
42 ते सर्वे खादित्वा तृप्ताःअभवन्।
43 ते द्वादश टोपलाःपूर्णानि खण्डानि मत्स्यानि च आदाय।
44 ये रोटिकां खादन्ति स्म, ते प्रायःपञ्चसहस्राणि जनाःआसन्।
45 सद्यः सः स्वशिष्यान् नावं आरुह्य पूर्वं बेतसैदानगरं गन्तुं बाध्यं
कृतवान्, यदा सःजनान् प्रेषितवान्।
46 स तान् प्रेषयित्वा प्रार्थयितुं पर्वतं प्रस्थितवान्।
47 सायं जाते सन् समुद्रस्य मध्ये नावःएकःएव स्थले आसीत्।
48 सः तान् नौकायानेन परिश्रमं कुर्वन्तं दृष्टवान्। यतः वायुः तेषां
विरुद्धःआसीत्, रात्रौ चतुर्थे प्रहरणे सःसमुद्रे गच्छन् तेषां समीपम्
आगत्य तेषां समीपं गन्तुम् इच्छति स्म।
49 किन्तु ते तं समुद्रे गच्छन्तं दृष्ट्वा तत् आत्मा इति मत्वा क्रन्दन्ति
स्म।
50 ते सर्वे तं दृष्ट्वा व्याकुलाः अभवन्। स तत्क्षणमेव ताभ्यां सह
वार्तालापं कृत्वा तान् अवदत्, “ सन्निहिताः भवन्तु, अहमेव; मा
बिभेत ।
51 ततः सः तेषां समीपं नावम् आरुह्य गतः। वायुः निवृत्त; ते च
अतिशयेन विस्मिताःविस्मिताःच अभवन्।
52 ते रोटिकानां चमत्कारं न मन्यन्ते स्म, यतःतेषां हृदयं कठोरम्
आसीत्।
53 ते पारं गत्वा गेनेसरेतदेशं गत्वा तीरम् आकृष्य।
54 नावात् निर्गताःसद्यःतं ज्ञातवन्तः।
55 तत्र सर्व्वं क्षेत्रं परितः धावित्वा व्याधान् यत्र श्रुत्वा तत्र शयनासु
वहितुं प्रवृत्ताः।
56 यत्र यत्र सः ग्रामेषु नगरेषु वा देशे वा प्रविशति स्म, तत्र ते
व्याधान् वीथिषु निक्षिप्य तं प्रार्थयन्ति स्म यत् यदि तस्य वस्त्रस्य
सीमां स्पृशन्तु, ये च तं स्पृशन्ति स्म, ते स्वस्थाःअभवन्।

अध्याय 7

1 ततः यरुशलेमतः आगताः फरीसिन; केचन शास्त्रज्ञाः च तस्य
समीपं समागताः।
2 तस्य शिष्यानां कश्चित् दूषितहस्तेन अर्थात् अप्रक्षालितहस्तेन
रोटिकां खादन्तं दृष्ट्वा दोषं प्राप्नुवन्।
3 यतो हि फरीसिनः सर्वे यहूदिनः च वृद्धानां परम्परां धारयन्
बहुवारं हस्तप्रक्षालनं विना न खादन्ति।
4 यदा ते विपणात् आगत्य प्रक्षालनं विना न खादन्ति। अन्ये च
बहवःवस्तूनि सन्ति, ये तेषां धारयितुं प्राप्ता; यथा चषकाणां, घटानां,
पीतलानां, मेजस्य च प्रक्षालनम्।
5 तदा फरीसिनः शास्त्रज्ञाः च तं पृष्टवन्त; “किमर्थं तव शिष्याः
प्राचीनानां परम्परानुसारं न चरन्ति, किन्तु अप्रक्षालितहस्तेन
रोटिकां खादन्ति?
6 सःतान् अवदत् , “ यशायाहःयुष् माकं पाखण्डिनां विषये सम्यक्
भविष्यद्वाणीम् अकरोत्, यथा लिखितम् अस्ति, “एते जनाः अधरेण
मां आदरं कुर्वन्ति, किन्तु तेषां हृदयं मम दूरम् अस्ति।”
7 किन्तु मनुष्याणाम् आज्ञां सिद्धान्तान् उपदिशन् मां वृथा भजन्ति।
8 यूयं परमेश् वरस् य आज्ञां परित्यज्य कुम्भचषकप्रक्षालनम् इव
मनुष् याणां परम्परां धारयथ।
9 ततःसःतान् अवदत् , यूयं स्वपरम्परां पालयितुम् ईश्वरस्य आज्ञां
सम्यक् तिरस्कुर्वन्ति।

10 मूसा उक्तवान्, "तव पितरं मातरं च आदरं कुरु। यश्च पितरं मातरं वा शापं करोति, सःमृत्युं म्रियतु।
11 किन्तु यूयं वदन्ति, यदि कश्चित् स्वपितरं मातरं वा वदेत्, 'कोर्बन् अर्थात् दानम्, येन मम लाभःभवति। सःमुक्तःभविष्यति।
12 यूयं तं पितुःमातुःवा कृते पुनःकार्यं कर्तुं न अनुमन्यन्ते;
13 युष्माकं परम्पराद्वारा परमेश्वरस्य वचनं व्यर्थं कुरुत।
14 सःसर्वान् जनान् स्वसमीपं आहूय तान् अवदत्, यूयं प्रत्येकं मम वचनं शृणुत, अवगच्छन्तु च।
15 मनुष्यस्य बहिः किमपि न भवति यत् तस्य अन्तःप्रविश्य तस्य दूषणं कर्तुं शक्नोति, किन्तु यस्मात् वस्तूनि निर्गच्छन्ति, तानि एव मनुष्यस्य दूषणं कुर्वन्ति।
16 यदि कस्यचित् श्रोतुं कर्णाःसन्ति तर्हि सःशृणुत।
17 यदा सःप्रजाभ्यःगृहं प्रविष्टवान् तदा तस्य शिष्याःदृष्टान्तविषये तं पृष्टवन्तः।
18 ततःसःतान् अवदत् , " किं यूयं अपि तथैव अबोधाःसन्ति?" किं यूयं न ज्ञायन्ते यत् यत्किमपि मनुष्यस्य अन्तःबहिःप्रविशति तत् तं दूषितं कर्तुं न शक्नोति।
19 यतो हि तस्य हृदये न किन् तु उदरं प्रविश्य सर्वान् आहारान् शुद्धय निर्वहति?
20 सः अवदत्, " यत् मनुष्यात् निर्गच्छति, तत् मनुष्यम् अशुद्धं करोति।"
21 अन्ततः मनुष्याणां हृदयात् दुष्टविचाराः; व्यभिचाराः; व्यभिचाराः; वधाःच निर्गच्छन्ति।
22 चोरी, लोभ, दुष्टता, वञ्चना, कामुकता, दुष्टदृष्टिः; निन्दा, अभिमान; मूर्खता च।
23 एतानि सर्वाणि दुष्टानि अन्ततःआगत्य मनुष्यम् अशुद्धं कुर्वन्ति।
24 ततःसःउत्थाय सोर-सीदोन-सीमासु गत्वा एकं गृहं प्रविश्य तत् कश्चित् ज्ञातुम् इच्छति स्म, किन्तु सःनिगूढःभवितुम् न शक्तवान्।
25 यस्मात् कन्यायाःकन्यायाः अशुद्धात्मा आसीत्, सा तस्य विषये श्रुत्वा आगत्य तस्य पादयोःपतिता।
26 सा स्त्रियाः ग्रीकदेशीय; राष्ट्रेण सिरोफेनिसीदेशीयः आसीत्; सा तं प्रार्थितवती यत् सः तस्याः कन्यायाः मध्ये पिशाचं बहिः निष्कासयतु।
27 येशुःताम् अवदत् , " बालकाःप्रथमं तृप्ताःभवेयुः यतःबालकानां रोटिकां गृहीत्वा श्वानानां कृते क्षिप्तुं न योग्यम्।
28 सा तं प्रत्युवाच, आम्, भगवन्, तथापि मेजस्य अधःस्थिताः श्वाः बालकानां खण्डान् खादन्ति।
29 स ताम् अवदत्, " एतत् वचनं गच्छतु। तव कन्यायाः पिशाचः बहिःगतः।
30 सा स्वगृहमागत्य पिशाचं निर्गतं, तस्याः कन्या च शयने शयिताम् अपश्यत्।
31 सः पुनः सोर-सीदोन-प्रतीरात् प्रस्थाय दकापोलिस-प्रदेशस्य मध्ये गलील-समुद्रं गतः।
32 ते तस्य समीपं कञ्चन बधिरं वाक्बाधकं च आनयन्ति स्म। ते च तं प्रार्थयन्ति यत् सःतस्य उपरि हस्तं स्थापयतु।
33 ततः सः तं जनसमूहात् बहिः नीत्वा तस्य कर्णयोः अङ्गुलीः स्थापयित्वा थूकं कृत्वा जिह्वां स्पृशति स्म।
34 सःस्वर्गं दृष्ट्वा निश्वसन् तं अवदत्, "एफ्फाथा अर्थात् उद्घाटितः भव।"
35 तस्य कर्णाः सद्यः उद्घाटिता; जिह्वाया तारः मुक्तः अभवत्, सः स्पष्टं वदति स्म।
36 सः तान् आज्ञापयत् यत् ते कस्मैचित् न वदन्तु, किन्तु सः तान् यथा यथा आज्ञापयति स्म तथा तथा ते अधिकं प्रचारयन्ति स्म।
37 अत एव विस्मिताः अभवन्, "सः सर्वं सुकृतं कृतवान्, बधिरान् मूकान् च वक्तुं प्रेरयति।"

अध्याय 8

1 तेषु दिनेषु जनसमूहःअतिबहुःभूत्वा किमपि खादितुम् अशक्नोत्, तदा यीशुःशिष्यान् आहूय तान् अवदत्।
2 अहं जनसमूहे दयां करोमि, यतःते मया सह त्रयःदिवसाःसन्ति, तेषां किमपि खाद्यं नास्ति।
3 यदि अहं तान् उपवासं कृत्वा स्वगृहं प्रेषयामि तर्हि ते मार्गे मूर्च्छिताःभविष्यन्ति, यतःतेषां विविधाःदूरतःआगताः।
4 तस्य शिष्याःप्रत्युवाच, कुतःकश्चित् अत्र प्रान्तरे एतान् रोटिकान् तृप्तुं शक्नोति?
5 सःतान् पृष्टवान्, " भवतः कति रोटिकाः सन्ति?" ते च सप्त इति अवदन्।
6 ततः सः जनान् भूमौ उपविष्टुं आज्ञापितवान्, सप्त रोटिकाः गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा भग्नाःशिष्यान् समक्षं स्थापयितुं दत्तवान्। ते तान् प्रजानां पुरतःस्थापितवन्तः।
7 तेषां कतिपयानि लघुमत्स्यानि आसन्, सः आशीर्वादं दत्त्वा तान् अपि तेषां पुरतःस्थापयितुं आज्ञापितवान्।
8 ते भुक्त्वा तृप्ताः भूत्वा अवशिष्टं भग्नमांसं सप्त टोपलाः उद्धृतवन्तः।
9 भोक्तारःप्रायःचतुस्सहस्राणि आसन्, ततःसःतान् प्रेषितवान्।
10 सद्यःसःशिष्यैःसह पोते आरुह्य दलमनुथप्रदेशेषु आगतः।
11 ततःपरं फरीसिनःनिर्गत्य तं प्रलोभयितुं स्वर्गात् चिह्नं याच्य तस्य सह प्रश्नं कर्तुं प्रवृत्ताः।
12 तदा सःमनसि गभीरं निश्वसन् अवदत्, " अयं जनःकिमर्थं चिह्नं याचते? अहं युष्मान् सत्यं वदामि, अस्याःवंशस्य कृते कोऽपि चिह्नः न दास्यति।
13 स तान् त्यक्त्वा पुनःनावं प्रविश्य परं प्रस्थितवान्।
14 शिष्याः रोटिकां ग्रहीतुं विस्मृतवन्तः; नावयाम् एकस्मात् रोटिकाम् अपि अधिकं न आसीत्।
15 ततःस तान् आज्ञापयत्, सावधानाः भवन्तु, फरीसीनां खमीरात् हेरोदस्य खमीरात् च सावधानाःभवन्तु।
16 ते परस्परं वदन्, "अस्माकं रोटिका नास्ति" इति।
17 येशुः तत् ज्ञात्वा तान् अवदत् , यूयं किमर्थं तर्कयन्ति यतो यूयं रोटिका नास्ति? यूयं अद्यापि न अवगच्छन्ति, न च अवगच्छन्ति? किं युष्माकं हृदयं कठोरं जातम्?
18 चक्षुषःसन् न पश्यथ? कर्णयुक्ताःयूयं न शृण्वथ? किं च यूयं न स्मरथ?
19 अहं पञ्चसहस्राणां मध्ये पञ्च रोटिकान् भग्नवान् तदा यूयं कति खण्डपूर्णानि टोप्याःउद्धृतवन्तः? ते तं वदन्ति द्वादश।
20 चतुस्सहस्राणां मध्ये सप्तानां मध्ये यूयं कति खण्डपूर्णानि टोपलानि उद्धृतवन्तः? ते च सप्त इति अवदन्।
21 ततःसःतान् अवदत् , यूयं कथं न अवगच्छथ ?
22 सः बेत्सैदानगरम् आगतः। ते अन्धं तस्य समीपम् आनयन् तं स्पर्शं कर्तुं प्रार्थितवन्तः।
23 सःअन्धस्य हस्तं गृहीत्वा नगरात् बहिःनीतवान्। यदा सःनेत्रयोः उपरि थूकं कृत्वा हस्तौ स्थापयित्वा तं पृष्टवान् यत् भवान् किमपि पश्यति वा।
24 ततः सः उपरि पश्यन् अवदत्, "अहं मनुष्यान् वृक्षान् इव गच्छन्तं पश्यामि।"

25 तदनन्तरं सः पुनः नेत्रयोः उपरि हस्तान् स्थापयित्वा तं उपरि दृष्टिपातं कृतवान्, ततःसःपुनःस्वस्थःभूत्वा प्रत्येकं जनान् स्पष्टतया दृष्टवान्।
26 ततः सः तं स्वगृहं प्रेषितवान्, " न नगरं गच्छतु, न च नगरे कस्मैचित् कथयतु।"
27 येशुःशिष्यैःसह कैसरिया-फिलिप्पी-नगरेषु निर्गतवान्, मार्गे सः शिष्यान् पृष्टवान्, " अहं कोऽस्मि इति जनाःवदन्ति?
28 ते प्रत्युवाच, "योहनःमज्जनकर्ता; अन्ये च, भविष्यद्वादिषु एकः।
29 सःतान् अवदत् , यूयं कोऽस्मि इति वदथ ? पतरसः प्रत्युवाच, "त्वं ख्रीष्टःअसि।"
30 ततःसःतान् आज्ञापयत् यत् ते तस्य विषये कस्मैचित् न वदन्तु।
31 ततः सः तान् उपदिशितुं प्रवृत्तः यत् मनुष्यपुत्रः बहु दुःखं भोक्तुं अर्हति, प्राचीनैः मुख्यपुरोहितैः शास्त्रज्ञैः च तिरस्कृतः भवेत्, हतः च भवितुमर्हति, त्रिदिनानन्तरं पुनरुत्थानम् अपि भवितुमर्हति।
32 ततः सः तत् वचनं प्रकटतया अवदत्। ततः पतरसः तं गृहीत्वा भर्त्सयितुं प्रवृत्तः।
33 किन्तु सः स्वशिष्यान् पश्यन् पतरसं भर्त्सयित्वा अवदत्, हे शैतान, मम पृष्ठतः गच्छ, यतः त्वं परमेश् वरस् य विषयान् न आस्वादयसि, अपितु मनुष् यस् य विषयान् आस्वादयसि।
34 ततःसःशिष्यैःसह जनान् स्वसमीपं आहूय तान् अवदत् , " यः कश्चित् मम पश्चात् आगन्तुं इच्छति, सः आत्मनः परित्यागं करोतु, स्वस्य क्रूसम् आदाय मम अनुसरणं करोतु।"
35 यः कश्चित् स्वप्राणान् रक्षितुं इच्छति, सः तत् नष्टं करिष्यति; किन्तु यः कश्चित् मम सुसमाचारस्य च कृते स्वप्राणान् नष्टं करिष्यति, सःएव तस्य उद्धारं करिष्यति।
36 यदि मनुष्यःसर्वं जगत् लब्ध्वा स्वप्राणान् नष्टं करोति चेत् तस्य किं लाभः?
37 किं वा मनुष्यःस्वप्राणानां विनिमयरूपेण दास्यति?
38 अस्मिन् व्यभिचारि-पाप-जनने यः कश्चित् मयि मम वचनेन च लज्जितः भविष्यति। यदा मनुष्यपुत्रः पवित्रदूतैः सह स्वपितुः महिम्ना आगमिष्यति तदा तस्य विषये लज्जितःभविष्यति।

अध्याय 9

1 सः तान् अवदत् , " अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् अत्र स्थिताः केचन जनाःयावत् परमेश् वरस् य राज् यम् सामर्थ् यम् आगतं न दृष् टवन् ति तावत् मृत् यस् यस् यस् य न प्राप् नुयुः।
2 षड्दिनानन्तरं येशुःपतरसं याकूबं योहनं च स्वेन सह नीत्वा तान् पृथक् पृथक् उच्छ्रितपर्वते नीत्वा तेषां पुरतःरूपान्तरितः।
3 तस्य वस्त्रं हिमवत् श्वेतम् अतिशयेन दीप्तम् अभवत्। यथा पृथिव्यां कोऽपि पूर्णःतान् श्वेतवर्णं कर्तुं न शक्नोति।
4 तदा तेभ्यःएलियाहःमूसा सह प्रकटितः ते येशुना सह वार्तालापं कुर्वन्तःआसन्।
5 तदा पत्रुसः येशुं प्रत्युवाच, "गुरु, अस्माकं कृते अत्र भवितव्यं हितकरम्। एकः भवतः कृते, एकः मूसायाः कृते, एकः एलियासस्य कृते च।
6 यतःसःकिं वक्तव्यमिति न जानाति; ते हि भयभीताःआसन्।
7 तत्र मेघः तान् आच्छादयति स्म, तदा मेघाद् वाणी निर्गतवती, "एषःमम प्रियःपुत्रः; तं शृणुत।"
8 अकस्मात् ते परितःपश्यन्तःयेशुं विहाय पुनःकञ्चित् न दृष्टवन्तः।
9 तेषां पर्वतात् अवतरन् सः तान् आज्ञापितवान् यत् यावत् मनुष्यपुत्रः मृतात् पुनरुत्थापितः न भवति तावत् तेषां दृष्टानि कस्मैचित् न वदन्तु।
10 मृतात् पुनरुत्थानस्य किम् अर्थःइति परस्परं प्रश्नं कुर्वन्तःते तत् वचनं स्वतःएव पालयन्ति स्म।
11 तदा ते तं पृष्टवन्तः "किमर्थं शास्त्रज्ञाःवदन्ति यत् एलियाहःप्रथमं आगन्तुं अर्हति?
12 ततः सः तान् अवदत् , " एलियाहः प्रथमं आगत्य सर्वं पुनः स्थापयति। मनुष्यपुत्रस्य विषये कथं लिखितम् अस्ति यत् सः बहु दुःखं भोक्तुं शक्नोति, क्षीणःच भवितुमर्हति।
13 किन्तु अहं युष्मान् वदामि, एलियाहः खलु आगतः तेन तस्य विषये यथा लिखितं तत् यत् इच्छति तत् तत् कृतवान्।
14 तदा सःशिष्याणां समीपं गत्वा तेषां परितःबहुजनसमूहं दृष्टवान्, शास्त्रज्ञाःच तेषां सह प्रश्नं कुर्वन्तः।
15 तत्क्षणमेव सर्वे जनाः तं दृष्ट्वा बहु विस्मिताः भूत्वा तस्य समीपं धावन्तःतं अभिवादयन्ति स्म।
16 ततःसःशास्त्रज्ञान् पृष्टवान्, यूयं तेषां सह किं प्रश्नं कुर्वन्ति?
17 जनसमूहे एकः प्रत्युवाच, "गुरु, अहं मम पुत्रं भवतः समीपम् आनयम्, यस्य मूकात्मना वर्तते।
18 यत्र यत्र तं गृह्णाति तत्र तं विदारयति, फेनानि च दन्तैः कर्षति, पीडयति च। ते च न शक्तवन्तः।
19 सः तं प्रत्युवाच, हे अविश्वासी वंशज, अहं कियत्कालं यावत् युष्माभिःसह भविष्यामि? कियत्कालं यावत् अहं त्वां दुःखं प्राप्नुयाम्? तं मम समीपम् आनयतु।
20 ते तं तस्य समीपम् आनयन्ति स्म, स तं दृष्ट्वा सद्यः आत्मा तं विदारयति स्म। सःभूमौ पतित्वा फेनयुक्तःभ्रमति स्म।
21 सःपितरं पृष्टवान्, " कियत्कालपूर्वम् एतत् तस्य समीपम् आगतं? स च आह-बालकस्य।
22 बहुधा तं नाशयितुं अग्नौ जले च पातितवान्, किन्तु यदि किमपि कर्तुं शक्नोषि तर्हि अस्मान् प्रति दयां कुरु, अस्मान् साहाय्यं च कुरु।
23 येशुःतं अवदत् , " यदि त्वं विश्वासं कर्तुं शक्नोषि तर्हि विश्वासिनः सर्वं सम्भवति।
24 तत्क्षणमेव बालकस्य पिता आक्रोशं कृत्वा अश्रुभिः अवदत्, "प्रभो, मम विश्वासःअस्ति। त्वं मम अविश्वासं साहाय्यं करोषि।
25 येशुः जनान् धावन् आगतान् दृष्ट्वा तं दुष्टात्मानं भर्त्सयित्वा अवदत्, हे मूक बधिरात्मान, अहं त्वां आज्ञापयामि यत्, तस्मात् बहिःगच्छ, पुनःतस्मिन् न प्रविशतु।
26 तदा आत्मा क्रन्दन् तं विदारयित्वा तस्मात् निर्गतवान्, सः मृतः इव अभवत्। तावत् मृतःइति बहवःअवदन्।
27 किन्तु यीशुःतस्य हस्तं गृहीत्वा उत्थापितवान्। स च उत्थितः।
28 यदा सः गृहं प्रविष्टवान् तदा तस्य शिष्याः एकान्ते पृष्टवन्तः "किमर्थं वयं तं बहिःनिष्कासयितुं न शक्तवन्तः?
29 सःतान् अवदत् , " प्रार्थना-उपवासेन एव एषःप्रकारःकिमपि न निर्गन्तुं शक्नोति।
30 ततः प्रस्थाय गलीलदेशं गतवन्तः। न च सः इच्छति स्म यत् कोऽपि मनुष्यःतत् ज्ञातुम् अर्हति।
31 सः स्वशिष्यान् उपदिश्य तान् अवदत्, " मनुष्यपुत्रः मनुष्याणां हस्ते समर्पितः ते तं हन्ति। तदनन्तरं च सःतृतीयेऽहनि उत्तिष्ठति।
32 किन्तु ते तत् वचनं न अवगत्य तं पृच्छितुं भीताःअभवन्।
33 ततःसःकफरनहूमम् आगत्य गृहे स्थित्वा तान् पृष्टवान्, " मार्गे युष्माभिःपरस्परं किं विवादःकृतः?
34 किन्तु ते निशब्दाः आसन्, यतः मार्गेण ते परस्परं विवादं कृतवन्तःयत् को महान् भवेत्।

35 सः उपविश्य द्वादशान् आहूय तान् अवदत् , " यदि कश्चित्
प्रथमः भवितुम् इच्छति तर्हि सः सर्वेभ्यः अन्तिमः सर्वेभ्यः दासः च
भविष्यति।"
36 सः बालकं गृहीत्वा तेषां मध्ये स्थापयित्वा तं बाहुयुग्मे गृहीत्वा
तान् अवदत्।
37 यःकश्चित् मम नाम्ना एतादृशान् बालकान् गृह्लाति, सःमां गृह्लाति,
यःमां गृह्लाति, सःमां न गृह्लाति, अपितु मां प्रेषयन्तं गृह्लाति।
38 तदा योहनः तं प्रत्युवाच, हे गुरु, वयं तव नाम्ना पिशाचान्
निष्कासयन्तं दृष्टवन्त; सःअस्मान् अनुसृत्य न गच्छति।
39 येशुः अवदत् , " तस्य मा निषेधं कुरु, यतःमम नाम्ना चमत्कारं
कुर्वन् कश् चित् कश् चित् मयि लघुतया दुष् टं कर्तुम् शक् नोति।
40 यतःयःअस्माकम् अविरोधी नास्ति सःअस्माकं पक्षे अस्ति।
41 यतो यः कश्चित् युष्मान् मम नाम्ना एकं चषकं जलं पिबितुं
ददाति, यतःयूयं ख्रीष्टस्य सन्ति, सःसत्यं वदामि, सःस्वपुरस्कारं न
हास्यति।
42 यःकश्चित् मयि विश्वासिनां कञ्चित् अपमानं करोति, तस्य कण्ठे
चक्कीशिला लम्बयित्वा समुद्रे क्षिप्तःस्यात्।
43 यदि तव हस्तः त्वां अपराधं करोति तर्हि तत् छिनत्तु, द्वौ हस्तौ
नरकं गत्वा कदापि न शाम्यति अग्नौ गमनात् अपंगःजीवने प्रवेशः
श्रेयस्करः।
44 यत्र तेषां कृमिःन म्रियते, अग्निःन शाम्यति।
45 यदि तव पादः त्वां अपराधं करोति तर्हि तत् छिनत्तु, न तु
पादद्वयं नरकं क्षिप्तं, अग्नौ यत् कदापि न शाम्यति।
46 यत्र तेषां कृमिःन म्रियते, अग्निःन शाम्यति।
47 यदि तव नेत्रेण त्वां अपराधं करोति तर्हि तत् उद्धृत्य एकनेत्रेण
परमेश्वरस्य राज्यं प्रविष्टुं श्रेयस्करम्, न तु द्वौ नेत्रौ नरकाग्नौ
निक्षिप्तुं।
48 यत्र तेषां कृमिःन म्रियते, अग्निःन शाम्यति।
49 यतो हि प्रत्येकं वह्निना लवणं भवितव्यं, प्रत्येकं यज्ञं लवणेन
लवणं भवेत्।
50 लवणं भद्रं, किन्तु यदि लवणं लवणं नष्टं भवति तर्हि यूयं केन
तस्य मसाला करिष्यन्ति? लवणं भवतु, परस्परं शान्तिं कुरुत।

अध्याय 10

1 ततःसःउत्थाय यरदननद्याःदूरतःयहूदियादेशेषु आगत्य पुनःजनाः
तस्य समीपं गच्छन्ति। यथा च अभ्यासः आसीत् तथा पुनः तान्
उपदिशति स्म।
2 ततः फरीसिनः तस्य समीपं गत्वा पृष्टवन्त; किं पुरुषेण स्वभार्यां
त्यक्तुं न्याय्यम्? तं प्रलोभयन्।
3 सःतान् अवदत् , " मूशेन युष् माकं किं आज्ञापितम्?
4 ते अवदन्, "मोशेन तलाकपत्रं लिखित्वा तां विसर्जयितुं अनुमतिः
दत्ता।"
5 येशुःतान् प्रत्युवाच, युष्माकं हृदयस्य कठोरता कारणात् सःयुष्
माकं कृते एतत् उपदेशं लिखितवान्।
6 किन्तु सृष्टेःआरम्भात् परमेश् वरःतान् स्त्रीपुरुषान् अकरोत्।
7 अत एव पुरुषःपितरं मातरं च त्यक्त्वा स्वपत्न्या सह लसति।
8 तौ द्वौ एकमांसौ भविष्यत; अतःतौ पुनःद्वौ न, अपितु एकमांसौ
भविष्यतः।
9 अतःपरमेश् वरःयत् संयोजितवान्, तत् मनुष् यस् य विच्छेदं मा
कुरु।
10 गृहे तस्य शिष्याःपुनःतद्विषयं पृष्टवन्तः।
11 ततःसःतान् अवदत् , " यःकश्चित् स्वपत्नीं विहाय अन्यां विवाहं
करोति, सःतस्याःविरुद्धं व्यभिचारं करोति।
12 यदि स्त्रियाः पतिं विहाय अन्येन सह विवाहः भवति तर्हि सा
व्यभिचारं करोति।
13 ते बालकान् तस्य समीपम् आनयन्ति स्म यत् सःतान् स्पृशति
स्म, तस्य शिष्याःतान् आनयन्तःभर्त्सयन्ति स्म।
14 येशुः तत् दृष्ट्वा बहुप्रसन्नः सन् तान् अवदत् , " बालानां मम
समीपं आगन्तुं अनुमन्यताम्, तान् मा निषेधयतु, यतः परमेश्वरस्य
राज्यं तादृशानां कृते अस्ति।
15 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यःकश्चित् बालवत् परमेश्वरस्य राज्यं
न गृह्लाति, सःतत्र न प्रविशति।
16 सः तान् बाहुयुग्मे उद्धृत्य तेषु हस्तौ स्थापयित्वा आशीर्वादं
दत्तवान्।
17 यदा सः मार्गे निर्गतवान् तदा एकः धावन् आगत्य तस्य समीपं
जानुभ्यां न्यस्तः पृष्टवान्, हे गुरु, अहं किं करिष्यामि यत् अहं
अनन्तजीवनं प्राप्नुयाम्?
18 येशुः तम् अवदत् , " किमर्थं मां भद्रं वदसि? एकःएव सद्भावः
नास्ति अर्थात् ईश्वरः।
19 त्वं व्यभिचारं मा कुरु, मा वधं मा चोरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा ददा,
मा वञ्चय, पितरं मातरं च आदरं कुरु इति आज्ञां जानासि।
20 सः तं प्रत्युवाच, गुरु, एतानि सर्वाणि मया यौवनात् एव
अवलोकितानि।
21 तदा यीशुःतं दृष्ट्वा तं प्रेम्णा अवदत्, " एकं तव अभावःअस्ति,
गत्वा यत्किमपि भवतः अस्ति तत् विक्रीय निर्धनेभ्यः ददातु, ततः
स्वर्गे भवतः निधिः भविष्यति, आगत्य क्रूसं गृहीत्वा मम अनुसरणं
कुर्वन्तु।
22 तद्वचनेन सः दुखितः सन् दुखितः अगच्छत्, यतः तस्य महती
सम्पत्तिःआसीत्।
23 येशुः परितः पश्यन् शिष्यान् अवदत् , " धनवन्तः परमेश्वरस्य
राज्ये प्रवेशं कर्तुं कियत् कठिनाःन भविष्यन्ति!
24 शिष्याः तस्य वचनं दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्। किन्तु येशुः पुनः
प्रत्युवाच, हे बालकाः; ये धनविश्वासं कुर्वन्ति तेषां कृते परमेश्वरस्य
राज्ये प्रवेशःकियत् कठिनःभवति!
25 धनिकस्य परमेश्वरस्य राज्ये प्रवेशात् उष्ट्रस्य सुईनेत्रेण गन्तुं
सुकरं भवति।
26 ते तु विस्मयमानाः परस्परं कथयन्ति स्म, "तर्हि कः उद्धारं
प्राप्नुयात्?"
27 येशुः तान् पश्यन् अवदत् , " मनुष् येषु असम्भवम्, किन्तु
परमेश् वरस् य कृते न, यतःपरमेश् वरस् य कृते सर्वं सम्भवम्।"
28 तदा पत्रुसःतं वक्तुं प्रवृत्त; पश्य, वयं सर्वं त्यक्त्वा त्वां अनुसृत्य
गतवन्तः।
29 येशुःप्रत्युवाच, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, मम सुसमाचारस्य च
कृते गृहं वा भ्रातरं भगिन्यं वा पितरं मातरं वा भार्यां वा बालकान्
वा भूमिं वा त्यक्तवान् कश्चित् कोऽपि नास्ति , ९.
30 किन्तु सः इदानीं शतगुणं गृहाणि, भ्रातरः; भगिन्यः; मातरः;
बालकाः; भूमिः च उत्पीडनैः सह प्राप्स्यति। आगामिनि जगति च
अनन्तजीवनम्।
31 किन्तु प्रथमाःबहवःअन्तिमाःभविष्यन्ति; अन्तिमःच प्रथमः।
32 ते यरुशलेमनगरं गच्छन् मार्गे आसन्। येशुःतेषां पुरतःगत; ते
विस्मिताः अभवन्; अनुवर्तमानाः च भीताः अभवन्। पुनः द्वादशान्
आदाय तेभ्यःकथयितुं प्रवृत्तःयत् तस्य किं भवितव्यम्।

33 कथयन्, पश्य वयं यरुशलेमनगरं गच्छामः मनुष्यपुत्रः मुख्ययाजकानाम्, शास्त्रज्ञानाम् च हस्ते समर्पितः भविष्यति; ते तं मृत्युदण्डं दत्त्वा अन्यजातीयान् समर्पयिष्यन्ति।
34 ते तं उपहासयिष्यन्ति, ताडयिष्यन्ति, थूकयिष्यन्ति, तं हन्ति च, तृतीये दिने सःपुनरुत्थानं करिष्यति।
35 तदा जबदीयपुत्रौ याकूबौ योहनौ च तस्य समीपम् आगत्य कथयन्तौ, हे गुरु, वयं इच्छामः यत् त्वं यत् किमपि इच्छेम तत् अस्माकं कृते करोतु।
36 सः तान् अवदत् , यूयं किं कर्तुम् इच्छसि यत् अहं युष् माकं कृते कर्तुम् इच्छामि ?
37 ते तम् अवदन्, "एकं तव दक्षिणे अपरं वामहस्ते तव महिमायां वयं उपविष्टाःभवेम इति अस्मान् प्रयच्छ।"
38 येशुः तान् अवदत् , यूयं किं याचन्ते इति न जानथ, यस्मात् चषकात् अहं पिबामि, तस्य पिबितुं शक्नुथ? अहं येन मज्जनेन मज्जितःअस्मि, तेन मज्जनं प्राप्नुयाम्?
39 ते तं अवदन्, वयं शक्नुमः येशुःतान् अवदत् , " यत् प्याला अहं पिबामि, तस्मात् यूयं पिबथ; अहं येन मज्जनेन मज्जितः अस्मि, तेन यूयं मज्जनं प्राप्नुयुः
40 किन्तु मम दक्षिणहस्ते वामहस्ते च उपविष्टुं न मम दानाय; किन्तु येषां कृते तत् सज्जीकृतं तेभ्यःदास्यति।
41 तत् श्रुत्वा दश जनाः याकूबयोः योहनयोः च बहु अप्रसन्नाः अभवन्।
42 येशुः तान् स्वसमीपं आहूय तान् अवदत् , यूयं जानथ यत् ये जनाः अन्यजातीयेषु शासनं कुर्वन्ति ते तेषु प्रभुत्वं कुर्वन्ति। तेषां च महाजनाःतेषु अधिकारं कुर्वन्ति।
43 किन्तु युष्माकं मध्ये तथा न भविष्यति, किन्तु यःकश्चित् युष्माकं मध्ये महान् भवितुम् इच्छति, सःयुष्माकं सेवकःभविष्यति।
44 युष्माकं यः कश्चित् प्रधानः भवितुम् इच्छति, सः सर्वेषां दासः भवेत्।
45 यतः मनुष्यपुत्रः अपि सेवितुं न आगत; अपितु सेवितुं, अनेकेषां मोचनरूपेण स्वप्राणान् दातुं च आगतः
46 ते यरीहोनगरम् आगता; सः यरीहोतः शिष्यैः सह बहुसंख्येन जनानां सह निर्गच्छति स्म, तदा तिमायसस्य पुत्रः अन्धः बार्टिमियसः राजमार्गस्य पार्श्वे उपविश्य भिक्षाटनं कुर्वन् आसीत्।
47 सः नासरतदेशीयः येशुः इति श्रुत्वा क्रन्दितुं प्रवृत्त; "हे दाऊदस्य पुत्रःयेशु; मयि दयां कुरु।"
48 अनेके तम् आज्ञां दत्तवन्तः यत् सः मौनं धारयतु, किन्तु सः अधिकतया आक्रोशितवान्, हे दाऊदपुत्र, मयि दयां कुरु।
49 येशुः निश्चलः सन् तं आहूय आज्ञापितवान्। ते अन्धं आहूय तं कथयन्ति स्म, सान्त्वना भव, उत्तिष्ठ; सःत्वां आह्वयति।
50 ततःसःस्ववस्त्रं त्यक्त्वा उत्थाय येशुसमीपम् आगतः
51 येशुःप्रत्युवाच, अहं त्वां किं कर्तुम् इच्छसि? अन्धःतम् अवदत्, हे प्रभो, मम दृष्टिःप्राप्नुयाम्।
52 येशुः तम् अवदत् , "गच्छ; तव विश्वासेन त्वां स्वस्थं कृतम्। तत्क्षणमेव सःदृष्टिम् आदाय मार्गे येशुम् अनुसृत्य गतः

अध्याय 11

1 ते यरुशलेमस्य समीपं गत्वा जैतुनपर्वते बेथफागे बेथानी च स्वशिष्यद्वयं प्रेषितवान्।
2 ततःतान् अवदत् , " भवतःसमीपस्थं ग्रामं गच्छन्तु, तत्र प्रविश्यैव एकं गदशं बद्धं प्राप्नुथ, यस्मिन् कदापि कोऽपि न उपविष्टः तं मुक्तं कृत्वा आनयतु।
3 यदि कश्चित् युष्मान् कथयति, यूयं किमर्थम् एतत् कुर्वन्ति? यूयं कथयन्तु यत् भगवतः तस्य आवश्यकता अस्ति; सद्यः च तं प्रेषयिष्यति।
4 ततःते गत्वा द्विमार्गेण सह स्थाने बहिःद्वारे बद्धं गदशं प्राप्नुवन्। तं च मुक्तं कुर्वन्ति।
5 तत्र स्थिताःकेचन तान् अवदन्, यूयं गदं विमोचयन् किं कुर्वन्ति?
6 येशुना आज्ञानुसारं ते तान् अवदन्, ते तान् विसृजन्।
7 तेन गदशं येशोः समीपम् आनयन्तः तस्य उपरि स्ववस्त्राणि निक्षिप्तवन्तः स च तस्य उपरि उपविष्टः
8 अनेके मार्गे स्ववस्त्राणि प्रसारितवन्त; अन्ये च वृक्षाणां शाखाः छित्त्वा मार्गे तृणं कृतवन्तः
9 अग्रे गच्छन्तो अनुगताश्च "होसन्ना! भगवतःनाम्ना यःआगच्छति सः धन्यः
10 अस्माकं पितुः दाऊदस्य राज्यं धन्यं भवतु, यत् प्रभुनाम्ना आगच्छति।
11 येशुः यरुशलेमनगरं मन्दिरं च प्रविश्य सर्व्वं परितः पश्यन् सायंकाले द्वादशभिःसह बेथानीनगरं गतः
12 परेण दिने बेथानीतःआगत्य सःक्षुधार्तःआसीत्।
13 दूरतः एकं पिप्पलीवृक्षं पत्रयुक्तं दृष्ट्वा सः आगत्य तत्र किमपि प्राप्नुयात्, तस्य समीपं गत्वा पत्राणाम् अतिरिक्तं किमपि न प्राप्नोत्। यतःपिप्पलीनां कालःअद्यापि नासीत्।
14 येशुः प्रत्युवाच, " अनन्तरं कश्चित् तव फलं सदा न खादति।" तस्य शिष्याःतत् श्रुतवन्तः
15 ते यरुशलेमनगरम् आगत्य येशुःमन्दिरं गत्वा मन्दिरे विक्रेतारं क्रीतवान् च बहिःनिष्कासयितुं आरब्धवान्, धनविनिमयकर्तृणां मेजः कपोतविक्रयिणां आसनानि च पातितवान्।
16 कश्चित् मन्दिरे कश्चित् पात्रं वहितुं न इच्छति स्म।
17 सः तान् उपदिशति स्म, " किं न लिखितम्, मम गृहं सर्वेषां राष्ट्राणां प्रार्थनागृहम् इति उच्यते? किन्तु यूयं चोराणां गुहां कृतवन्तः
18 शास्त्रज्ञाः मुख्ययाजकाः च तत् श्रुत्वा तं कथं नाशयितुं प्रयतन्ते स्म, यतः ते तस्मात् भयम् अनुभवन्ति स्म, यतः सर्वे जनाः तस्य उपदेशं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्।
19 सायंकाले सःनगरात् बहिःगतः
20 प्रातकाले गच्छन्तो पिप्पलीवृक्षं मूलतःशुष्कं दृष्टवन्तः
21 तदा पत्रुसः स्मरणं कुर्वन् तम् अवदत् , "गुरु, पश्य, त्वया शापं दत्तं पिप्पलीवृक्षं शुष्कं जातम्।
22 येशुःतान् अवदत् , " परमेश् वरस् य विषये विश् वासं कुरुत।"
23 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् यः कश्चित् अस्य पर्वतस्य वचनं वदिष्यति, त्वं दूरीकृत्य समुद्रे निक्षिप्तः भव। हृदये संशयं न करिष्यति, किन्तु सः यत् वदति तत् सम्भवति इति विश्वासं करिष्यति; तस्य यत् किमपि वदेत् तत् प्राप्स्यति।
24 अतःअहं युष्मान् वदामि यत् प्रार्थयन्ते सति यत्किमपि इष्टं, तत् प्राप्नुथ इति विश्वासं कुरुत, तदा युष्माकं तानि प्राप्स्यथ।
25 यदा यूयं प्रार्थनां कुर्वन्तः तिष्ठथ, तदा यदि युष्माकं कस्यचित् विरुद्धं क्षमं कुरुत, येन स्वर्गस्थः पिता अपि युष्मान् अपराधान् क्षमति।
26 किन्तु यदि यूयं न क्षमथ तर्हि स्वर्गस्थःपिता युष्माकं अपराधान् न क्षमिष्यति।
27 ते पुनः यरुशलेमम् आगत्य मन्दिरे गच्छन् मुख्ययाजका; शास्त्रज्ञा; प्राचीनाःच तस्य समीपम् आगच्छन्ति स्म।
28 तं कथयतु, केन अधिकारेण त्वं एतानि कर्माणि करोषि? एतानि च कर्तुमाधिकारं त्वां केन दत्तवान्?

29 येशुःतान् प्रत्युवाच, अहं युष्मान् अपि एकं प्रश्नं पृच्छामि, उत्तरं च ददामि, अहं केन अधिकारेण एतानि कार्याणि करोमि इति युष्मान् वक्ष्यामि।
30 योहनस्य मज्जनं स्वर्गात् वा मनुष्याणां वा? मम उत्तरं ददातु।
31 ते तु परस्परं वदन्, यदि वयं वदाम; स्वर्गात्। सःवक्ष्यति, तर्हि यूयं किमर्थं तस्य विश्वासं न कृतवन्त?
32 किन्तु यदि वयं वदाम; मनुष्याणां। ते जनान् भयभीताःआसन्, यतःसर्वे जनाःयोहनःभविष्यद्वादिःइति गणयन्ति स्म।
33 ते येशुं प्रत्युवाच, वयं वक्तुं न शक्नुमः। येशुः प्रत्युवाच, अहं युष्मान् अपि न वदामि यत् अहं केन अधिकारेण एतानि कार्याणि करोमि।

अध्याय 12

1 सःतान् दृष्टान्तैः वक्तुं प्रवृत्तः। कश्चित् पुरुषः द्राक्षाक्षेत्रं रोप्य तस्य परितःवेष्टनं कृत्वा मद्यस्य स्थानं खनित्वा गोपुरं निर्माय कृषकाणां कृते विसृज्य दूरदेशं गतः।
2 ऋतौ सः कृषकाणां समीपं एकं सेवकं प्रेषितवान् यत् सः कृषकाणां कृते द्राक्षाक्षेत्रस्य फलं प्राप्नुयात्।
3 ते तं गृहीत्वा ताडयित्वा शून्यं प्रेषितवन्तः।
4 सःपुनःतेषां समीपं अन्यं सेवकं प्रेषितवान्; तस्य उपरि शिलापातं कृत्वा शिरसि क्षतम् अकुर्वन्, लज्जापूर्वकं च प्रेषितवन्तः।
5 पुनःसःअन्यं प्रेषितवान्; तं च ते मारितवन्त; अन्ये च बहव; केचन ताडयन्, केनचित् हत्वा च।
6 अत एव एकः पुत्रः प्रियः सन् तं अपि तेषां समीपं प्रेषितवान्, "ते मम पुत्रं आदरं करिष्यन्ति।"
7 किन्तु ते कृषकाः परस्परं अवदन्, "एषः उत्तराधिकारी अस्ति; आगच्छतु तं हन्ति, उत्तराधिकारःअस्माकं भविष्यति।
8 ते तं गृहीत्वा हत्वा द्राक्षाक्षेत्रात् बहिःक्षिप्तवन्तः।
9 अतः द्राक्षाक्षेत्रस्य स्वामी किं करिष्यति? सः आगत्य कृषकान् नाशयिष्यति, द्राक्षाक्षेत्रं च अन्येभ्यःदास्यति।
10 किं यूयं एतत् शास्त्रं न पठितवन्त; यः पाषाणः निर्मातारः तिरस्कृतवन्तःसःकोणस्य शिरःअभवत्।
11 एतत् भगवतःकृतं, अस्माकं दृष्टौ च अद्भुतम्?
12 ते तं गृह्णीयु; किन्तु जनान् भयभीताः अभवन्, यतः ते ज्ञातवन्तः यत् सः तेषां विरुद्धं दृष्टान्तं उक्तवान्, ततः ते तं त्यक्त्वा स्वमार्गं गतवन्तः।
13 तेन तस्य वचनेन तं गृहीतुं फरीसीनां हेरोदीयानां च कतिपयान् तस्य समीपं प्रेषयन्ति।
14 आगत्य ते तं कथयन्ति स्म, "गुरु, वयं जानीमः यत् त्वं सत्यः असि, कस्यचित् चिन्ता न करोषि, यतः त्वं मनुष्याणां व्यक्तिं न पश्यसि, किन्तु सत्येन परमेश्वरस्य मार्गं उपदिशसि, किं दानं न्याय्यम्? कैसरं प्रति श्रद्धांजलि; अथवा न?
15 किं वयं दास्याम; न दास्यामःवा? स तु तेषां पाखण्डं ज्ञात्वा तान् अवदत्, यूयं किमर्थम् मां परीक्षन्ते? एकं धनं मम कृते आनयतु, यत् अहं तत् पश्यामि।
16 तेन तत् आनयत्। स तान् अब्रवीत्, " इदं प्रतिबिम्बं, उपलेखं च कस्य? ते तम् अवदन्, "कैसरस्य।"
17 येशुःतान् अवदत् , " कैसरस्य वस्तूनि कैसराय, परमेश् वरस् य वस्तूनि च परमेश् वराय प्रदातु। ते च तं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्।
18 ततः पुनरुत्थानं नास्ति इति वदन्ति सदुकीयाः तस्य समीपम् आगच्छन्तु। ते च तं पृष्टवन्तः।
19 गुरु, मूसा अस्मान् लिखितवान्, "यदि मनुष्यस्य भ्राता मृत; स्वपत्नीं त्यक्त्वा सन्तानं न त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता स्वपत्नीम् आदाय भ्रातुःकृते बीजं उत्थापयति।
20 सप्त भ्रातरःआसन्, प्रथमःभार्यां गृहीत्वा म्रियमाणःसति बीजं न त्यक्तवान्।
21 द्वितीयः तां गृहीत्वा मृत; न च बीजं त्यक्तवान्, तृतीयः अपि तथैव।
22 सप्ताभ्यां तां प्राप्ता, वंशं न त्यक्तवान्, अन्त्ये सा स्त्रियाः अपि मृता।
23 पुनरुत्थानसमये तेषां पुनरुत्थानसमये तेषु कस्य भार्या भविष्यति? सप्तानां हि तां भार्याम् आसीत्।
24 येशुःतान् अवदत् , " किं यूयं शास्त्राणि, परमेश् वरस् य सामर्थ् यं वा न जानथ, न भ्रष्टा?
25 यदा ते मृतात् पुनरुत्थापयिष्यन्ति तदा ते विवाहं न कुर्वन्ति, विवाहे च न दीयन्ते। किन्तु स्वर्गे ये दूताःसन्ति।
26 मृतानां पुनरुत्थानस्य विषये किं यूयं मूसाग्रन्थे न पठितवन्तःयत् गुल्मे परमेश्वरः तस्मै कथितवान् यत् अहं अब्राहमस्य इसहाकस्य याकूबस्य च परमेश्वरःअस्मि ?
27 सःमृतानां परमेश्वरःनास्ति, किन्तु जीवानां परमेश्वरःअस्ति, अतः यूयं बहु भ्रष्टाःभवन्ति।
28 ततः कश्चित् शास्त्रज्ञः आगत्य ताभ्यां वितर्कं श्रुत्वा समुदाहृतम् इति ज्ञात्वा तं पृष्टवान्, सर्वेभ्यःप्रथमा आज्ञा क?
29 येशुः तस्मै प्रत्युवाच, "हे इस्राएल, शृणु; अस्माकं परमेश्वरः प्रभुः एकःप्रभुःअस्ति।
30 त्वं परमेश्वरं प्रभुं सर्वहृदयेन सर्वात्मनेन सर्वेन मनसा सर्वशक्त्या च प्रेम करिष्यसि, एषा प्रथमा आज्ञा।
31 द्वितीयं च इदं यथा, त्वं स्वपरिजनं स्ववत् प्रेम कुरु। एतेभ्यःपरः अन्यःआदेशःनास्ति ।
32 तदा शास्त्रज्ञःतं अवदत्, हे गुरु, त्वया सत्यं उक्तम्, यतःईश्वरः एकःएव अस्ति। न च इतोऽन्यः।
33 तस्य प्रेम्णः सर्वहृदयेन, सर्वबुद्ध्या, सर्वात्मना, सर्वबलेन च, प्रतिवेशिनःआत्मवत् प्रेम्णःच सर्वेभ्यःसमग्रदाहबलिभ्यःअपि अधिकं भवति।
34 येशुः सः विवेकपूर्वकं उत्तरं दत्तवान् इति दृष्ट्वा तम् अवदत् , " त्वं परमेश् वरस् य राज् यात् दूरं नास् ति।" ततः परं कोऽपि मनुष्यःतं किमपि प्रश्नं पृच्छितुं न साहसं कृतवान्।
35 येशुःमन्दिरे उपदेशं कुर्वन् प्रत्युवाच, शास्त्रज्ञाःकथं वदन्ति यत् ख्रीष्टःदाऊदस्य पुत्रःअस्ति?
36 यतःदाऊदःस्वयमेव पवित्रात्मनःअवदत्, "परमेश् वरःमम प्रभुं अवदत् , यावत् अहं तव शत्रून् तव पादपाठं न करोमि तावत् त्वं मम दक्षिणे उपविश ।
37 अतःदाऊदःस्वयम् तं प्रभुःइति कथयति। स च ततःपुत्रःकुतः? सामान्यजनाःच तं हर्षेण श्रुतवन्तः।
38 सःतान् उपदेशे अवदत् , " दीर्घवस्त्रधारिणां विपणौ अभिवादनं च प्रीयमाणाःशास्त्रज्ञाःसावधानाःभवन्तु।
39 भोजेषु सभागृहेषु मुख्यासनानि, परमकक्षेषु च भोजेषु।
40 ये विधवागृहाणि भक्षयन्ति, दीर्घकालं प्रार्थनां कुर्वन्ति, ते अधिकं दण्डं प्राप्नुयुः।
41 येशुः कोषस्य समक्षं उपविश्य पश्यति स्म यत् जनाःकथं धनं कोषे निक्षिपन्ति।
42 तत्र काचित् दरिद्रःविधवा आगत्य सा द्वे द्वे खण्डे क्षिपति स्म।

43 ततः सः स्वशिष्यान् आहूय तान् अवदत् , " अहं युष्मान् सत्यं
वदामि यत् एषा दरिद्रा विधवा सर्वेभ्यःकोषे निक्षिप्तानाम् अपेक्षया
अधिकं प्रविष्टवती।
44 यतः ते सर्वे स्वस्य प्रचुरतायां क्षिपन्ति स्म; किन्तु सा स्वस्य
अभावात् सर्वं स्वस्य सर्वाणि जीवनानि अपि क्षिपति स्म।

अध्याय 13

1 मन्दिरात् बहिःगच्छन् तस्य एकःशिष्यःतम् अवदत्, "गुरु, पश्यतु
अत्र कीदृशाःशिला; के भवनानि च सन्ति!
2 येशुःतं प्रत्युवाच, " किं त्वं एतानि महाभवनानि पश्यसि? तत्र एकः
शिला अन्यस्य उपरि न अवशिष्यते, यःन पातितःभविष्यति।
3 मन्दिरस्य सम्मुखे जैतुनपर्वते उपविश्य पत्रुसः याकूबः योहनः
अन्द्रियःच एकान्ते पृष्टवान्।
4 कथयतु, कदा एतानि भविष्यन्ति? यदा च एतानि सर्वाणि पूर्णानि
भविष्यन्ति तदा किं चिह्नं भविष्यति?
5 येशुः तान् प्रत्युवाच, सावधानाः भवन्तु, मा कश् चित् युष् माकं
वञ्चयति।
6 मम नाम्ना बहवःआगमिष्यन्ति, "अहं ख्रीष्ट; बहूनि च वञ्चयिष्यति।
7 यदा युष्माकं युद्धानि युद्धानि च शृण्वन्ति, तदा युष्माकं मा त्रस्ताः
भवेयु; यतःएतादृशाःविषयाःअवश्यं भवेयुः। किन्तु अन्त्यःअद्यापि न
भविष्यति।
8 यतःराष्ट्रं राष्ट्रविरुद्धं राज्यं च राज्यं प्रति उत्तिष्ठति, नानास्थानेषु
भूकम्पाः भविष्यन्ति, दुर्भिक्षा; क्लेशाः च भविष्यन्ति, एते दुःखानां
आरम्भाःसन्ति।
9 किन्तु युष्माकं परिषदे समर्पयिष्यन्ति; सभागृहेषु युष्मान् ताडिताः
भविष्यन्ति, तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं मम कृते शासकानाम् राजानां च
समक्षं नीताःभविष्यन्ति।
10 प्रथमं सर्वेषु राष्ट्रेषु सुसमाचारस्य प्रचारःकरणीयः।
11 यदा ते युष्मान् नेष्यन्ति, समर्पयिष्यन्ति च, तदा यूयं किं
वदिष्यथ, न च पूर्वं चिन्तयध्वं, किन्तु तस्मिन् समये यत् किमपि
भवद्भ्यःदीयते तत् वदन्तु, यतःन यूयं वदथ, किन्तु पवित्र आत्मा।
12 भ्राता भ्रातरं मृत्यवे, पिता पुत्रं च द्रोहं करिष्यति। बालकाः च
स्वमातृपितृणां विरुद्धं उत्थाय तान् वधं करिष्यन्ति।
13 युष्मान् मम नाम्ना सर्वैः मनुष्यैः द्वेष्यते, किन्तु यः अन्त्यपर्यन्तं
सहते, सःएव उद्धारं प्राप्स्यति।
14 किन्तु यदा यूयं दानियलभविष्यद्वादिना उक्तं विनाशकारीं
घृणितम् यत्र न भवितव्यं तत्र स्थितं द्रक्ष्यथ, तदा यः पठति सः
अवगच्छतु, तदा यहूदियादेशिनःपर्वतं प्रति पलायन्ते।
15 गृहार्धे स्थितः गृहात् किमपि नीत्वा गृहं न प्रविशतु, तत्र न
प्रविशतु।
16 यःक्षेत्रे स्थितःसःस्ववस्त्रं धारयितुं पुनःन निवर्तयतु।
17 धिक् तेषु दिनेषु गर्भवतीनां दुग्धदातृणां च!
18 युष्मान् प्रार्थयन्तु यत् युष्माकं पलायनं शिशिरे न भवतु।
19 तेषु दिनेषु तादृशं दुःखं भविष्यति, यत् सृष्टेःआरम्भात् अद्यपर्यन्तं
न आसीत्, न भविष्यति।
20 परमेश् वरः तानि दिनानि ह्रस्वं न कृतवान् चेत् कोऽपि मांसः
उद्धारं न प्राप्नुयात्, किन् तु निर्वाचितानाम् कारणात् सः दिवसान्
ह्रस्वं कृतवान्।
21 तदा यदि कश्चित् युष्मान् वदेत्, पश्य, अत्र ख्रीष्टःअस्ति। अथवा,
पश्य, सःतत्र अस्ति; तं मा विश्वासयतु।
22 यतःमिथ्या ख्रीष्टाःमिथ्याभविष्यद्वादिनाश्च उत्थाय चिह्नानि आश्चर्यं
च दर्शयिष्यन्ति, यदि सम्भवति चेत्, निर्वाचितान् अपि प्रलोभयितुं।
23 किन्तु यूयं सावधानाः भवन्तु, पश्यत, मया युष्मान् सर्वं पूर्वं
कथितम्।
24 तेषु दिनेषु तस्य क्लेशस्य अनन्तरं सूर्यःअन्धकारमयःभविष्यति,
चन्द्रःतस्याःप्रकाशं न दास्यति।
25 स्वर्गस्य तारकाः पतन्ति, स्वर्गे ये शक्तिः सन्ति, ते कम्पिताः
भविष्यन्ति।
26 तदा ते मनुष्यपुत्रं महता सामर्थ्येन महिमानेन च मेघेषु
आगच्छन्तं द्रक्ष्यन्ति।
27 ततः सः स्वदूतान् प्रेषयित्वा चतुर्वायुभ्यः पृथिव्याः परमभागात्
स्वर्गस्य अन्तभागपर्यन्तं स्वनिर्वाचितान् सङ्गृहीष्यति।
28 पिप्पलीवृक्षस्य दृष्टान्तं शिक्षस्व। यदा तस्याः शाखा कोमला
भवति, पत्राणि च निर्गच्छति, तदा यूयं जानन्ति यत् ग्रीष्मकालः
समीपःअस्ति।
29 एवं यूयं यथा एतानि घटितानि पश्यथ, तदा द्वारेषु अपि समीपे
एव अस्ति इति ज्ञातव्यम्।
30 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावद् एतानि सर्वाणि कार्याणि न
भवन्ति तावत् एषा वंशजःन गमिष्यति।
31 स्वर्गःपृथिवी च गमिष्यति, मम वचनं तु न गमिष्यति।
32 किन्तु तस्य दिवसस्य तस्य च समयस्य विषये कोऽपि न
जानाति, न स्वर्गे स्थिताःस्वर्गदूता; पुत्रःवा, किन्तु पिता।
33 यूयं सावधानाःभवन्तु, जागृताःप्रार्थयन्तु च, यतःयूयं न जानन्ति
यत् कदा समयःभविष्यति।
34 यतःमनुष्यपुत्रःदूरं गच्छन् मनुष्यःइव अस्ति, यःस्वगृहं त्यक्त्वा
स्वदासानाम्, प्रत्येकस्मै स्वकार्यस्य अधिकारं दत्त्वा द्वारपालं
पश्यतु इति आज्ञां दत्तवान्।
35 अतःयूयं जागरूकाःभवन्तु, यतःयूयं न जानथ यत् गृहस्वामी
कदा आगमिष्यति, सायंकाले वा अर्धरात्रे वा कुक्कुटस्य क्रन्दने वा
प्रातकाले वा।
36 अकस्मात् आगत्य त्वां सुप्तं मा भूत्।
37 अहं युष्मान् यत् वदामि तत् सर्वेभ्यःवदामि, जागृताः।

अध्याय 14

1 दिनद्वयानन्तरं निस्तारपर्वस्य अखमीरीरोटिकायाः च उत्सवः
अभवत्, तदा मुख्ययाजकाः शास्त्रज्ञाः च तं कथं शिल्पेन गृहीत्वा
मारयितुं शक्नुवन्ति इति अन्विषन्ति स्म।
2 किन्तु ते अवदन्, पर्वदिने मा भूत् प्रजानां कोलाहलःन भवेत्।
3 ततः सिमोनकुष्ठरोगिणः गृहे बेथानीनगरे भोजने उपविष्टे एकः
महिला अतीव बहुमूल्यं शूलमञ्जनस्य पेटीं गृहीत्वा आगता। सा च
पेटीं भङ्गयित्वा तस्य शिरसि पातितवती।
4 केचित् मनसि क्रुद्धाःआसन्, ते अवदन्, "किमर्थम् अयं लेपस्य
अपव्ययःकृत?
5 यतः तत् त्रिशताधिकं धनं विक्रीय निर्धनेभ्यः दत्तं स्यात्। ते च
तस्याःविरुद्धं गुञ्जन्ति स्म।
6 येशुःअवदत्, "तस्याःत्यजतु। किमर्थं यूयं तां क्लेशयन्ति? सा मयि
उत्तमं कार्यं कृतवती।
7 यतःयुष्माकं समीपे दरिद्राःसर्वदा सन्ति, यदा यदा इच्छन्ति तदा
तेषां भद्रं कर्तुं शक्नुथ, किन्तु मम सदैव नास्ति।
8 सा यत्किमपि कर्तुं शक्नोति तत् कृतवती, मम शरीरं अन्त्येष्ट्यर्थं
अभिषेकं कर्तुं पूर्वम् आगता।
9 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यत्र यत्र सर्व्वजगति एतत् सुसमाचारं
प्रचारितं भविष्यति, तत्र तस्याः कृतं तदपि तस्याः स्मरणार्थं
कथयिष्यते।

10 द्वादशानां मध्ये एकः यहूदा इस्करियोती मुख्ययाजकानाम् समीपं गत्वा तं द्रोहं कर्तुं गतः।
11 तत् श्रुत्वा ते हर्षिताः भूत्वा तस्मै धनं दास्यामि इति प्रतिज्ञां कृतवन्तः। सः च कथं सुविधानुसारं तं द्रोहं कर्तुं शक्नोति इति अन्विषत्।
12 अखमीरस्य रोटिकायाः प्रथमे दिने यदा ते निस्तारपर्वं हन्ति स्म तदा तस्य शिष्याः तम् अवदन्, "कुत्र गत्वा वयं निस्तारपर्वं खादितुम् इच्छसि?
13 ततः सः स्वशिष्यद्वयं प्रेष्य तान् अवदत्, यूयं नगरं गच्छ, तत्र युष्मान् जलकुम्भवाहकःपुरुषःमिलति, तस्य अनुसरणं कुर्वन्तु।
14 यत्र यत्र सः प्रविशति, तत्र यूयं गृहस्थं वदथ, गुरुः कथयति, अतिथिगृहं कुत्र अस्ति यत्र अहं मम शिष्यैः सह निस्तारपर्वं खादिष्यामि?
15 सः युष्मान् एकं विशालं ऊर्ध्वकक्षं दर्शयिष्यति, यत् सज्जीकृतं सज्जीकृतं च, तत्र अस्माकं कृते सज्जं कुरुत।
16 तस्य शिष्याः निर्गत्य नगरं प्रविश्य यथा उक्तं तथा प्राप्य निस्तारपर्वं सज्जीकृतवन्तः।
17 सायंकाले च द्वादशभिःसह आगच्छति।
18 उपविश्य भोजनं कुर्वन्तः येशुः अवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्मेषु यःमया सह भोजनं करोति, सःमां द्रोहं करिष्यति।"
19 ते दुखिताः भूत्वा तम् एकैकशः कथयितुं प्रवृत्ता; किं अहमेव? अपरःच अवदत्, अहं किम्?
20 सःतान् प्रत्युवाच, द्वादशानां मध्ये एकः अस्ति यः मया सह पात्रे निमज्जति।
21 मनुष्यपुत्रः खलु गच्छति यथा तस्य विषये लिखितम् अस्ति, किन्तु यस्य मनुष्यस्य मनुष्यपुत्रः द्रोहितः भवति, तस्य धिक्! तस्य पुरुषस्य कृते भद्रं स्यात् यदि सःकदापि न जातःस्म।
22 तेषां भोजनं कुर्वन्तःयेशुः रोटिकां गृहीत्वा आशीर्वादं दत्त्वा भग्नं कृत्वा तान् दत्त्वा अवदत्, " गृह्य भोजन्तु, एतत् मम शरीरम् अस्ति।"
23 ततः सः चषकं गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा तेभ्यः दत्तवान्, ते सर्वे तस्मात् पिबन्ति स्म।
24 ततःसःतान् अवदत् , " एतत् मम नवनियमस्य रक्तं यत् बहूनां कृते प्रक्षिप्तं भवति।
25 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् अहं परमेश् वरस् य राज् यस् य नवस् य द्राक्षाफलं न पिबामि।
26 ते स्तोत्रं गायित्वा जैतुनपर्वतं निर्गतवन्तः।
27 येशुः तान् अवदत् , " अद्य रात्रौ यूयं सर्वे मम कारणात् त्रस्ताः भवेयुः यतः लिखितम् अस्ति, "अहं गोपालं प्रहृत्य मेषाः विकीर्णाः भविष्यन्ति।"
28 किन्तु अहं पुनरुत्थानानन्तरं युष्माकं पुरतः गालीलदेशं गमिष्यामि।
29 किन्तु पत्रुसः तम् अवदत् , "यद्यपि सर्वे अपराधं प्राप्नुयुः तथापि अहं न करिष्यामि।"
30 येशुः तम् अवदत् , " अहं त्वां सत्यं वदामि यत् अद्य रात्रौ अपि कुक्कुटस्य द्विवारं काकनस्य पूर्वं त्वं मां त्रिवारं नकारयिष्यसि।
31 किन्तु सः अधिकं प्रचण्डतया अवदत्, "यदि अहं त्वया सह म्रियमाणः अस्मि तर्हि अहं त्वां कथञ्चित् न अङ्गीकुर्वामि।" तथा च ते सर्वे उक्तवन्तः।
32 ते गेत्सेमनी इति स्थानं प्राप्य सःशिष्यान् अवदत्, " यदा अहं प्रार्थयिष्यामि तावत् यूयं अत्र उपविशन्तु।"
33 सः पतरसं याकूबं योहनं च स्वेन सह नीत्वा विस्मितः भूत्वा अतीव गुरुःभवितुं प्रवृत्तः।
34 ततःतान् अवदत्, " मम आत्मा मृत्युपर्यन्तं दुखितःअस्ति।"
35 सः किञ्चित् अग्रे गत्वा भूमौ पतित्वा प्रार्थितवान् यत् यदि सम्भवति तर्हि तस्य समयःव्यतीतः।
36 सःअवदत्, " अब्बा हे पिता, भवतःकृते सर्वं सम्भवति। एतत् चषकं मम हरतु, तथापि अहं यत् इच्छामि तत् न, किन्तु त्वं यत् इच्छसि।
37 ततःसःआगत्य तान् सुप्तान् दृष्ट्वा पत्रुसम् अवदत्, " सिमोन, किं त्वं निद्रां करोषि? किं त्वं एकघण्टां प्रतीक्षितुं न शक्नोषि?
38 यूयं जागरूकाः प्रार्थयन्तु, मा भूत् प्रलोभने प्रविशथ। आत्मा सत्यमेव सज्जःअस्ति, किन्तु मांसं दुर्बलम् अस्ति।
39 पुनःसःगत्वा प्रार्थयन् तदेव वचनं उक्तवान्।
40 प्रत्यागत्य पुनःतान् सुप्तान् दृष्टवान्, यतःतेषां नेत्राणि भारवन्तः आसन्, ते तस्य उत्तरं किं दास्यन्ति इति न जानन्ति स्म।
41 सः तृतीयवारं आगत्य तान् अवदत्, " अधुना निद्रां कुरुत, विश्रामं च कुरुत। पश्यन्तु, मनुष्यपुत्रःपापिनां हस्ते द्रोहितःअस्ति।
42 उत्तिष्ठ, गच्छाम; पश्य, यःमां द्रोहं करोति सःसमीपस्थःअस्ति।
43 सद्यः एव वदन् द्वादशानां मध्ये एकः यहूदाः खड्गदण्डैः सह मुख्यपुरोहितैः शास्त्रज्ञैः प्राचीनैःच बहुजनसमूहःआगतः।
44 यः तं द्रोहं कृतवान् सः तान् चिह्नं दत्तवान् यत्, "यम् अहं चुम्बयिष्यामि, सःएव सःएव। तं गृहीत्वा सुरक्षितं नयतु।
45 सः आगत्य सद्यः तस्य समीपं गत्वा कथयति स्म, "गुरु, गुरु! चुम्बनं च कृतवान् ।
46 ते तस्य उपरि हस्तौ निक्षिप्य तं गृहीतवन्तः।
47 तत्र स्थितानां कश्चित् खड्गं आकृष्य महापुरोहितस्य एकं सेवकं प्रहृत्य तस्य कर्णं छिनत्ति।
48 येशुःतान् अवदत् , " किं यूयं मां गृहीतुं खड्गैःदण्डैःच चोरस्य विरुद्धं निर्गताः?
49 अहं प्रतिदिनं भवद्भिःसह मन्दिरे उपदेशं कुर्वन् आसीत्, यूयं मां न गृहीतवन्तः; किन्तु शास्त्राणि पूर्णानि भवेयुः।
50 ते सर्वे तं त्यक्त्वा पलायिताः।
51 ततः कश्चित् युवकः नग्नशरीरस्य परितः सनीवस्त्रं धारयन् तस्य पश्चात् आगतः। युवकाःतं गृहीतवन्तः।
52 स तनवस्त्रं त्यक्त्वा नग्नःपलायितवान्।
53 ते येशुं महायाजकस्य समीपं नीत्वा सर्वे मुख्ययाजकाः प्राचीनाः शास्त्रज्ञाःच तस्य सह समागताःआसन्।
54 ततःपतरसःदूरतःमहापुरोहितस्य प्रासादं प्रति तं अनुसृत्य गतः सःदासैःसह उपविश्य अग्नौ तापितवान्।
55 तदा मुख्ययाजकाःसर्वे सभा च येशुं वधार्थं तस्य विरुद्धं साक्ष्यं याचन्ते स्म। न च लब्धवान्।
56 यतः बहवः तस्य विरुद्धं मिथ्यासाक्ष्यं ददति स्म, किन्तु तेषां साक्ष्यं न मिलति स्म।
57 ततःकेचन उत्थाय तस्य विरुद्धं मिथ्यासाक्ष्यं दत्तवन्तः।
58 वयं तस्य वचनं श्रुतवन्तः अहं हस्तनिर्मितं मन्दिरं नाशयिष्यामि, त्रिदिनान्तरेण हस्तनिर्मितं मन्दिरं निर्मास्यामि।
59 किन्तु तेषां साक्षी अपि तथैव न सम्मतम्।
60 महायाजकःमध्ये उत्थाय येशुं पृष्टवान्, "किं त्वं किमपि उत्तरं न ददासि? किं तव विरुद्धम् एते साक्षिणःभवन्ति?
61 किन्तु सःनिशब्दःभूत्वा किमपि न प्रत्युवाच। पुनःमहायाजकःतं पृष्टवान्, "किं त्वं ख्रीष्टः धन्यस्य पुत्रः?
62 येशुः अवदत्, " अहम् अस्मि, तदा यूयं मनुष्यपुत्रं सामर्थ्यस्य दक्षिणभागे उपविष्टं स्वर्गमेघैःआगच्छन्तं द्रक्ष्यथ।
63 तदा महायाजकः स्ववस्त्राणि विदारयन् अवदत्, "अस्माकं साक्षिणां किं आवश्यकता अस्ति?

64 यूयं निन्दां श्रुतवन्त; यूयं किं मन्यन्ते? ते च सर्वे तं मृत्युदोषी इति निन्दितवन्तः।
65 ततः केचन तं थूकं कृत्वा मुखं आच्छादयितुं प्रहारं कर्तुं च प्रवृत्ता; "भविष्यवाणीं कुरु" इति च वदन्ति स्म, तदा दासाः तं हस्ततलैःप्रहारं कृतवन्तः।
66 यदा पतरसः प्रासादे अधः आसीत्, तदा महापुरोहितस्य दासीषु एका आगता।
67 सा पतरसं तप्तं दृष्ट्वा तं दृष्ट्वा अवदत्, "त्वमपि नासरतदेशीयेन येशुना सह आसीः।"
68 किन्तु सः अङ्गीकृतवान्, "अहं न जानामि, न च अवगच्छामि यत् भवतःवचनम्।" ततःसःओसारे निर्गतवान्; कुक्कुटं च ।
69 पुनःएका दासी तं दृष्ट्वा तत्र स्थितान् कथयितुं प्रवृत्ता, "एषा तेषु एकः।"
70 सःपुनःतत् अङ्गीकृतवान्। ततःकिञ्चित् कालानन्तरं तत्र स्थिताः जनाः पुनः पत्रुसम् अवदन्, "त्वं तेषु अन्यतमः असि, यतः त्वं गलीलदेशीयःअसि, तव वचनं च तदनुमोदयति।
71 किन्तु सः शपथं शपथं च कर्तुं प्रवृत्त; "यस्य विषये यूयं वदन्ति, अहं न जानामि।"
72 द्वितीयवारं च कुक्कुटःक्रन्दति। तदा पत्रुसःयेशुना वचनं स्मरणं कृतवान्, " कुक्कुटस्य द्विवारं क्रन्दनस्य पूर्वं त्वं मां त्रिवारं नकारयिष्यसि।" तच्च चिन्तयन् सःरोदिति स्म।

अध्याय 15

1 ततःसद्यःप्रातकाले मुख्यपुरोहिताःप्राचीनैः; शास्त्रीभिः; सर्वैःपरिषदैः सह वार्तालापं कृत्वा येशुं बद्ध्वा नीत्वा पिलातुसस्य समक्षं प्रदत्तवन्तः।
2 पिलातुसःतं पृष्टवान्, "किं त्वं यहूदीनां राजा असि? स तं प्रत्युवाच, त्वं वदसि।
3 तदा मुख्यपुरोहिताः तस्य उपरि बहुविषयेषु आरोपं कृतवन्त; किन्तु सःकिमपि न प्रत्युवाच।
4 पिलातुसः पुनः तं पृष्टवान्, "किं त्वं किमपि उत्तरं न ददासि? पश्यतु ते भवतःविरुद्धं कियन्तःवचनानि साक्षिणःभवन्ति।
5 किन्तु यीशुः किमपि उत्तरं न दत्तवान्। येन पिलातुसः आश्चर्यचकितःअभवत्।
6 तस्मिन् भोज्ये स तेभ्यःएकं बन्दिनं मुक्तवान्।
7 ततःपरं बरब्बा नाम एकःआसीत्, यःतस्य सह विद्रोहं कृतवद्भिः सह बद्धःआसीत्, यःविद्रोहे वधं कृतवान्।
8 उच्चैःक्रन्दन्तःजनसमूहःतं यथा पूर्वं कृतवान् तथा कर्तुम् इच्छति स्म।
9 किन्तु पिलातुसःतान् अवदत् , "किं यूयं यहूदीनां राजानं युष्माकं कृते मुक्तं कर्तुम् इच्छथ?
10 सःजानाति स्म यत् मुख्यपुरोहितैःतं ईर्ष्यायाःकारणात् प्रदत्तम्।
11 किन्तु प्रधानयाजकाः जनान् प्रेरितवन्तः यत् सः बरब्बाम् अङ्गीकृत्य तान् प्रति मुक्तं करोतु।
12 पिलातुसः पुनः तान् अवदत् , "यम् यूयं यहूदीनां राजा इति कथयन्ति तस्य किं कर्तुम् इच्छसि?
13 ते पुनःक्रूसे क्रूसे स्थापयतु।
14 तदा पिलातुसःतान् अवदत् , "किमर्थं सःकिं दुष्कृतं कृतवान्? ते च क्रूसे क्रूसे स्थापयतु इति अधिकाधिकं क्रन्दन्ति स्म।
15 पिलातुसः जनान् सन्तोषं कर्तुम् इच्छन् बरब्बां मुक्तवान्, येशुं प्रहारं कृत्वा क्रूसे क्रूसे स्थापनार्थं मुक्तवान्।
16 ततःसैनिकाःतं प्रायटोरियम् इति सभागारं प्रति नीतवन्तः। ते च समग्रं समूहं एकत्र आह्वयन्ति।
17 ते तं बैंगनीवर्णं परिधाय कण्टकमुकुटं कृत्वा शिरसि निधाय।
18 ततःसःतं अभिवादयितुं प्रवृत्त; "यहूदीनां राजा, जय!
19 तेन तस्य शिरसि वेणुना प्रहारं कृत्वा थूकं कृत्वा जानुभ्यां प्रणामं कृत्वा तं भजितवन्तः।
20 तस्य उपहासं कृत्वा तस्य बैंगनीवर्णं उद्धृत्य तस्य स्ववस्त्राणि उपधाय क्रूसे क्रूसे तं बहिःनीतवन्तः।
21 अलेक्जेण्डररूफसयोः पिता देशात् बहिः आगच्छन्तं कुरेनियादेशीयं शिमोनं स्वस्य क्रूसं वहितुं बाध्यं कुर्वन्ति।
22 ते तं गोल्गोथास्थानम् आनयन्ति, यत् कपालस्थानम् इति अर्थः।
23 ते तं गन्धमिश्रितमद्यं पिबितुं दत्तवन्त; किन्तु सःतत् न प्राप्नोत्।
24 तं क्रूसे स्थापयित्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य तेषु चिष्टानि कृत्वा प्रत्येकेन किं ग्रहीतव्यम् इति।
25 तृतीयसमये ते तं क्रूसे स्थापितवन्तः।
26 तस्य अभियोगस्य उपरि लिखितः "यहूदीनां राजा" इति।
27 तेन सह ते द्वे चोरौ क्रूसे क्रूसे स्थापयन्ति। एकः दक्षिणे, अन्यः वामे च।
28 ततःपरं शास्त्रं पूर्णम् अभवत् यत्, "सःअपराधिभिःसह गणितः।"
29 ततः गच्छन्तः जनाः शिरः विकलान् तं निन्दन्ति स्म, "अहो, त्वं मन्दिरं नाशयन् त्रिदिनेषु निर्मायसि।
30 आत्मानं त्राहि क्रूसात् अवतरतु।
31 तथैव मुख्ययाजकाःअपि शास्त्रज्ञैः सह उपहासयन्तः उक्तवन्त; "सःपरेषां त्राणं कृतवान्; स्वयमेव सःतारयितुं न शक्नोति।
32 इस्राएलस्य राजा ख्रीष्टः क्रूसात् अवतरतु, येन वयं पश्यामः विश्वासं च कुर्मः। तेन सह क्रूसे क्रूसे ये आसन् ते तं निन्दन्ति स्म।
33 यदा षष्ठी प्रहरः अभवत्, तदा नवमघण्टापर्यन्तं समग्रे देशे अन्धकारःअभवत्।
34 नवमे घण्टे येशुःउच्चैः स्वरेण आक्रोशितवान्, " एलोई, एलोई, लामा सबक्थनी? यस्य अर्थः अस्ति, मम देव, मम देव, त्वं किमर्थं मां त्यक्तवान्?
35 तत्र स्थितानां केचन तत् श्रुत्वा अवदन्, पश्यतु सः एलियाहं आह्वयति।
36 ततः कश्चित् धावित्वा सिरकपूर्णं स्पञ्जं पूरयित्वा वेणुना उपरि स्थापयित्वा तं पिबितुं दत्तवान्, "किं। पश्यामः यत् एलियाहः तं अवतारयितुं आगमिष्यति वा।
37 तदा येशुःउच्चैःक्रन्दन् आत्मानं त्यक्तवान्।
38 मन्दिरस्य पर्दा ऊर्ध्वतःअधःयावत् द्विधा विदीर्णःअभवत्।
39 तस्य समीपस्थः सनापतिः तं क्रन्दन् आत्मानं त्यक्तवान् इति दृष्ट्वा अवदत्, "अयं मनुष्यःसत्यमेव परमेश्वरस्य पुत्रःआसीत्।"
40 तेषु स्त्रियः अपि दूरं पश्यन्तः आसन्, तेषु मरियममग्दलीनी, याकूबस्य कनिष्ठस्य, योसेसस्य च माता मरियम; सलोमी च आसन्।
41 (सः गलीलदेशे स्थित्वा तस्य अनुसरणं कृत्वा तस्य सेवां कृतवान्)।
42 इदानीं सन्ध्या अभवत्, यतः तत् सज्जीकरणम् अर्थात् विश्रामदिनात् पूर्वदिने।
43 अरिमथियादेशीयः योसेफः आदरणीयः परामर्शदाता, यः परमेश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन् आसीत्, सःआगत्य पिलातुसस्य समीपं साहसेन गत्वा येशुशरीरस्य तृष्णां कृतवान्।
44 पिलातुसःमृतःअस्ति वा इति आश्चर्यचकितःसन् शतपतिं आहूय पृष्टवान् यत् सःकश्चित्कालात् मृतःअस्ति वा।
45 सनापतिना ज्ञात्वा सःशरीरं योसेफाय दत्तवान्।

46 ततः सः सुन्दरं लिनेन क्रीत्वा तं अवतारयित्वा सनीना वेष्टयित्वा
शिलाखण्डे श्मशाने निधाय चिताद्वारं प्रति शिलाम् आवर्त्य।
47 मगदलीनी मरियमःयोसेसस्य माता मरियमःच तस्य शयनं कुत्र
दृष्टवन्तः।

अध्याय 16

1 यदा विश्रामदिवसः व्यतीतः तदा मरियममग्दलीनी, याकूबस्य
माता मरियम; सलोमी च मधुराणि मसालानि क्रीतवन्, येन ते
आगत्य तस्य अभिषेकं कर्तुं शक्नुवन्ति।
2 सप्ताहस्य प्रथमदिने प्रातकाले सूर्योदयसमये ते समाधिस्थलम्
आगतवन्तः।
3 ते परस्परं पृष्टवन्तौ, श्मशानद्वारात् शिलाम् अस्मान् कः
आवर्तयिष्यति?
4 प्रेक्षमाणाःते दृष्टवन्तःयत् सःशिलाःअतिमहान् आसीत्।
5 श्मशानं प्रविश्य दक्षिणपार्श्वे दीर्घशुक्लवस्त्रधारिणं युवकं
दृष्टवन्तः। ते च भीताःअभवन्।
6 सः तान् अवदत् , "मा भयभीताः भवेयु; यूयं नासरतदेशीयं येशुं
क्रूसे क्रूसे अन्विषथ, सः पुनरुत्थितः। सः अत्र नास्ति, यत्र ते तं
शयितवन्त; तत् स्थानं पश्यतु।
7 किन्तु गत्वा तस्य शिष्यान् पत्रुसश्च कथयतु यत् सः युष्मान् पुरतः
गलीलदेशं गच्छति।
8 ते शीघ्रं निर्गत्य श्मशानात् पलायिताः। ते कम्पिताः विस्मिताः च
अभवन्, ते कस्मैचित् अपि किमपि न अवदन्; ते हि भीताःआसन्।
9 यदा यीशुः सप्ताहस्य प्रथमदिने प्रातकाले पुनरुत्थापितः तदा सः
प्रथमं मरियममग्दलीनीयाः समक्षं प्रकटित; यस्मात् सः सप्त
पिशाचान् निष्कासितवान्।
10 ततः सा गत्वा तस्य समीपे ये जनाः आसन्, तेषां शोकं रोदनं च
कुर्वन्तः।
11 ते तस्य जीवितं श्रुत्वा तया दृष्टं च न विश्वसितवन्तः।
12 तदनन्तरं तयोः गच्छन्तीव देशं गच्छन्तीव तौ अन्यरूपेण
प्रादुर्भूतः।
13 ते गत्वा शेषेभ्यःतत् कथयन्ति स्म, तेषां विश्वासःअपि न कृतः।
14 तदनन्तरं सःएकादशजनानाम् उपविष्टानां समक्षं प्रकटितःसन्
तेषां अविश्वासेन कठोरहृदयेन च तान् निन्दितवान् यतः ते तस्य
पुनरुत्थानस्य अनन्तरं ये तं दृष्टवन्तःतेषां विश्वासं न कृतवन्तः।
15 ततः सः तान् अवदत् , यूयं सर्व्वं जगत् गत्वा सर्वेभ्यः प्राणिभ्यः
सुसमाचारं प्रचारयन्तु।
16 यः विश्वासं करोति मज्जनं च लभते, सःउद्धारं प्राप्स्यति; किन्तु
यःन विश्वसिति सःदण्डितःभविष्यति।
17 एतानि चिह्नानि विश्वासिनां अनुसरणं करिष्यन्ति। मम नाम्ना ते
पिशाचान् निष्कासयिष्यन्ति; ते नवभाषाभिःवदिष्यन्ति;
18 ते सर्पान् गृह्णीयु; यदि च ते किमपि घातकं पिबन्ति तर्हि तत्
तेषां क्षतिं न करिष्यति; ते रोगिणां उपरि हस्तं स्थापयन्ति, ते च
स्वस्थाःभविष्यन्ति।
19 ततः परमेश् वरः तान् वदन् स् वर्गं प्रति नीत; परमेश् वरस् य
दक्षिणे च उपविष्टःअभवत्।
20 ते निर्गत्य सर्वत्र प्रचारं कुर्वन्तः प्रभुः तेषां सह कार्यं कुर्वन् चिह्नैः
वचनं दृढं करोति स्म। आमेन् ।

लूका

अध्याय 1

1 यतो हि बहवः अस्माकं मध्ये ये विषयाः निश्चयेन प्रत्ययन्ते, तेषां वृत्तान्तं प्रवर्धयितुं हस्ते गृहीतवन्तः।
2 यथा ते अस्माकं कृते तानि प्रयच्छन्ति स्म, ये प्रारम्भादेव प्रत्यक्षदर्शिन; वचनस्य सेवकाःच आसन्।
3 हे थियोफिलस श्रेष्ठ, प्रथमतः सर्व्वं सम्यक् बोधं कृत्वा त्वां प्रति क्रमेण लिखितुं मम मनसि हितकरं प्रतीयते स्म।
4 येषु त्वं उपदिष्ट; तेषां निश्चयं ज्ञास्यसि।
5 यहूदियाराजस्य हेरोदस्य काले अबियादेशीयः जकर्याहः नामकः पुरोहितःआसीत्, तस्य पत्नी हारूनस्य कन्यासु आसीत्, तस्याःनाम एलिजाबेथःआसीत्।
6 तौ परमेश् वरस् य समक्षं धार्मिकौ आस् ति, परमेश् वरस् य सर्वाज्ञासु नियमेषु च निर्दोषौ आचरतः।
7 तयोःअपत्यःनासीत् यतःएलिजाबेथःवन्ध्या आसीत्, तौ च इदानीं सुवृद्धौ आस्ताम्।
8 यदा सःपरमेश् वरस् य समक्षं याजकपदं स् वस् य क्रमानुसारं सम्पादयति स्म।
9 याजकपदस्य प्रथानुसारं भगवतःमन्दिरं गच्छन् तस्य भाग्यं धूपं दहति स्म।
10 धूपसमये सर्वे जनसमूहःबहिःप्रार्थयन् आसीत्।
11 ततः परमेश् वरस् य दूतः धूपस् य वेदीयाः दक्षिणपार्श्वे स्थितः आसीत् ।
12 तदा जकर्याहः तं दृष्ट्वा व्याकुलः अभवत्, तस्य उपरि भयम् अभवत्।
13 किन्तु स्वर्गदूतः तं अवदत्, “जकर्याह, मा भयं कुरु, यतः तव प्रार्थना श्रूयते। तव भार्या एलिजाबेथःतव पुत्रं जनयिष्यति, तस्य नाम योहनं करिष्यसि।
14 भवतः आनन्दः आनन्दः च भविष्यति; अनेके च तस्य जन्मनि आनन्दं प्राप्नुयुः।
15 सःभगवतःदृष्टौ महान् भविष्यति, न मद्यं न मद्यपानं पिबेत्। सः मातुःगर्भात् अपि पवित्रात्मना पूरितःभविष्यति।
16 सः इस्राएलस्य बहवः जनाः स्वपरमेश् वरस् य समीपं गमिष् यति।
17 सःएलियासस्य आत्माना सामर्थ्येन च तस्य पुरतःगमिष्यति, येन पितृणां हृदयं सन्तानं प्रति, अवज्ञां च धर्मीणां प्रज्ञां प्रति प्रेषयिष्यति। भगवतःसज्जीकृतं जनं सज्जीकर्तुं।
18 जकरयाहः स्वर्गदूतं अवदत्, “कथेन एतत् ज्ञास्यामि? अहं हि वृद्ध; मम भार्या च वर्षेषु सुहृता अस्मि।
19 स स्वर्गदूतःतं प्रत्युवाच, “अहं जिब्राईल; यःपरमेश्वरस्य सम्मुखे तिष्ठति। अहं त्वां वक्तुम्, एतानि शुभसमाचारं भवद्भ्यः प्रदर्शयितुं च प्रेषितःअस्मि।
20 पश्य, त्वं मूकः भविष्यसि, वक्तुं न शक्नोषि, यावत् एतानि कार्याणि न भविष्यन्ति, यतः त्वं मम वचनं न विश्वससि, यत् तेषां कालेन पूर्णं भविष्यति।
21 लोकाःजकर्याहस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति स्म, सःमन्दिरे एतावत्कालं यावत् स्थितवान् इति आश्चर्यचकिताःअभवन्।
22 सः बहिः आगत्य तान् वक्तुं न शक्तवान्, ते च मन्दिरे दर्शनं दृष्टवान् इति अवगच्छन्, यतः सः तान् इशारयित्वा वाक् निष्क्रान्तः अभवत्।
23 तस्य सेवक-दिनानि समाप्तमात्रेण सः स्वगृहं प्रति प्रस्थितवान्।
24 ततःपरं तस्य पत्नी एलिजाबेथःगर्भवती भूत्वा पञ्चमासान् यावत् निगूढवती।
25 येषु दिनेषु सः मां पश्यति स्म, तेषु दिनेषु भगवता मनुष्याणां मध्ये मम अपमानं हरितुं मां एवं कृतवान्।
26 षष्ठे मासे परमेश् वरस् य गलीलस् य नगरम् गलीलस् य नगरम् अस् ति गलीलस् य नगरम् अस् ति।
27 दाऊदस्य वंशजस्य योसेफनामस्य पुरुषस्य विवाहं कृतवती कुमारी। तस्याःकुमार्याःनाम मरियमःआसीत्।
28 तदा स्वर्गदूतः तस्याः समीपम् आगत्य अवदत्, हे त्वं बहु अनुग्रही, प्रभुःत्वया सह अस्ति, त्वं स्त्रियाःमध्ये धन्यःअसि।
29 सा तं दृष्ट्वा तस्य वचनं व्याकुलतां गता, एतत् कीदृशं अभिवादनं भवितुमर्हति इति मनसि निक्षिप्तवती।
30 तदा स्वर्गदूतःतां अवदत्, हे मरियम, मा भैषी, यतःत्वं परमेश् वरस् य अनुग्रहं प्राप् तवान्।
31 पश्य, त्वं गर्भे गर्भधारणं करिष्यसि, पुत्रं जनयिष्यसि, तस्य नाम येशुःइति कथयिष्यसि।
32 सःमहान् भविष्यति, परमेश् वरस् य पुत्रःइति उच्यते, परमेश् वरःतस्मै स्वपितुःदाऊदस् य सिंहासनं दास्यति।
33 सःयाकूबस्य वंशस्य उपरि अनन्तकालं यावत् राज्यं करिष्यति। तस्य च राज्यस्य अन्तःन भविष्यति।
34 तदा मरियमःस्वर्गदूतं अवदत्, “अहं कञ्चित् पुरुषं न जानामि चेत् एतत् कथं भविष्यति?
35 तदा स्वर्गदूतःतां प्रत्युवाच, पवित्रात्मा तव उपरि आगमिष्यति, परमात्मनःशक्तिःत्वां आच्छादयिष्यति।
36 तव मातुलपत्नी एलिजाबेथः अपि वृद्धावस्थायां पुत्रं गर्भं प्राप्तवती, तया सह षष्ठःमासःअस्ति, सा वन्ध्या इति उच्यते।
37 यतःईश्वरस्य कृते किमपि असम्भवं न भविष्यति।
38 मरियमः अवदत्, “पश्तु भगवतः दासी। तव वचनं मम कृते भवतु। ततःसःदूतःतस्याःसमीपं गतः।
39 तेषु दिनेषु मरियमःउत्थाय त्वरया पर्वतदेशं यहूदानगरं गता।
40 ततःजकरयाहस्य गृहं प्रविश्य एलिजाबेथं अभिवादनं कृतवान्।
41 यदा एलिजाबेथः मरियमस्य अभिवादनं श्रुत्वा तस्याः गर्भे एव शिशुःप्लवति स्म। एलिजाबेथःपवित्रात्मना पूरिता अभवत्।
42 सा उच्चैःउक्तवती, “त्वं स्त्रियाःमध्ये धन्य; तव गर्भस्य फलं च धन्यम्।”
43 मम भगवतःमाता मम समीपम् आगच्छेत् इति मम कुतः?
44 तव अभिवादनस्य वाणी मम कर्णयोः ध्वनितमात्रेण शिशुः मम गर्भे आनन्देन प्लवति स्म।
45 धन्या सा विश्वासं कृतवती, यतः भगवता कथितानि तानि कार्याणि भविष्यन्ति।
46 मरियमःअवदत्, “मम आत्मा भगवन्तं प्रशंसति।
47 मम त्राता परमेश्वरे मम आत्मा आनन्दितः।
48 यतःसःस्वदासीयाःनीचपदं मन्यते, यतःइतःपरं सर्वे वंशजाःमां धन्यम् इति वक्ष्यन्ति।
49 यतःपराक्रमी मम महत्कार्यं कृतवान्; पवित्रं च तस्य नाम।
50 तस् य दया ये तस् य भयभीताःसन्ति, तेषां प्रति वंशात् वंशजः।
51 सः बाहुना बलं दर्शितवान्; तेषां हृदयकल्पनायां गर्वितान् विकीर्णवान्।
52 सःपराक्रमीन् आसनात् अवतारयित्वा नीचान् उन्नमयितवान्।
53 सः क्षुधार्तान् सद्वस्तूनि पूरितवान्; धनिकान् च शून्यान् प्रेषितवान्।
54 सःस्वस्य दयायाःस्मरणार्थं स्वसेवकं इस्राएलं धारयति।

55 यथा सः अस्माकं पूर्वजान् अब्राहमं तस्य वंशजं च अनन्तकालं यावत् उक्तवान्।
56 मरियमःतया सह प्रायःमासत्रयं यावत् स्थित्वा स्वगृहं प्रत्यागता।
57 एलिजाबेथस्य प्रसवस्य पूर्णकालः आगतः। सा च पुत्रं जनयति स्म।
58 तस्याः प्रतिवेशिनः तस्याः मातुलभ्रातरः च श्रुतवन्तः यत् भगवता तस्याःउपरि महती दया कृता। ते च तया सह आनन्दितवन्तः।
59 अष्टमे दिने ते बालकस्य खतनां कर्तुं आगताः। ते तं पितुःनाम्ना जकर्याह इति आह्वयन्ति स्म।
60 तस्य माता प्रत्युवाच, "न एवम्; किन्तु सःयोहनःइति उच्यते।
61 ते ताम् अवदन्, "तव बन्धुषु कश्चित् एतत् नाम्ना उच्यते।"
62 ते तस्य पितुःकृते चिह्नं कृतवन्तःयत् सःकथं तं आहूय इच्छति।
63 सःलेखनमेजं याचितवान्, "तस्य नाम योहनः" इति लिखितवान्। ते च सर्वान् विस्मिताःअभवन्।
64 तस्य मुखं तत्क्षणमेव उद्घाटितम्, जिह्वा मुक्ता च, सःउक्तवान्, परमेश्वरस्य स्तुतिं च कृतवान्।
65 तेषां परितः निवसतां सर्वेषां भयं जातम्, एतानि सर्वाणि वचनानि यहूदियादेशस्य सर्वेषु पर्वतप्रदेशे प्रचण्डानि अभवन्।
66 तानि शृण्वतां सर्वे तानि हृदये निक्षिपन्ति स्म, "एषः कीदृशः बालकःभविष्यति! तेन सह भगवतःहस्तःआसीत्।
67 तस्य पिता जकर्याहः पवित्रात्मना पूरितः सन् भविष्यद्वाणीम् अकरोत्।
68 इस्राएलस्य परमेश् वरः प्रभो धन्यः भवतु; यतः सः स्वजनं गत्वा मोचितवान्।
69 सः अस्माकं कृते मोक्षस्य शृङ्गं स्वसेवकस्य दाऊदस्य गृहे उत्थापितवान्।
70 यथा सः स्वपवित्रभविष्यद्वादिनां मुखेन उक्तवान्, ये जगतः आरम्भात् एव सन्ति।
71 येन वयं शत्रुभ्य; अस्मान् द्वेष्टिभ्यः सर्वेभ्यः हस्तात् च उद्धारं प्राप्नुमः।
72 अस्माकं पितृभ्यःप्रतिज्ञातं दयां कर्तुं तस्य पवित्रसन्धिं च स्मर्तुं;
73 अस्माकं पितुःअब्राहमं प्रति यःशपथं सःशपथं कृतवान्।
74 सःअस्मान् प्रयच्छति यत् वयं शत्रुहस्तात् मुक्ताःसन्तः अभयेन तस्य सेवां कुर्मः।
75 अस्माकं जीवनस्य सर्व्वदिनानि तस्य पुरतःपवित्रतायां धर्मे च।
76 त्वं बालक, परमस्य भविष्यद्वादिः इति उच्यते, यतः त्वं भगवतः मुखं पुरतःगमिष्यसि, तस्य मार्गं सज्जीकर्तुं।
77 स्वजनानाम् पापक्षमया मोक्षस्य ज्ञानं दातुं।
78 अस्माकं परमेश्वरस्य कोमलकृपया; येन उच्छ्रतः दिवसस्रोतः अस्मान् आगतवान्।
79 अन्धकारे मृत्योः छायायां च उपविष्टानां प्रकाशं दातुं अस्माकं पादौ शान्तिमार्गे मार्गदर्शनं कर्तुं।
80 बालकः वर्धमानः; बलवान् च भूत्वा इस्राएलस्य समक्षं दर्शनदिनपर्यन्तं मरुभूमिषु आसीत्।

अध्याय 2

1 तेषु दिनेषु कैसर अगस्टसस्य आज्ञापत्रं निर्गतं यत् सर्वलोकस्य करःकरणीयः।
2 (एतत् करग्रहणं प्रथमं तदा अभवत् यदा कुरेनियसः सीरियादेशस्य राज्यपालःआसीत्।)
3 सर्वे करं ग्रहीतुं गतवन्त; प्रत्येकं स्वनगरम्।
4 योसेफः अपि नासरतनगरात् गलीलदेशात् यहूदियादेशं प्रति दाऊदस्य नगरं प्रति गत; यत् बेथलेहेम इति नाम्ना अस्ति। (यतो हि सःदाऊदस्य गृहस्य वंशस्य च आसीत्:)
5 तस्य विवाहितपत्न्या मरियमेन सह करःकरणीयः।
6 तेन तत्र स्थित्वा तस्याःप्रसवस्य दिवसाःसम्पन्नाः।
7 सा प्रथमजातं पुत्रं जनयित्वा तं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोष्ठ्यां निधाय। यतःसराये तेषां कृते स्थानं नासीत्।
8 तस्मिन् एव देशे गोपालकाः रात्रौ स्वमेषस्य रक्षणं कुर्वन्तः क्षेत्रे निवसन्ति स्म।
9 ततःपरमेश् वरस् य दूतःतेषां समीपम् आगत; तेषां परितःभगवतः महिमा प्रज्वलित; ते च भयभीताःअभवन्।
10 तदा दूतः तान् अवदत् , "मा भयं भवन्तु, यतः अहं युष् माकं कृते महता आनन्दस्य शुभसमाचारं आनयामि यत् सर्वेषां जनानां कृते भविष्यति।
11 यतो युष्माकं कृते अद्य दाऊदस्य नगरे एकः त्राता जात; सः ख्रीष्टःप्रभुःअस्ति।
12 एतत् युष्माकं कृते चिह्नं भविष्यति; भवन्तः तं शिशुं वस्त्रवेष्टितं गोष्ठ्यां शयानं प्राप्नुयुः।
13 तदा सहसा स्वर्गदूतस्य सह स्वर्गसैनिकसमूहः परमेश्वरस्य स्तुतिं कुर्वन्तःकथयति स्म।
14 परमेश् वरस् य महिमा, पृथिव्यां च मनुष् यस् य प्रति सद् इच् छा।
15 यदा स्वर्गदूताःतेभ्यःस्वर्गं गच्छन्ति स्म तदा गोपालकाःपरस्परं अवदन्, "अधुना वयं बेथलेहेमनगरं गत्वा एतत् घटितं पश्याम; यत् भगवता ज्ञातं कृतम् वयम्।
16 ते त्वरितम् आगत्य मरियमं योसेफं च शिशुं च गोष्ठ्यां शयानं दृष्टवन्तः।
17 तत् दृष्ट्वा ते अस्य बालकस्य विषये यत् वचनं कथितं तत् सर्वत्र ज्ञापयन्ति स्म।
18 तद् शृण्वन् सर्वेऽपि गोपालकैः कथितानि वचनानि दृष्ट्वा आश्चर्यचकिताःअभवन्।
19 किन्तु मरियमःएतानि सर्वाणि वस्तूनि स्वहृदये चिन्तयति स्म।
20 गोपालाः यथा कथितं तत् सर्वं श्रुत्वा दृष्टं च ईश्वरस्य महिमाम् अकुर्वन् स्तुवन् च प्रत्यागतवन्तः।
21 ततः अष्टदिनानि यावत् बालकस्य खतनायाः समाप्तिः अभवत्, तदा तस्य नाम येशुः अभवत्, यः गर्भे गर्भधारणात् पूर्वं स्वर्गदूतेन एवं नामकरणं कृतम् आसीत्।
22 यदा मूसानियमानुसारं तस्याः शुद्धिदिनानि पूर्णानि अभवन्, तदा ते तं प्रभुं समर्पयितुं यरुशलेमनगरं नीतवन्तः।
23 (यथा भगवतः नियमे लिखितम्, यः कश्चित् पुरुषः गर्भं उद्घाटयति, सःभगवतःपवित्रःइति उच्यते।)
24 कपोतयुगलं कपोतकपोतद्वयं वा यथा भगवतः नियमे उक्तं तथैव बलिदानं कर्तुं।
25 यरुशलेमनगरे एकः पुरुषः आसीत् यस्य नाम शिमोनःआसीत्। स एव मनुष्यः इस्राएलस्य सान्त्वनां प्रतीक्षमाणः धार्मिकः भक्तः च आसीत्, पवित्रात्मा च तस्य उपरि आसीत्।
26 पवित्रात्मना तस्मै प्रकाशितं यत् सःप्रभुमसीहं न पश्यन् मृत्युं न द्रष्टव्यः।
27 सःआत्मानेन मन्दिरम् आगत्य यदा मातापितरौ बालकं येशुम् आनयत्, तस्य कृते व्यवस्थानुसारं कार्यं कर्तुं।
28 ततःसःतं बाहुयुग्मे आदाय ईश्वरं आशीर्वादं दत्त्वा अवदत्।
29 प्रभो, इदानीं त्वं तव सेवकं तव वचनं यथा शान्तिपूर्वकं गच्छतु।
30 तव मोक्षं मम नेत्रेषु दृष्टम्।

31 यत् त्वया सर्वेषां जनानां सम्मुखं सज्जीकृतम्।
32 अन्यजातीयानां प्रकाशाय प्रकाश; तव प्रजानां इस्राएलस्य महिमा च।
33 ततः योसेफः तस्य माता च तस्य विषये यत् कथितं तत् दृष्ट्वा विस्मितःअभवताम्।
34 शिमोनः तान् आशीर्वादं दत्त्वा स्वमातरं मरियमं अवदत्, "पश्यतु, अयं बालकः इस्राएलदेशे बहवः पतनेन पुनरुत्थानाय च स्थापितः। यस्य चिह्नस्य विरुद्धं वक्तव्यं भविष्यति;
35 (आम्, खड्गः तव प्राणान् अपि विदारयिष्यति) येन बहूनां हृदयानां विचाराःप्रकाशिताःभवेयुः।
36 असेरगोत्रस्य फनुएलस्य पुत्री एकःअन्ना भविष्यद्वादिनी आसीत्, सा महती वयसि आसीत्, कौमार्यात् सप्तवर्षेभ्यःभर्त्रा सह निवसति स्म।
37 सा प्रायःचतुष्षष्टिवर्षीयःविधवा आसीत्, सा मन्दिरात् न प्रस्थिता, अपितु रात्रौ दिवा उपवासेन प्रार्थनायाश्च परमेश्वरस्य सेवां करोति स्म।
38 तस्मिन् क्षणे सा आगत्य भगवतःधन्यवादं दत्त्वा यरुशलेमनगरे मोक्षं प्रतीक्षमाणानां सर्वेषां कृते तस्य विषये उक्तवती।
39 ते परमेश् वरस् य नियमानुसारं सर्व्वं कृत्वा गलीलदेशं प्रत्यागतवन्त; स्वनगरम् नासरतम्।
40 बालकःवर्धमानःप्रज्ञापूर्णःआत्मानबलःच अभवत्।
41 तस्य मातापितरौ प्रतिवर्षं निस्तारपर्वणि यरुशलेमनगरं गच्छतः।
42 यदा सः द्वादशवर्षीयः अभवत् तदा ते उत्सवस्य आचारानुसारं यरुशलेमनगरं गतवन्तः।
43 तेषां दिवसान् पूर्णं कृत्वा पुनरागमने बालकः येशुः यरुशलेमनगरे स्थितवान्। योसेफःतस्य माता च तत् न ज्ञातवन्तौ।
44 किन्तु ते तं सङ्घे स्थितम् इति मत्वा एकदिनयात्राम् अकुर्वन्। ते च तं स्वजनपरिचितेषु अन्विषन्।
45 यदा ते तं न प्राप्नुवन्, तदा ते तं अन्विष्य यरुशलेमनगरं प्रत्यागतवन्तः।
46 दिनत्रयानन्तरं ते तं मन्दिरे वैद्यानां मध्ये उपविश्य तान् श्रुत्वा प्रश्नान् पृच्छन्तौ दृष्टवन्तः।
47 तस्य बोधेन उत्तरेषु च सर्वे विस्मिताःअभवन्।
48 ते तं दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्, तस्य माता तम् अवदत्, "पुत्र, त्वया किमर्थम् अस्माभिःसह एवं कृतम्? पश्य, तव पिता च अहं च त्वां दुखितःअन्विषतः।
49 सःतान् अवदत् , यूयं मां कथं अन्विष्यथ ? किं यूयं न किं मम पितुःकार्ये एव भवितव्यम्?
50 तेन तेभ्यःउक्तं वचनं न अवगतम्।
51 ततःसःतेषां सह अवतीर्य नासरतदेशम् आगत्य तेषां वशीकृतः अभवत्, किन्तु तस्य माता एतानि सर्वाणि वचनानि हृदये धारयति स्म।
52 येशुःप्रज्ञां कदं च परमेश् वरस् य मनुष् यस् य च अनुग्रहे च वर्धितः।

अध्याय 3

1 तिबेरियुसकैसरस्य शासनस्य पञ्चदशवर्षे, पोन्टियुसपिलातुसः यहूदियादेशस्य राज्यपाल; हेरोदः गालीलदेशस्य राज्यपाल; तस्य भ्राता फिलिपः इतुरियादेशस्य, त्राकोनितिस्प्रदेशस्य च राज्यपाल; अबिलेनदेशस्य च राज्यपालःलाइसानियाः।
2 हन्ना कैफा च महायाजकौ सन् प्रान्तरे जकर्याहपुत्रस्य योहनस्य समीपं परमेश्वरस्य वचनं आगतं।
3 सः पापक्षमायाः कृते पश्चात्तापस्य मज्जनस्य प्रचारं कुर्वन् यरदनसमीपे सर्वेषु देशेषु आगतः।
4 यथा यशायाहभविष्यद्वादिना वचनपुस्तके लिखितम्, प्रान्तरे क्रन्दमानस्य वाणी, प्रभोःमार्गं सज्जीकृत्य तस्य मार्गं ऋजुं कुरुत।
5 प्रत्येकं द्रोणी पूरिता भविष्यति, प्रत्येकं पर्वतः पर्वतः च नीचः भविष्यति; कुटिलाः च ऋजुः करिष्यन्ति, रूक्षमार्गाः च स्निग्धाः भविष्यन्ति;
6 परमेश् वरस् य उद्धारं सर्व्वं शरीरं द्रक्ष्यति।
7 ततः स मज्जनार्थं निर्गतान् जनसमूहान् अवदत्, हे सर्पजना; भविष्यत्क्रोधात् पलायनं कर्तुं के युष्मान् चेतवति?
8 अतः पश्चात्तापयोग्यं फलं जनयन्तु, मनसि मा वक्तुं आरभत, अस्माकं पितुः अब्राहमः अस्ति, यतः अहं युष्मान् वदामि यत् ईश्वरः एतैःशिलाभिःअब्राहमस्य सन्तानं जनयितुं समर्थःअस्ति।
9 इदानीं च परशुः वृक्षमूलेषु स्थापित; यः कश्चित् वृक्षः सत्फलं न ददाति, सःवृक्षःछित्त्वा अग्नौ क्षिप्यते।
10 तदा जनाःतं पृष्टवन्त; तर्हि वयं किं करिष्यामः?
11 सः तान् प्रत्युवाच, यस्य कोटद्वयं वर्तते, सः यस्य कोटः नास्ति, तस्मै प्रयच्छतु। अन्नं यस्य सःतथैव करोतु।
12 तदा करधारकाः अपि मज्जनार्थं आगत्य तम् अपृच्छत्, "गुरु, वयं किं करिष्यामः?
13 ततः सः तान् अवदत् , "यत् युष् माकं नियतम् अस्ति तस्मात् अधिकं मा भूत्।"
14 सैनिकाः अपि तम् अपृच्छन्, वयं किं करिष्यामः? सः तान् अवदत् , "मा कश् चित् प्रति हिंसां कुरुत, मा कश् चित् मिथ्या आरोपं कुरुत। वेतनेन च सन्तुष्टाःभवन्तु।
15 यदा जनाः प्रतीक्षमाणाः आसन्, सर्वे जनाः योहनस्य विषये स्वहृदयेषु चिन्तयन्ति स्म यत् सःख्रीष्टःअस्ति वा न वा।
16 योहनः तान् सर्वान् अवदत्, अहं युष्मान् जलेन मज्जयामि। किन्तु मत्तः पराक्रमी आगच्छति, यस्य पादुकपट्टिकां विमोचयितुं योग्यःनास्मि, सःयुष्मान् पवित्रात्मनःअग्निना च मज्जयिष्यति।
17 यस्य व्यजनं तस्य हस्ते अस्ति, सः स्वतलं सम्यक् शुद्धं करिष्यति, गोधूमं च स्वकक्षे सङ्गृह्णीयात्। तृणं तु अदम्येन अग्निना दहति।
18 सःअन्ये बहूनि उपदेशेन जनान् प्रति प्रचारं कृतवान्।
19 किन्तु हेरोदेसः प्रशासकः स्वभ्रातुः फिलिप्पत्न्याः हेरोदियायाः कारणात्, हेरोदेन कृतानां सर्वेषां दुष्कृतानां कारणात् तस्य कृते भर्त्सितः।
20 योहनं कारागारे निरुद्धवान्।
21 यदा सर्वे जनाःमज्जितवन्त; तदा येशुःअपि मज्जितःसन् प्रार्थनां कुर्वन् स्वर्गःउद्घाटितः।
22 ततः पवित्रात्मा कपोतवत् शरीराकारेण तस्य उपरि अवतरत्, स्वर्गात् एकः वाणी आगतः यत् त्वं मम प्रियः पुत्रः असि। त्वयि सुप्रसन्नोऽस्मि।
23 येशुः हेलीपुत्रः योसेफस्य पुत्रः सन् प्रायः त्रिंशत् वर्षाणि यावत् वयसि आरब्धवान्।
24 मत्तस्य पुत्रःलेवीपुत्रःमल्कीपुत्रःजन्नाःयोसेफस्य पुत्रः।
25 सः मत्तथियासस्य पुत्रः आसीत्, यः आमोसस्य पुत्रः आसीत्, यः नाउमस्य पुत्रःआसीत्, यःएस्ली पुत्रःआसीत्, यःनग्गे पुत्रःआसीत्।
26 माथस्य पुत्रः मत्तथियासः पुत्रः सेमेई पुत्रः योसेफस्य पुत्रः यहूदापुत्रः।
27 सः योआनायाः पुत्रः आसीत्, यः रेसास् य पुत्रः आसीत्, यः सोरोबाबेलस्य पुत्रःआसीत्, यःसलाथिएलस्य पुत्रःआसीत्, यःनेरीस् य पुत्रःआसीत्।

28 मल्कीपुत्रःअद्दीपुत्रःकोसमस्य पुत्रःएलमोदामस्य एरपुत्रः।
29 सः योसेसस्य पुत्रः एलीएजरस्य पुत्रः योरीमस्य पुत्रः मत्तस्य पुत्रः लेवीपुत्रःआसीत्।
30 सः शिमोनस्य पुत्र; यः यहूदाः पुत्रः आसीत्, यः योसेफस्य पुत्रः आसीत्, यःयोनानस्य पुत्रःआसीत्, यःएलियाकीमस्य पुत्रःआसीत्।
31 सः मेलेया पुत्रः मेनानपुत्रः मत्तथायाः पुत्रः नाथनस्य पुत्रः दाऊदस्य पुत्रः।
32 सः यिस्सी पुत्र; ओबेदस्य पुत्र; बूजस्य पुत्र; सल्मोनस्य पुत्र; नासोनस्य पुत्रः।
33 सः अमीनादबस्य पुत्रः आसीत्, यः अरामस्य पुत्रः आसीत्, यः एस्रोमस्य पुत्रः आसीत्, यः फारेस् पुत्रः आसीत्, यः यहूदा पुत्रः आसीत्।
34 याकूबस्य पुत्रः इसहाकस्य पुत्रः अब्राहमस्य पुत्रः थारा पुत्रः नाकोरस्य पुत्रः।
35 सःसरुचस्य पुत्रःआसीत्, यःरगौ पुत्रःआसीत्, यःफालेकस्य पुत्रः आसीत्, यःहेबरस्य पुत्रःआसीत्, यःसालायाःपुत्रःआसीत्।
36 सः कैननस्य पुत्रः आसीत्, यः आर्फाक्सादस्य पुत्रः आसीत्, यः सेमस्य पुत्रः आसीत्, यः नोयस्य पुत्रः आसीत्, यः लामेकस्य पुत्रः आसीत्।
37 सः मथुसालस्य पुत्र; यः हनोकस्य पुत्रः आसीत्, यः यारेदस्य पुत्रः आसीत्, यःमलेएलस्य पुत्रःआसीत्, यःकैननस्य पुत्रःआसीत्।
38 सःएनोसस्य पुत्रः आसीत्, यः सेथस्य पुत्रः आसीत्, यः आदमस्य पुत्रःआसीत्, यःपरमेश् वरस् य पुत्रःआसीत्।

अध्याय 4

1 येशुः पवित्रात्मना पूर्णः सन् यरदनदेशात् प्रत्यागत्य आत्माना प्रान्तरे नीतः।
2 चत्वारिंशत् दिवसान् पिशाचेन परीक्षितः सन्। तेषु दिनेषु सः किमपि न खादति स्म, तेषां समाप्तेःअनन्तरं सःक्षुधार्तःअभवत्।
3 तदा पिशाचःतम् अवदत् , "यदि त्वं परमेश् वरस् य पुत्रःअसि, तर्हि एतत् शिलाम् आज्ञापयतु यत् सःरोटिकां भवतु।"
4 येशुः तं प्रत्युवाच, " इदं लिखितं यत्, मनुष्यः केवलं रोटिकायाः कृते एव न जीविष्यति, अपितु परमेश्वरस्य प्रत्येकं वचनेन जीविष्यति।"
5 पिशाचःतं उच्छ्रितपर्वते नीत्वा क्षणमात्रेण जगतःसर्वाणि राज्यानि तस्मै दर्शितवान्।
6 पिशाचः तम् अवदत् , अहं त्वां सर्व्वं सामर्थ्यं तेषां महिमा च दास्यामि, यतः तत् मम हस्ते समर्पितम्। यस्मै च इच्छामि तस्मै ददामि।
7 अतःयदि मां भजसे तर्हि सर्वं तव भविष्यति।
8 येशुःतं प्रत्युवाच, शैतान, मम पृष्ठतःगच्छ, यतःलिखितम् अस्ति, त्वं स्वप्रभुं परमेश्वरं भजसि, तस्यैव सेवां करिष्यसि।
9 सः तं यरुशलेमनगरं नीत्वा मन्दिरस्य शिखरस्य उपरि स्थापयित्वा अवदत्, "यदि त्वं परमेश्वरस्य पुत्रःअसि तर्हि इतःअधः पातय।
10 यतः शिक्षितम् अस्ति, "सः त्वां रक्षितुं स्वस्वर्गदूतान् आज्ञां दास्यति।
11 ते त्वां हस्तेषु धारयिष्यन्ति, मा भूत् कदापि शिलायां पादं न पातयिष्यसि।
12 येशुःतं प्रत्युवाच, कथ्यते, त्वं तव परमेश्वरं प्रभुं न परीक्षिष्यसि।
13 पिशाचः सर्वान् प्रलोभनान् समाप्य किञ्चित्कालं यावत् तस्मात् प्रस्थानम् अकरोत्।
14 येशुःआत्मायाःसामर्थ्येन गलीलदेशं प्रत्यागत्य सर्व्वप्रदेशेषु तस्य प्रसिद्धिःप्रसृता।
15 तेषां सभागृहेषु सर्वैःमहिमा प्राप्य सःउपदिशति स्म।
16 ततः सः नासरतनगरं गत्वा यत्र सः पालितः आसीत्, तस्य प्रथानुसारं विश्रामदिने सभागृहं गत्वा पठितुं उत्तिष्ठति स्म।
17 ततः परं यशायाहभविष्यद्वादिना पुस्तकं तस्मै प्रदत्तम्। स तु पुस्तकं उद्घाट्य यत्र लिखितम् आसीत् तत् स्थानं प्राप्नोत्।
18 भगवतः आत्मा मयि वर्तते, यतः सः मां निर्धनानाम् कृते सुसमाचारस्य प्रचारार्थं अभिषिक्तवान्। सः मां भग्नहृदयानां चिकित्सां कर्तुं, बद्धानां मोक्षस्य प्रचारं कर्तुं, अन्धानां च दृष्टिः पुनः प्राप्तुं, क्षतानां मुक्तिं कर्तुं प्रेषितवान्।
19 भगवतःग्राह्यवर्षस्य प्रचारार्थम्।
20 सः पुस्तकं पिधाय पुनः सेवकाय दत्त्वा उपविष्टवान्। सभागृहस्थानां सर्वेषां नेत्राणि तस्मिन् निबद्धानि आसन्।
21 ततःसःतान् कथयितुं प्रवृत्त; " अद्य युष्माकं कर्णेषु एतत् शास्त्रं सिद्धम्।"
22 सर्वेऽपि तस्य मुखात् निर्गतं अनुग्रहं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्। ते अवदन्, किं न एषःयोसेफस्य पुत्रः?
23 सः तान् अवदत् , यूयं मां अवश्यमेव एतत् सुभाषितं वक्ष्यथ, "वैद्य, स्वं स्वस्थं कुरु।"
24 सः अवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, स्वदेशे कोऽपि भविष्यद्वादिःस्वीकृतःन भवति।"
25 किन्तु अहं युष्मान् सत्यं वदामि, एलियासस्य काले यदा स्वर्गः त्रयः वर्षाणि षड्मासाः च निरुद्धः आसीत्, तदा सर्वेषु देशे महती दुर्भिक्षःआसीत्, तदा इस्राएलदेशे बहवःविधवाःआसन्।
26 किन्तु तेषु कस्मैचित् एलियाहःसिदोननगरस्य सरेप्तानगरं विना विधवाया स्त्रियाःसमीपं न प्रेषितः।
27 एलीसिया भविष्यद्वादिना काले इस्राएलदेशे बहवः कुष्ठरोगिणः आसन्। तेषु कश्चन अपि शुद्धः न अभवत्, अरामदेशीयं नामानं विहाय।
28 सभागृहस्थाःसर्वे एतत् श्रुत्वा क्रुद्धाःअभवन्।
29 ततः उत्थाय तं नगरात् बहिः निष्कास्य तं शिरसा पातयितुं यस्मिन् पर्वतस्य उपरि तेषां नगरं निर्मितम् आसीत् तस्य भ्रूभङ्गं प्रति नीतवान्।
30 स तु तयोःमध्ये गतः।
31 गलीलदेशस्य कफरनहूमनगरं गत्वा विश्रामदिनेषु तान् उपदिशति स्म।
32 ते तस्य उपदेशं दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्, यतः तस्य वचनं सामर्थ्येन आसीत्।
33 सभागृहे एकः पुरुषः अशुद्धस्य पिशाचस्य आत्मानः आसीत्, सः उच्चैःक्रन्दति स्म।
34 कथयन्, "अस्तु, वयम्; हे नासरतवासी येशु, त्वया सह अस्माकं किं सम्बन्धः? किं त्वं अस्मान् नाशयितुं आगतः? अहं त्वां जानामि यत् त्वं कोऽसि; ईश्वरस्य पवित्रः।
35 येशुःतं भर्त्सयित्वा अवदत्, " निशब्दं धारय, तस्मात् निर्गच्छ।" यदा पिशाचःतं मध्ये क्षिप्तवान् तदा सःतस्मात् बहिःआगत्य तं न क्षतिं कृतवान्।
36 ते सर्वे विस्मिताःभूत्वा परस्परं वदन्ति स्म, "किं वचनं एतत्! यतः सःअशुद्धान् आत्मान् आज्ञापयति, ते च निर्गच्छन्ति।
37 तस्य यशःपरितःसर्वत्र प्रसृता।
38 सः सभागृहात् उत्थाय शिमोनस्य गृहं प्रविष्टवान्। शिमोनस्य भार्यायाःमाता महता ज्वरेन गृहीता; ते च तस्याःकृते तं प्रार्थितवन्तः।

39 ततः सः तस्याः उपरि स्थित्वा ज्वरं भर्त्सितवान्। तत् तां त्यक्त्वा
तत्क्षणमेव उत्थाय तेषां सेवां कृतवती।
40 सूर्यास्तसमये ये कश्चित् विविधरोगग्रस्ताः आसन् ते सर्वे तस्य
समीपम् आनयन्ति स्म। तेषु प्रत्येकं हस्तं निक्षिप्य तान् चिकित्सां
कृतवान्।
41 अनेकेषां मध्ये पिशाचाःअपि क्रन्दन्त; "त्वं ख्रीष्टःपरमेश्वरस्य पुत्रः
असि।" सःतान् भर्त्सयन् तान् वक्तुं न अददात् यतःते ज्ञातवन्तःयत्
सःख्रीष्टःअस्ति।
42 प्रहरणसमये सःप्रस्थितःनिर्जनस्थानं गत; ततःप्रजाःतं अन्विष्य
तस्य समीपं आगत्य तं निरोधं कृतवन्तःयत् सःतेभ्यःन गमिष्यति।
43 सःतान् अवदत् , " अन्यनगरेषु अपि परमेश् वरस् य राज् यस्
य प्रचारःकरणीय; अत एव अहं प्रेषितः।"
44 सःगलीलदेशस्य सभागृहेषु प्रचारं कृतवान्।

अध्याय 5

1 यदा जनाः परमेश् वरस् य वचनं श्रोतुं तम् अस् ति, तदा सः
गेनेसरेतसरोवरस्य समीपे स्थितवान्।
2 ततः सरोवरस्य पार्श्वे स्थितौ नावद्वयं दृष्टवान् किन्तु मत्स्यजीविनः
तेभ्यःबहिःगत्वा जालं प्रक्षालन्तःआसन्।
3 ततः सः शिमोनस्य नावेषु एकस्मिन् जहाजे प्रविश्य भूमितः
किञ्चित् बहिः निष्कासयितुं प्रार्थितवान्। सः उपविश्य नावात् बहिः
जनान् उपदिशति स्म।
4 ततःसःशिमोनं कथितवान्, " अगाधं प्रक्षिप्य स्वजालं पातयतु।"
5 शिमोनः तं प्रत्युवाच, "गुरु, वयं सर्वाम् रात्रौ परिश्रमं कृत्वा
किमपि न गृहीतवन्त; तथापि तव वचनेन अहं जालं पातयिष्यामि।
6 एतत् कृत्वा ते मत्स्यानां बहुसंख्यकान् आवृत्य तेषां जालं भग्नम्।
7 ते परनौकायां स्थितान् स्वसहभागिनान् आगत्य तेषां साहाय्यं
कर्तुं संकेतं कृतवन्तः। ते आगत्य उभौ नावौ पूरितवन्तौ, येन ते
मज्जितुं आरब्धाः।
8 शिमोनपीतरसःतत् दृष्ट्वा येशुना जानुभ्यां पतित्वा अवदत्, "मम
दूरं गच्छ; अहं हि पापमस्मि भगवन्।
9 तेन गृहीतमत्स्यानां व्याप्तेःकारणात् सःतस्य सह स्थिताःसर्वे च
विस्मितःअभवत्।
10 सिमोनस्य सहभागिनः जबदीयपुत्राः याकूबः योहनः च। येशुः
सिमोनं अवदत् , " मा भयम्; इतःपरं त्वं मनुष्यान् गृह्णासि।
11 ते स्वनौकाः भूमिं नीत्वा सर्व्वं परित्यज्य तस्य अनुसरणं
कृतवन्तः।
12 यदा सःकस्मिंश्चित् नगरे आसीत्, तदा सःकश्चित् कुष्ठरोगपूर्णः
पुरुषः दृष्टवान्, सः येशुं दृष्ट्वा मुखेन पतित्वा तं प्रार्थितवान्, "प्रभो,
यदि इच्छसि तर्हि त्वं मां शुद्धिं कर्तुं शक्नोषि।"
13 ततः सः हस्तं प्रसार्य तं स्पृशति स्म, " अहं इच्छामि, त्वं शुद्धः
भव।" तत्क्षणमेव तस्य कुष्ठःप्रस्थितः।
14 ततःसःतस्मै आज्ञापितवान् यत् सःकस्मैचित् न कथयतु, किन्तु
गत्वा याजकस्य समक्षं प्रदर्शयतु, यथा मूसा आज्ञापितवान्, तव
शुद्ध्यर्थं अर्पणं कुरु।
15 किन्तु ततोऽधिकं यशः प्रसृत्य तस्य श्रोतुं, तस्य दुर्बलतां च
चिकित्सितुं च बहुजनाःसमागताः।
16 ततःसःप्रान्तरं गत्वा प्रार्थितवान्।
17 कस्मिंश्चित् दिने सः उपदिशन् गलील-यहूदिया-यरुशलेम-
नगरात् बहिः आगताः फरीसिन; व्यवस्थाशास्त्रज्ञाः च उपविष्टाः
आसन्, भगवतःसामर्थ्यं च तान् चिकित्सां कर्तुं उपस्थितःआसीत्।
18 ततः परं जनाः पक्षाघातग्रस्तं पुरुषं शयने आनयन्ति स्म, ते तं
अन्तःआनेतुं तस्य पुरतःशयनं कर्तुं च साधनानि अन्विषन्ति स्म।
19 यदा ते जनसमूहस्य कारणात् तं केन मार्गेण आनेतुं शक्नुवन्ति
इति न लब्धवन्त; तदा ते गृहस्य उपरि गत्वा तं पर्यङ्केन सह टाइल्-
मार्गेण येशुना समक्षं मध्ये अवतरन्ति स्म।
20 तेषां विश्वासं दृष्ट्वा सःतं अवदत्, " मनुष्य, तव पापं क्षमितम्।"
21 शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च कथयितुं प्रवृत्ता; "कोऽयं निन्दां वदति?
कःपापं क्षन्तुं शक्नोति, किन्तु ईश्वरःएव?
22 येशुः तेषां विचारान् ज्ञात्वा तान् अवदत् , यूयं हृदये किं
तर्कयन्ति?
23 तव पापं क्षमितम् इति वक्तुं किं सुकरम्; उत्थाय गच्छेति वा?
24 किन्तु युष्माकं ज्ञातव्यं यत् पृथिव्यां मनुष्यपुत्रस्य पापं क्षमितुं
शक्तिः अस्ति, (सः पक्षारोगिणः अवदत्,) अहं त्वां वदामि, उत्तिष्ठ,
तव पर्यङ्कं गृहीत्वा स्वगृहं गच्छ।
25 सद्यः तेषां पुरतःउत्थाय यस्मिन् शयितःतत् उद्धृत्य परमेश्वरस्य
स्तुतिं कुर्वन् स्वगृहं प्रस्थितवान्।
26 ते सर्वे विस्मिताः भूत्वा परमेश् वरस् य महिमाम् अकरोत्,
भयेन च परिपूर्णाःअभवन्, "अद्य वयं विचित्रं वस्तूनि दृष्टवन्तः।"
27 तदनन्तरं सः निर्गत्य लेवीनामकं करकर्तृकं वीर्यग्रहणस्थाने
उपविष्टं दृष्टवान्, तदा सःतं अवदत्, " मम अनुसरणं कुरुत।"
28 सःसर्वान् त्यक्त्वा उत्थाय तं अनुसृत्य अगच्छत्।
29 ततः लेवी स्वगृहे महतीं भोज्यम् अकरोत्, तेषु करग्राहकानाम्
अन्ये च तेषां सह उपविष्टानां महती समूहःआसीत्।
30 किन्तु तेषां शास्त्रज्ञाःफरीसिनःच तस्य शिष्यान् प्रति गुञ्जन्ति स्म,
"यूयं किमर्थं करग्राहकैःपापिभिःसह खादन्ति पिबन्ति च?
31 येशुःतान् अवदत् , "स्वस्थानां वैद्यस्य आवश्यकता नास्ति; ये तु
रोगिणः।
32 अहं धार्मिकान् आहूतुं न आगत; किन्तु पापिनः पश्चात्तापं कर्तुं
आगतः।
33 ते तम् अवदन्, "योहनस्य शिष्याः किमर्थं बहुधा उपवासं
कुर्वन्ति, प्रार्थनां च कुर्वन्ति, तथैव फरीसीनां शिष्याःअपि किमर्थम्।
किन्तु तव खादन्ति पिबन्ति च?
34 ततः सः तान् अवदत् , " वरः तेषां समीपे स्थित्वा वधूकक्षस्य
बालकान् उपवासं कर्तुं शक्नुथ वा?
35 किन्तु तेषु दिनेषु वरः अपहृतः भविष्यति, ततः ते उपवासं
करिष्यन्ति।
36 सः तान् दृष्टान्तम् अपि अवदत्; न कश्चित् नूतनवस्त्रखण्डं
पुरातनवस्त्रे स्थापयति; यदि अन्यथा, तर्हि नवीनं भारं करोति,
नवीनात् बहिःगृहीतःखण्डःपुरातनेन सह न सङ्गच्छते।
37 न कश्चित् नूतनमद्यं पुरातनपुटेषु न स्थापयति; अन्यथा नूतनं
मद्यं पुटं विदारयिष्यति, प्रक्षिप्तं च भविष्यति, पुटकानि च
नश्यन्ति।
38 किन्तु नूतनं मद्यं नूतनपुटेषु स्थापयितव्यम्। उभयम् च
रक्षितम्।
39 पुरातनमद्यं पिबन् कश्चित् सद्यः नूतनं कामं न करोति, यतः सः
कथयति, पुरातनं श्रेष्ठम्।

अध्याय 6

1 प्रथमविश्रामदिने द्वितीयविश्रामदिने सः धान्यक्षेत्रेषु गतः। तस्य
शिष्याःधान्यकर्णानि उद्धृत्य हस्तेषु मर्दयन्तःखादन्ति स्म।
2 केचन फरीसिनःतान् अवदन्, यूयं किमर्थं विश्रामदिनेषु यत् कर्तुं
न युक्तं तत् कुर्वन्ति?

3 तदा येशुः तान् अवदत् , " किं यूयं तावत् न पठितवन्तः यत् दाऊदःक्षुधार्तःसन् तस् य सह ये च आसन्, तत् किम् अकरोत्।
4 सः कथं परमेश् वरस् य गृहं प्रविश्य प्रस् य रोटिकाम् आदाय खादितवान् , तस् य सह येभ् यःअपि दत्तवान्। यस्य भक्षणं न युक्तं किन्तु याजकानाम् एव?
5 सःतान् अवदत् , "मनुष् यपुत्रःविश्रामदिनस् य अपि प्रभुःअस्ति।"
6 अपरस्मिन् विश्रामदिने सःसभागृहं प्रविश्य उपदिशति स्म।
7 विश्रामदिने सःस्वस्थः भविष्यति वा इति शास्त्रज्ञाःफरीसिनःच तं पश्यन्ति स्म। येन ते तस्य विरुद्धं आरोपं प्राप्नुयुः।
8 किन्तु सःतेषां विचारान् ज्ञात्वा शुष्कहस्तं पुरुषं अवदत्, उत्तिष्ठ, मध्ये उत्तिष्ठ। स च उत्थाय उत्तिष्ठति स्म।
9 तदा येशुःतान् अवदत् , " अहं युष् माकं एकमेव पृच्छामि; किं विश्रामदिनेषु शुभं करणं, अशुभं वा? जीवनं रक्षितुं, उत तस्य नाशं कर्तुं?
10 तान् सर्वान् परितःपश्यन् तं पुरुषम् अवदत्, " हस्तं प्रसारय।" सःएवम् अकरोत्, तस्य हस्तःपरस्य इव स्वस्थःअभवत्।
11 ते उन्मत्ततापूर्णाः अभवन्; ते येशुं प्रति किं कुर्युः इति परस्परं संवादं कृतवन्तः।
12 तेषु दिनेषु सःकस्मिंश्चित् पर्वते प्रार्थनां कर्तुं निर्गत्य सर्वाम् रात्रौ ईश्वरं प्रार्थयन् आसीत्।
13 प्रहरणसमये सःस्वशिष्यान् आहूय तेषु द्वादशान् चिनोति स्म।
14 शिमोनः(यस्य नाम पतरसःअपि अभवत्) तस्य भ्राता अण्ड्रियसः च याकूबःयोहन; फिलिपःबार्थोलोमी च।
15 मत्ती च थोमस; अल्फीयसपुत्रः याकूब; सिमोनः च सिलोटस् नामकः।
16 याकूबस्य भ्राता यहूदा, इस्करियोती यहूदा च देशद्रोही आसीत्।
17 ततः सः तेषां सह अवतीर्य समतलस्थ; शिष्यसमूह; सर्वेषु यहूदिया-यरुशलेम-देशात्, सोर-सीदोन-समुद्रतटतः च जनसमूह; ये तस्य श्रवणार्थम् आगताः। तेषां रोगाणां च चिकित्सां कर्तुं;
18 अशुद्धात्मना पीडिताःते स्वस्थाःअभवन्।
19 सर्व्वःजनसमूहःतं स्पृशितुं प्रयत्नं कृतवान् यतःतस्मात् सद्गुणः निर्गत्य सर्वान् स्वस्थं कृतवान्।
20 ततःसःशिष्यान् प्रति दृष्टिम् उत्थाप्य अवदत्, " धन्यःयूयं दरिद्रा; यतःपरमेश् वरस् य राज् यम् युष् माकं एव।"
21 धन्याः यूयं ये इदानीं क्षुधार्ताः सन्ति, यतः यूयं तृप्ताः भविष्यथ। धन्याःयूयं ये इदानीं रोदन्ति, यूयं हसिष्यथ।
22 यदा मनुष्याः युष्मान् द्वेष्टि, यदा युष्मान् स्वसङ्गात् पृथक् करिष्यन्ति, युष्मान् निन्दन्ति, युष्माकं नाम दुष्टं च क्षिपन्ति, मनुष्यपुत्रस्य कृते, तदा यूयं धन्याः।
23 तस्मिन् दिने युष्माकं हर्षं कुरुत, आनन्देन च कूर्दत, यतःस्वर्गे युष्माकं फलं महत् अस्ति, यतः तेषां पितरः भविष्यद्वादिनां प्रति तथैव कृतवन्तः।
24 धिक् युष्मान् धनिनः! यतो युष्माकं सान्त्वना प्राप्ता।
25 धिक् युष्मान् पूर्णाः! यतःयूयं क्षुधार्ताःभवेयुः। धिक् यूयं ये इदानीं हसन्ति! यतो यूयं शोचयिष्यथ, रोदयिष्यथ च।"
26 धिक् युष्माकं यदा सर्वे जनाःयुष्मान् शुभं वदिष्यन्ति! यतःतेषां पितरःमिथ्याभविष्यद्वादिनोऽपि तथैव कृतवन्तः।
27 अहं युष्मान् शृण्वतां वदामि, युष्मान् शत्रून् प्रेम करोतु, ये युष्मान् द्वेष्टि तेषां हितं कुरुत।
28 ये युष्मान् शापं ददति, तेभ्यः आशीर्वादं ददातु, ये युष्मान् उपयुञ्जते, तेषां कृते प्रार्थयतु।
29 यःत्वां गण्डे एकं गण्डं प्रहरति तस्मै अपरं गण्डं अर्पयतु। यःच तव वस्त्रं हरति, सःतव कोटम् अपि मा हर्तुं निषिद्धः।"
30 यः कश्चित् त्वां याचते, तस्मै ददातु। यश्च तव द्रव्यं हरति, तस्य पुनःमा याचस्व।
31 यूयं यथा इच्छसि यत् मनुष्याःयुष्माकं प्रति कर्तुमर्हथ, तथैव यूयं तान् प्रति तथैव कुरु।
32 यदि यूयं युष्माकं प्रेम्णा प्रेम्णा भवथ तर्हि युष्माकं किं धन्यवादः? यतःपापिनःअपि तान् प्रेम्णा प्रेम्णा पश्यन्ति।
33 यदि यूयं ये युष्माकं हितं कुर्वन्ति तेषां हितं कुर्वन्ति तर्हि युष्माकं किं धन्यवादः? पापिनःअपि तथैव कुर्वन्ति।
34 यदि यूयं येभ्यःप्राप्तुम् आशासे तेभ्यःऋणं ददसि तर्हि युष्माकं किं धन्यवादः? यतः पापिनः अपि पापिभ्यः ऋणं ददति, पुनः तावत् प्राप्तुं।
35 किन्तु यूयं स्वशत्रून् प्रेम्णा भद्रं कुरुत, पुनः किमपि आशां न कुर्वन्तः ऋणं च ददतु। युष्माकं फलं महत् भविष्यति, यूयं च परमात्मनःसन्तानाः भवेयु; यतः सः कृतघ्नानां दुष्टानां च प्रति दयालुः भवति।
36 अतःयूयं दयालुःभवन्तु, यथा युष्माकं पिता दयालुः।
37 मा न्यायं कुरुत, युष्माकं न्यायःन भविष्यति, मा दण्डं कुरुत, युष्माकं च दण्डःन भविष्यति, क्षमस्व, यूयं क्षमिताःभविष्यन्ति।
38 ददातु, तत् युष्मान् दीयते; निपीडिताःकम्पिताःच धावन्तःजनाः भवतः वक्षस्थले सुप्रमाणं दास्यन्ति। यस्मात् परिमाणेन युष्माकं गण्यते, तेनैव युष्माकं कृते पुनःपरिमितं भविष्यति।
39 सः तान् दृष्टान्तं प्राह, किं अन्धः अन्धं नेतुं शक्नोति? किं तौ खातरे न पतन्ति?
40 शिष्यः स्वगुरुः उपरि न भवति, किन्तु यः कोऽपि सिद्धः सः स्वामिनःइव भविष्यति।
41 किं त्वं भ्रातुः नेत्रे स्थितं खण्डं पश्यसि, किन्तु स्वनेत्रे स्थितं मयूखं न ज्ञायते?
42 त्वं वा कथं भ्रातरं वदिष्यसि, भ्राता, अहं तव नेत्रे स्थितं खण्डं बहिः आकर्षयामि, यदा त्वं स्वनेत्रे स्थितं मयूखं न पश्यसि? त्वं पाखण्डी, प्रथमं स्वनेत्रात् मयूखं बहिः निष्कासय, ततः भ्रातुः नेत्रे स्थितं खण्डं बहिःआकर्षयितुं स्पष्टतया पश्यसि।
43 यतः सद्वृक्षः भ्रष्टं फलं न ददाति; न च दूषितवृक्षः सत्फलं जनयति।
44 प्रत्येकं वृक्षः स्वफलेन ज्ञायते। न हि कण्टकेभ्यः पिप्पलीः सङ्गृह्णन्ति, न च कण्टकगुल्मात् द्राक्षाफलं सङ्गृह्णन्ति।
45 सत्पुरुषः स्वहृदयस्य सद्निधितः सद्भावं जनयति; अशुभः स्वहृदयस्य दुष्टनिधितःदुष्टं उत्पद्यते, यतः हृदयस्य प्रचुरतायां तस्य मुखं वदति।
46 यूयं मां प्रभुःप्रभुःइति किमर्थम् आह्वयन्ति, मम वचनं न कुर्वन्ति?
47 यः कश्चित् मम समीपम् आगत्य मम वचनं शृण्वति, तानि च करोति, अहं युष्मान् ज्ञापयिष्यामि यत् सःकेसदृशःअस्ति।
48 सः मनुष्यः इव अस्ति यः गृहं निर्माय गभीरं खनित्वा शिलायां आधारं स्थापयति स्म, जलप्लावनसमये तस्य गृहस्य उपरि प्रवाहः प्रचण्डतया प्रहारं कृत्वा तं कम्पयितुं न शक्नोति स्म, यतः तत् शिलायां स्थापितं आसीत् .
49 किन्तु यः शृण्वन् न करोति, सः मनुष्यः इव अस्ति यः पृथिव्यां आधारहीनः गृहं निर्मितवान्। यस्य विरुद्धं धारा प्रचण्डतया ताडितवती, सद्यः च पतिता; तस्य गृहस्य च भग्नावशेषः महती आसीत्।

अध्याय 7

1 सः सर्व्वं वचनं जनानां समक्षं समाप्य कफरनहूमनगरं
प्रविष्टवान्।
2 कश्चित् शतसेनापतिःतस्य प्रियःदासःरोगी मृत्यवे उद्यतःआसीत्।
3 येशुं श्रुत्वा सःयहूदीनां प्राचीनान् प्रेषितवान् यत् सःआगत्य स्वस्य
दासस्य चिकित्सां करोतु।
4 येशुं समीपं आगत्य तत्क्षणमेव तं प्रार्थितवन्त; "सःयस्य कृते एतत्
कर्तुं योग्यःअस्ति।
5 सःअस्माकं राष्ट्रं प्रेम करोति, अस्माकं सभागृहं च निर्मितवान्।
6 तदा येशुःतेषां सह अगच्छत्। यदा सःगृहात् अदूरे आसीत्, तदा
शतपतिःतस्य समीपं मित्राणि प्रेषितवान्, "प्रभो, मा क्लेशं कुरु, यतः
अहं मम छतस्य अधःप्रविष्टुं योग्यःनास्मि।
7 अतः अहं त्वां समीपं आगन्तुं योग्यः इति न चिन्तितवान् किन्तु
एकवचनेन वदतु, तदा मम दासःस्वस्थःभविष्यति।
8 अहमपि अधिकाराधीनः पुरुष; मम अधीनाः सैनिकाः सन्ति, अहं
कस्मैचित् वदामि, गच्छ, सः गच्छति। अन्यस्मै च आगच्छतु, सः
आगच्छति। मम दासाय च एतत् कुरु, सःतत् करोति।
9 येशुः एतानि श्रुत्वा तं विस्मितः सन् तं परिवर्त्य तस्य अनुयायिनां
जनान् अवदत्, " अहं युष्मान् वदामि, एतावता महती विश्वासःमया
न इस्राएलदेशे न लब्धः।
10 प्रेषिताःते गृहं प्रत्यागत्य तं दासं व्याधितःस्वस्थं प्राप्नुवन्।
11 ततःपरदिने सःनैननामकं नगरं गतः। तस्य बहवःशिष्याःबहुजनाः
च तया सह गतवन्तः।
12 यदा सः नगरद्वारस्य समीपं गत; तदा पश्यतु, तस्य मातुः
एकमात्रः पुत्र; सा विधवा च मृतः बहिः नीतः आसीत्, तया सह
नगरस्य बहवःजनाःआसन्।
13 तदा प्रभुःतां दृष्ट्वा दयां कृत्वा अवदत्, " मा रोदितु।"
14 ततः सः आगत्य मण्डपं स्पृशति स्म, तस्मिं वहन्तः जनाः
निश्चलतया स्थितवन्तः। स उवाच युवक, अहं त्वां वदामि, उत्तिष्ठ।
15 मृतः स उत्थाय उपविश्य वक्तुं प्रवृत्तः। स च तं मातुः समीपं
प्रदत्तवान्।
16 ततः सर्वेषु भयम् अभवत्, ते परमेश्वरस्य महिमाम् अकुर्वन्,
"अस्माकं मध्ये एकः महान् भविष्यद्वादिः उत्थितः। ईश्वरः स्वजनं
गतवान् इति च।
17 तस्य विषये सर्वेषु यहूदियादेशे सर्वेषु प्रदेशेषु च प्रसृता।
18 योहनस्य शिष्याःएतानि सर्वाणि विषयाणि तस्मै प्रदर्शयन्ति स्म।
19 योहनः शिष्यद्वयं आहूय येशुसमीपं प्रेषितवान्, "किं त्वं
आगमिष्यसि? अथवा वयं अन्यं अन्वेषयाम?
20 यदा ते पुरुषाःतस्य समीपं आगत्य अवदन्, "योहनःमज्जनकर्ता
अस्मान् भवतःसमीपं प्रेषितवान् यत्, "किं त्वं आगमिष्यसि? अथवा
वयं अन्यं अन्वेषयाम?
21 तस्मिन् एव समये सःतेषां बहूनां दुर्बलतां व्याधिं च दुष्टात्मनां च
चिकित्सां कृतवान्। अनेकान् अन्धान् च दृष्टिम् अददात्।
22 तदा येशुःतान् अवदत् , " यत् यूयं दृष्टं श्रुतं च योहनं कथयतु।
कथं अन्धाः पश्यन्ति, पङ्गवः गच्छन्ति, कुष्ठाः शुद्धाः भवन्ति, बधिराः
शृण्वन्ति, मृताः पुनरुत्थापिताः भवन्ति, निर्धनानाम् कृते सुसमाचारः
प्रचारितःभवति।
23 धन्यःस यःमयि न अपास्यति।
24 यदा योहनस्य दूताः गतवन्तः तदा सः जनान् योहनस्य विषये
वक्तुं प्रवृत्त; यूयं किं द्रष्टुं प्रान्तरं गतवन्तः? वायुना कम्पितःवेणुः?
25 किन्तु यूयं किं द्रष्टुं निर्गताः? मृदुवस्त्रधारी पुरुषः? पश्य, ये
शोभनवस्त्रधारिण; सुकुमारजीविताःच ते राजप्राङ्गणेषु सन्ति।
26 किन्तु यूयं किं द्रष्टुं निर्गताः? एकः भविष्यद्वादिः ? आम्, अहं
युष्मान् वदामि, भविष्यद्वादिना अपि बहु अधिकं।
27 एषःएव यस्य विषये लिखितम् अस्ति, "पश्य, अहं तव मुखस्य
पुरतःमम दूतं प्रेषयामि, यःतव पुरतःमार्गं सज्जीकरोति।"
28 अहं युष्मान् वदामि, ये स्त्रियः जाताः तेषु मज्जनकर्ता योहनात्
महत्तरःभविष्यद्वादिःनास्ति, किन्तु परमेश् वरस् य राज्ये यःलघुःसः
तस्मात् महत्तरःअस्ति।
29 ये जनाः तस्य श्रवणं कुर्वन्ति, करग्राहकाः च योहनस्य मज्जनेन
मज्जिताःसन्तःपरमेश्वरं धर्मी इति अवदन्।
30 किन्तु फरीसिनः वकिलाः च परमेश् वरस् य उपदेशं
अङ्गीकृतवन्तःयतःतेन मज्जनं न प्राप्तवन्तः।
31 ततः परमेश् वरः अवदत् , "तर्हि अहं कस्मिंश् चित् वंशस् य
पुरुषान् उपमायिष्यामि?" ते च कीदृशाःसन्ति?
32 ते बालकानां सदृशाः सन्ति ये विपण्यां उपविश्य परस्परं
आह्वयन्ति, "वयं युष्माकं कृते नलीवादनं कृतवन्त; यूयं न नृत्यन्ति।
वयं युष्मान् शोचितवन्त; यूयं न रोदितवन्तः।
33 यतःयोहनःमज्जनकर्ता न रोटिकां खादन् न मद्यं पिबन् आगतः।
यूयं च वदथ, तस्य पिशाचःअस्ति।
34 मनुष्यपुत्रः खादन् पिबन् च आगतः। यूयं वदथ, पश्य, पेटू,
मद्यपानकर्त्ता, करग्राहकानाम् पापिनां च मित्रम्!
35 किन्तु तस्याःसर्वेषां सन्तानानां कृते प्रज्ञा न्याय्यं भवति।
36 एकः फरीसिनः तस्य सह भोजनं कर्तुं प्रार्थितवान्। ततः सः
फरीसिनःगृहं गत्वा भोजनार्थं उपविष्टवान्।
37 ततः नगरे एकः महिला पापिका आसीत्, तदा सा ज्ञातवती यत्
येशुः फरीसीगृहे भोजनं कुर्वन् आसीत्, तदा सा अलाबास्टरस्य
मञ्जनस्य पेटीम् आनयत्।
38 तस्य पादयोः पृष्ठतः रुदन् स्थित्वा अश्रुभिः तस्य पादौ प्रक्षालितुं
आरब्धवान्, तस्याः शिरसि केशैः मार्जयित्वा तस्य पादौ चुम्बयन्
लेपेन च अभिषिक्तवान्।
39 तं आहूय फरीसी तत् दृष्ट्वा मनसि अवदत्, "अयं यदि
भविष्यद्वादिः स्यात् तर्हि ज्ञास्यति स्म यत् एषा स्त्रियं को स्पृशति,
कीदृशी च, यतःसा पापिका अस्ति।
40 येशुःप्रत्युवाच, " सिमोन, मम त्वां किमपि वक्तव्यं वर्तते।" स च
कथयति, गुरु, कथयतु।
41 एकः ऋणदाता आसीत् यस्य द्वौ ऋणौ आस्ताम्, एकस्य
पञ्चशतं ऋणं, अपरस्य पञ्चाशत्।
42 यदा तेषां किमपि दातव्यं नासीत् तदा सः ताभ्यां प्रत्यक्षतया
क्षमितवान्। अतःकथयतु, तेषु कःतं अधिकं प्रेम करिष्यति?
43 शिमोनःप्रत्युवाच, यस्मै सःअधिकतया क्षमितवान् इति मन्ये। स
तम् अवदत् , " भवता सम्यक् न्यायःकृतः।"
44 ततः सः तां स्त्रियाः समीपं गत्वा सिमोनं अवदत्, " किं त्वं एतां
स्त्रियं पश्यसि? अहं तव गृहं प्रविष्टवान्, त्वं मम पादयोः जलं न
दत्तवान्, किन्तु सा मम पादौ अश्रुभिःप्रक्षालितवती, शिरसि केशैःच
मार्जितवती।
45 त्वया मम चुम्बनं न दत्तम्, किन्तु एषा स्त्रियाः मम प्रवेशात्
आरभ्य मम पादचुम्बनं न विरमति।
46 मम शिरसि तैलेन न अभिषिक्तवान्, किन्तु एषा स्त्रियाः मम
पादौ लेपनेन अभिषिक्तवती।
47 अतःअहं त्वां वदामि, तस्याःपापानि बहूनि क्षमानि। यतःसा बहु
प्रेम करोति स्म, किन्तु यस्मै अल्पं क्षम्यते, सःअल्पं प्रेम करोति।
48 स ताम् अवदत्, " तव पापं क्षमितम्।"
49 तेन सह भोजने उपविष्टाः मनसि कथयितुं प्रवृत्ता; "कोऽयं
पापमपि क्षमते?

50 सःतां स्त्रियं अवदत्, " तव विश्वासेन त्वां तारितम्। शान्तिपूर्वकं गच्छतु।

अध्याय 8

1 ततः परं सः सर्वेषु नगरेषु ग्रामेषु च गत्वा परमेश्वरस्य राज्यस्य शुभसमाचारं प्रचारयन् कथयन् च गतः।
2 काश्चन स्त्रियः दुष्टात्मना दुर्बलताभ्यां च निरामयाः मग्दलीना नाम मरियम; यस्मात् सप्त पिशाचाःनिर्गताः।
3 हेरोदस्य भण्डारी चूजायाः पत्नी योआना, सुसाना, अन्ये च बहवः ये तस्य सम्पत्तिसेवां कुर्वन्ति स्म।
4 यदा बहुजनाःसमागत्य सर्वनगरात् तस्य समीपम् आगच्छन्ति स्म, तदा सःदृष्टान्तेन उक्तवान्।
5 एकः वीजकः स्वबीजं रोपयितुं निर्गतवान्, सः रोपयन् केचन मार्गपार्श्वे पतिताः। तत् पदाति स्म, वायुपक्षिणःतत् भक्षयन्ति स्म।
6 केचन शिलायाम् उपरि पतिता; प्रवृद्धमात्रं च शुष्कम् अभवत्, यतःतस्य आर्द्रतायाःअभावःआसीत्।
7 केचन कण्टकेषु पतिता; कण्टकाःच तेन सह उद्भूता; तं निरुद्धं च कृतवन्तः।
8 अन्ये च सुभूमौ पतित्वा शतगुणं फलं दत्तवन्तः। इत्युक्त्वा सः आक्रोशितवान्, " यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति, सःशृणुत।"
9 तस्य शिष्याःतम् अपृच्छन्, किं दृष्टान्तोऽयं भवेत्?
10 सःअवदत्, " ईश्वरस्य राज्यस्य रहस्यं ज्ञातुं युष्माकं कृते दत्तम्, किन्तु अन्येभ्यः दृष्टान्तैः। येन ते दृष्ट्वा न पश्यन्ति, श्रुत्वा च न अवगच्छन्ति।
11 अथ दृष्टान्तःएष; बीजःपरमेश् वरस् य वचनम् अस्ति।
12 मार्गपार्श्वे ये सन्ति ते शृण्वन्ति; तदा पिशाचः आगत्य तेषां हृदयात् वचनं हरति, मा भूत् ते विश्वासं कृत्वा उद्धारं प्राप्नुयुः।
13 शिलायाम् ये शृण्वन् हर्षेण वचनं गृह्णन्ति; एतेषां च मूलं नास्ति, ये किञ्चित्कालं यावत् विश्वासं कुर्वन्ति, प्रलोभनकाले च पतन्ति।
14 ये कण्टकेषु पतितानि तानि सन्ति ये श्रुत्वा निर्गत्य जीवनस्य चिन्ताभिःधनैःभोगैःच निरुद्धाःभवन्ति, न तु सिद्धिफलं ददति।
15 किन्तु सद्भूमौ ये प्रामाणिकसत्हृदयेन वचनं श्रुत्वा तत् पालयित्वा धैर्यपूर्वकं फलं जनयन्ति।
16 न कश्चित् दीपकं प्रज्वलितं कृत्वा पात्रेण आवृत्य शय्यायाः अधः न स्थापयति। किन्तु ये प्रविशन्ति ते प्रकाशं पश्यन्ति इति दीपकेन्द्रे स्थापयति।
17 न हि किमपि गुप्तं यत् न प्रकटं भविष्यति। न च किमपि निगूढं यत् न ज्ञातं विदेशं च आगमिष्यति।
18 अतःयूयं कथं शृण्वन्ति, तस्य कृते सावधानाः भवन्तु, यतःयस्य यस्य अस्ति सःतस्मै दास्यति। यस्य च नास्ति, तस्माद् यदस्ति तद् अपि हृतं भविष्यति।
19 ततः तस्य माता भ्रातरश्च तस्य समीपं आगत्य तस्य उपरि आक्रमणं कर्तुं न शक्तवन्तः।
20 तव माता तव भ्रातरौ च त्वां द्रष्टुम् इच्छन्तःबहिःतिष्ठतः।
21 तदा सःतान् अवदत् , " मम माता मम भ्रातरौ च ये परमेश्वरस्य वचनं शृण्वन्ति, तत् च कुर्वन्ति।
22 कस्मिंश्चित् दिने सः शिष्यैः सह पोते आरुह्य तान् अवदत् , " सरोवरस्य पारं गच्छामः।" ते च अग्रे प्रक्षेपितवन्तः।
23 किन्तु तेषां गमनसमये सः निद्रां गत; ततः सरोवरस्य उपरि वातस्य तूफानम् अवतरत्। ते जलेन पूरिता; संकटग्रस्ताः च आसन्।
24 ते तस्य समीपं गत्वा तं जागृत्य कथयन्ति स्म, "गुरु, गुरु, वयं विनश्यामः।" ततःसःउत्थाय वायुम्, जलस्य प्रकोपं च भर्त्सयति स्म, ततःते निवृत्ता; शान्तिःच अभवत्।
25 ततःसःतान् अवदत् , युष्माकं विश्वासःकुत्र अस्ति ? ते च भीताः परस्परं वदन्तः आश्चर्यचकिताः अभवन्, "एषः कीदृशः पुरुषः यतः सः वातान् जलान् अपि आज्ञापयति, ते च तस्य आज्ञापालनं कुर्वन्ति।
26 ततःते गदारीदेशं गलीलदेशं प्राप्तवन्तः।
27 यदा सःभूमिं गतःतदा सःनगरात् बहिःएकःपुरुषःमिलितवान्, यः चिरकालात् पिशाचाःआसन्, सःवस्त्रं न धारयति स्म, न च कस्मिन् अपि गृहे, केवलं समाधिस्थलेषु एव निवसति स्म।
28 येशुं दृष्ट्वा सः क्रन्दन् तस्य पुरतः पतित्वा उच्चैः उक्तवान्, हे परमात्मनः परमेश्वरस्य पुत्रः येशु, त्वया सह मम किं सम्बन्धः? अहं त्वां प्रार्थयामि, मा मां पीडयतु।
29 (यतो हि सःअशुद्धात्मानं मनुष्यात् निर्गन्तुम् आज्ञापितवान्। यतः सःबहुवारं तं गृहीतवान्, सःशृङ्खलाभिः पाशैःच बद्धःआसीत्, ततः सःपट्टिकाःभग्नवान्, पिशाचेन प्रान्तरे प्रेषितः।) ९.
30 येशुः तं पृष्टवान्, " तव नाम किम्? सः अवदत्, "सैन्य; यतः तस्मिन् बहवःपिशाचाःप्रविष्टाःआसन्।"
31 तदा ते तं प्रार्थितवन्तःयत् सःतान् गभीरं गन्तुं न आज्ञापयतु।
32 तत्र बहूनां शूकरसमूहः पर्वते खादति स्म, ते तं प्रार्थयन्ति स्म यत् सःतान् तेषु प्रविष्टुं अनुमन्यताम्। स च तान् दुःखं प्राप्नोत्।
33 ततःपिशाचाःपुरुषात् निर्गत्य शूकरेषु प्रविष्टा; यूथाःप्रचण्डतया तीक्ष्णस्थानात् सरोवरे धावित्वा निरुद्धाःअभवन्।
34 तद्भोजकाः तत्कृतं दृष्ट्वा पलायिताः गत्वा नगरे देशे च तत् कथयन्ति स्म।
35 ततःते किं कृतं द्रष्टुं निर्गताः। ततःयेशुसमीपम् आगत्य यस्मात् पिशाचाः निर्गताः आसन्, सः पुरुषः येशुपादयोः उपविष्ट; वस्त्रधारी, सम्यक् मनःच आसीत्, तदा ते भीताःअभवन्।
36 तद् दृष्ट्वा ते ते तान् अवदन् यत् स पिशाचानां युक्तः केन प्रकारेण स्वस्थःअभवत्।
37 ततः समीपतः गदरीदेशीयजनसमूहः तं तेभ्यः प्रस्थानार्थं प्रार्थितवान्। यतः ते महाभयेन गृहीता; सः नावम् आरुह्य पुनः प्रत्यागतवान्।
38 यस्मात् पिशाचाःनिर्गताःस पुरुषःतं प्रार्थयत् यत् सःतस्य सह भवितव्य; किन्तु येशुःतं प्रेषितवान्।
39 स्वगृहं गत्वा दर्शयतु यत् ईश्वरः भवतःकृते कियत् महत् कार्यं कृतवान्। ततः सः स्वमार्गं गत्वा सम्पूर्णे नगरे प्रचारितवान् यत् येशुना तस्य महत्कार्यं कृतम्।
40 यदा येशुःप्रत्यागतवान् तदा प्रजाःहर्षेण तं स्वीकृतवन्तःयतःसर्वे तस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति स्म।
41 पश्यत, याइरो नामकः कश्चित् आराधनालयस्य अधिपतिः आगतवान्, सःयेशुपादयोःपतित्वा स्वगृहे आगन्तुं प्रार्थितवान्।
42 तस्य एकाकी कन्या आसीत्, सा प्रायःद्वादशवर्षीया आसीत्, सा म्रियमाणा शयिता आसीत्। परन्तु यथा यथा सः गच्छति स्म तथा तथा जनाःतं सङ्घटितवन्तः।
43 द्वादश वर्षाणि रक्तप्रकोपयुक्ता स्त्रियाः सर्वजीवनं वैद्येषु व्ययितवती, कस्मैचित् अपि चिकित्सां कर्तुं न शक्नोति स्म।
44 तस्य पृष्ठतःआगत्य तस्य वस्त्रस्य सीमां स्पृशति स्म, तत्क्षणमेव तस्याःरक्तस्रावःस्थगितःअभवत्।
45 येशुः अवदत्, " केन मां स्पृष्टवान्? यदा सर्वे अङ्गीकुर्वन्ति स्म, तदा पत्रुसःतस्य सहस्थाःच अवदन्, "गुरु, जनसमूहःत्वां सङ्घटयति, त्वां निपीडयति, त्वं च वदति, कःमां स्पृष्टवान्?

46 येशुः अवदत्, " कश्चित् मां स्पृशति, यतःअहं पश्यामि यत् मम सद्गुणं निर्गतम्।
47 सा स्त्रियाःअनिगूढत्वं दृष्ट्वा वेपमाना आगत्य तस्य पुरतःपतित्वा सर्वजनानाम् समक्षं तस्मै कथितवती यत् सा किमर्थं तं स्पृष्टवती, कथं च तत्क्षणमेव स्वस्थतां प्राप्तवती।
48 तदा सः तां अवदत्, हे पुत्री, सान्त्वना भव, तव विश्वासेन त्वां स्वस्थं कृतम्। शान्तिपूर्वकं गच्छतु।
49 वदन्तोऽपि सभागृहस्य आधिपत्यात् कश्चित् आगत्य तं कथयति स्म, "तव कन्या मृता। क्लेशं न स्वामी।
50 येशुःतत् श्रुत्वा तं प्रत्युवाच, मा भयम्, केवलं विश्वासं कुरुत, सा स्वस्था भविष्यति।
51 गृहं प्रविश्य सः पतरसं याकूबं योहनं च कुमारिकायाः पितरं माता च विहाय कस्मैचित् प्रवेशं न दत्तवान्।
52 सर्वे रोदितवन्तःशोचन्ति स्म, किन्तु सःअवदत्, " मा रोदितु। सा न मृता, किन्तु निद्रां करोति।
53 सा मृता इति ज्ञात्वा ते तं निन्दया हसन्ति स्म।
54 स तान् सर्वान् बहिःनिष्कास्य तां हस्तेन गृहीत्वा आहूय, " दासी, उत्तिष्ठ।"
55 तस्याः आत्मा पुनः आगत्य सा सद्यः उत्थित; सः तस्याः भोजनं दातुम् आज्ञापितवान्।
56 तस्याः मातापितरौ विस्मितः अभवताम्, किन्तु सः तान् आज्ञापितवान् यत् ते यत् कृतं तत् कस्मैचित् न वदन्तु।

अध्याय 9

1 ततः सः स्वशिष्यान् द्वादशान् आहूय सर्वेषु पिशाचेषु, रोगनिवारणाय च शक्तिं अधिकारं च दत्तवान्।
2 सः तान् परमेश् वरस् य राज् यस् य प्रचारार्थं, रोगिणां च चिकित्सां कर्तुं प्रेषितवान्।
3 ततःसः तान् अवदत् , " यात्रायाः कृते किमपि न गृह्यताम्, न च दण्डं, न च स्त्रियः न रोटिका, न धनं। न च द्वौ कोटौ भवतः।
4 यस्मिन् गृहे यूयं प्रविशथ, तत्रैव तिष्ठत, ततःप्रस्थाय च।
5 ये केऽपि युष्मान् न गृह्णीयुः तदा यूयं तस्मात् नगरात् निर्गत्य तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं स्वपादयोःरजःएव क्षोभयन्तु।
6 ते प्रस्थाय नगरान् गत्वा सुसमाचारप्रचारं कुर्वन्तःसर्वत्र चिकित्सां कुर्वन्तः।
7 योहनःमृतात् पुनरुत्थापितःइति केषुचित् कथितं यत्, तस्य सर्वं श्रुत्वा राज्यपालःहेरोदःविस्मितःअभवत्।
8 केषुचित् एलियाहःप्रकटित; अन्येषां च पुरातनभविष्यद्वादिषु एकः पुनरुत्थितःइति।
9 हेरोदः अवदत्, "योहनस्य शिरः मया छिन्न; किन्तु कोऽयं यस्य विषये एतादृशं वचनं शृणोमि? सःच तं द्रष्टुम् इच्छति स्म।
10 ततःप्रेरिताः प्रत्यागत्य स्वकृतं सर्वं तस्मै कथयन्ति स्म। स तान् आदाय बेतसैदा-नगरस्य मरुभूमिं प्रति एकान्तं गतः।
11 ततःप्रजाःतत् ज्ञात्वा तस्य अनुसरणं कृतवन्त; सःतान् स्वीकृत्य परमेश्वरस्य राज्यस्य विषये तान् उक्तवान्, तेषां चिकित्सायाः आवश्यकतां च चिकित्सां कृतवान्।
12 यदा दिवसःक्षीणःभवितुम् आरब्धवान् तदा द्वादशाःआगत्य तम् अवदन्, "जनसमूहं प्रेषयतु, येन ते परितः नगराणि देशे च गत्वा निवसन्ति, भोजनं च प्राप्नुयु; यतःवयम् अत्र क मरुभूमिस्थानम् ।
13 किन्तु सःतान् अवदत्, यूयं तान् भक्षयितुम् ददातु। ते अवदन्, "अस्माकं पञ्च रोटिकाः द्वौ मत्स्यौ च विना अन्यत् नास्ति। व्यतिरिक्तं वयं गत्वा एतेषां सर्वेषां जनानां मांसं क्रीतुम् अर्हति।
14 ते प्रायः पञ्चसहस्राणि जनाः आसन्। सः शिष्यान् अवदत् , " पञ्चाशत् शतशःतेषां समूहेन उपविशतु।"
15 तेन एवं कृत्वा सर्वान् उपविष्टान्।
16 ततः सः पञ्च रोटिकाः मत्स्यद्वयं च गृहीत्वा स्वर्गं दृष्ट्वा तान् आशीर्वादं दत्त्वा भग्नाः शिष्यान् जनसमूहस्य समक्षं स्थापयितुं दत्तवान्।
17 ते खादित्वा सर्वे तृप्ताः अभवन्, तेषां कृते द्वादश टोपलाः अवशिष्टाःखण्डाःसङ्गृहीताः।
18 यदा सः एकः प्रार्थयन् आसीत्, तदा तस्य शिष्याः तस्य समीपे आसन्, तदा सःतान् पृष्टवान्, " जनाःअहं कोऽस्मि इति वदन्ति?
19 ते प्रत्युवाच, "योहनःमज्जनकर्ता; किन्तु केचन वदन्ति, एलियाह; अन्ये च वदन्ति यत् पुरातनभविष्यद्वादिषु एकःपुनरुत्थितः।
20 सः तान् अवदत् , यूयं तु कोऽस्मि इति वदथ ? पतरसः उत्तरं दत्तवान्, "परमेश् वरस् य ख्रीष्टः।"
21 ततः सः तान् कष्टेन आज्ञापितवान् यत् ते तत् कस्मैचित् न वदन्तु।
22 सः कथयति स्म, " मनुष्यपुत्रः बहु दुःखं भोक्तुं अर्हति, वृद्धैः मुख्ययाजकैः शास्त्रज्ञैः च तिरस्कृतः भूत्वा तृतीये दिने हत; पुनरुत्थापितःच भवितुमर्हति।
23 सः तान् सर्वान् अवदत्, " यदि कश्चित् मम पश्चात् आगन्तुं इच्छति तर्हि सःआत्मनःपरित्यागं कृत्वा नित्यं स्वस्य क्रूसम् आदाय मम अनुसरणं करोतु।"
24 यः कश्चित् स्वप्राणान् रक्षितुं इच्छति, सः तत् नष्टं करिष्यति, किन्तु यः कश्चित् मम कृते स्वप्राणान् नष्टं करिष्यति, सः तत् त्राणं करिष्यति।
25 यतो मनुष्यः सर्वं जगत् लब्ध्वा आत्मानं नष्टं वा क्षिप्तं वा किं लाभं प्राप्नुयात्?
26 यतो यः कश्चित् मयि मम वचनेन च लज्जितः भविष्यति, तदा मनुष्यपुत्रःस्वस्य पितुःपवित्रदूतानां च महिमायां आगमिष्यति।
27 किन्तु अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् अत्र केचन स्थिताःसन्ति ये यावत् ईश्वरस्य राज्यं न पश्यन्ति तावत् मृत्युस्वादं न प्राप्नुयुः।
28 ततः प्रायः अष्टदिनानन्तरं सः पत्रुसः योहनं याकूबं च गृहीत्वा प्रार्थयितुं पर्वतम् आरुह्य गतः।
29 यदा सःप्रार्थयति स्म तदा तस्य मुखस्य स्वरूपं परिवर्तनं जातम्, तस्य वस्त्रं श्वेतम्, स्फुरद् च आसीत्।
30 ततःपरं मूसा एलिया च द्वौ पुरुषौ तेन सह वार्तालापं कृतवन्तौ।
31 सः महिमानेन प्रकटितः सन् यरुशलेमनगरे तस्य मृत्योः विषये कथितवान्।
32 किन्तु पत्रुसः तस्य सह ये जनाः च निद्राग्रस्ताः आसन्, तदा ते जागरणसमये तस्य महिमाम्, तस्य समीपे स्थितौ पुरुषौ च दृष्टवन्तः।
33 ततः परं तेषां गमनसमये पत्रुसः येशुं अवदत्, "गुरु, अस्माकं कृते अत्र भवितुं हितकरम्। एकःभवतःकृते, एकःमूसायाःकृते, एकः एलियासस्य कृते च, तस्य वचनं न ज्ञात्वा।
34 एवं वदन् मेघः आगत्य तान् आच्छादयत्, ते मेघं प्रविशन्तः भयभीताःअभवन्।
35 तदा मेघात् एकःवाणी आगत; "अयं मम प्रियःपुत्र; तं शृणुत।"
36 यदा वाणी व्यतीतवान् तदा येशुःएकःएव लब्धः। ते तत् समीपं स्थापयित्वा तेषु दिनेषु कस्मैचित् अपि दृष्टानि कस्मैचित् न अवदन्।
37 परदिने ते पर्वतात् अवतरन् बहुजनाःतं मिलितवन्तः।
38 तत्र कश्चित् सङ्घस्य पुरुषः आक्रोशितवान्, "गुरु, अहं त्वां प्रार्थयामि, मम पुत्रं पश्य, यतःसःमम एकमात्रःबालकःअस्ति।"

39 पश्यत, आत्मा तं गृह्लाति, सःसहसा क्रन्दति। तं विदारयति यत्
सःपुनःफेनःभवति, तं च क्षिपन् कठिनतया न गच्छति।
40 अहं तव शिष्यान् प्रार्थितवान् यत् ते तं बहिःनिष्कासयन्तु। ते च
न शक्तवन्तः।
41 येशुःप्रत्युवाच, हे अविश्वासिनःविकृताःच वंशज; अहं कियत्कालं
यावत् युष्माभिः सह स्याम्, युष्माकं दुखं च दास्यामि? पुत्रम् अत्र
आनय।
42 यदा सः आगच्छन् आसीत्, तदा पिशाचः तं पातयित्वा तं
चीरितवान्। येशुःअशुद्धात्मानं भर्त्सयित्वा बालकं स्वस्थं कृत्वा पितुः
समक्षं पुनःप्रदत्तवान्।
43 ते सर्वे परमेश् वरस् य पराक्रमं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्। येशुः
यत् किमपि कृतं तत् सर्वं विस्मयमानाःसन् शिष्यान् अवदत्।
44 एतानि वचनानि युष्माकं कर्णे निमज्जन्तु, यतः मनुष्यपुत्रः
मनुष्याणां हस्ते समर्पितःभविष्यति।
45 किन्तु ते एतत् वचनं न अवगच्छन्ति स्म, तत् तेभ्यः निगूढम्
आसीत् यत् ते एतत् वचनं पृच्छितुं भीताः।
46 ततस्तेषां मध्ये एकःतर्कःउत्पन्नःयत् तेषु कःमहत्तमःभवेत्।
47 येशुःतेषां हृदयविचारं ज्ञात्वा एकं बालकं गृहीत्वा तस्य समीपे
स्थापितवान्।
48 तदा तान् अवदत् , " यःकश्चित् मम नाम्ना एतत् बालकं गृह्लाति,
सः मां गृह्लाति, यः कश्चित् मां गृह्लाति, सः मां प्रेषयन्तं गृह्लाति, यतः
युष्माकं सर्वेषु यःलघुःसःमहत् भविष्यति।
49 योहनः प्रत्युवाच, "गुरु, वयं कश्चित् तव नाम्ना पिशाचान्
निष्कासयन्तं दृष्टवन्तः। वयं च तं निषिद्धवन्तः यतः सः अस्माभिः सह
न अनुवर्तते।
50 येशुः तम् अवदत् , "तस् य मा निषेधं कुरु, यतः यः अस् माकं
विपक्षं न करोति सःअस् माकं पक्षे वर्तते।"
51 तस्य ग्रहणस्य समयःसन् सःयरुशलेमनगरं गन्तुं दृढतया मुखं
कृतवान्।
52 तस्य पुरतः दूतान् प्रेषितवन्त; ते तस्य कृते सज्जीकरणार्थं
सामरीजनानाम् एकं ग्रामं प्रविष्टवन्तः।
53 येरुसलेमनगरं गमिष्यमाणमिव तस्य मुखं न स्वीकृतवन्तः।
54 तस्य शिष्यौ याकूबौ योहनौ च एतत् दृष्ट्वा अवदताम्, हे प्रभो,
किं त्वं स्वर्गात् अग्निम् अवतीर्य तान् भक्षयितुं आज्ञापयाम; यथा
एलियाहःकृतवान्?
55 किन्तु सः तान् भर्त्सयित्वा अवदत्, यूयं न जानन्ति यत् यूयं
कीदृशस्य आत्मायाःसन्ति।
56 मनुष्यपुत्रः मनुष्याणां प्राणान् नाशयितुं न आगत; किन्तु तेषां
उद्धाराय आगतः। ते च अन्यं ग्रामं गतवन्तः।
57 यदा ते मार्गे गच्छन्ति स्म, तदा कश्चन जनःतम् अवदत्, "प्रभो,
अहं त्वां यत्र यत्र गमिष्यसि, तत्र तत्र त्वां अनुसृत्य गमिष्यामि।"
58 येशुः तम् अवदत् , " शृगालानां छिद्राणि सन्ति, वायुपक्षिणां च
नीडाःसन्ति। किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरःकुत्र स्थापनीयं नास्ति।
59 सःअपरं अवदत्, " मम अनुसृत्य गच्छतु।" किन्तु सःअवदत्,
भगवन्, प्रथमं मां पितरं अन्त्येष्टियितुं अनुमन्यताम्।
60 येशुः तम् अवदत् , " मृताः स्वमृतान् दफनयन्तु, त्वं तु गत्वा
परमेश् वरस् य राज् यस् य प्रचारं कुरु।"
61 अपरः अपि अवदत्, "प्रभो, अहं त्वां अनुसृत्य गमिष्यामि।
किन्तु प्रथमं गत्वा तान् विदां करोमि, ये मम गृहे गृहे सन्ति।
62 येशुः तम् अवदत् , कश् चित् कश् चित् हलस्य समीपं हस्तं
स्थापयित्वा पश्चात् पश्यन् परमेश् वरस् य राज् यस् य योग्यः न
भवति।

अध्याय 10

1 ततः परं परमेश् वरः सप्ततिः अपि नियुक् तस् य द्वे द्वे द्वे द्वे च
पुरतःप्रत्ये नगरेषु, यत्र सःस्वयम् आगमिष्यति, तत्र प्रेषितवान्।
2 अतः सः तान् अवदत्, फलानां कटनी महती, किन्तु श्रमिकाः
अल्पा; अतः फलानां स्वामीं प्रार्थयन्तु यत् सः स्वस्य फलानां कृते
श्रमिकान् प्रेषयतु।
3 गच्छ, पश्य, अहं युष्मान् वृकाणां मध्ये मेषवत् प्रेषयामि।
4 न पर्स; न च स्क्रिप्, न जूता; न च मार्गे कस्मैचित् अभिवादनं
कुर्वन्तु।
5 यूयं यस्मिन् गृहे प्रविशथ, तत्र प्रथमं वदतु, अस्य गृहस्य शान्तिः
भवतु।
6 यदि शान्तिपुत्रः तत्र अस्ति तर्हि भवतः शान्तिः तस्मिन् स्थास्यति,
यदि न तर्हि पुनःभवतःसमीपं गमिष्यति।
7 तस्मिन् एव गृहे एव तिष्ठन्तु, तेषां दत्तानि वस्तूनि खादन्तु, पिबन्तु
च, यतःश्रमिकःस्वस्य वेतस्य योग्यःअस्ति। गृहे गृहे मा गच्छतु।
8 यस्मिन् नगरे युष्माकं प्रविश्य ते युष्मान् प्रतिगृह्यन्ते, तेषु पुरतः
स्थापितानि वस्तूनि खादन्तु।
9 तत्र ये रोगिणःसन्ति तेषां चिकित्सां कुरुत, तान् वदतु, "ईश्वरस्य
राज्यं युष्माकं समीपम् आगतं।"
10 किन्तु यस्मिन् नगरे यूयं प्रविशथ, ते युष्मान् न प्रतिगृह्य, तस्यैव
वीथिषु निर्गत्य वदन्तु।
11 युष्माकं नगरस्य रजः यत् अस्मासु लसति, तदपि वयं युष्माकं
विरुद्धं मार्जयाम; तथापि यूयं निश्चयं कुर्वन्तु यत् परमेश्वरस्य राज्यं
युष्माकं समीपम् आगतं।
12 अहं युष्मान् वदामि यत् तस्मिन् दिने सदोम-नगरस्य नगरात्
अधिकं सहनशीलं भविष्यति।
13 धिक् चोराजिन्! धिक् ते बेथसैदा! यतः यदि युष्माकं मध्ये
कृतानि पराक्रमाणि सूर-सिदोन-नगरयोः कृतानि स्यात्, तर्हि ते
बहुकालपूर्वं बोरवस्त्र-भस्म-धारिणः उपविश्य पश्चात्तापं कृतवन्तः
स्यात्।
14 किन्तु न्यायसमये सोरस्य सिदोनस्य च भवद्भ्यः अपेक्षया
अधिकं सह्यं भविष्यति।
15 त्वं कफरनहूम, यः स्वर्गं प्रति उन्नतः असि, सः नरकं
पातयिष्यसि।
16 यःयुष्मान् शृणोति सःमां शृणोति; यःयुष्मान् अवहेलयति सःमां
अवहेलयति; यःमां अवहेलयति सःमां प्रेषयन्तं तु अवहेलयति।
17 सप्ततिः पुनः हर्षेण प्रत्यागत्य, "प्रभो, पिशाचाः अपि तव नाम्ना
अस्माकम् अधीनाःसन्ति।"
18 सः तान् अवदत् , " अहं शैतानं स्वर्गात् विद्युत् इव पतन्तं
दृष्टवान्।
19 पश्यत, अहं युष्मान् सर्पवृश्चिकान्, शत्रुणां च सर्वशक्तिं च
पदातितुम् अधिकारं ददामि, किन्तु युष्माकं किमपि क्षतिं न
करिष्यति।
20 अथ मा हर्षं कुरुत यत् आत्मानः युष्माकं वशीकृताः सन्ति।
किन्तु युष्माकं नामानि स्वर्गे लिखितानि इति कारणतः आनन्दं
कुरुत।
21 तस्मिन् समये येशुः आत्मनः आनन्दं प्राप्य अवदत्, हे पिता,
स्वर्गपृथिव्याः प्रभु, अहं त्वां धन्यवादं ददामि यत् त्वया एतानि
वस्तूनि बुद्धिमान् विवेकीभ्यःगोपयित्वा शिशुभ्यःप्रकाशितानि। तथा
हि तव दृष्टौ साधु इव भासते स्म।

22 मम पित्रा सर्वं मम हस्ते समर्पितं, पुत्रःकोऽस्ति इति कोऽपि न जानाति, केवलं पिता एव। पिता कोऽस्ति, किन्तु पुत्र; यस्मै पुत्रःतं प्रकाशयिष्यति।
23 ततः सः शिष्याणां समीपं गत्वा एकान्ते अवदत्, " भवद्भिः यत् पश्यन्तीति ते नेत्राणि धन्याःसन्ति।
24 अहं युष्मान् वदामि यत् भवन्तःयत् किमपि पश्यन्ति तत् द्रष्टुम् इच्छन्तः बहवः भविष्यद्वादिः राजानः च न दृष्टवन्तः। ये च शृण्वन्ति, अश्रुतश्च तानि श्रोतुं।
25 ततः कश्चित् विधिशास्त्रज्ञः उत्थाय तं परीक्षितवान्, "गुरु, अनन्तजीवनं प्राप्तुं अहं किं करिष्यामि?
26 स तम् अब्रवीत्, व्यवस्थायां किं लिखितम्? कथं पठसि ?
27 तदा सःप्रत्युवाच, "भवन्तःप्रभो परमेश्वरं सर्वहृदयेन, सर्वात्मना, सर्वशक्त्या, सर्वेन मनसा च प्रेम करिष्यसि। तव प्रतिवेशिनः च स्ववत्।
28 सः तं अवदत्, " भवता सम्यक् उत्तरं दत्तम्, एतत् कुरु, त्वं जीविष्यसि।"
29 किन्तु सः स्वं धार्मिकतां दर्शयितुं इच्छन् येशुं प्राह, मम प्रतिवेशिनःकोऽस्ति?
30 येशुः प्रत्युवाच, " एकः पुरुषः यरुशलेमतः यरीहोनगरं गत्वा चोराणां मध्ये पतित; ते तस्य वस्त्रं विमोच्य क्षतिं कृत्वा तं अर्धमृतं त्यक्त्वा गतः।
31 यदृच्छया कश्चित् याजकः तन्मार्गेण अवतरत्, तं दृष्ट्वा सःपरतः गतः।
32 तथैव कश्चित् लेवीयःतत्र स्थितःआगत्य तं पश्यन् परतःगतः।
33 किन्तु कश्चित् सामरीदेशीयःगच्छन् सःयत्र आसीत् तत्र आगत्य तं दृष्ट्वा दयां कृतवान्।
34 तस्य समीपं गत्वा तैलं मद्यं च पातयित्वा तस्य व्रणान् बद्ध्वा स्वपशुं प्रति स्थापयित्वा सरायं नीत्वा तस्य परिचर्याम् अकरोत्।
35 परेण दिने सःगमनसमये द्वौ पेंसौ बहिःनिष्कास्य गणाय दत्वा तम् अवदत्, "तस्य पालनं कुरु; यत्किमपि त्वं अधिकं व्ययसि, अहं पुनःआगत्य अहं त्वां प्रतिदास्यामि।
36 एतेषु त्रयेषु कः चोराणां मध्ये पतितः तस्य प्रतिवेशिनः आसीत् इति मन्यसे?
37 ततः सः अवदत्, "यः तस् य दयाम् अकरोत्।" तदा येशुः तम् अवदत् , " गच्छ त्वम् अपि तथैव कुरु।"
38 तेषां गमनसमये सः कस्मिंश्चित् ग्रामे प्रविशत्, तदा मार्था नामिका एका महिला तं स्वगृहे गृहीतवती।
39 तस्याः मरियमनाम्ना भगिनी आसीत्, सा अपि येशुः पादे उपविश्य तस्य वचनं श्रुतवती।
40 किन्तु मार्था बहुसेवायां व्याकुलतां प्राप्य तस्य समीपं गत्वा अवदत्, "प्रभो, मम भगिन्या मां एकान्ते सेवां कर्तुं त्यक्तवती इति किं भवतःचिन्ता नास्ति? अतः तां आज्ञापयतु यत् सा मम साहाय्यं करोतु।
41 येशुः तां प्रत्युवाच, मार्था, मार्था, त्वं बहुषु विषयेषु सावधान; व्याकुलःच असि।
42 किन्तु एकं वस्तु आवश्यकम्, मरियमःतत् सद्भागं चिनोति यत् तस्याःकृते न हृतं भविष्यति।

अध्याय 11

1 यदा सःकस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थनां कुर्वन् आसीत्, तदा तस्य एकः शिष्यः तम् अवदत्, "प्रभो, यथा योहनः शिष्यान् उपदिशति स्म, तथैव अस्मान् प्रार्थनां शिक्षयतु।"
2 सःतान् अवदत् , " यदा यूयं प्रार्थयथ, तदा वदथ, "अस्माकं पिता यःस्वर्गे स्थित; तव नाम पवित्रं भवतु।" तव राज्यम् आगच्छतु। तव इच्छा क्रियतां यथा स्वर्गे तथा पृथिव्यां।
3 अस्माकं नित्यं रोटिकां दिने दिने ददातु।
4 अस्माकं पापं क्षमस्व; यतो हि वयं कश्चित् ऋणीःक्षमामः। अस्मान् प्रलोभने मा नेतुम्; किन्तु अस्मान् दुष्टात् मोचयतु।
5 सः तान् अवदत् , युष् माकं कस्य मित्रं भवति, अर्धरात्रे तस्य समीपं गत्वा तं वदेत्, मित्र, त्रीणि रोटिकानि मम ऋणं ददातु।
6 मम मित्रं यात्रायां मम समीपम् आगत; तस्य पुरतःमम किमपि स्थापनीयं नास्ति?
7 सः अन्ततः उत्तरं वदेत्, मा मां कष्टं कुरु, इदानीं द्वारं निरुद्धम् अस्ति, मम बालकाःच मया सह शयने सन्ति। अहं त्वां उत्थाय दातुं न शक्नोमि।
8 अहं युष्मान् वदामि, यद्यपि सःमित्रत्वात् उत्थाय तं न दास्यति, तथापि तस्य आग्रहात् उत्थाय यावन्तः आवश्यकताः सन्ति तावन्तः दास्यति।
9 अहं युष्मान् वदामि, याचत, तत् युष्मान् दीयते; अन्विष्यथ, यूयं प्राप्स्यथ; ठोकन्तु, तत् युष्माकं कृते उद्घाटितं भविष्यति।
10 यःकश्चित् याचते सःप्राप्नोति। यःच अन्वेषयति सःलभते; यस्मै च ठोकति, तस्मै तत् उद्घाटितं भविष्यति।
11 यदि पुत्रः युष्माकं कस्मिंश्चित् पितरं रोटिकां याचते तर्हि सः शिलाम् अदास्यति वा? यदि वा मत्स्यं याचते तर्हि मत्स्यस्य कृते सर्पं दास्यति वा?
12 यदि वा अण्डं याचते, किं वृश्चिकं समर्पयिष्यति?
13 यदि यूयं दुष्टाः सन्तः स्वसन्ततिभ्यः सद्दानं दातुं जानन्ति तर्हि युष्माकं स्वर्गीयः पिता याचकानां कृते पवित्रात्मानं कियत् अधिकं दास्यति?
14 सःएकं पिशाचं बहिःनिष्कासयति स्म, सःमूकः आसीत्। यदा पिशाचः बहिः गतः तदा मूकः अवदत्। जनाः च आश्चर्यचकिताः अभवन्।
15 तेषु केचन अवदन्, "सः पिशाचानां प्रमुखस्य बेलजबूबस्य माध्यमेन पिशाचान् निष्कासयति।"
16 अन्ये च तं परीक्ष्य स्वर्गात् चिह्नं अन्विषन्।
17 किन्तु स तेषां विचारान् ज्ञात्वा तान् अवदत्, " यत् राज्यं स्वविरुद्धं विभक्तं भवति, तत् विनाशं भवति; गृहं च विभक्तं गृहं पतति।
18 यदि शैतानः अपि आत्मनः विरुद्धं विभक्तः भवति तर्हि तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? यतः यूयं वदन्ति यत् अहं बेलजबूबद्वारा पिशाचान् निष्कासयामि।
19 यदि अहं बेलजबुलेन पिशाचान् निष्कासयामि तर्हि युष्माकं पुत्राः केन तान् निष्कासयन्ति? अतः ते युष्माकं न्यायाधीशाः भविष्यन्ति।
20 किन्तु यदि अहं परमेश् वरस् य अङ्गुलीना पिशाचान् निष्कासयामि तर्हि युष् माकं उपरि परमेश् वरस् य राज् यम् आगतं।
21 यदा बलवान् सशस्त्रः स्वप्रासादं रक्षति तदा तस्य सम्पत्तिः शान्तिःभवति।
22 किन्तु यदा तस्मात् बलवत्तरःतस्य उपरि आगत्य तं जित्वा तस्य सर्व्वं कवचं हृत्वा स्वस्य लूटं विभजति।
23 यःमया सह नास्ति सःमम विरुद्धः; यःमया सह न सङ्गृहीतःसः विकीर्णं करोति।

24 अशुद्धात्मा मनुष्यात् निर्गत्य शुष्कस्थानेषु विश्रामं अन्विष्य गच्छति। कञ्चित् न लब्ध्वा कथयति, अहं यस्मात् बहिः आगत; तत्र स्वगृहं प्रत्यागमिष्यामि।
25 आगत्य तद् आच्छादितं, अलङ्कृतं च पश्यति।
26 ततः सः गत्वा स्वतः अपि दुष्टतरान् सप्तान् आत्मान् स्वसमीपं नयति। ते प्रविश्य तत्र निवसन्ति, तस्य पुरुषस्य अन्तिमा अवस्था प्रथमापेक्षया दुष्टा भवति।
27 तदा समुद्भवे समुदाहृता काचित् स्त्री स्वरं उत्थाप्य तम् अवदत् , "धन्यःयोनिःत्वां प्रसूतवती योनिःच त्वया दुग्धःपापः।"
28 किन्तु सः अवदत्, " किन्तु, ये परमेश्वरस्य वचनं श्रुत्वा तस्य पालनं कुर्वन्ति, ते धन्याःसन्ति।"
29 यदा जनाःस्थूलरूपेण समागताःतदा सःवक्तुं प्रवृत्त; " एषा दुष्टा वंशजः अस्ति, ते चिह्नं याचन्ते। तस्य चिह्नं न दास्यते, किन्तु योनाः भविष्यद्वादिना चिह्नम्।
30 यथा योनाः नीनवीजनानाम् कृते चिह्नः आसीत्, तथैव मनुष्यपुत्रः अपि अस्याःवंशस्य कृते चिह्नःभविष्यति।
31 दक्षिणस्य राज्ञी न्याये अद्यावधिपुरुषैः सह उत्थाय तान् दण्डयिष्यति, यतः सा सोलोमनस्य प्रज्ञां श्रोतुं पृथिव्याः परमभागात् आगता। सुलेमानात् महत्तरःअत्र अस्ति।
32 नीनवेनगरस्य जनाः न्याये अस्मिन् वंशेन सह उत्तिष्ठन्ति, तस्य दण्डं च करिष्यन्ति, यतःते योनासःप्रचारं कृत्वा पश्चात्तापं कृतवन्तः। पश्यतु, योनासात् महत्तरःअत्र अस्ति।
33 न कश्चित् दीपं प्रज्वलितःसन् गुप्तस्थाने न कूपस्य अध; किन्तु दीपदण्डे न स्थापयति, येन प्रविशन्तःप्रकाशं पश्यन्ति।
34 शरीरस्य प्रकाशः नेत्र; अतः तव नेत्रे एकः भवति तदा तव सर्वं शरीरं प्रकाशपूर्णं भवति। किन्तु यदा तव नेत्रं दुष्टं भवति तदा तव शरीरमपि अन्धकारपूर्णं भवति।
35 अतः सावधानाः भव यत् त्वयि यः प्रकाशः अस्ति सः अन्धकारः न भवेत्।
36 अतः यदि तव सर्वं शरीरं प्रकाशपूर्णं भवति, यस्य भागः अन्धकारमयः नास्ति, तर्हि सर्वं प्रकाशपूर्णं भविष्यति यथा दीपस्य उज्ज्वलप्रकाशेन त्वां प्रकाशःभवति।
37 यदा सःकथयति स्म, तदा कश्चन फरीसी तस्य सह भोजनं कर्तुं प्रार्थितवान्, ततःसःअन्तःगत्वा भोजनार्थं उपविष्टवान्।
38 फरीसी तत् दृष्ट्वा आश्चर्यचकितः अभवत् यत् सः भोजनात् पूर्वं प्रथमं न प्रक्षालितवान्।
39 ततःपरमेश् वरःतम् अवदत् , यूयं फरीसिनःचषकस्य थालस्य च बहिःशुद्धिं कुर्वन्ति। किन्तु तव अन्तःभागःव्याघ्रता, दुष्टता च पूर्णः अस्ति।
40 यूयं मूर्खा; किं बहिर्भूतं सृष्ट्वा अन्तकरणमपि न कृतवान्?
41 किन्तु युष्माकं यत्किमपि वस्तु अस्ति तत् भिक्षां ददातु। युष्माकं कृते सर्वं शुद्धं पश्यतु।
42 हे फरीसिनः युष्माकं धिक्! यतः यूयं पुदीनाम्, रूढौ, सर्वविधौषधीनां च दशमांशं दत्त्वा न्यायं परमेश्वरप्रेमञ्च अतिक्रम्य, एतानि भवद्भिःकर्तव्यानि आसन्, अपरं न त्यक्तव्यम्।
43 हे फरीसिनः युष्माकं धिक्! यतः यूयं सभागृहेषु ऊर्ध्वपीठानि, विपणौ अभिवादनं च प्रेम्णा पश्यन्ति।
44 हे शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च पाखण्डिनः धिक्! यतो यूयं अदृश्याः समाधिःइव सन्ति, तेषु गच्छन्तःजनाःतान् न जानन्ति।
45 तदा एकः वकिलः तम् अवदत् , "गुरु, एवं वदन् त्वं अस्मान् अपि निन्दसि।"
46 सःअवदत्, " हे वकिलाः अपि धिक्! यतो यूयं जनान् वह्यमानं भारं भारयन्ति, यूयं स्वयम् एकेन अङ्गुल्या भारं न स्पृशथ।
47 धिक् युष्मान्! यतःयूयं भविष्यद्वादिनां समाधिस्थानानि निर्मान्ति, युष्माकं पूर्वजाःतान् हन्ति।
48 यूयं स्वपितृणां कर्माणि अनुमन्यन्ते इति सत्यं यूयं साक्ष्यं वदथ, यतःते तान् हतवन्त; यूयं च तेषां समाधिस्थानानि निर्मास्यथ।
49 अतः परमेश् वरस् य बुद्धिः अपि अवदत् , "अहं तेभ्यः भविष्यद्वादिनान् प्रेरितान् च प्रेषयिष्यामि, तेषु केचन वधं करिष् यन् ति, उत्पीडयिष्यन्ति च।
50 संसारस्य सृष्टिकालात् प्रक्षिप्तं सर्वेषां भविष्यद्वादिनां रक्तं अस्मात् वंशात् अपेक्षितं भवेत्।
51 हाबिलस्य रक्तात् आरभ्य जकर्याहस्य रक्तं यावत् वेदीमन्दिरयोःमध्ये विनष्टं जातम्।
52 हे वकिलाःधिक्! यतःयूयं ज्ञानस्य कुञ्जीम् अपहृतवन्त; यूयं स्वं न प्रविष्टा; ये च प्रवेशं कुर्वन्तःआसन्, तेषां बाधां कृतवन्तः।
53 यदा सः तान् कथयति स्म, तदा शास्त्रज्ञाः फरीसिनः च तं प्रचण्डतया आग्रहं कर्तुं प्रवृत्ता; बहुविषयेषु च क्रोधं कर्तुं प्रवृत्ताः।
54 तस्य प्रतीक्षां कुर्वन्तःतस्य मुखात् किमपि ग्रहीतुम् इच्छन्ति, येन ते तस्य उपरि आरोपं कर्तुं शक्नुवन्ति।

अध्याय 12

1 तदनन्तरं असंख्यजनसमूहःसमागत; परस्परं पदाति स्म, तदा सः प्रथमं शिष्यान् वक्तुं प्रवृत्त; " फरीसीनां खमीरात् सावधानाःभवन्तु, यत् पाखण्डम् अस्ति।
2 न हि किमपि आवृतं यत् न प्रकाशयिष्यते; न च निगूढं, तत् न ज्ञास्यति।
3 अतःयूयं यत् किमपि अन्धकारे उक्तवन्तःतत् प्रकाशे श्रूयते। यद् युष्माभिःकर्णे आलमारीषु उक्तं तत् गृहार्धेषु घोषितं भविष्यति।
4 अहं युष्मान् मम मित्राणि वदामि, ये शरीरं हन्ति, तदनन्तरं तेषां कृते अधिकं कार्यं नास्ति, तेभ्यःमा भयम् भवन्तु।
5 अहं युष्मान् पूर्वं सूचयिष्यामि यत् यूयं कस्मात् भयं करिष्यन्ति, यस्मात् हतस्य अनन्तरं नरकं पातुं शक्तिः अस्ति, तस्मात् भयं कुरुत। आम्, अहं युष्मान् वदामि, तस्मात् भयं कुरुत।
6 किं न पञ्च शृगालाः द्विधा न विक्रीयन्ते, तेषु एकः अपि ईश्वरस्य समक्षं विस्मृतःन भवति?
7 किन्तु युष्माकं शिरसि केशाः अपि सर्वे गणिताः सन्ति। अतः मा भयं कुरुत, यूयं बहुभ्यःशृगालेभ्यःअधिकमूल्याःसन्ति।
8 अहं युष्मान् अपि वदामि, यः कश्चित् मनुष्याणां समक्षं मां स्वीकुर्यात्, सः मनुष्यपुत्रः अपि परमेश् वरस् य दूतानां समक्षं स्वीकुर्यात्।
9 किन्तु यः मां मनुष्याणां समक्षं अङ्गीकुर्वति सः परमेश् वरस् य दूतानां समक्षं अङ्गीकृतःभविष्यति।
10 यः कश्चित् मनुष्यपुत्रस्य विरुद्धं वचनं वदति, सः क्षमितः भविष्यति, किन्तु यः पवित्रात्मनः निन्दति, तस्मै तत् क्षमितं न भविष्यति।
11 यदा ते युष्मान् सभागृहेषु, न्यायाधीशानां, अधिकारिणां च समीपं नयन्ति तदा यूयं कथं वा किं वा उत्तरं दास्यथ, किं वदिष्यथ वा इति चिन्तां न कुर्वन्तु।
12 पवित्रात्मा युष्मान् यत् वक्तव्यं तत् तस्मिन् एव समये युष्मान् उपदिशेत्।
13 तस्य कश्चित् तम् अवदत्, "गुरु, मम भ्रातरं वद यत् सः मया सह उत्तराधिकारं विभजतु।"
14 स तम् अब्रवीत्, मनुष्य, केन मां युष्माकं न्यायाधीशं वा विभाजकं वा कृतवान्?

15 सः तान् अवदत्, " सावधानाः भवन्तु, लोभात् सावधानाः भवन्तु, यतः मनुष्यस्य जीवनं तस्य सम्पत्तिप्रचुरतायां न भवति।
16 ततः सः तान् दृष्टान्तं उक्तवान्, " एकस्य धनिकस्य भूमिः प्रचुरं जनयति स्म।
17 तदा सः मनसि चिन्तयति स्म, किं करिष्यामि यतो मम फलं दातुं स्थानं नास्ति?
18 सः अवदत्, "अहम् एतत् करिष्यामि, अहं मम कोष्ठानि पातयिष्यामि, महत्तरं च निर्मास्यामि। तत्र च मम फलं सर्वं मम मालं च प्रदास्यामि।
19 अहं मम प्राणान् वक्ष्यामि, आत्मा, भवतः बहुवर्षेभ्यः बहु सम्पत्तिः सञ्चितः अस्ति। आरामं कुरु, खादतु, पिबन्तु, आनन्दं च कुरु।
20 परमेश् वरः तम् अवदत् , "हे मूर्ख, अद्य रात्रौ तव प्राणः प्रार्थितः भविष्यति।
21 यः स्वार्थे निधिं सञ्चयति, परमेश् वरस् य समक्षे धनिकः न भवति।
22 ततः सः शिष्यान् अवदत्, " अतः अहं युष्मान् वदामि, यूयं किं खादिष्यथ इति स्वप्राणान् मा चिन्तयन्तु। न च शरीराय, यत् यूयं धारयथ।
23 मांसात् अधिकं जीवनं, शरीरं च वस्त्रात् अधिकम्।
24 काकान् विचार्य, ते न वपन्ति न च लभन्ते; येषां न भण्डारः न कोष्ठ; ईश्वरः तान् पोषयति, यूयं पक्षिणां अपेक्षया कियत् अधिकं श्रेष्ठाः?
25 युष्माकं मध्ये कः चिन्तितः सन् तस्य कदम्बं एकहस्तं वर्धयितुं शक्नोति?
26 यदि यूयं क्षुद्रं कार्यं कर्तुं न शक्नुथ तर्हि शेषस्य विषये किमर्थं चिन्तयथ?
27 कुमुदानि कथं वर्धन्ते, ते परिश्रमं न कुर्वन्ति, न भ्रमन्ति। तथापि अहं युष्मान् वदामि यत् सोलोमनः सर्वमहिम्ना एतेषु एकस्य इव न सज्जितः।
28 यदि अद्य क्षेत्रे श्वः अण्डे क्षिप्तं तृणम् ईश्वरः एवं वस्त्रं स्थापयति। हे अल्पविश्वासिन्; कियत् अधिकं युष्मान् परिधास्यति?
29 यूयं किं खादिष्यथ किं वा पिबिष्यथ इति मा अन्विष्यथ, न च संशयशीलाः।
30 जगतः राष्ट्राणि एतानि सर्वाणि वस्तूनि अन्विषन्ति, युष्माकं पिता जानाति यत् युष्माकं एतानि वस्तूनि आवश्यकानि सन्ति।
31 किन्तु यूयं परमेश् वरस् य राज् यम् अन्विषत। एतानि सर्वाणि युष्माकं कृते योजिताः भविष्यन्ति।
32 हे अल्पसमूहः मा भयम्; यतो युष्माकं पितुः प्रसन्नं भवद्भ्यः राज्यं दातुं।
33 यत् किमपि अस्ति तत् विक्रीय भिक्षां ददातु। अपुराणानि पुटकानि, स्वर्गे यत् निधिं न क्षीणं भवति, यत्र चोरः समीपं न गच्छति, पतङ्गः अपि न दूषयति, तत् प्रयच्छतु।
34 यतः भवतः निधिः यत्र अस्ति, तत्र भवतः हृदयं अपि भविष्यति।
35 युष्माकं कटिबन्धं बद्धं भवतु, प्रकाशाः च प्रज्वलिताः भवेयुः।
36 यूयं च मनुष्याणां सदृशाः ये स्वप्रभुं विवाहात् प्रत्यागत्य प्रतीक्षन्ते। यथा सः आगत्य ठोकति तदा ते तस्य समक्षं तत्क्षणमेव उद्घाटयिष्यन्ति।
37 धन्याः ते दासाः ये प्रभुः आगत्य प्रपश्यन्तं प्राप्स्यति, अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् सः कटिबन्धं कृत्वा तान् भोजनाय उपविष्टय बहिः आगत्य तान् सेवयिष्यति।
38 यदि सः द्वितीयप्रहारकाले आगत्य तृतीयप्रहरणे आगत्य तान् एवम् लभते तर्हि ते दासाः धन्याः।
39 एतत् ज्ञातव्यं यत् यदि गृहस्थः ज्ञातवान् स्यात् यत् चोरः कस्मिन् समये आगमिष्यति तर्हि सः पक्त्वा स्वगृहं भग्नं न कर्तुं शक्नोति स्म।
40 अतः यूयं अपि सज्जाः भवन्तु, यतो हि मनुष्यपुत्रः तस्मिन् समये आगमिष्यति यदा यूयं अचिन्तयथ।
41 तदा पत्रुसः तम् अवदत् , "प्रभो, किं त्वं अस्मान् वा सर्वेभ्यः अपि एतत् दृष्टान्तं वदसि?
42 ततः परमेश् वरः अवदत् , " तर्हि सः विश् वासी बुद्धिमान् भण्डारी कोऽस्ति, यस् य स्वामी स् वगृहेषु अधिपतिं करिष्यति, येन तेभ्यः समये तेषां भोजनं दास्यति?
43 धन्यः स दासः यः तस्य प्रभुः आगत्य एवं कुर्वन्तं प्राप्स्यति।
44 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् सः तं स्वस्य सर्व्वस्य अधिपतिं करिष्यति।
45 किन्तु यदि सः दासः मनसि कथयति, मम प्रभुः आगमनं विलम्बयति। दासकन्याश्च ताडयितुं खादितुं पिबितुं च मत्तः भवितुं आरभेत।
46 तस्य दासस्य स्वामी तस्मिन् दिने यदा सः तं न प्रतीक्षते तस्मिन् दिने च यदा सः अजानेति तस्मिन् समये आगत्य तं विच्छिद्य अविश्वासिभिः सह स्वभागं निरूपयिष्यति।
47 यः दासः स्वामिनः इच्छां ज्ञात्वा स्वं न सज्जीकृतवान्, स्वेच्छानुसारं न कृतवान्, सः बहुभिः प्रहारैः ताडितः भविष्यति।
48 किन्तु यः न ज्ञात्वा प्रहारयोग्यं कार्याणि कृतवान्, सः अल्पप्रहारैः ताडितः भविष्यति। यस्मै बहु दीयते, तस्मै बहु प्रार्थयिष्यते, यस्मै च मनुष्यैः बहु कृतं, तस्मात् अधिकं याचयिष्यन्ति।
49 अहं पृथिव्यां अग्निं प्रेषयितुं आगतः। किं च करिष्यामि यदि पूर्वमेव प्रज्वलितं स्यात्?
50 किन्तु मम मज्जनार्थं मज्जनम् अस्ति; कथं च संकीर्णः अस्मि यावत् तत् सिद्धं न भवति!
51 अहं पृथिव्यां शान्तिं दातुं आगतः इति भवन्तः मन्यन्ते? अहं भवन्तं वदामि, न; किन्तु विभागः: १.
52 इतः परं गृहे पञ्च विभक्ताः भवेयुः त्रीणि द्वयोः विरुद्धं, द्वे त्रिविरुद्धे च।
53 पिता पुत्रस्य विरुद्धं, पुत्रः पितुः विरुद्धं विभज्यते। माता कन्यायाः विरुद्धं, कन्या च मातुः विरुद्धं; श्वश्रूः स्नुषाविरुद्धं, स्नुषा च श्वश्रूविरुद्धम्।
54 ततः सः जनान् अवदत् , " यदा यूयं पश्चिमाद् मेघं निर्गच्छन्तं पश्यन्ति तदा सद्यः वदथ, वर्षा आगच्छति। तथा च ।
55 दक्षिणवायुं प्रवहन्तं दृष्ट्वा वदथ, तापः भविष्यति। भवति च।
56 यूयं पाखण्डिन; आकाशस्य पृथिव्याः च मुखं ज्ञातुं शक्नुथ। किन्तु यूयं कथं न विवेचसे?
57 आम्, किमर्थं च यूयं स्वतः अपि न्याय्यं न न्याययन्ति?
58 यदा त्वं स्वविरोधिना सह न्यायाधीशस्य समीपं गच्छसि, यथा त्वं मार्गे गच्छसि, तदा त्वं तस्मात् मोचयितुं प्रयत्नं कुरु। मा भूत् सः त्वां न्यायाधीशस्य समीपं प्रेषयति, न्यायाधीशः त्वां अधिकारीणः समक्षं समर्पयति, अधिकारी त्वां कारागारे न क्षिपति।
59 अहं त्वां वदामि, यावत् त्वं अन्तिमं खण्डं न दास्यसि तावत् ततः न गमिष्यसि।

अध्याय 13

1 तस्मिन् ऋतौ केचन तत्र गलीलदेशीयानां विषये कथयन्ति स्म, येषां रक्तं पिलातुसः तेषां बलिदानेन सह मिश्रितः आसीत्।
2 येशुः तान् अवदत् , " किं यूयं मन्यन्ते यत् एते गलीलदेशिनः सर्वेभ्यः गलीलेभ्यः अपि पापिनः आसन्, यतः ते एतादृशं दुःखं प्राप्नुवन्?

3 अहं युष्मान् वदामि, न, किन्तु यूयं यावत् पश्चात्तापं न कुर्वन्ति
तावत् यूयं सर्वे अपि तथैव विनश्यन्ति।
4 अथवा ये अष्टादश जनाः सिलोआमनगरस्य गोपुरं पतित्वा तान्
हतवन्त; ते यरुशलेमनगरे निवसतां सर्वेभ्यः अपि पापिनः इति
मन्यन्ते?
5 अहं युष्मान् वदामि, न, किन्तु यूयं यावत् पश्चात्तापं न कुर्वन्ति,
तावत् यूयं सर्वे अपि तथैव विनश्यन्ति।
6 स इदम् दृष्टान्तम् अपि उक्तवान्; कस्यचित् पुरुषस्य द्राक्षाक्षेत्रे
पिप्पलीवृक्षः रोपितः आसीत्; सः आगत्य तत्र फलं अन्विष्य किमपि
न प्राप्नोत्।
7 तदा सःस्वस्य द्राक्षाक्षेत्रस्य बन्धकं अवदत्, पश्य, वर्षत्रयं अहम्
अस्मिन् पिप्पलीवृक्षे फलं अन्विष्य आगच्छामि, किमपि न प्राप्नोमि,
तं छिनत्तु। किमर्थं तत् भूमिं भारयति?
8 तदा सःतं प्रत्युवाच, "प्रभो, अस्मिन् वर्षे अपि त्यजतु, यावत् अहं
तस्य परितःखनित्वा गोबरं न करिष्यामि।
9 यदि फलं ददाति तर्हि साधु, यदि च न, तर्हि तदनन्तरं त्वं तत्
छिन्दसि।
10 सःविश्रामदिने एकस्मिन् सभागृहे उपदेशं कुर्वन् आसीत्।
11 अष्टादशवर्षेभ्यः दुर्बलात्मा आसीत्, सा च एकत्र प्रणामं कृत्वा
आत्मानं उत्थापयितुं न शक्नोति स्म।
12 येशुः तां दृष्ट्वा तां स्वसमीपं आहूय अवदत्, हे नारी, त्वं तव
दुर्बलतायाःमुक्तःअसि।
13 ततः सः तस्याः उपरि हस्तौ स्थापयित्वा तत्क्षणमेव सा ऋजुतां
प्राप्य परमेश्वरस्य महिमाम् अकरोत्।
14 तदा सभागृहस्य अधिपतिः क्रुद्धः उत्तरं दत्तवान् यतः येशुः
विश्रामदिने चिकित्सां कृतवान्, जनान् च अवदत्, "षड्दिनानि
सन्ति येषु मनुष्याःकार्यं कर्तव्यम्, अतःतेषु आगत्य स्वस्थःभवेयु; न
तु दिने विश्रामदिवसः।
15 तदा प्रभुः तं प्रत्युवाच, हे पाखण्डी, किं युष्माकं प्रत्येकं
विश्रामदिने स्ववृषभं गदं वा स्तम्भात् मुक्त्वा तं जलं न नयति?
16 अब्राहमस्य पुत्री या शैताना बद्धा अष्टादश वर्षाणि विश्रामदिने
अस्मात् बन्धनात् किं न मुक्ता भवेत्?
17 तस्य वचनानि तस्य सर्वेऽपि प्रतिद्वन्द्विनः लज्जिताः अभवन्,
तस्य गौरवपूर्णानि कार्याणि सर्वे जनाःआनन्दिताःअभवन्।
18 तदा सः अवदत्, "ईश्वरस्य राज्यं कीदृशम्? अहं च कस्मात्
सदृशःभविष्यामि?
19 सर्षपस्य कणिका इव अस्ति, या मनुष्यः आदाय स्वोद्याने
क्षिप्तवान्। वर्धमानं च महत् वृक्षं मोमम् अकरोत्; वायुपक्षिणः च
तस्य शाखासु निवसन्ति स्म।
20 पुनः सः अवदत्, " अहं परमेश् वरस् य राज् यस्य उपमा केन
करिष्यामि?"
21 तत् खमीरवत् यत् स्त्रियाःआदाय त्रिमात्रायां पिष्टेषु निगूहति स्म,
यावत् सर्वं खमीरं न भवति।
22 सः नगरान् ग्रामान् च गत्वा उपदिशन् यरुशलेमनगरं प्रति
गच्छति स्म।
23 तदा कश्चित् तं प्राह, प्रभो, किं त्राता अल्पाः सन्ति? स तान्
आह, .
24 संकीर्णद्वारे प्रवेशं कर्तुं प्रयतध्वं, यतः बहवः प्रवेशं कर्तुम्
इच्छिष्यन्ति, न शक्ष्यन्ति।
25 यदा एकदा गृहस्वामी उत्थाय द्वारं पिधाय बहिः स्थित्वा द्वारं
ठोकितुं आरभथ, "प्रभो, भगवन्, अस्माकं कृते उद्घाटयतु। स
युष्मान् प्रत्युत्तरं वक्ष्यति, अहं युष्मान् न जानामि यत् यूयं कुतः
आगताः।
26 तदा यूयं वक्तुं आरभथ, "वयं तव सम्मुखे खादितवन्तःपिबन्तः
च, त्वया च अस्माकं वीथिषु उपदिष्टः।"
27 किन्तु स वक्ष्यति, अहं युष्मान् वदामि, अहं युष्मान् न जानामि,
यूयं कुतःआगताः। यूयं सर्वे अधर्मकार्यकर्तार; मम समीपं गच्छतु।
28 यदा यूयं परमेश्वरस्य राज्ये अब्राहमं इसहाकं याकूबं च सर्वान्
भविष्यद्वादिनाम् च दृष्ट्वा रोदनं दन्तघटनं च भविष्यति।
29 ते पूर्वतः पश्चिमाद् उत्तरादक्षिणतः च आगत्य परमेश्वरस्य राज्ये
उपविशन्ति।
30 पश्यतु, अन्तिमाः सन्ति ये प्रथमाः भविष्यन्ति, प्रथमाः सन्ति ये
अन्तिमाःभविष्यन्ति।
31 तस्मिन् दिने केचन फरीसिनःआगत्य तम् अवदन्, "निर्गत्य इतः
गच्छ, यतःहेरोदःत्वां वधं करिष्यति।"
32 सः तान् अवदत्, यूयं गत्वा तस्मै शृगालं कथयतु, पश्य, अहं
पिशाचान् निष्कासयामि, अद्य श्वःच चिकित्सां करोमि, तृतीये दिने
अहं सिद्धःभविष्यामि।
33 तथापि मया अद्य श्वःपरदिने च गन्तव्यं यतःयरुशलेमतःकश्चन
भविष्यद्वादिःनश्यति।
34 हे यरुशलेम, यरुशलेम, यः भविष्यद्वादिनां वधं करोति, भवतः
समीपं प्रेषितान् च शिलापातं करोति। कियत्वारं अहं तव बालकान्
एकत्र सङ्गृहीतुं इच्छामि स्म, यथा कुक्कुटः स्वपक्षेषु स्वसन्ततिं
सङ्गृह्णाति, यूयं न इच्छन्ति स्म!
35 पश्यन्तु, युष्माकं गृहं निर्जनं त्यक्तम्, अहं युष्मान् सत्यं वदामि,
यावत् समयःन पश्यथ, यदा यूयं वदथ, भगवतःनाम्ना यःआगच्छति,
सःधन्यः।

अध्याय 14

1 यदा सःविश्रामदिने रोटिकां खादितुम् एकस्य फरीसी-प्रमुखस्य
गृहं प्रविशति स्म, तदा ते तं निरीक्षमाणाःआसन्।
2 तस्य पुरतःकश्चित् पुरुषःआसीत्, यःमन्दरोगयुक्तःआसीत्।
3 तदा यीशुः विधिवक्तृन् फरीसीन् च अवदत्, " किं विश्रामदिने
चिकित्सां कर्तुं युक्तम्?
4 ते च शान्तिं कृतवन्तः। सःतं गृहीत्वा चिकित्सां कृत्वा तं त्यक्तवान्;
5 तदा तान् प्रत्युवाच, युष्माकं कस्य गदःवृषभः वा गर्ते पतितःसन्
विश्रामदिने सद्यःतं बहिःन आकर्षयिष्यति?
6 ते पुनःएतानि वचनानि प्रति उत्तरं दातुं न शक्तवन्तः।
7 सः आमन्त्रितानां कृते दृष्टान्तं कृतवान् यदा ते मुख्यकक्ष्याः कथं
चिनोति स्म। उवाच तान् ।
8 यदा कश्चित् पुरुषेण विवाहे आहूत; तदा उच्चतमकक्षे मा
उपविशतु; मा भूत् त्वत्तोऽपि गौरवपूर्णःपुरुषःआहूतः।
9 यः त्वां तं च आहूतवान् सः आगत्य त्वां वदति, "अस्मै स्थानं
ददातु। त्वं च अधमं कक्षं ग्रहीतुं लज्जया आरभसे।
10 यदा त्वं आहूतःअसि तदा गत्वा अधमकक्षे उपविशतु। यथा त्वां
आज्ञापयन् आगत्य त्वां वदेत्, मित्र, उच्चतरं गच्छ, तदा त्वया सह
भोजनोपविष्टानां सम्मुखे पूजां करिष्यसि।
11 यतःयःकश्चित् आत्मनःउन्नतिं करोति, सःअवमानितःभविष्यति;
यःविनयशीलःस उच्छ्रितःभविष्यति।
12 ततःसःतं आज्ञापयन्तं अपि अवदत्, " यदा त्वं भोजनं वा भोजनं
वा करोषि तदा स्वमित्रान्, भ्रातृन्, न स्वजनानाम्, न च धनिकान्
प्रतिवेशिनः मा आहूय। मा भूत् ते अपि त्वां आहूय प्रतिकारं न
प्राप्नुयुः।"
13 यदा त्वं भोजं करोषि तदा दरिद्रान्, अपंगान्, पङ्गान्, अन्धान् च
आहूय।

14 त्वं च धन्यः भविष्यसि; ते त्वां प्रतिकारं दातुं न शक्नुवन्ति, यतः धर्मीणां पुनरुत्थानसमये त्वं प्रतिकारं प्राप्स्यसि।
15 तस्य सह भोजने उपविष्टानां कश्चित् एतत् श्रुत्वा तम् अवदत्, "धन्यःयःपरमेश्वरस्य राज्ये रोटिकां भक्षयिष्यति।"
16 तदा सः तं अवदत्, " एकः पुरुषः महतीं भोजनं कृत्वा बहवः आहूतवान्।
17 ततः भोजनसमये स्वसेवकं प्रेषितवान् यत् आहूतान् कथयतु, "आगच्छतु; यतःइदानीं सर्वाणि सज्जानि सन्ति।
18 ते सर्वे एकेन सम्मतेन बहानानि कर्तुं प्रवृत्ताः प्रथमःतम् अवदत्, "मया भूमिखण्डःक्रीतवन्, तत् द्रष्टुं मया प्रार्थितव्यम्।
19 अपरः अवदत्, "पञ्च वृषभानां युगं क्रीतवन् अहं तान् परीक्षितुं गच्छामि।
20 अपरः अवदत्, "अहं भार्यां विवाहितवान्, अतः अहं आगन्तुं न शक्नोमि।"
21 ततः स दासः आगत्य एतानि स्वप्रभुं ज्ञापयति स्म। अथ गृहस्वामी क्रुद्धः भृत्यम् अवदत्, शीघ्रं नगरस्य वीथिषु, मार्गेषु च निर्गत्य, दरिद्रान्, अपंगान्, स्थगितान्, अन्धान् च अत्र आनयतु।
22 तदा दासः अवदत्, "प्रभो, त्वया आज्ञानुसारं कृतं तथापि स्थानं वर्तते।"
23 तदा प्रभुः दासम् अवदत्, "राजमार्गेषु, वेष्टनेषु च निर्गत्य तान् प्रवेष्टुं बाध्यं कुरु, येन मम गृहं पूरितं भवेत्।"
24 अहं युष्मान् वदामि यत् ये जनाः आहूताः आसन्, तेषु कश्चन अपि मम भोजनस्य स्वादनं न करिष्यति।
25 तेन सह महाजनाःगतवन्त; ततःसःव्यावृत्तःसन् तान् अवदत्।
26 यदि कश्चित् मम समीपम् आगत्य स्वपितरं मातरं भार्यां च बालकान् भ्रातृभगिनीन् स्वप्राणान् च न द्वेष्टि तर्हि सः मम शिष्यः भवितुम् न शक्नोति।
27 यःकश्चित् क्रूसःन वहति, मम पश्चात् न आगच्छति, सःमम शिष्यः भवितुम् न शक्नोति।
28 युष्माकं मध्ये कः गोपुरं निर्मातुम् इच्छन् प्रथमं न उपविश्य व्ययस्य गणनां करोति यत् तस्य समाप्त्यर्थं पर्याप्तं धनं अस्ति वा?
29 तस्य आधारं स्थापयित्वा समाप्तुं न शक्नुवन् सर्वेऽपि तस्य उपहासं कर्तुम् आरभन्ते।
30 उक्तवान्, "अयं मनुष्यः निर्माणं कर्तुम् आरब्धवान्, समाप्तुं न शक्तवान्।"
31 अथवा को राजा अन्येन राजान सह युद्धं कर्तुं गच्छन् प्रथमं न उपविश्य दशसहस्रेण सह विंशतिसहस्रेण सह आगच्छन्तं मिलितुं शक्नोति वा?
32 अथ वा परोऽपि दूरे स्थित्वा दूतं प्रेष्य शान्तिपरिस्थितिं याचते।
33 तथैव युष्माकं मध्ये यः कश्चित् सर्वं न त्यजति, सः मम शिष्यः भवितुम् न शक्नोति।
34 लवणं भद्रं, किन्तु यदि लवणस्य गन्धः नष्टः अस्ति तर्हि तस्य मसाला केन भवति?
35 न भूमियोग्यं न च गोबरस्य कृते। किन्तु मनुष्याः तत् बहिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं कर्णाःसन्ति सःशृणुत।

अध्याय 15

1 ततः सर्वे करग्राहकाः पापिनः च तस्य श्रवणार्थं तस्य समीपं गतवन्तः।
2 तदा फरीसिनः शास्त्रज्ञाः च गुञ्जितवन्त; "अयं पापिनः प्रतिगृह्य तेषां सह भोजनं करोति।"
3 सःतान् दृष्टान्तम् उक्तवान्।
4 युष्माकं कश्चित् शतं मेषं धारयन् एकं मेषं नष्टं कृत्वा नवनवतिं प्रान्तरे त्यक्त्वा नष्टं यावत् न लभते तावत् न गच्छति?
5 तं लब्ध्वा हर्षितःसन् स्कन्धेषु स्थापयति।
6 गृहम् आगत्य सःस्वमित्रान् प्रतिवेशिन् च आहूय कथयति, "मया सह आनन्दयन्तु; यतःमया मम मेषाःनष्टाःप्राप्ताः।
7 अहं युष्मान् वदामि, तथैव स्वर्गे अपि पश्चात्तापं कुर्वतः एकस्य पापिनः विषये आनन्दः भविष्यति, नवनवतिः धर्मीजनानाम् अपेक्षया, येषां पश्चात्तापस्य आवश्यकता नास्ति।
8 का वा दश रजतखण्डा यस्याःएकखण्डं नष्टं भवति तर्हि दीपकं प्रज्वाल्य गृहं पूजयित्वा यावद् तत् न लभते तावत् प्रयत्नपूर्वकं न अन्वेषयति?
9 तत् प्राप्य सा स्वमित्रान् प्रतिवेशिन् च आहूय कथयति, "मया सह आनन्दं कुरुत; यतःमया नष्टःखण्डःप्राप्तः।
10 तथैव अहं युष्मान् वदामि, परमेश् वरस् य दूतानां सम्मुखे एकस् य पापिनःपश्चात्तापं कुर्वन् आनन्दःभवति।
11 सःअवदत्, " एकस्य पुरुषस्य द्वौ पुत्रौ आस्ताम्।
12 तेषु कनिष्ठःपितरम् अवदत्, "पिता, मम पतितस्य धनस्य भागं मम कृते ददातु।" स तेभ्यःस्वजीवनं विभजति स्म।
13 ततः परं बहुदिनानन्तरं कनिष्ठः पुत्रः सर्वान् एकत्र सङ्गृह्य दूरदेशं गत्वा तत्र उपद्रवजीवनेन स्वधनं अपव्ययितवान्।
14 तस्य सर्वं व्ययित्वा तस्मिन् देशे प्रचण्डः दुर्भिक्षः अभवत्। सः च अभावं प्रारभत।
15 ततःस गत्वा तस्य देशस्य नागरिकेन सह संयोजितवान्। सःतं स्वक्षेत्रेषु शूकरभोजार्थं प्रेषितवान्।
16 सः शूकरभक्षणेन कूर्चैः स्वोदरं पूरयितुम् इच्छति स्म, कश्चित् तस्मै न दत्तवान्।
17 तदा सःमनसि आगत्य अवदत्, "मम पितुःकति भाडेसेवकानां कृते पर्याप्तं रोटिका, अवशिष्टा च अस्ति, अहं च क्षुधार्तेन विनश्यति!
18 अहं उत्थाय पितुः समीपं गत्वा तं वदिष्यामि, हे पित; अहं स्वर्गस्य विरुद्धं भवतःपुरतःच पापं कृतवान्।
19 अहं तव पुत्रः इति नाम्ना योग्यः अस्मि, मां तव भाडेसेवकेषु अन्यतमं कुरु।
20 सःउत्थाय पितुःसमीपम् आगतः किन्तु यदा सःअद्यापि दूरं गत; तदा तस्य पिता तं दृष्ट्वा दयां कृत्वा धावित्वा तस्य कण्ठे पतित्वा तं चुम्बितवान्।
21 पुत्रःतम् अवदत् , "पिता, अहं स्वर्गे तव दृष्टौ च पापं कृतवान्, पुनःतव पुत्रःइति नाम्ना योग्यःअस्मि।
22 किन्तु पिता स्वभृत्यान् अवदत्, "उत्तमं वस्त्रं बहिः आनयन्तु, तस्य उपरि धारयन्तु। तस्य हस्ते वलयम्, पादयोः जूतां च स्थापयति।
23 स्थूलवत्सं तत्र आनय तं हन्ति; वयं च खादामः; आनन्दं च प्राप्नुमः।
24 यतो मम पुत्रोऽयं मृतःभूत्वा जीवति। सःनष्टःआसीत्, लभ्यते च। ते च प्रसन्नाःभवितुं आरब्धवन्तः।
25 तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्रे आसीत्, सः आगत्य गृहस्य समीपं गत्वा सङ्गीतं नृत्यं च श्रुतवान्।
26 ततःसःएकं भृत्यम् आहूय पृष्टवान् यत् एतानि किम् अर्थम्।
27 सः तं अवदत्, "तव भ्राता आगतः तव पिता च स्थूलवत्सं हतवान् यतःसःतं सुरक्षितं स्वस्थं च गृहीतवान्।
28 ततःसःक्रुद्धःसन् प्रवेशं कर्तुं न इच्छति स्म, अतःतस्य पिता बहिः आगत्य तं प्रार्थितवान्।

29 स पितरं प्रत्युवाच, पश्य, एतावता वर्षाणि अहं त्वां सेवयामि, अहं च तव आज्ञां कदापि न उल्लङ्घितवान्, तथापि त्वं मम मित्रैः सह आनन्दं कर्तुं कदापि बालकं न दत्तवान्।
30 किन्तु वेश्याभिः सह तव जीवनं भक्षयन् अयं तव पुत्रः आगतः तदा एव त्वं तस्य कृते मेदःवत्सं हतः।
31 स तम् अवदत् , "पुत्र, त्वं नित्यं मया सह असि, मम यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं तव एव।"
32 वयं हर्षं कुर्मः; आनन्दं च प्राप्नुमः; यतः एषः तव भ्राता मृतः भूत्वा जीवति। नष्टश्च आसीत्, लभ्यते च।

अध्याय 16

1 सः शिष्यान् अपि अवदत्, " एकः धनी पुरुषः आसीत्, यस्य भण्डारी आसीत्; तस्यैव तस्य उपरि आरोपःआसीत् यत् सःस्वस्य मालस्य अपव्ययम् अकरोत्।
2 सःतं आहूय तं कथितवान्, "कथं अहं भवतःविषये एतत् शृणोमि? तव प्रबन्धनस्य लेखान् ददातु; यतःत्वं पुनःभण्डारी न भवसि।
3 तदा भण्डारी मनसि अब्रवीत्, अहं किं करिष्यामि? यतःमम प्रभुः मम प्रबन्धनं हरति, अहं खनितुं न शक्नोमि; याचयितुम् अहं लज्जितःअस्मि।
4 अहं किं कर्तव्यमिति निश्चयं कृतवान् यत् यदा अहं भण्डारीकार्यात् बहिःअभविष्यामि तदा ते मां स्वगृहेषु गृह्णीयुः।
5 ततःसःस्वप्रभोःऋणग्राहिणःप्रत्येकं आहूय प्रथमम् अवदत्, "मम प्रभोःकियत् ऋणी भवत?
6 स उवाच, तैलं शतम्। स तम् अवदत् , "तव बिलम् आदाय शीघ्रं उपविश्य पञ्चाशत् लिखतु।"
7 ततःसःअन्यं अवदत्, "कियत् ऋणी भवत? सःअवदत्, गोधूमस्य शतप्रमाणम्। स तम् अवदत् , "तव बिलम् आदाय चत्वारिंशत् लिखतु।"
8 प्रभुः अधर्मस्य भण्डारस्य प्रशंसितवान् यतः सः बुद्धिपूर्वकं कृतवान् यतः जगतः सन्तानाः प्रकाशसन्ततिभ्यः अपि स्वजन्मनि बुद्धिमन्तःसन्ति।
9 अहं युष्मान् वदामि, अधर्मस्य धनस्य मित्राणि कुरुत। येन युष्माकं विफलतायां ते युष्मान् अनन्तनिवासस्थानेषु गृह्णीयुः।
10 यः क्षुद्रे विश्वास्यः सः बहुषु अपि विश्वास्यः भवति, यः अल्पे अपि अन्यायी भवति सःबहुषु अपि अन्यायी भवति।
11 अतएव यदि यूयं अधर्मी धनं न विशिष्यथ, तर्हि सच्चिदानन्दं कः युष्माकं विश्वासे समर्पयिष्यति?
12 यदि यूयं परस्य विषये विश्वासं न कृतवन्तः तर्हि भवतः स्वकीयं कःदास्यति?
13 कश्चित् दासः स्वामिद्वयं सेवितुं न शक्नोति, यतः सः एकं द्वेष्टि, अपरं च प्रेम करिष्यति। अथवा एकं धारयिष्यति, अपरं च अवहेलयिष्यति। यूयं ईश्वरस्य धनस्य च सेवां कर्तुं न शक्नुथ।
14 लोभिनः फरीसिनः अपि एतानि सर्वाणि श्रुत्वा तं उपहासयन्ति स्म।
15 ततः सः तान् अवदत् , यूयं ये मनुष्याणां समक्षं स्वं धार्मिकतां ज्ञापयन्ति। किन्तु परमेश् वरः युष् माकं हृदयं जानाति यतः मनुष् येषु यत् महत् वम् अस् ति, तत् परमेश् वरस् य समक्षं घृणितम्।
16 योहनपर्यन्तं व्यवस्था भविष्यद्वादिना च आसीत्, ततः परं परमेश्वरस्य राज्यस्य प्रचारःभवति, प्रत्येकं जनःतस्मिन् प्रविशति।
17 व्यवस्थायाःएकस्य अपि खण्डस्य विफलतायाःअपेक्षया स्वर्गस्य पृथिव्याःच गमनं सुकरम्।
18 यः कश्चित् स्वभार्यां विहाय अन्यां विवाहं करोति सः व्यभिचारं करोति।
19 कश्चित् धनी पुरुषः आसीत्, यः बैंगनी-सूक्ष्म-लिन-वस्त्र-वस्त्रधारी आसीत्, प्रतिदिनं च भव्यं चरति स्म।
20 लाजरःनाम कश्चित् याचकःतस्य द्वारे व्रणपूर्णःशयितःआसीत्।
21 धनिकस्य मेजतः पतितैः खण्डैः भोजयितुम् इच्छन्तः श्वाः आगत्य तस्य व्रणान् लेहयन्ति स्म।
22 स याचकःमृतः; स्वर्गदूतैःअब्राहमस्य कोष्ठे नीतः; सःधनिकःअपि मृतःसन् दफनःअभवत्।
23 सःनरके पीडितःसन् नेत्राणि उत्थाप्य दूरतःअब्राहमं लाजरं च तस्य वक्षस्थले पश्यति।
24 ततःसःआक्रोशितवान्, "पिता अब्राहम, मयि दयां कुरु, लाजरं प्रेषयतु, यत् सः स्वस्य अङ्गुलीयाः अग्रभागं जले निमज्ज्य मम जिह्वाम् शीतलं करोतु। अहम् अस्मिन् ज्वालायां पीडितःअस्मि।
25 किन्तु अब्राहमः अवदत्, "पुत्र, स्मर्यतां यत् त्वं जीवने सद्वस्तूनि प्राप्तवान्, तथैव लाजरःअपि दुष्टवस्तूनि प्राप्तवान्।
26 एतस्य सर्वस्य अतिरिक्तं अस्माकं युष्माकं च मध्ये एकःमहान् अन्तरः निहितः अस्ति, येन ये इतः भवद्भ्यः गन्तुं इच्छन्ति ते न शक्नुवन्ति। न च ते अस्मान् गन्तुं शक्नुवन्ति, यत् ततःआगमिष्यति स्म।
27 तदा सःअवदत्, "अतःपिता, त्वं तं मम पितुःगृहं प्रेषयतु।
28 मम पञ्च भ्रातरः सन्ति; येन तेभ्यः साक्ष्यं दास्यति, येन ते अपि अस्मिन् यातनास्थाने न आगच्छन्ति।
29 अब्राहमः तं अवदत्, "तेषां मूसा भविष्यद्वादिना च सन्ति। तान् शृण्वन्तु।
30 सः अवदत्, हे पिता अब्राहम, किन्तु यदि कश्चित् मृतात् तेषां समीपं गच्छति तर्हि ते पश्चात्तापं करिष्यन्ति।
31 तदा सः तं अवदत्, "यदि ते मूसां भविष्यद्वादिनाम् च न शृण्वन्ति, मृतात् पुनरुत्थितःअपि ते न प्रत्ययिताःभविष्यन्ति।

अध्याय 17

1 तदा सःशिष्यान् अवदत्, " अपराधाः आगमिष्यन्ति किन्तु तस्य धिक्!
2 तस्य कण्ठे चक्कीशिला लम्बयित्वा समुद्रे क्षिप्य एतेषु लघुषु एकं अपमानं कर्तुं श्रेयस्करम्।
3 सावधानाःभवन्तु, यदि भवतःभ्राता भवतःअपराधं करोति तर्हि तं भर्त्सयतु। यदि च पश्चात्तापं करोति तर्हि तं क्षमस्व।
4 यदि सः भवतः विरुद्धं दिने सप्तवारं अपराधं करोति, दिने सप्तवारं च भवतः समीपं गत्वा, अहं पश्चात्तापं करोमि। त्वं तं क्षमिष्यसि।
5 प्रेरिताःप्रभुं अवदन्, "अस्माकं विश्वासं वर्धयतु।"
6 तदा प्रभुःअवदत्, " यदि युष्माकं सर्षपस्य कणिका इव विश्वासः स्यात् तर्हि यूयं वदिष्यथ यत्, "त्वं मूलेन उद्धृत्य समुद्रे रोपितःभव" इति। त्वां च आज्ञापयेत्।
7 किन्तु युष्माकं कः दासः कृष्यमाणः पशुभोजयति वा, सः क्षेत्रात् आगत्य क्षणान्तरे तं वदेत्, "गच्छ, भोजनार्थं उपविशतु?
8 न च तं वक्ष्यति, "यथा अहं भोजनं कर्तुं शक्नोमि, तावत् सज्जं कुरु, कटिबन्धं कृत्वा मम सेवां कुरु, यावत् अहं खादित्वा न पिबामि। पश्चात् त्वं खादसि पिबसि च?
9 किं सःतस्य सेवकस्य धन्यवादं ददाति यतःसःयत् आज्ञापितं तत् कृतवान्? अहं न त्रौ।

10 तथा यूयं यदा आज्ञापितं तत् सर्वं कृत्वा कथयतु, वयं
अलाभदासाःस्मः।
11 सःयरुशलेमनगरं गच्छन् सामरियागलीलयोःमध्ये गतः।
12 कस्मिंश्चित् ग्रामे प्रविश्य दूरं स्थिताः दश कुष्ठाः पुरुषाः तस्य
साक्षात्कारं कृतवन्तः।
13 ते स्वरान् उत्थाप्य अवदन्, हे गुरु, अस्मासु दयां कुरु।
14 स तान् दृष्ट्वा तान् अवदत्, " गच्छ याजकानाम् समक्षं दर्शयतु।"
अथ ते गच्छन्तःशुद्धाःअभवन्।
15 तेषु कश्चित् तं स्वस्थं दृष्ट्वा निवर्त्य उच्चैः स्वरेण परमेश्वरस्य
महिमाम् अकरोत्।
16 तस्य पादयोः मुखेन पतित्वा तस्मै धन्यवादं दत्तवान्, सः
सामरीदेशीयःआसीत्।
17 येशुः प्रत्युवाच, " किं दश शुद्धाः न अभवन्? किन्तु नव कुत्र
सन्ति ?
18 ये परमेश् वरस् य महिमां कर्तुम् प्रत्यागता; इमां परदेशीयं
विहाय न लब्धाः।
19 सःतं अवदत्, " उत्तिष्ठ, गच्छ, तव विश्वासःत्वां स्वस्थं कृतवान्।"
20 तदा सःफरीसीभिःपृष्टःयत् परमेश्वरस्य राज्यं कदा आगमिष्यति
इति, तदा सःतान् अवदत्, " ईश्वरस्य राज्यं निरीक्ष्य न आगच्छति।
21 न च वदिष्यन्ति, पश्यतु अत्र! अथवा, पश्य तत्र! यतः
परमेश्वरस्य राज्यम् युष्माकं अन्तःवर्तते।
22 ततः सः शिष्यान् अवदत्, " यदा युष्माकं मनुष्यपुत्रस्य एकं
दिवसं द्रष्टुम् इच्छसि, तदा दिवसाः आगमिष्यन्ति, तदा यूयं तत् न
द्रक्ष्यथ।"
23 ते युष्मान् वक्ष्यन्ति, अत्र पश्यतु। अथवा, तत्र पश्यतु: मा तान्
अनुसृत्य गच्छ, न च तान् अनुसृत्य।
24 यतःस्वर्गस्य अधःएकस्मात् भागात् प्रकाशमानःविद्युत् स्वर्गस्य
अधः अन्यभागं यावत् प्रकाशते। तथैव मनुष्यपुत्रः अपि स्वदिने
भविष्यति।
25 किन्तु प्रथमं सः बहु दुखं भोक्तुं अर्हति, अस्मात् वंशस्य च
तिरस्कृतःभवितुमर्हति।
26 यथा नोहस्य काले तथा मनुष्यपुत्रस्य काले अपि भविष्यति।
27 यावत् नोहः जहाजे प्रविश्य जलप्लावनम् आगत्य सर्वान्
नाशयति स्म, तावत् ते खादन्ति स्म, पिबन्ति स्म, पत्नीं विवाहयन्ति
स्म, विवाहं कुर्वन्ति स्म।
28 तथैव लोटस्य काले यथा आसीत्; ते खादन्ति स्म, पिबन्ति स्म,
क्रीतवन्त; विक्रीतवन्त; रोपन्ति स्म, निर्मितवन्त;
29 किन्तु यस्मिन् दिने लोटः सदोमतः निर्गतवान् तस्मिन् दिने
स्वर्गात् अग्निःगन्धकं च वर्षित्वा सर्वान् नाशितवान्।
30 यदा मनुष्यपुत्रः प्रकाशितः भविष्यति तस्मिन् दिने एवम् अपि
भविष्यति।
31 तस्मिन् दिने यःगृहे गृहे वसति, सःतम् अपहर्तुं मा अवतरतु, यः
क्षेत्रे स्थितःसःअपि तथैव न प्रत्यागच्छतु।
32 लूतस्य भार्यां स्मर्यताम्।
33 यःकश्चित् स्वप्राणान् उद्धारयितुम् इच्छति, सःतत् नष्टं करिष्यति;
यश्च प्राणान् नष्टं करिष्यति सःतत् रक्षति।
34 अहं युष्मान् वदामि, तस्याः रात्रौ एकस्मिन् शयने द्वौ पुरुषौ
भविष्यतः। एकःगृह्यते, अपरःअवशिष्यते।
35 द्वौ स्त्रियः मिलित्वा पिष्टौ भविष्यत; एकः गृह्णीयात्, अपरः
त्यज्यते।
36 क्षेत्रे द्वौ पुरुषौ भविष्यत; एकःगृह्णीयात्, अपरःत्यज्यते।
37 ते तं प्रत्युवाच, कुत्र भगवन्? सःतान् अवदत् , " यत्र शरीरं तत्र
तत्र गरुडाःसमागमिष्यन्ति।

अध्याय 18

1 सःतान् दृष्टान्तं उक्तवान् यत् मनुष्याःसर्वदा प्रार्थनां कुर्वन्तु, न तु
मूर्च्छिताःभवेयुः।
2 सः कथयति स्म, "एकस्मिन् नगरे एकः न्यायाधीशः आसीत्, यः
ईश्वरं न भयभीत; मनुष्यम् अपि न मन्यते स्म।
3 तस्मिन् नगरे एकः विधवा आसीत्; सा तस्य समीपम् आगत्य
अवदत्, "मम प्रतिद्वन्द्वस्य प्रतिकारं कुरु।"
4 सःकिञ्चित्कालं यावत् न इच्छन्, किन्तु पश्चात् सःमनसि अवदत्,
"यद्यपि अहं ईश्वरं न भयभीत; मनुष्यान् न पश्यामि।
5 तथापि एषा विधवा मां कष्टं करोति, तस्मात् अहं तस्याःप्रतिकारं
करिष्यामि, मा भूत् सा मां नित्यं आगमनेन मां क्लान्तं न करोति।
6 तदा प्रभुःअवदत्, " अन्यायिकःन्यायाधीशःकिं वदति इति शृणुत।"
7 किं परमेश् वरः स् वनिर्वाचितानाम् प्रतिशोधं न करिष्यति, ये
अहोरात्रौ तम् आह्वयन्ति, यद्यपि सःतेषां सह चिरं सहते?
8 अहं युष्मान् वदामि यत् सः तेषां शीघ्रं प्रतिकारं करिष्यति।
तथापि मनुष्यपुत्रःआगत्य किं पृथिव्यां विश्वासं प्राप्स्यति?
9 ये केषां मनसि धार्मिकाःइति विश्वासं कृत्वा परेषां अवज्ञां कुर्वन्ति,
तेभ्यःसःदृष्टान्तं उक्तवान्।
10 द्वौ पुरुषौ प्रार्थनां कर्तुं मन्दिरं गतवन्तौ। एकः फरीसी, अपरः
करग्राहकः।
11 स फरीसिनःस्थित्वा आत्मानम् एव प्रार्थितवान्, "देव, अहं त्वां
धन्यवादं ददामि यत् अहं अन्येषां जनानां इव, लुण्ठनकर्ता,
अन्यायी, व्यभिचारिण; अथवा अस्य करग्राहकस्य इव नास्मि।
12 अहं सप्ताहे द्विवारं उपवासं करोमि, मम सर्वस्वस्य दशमांशं
ददामि।
13 ततःदूरं स्थितःकरकर्त्ता स्वर्गं प्रति नेत्राणि यावत् उत्थापयितुं न
इच्छति स्म, किन्तु तस्य वक्षःप्रहारं कृत्वा अवदत्, "ईश्वरःमयि पापीं
प्रति दयां कुरु।"
14 अहं युष्मान् वदामि, अयं मनुष्यः अन्यस्य अपेक्षया धार्मिकः
भूत्वा स्वगृहं गत; यतः यः कश्चित् आत्मनः उच्चतां करोति सः
अवमानितःभविष्यति। यःविनयशीलःस उच्छ्रितःभविष्यति।
15 ते शिशवः अपि तस्य समीपम् आनयन्ति स्म यत् सः तान्
स्पृशति स्म, किन्तु तस्य शिष्याःतत् दृष्ट्वा तान् भर्त्सयन्ति स्म।
16 येशुः तान् स्वसमीपं आहूय अवदत्, " बालकाः मम समीपं
आगन्तुं अनुमन्यताम्, तान् मा निषेधयतु, यतःपरमेश् वरस् य राज्
यम् तादृशानाम् अस्ति।"
17 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः कश्चित् बालवत् परमेश् वरस् य
राज् यं न प्राप् यते, सःकथमपि तत्र न प्रविशति।
18 एकः शासकः तं पृष्टवान्, हे गुरु, अहं किं करिष्यामि
अनन्तजीवनं प्राप्नुयाम्?
19 येशुःतम् अवदत् , " किमर्थं मां भद्रं वदसि? न कश्चित् सद्भाव;
केवलं एकःअर्थात् ईश्वरः।
20 त्वं व्यभिचारं मा कुरु, मा वधं मा चोरणं मा कुरु, मिथ्यासाक्ष्यं
मा कुरु, पितरं मातरं च आदरं कुरु इति आज्ञां जानासि।
21 सःअवदत्, "एतानि सर्वाणि मया यौवनात् आरभ्य रक्षितानि।"
22 येशुः एतत् श्रुत्वा तम् अवदत् , " अपि तव एकमेव अभावः
अस्ति, यत् किमपि भवतः सर्वं विक्रीय निर्धनानाम् कृते वितरतु,
तर्हि स्वर्गे भवतःनिधिःभविष्यति, आगत्य मम अनुसरणं कुरुत।
23 तत् श्रुत्वा सः अतीव दुखितः अभवत्, यतः सः अतीव धनिकः
आसीत्।
24 येशुः अतीव दुखितःइति दृष्ट्वा अवदत्, " धनवन्तः परमेश्वरस्य
राज्ये कियत् कठिनतया प्रवेशं करिष्यन्ति!

25 धनिकस्य परमेश्वरस्य राज्ये प्रवेशात् उष्ट्रस्य सुईनेत्रेण गन्तुं सुकरं भवति।
26 तद् श्रुत्वा ते अवदन्, "तर्हि कःउद्धारं प्राप्नुयात्?"
27 सःअवदत्, " यत् मनुष्याणां कृते असम्भवं तत् परमेश् वरस् य कृते सम्भवम्।"
28 तदा पत्रुसः अवदत्, "पश्य, वयं सर्व्वं त्यक्त्वा त्वां अनुसृत्य गतवन्तः।"
29 ततःस तान् अवदत् , " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, परमेश् वरस् य राज् य कृते गृहं वा मातापितरौ वा भ्रातरौ वा भार्याम् वा बालकान् वा त्यक्तवान् कश् चित् कश् चित् न विद्यते।
30 अस्मिन् काले आगामिलोके च अनन्तजीवनं बहुविधं न प्राप्स्यति।
31 ततः सः द्वादशान् स्वसमीपं नीत्वा तान् अवदत् , वयं यरुशलेमनगरं गच्छाम; तदा मनुष्यपुत्रस्य विषये भविष्यद्वादिभिः यत् किमपि लिखितं तत् सर्वं सिद्धं भविष्यति।
32 सःअन्यजातीयानां हस्ते समर्पितःभविष्यति, उपहास; द्वेष; थूकः च भविष्यति।
33 ते तं ताडयिष्यन्ति, वधं च करिष्यन्ति, तृतीये दिने सः पुनरुत्थापितःभविष्यति।
34 ते एतानि कञ्चित् अपि न अवगच्छन्ति स्म, एतत् वचनं तेभ्यः निगूढम् आसीत्, उक्तं वचनं च न जानन्ति स्म।
35 यदा सः यरीहोनगरस्य समीपं गच्छति स्म, तदा कश्चन अन्धः मार्गे पार्श्वे उपविश्य याचनां कुर्वन् आसीत्।
36 जनसमूहस्य गमनं श्रुत्वा तस्य किमर्थम् इति पृष्टवान्।
37 तदा ते तं अवदन्, नासरतदेशीयःयेशुःगच्छति।
38 ततःसःक्रन्दितवान्, हे दाऊदस्य पुत्रःयेशु; मयि दयां कुरु।
39 ततः परं गताः तस्य शान्तिं धारयितुं भर्त्सयन्ति स्म, किन्तु सः अधिकं क्रन्दितवान्, हे दाऊदपुत्र, मयि दयां कुरु।
40 येशुःस्थित्वा तं स्वसमीपं आनेतुं आज्ञापयत्।
41 अब्रवीत्, अहं त्वां किं कर्तुम् इच्छसि? स उवाच हे भगवन्, अहं दृष्टिं प्राप्नुयाम्।
42 येशुः तम् अवदत् , " तव दृष्टिः गृहाण, तव विश्वासेन त्वां उद्धारितम्।"
43 तत्क्षणमेव सःदृष्टिम् आदाय परमेश्वरस्य महिमाम् अकुर्वन् तस्य अनुसरणं कृतवान्, तत् दृष्ट्वा सर्वे जनाःपरमेश्वरस्य स्तुतिं कृतवन्तः।

अध्याय 19

1 येशुःप्रविश्य यरीहोदेशं गतः।
2 पश्यतु, जक्कियसः नाम एकः पुरुषः आसीत्, यः करग्राहकानाम् प्रमुखःआसीत्, सःधनिकःआसीत्।
3 सः येशुं द्रष्टुं प्रयत्नं कृतवान् यत् सः कोऽस्ति; न च शक्तवान् पत्रिकायाःकृते, यतःसःअल्पकदम्बःआसीत्।
4 सः तं द्रष्टुं पुरतः धावित्वा तं द्रष्टुम् एकं सिकोमवृक्षम् आरुह्य गतः।
5 येशुःतत्र आगत्य तं दृष्ट्वा तम् अवदत् , " जक्कै, शीघ्रं अवतरतु। अद्य मया तव गृहे एव स्थातव्यम्।"
6 सःत्वरितम् अवतीर्य तं हर्षेण गृहीतवान्।
7 तत् दृष्ट्वा ते सर्वे गुञ्जन्ति स्म, "सःपापेन सह आतिथ्यं कर्तुं गतः।"
8 जक्कीयः स्थित्वा भगवन्तं अवदत्। पश्य भगवन् मम धनस्य अर्धभागं दीनेभ्यः ददामि; यदि च मया कस्मात् अपि मिथ्याआरोपेण किमपि गृहीतं तर्हि चतुर्गुणं पुनःस्थापयामि।
9 येशुः तम् अवदत् , अद्य अस्मिन् गृहे मोक्षः आगतः यतः सः अपि अब्राहमस् य पुत्रःअस्ति।
10 यतःमनुष्यपुत्रःनष्टं अन्वेष्टुं तारयितुं च आगतः।
11 येरुसलेमसमीपे सन् परमेश् वरस् य राज् यस् य सद्यः प्रादुर्भवेत् इति ते मन्मिन्वन्, तेन एतानि वचनानि श्रुत्वा सःदृष्टान्तं योजयित्वा उक्तवान्।
12 ततः सः अवदत्, " एकः आर्यजनः स्वस्य कृते राज्यं ग्रहीतुं प्रत्यागन्तुं च दूरदेशं गतः।
13 सः स्वदशदासान् आहूय दश पौण्डान् दत्त्वा तान् अवदत्, "यावत् अहं न आगमिष्यामि तावत् व्याप्ताःभवन्तु।"
14 किन्तु तस्य नागरिकाः तं द्वेष्टि तस्य पश्चात् सन्देशं प्रेषितवन्तः यत्, "अस्माकं उपरि अयं पुरुषःन भविष्यति।"
15 यदा सःराज्यं प्राप्य प्रत्यागतवान्, तदा सःएतान् दासान् आहूय येभ्यःधनं दत्तवान्, तेभ्यःआहूय आज्ञापितवान् यत् सःज्ञास्यति यत् प्रत्येकं जनःव्यापारेण कियत् लाभं प्राप्तवान्।
16 तदा प्रथमः आगत्य अवदत्, हे भगवन्, तव पौण्डे दश पौण्डाः प्राप्ताः।
17 स तम् अवदत् , हे भद्र दास , यतो हि तव अल्पे एव विश् वासः कृत; तस्मात् दशनगरेषु तव अधिकारःभव ।
18 द्वितीयः आगत्य अवदत्, हे भगवन्, तव पौण्डे पञ्च पौण्डाः प्राप्ताः।
19 स तम् एवम् अवदत् , "त्वम् अपि पञ्चनगरानां अधिपतिःभव।"
20 अपरः आगत्य अवदत्, हे प्रभो, पश्य, अत्र तव धनं यत् मया नपके निक्षिप्तम्।
21 अहं त्वां भयभीतः अभवम्, यतः त्वं तपस्वी असि, त्वं यत् न शयितवान् तत् उद्धृत्य यत् त्वया न रोपितं तत् लभसे।
22 स तमब्रवीत्, "हे दुष्टदास, तव मुखात् अहं त्वां न्यायं करिष्यामि।" त्वया ज्ञातं यत् अहं तपःपुरुष; यत् मया न स्थापितं तत् गृहीत्वा, यत् मया न रोपितं तत् च लब्धम्।
23 अथ त्वया मम धनं किमर्थं तटे न दत्तं यत् मम आगमनसमये सूदेन मम धनं प्रार्थयिष्यामि?
24 ततः सः स्थितान् अवदत् , "तस्मात् पौण्डं हृत्वा दश पौण्डान् यस्मै ददातु।"
25 (तथा ते तं अवदन्, भगवन्, तस्य दश पौण्डाःसन्ति।)
26 यतो अहं युष्मान् वदामि, यस्मै यस्य धनं वर्तते, तस्मै दास्यते; यस्य नास्ति तस्मादपि तस्य हृतं भविष्यति।
27 ये मम शत्रवःमम राजं कर्तुम् न इच्छन्ति, ते अत्र आनयन् मम पुरतःतान् हन्ति।
28 इत्युक्त्वा सःयरुशलेमम् आरुह्य पुरतःअगच्छत्।
29 यदा सः जैतुनपर्वते बेथफागे बेथानी च समीपं गत; तदा सः स्वशिष्यद्वयं प्रेषितवान्।
30 कथयत्, युष्माकं समीपस्थं ग्रामं गच्छतु। यस्मिन् युष्माकं प्रवेशसमये एकं गदशं बद्धं प्राप्स्यथ, यस्मिन् कश्चित् कदापि न उपविष्टःन आसीत्, तं मुक्तं कृत्वा अत्र आनयन्तु।
31 यदि कश्चित् युष्मान् पृच्छति, यूयं किमर्थं तं मुञ्चथ? एवं यूयं तं वदथ, यतःभगवतःतस्य आवश्यकता वर्तते।
32 प्रेषिताःते गत्वा यथा सःउक्तवान् तथा प्राप्नुवन्।
33 तेन गदशं विमोचयन्तौ तस्य स्वामिनःतान् अवदन्, यूयं किमर्थं गदशं मुञ्चन्ति?
34 ते अवदन्, भगवतःतस्य आवश्यकता वर्तते।
35 ते तं येशुसमीपं नीतवन्त; ते च गदस्य उपरि स्ववस्त्राणि निक्षिप्य येशुं तस्मिन् स्थापयन्ति स्म।
36 सःगच्छन् ते मार्गे स्ववस्त्राणि प्रसारितवन्तः।

37 तस्य समीपं गत्वा जैतुनपर्वतस्य अवरोहे अपि सर्वे शिष्यसमूहाः
दृष्टानां सर्वेषां पराक्रमाणां कृते उच्चैःस्वरेण परमेश्वरस्य स्तुतिं कर्तुं
प्रवृत्ताः
38 कथयन्, "प्रभोः नाम्ना यः राजा आगच्छति, सः धन्यः भवतु, स्वर्गे
शान्तिः परमात्मना च महिमा।
39 जनसमूहात् केचन फरीसिनः तम् अवदन्, "गुरु, तव शिष्यान्
भर्त्सय।"
40 ततःसःतान् अवदत् , " अहं युष्मान् वदामि यत् यदि एते शान्तिं
धारयिष्यन्ति तर्हि शिलाःसद्यःक्रन्दन्ति।"
41 समीपं गत्वा सःनगरं दृष्ट्वा रोदिति स्म।
42 सःकथयति स्म, " यदि त्वं अद्यत्वे अपि तव शान्तिस्य विषयान्
ज्ञातवान् स्यात्! किन्तु इदानीं तव नेत्रेभ्यःगुप्ताःसन्ति।
43 ते दिवसाःआगमिष्यन्ति यत् तव शत्रवःत्वां परितःखातं निक्षिप्य
त्वां परितःपरिवेष्टयिष्यन्ति, त्वां च सर्वतो रक्षिष्यन्ति।
44 त्वां भूमौ निधास्यति, तव सन्तानं च तव अन्तः। ते च त्वयि एकं
शिलां अन्यतमं न त्यक्ष्यन्ति; यतःत्वं तव आगमनसमयं न जानासि
स्म।
45 ततः सः मन्दिरं प्रविश्य तत्र विक्रेतारं क्रीतवान् च बहिः
निष्कासयितुं प्रवृत्तः।
46 तान् अवदत् , " मम गृहं प्रार्थनागृहम् इति लिखितम् अस्ति,
किन्तु यूयं तत् चोरगुहां कृतवन्तः।"
47 सःनित्यं मन्दिरे उपदिशति स्म। किन्तु प्रधानपुरोहिता; शास्त्रज्ञा;
प्रजाप्रमुखाःच तं नाशं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
48 तेषां किं कर्तव्यं न लब्धवान् यतः सर्वे जनाः तस्य श्रवणं प्रति
अतिशयेन सावधानाःआसन्।

अध्याय 20

1 एकस्मिन् दिने सःमन्दिरे जनान् उपदिशन् सुसमाचारं प्रचारयति
स्म, तदा मुख्ययाजकाः शास्त्रज्ञाः च प्राचीनैः सह तस्य समीपं
आगच्छन्ति स्म।
2 तं कथयतु, केन अधिकारेण त्वं एतानि कर्माणि करोषि? को वा
त्वाम् एतत् अधिकारं दत्तवान्?
3 सःतान् अवदत् , " अहम् अपि युष् माकं एकम् एव पृच्छामि;
तथा मम उत्तरं ददातु।
4 योहनस्य मज्जनं स्वर्गात् वा मनुष्याणां वा?
5 ते तु परस्परं वदन्, यदि वयं वदामः स्वर्गात्। सःवक्ष्यति, तर्हि
यूयं किमर्थं तस्य विश्वासं न कृतवन्तः?
6 किन्तु यदि वयं वदामः मनुष्याणां; सर्वे जनाः अस्मान् शिलापातं
करिष्यन्ति, यतः तेषां विश्वासः भवति यत् योहनः भविष्यद्वादिः
आसीत्।
7 तदा ते प्रत्युवाच, यत् कुतःइति ज्ञातुम् न शक्नुथ।
8 येशुःतान् अवदत् , अहं यूयं न वदामि यत् अहं केन अधिकारेण
एतानि कर्माणि करोमि।
9 ततः सः जनान् प्रति दृष्टान्तं वक्तुं प्रवृत्तः कश्चित् पुरुषः द्राक्षाक्षेत्रं
रोप्य कृषकाणां कृते विसृज्य चिरकालं यावत् दूरदेशं गतः।
10 ऋतौ सः द्राक्षाक्षेत्रस्य फलं दातुं कृषकाणां समीपं दासं
प्रेषितवान्, किन्तु कृषकाःतं ताडयित्वा शून्यं प्रेषितवन्तः।
11 पुनः सः अन्यं दासं प्रेषितवान्, ते तम् अपि ताडयन्तः लज्जया
प्रार्थयन्तःशून्यं प्रेषितवन्तः।
12 सः पुनः तृतीयं प्रेषितवान्, ते तं अपि क्षतिं कृत्वा बहिः
निष्कासितवन्तः।
13 अथ द्राक्षाक्षेत्रस्य स्वामी किं करिष्यामि? अहं मम प्रियं पुत्रं
प्रेषयिष्यामि, भवतु ते तं दृष्ट्वा आदरं करिष्यन्ति।
14 किन्तु कृषकाः तं दृष्ट्वा परस्परं कथयन्ति स्म, "एषः
उत्तराधिकारी अस्ति।
15 तेन तं द्राक्षाक्षेत्रात् बहिः निष्कास्य तं मारितवन्तः। अतः
द्राक्षाक्षेत्रस्य स्वामी तान् किं करिष्यति?
16 सःआगत्य एतान् कृषकान् नाश्य द्राक्षाक्षेत्रं परेभ्यःदास्यति। तत्
श्रुत्वा ते अवदन्, ईश्वरःन करोतु।
17 ततः सः तान् दृष्ट्वा अवदत्, " तर्हि किम् एतत् लिखितम्, "यत्
शिला निर्मातारःतिरस्कृतवन्त; सःएव कोणस्य शिरःअभवत्?
18 यः कश्चित् तस्मिन् शिलायां पतति, सः भग्नः भविष्यति; यस् य
उपरि पतति, तं चूर्णं पातयिष्यति।
19 तस्मिन् समये मुख्ययाजकाः शास्त्रज्ञाः च तस्य उपरि हस्तं
स्थापयितुं प्रयतन्ते स्म। ते जनान् भयभीताः अभवन्, यतः ते
ज्ञातवन्तःयत् सःतेषां विरुद्धं दृष्टान्तं उक्तवान्।
20 ते तं पश्यन्तःगुप्तचराःप्रेषितवन्त; ये तस्य वचनं गृह्णन्ति, येन ते
तं राज्यपालस्य अधिकारे, अधिकारे च समर्पयितुं शक्नुवन्ति।
21 ते तं पृष्टवन्त; हे गुरु, वयं जानीमः यत् त्वं सम्यक् वदसि,
उपदिशसि च, कस्यचित् व्यक्तिं न स्वीकुर्वसि, किन्तु ईश्वरस्य मार्गं
यथार्थतया उपदिशसि।
22 अस्माकं कृते कैसराय करं दातुं न्याय्यं वा न वा?
23 किन्तु सः तेषां धूर्ततां ज्ञात्वा तान् अवदत्, यूयं मां किमर्थं
परीक्षन्ते?
24 एकं धनं दर्शयतु। कस्य प्रतिबिम्बं, अधिलेखं च अस्ति ? ते
प्रत्युवाच, कैसरस्य।
25 ततःसःतान् अवदत् , " अतःकैसरस्य वस्तूनि कैसराय, परमेश्
वरस् य वस्तूनि च परमेश् वराय प्रयच्छत।
26 ते तस्य वचनं जनानां समक्षं ग्रहीतुं न शक्तवन्त; ते तस्य उत्तरं
दृष्ट्वा विस्मिताःभूत्वा निशब्दाःअभवन्।
27 ततः कश्चित् सदुकीयः तस्य समीपम् आगताः ये पुनरुत्थानम्
अङ्गीकुर्वन्ति। ते च तं पृष्टवन्तः
28 हे गुरु, मूसा अस्मान् लिखितवान्, "यदि कश्चित् भ्राता
भार्यायुक्तःम्रियते, सःअपत्यहीनःम्रियते, तर्हि तस्य भ्राता स्वपत्नीम्
आदाय भ्रातुःकृते बीजं उत्थापयेत्।"
29 अतःसप्त भ्रातरःआसन्, प्रथमःभार्यां गृहीत्वा अपत्यहीनःमृतः।
30 द्वितीयःतां भार्याम् आदाय निस्सन्ततिःमृतः।
31 तृतीयःतां गृहीतवान्; तथैव सप्ता अपि अपत्यं त्यक्त्वा मृताः।
32 अन्त्ये सा स्त्रियाःअपि मृता।
33 अतः पुनरुत्थाने तेषु कस्य पत्नी? सप्तभिः हि तां भार्याम्
आसीत्।
34 येशुःतान् अवदत् , " एतत् संसारस् य सन्तानाःविवाहं कुर्वन्ति,
विवाहे च दत्ताःभवन्ति।
35 ये तु तत्संसारं प्राप्तुं मृतात् पुनरुत्थानं च कर्तुं योग्याःगण्यन्ते, ते
विवाहं न कुर्वन्ति, विवाहे च न दीयन्ते।
36 ते पुनःन म्रियन्ते, यतःते स्वर्गदूतानां समाःसन्ति; पुनरुत्थानस्य
सन्तानाःसन्तःपरमेश्वरस्य सन्तानाःसन्ति।
37 मृताः पुनरुत्थापिताः सन् मूसा अपि गुल्मस्य समीपं दर्शितवान्
यदा सः प्रभुं अब्राहमस्य ईश्वर; इसहाकस्य परमेश् वर; याकूबस्य
च परमेश् वरःइति आह्वयति।
38 सः मृतानां परमेश्वरः नास्ति, किन्तु जीवानां परमेश्वर; यतः सर्वे
तस्य कृते जीवन्ति।
39 ततःकेचन शास्त्रज्ञाःप्रत्युवाच, "गुरु, त्वया साधु उक्तम्।"
40 ततःपरं ते तं किमपि प्रश्नं पृच्छितुं न साहसं कृतवन्तः।

41 ततःसःतान् अवदत्, " मसीहःदाऊदस्य पुत्रःइति कथं वदन्ति?
42 दाऊदः स्वयम् स्तोत्रग्रन्थे कथयति स्म, प्रभुः मम प्रभुं अवदत्, त्वं मम दक्षिणे उपविश।
43 यावत् अहं तव शत्रून् तव पादपाठं न करोमि।
44 अतःदाऊदःतं प्रभुःकथयति, तर्हि सःकथं तस्य पुत्र?
45 ततःसर्वेषां जनानां श्रोत्रे सःस्वशिष्यान् अवदत्।
46 ये शास्त्रज्ञाः दीर्घवस्त्राणि धारयितुम् इच्छन्ति, विपणौ अभिवादनं कर्तुम् इच्छन्ति, सभागृहेषु उच्चासनस्थानेषु, भोजेषु मुख्यकक्षेषु च सावधानाःभवन्तु।
47 ये विधवागृहाणि भक्षयन्ति, दीर्घकालं प्रार्थनां कुर्वन्ति, ते अधिकं दण्डं प्राप्नुयुः।

अध्याय 21

1 ततःसःउपरि पश्यन् धनिनःस्वदानं कोषे निक्षिपन्तःदृष्टवान्।
2 सःएकां दरिद्रां विधवाम् अपि द्वे द्वे खण्डे निक्षिपन्तीं दृष्टवान्।
3 सः अवदत्, " अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् एषा दरिद्रा विधवा सर्वेभ्यःअपेक्षया अधिकं निवेशं कृतवती।
4 एतेषां सर्वेषां प्रचुरतायां परमेश् वरस् य बलिदानेषु निक्षिप्ताः सन्ति, किन्तु सा स्वस्य अभावात् सर्वं जीवनं निक्षिप्तवती।
5 यथा केचन मन्दिरस्य विषये कथयन्ति स्म, तत् कथं सुशिलाभिः उपहारैःच अलङ्कृतम् अस्ति, तदा सःअवदत्।
6 एतानि यूयं पश्यथ, तानि दिनानि आगमिष्यन्ति येषु शिला एकः शिला अन्यस्य उपरि न अवशिष्यते, या न पातिता भविष्यति।
7 तदा ते तं पृष्टवन्त; हे गुरु, किन्तु एतानि कदा भविष्यन्ति? यदा एतानि सम्भवन्ति तदा किं चिह्नं भविष्यति?
8 तदा सः अवदत्, " भवन्तः सावधानाः भवन्तु यत् यूयं न वञ्चिताः भवेयुः यतःबहवःमम नाम्ना आगमिष्यन्ति, अहं ख्रीष्टःअस्मि। कालः समीपं गच्छति, अतःयूयं तेषां पश्चात् मा गच्छथ।
9 यदा युष्माकं युद्धानि कोलाहलानि च शृण्वन्ति तदा मा भयभीताः भवेयुः यतःप्रथमं एतानि भवितव्यानि। अन्त्यस्तु न तया।
10 ततः सः तान् अवदत्, " राष्ट्रं राष्ट्रं प्रति, राज्यं च राज्यं प्रति उत्तिष्ठति।
11 नानास्थानेषु महान् भूकम्पाः दुर्भिक्षाः व्याधिः च भविष्यन्ति। भयङ्करदृश्यानि च महालक्षणानि स्वर्गात् भविष्यन्ति।
12 किन्तु एतेषां सर्वेषां पुरतः ते युष्मान् उपरि हस्तं स्थापयित्वा युष्मान् अत्याचारं करिष्यन्ति, मम नामनिमित्तं राजानशासकानाम् समक्षं नीताःभवेयुः।
13 साक्ष्यार्थं युष्माकं समीपं गमिष्यति।
14 अतःयुष्माकं यत् उत्तरं दास्यति तत् पूर्वं न चिन्तयितुं हृदयेषु स्थापयतु।
15 अहं भवद्भ्यः मुखं प्रज्ञां च दास्यामि, यत् भवतः सर्वेऽपि प्रतिद्वन्द्विनःन प्रतिकारं कर्तुं न च शक्नुवन्ति।
16 मातापितृभिः भ्रातृभिः ज्ञातिभिः मित्रैःच युष्माकं द्रोहःकरिष्यतः युष्माकं केषाञ्चन वधं करिष्यन्ति।
17 मम नाम्ना युष्माकं सर्वैःमनुष्यैःद्वेष्यते।
18 किन्तु युष्माकं शिरसि केशाःअपि न नश्यन्ति।
19 धैर्येन स्वप्राणान् धारयतु।
20 यदा यूरुशलेमम् सेनाभिः परिवेष्टितं द्रक्ष्यथ तदा तस्य विनाशः समीपम् अस्ति इति ज्ञातव्यम्।
21 ततःये यहूदियादेशिनःपर्वतं प्रति पलायन्ते। तस्य मध्ये ये सन्ति ते बहिःगच्छन्तु; देशेषु ये सन्ति ते तत्र मा प्रविशन्तु।
22 एतानि प्रतिशोधदिनानि भवेयुः येन लिखितानि सर्वाणि पूर्णानि भवेयुः।
23 धिक् तेषु दिनेषु गर्भस्थाःदुग्धदातृणां च। यतःदेशे महतीं दुखं, अस्य प्रजानां उपरि क्रोधःच भविष्यति।
24 ते खड्गधारेण पतित्वा सर्वेषु राष्ट्रेषु बद्धाः गमिष्यन्ति, यरुशलेमञ्च अन्यजातीयैः पदाति भविष्यति, यावत् अन्यजातीयानां कालःन पूर्णःभविष्यति।
25 सूर्ये चन्द्रे च तारासु च चिह्नानि भविष्यन्ति। पृथिव्यां च राष्ट्राणां दुखं भ्रान्त्या; समुद्रःतरङ्गाःच गर्जन्तः
26 मनुष्याणां हृदयं भयात्, पृथिव्यां आगमिष्यमाणानि वस्तूनि पश्यन् च विफलाःभवन्ति, यतःस्वर्गस्य शक्तिःकम्पिता भविष्यति।
27 तदा ते मनुष्यपुत्रं मेघेन सामर्थ्येन महता महिमानेन च आगच्छन्तं द्रक्ष्यन्ति।
28 यदा एतानि सम्भवितुं आरभन्ते तदा उपरि पश्यन्तु, शिरः उत्थापयन्तु। यतःभवतःमोक्षःसमीपं गच्छति।
29 सःतान् दृष्टान्तम् अवदत्; पिप्पलीवृक्षं सर्वे वृक्षाःच पश्यन्तु;
30 यदा ते इदानीं प्रवहन्ति तदा यूयं पश्यथ, ज्ञास्यथ च यत् ग्रीष्मकालःसमीपःअस्ति।
31 तथा यूयं यदा एतानि घटितानि पश्यथ, तदा यूयं ज्ञातव्यं यत् परमेश्वरस्य राज्यं समीपम् अस्ति।
32 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावद् सर्व्वसिद्धा न भविष्यति तावत् एषा वंशजःन गमिष्यति।
33 द्यावापृथिवी च गमिष्यति, किन्तु मम वचनं न गमिष्यति।
34 युष्माकं हृदयं कदापि अतिशयेन, मद्येन, जीवनस्य चिन्ताभिःच अतिशयेन व्याप्तं न भवति, अतःसःदिवसःयुष्माकं उपरि अप्रमत्तः न आगमिष्यति।
35 सर्व्वपृथिव्यानिवासिनां सर्व्वेषां जालवत् आगमिष्यति।
36 अतः यूयं सावधानाः भूत्वा नित्यं प्रार्थयन्तु यत् एतेभ्यः सर्वेभ्यः घटनाभ्यःपलायितुं मनुष्यपुत्रस्य सम्मुखे स्थातुं च योग्याःभवेयुः।
37 दिवा सः मन्दिरे उपदेशं कुर्वन् आसीत्। रात्रौ सः निर्गत्य जैतुनपर्वते निवसति स्म।
38 सर्वे जनाः प्रातकाले तस्य श्रवणार्थं मन्दिरे तस्य समीपम् आगतवन्तः।

अध्याय 22

1 अखमीरस्य रोटिकायाः उत्सवः समीपं गत; यत् निस्तारपर्वः इति कथ्यते।
2 प्रधानयाजकाः शास्त्रज्ञाः च कथं तं मारयितुम् अन्विषन्। यतः ते जनान् भयभीताःआसन्।
3 ततःशैतानःइस्करियोतीनाम्ना यहूदायां प्रविशत्।
4 ततः सः गत्वा मुख्यपुरोहितैः सेनापतिभिः सह कथं तं द्रोहं कर्तुं शक्नोति इति संवादं कृतवान्।
5 ते प्रसन्नाःभूत्वा तस्मै धनं दातुं सन्धिं कृतवन्तः।
6 सः प्रतिज्ञां कृत्वा जनसमूहस्य अभावे तेषां समक्षं तं द्रोहं कर्तुं अवसरं अन्विषत्।
7 ततः अखमीरी रोटिकायाः दिवसः आगत; यदा निस्तारपर्वस्य वधः करणीयःआसीत्।
8 ततःसःपत्रुसःयोहनं च प्रेषितवान् यत्, " गत्वा अस्मान् निस्तारपर्वं सज्जीकरोतु, येन वयं खादामः।"
9 ते तम् अपृच्छन्, त्वं कुत्र इच्छसि यत् वयं सज्जीकुर्मः?
10 ततः सः तान् अवदत्, " पश्यत, यूयं नगरं प्रविश्य कश्चित् जलकुम्भं वहन् युष्मान् मिलति। तं अनुसृत्य यस्मिन् गृहे प्रविशति।

11 यूयं गृहस्थं वक्ष्यथ, गुरुःत्वां वदति, अतिथिगृहं कुत्र अस्ति यत्र
अहं मम शिष्यैःसह निस्तारपर्वं खादिष्यामि?
12 सः युष्मान् एकं विशालं ऊर्ध्वकक्षं दर्शयिष्यति, तत्र सज्जं
कुरुत।
13 ते गत्वा तस्य वचनं यथा उक्तं तथा प्राप्य निस्तारपर्वं
सज्जीकृतवन्तः।
14 समयःसमागता तदा सःद्वादशप्रेरितैःसह उपविष्टः।
15 सःतान् अवदत् , " अहं दुखं भोक्तुं पूर्वं युष् माभिःसह एतत्
निस्तारपर्वं खादितुम् इच्छामि।
16 अहं युष्मान् वदामि, यावत् परमेश् वरस् य राज्ये तत् पूर्णं न
भविष् यति तावत् अहं पुनःतस्य फलं न खादिष्यामि।
17 सः चषकं गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा अवदत्, " एतत् गृहीत्वा
परस्परं विभजन्तु।
18 अहं युष्मान् वदामि, यावत् ईश्वरस्य राज्यं न आगमिष्यति
तावत् अहं द्राक्षाफलं न पिबामि।
19 सः रोटिकां गृहीत्वा धन्यवादं दत्त्वा भङ्क्त्वा तेभ्यः दत्तवान्,
" एतत् मम शरीरं युष्माकं कृते दत्तं, मम स्मरणार्थं एतत् कुरुत।
20 तथैव भोजनानन्तरं प्याला अपि कथयति स्म, " अयं प्याला मम
रक्तेन नूतननियमःअस्ति, यःयुष्माकं कृते प्रक्षिप्तःअस्ति।"
21 किन्तु पश्य, यः मां द्रोहं करोति तस्य हस्तः मया सह मेजस्य
उपरि अस्ति।
22 मनुष्यपुत्रः यथा निश्चयः आसीत् तथा गच्छति, किन्तु यस्य
मनुष्यस्य द्रोहःभवति, तस्य धिक्!
23 ते परस्परं पृच्छितुं प्रवृत्ताः यत् तेषु कः एतत् कार्यं कर्तव्यम्
इति।
24 तेषु कःमहत्तमःगणनीयःइति कलहःअपि अभवत्।
25 सःतान् अवदत् , " अन्यजातीयराजाःतेषु प्रभुत्वं कुर्वन्ति; ये च
तेषु अधिकारं कुर्वन्ति ते हितकराःउच्यन्ते।
26 युष्माकं तु एवं न भविष्यथ, किन्तु युष्माकं मध्ये यः श्रेष्ठः सः
कनिष्ठःइव भवतु। यश्च प्रधानःस यथा सेवते।
27 भोज्य उपविष्टो वा सेवकेन किं महत्तरम्? किं न स भोजने
उपविष्टः? अहं तु युष्माकं मध्ये सेवक इव अस्मि।
28 यूयं ये मम प्रलोभनेषु मया सह तिष्ठन्ति।
29 अहं युष्माकं कृते राज्यं निरूपयामि यथा मम पिता मम कृते
नियुक्तवान्।
30 यूयं मम राज्ये मम मेजस्थाने खादित्वा पिबन्तु, इस्राएलस्य
द्वादशगोत्रेषु न्यायं कुर्वन्तःसिंहासनेषु उपविशन्ति।
31 ततःपरमेश् वरःअवदत् , " सिमोन; सिमोन; पश्य, शैतानःयुष्
माकं गोधूमवत् छानयितुं इच् छति।
32 किन्तु अहं भवतःकृते प्रार्थितवान् यत् भवतःविश्वासःन क्षीणः
भवति।
33 सः तं अवदत्, "प्रभो, अहं त्वया सह कारागारं मृत्युं च गन्तुं
सज्जःअस्मि।
34 तदा सः अवदत्, " पतर; अहं त्वां वदामि, अद्य कुक्कुटः न
क्रन्दति, ततःपूर्वं त्वं मां ज्ञातवान् इति त्रिवारं नकारयिष्यसि।"
35 तदा सःतान् अवदत् , " यदा मया युष्मान् पर्सं स्रपिं जूता च
विना प्रेषितं तदा युष्माकं किमपि अभावःआसीत्? ते च अवदन्,
किमपि न।
36 तदा सःतान् अवदत्, " अधुना यस्य पर्सःअस्ति, सःतत् गृह्णातु,
तथैव तस्य पट्टिकां च गृह्णातु, यस्य खड्गः नास्ति, सः स्ववस्त्रं
विक्रीय एकं क्रीणतु।
37 अहं युष्मान् वदामि, यत् लिखितं तत् अद्यापि मयि सिद्धं
भवितुमर्हति, "सःअपराधिनां मध्ये गणितः; यतः मम विषये विषयाः
समाप्ताःसन्ति।"
38 ते अवदन्, भगवन्, पश्य, अत्र द्वौ खड्गौ स्तः। सःतान् अवदत् ,
" पर्याप्तम्।"
39 सः निर्गत्य यथाविधि जैतुनपर्वतं गतः। तस्य शिष्याः अपि तस्य
अनुसरणं कृतवन्तः।
40 तत्र स्थित्वा सःतान् अवदत् , " प्रलोभने न प्रविश्य प्रार्थयन्तु।"
41 ततः सः तेभ्यः शिलापातस्य समीपं निवृत्तः जानुभ्यां न्यस्तः
प्रार्थितवान्।
42 प्रत्युवाच, हे पिता, यदि इच्छसि, तर्हि एतत् चषकं मतः
अपसारय, तथापि मम इच्छा न, अपितु तव इच्छा एव भवतु।
43 ततःस्वर्गात् एकःदूतःतस्मै बलं दत्तवान्।
44 सःपीडितःसन् अधिकतया प्रार्थितवान्, तस्य स्वेदः भूमौ पतन्तः
रक्तबिन्दवःइव आसीत्।
45 सः प्रार्थनातः उत्थाय शिष्याणां समीपम् आगत्य तान् दुखेन
सुप्तान् अपश्यत्।
46 तदा तान् अवदत्, यूयं किमर्थम् निद्रां कुर्वन्ति? उत्तिष्ठन्तु
प्रार्थयन्तु, मा भूत् प्रलोभने प्रविशथ।
47 यदा सः वदन् आसीत्, तदा जनसमूहः द्वादशानां मध्ये एकः
यहूदा नामकःतेषां पुरतःगत्वा येशुं चुम्बयितुं समीपं गतः।
48 येशुः तम् अवदत् , " यहूदा, किं त्वं मनुष्यपुत्रं चुम्बनेन द्रोहं
करोषि?
49 तस्य समीपस्थाःकिमनुवर्तमानं दृष्ट्वा तम् अवदन्, हे प्रभो, किं
वयं खड्गेन प्रहारं करिष्यामः?
50 तेषु एकः महापुरोहितस्य सेवकं प्रहृत्य तस्य दक्षिणकर्णं
छिनत्ति।
51 येशुःप्रत्युवाच, युष्माकं एतावता भोग्यताम्। तस्य कर्णं स्पृश्य तं
चिकित्सितवान्।
52 तदा येशुः तस्य समीपं आगतान् मुख्ययाजकान्, मन्दिरस्य
सेनापतिं, प्राचीनान् च अवदत्, " किं यूयं खड्गदण्डैः चोरस्य
विरुद्धं निर्गताः?
53 यदा अहं प्रतिदिनं युष्माभिःसह मन्दिरे आसम्, तदा यूयं मम
विरुद्धं हस्तं न प्रसारितवन्तः; किन्तु एषा भवतःसमयःअन्धकारस्य
च शक्तिः।
54 ततः ते तं गृहीत्वा महायाजकगृहं नीतवन्तः। पतरसः दूरतः
अनुसृत्य गतः।
55 तदा ते सभागारस्य मध्ये अग्निं प्रज्वाल्य एकत्र स्थापिताः; तदा
पत्रुसःतेषां मध्ये उपविष्टवान्।
56 किन्तु कश्चन दासी तं अग्निसमीपे उपविष्टं दृष्ट्वा तम्
आदरपूर्वकं दृष्ट्वा अवदत्, "अयं पुरुषःअपि तस्य समीपे आसीत्।"
57 तदा सःतं अङ्गीकृतवान्, हे नारी, अहं तं न जानामि।
58 किञ्चित्कालानन्तरं अन्यः तं दृष्ट्वा अवदत्, "त्वमपि तेषां मध्ये
असि।" तदा पत्रुसःअवदत्, "मनुष्य; अहं नास्मि।"
59 प्रायः एकघण्टायाः अनन्तरं अन्यः निश्चयेन उक्तवान्, "अयं
सत्यमेव तस्य सङ्गमे आसीत्, यतःसःगलीलदेशीयःअस्ति।"
60 तदा पत्रुसःअवदत्, "मनुष्य; अहं न जानामि यत् त्वं किं वदसि।"
सद्यःएव सःवदन् कुक्कुटःकूजति स्म।
61 ततः परमेश् वरः परिवृत्तः पतरसम् अपश्यत्। तदा पतरसः
भगवतः वचनं स्मरति स्म यत् सः तम् उक्तवान्, " कुक्कुटस्य
वाकात् पूर्वं त्वं मां त्रिवारं अङ्गीकुरु।"
62 ततःपत्रुसःबहिःगत्वा कटुतया रोदिति स्म।
63 येशुं धारयन्तःजनाःतं उपहासं कृत्वा तं प्रहारं कृतवन्तः।

64 तेन नेत्रे बद्ध्वा तस्य मुखं प्रहृत्य पृष्टवन्त; "भविष्यवाणीं कुरुत, कःत्वां प्रहारं कृतवान्?
65 अन्ये च बहूनि वचनानि तस्य विरुद्धं निन्दां कुर्वन्ति स्म।
66 अहन् एव प्रजा; मुख्यपुरोहिता; शास्त्रज्ञाः च समागत्य तं स्वसभायां नीतवन्तः।
67 किं त्वं ख्रीष्ट? अस्मान् ब्रूहि। सःतान् अवदत् , " यदि अहं युष्माकं वदामि तर्हि यूयं न विश् वास करिष् यन् ति।
68 यदि अहं युष्मान् अपि पृच्छामि तर्हि यूयं मां न उत्तरं ददसि, न च मां विमोचयथ।
69 इतः परं मनुष्यपुत्रः परमेश्वरस्य सामर्थ्यस्य दक्षिणभागे उपविशति।
70 तदा सर्वे अवदन्, किं त्वं परमेश् वरस् य पुत्रःअस् ति? सःतान् अवदत् , " अहम् इति यूयं वदथ।"
71 ते अवदन्, "अस्माकं किं साक्ष्यस्य आवश्यकता अस्ति? यतो हि वयं स्वयमेव तस्य मुखं श्रुतवन्तः।

अध्याय 23

1 तयोःसर्व्वःजनसमूहःउत्थाय तं पिलातुसस्य समीपं नीतवान्।
2 तदा ते तस्य उपरि आरोपं कर्तुम् आरब्धवन्त; "अस्माभिः अयं जनःराष्ट्रं विकृतं कुर्वन् कैसरं प्रति करं दातुं निषिद्धं च दृष्टवान्, सः स्वयमेव ख्रीष्टःराजा इति।
3 पिलातुःतं पृष्टवान्, "किं त्वं यहूदीनां राजा असि? स तं प्रत्युवाच, त्वं वदसि।
4 तदा पिलातुसःमुख्ययाजकान् जनान् च अवदत्, "अस्मिन् मनुष्ये दोषं न पश्यामि।"
5 तदा ते अधिकं क्रूराः अभवन्, "सः गलीलतः आरभ्य सर्वेषु यहूदीदेशेषु उपदिशन् जनान् प्रेरयति।"
6 पिलातुसः गलीलस्य विषये श्रुत्वा पृष्टवान् यत् सः पुरुषः गलीलदेशीयःअस्ति वा।
7 सः हेरोदस्य अधिकारक्षेत्रस्य इति ज्ञात्वा तं हेरोदस्य समीपं प्रेषितवान्, यःस्वयम् अपि तस्मिन् काले यरुशलेमनगरे आसीत्।
8 हेरोदः येशुं दृष्ट्वा अतिप्रसन्नःअभवत्, यतःसःदीर्घकालं यावत् तं द्रष्टुम् इच्छति स्म, यतःसःतस्य विषये बहुधा श्रुतवान्। सःच आशां कृतवान् यत् तेन कृतं किमपि चमत्कारं दृष्टवान् इति।
9 ततःसःतेन सह बहुभिःवचनैःप्रश्नं कृतवान्; किन्तु सःतस्मै किमपि न उत्तरितवान्।
10 तदा मुख्यपुरोहिताःशास्त्रज्ञाःच स्थित्वा तस्य उपरि प्रचण्डतया आरोपं कृतवन्तः।
11 हेरोदः स्वसैनिकैः सह तं व्यर्थं कृत्वा तं उपहासयित्वा सुन्दरं वस्त्रं धारयित्वा पुनःपिलातुसस्य समीपं प्रेषितवान्।
12 तस्मिन् एव दिने पिलातुसःहेरोदःच मित्रतां प्राप्तवन्तौ, यतःपूर्वं तयोःपरस्परं शत्रुता आसीत्।
13 पिलातुसःप्रधानपुरोहितान्, शासकान्, जनान् च समाहूय।
14 तान् अवदन्, यूयं जनान् विकृत्य इव मम समीपम् आनयथ, पश्यत, अहं युष्माकं पुरतः तं परीक्ष्य, येषु युष्माभिः आरोपितानि तानि स्पृशन् अस्मिन् पुरुषे कोऽपि दोषःन लब्धः।
15 न हेरोद; यतःअहं युष्मान् तस्य समीपं प्रेषितवान्। न च तस्य मृत्युयोग्यं किमपि न क्रियते।
16 अतःअहं तं दण्डयिष्यामि, मुञ्चिष्यामि च।
17 (अवश्यं हि भोज्ये तेभ्यःएकं विमोचयेत्)।
18 ते सद्यः क्रन्दन्ति स्म, "अयं पुरुषं दूरं कृत्वा बरब्बाम् अस्माकं कृते मुञ्चतु।
19 (सः कस्मिंश्चित् नगरे विद्रोहस्य कारणात्, वधस्य च कारणात् कारागारे निक्षिप्तः।)
20 पिलातुसःयेशुं विमोचयितुम् इच्छन् पुनःतान् अवदत्।
21 किन्तु ते क्रूसे क्रूसे क्रूसे स्थापयतु, क्रूसे स्थापयतु इति आक्रोशन्ति स्म।
22 सःतान् तृतीयवारं अवदत्, "किमर्थं किं दुष्कृतं कृतवान्? अहं तस्य मृत्योः कारणं न लब्ध; अतः अहं तं दण्डयिष्यामि, तं च विमोचयिष्यामि।
23 ते तु तत्क्षणमेव उच्चैः स्वरेण तस्य क्रूसे क्रूसे स्थापनं प्रार्थयन्ते स्म। तेषां प्रधानपुरोहितानाञ्च स्वराःप्रबलाःअभवन्।
24 पिलातुसःवाक्यं दत्तवान् यत् तेषां इष्टं यथा भवति।
25 ततो विद्रोहस्य वधस्य च कारणात् कारागारे क्षिप्तं तेषां कृते मुक्तवान्। किन्तु सःयेशुं तेषां इच्छानुसारं समर्पितवान्।
26 ते तं नीत्वा देशात् बहिःआगच्छन्तं एकं सिमोनं कुरेनियादेशीयं गृहीतवन्त; तस्य उपरि क्रूसं निधाय येशुना पश्चात् सः तत् वहितुं शक्नोति।
27 तदनन्तरं जनान् स्त्रियःच महासमुदायःतं शोचन्तःशोचन्ति स्म।
28 येशुः तान् प्रति मुखं कृत्वा अवदत्, हे यरुशलेम-कन्या; मम कृते मा रोदन्तु, किन्तु यूयं स्वसन्ततिषु च रोदन्तु।
29 पश्यत, ते दिवसाः आगच्छन्ति, येषु ते वक्ष्यन्ति, "धन्याः सन्ति वन्ध्या; ये गर्भाःकदापि न प्रसवन्ति, ये च कदाचिदपि न ददति स्म।"
30 तदा ते पर्वतान् वक्तुं आरभन्ते, "अस्माकं उपरि पतन्तु। पर्वतेभ्यःच, अस्मान् आच्छादयतु।
31 यदि ते हरितवृक्षे एतानि कुर्वन्ति तर्हि शुष्कवृक्षे किं भविष्यति?
32 अन्ये द्वे अपि दुष्कृतौ आस्ताम्, तेन सह वधार्थं नीतौ।
33 यदा ते कल्वारी इति स्थानं प्राप्य तत्र तं दुष्टान् च दक्षिणे अन्ये वामे च क्रूसे क्रूसे मारितवन्तः।
34 तदा यीशुः अवदत्, हे पिता, तान् क्षमस्व। ते हि किं कुर्वन्ति इति न जानन्ति। ते तस्य वस्त्रं विभज्य च चिट्ठीम् अकुर्वन्।
35 ततःप्रजाःपश्यन्तःस्थिताः तैःसह शासकाःअपि तं उपहासयन्ति स्म, "सः परान् तारितवान्; यदि सः परमेश् वरस् य चयनितः ख्रीष्टः अस्ति तर्हि सःआत्मनःउद्धारं करोतु।
36 सैनिकाःअपि तस्य समीपं आगत्य तं मर्करां दत्त्वा उपहासयन्ति स्म।
37 अब्रवीत्, "यदि त्वं यहूदीनां राजा असि तर्हि आत्मानं त्राहि।"
38 तस्य उपरि ग्रीकभाषायां, लैटिनभाषायां, हिब्रूभाषायां च अक्षरैः लिखितम् आसीत्, "एषःयहूदीनां राजा" इति।
39 लम्बितानां अपराधिनां कश्चित् तं निन्दितवान्, "यदि त्वं ख्रीष्टः असि तर्हि स्वं अस्मान् च त्राहि।"
40 किन्तु परःतं भर्त्सयित्वा अवदत्, "किं त्वं ईश्वरं न बिभेषि, यतः त्वं तस्मिन् एव दण्डे असि?
41 वयं च न्याय्यतया; यतःवयं कर्मणा यथायोग्यं फलं प्राप्नुम; किन्तु अयं मनुष्यःकिमपि दुष्कृतं न कृतवान्।
42 तदा सः येशुम् अवदत्, "प्रभो, यदा त्वं स्वराज्ये आगमिष्यसि तदा मां स्मर।"
43 येशुःतं अवदत् , " अहं त्वां सत्यं वदामि, अद्य त्वं मया सह स्वर्गे भविष्यसि।"
44 प्रायः षष्ठीसमये नवमघण्टापर्यन्तं सर्व्वपृथिव्याः अन्धकारः अभवत्।
45 सूर्यःअन्धकारमयःअभवत्, मन्दिरस्य आवरणं च मध्ये विदीर्णम् अभवत्।
46 येशुःउच्चैःक्रन्दन् अवदत्, हे पिता, अहं तव हस्ते मम आत्मानं समर्पयामि ।

47 शतसेनापतिः कृतं दृष्ट्वा ईश्वरस्य महिमाम् अकरोत्, "अयं निश्चयेन धर्मात्मा आसीत्।
48 ये जनाः तत् दर्शनं समागताः सर्वे तत्कृतं दृष्ट्वा स्वस्तनौ प्रहारं कृत्वा प्रत्यागतवन्तः।
49 तस्य सर्वाःपरिचिता; गलीलदेशात् तस्य अनुयायिनःस्त्रियःच दूरं स्थित्वा एतानि वस्तूनि पश्यन्तःआसन्।
50 तत्र योसेफःनाम एकःपुरुषःसल्लाहकारःआसीत्। सःसत्पुरुष; धार्मिकःच आसीत्।
51 (सःतेषां परामर्शं कर्म च न स्वीकृतवान्।) सःयहूदीनां नगरस्य अरिमाथियादेशीयः आसीत्, सः अपि परमेश्वरस्य राज्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन् आसीत्।
52 अयं मनुष्यःपिलातुसस्य समीपं गत्वा येशुना शरीरं याचितवान्।
53 ततःसःतम् अवतारयित्वा लिनेन वेष्टयित्वा शिलाखण्डे स्थापिते समाधौ निधाय यस्मिन् पूर्वं कदापि कोऽपि न स्थापितः।
54 तस्मिन् दिने सज्जता आसीत्, विश्रामदिवसःच समीपं गतः।
55 गलीलदेशात् तेन सह आगताः स्त्रियः अपि अनुसृत्य समाधिं तस्य शरीरं कथं स्थापितं च दृष्टवन्तः।
56 ततः ते पुनः आगत्य मसालान् लेपान् च सज्जीकृतवन्तः। आज्ञानुसारं विश्रामदिवसं विश्रामं कृतवान्।

अध्याय 24

1 सप्ताहस्य प्रथमदिने प्रातकाले ते स्वेन निर्मितं मसालान् अन्ये च केचन स्वैःसह आनयन्तःसमाधिस्थलम् आगतवन्तः।
2 तदा ते शिलायाः श्मशानात् उल्लिखिताम् अवाप्तवन्तः।
3 ते प्रविश्य प्रभोःयेशुना शरीरं न प्राप्नुवन्।
4 ततःपरं बहुविभ्रान्तौ पश्यन्तौ द्वौ पुरुषौ दीप्तवस्त्रधारिणौ तयोः पार्श्वे स्थितौ।
5 ते भयभीताः भूमौ मुखं प्रणम्य तान् अवदन्, यूयं मृतानां मध्ये जीवितान् किमर्थम् अन्विष्यथ?
6 सः अत्र नास्ति, किन्तु पुनरुत्थितः अस्ति, सः गलीलदेशे स्थित्वा युष्मान् कथितवान् इति स्मर्यताम्।
7 सः कथयति स्म, "मनुष्यपुत्रः पापिनः हस्ते समर्प्य क्रूसे क्रूसे स्थापनीय; तृतीये दिने पुनरुत्थानम्।"
8 ते तस्य वचनं स्मरन्।
9 श्मशानात् प्रत्यागत्य एतानि सर्वाणि एकादशान् शेषेभ्यः च कथितवान्।
10 मरियम मग्दलीनी, योआना, याकूबस्य माता मरियम; अन्याः स्त्रियः च तेषां सङ्गमे स्थिताः स्त्रियः प्रेरितान् प्रति एतत् कथयन्ति स्म।
11 तेषां वचनं व्यर्थकथा इव भासते स्म, न तु तेषु विश्वासं कृतवन्तः।
12 ततः पत्रुसः उत्थाय श्मशानं प्रति धावितवान्। नत्वा सःस्वयमेव स्थापितानि सनीवस्त्राणि दृष्ट्वा यत् घटितं तत् मनसि आश्चर्यचकितः सन् प्रस्थितवान्।
13 तस्मिन् दिने तयोः द्वौ यरुशलेमतः प्रायः षष्टिदूरे दूरे स्थितं इमाउसनामकं ग्रामं गतवन्तौ।
14 एतानि सर्वाणि घटनानि एकत्र कथयन्ति स्म।
15 तेन सह वार्तालापं कुर्वन्त; येशुः स्वयम् समीपं गत्वा तेषां सह गतः।
16 किन्तु तेषां नेत्राणि तं न ज्ञास्यन्ति इति स्थगितानि आसन्।
17 ततः सः तान् अवदत् , " यथा युष्माकं चरन् दुखितः च भवतः परस्परं कीदृशःसंवादःभवति?
18 तेषु कश्चित् क्लिओपास् नामकः तम् अवदत् , "किं त्वं यरुशलेमनगरे परदेशीयःअसि, किन्तु एतेषु दिनेषु तत्र घटमानानि घटनानि न ज्ञातवान्?
19 सः तान् अवदत् , " किं? ते तम् अवदन्, "नासरतवासी येशुविषये यः परमेश् वरस् य समक्षं सर्वजनानाञ्च समक्षे कर्मवचनेन च पराक्रमी भविष्यद्वादिःआसीत्।
20 प्रधानपुरोहितैःअस्माकं शासकैःच कथं तं मृत्युदण्डाय समर्प्य क्रूसे स्थापितं।
21 किन्तु वयं विश्वसितवन्तःयत् सःएव इस्राएलं मोचयितुम् अर्हति स्म, एतस्य सर्वस्य अतिरिक्तं अद्य एतेषां कार्याणां तृतीयदिनम् अस्ति।
22 अस्माकं सङ्घस्य काश्चन स्त्रियः अपि अस्मान् आश्चर्यचकिताः कृतवन्त; ये श्मशाने प्रातकाले आसन्।
23 यदा ते तस्य शरीरं न प्राप्नुवन्, तदा ते आगत्य, स्वर्गदूतानां दर्शनं अपि दृष्टवन्त; येषु सःजीवति इति।
24 अस्माभिः सह ये जनाः आसन्, तेषु केचन समाधिस्थलं गत्वा स्त्रियःयथा उक्तवन्त; तथैव तत् प्राप्नुवन्, किन्तु ते तं न दृष्टवन्तः।
25 ततःसःतान् अवदत्, हे मूर्खा; भविष्यद्वादिभिःयत् किमपि उक्तं तत् सर्वं विश्वासयितुं मन्दहृदयः।
26 ख्रीष्टःएतानि दुखानि भोक्तुं स्वमहिमायां प्रविष्टुं न अर्हति स्म?
27 मूसातः सर्व्वभविष्यद्वादिनाभ्यां च सर्वेषु शास्त्रेषु स्वविषयाणि तान् व्याख्यातवान्।
28 ते यत्र गतवन्तः तस्य ग्रामस्य समीपं गत्वा सः अग्रे गन्तुम् इव कृतवान्।
29 किन्तु ते तं बाध्यं कृतवन्त; "अस्माभिःसह तिष्ठ, यतःसायंकाल; दिवसःच दूरं व्यतीतः।" स च तेषां सह स्थातुं प्रविशत्।
30 तैःसह भोजने उपविश्य सः रोटिकां गृहीत्वा आशीर्वादं दत्त्वा भग्नं कृत्वा तेभ्यःदत्तवान्।
31 तेषां नेत्राणि उद्घाटितानि, ते तं ज्ञातवन्तः। स च तेषां दृष्ट्या अन्तर्धानं जातः।
32 ते परस्परं अवदन्, "सः मार्गे अस्माभिः सह वार्तालापं कुर्वन् शास्त्राणि उद्घाटयन् च अस्माकं अन्तःकिं न दहति स्म?
33 ते तस्मिन् एव समये उत्थाय यरुशलेमनगरं प्रत्यागत्य एकादश जनान् तेषां सह ये च समागतान् दृष्टवन्तः।
34 सः कथयति स्म, "प्रभुः खलु पुनरुत्थित; सिमोनस्य समक्षं प्रकटितःच।"
35 ते मार्गे किं किं कृतं, रोटिकां भङ्गेन कथं ज्ञातःइति च कथयन्ति स्म।
36 तेन एवं वदन् येशुः स्वयम् तेषां मध्ये स्थित्वा तान् अवदत् , " भवद्भ्यःशान्तिःभवतु।"
37 किन्तु ते भयभीताः भयभीताः च भूत्वा आत्मानं दृष्टवन्तः इति मन्यन्ते स्म।
38 ततः सः तान् अवदत्, यूयं किमर्थं व्याकुलाः? किमर्थं च भवतः हृदयेषु विचाराःउत्पद्यन्ते?
39 मम हस्तौ पादौ च पश्यतु, अहमेव, मां संगृह्य पश्यतु। यतःयूयं मां यथा पश्यन्ति तथा आत्मानःमांसं अस्थि च नास्ति।
40 इत्युक्त्वा सःतान् स्वहस्तौ पादौ च दर्शितवान्।
41 यदा ते हर्षेण विश्रामं न कुर्वन्त; तदा सः तान् अवदत्, " किं युष्मान् अत्र किमपि भोजनं विद्यते?"
42 ततस्तस्मै भृष्टमत्स्यस्य मधुपर्कस्य च एकं खण्डं दत्तवन्तः।
43 सःतत् गृहीत्वा तेषां पुरतःखादितवान्।

44 तदा सः तान् अवदत् , " एतानि वचनानि मया युष् मान् युष्
माभिःसह आस् ति, यत् मूसास् य नियमे, भविष्यद्वादिषु, स्तोत्रेषु च
लिखितानि सर्वाणि वचनानि पूर्णानि भवेयुः। मम विषये।
45 तेन शास्त्राणि अवगन्तुं तेन तेषां बुद्धिःउद्घाटिता।
46 तदा तान् अवदत् , "एवं लिखितम् अस्ति यत् ख्रीष्टःतृतीये दिने
मृतात् पुनरुत्थानं कर्तुं च एतादृशं दुःखं भोक्तुं अर्हति।
47 यरुशलेमतःआरभ्य सर्वेषु राष्ट्रेषु तस्य नाम्ना पश्चात्तापःपापक्षमा
च प्रचारितःभवेत्।
48 यूयं च एतेषां साक्षिणःसन्ति।
49 अहं मम पितुः प्रतिज्ञां युष्माकं प्रति प्रेषयामि, किन्तु यूयं
यरुशलेमनगरे यावत् ऊर्ध्वतः सामर्थ्यं न प्राप्नुथ तावत् यावत्
तिष्ठन्तु।
50 सःतान् बेथानीपर्यन्तं नीत्वा हस्तौ उत्थाप्य आशीर्वादं दत्तवान्।
51 यदा सः तान् आशीर्वादं ददाति स्म, तदा सः तेभ्यः विरक्तः सन्
स्वर्गे नीतः।
52 ततःते तं पूजयित्वा महता हर्षेण यरुशलेमनगरं प्रत्यागतवन्तः।
53 ते परमेश् वरस् य स्तुतिं कुर्वन्तःआशीर्वादं च कुर्वन्तःमन् दिरे
नित्यं आसन्। आमेन् ।

जॉन

अध्याय 1

1 आदौ वचनम् आसीत्, वचनं परमेश् वरस् य समीपे आसीत्, वचनं परमेश् वरस् य आसीत्।
2 आदौ परमेश् वरस् य अपि तथैव आसीत्।
3 सर्वाणि वस्तूनि तेन निर्मिता; तस्य विना च किमपि निर्मितं वस्तु न निर्मितम्।
4 तस्मिन् जीवनम् आसीत्; जीवनं च मनुष्याणां प्रकाशःआसीत्।
5 अन्धकारे च प्रकाशःप्रकाशते; अन्धकारश्च तत् न अवगच्छत्।
6 परमेश्वरात् प्रेषितःकश्चित् पुरुषःयोहनःआसीत्।
7 सःप्रकाशस्य साक्ष्यं दातुं साक्षीरूपेण आगत; येन सर्वे जनाःतस्य माध्यमेन विश्वासं कुर्वन्ति।
8 सःप्रकाशःन आसीत्, किन्तु तस्य प्रकाशस्य साक्ष्यं दातुं प्रेषितः।
9 स एव सच्चिदानन्दःप्रकाशः आसीत्, यःसंसारे आगच्छन्तःसर्वान् जनान् प्रकाशयति।
10 सःसंसारे आसीत्, जगत् तेन निर्मितम्, जगत् तं न जानाति स्म।
11 सःस्वसमीपम् आगत्य स्वजनाःतं न स्वीकृतवन्तः।
12 ये जनाः तं स्वीकृतवन्त; तेभ्यः परमेश् वरस् य पुत्राः भवितुम् अशक् ति।
13 ये न रक्तेन, न शरीरस्य इच्छाया; न मनुष्यस्य इच्छाया; किन्तु ईश्वरस्य।
14 ततः परं वचनं मांसं भूत्वा अस्माकं मध्ये निवसति स्म, तस्य महिमा, पितुःएकमात्रस्य महिमाम्, अनुग्रहेण सत्येन च परिपूर्णः।
15 योहनः तस्य विषये साक्ष्यं दत्त्वा आक्रोशितवान्, "यस्य विषये अहं उक्तवान्, "यःमम पश्चात् आगच्छति सःमम अपेक्षया श्रेष्ठ; यतः सःमम पूर्वम् आसीत्।"
16 तस्य पूर्णतायाःकारणात् वयं सर्वे अनुग्रहे अनुग्रहं प्राप्तवन्तः।
17 यतः व्यवस्था मूसाद्वारा दत्ता, किन्तु अनुग्रहः सत्यं च येशुमसीहेन प्राप्तम्।
18 कश्चित् कदापि ईश्वरं न दृष्टवान्; पितुःकोष्ठे स्थितःएकमात्रःपुत्रः तं कथितवान्।
19 यहूदिनः यरुशलेमतः याजकान् लेवीयान् च प्रेषितवन्त; "त्वं कोऽसि?"
20 सः स्वीकृतवान्, न च अङ्गीकृतवान्; किन्तु अहं ख्रीष्टः नास्मि इति स्वीकृतवान्।
21 तदा ते तं पृष्टवन्त; किं तर्हि? किं त्वं एलियाह? स च कथयति, अहं नास्मि। किं त्वं सःभविष्यद्वादि? स च प्रत्युवाच, न।
22 तदा ते तं अपृच्छन्, त्वं कोऽसि? येन अस्मान् प्रेषितान् प्रति उत्तरं दास्यामः। आत्मनःविषये किं वदसि ?
23 सः अवदत्, "अहं प्रान्तरे यशायाहः भविष्यद्वादिना उक्तवान्, भगवतःमार्गं ऋजुं कुरु" इति क्रन्दमानस्य वाणी अस्मि।
24 ये प्रेषिताःते फरीसिनःआसन्।
25 तदा ते तं पृष्टवन्त; "तर्हि यदि त्वं ख्रीष्ट; एलियाह; भविष्यद्वादिः वा न असि, तर्हि त्वं किमर्थं मज्जनं करोषि?
26 योहनःतान् प्रत्युवाच, अहं जलेन मज्जनं करोमि, किन्तु युष्माकं मध्ये एकःस्थितःअस्ति, यम् यूयं न जानथ।
27 स एव मम पश्चात् आगच्छन् मम पुरतः श्रेष्ठ; यस्य जूतस्य पट्टिकां विमोचयितुं न अर्हति।
28 एतानि योर्दननद्याः परे बेथाबरानगरे यत्र योहनः मज्जनं कुर्वन् आसीत्।
29 परदिने योहनःयेशुं स्वसमीपं गच्छन्तं दृष्ट्वा कथयति स्म, पश्य परमेश्वरस्य मेषशावक; यःजगतःपापं हरति।
30 अयं यस्य विषये अहं अवदम्, "मम पश्चात् कश्चित् मत्तः श्रेष्ठः पुरुषःआगच्छति, यतःसःमम पुरतःआसीत्।"
31 अहं तं न जानामि स्म, किन्तु सः इस्राएलस्य समक्षं प्रकटितः भवेत्, अतःअहं जलेन मज्जनं कुर्वन् आगतः।
32 ततः योहनः साक्ष्यं दत्तवान्, "मया आत्मानं स्वर्गात् कपोत इव अवतरन्तं दृष्टवान्, सःतस्य उपरि निवसति।
33 अहं तं न जानामि किन्तु यःमां जलेन मज्जनार्थं प्रेषितवान् सःमां अवदत्, यस्य उपरि आत्मानं अवतरन्तं तस्य उपरि स्थितं च द्रक्ष्यसि, स एव पवित्रात्मनःमज्जनं करोति।
34 अहं दृष्टवान्, साक्ष्यं च दत्तवान् यत् एषःपरमेश्वरस्य पुत्रःअस्ति।
35 परदिने योहनःशिष्यद्वयं च स्थितवान्।
36 येशुं गच्छन्तं दृष्ट्वा सः अवदत्, "पश् च परमेश् वरस् य मेषशावक!
37 ततःशिष्यद्वयं तस्य वचनं श्रुत्वा येशुना अनुसृत्य गतवन्तौ।
38 तदा येशुःव्यावृत्त्य तान् अनुवर्तमानान् दृष्ट्वा तान् अवदत्, यूयं किं अन्विष्यथ? ते तम् अवदन्, हे रब्बी, (इति अर्थ; "गुरु" इति अर्थ; त्वं कुत्र निवससि?
39 सः तान् अवदत् , " आगच्छतु पश्यतु।" ते आगत्य तस्य निवसतिं दृष्ट्वा तस्मिन् दिने तस्य समीपे निवसन्ति स्म, यतः प्रायः दशमघण्टा आसीत्।
40 ययोः योहनस्य वचनं श्रुत्वा तस्य पश्चात् गतवन्तौ, तेषु एकः सिमोनपत्रुसस्य भ्राता अन्द्रियःआसीत्।
41 सः प्रथमं स्वभ्रातरं शिमोनं प्राप्य तं कथयति स्म, "मसीहं वयं प्राप्नुम; यस्य अर्थःख्रीष्टःइति।
42 सःतं येशुसमीपम् आनयत्। येशुःतं दृष्ट्वा अवदत्, " त्वं योनास् य पुत्रःशिमोनःअसि। "
43 परदिने येशुःगलीलदेशं गन्तुम् इच्छति स्म, फिलिप्पं च प्राप्य तम् अवदत् , " मम अनुसृत्य गच्छतु।"
44 अण्ड्रयू-पीतरयोःबेत्सैदा-नगरस्य फिलिप्पुसःआसीत् ।
45 फिलिपः नथनेलं प्राप्य तम् अवदत् , "यस्य विषये मूसाः व्यवस्थायां भविष्यद्वादिभिः च लिखितवन्त; तस्य विषये वयं योसेफस्य पुत्रःनासरतदेशीयःयेशुःप्राप्नुमः।
46 तदा नथनीलः तं अवदत्, "नसरतदेशात् किमपि उत्तमं वस्तु निर्गन्तुं शक्नोति वा? फिलिपःतम् अवदत् , "आगच्छ पश्यतु।"
47 येशुः नथनेलं तस्य समीपं गच्छन्तं दृष्ट्वा तस्य विषये अवदत्, " पश्यतु खलु एकःइस्राएली, यस्मिन् कोऽपि कपटःनास्ति!
48 नथनीलः तं प्राह, त्वं मां कुतः जानासि? येशुः प्रत्युवाच , " पिप्पलीवृक्षस्य अधः स्थित्वा फिलिप्पुः त्वां आहूय पूर्वं अहं त्वां दृष्टवान्।
49 नथनेलः प्रत्युवाच, "गुरु, त्वं परमेश् वरस् य पुत्रः असि। त्वं इस्राएलस्य राजा असि।
50 येशुःतं प्रत्युवाच, यस्मात् अहं त्वां पिप्पलीवृक्षस्य अधःदृष्टवान् इति उक्तवान्, किं त्वं विश्वासं करोषि? एतेभ्यः महत्तराणि वस्तूनि द्रक्ष्यसि।
51 ततः सःतं अवदत्, "अहं युष्मान् सत्यं वदामि, इतःपरं भवन्तः स्वर्गं मुक्तं द्रक्ष्यथ, परमेश्वरस्य दूतान् मनुष्यपुत्रस्य उपरि आरोहन्तः अवतरन्तःच द्रक्ष्यथ।

अध्याय 2

1 तृतीये दिने गलीलदेशस्य कानानगरे विवाहः अभवत्। येशुना माता तत्र आसीत्।
2 येशुःशिष्याःच विवाहाय आहूताः।

3 तेषां मद्यस्य अभावे येशुमाता तम् अवदत् , "तेषां मद्यं नास्ति।"
4 येशुः तां प्राह, हे नारी, त्वया सह मम किं सम्बन्धः? मम समयः अद्यापि न आगतः।
5 तस्य माता दासान् अवदत् , "सःयुष्मान् यत् किमपि वदति तत् कुरु।"
6 तत्र यहूदीनां शुद्धिकरणप्रकारेण षट् पाषाणकुम्भाः स्थापिताः आसन्, येषु प्रत्येकं द्वौ वा त्रीणि वा चीराणि सन्ति।
7 येशुः तान् अवदत् , " कुम्भान् जलेन पूरयन्तु। ते च तान् व्याघ्रं यावत् पूरयन्ति स्म।
8 ततः सः तान् अवदत् , " अधुना बहिः आकृष्य भोजस्य राज्यपालस्य समीपं नयतु।" ते च तत् उद्धृतवन्तः।
9 यदा पर्व-अधिपतिः मद्यनिर्मितं जलं आस्वादयित्वा तत् कुतः आगतं इति न जानाति स्म, किन्तु जलं कर्षन्तःसेवकाःज्ञातवन्तः।
10 तम् अवदत् , "आदौ प्रत्येकं जनःउत्तमं मद्यं प्रयच्छति। यदा मनुष्याः सुदृढं पिबन्ति तदा दुष्टतरं किन्तु त्वया अद्यावधि सुमद्यं रक्षितम्।
11 येशुः गालीलदेशस्य कानानगरे चमत्कारस्य आरम्भं कृतवान्, स्वस्य महिमां च प्रकटितवान्। तस्य शिष्याः तस्मिन् विश्वासं कृतवन्तः।
12 तदनन्तरं सःमाता च भ्रातरःशिष्याःच कफरनहूमनगरं गतः।
13 यहूदिनःनिस्तारपर्वःसमीपं गत; तदा यीशुःयरुशलेमनगरं गतः।
14 मन्दिरे गोषां मेषकपोतानां च विक्रयणं कुर्वन्तः धनान्तरकान् च उपविष्टान् प्राप्नुवन्।
15 सः लघुरज्जुभिः प्रहारं कृत्वा सर्वान् मेषान् वृषान् च मन्दिरात् बहिः निष्कासितवान्। परिवर्तकानां धनं च पातयित्वा मेजं पातितवान्;
16 कपोतविक्रेतान् उक्तवान्, एतानि वस्तूनि इतःनयतु। मम पितुः गृहं मालगृहं मा कुरु।
17 तस्य शिष्याःस्मरन् यत्, "तव गृहस्य उत्साहःमां खादितवान्।"
18 तदा यहूदिनःतं प्रत्युवाच, "त्वम् एतानि कर्माणि कुर्वन् अस्मासु किं चिह्नं दर्शयसि?
19 येशुः तान् अवदत् , " एतत् मन्दिरं नाशयन्तु, अहं च त्रिदिनेषु तम् उत्थापयिष् यामि।
20 तदा यहूदिनः अवदन्, षट्चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् एतत् मन्दिरं निर्मितम् आसीत्, किं त्वं त्रिदिनेषु एतत् मन्दिरं स्थापयिष्यसि?
21 किन्तु सःस्वशरीरस्य मन्दिरस्य विषये अवदत्।
22 तदा सःमृतात् पुनरुत्थापितःतदा तस्य शिष्याःस्मरन् यत् तेभ्यः एतत् उक्तवान्। ते शास्त्रं येशुना उक्तं वचनं च विश्वासं कृतवन्तः।
23 यदा सः निस्तारपर्वणि यरुशलेमनगरे आसीत् तदा तस्य कृतानि चमत्काराणि दृष्ट्वा बहवःतस्य नाम्ना विश्वासं कृतवन्तः।
24 येशुःसर्वान् जनान् ज्ञात्वा तेषु स्वं न समर्पितवान्।
25 मनुष्यस्य विषये साक्ष्यं दातुं न प्रयोजनम्, यतःसःमनुष्ये किम् अस्ति तत् जानाति स्म।

अध्याय 3

1 तत्र फरीसीनां निकोदेमसःनाम यहूदीनां अधिपतिःआसीत्।
2 सःरात्रौ येशुं समीपम् आगत्य तं अवदत्, "गुरु, वयं जानीमःयत् त्वं परमेश्वरात् आगतःगुरुःअसि, यतःत्वं यत् चमत्कारं करोषि तत् कोऽपि कश्चित् कर्तुं न शक्नोति, यावत् परमेश् वरःतस्य समीपे न भवति।
3 येशुःतं प्रत्युवाच, अहं त्वां सत्यं वदामि, यावत् मनुष्यःपुनर्जन्म न प्राप्स्यति तावत् सःपरमेश् वरस् य राज् यम् अस् ति।
4 निकोदेमसःतम् अब्रवीत्, मनुष्यः वृद्धः सन् कथं जन्म प्राप्नुयात्? किं सःद्वितीयवारं मातुःगर्भे प्रविश्य जन्म प्राप्नुयात्?
5 येशुः प्रत्युवाच, अहं त्वां सत्यं वदामि, यावत् मनुष्यः जलात् आत्माना च न जातःतावत् सःपरमेश्वरस्य राज्यं प्रविष्टुं न शक्नोति।
6 मांसाद् यद् जायते तत् मांसम्; यच्चात्मना जायते तत् आत्मा।
7 मया त्वां उक्तं यत् युष्माकं पुनर्जन्मं भवितुमर्हति।
8 वायुःयत्र इच्छति तत्र प्रवहति, त्वं तस्य शब्दं शृणोषि, किन्तु कुतः आगच्छति कुत्र गच्छति इति न ज्ञातुं शक्नोषि।
9 निकोदेमसःतं प्रत्युवाच, एतानि कथं भवितुमर्हन्ति?
10 येशुः तम् अवदत् , " किं त्वं इस्राएलस् य स्वामी असि, किन्तु एतानि न जानासि?"
11 अहं भवन्तं सत्यं वदामि, वयं यत् ज्ञातवन्तःतत् वदामः; दृष्टं च साक्ष्यं दद्मः। यूयं च अस्माकं साक्ष्यं न प्राप्नुथ।
12 यदि मया युष्मान् पार्थिवविषयाणि कथितानि, यूयं न विश्वसिष्यथ, तर्हि यदि अहं युष्मान् स्वर्गीयविषयान् वदामि तर्हि यूयं कथं विश्वासं करिष्यथ?
13 कश्चित् स्वर्गारोहणं न गत; केवलं स्वर्गात् अवतरित; स्वर्गे स्थितः मनुष्यपुत्रःएव।
14 यथा मूसा प्रान्तरे सर्पम् उत्थापितवान्, तथैव मनुष्यपुत्रः उत्थापितःभवेत्।
15 यः कश्चित् तस्मिन् विश्वासं करोति सः न विनश्यति, किन्तु अनन्तजीवनं प्राप्नुयात्।
16 यतःपरमेश्वरःसंसारं प्रति एतावत् प्रेम्णा स् व एकपुत्रं दत्तवान्, येन यः कश्चित् तस्मिन् विश् वासं करोति, सः न नश्यति, अपितु अनन् तजीवनं प्राप्नुयात्।
17 यतःपरमेश् वरःस् वपुत्रं संसारे दण्डं दातुं न प्रेषितवान्; किन्तु तस्य माध्यमेन जगत् उद्धारं प्राप्नुयात्।
18 यः तस्मिन् विश्वासं करोति सः दण्डितः न भवति, किन्तु यः न विश्वसिति सः पूर्वमेव दण्डितः अस्ति, यतः सः परमेश् वरस् य एकमात्रपुत्रस् य नाम्नःन विश् वासं कृतवान्।
19 एषः एव दोषः यत् प्रकाशः जगति आगत; मनुष्याः प्रकाशस्य अपेक्षया अन्धकारं प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, यतः तेषां कर्म दुष्टम् आसीत्।
20 यः कश्चित् दुष्कृतं करोति, सः प्रकाशं द्वेष्टि, प्रकाशं च न आगच्छति, मा भूत् तस्य कर्माणि निन्दितानि भवेयुः।
21 किन्तु यःसत्यं करोति सःप्रकाशस्य समीपं आगच्छति, येन तस्य कर्म परमेश्वरेण कृतं इति प्रकटितं भवति।
22 तदनन्तरं येशुः शिष्यैः सह यहूदियादेशम् आगतवान्। तत्रैव तैः सह स्थित्वा मज्जनं कृतवान्।
23 योहनःअपि सलीमस्य समीपे एनोन्नगरे मज्जनं कुर्वन् आसीत् यतःतत्र बहु जलं आसीत्, ततःते आगत्य मज्जनं कृतवन्तः।
24 यतःयोहनःअद्यापि कारागारे न निक्षिप्तः।
25 ततःयोहनस्य केषाञ्चन शिष्याणां यहूदीनां च मध्ये शुद्धिविषये प्रश्नःउत्पन्नः।
26 ते योहनस्य समीपं गत्वा तम् अवदन्, हे रब्बी, यः त्वया सह यरदननद्याःपरे आसीत्, यस्य साक्ष्यं दत्तवान्, सःपश्यतु, सःमज्जनं करोति, सर्वे जनाःतस्य समीपं आगच्छन्ति।
27 योहनः प्रत्युवाच, मनुष्यः स् वर्गात् न दत्तं चेत् किमपि न प्राप्नुयात्।
28 यूयं मम साक्ष्यं वदथ यत् अहं ख्रीष्टःनास्मि किन्तु तस्य पुरतः प्रेषितः।

29 यस्य वधूः अस्ति सः वरः एव, किन्तु वरस्य मित्रं यः स्थित्वा तं शृणोति, सःवरस्य वाणीयाःकारणात् बहु आनन्दं प्राप्नोति, अतःमम आनन्दःपूर्णःअभवत्।
30 सःवर्धयितुं अर्हति, अहं तु न्यूनःभवितुम् अर्हति।
31 यःऊर्ध्वतःआगच्छति सःसर्वेभ्यःउपरि अस्ति, पृथिव्याःपृथिव्याः पृथिव्याः विषये वदति, यः स्वर्गात् आगच्छति सः सर्वेभ्यः उपरि अस्ति।
32 सः यत् दृष्टवान् श्रुतवान् च तत् साक्ष्यं ददाति। कश्चित् तस्य साक्ष्यं न गृह्णाति।
33 यःस्वसाक्ष्यं स्वीकृतवान् सःस्वस्य मुद्रणं कृतवान् यत् परमेश्वरः सत्यःअस्ति।
34 यतो परमेश्वरःप्रेषितःसःपरमेश्वरस्य वचनं वदति, यतःपरमेश्वरः तस्मै आत्मानं परिमाणेन न ददाति।
35 पिता पुत्रं प्रेम्णा सर्वं स्वहस्ते समर्पितवान्।
36 यःपुत्रे विश्वासं करोति तस्य अनन्तजीवनं भवति, यःपुत्रे विश्वासं न करोति सःजीवनं न पश्यति। किन्तु परमेश्वरस्य क्रोधःतस्य उपरि तिष्ठति।

अध्याय 4

1 येशुःयोहनात् अधिकशिष्यान् निर्माय मज्जितवान् इति फरीसिनः कथं श्रुतवन्त; तदा प्रभुःज्ञातवान्।
2 (यद्यपि येशुः स्वयम् न मज्जितवान्, किन्तु स्वशिष्यान् मज्जितवान्।
3 सःयहूदियादेशं त्यक्त्वा पुनःगालीलदेशं प्रस्थितवान्।
4 तस्य सामरियामार्गेण गन्तव्यम्।
5 ततः सः सामरियादेशस्य एकं नगरं गतः यत् याकूबः स्वपुत्राय योसेफं दत्तवान् तस्य समीपे सकारःइति नगरम् आगतवान्।
6 याकूबस्य कूपः तत्र आसीत्। येशुः स्वयात्रायाः श्रान्तः सन् कूपस्य उपरि एवम् उपविष्टवान्।
7 तत्र एकया सामरियादेशीया जलं कर्षितुं आगता, येशुः ताम् अवदत्, " मम पिबितुं ददातु।"
8 (तस्य शिष्याःभोजनं क्रेतुं नगरं गतवन्तः।)
9 तदा सा सामरियादेशीया तम् अवदत् , "कथं त्वं यहूदिनः सन् मयि सामरियादेशीया मयि पिबं याचसे? यतः यहूदीनां सामरीभिः सह कोऽपि व्यवहारःनास्ति।
10 येशुः तां प्रत्युवाच, " यदि त्वं परमेश् वरस् य वरदानं ज्ञास्यसि, यःत्वां कथयति, मां पिबन् देहि, सःकोऽस्ति। त्वं तं याचसे स्म, सःच त्वां जीवजलं दास्यति स्म।
11 सा तम् अब्रवीत्, "भो, भवतः किमपि आकर्षितुं नास्ति, कूपः अपि गभीरःअस्ति, तर्हि भवतःजीवनजलं कुतःप्राप्तम्?
12 किं त्वं अस्माकं पितुःयाकूबात् महत्तर; यःअस्मान् कूपं दत्तवान्, तस्मात् सःस्वसन्ततिः पशवःच पिबति स्म?
13 येशुः तां प्रत्युवाच, यः कश्चित् एतत् जलं पिबति, सः पुनः तृष्णां प्राप्स्यति।
14 किन्तु यः कश्चित् मया दत्तं जलं पिबति, सः कदापि तृष्णां न करिष्यति। किन्तु अहं यत् जलं तस्मै दास्यामि, तत् तस्मिन् अनन्तजीवने उत्पद्यमानं जलकूपं भविष्यति।
15 सा स्त्रिया तम् अवदत्, "भो, एतत् जलं मम कृते ददातु, येन अहं तृष्णां न करोमि, न च अत्र आकर्षयितुं आगच्छामि।"
16 येशुःतां अवदत् , " गच्छ पतिं आहूय अत्र आगच्छ।"
17 सा स्त्रिया प्रत्युवाच, मम पतिःनास्ति। येशुःतां अवदत् , " भवता सम्यक् उक्तं यत्, मम पतिःनास्ति।
18 तव पञ्च पतयःअभवन्; यश्च तव इदानीं वर्तते सःतव पतिःनास्ति, तस्मिन् त्वं सत्यं उक्तवान्।
19 सा स्त्रिया तम् अवदत्, "भो, अहं ज्ञायते यत् त्वं भविष्यद्वादिः असि।"
20 अस्माकं पितरः अस्मिन् पर्वते पूजयन्ति स्म; यूयं वदथ यरुशलेमनगरे यत्र मनुष्यैःआराधना कर्तव्या।
21 येशुः ताम् अवदत् , "मम विश्वासं कुरुत, सः समयः आगच्छति यदा यूयं न अस्मिन् पर्वते न यरुशलेमनगरे पितुः आराधना करिष्यन्ति।
22 यूयं भजन्ति यूयं किं न जानीथ, वयं किं भजामः इति जानीम; यतःयहूदीनां मोक्षःभवति।
23 किन्तु सत् उपासकाःपितरं आत्मान सत्येन च आराधयिष्यन्ति इति समयःआगच्छति, अधुना च अस्ति।
24 परमेश् वरःआत् मा अस् ति, तस् य उपासकाः तस् य आत् मनेन सत्येन च पूजनीयाः।
25 सा स्त्रिया तम् अवदत्, "अहं जानामि यत् मसीहः ख्रीष्टः इति नाम्नःआगच्छति।
26 येशुःतां अवदत् , " अहमेव त्वां वदामि।"
27 ततःपरं तस्य शिष्याःआगत्य तस्य स्त्रिया सह वार्तालापं कुर्वन् आश्चर्यचकिताःअभवन्, तथापि कश्चित् कश्चित् न अवदत्, "त्वं किं अन्विष्यसि?" किं वा त्वं तया सह सम्भाषणं करोषि?
28 ततःसा स्वकुम्भं त्यक्त्वा नगरं गत्वा पुरुषान् अवदत्।
29 आगच्छन्तु, कञ्चन पुरुषं पश्यतु, यःमया कृतं सर्वं कथयति स्म, किं न एषःख्रीष्टः?
30 ततःते नगरात् बहिःगत्वा तस्य समीपम् आगतवन्तः।
31 तदनन्तरं तस्य शिष्याःतं प्रार्थयन्ति स्म, "गुरु, खादतु।"
32 किन्तु सः तान् अवदत् , " मम भक्षणीयं भोजनं यत् यूयं न जानथ।"
33 ततःशिष्याःपरस्परं अवदन्, "किं कश्चित् तस्मै भोजनं नीतवान्?
34 येशुःतान् अवदत् , " मम भोजनं मम प्रेषितस्य इच् छां करणम्, तस्य कार्यं च समाप्तुं च।
35 किं यूयं वदथ, चतुर्मासाः अद्यापि सन्ति, ततः फलानां कटनी भविष्यति? पश्यन्तु, अहं युष्मान् वदामि, नेत्राणि उत्थाप्य क्षेत्राणि पश्यन्तु। ते हि फलानां कटनार्थं पूर्वमेव श्वेताःसन्ति।
36 यःकर्षति सःवेतनं प्राप्य अनन्तजीवनाय फलं सङ्गृह्णाति, येन वप्यमानःच लभते च मिलित्वा आनन्दं प्राप्नुयुः।
37 अत्र च सत्यं यत्, एकःवपयति, अन्यःच लभते।
38 अहं युष्मान् प्रेषितवान् यत् यूयं यत् परिश्रमं न दत्तवन्तः तत् लब्धुं, अन्ये जनाःपरिश्रमं कृतवन्त; यूयं तेषां परिश्रमेषु प्रविष्टाः।
39 तस्यां नगरस्य बहवःसामरीजनाःतया स्त्रियाःवचनस्य कारणात् तस्य विश्वासं कृतवन्त; यया साक्ष्यं दत्तम्, "सःमया यत् किमपि कृतं तत् सर्वं मम कृते कथितवान्।"
40 तदा सामरीजनाःतस्य समीपं आगत्य तं प्रार्थितवन्तःयत् सःतेषां समीपे तिष्ठतु, सःतत्र द्वौ दिवसौ स्थितवान्।
41 तस्य वचनस्य कारणात् बहवःअधिकाःविश्वासं कृतवन्तः।
42 तदा तां स्त्रियं अवदत्, "अधुना वयं तव वचनस्य कारणात् न विश्वसाम; यतःवयं स्वयमेव तस्य वचनं श्रुत्वा जानीमःयत् एषःख्रीष्टः जगतःत्राता अस्ति।
43 दिनद्वयानन्तरं सःततःप्रस्थाय गलीलदेशं गतः।
44 येशुःस्वयमेव साक्ष्यं दत्तवान् यत् स्वदेशे भविष्यद्वादिना गौरवः नास्ति।

45 ततः सः गालीलदेशम् आगत्य गलीलदेशीयाः यरुशलेमनगरे
उत्सवे यत् किमपि कृतवान् तत् सर्वं दृष्ट्वा तं स्वीकृतवन्त; यतःते
अपि उत्सवे गतवन्तः।
46 ततः यीशुः पुनः गालीलदेशस्य कानानगरं गत्वा जलं मद्यं
कृतवान्। तत्र कश्चित् आर्यजनः कफरनहूमनगरे तस्य पुत्रः रोगी
आसीत्।
47 येशुः यहूदियादेशात् गलीलदेशं गतः इति श्रुत्वा तस्य समीपं
गत्वा तं प्रार्थितवान् यत् सः अवतीर्य स्वपुत्रं स्वस्थं करोतु, यतः सः
मृत्युपर्यन्तं गतः।
48 तदा येशुःतम् अवदत् , " यदि यूयं चिह्नानि चमत्काराणि च न
पश्यन्ति तावत् यूयं न विश् वास करिष् यन् ति।"
49 सःआर्यःतं अवदत्, "भो, मम बालकस्य मृत्योःपूर्वं अवतरतु।"
50 येशुः तम् अवदत् , "गच्छ; तव पुत्रः जीवति। सः पुरुषः येशुना
उक्तं वचनं विश् वास्य सःस्वमार्गं गतः।
51 सःअवतरन् तस्य दासाःतं मिलित्वा अवदन्, "तव पुत्रःजीवति।"
52 ततःसःतान् पृष्टवान् यत् सःयदा संशोधनं कर्तुम् आरब्धवान्। ते
तम् अवदन्, श्वःसप्तमे समये ज्वरःतं त्यक्तवान्।
53 तदा पिता ज्ञातवान् यत् तस्मिन् समये येशुःतस्मै अवदत्, " तव
पुत्रःजीवति।"
54 येशुः यहूदियादेशात् गलीलदेशं गतः तदा सः द्वितीयः चमत्कारः
अकरोत्।

अध्याय 5

1 तदनन्तरं यहूदीनां उत्सवःअभवत्; येशुःयरुशलेमनगरं गतः।
2 यरुशलेमनगरे मेषविपणस्य समीपे एकः कुण्डः अस्ति, यत्
इब्रानीभाषायां बेथेस्दा इति उच्यते, यस्य पञ्च ओसाराःसन्ति।
3 एतेषु अन्धानां, स्थगितानां, शुष्कानाम्, जलस्य गतिं
प्रतीक्षमाणानां, अशक्तानाम्, बहुजनानाम् एकःसमूहःआसीत्।
4 यतः कस्मिंश्चित् ऋतौ एकः दूतः कुण्डे अवतीर्य जलं व्याकुलं
कृतवान्, यः कश्चित् जलस्य व्याप्तेः अनन्तरं प्रथमं
पदाभिमुखीभवति स्म, सःयत्किमपि रोगात् स्वस्थःअभवत्।
5 तत्र कश्चित् अष्टत्रिंशत् वर्षाणि दुर्बलःआसीत्।
6 येशुः तं शयनं दृष्ट्वा चिरकालात् सन् तद्विधं जातम् इति ज्ञात्वा
तम् अवदत् , "किं त्वं स्वस्थःभवितुम् इच्छसि?
7 सः अशक्तः तं प्रत्युवाच, "भो, जलस्य व्याकुलतायां मां कुण्डे
स्थापयितुं कोऽपि मम नास्ति, किन्तु अहम् आगत्य अन्यःमम पुरतः
अवतरति।
8 येशुःतम् अवदत् , " उत्तिष्ठ, तव शयनं उद्धृत्य चर।"
9 तत्क्षणमेव सः पुरुषः स्वस्थः भूत्वा शय्याम् आदाय चरति स्म,
तस्मिन् एव दिने विश्रामदिवसःआसीत्।
10 यहूदिनःस्वस्थं तम् अवदन्, "विश्रामदिवसःअस्ति।
11 सःतान् प्रत्युवाच, यःमां स्वस्थं कृतवान्, सःमां अवदत्, शय्याम्
उद्धृत्य गच्छ।
12 तदा ते तं पृष्टवन्त; कःपुरुषःत्वां अवदत्, शयनं उद्धृत्य गच्छ?
13 यःकश्चित् स्वस्थःअभवत्, सःकोऽस्ति इति न जानाति स्म, यतः
यीशुःतस्मिन् स्थाने जनसमूहःआसीत् ।
14 तदनन्तरं येशुः तं मन्दिरे लब्ध्वा तम् अवदत् , पश्य त्वं स्वस्थः
असि, पुनःपापं मा कुरु, मा भूत् तव दुष्टतरं न आगमिष्यति।
15 सः पुरुषः प्रस्थाय यहूदिनां कथितवान् यत् येशुः एव तं स्वस्थं
कृतवान्।
16 अतः यहूदिनः येशुं उत्पीडयन्ति स्म, तस्य वधं कर्तुम् इच्छन्ति
स्म, यतःसःविश्रामदिने एतानि कार्याणि कृतवान्।
17 येशुःतान् अवदत् , " मम पिता अद्यावधि कार्यं करोति, अहं च
कार्यं करोमि।"
18 अतःयहूदिनःतं मारयितुम् अधिकं प्रयतन्ते स्म, यतःसःन केवलं
विश्रामदिनं भङ्गं कृतवान्, अपितु परमेश् वरस् य पिता इति अपि
अवदत् ।
19 तदा यीशुःतान् अवदत् , " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, पुत्रःस्वतः
किमपि कर्तुं न शक्नोति, किन्तु पितरं यत् करोति तत् पश्यति, यतः
सःयत् किमपि करोति तत् पुत्रःअपि तथैव करोति।
20 यतःपिता पुत्रं प्रेम करोति, स्वयम् यत् किमपि करोति तत् सर्वं
तस्मै दर्शयति, यूयं आश्चर्यचकिताः भवेयुः एतेभ्यः अपि महत्तराणि
कार्याणि तस्मै प्रदर्शयिष्यति।
21 यतःपिता यथा मृतान् उत्थापयति, तान् सजीवं करोति च। तथा
पुत्रःयम् इच्छति तम् जीवति।
22 यतः पिता कस्यचित् न्यायं न करोति, किन्तु सर्व्वं न्यायं पुत्राय
समर्पितवान्।
23 यथा पितुःआदरं कुर्वन्ति तथा सर्वे जनाःपुत्रस्य आदरं कुर्वन्ति।
यःपुत्रस्य आदरं न करोति, सःतं प्रेषितस्य पितुःआदरं न करोति।
24 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यःमम वचनं श्रुत्वा मां प्रेषिते विश्वासं
करोति, तस्य अनन्तजीवनं भवति, न तु दण्डं प्राप्स्यति। किन्तु
मृत्युतःजीवनं प्रति गतः।
25 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यदा मृताः परमेश् वरस् य पुत्रस्य
वाणीं श्रोष्यन्ति, तदा आगमिष् यन् ति, इदानीं च समयः आगमिष्
यति।
26 यथा पितुःस्वस्मिन् जीवनं वर्तते; तथैव सःपुत्राय दत्तवान् यत् सः
स्वस्य जीवनं प्राप्नुयात्;
27 मनुष्यपुत्रत्वात् तस्मै न्यायं कर्तुं अधिकारं दत्तवान्।
28 मा अस्मात् आश्चर्यं मा कुरुत, यतःसःसमयःआगच्छति, यस्मिन्
काले चितास्थाःसर्वे तस्य वाणीं श्रोष्यन्ति।
29 बहिः आगमिष्यति; ये भद्रं कृतवन्त; ते जीवनस्य पुनरुत्थानाय;
ये च दुष्कृतं कृतवन्त; ते दण्डस्य पुनरुत्थानपर्यन्तं।
30 अहं स्वतः किमपि कर्तुं न शक्नोमि, यथा शृणोमि, तथैव न्यायं
करोमि, मम न्यायः न्याय्य; यतः अहं स्वस्य इच्छां न अन्वेषयामि,
अपितु मां प्रेषितस्य पितुःइच्छां अन्वेषयामि।
31 यदि अहं स्वयमेव साक्ष्यं ददामि तर्हि मम साक्ष्यं न सत्यम्।
32 अन्योऽपि मम साक्ष्यं ददाति। अहं जानामि यत् सःमम विषये
यत् साक्ष्यं ददाति तत् सत्यम्।
33 यूयं योहनस्य समीपं प्रेषितवन्त; सःच सत्यस्य साक्ष्यं दत्तवान्।
34 किन्तु मनुष्यात् साक्ष्यं न प्राप्नोमि, किन्तु युष्माकं उद्धाराय
एतानि वदामि।
35 सः ज्वलितः दीप्तः प्रकाशः च आसीत्, यूयं तस्य प्रकाशे
किञ्चित्कालं यावत् आनन्दं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
36 किन्तु मम साक्ष्या योहनस्य अपेक्षया अधिकं साक्षी अस्ति, यतः
पित्रा मम कृते यत् कार्याणि समाप्तुं दत्तानि, तानि कार्याणि मया
क्रियमाणानि कार्याणि मम साक्ष्यं ददति यत् पिता मां प्रेषितवान्।
37 मां प्रेषितवान् पिता स्वयम् मम विषये साक्ष्यं दत्तवान्। न यूयं
तस्य वाणीं कदापि श्रुतवन्त; न च तस्य आकारं दृष्टवन्तः।
38 युष्माकं मध्ये तस्य वचनं न तिष्ठति, यस्मै सः प्रेषितवान्, तस्य
विषये यूयं न विश्वसथ।
३९ शास्त्राणि अन्वेष्टुम्; यतो यूयं तेषु अनन्तजीवनं मन्यन्ते, ते मम
विषये साक्ष्यं ददति।
40 युष्माकं जीवनं प्राप्तुं मम समीपं न आगमिष्यथ।
41 अहं मनुष्याणां गौरवं न प्राप्नोमि।

42 अहं युष्मान् जानामि यत् युष्माकं मध्ये परमेश् वरस् य प्रेम न वर्तते।
43 अहं मम पितुः नाम्ना आगत; यूयं मां न गृह्लथ, यदि अन्यः स्वनाम्ना आगमिष्यति तर्हि यूयं तं प्राप्नुथ।
44 यूयं कथं विश्वासं कर्तुं शक्नुथ, ये परस्परं गौरवं प्राप्य केवलं परमेश्वरात् प्राप्तं गौरवं न अन्विष्यन्ते?
45 अहं युष्मान् पितुः समक्षं आरोपयिष्यामि इति मा मन्यध्वम्, युष्माकं उपरि आरोपं कुर्वन् एकः अस्ति, सः मूसा एव, यस्मिन् यूयं विश्वसन्ति।
46 यतो यूयं मूसां विश्वासं कृत्वा मयि विश्वासं करिष्यथ, यतःसःमम विषये लिखितवान्।
47 किन्तु यदि यूयं तस्य लेखनेषु विश्वासं न कुर्वन्ति तर्हि मम वचनं कथं विश्वासयिष्यथ?

अध्याय 6

1 तदनन्तरं येशुःगालीलसमुद्रं तिबेरियासमुद्रं अतिक्रम्य गतः।
2 तस्य चमत्कारं तस्य चम्मत्कारं दृष्ट्वा तस्य अनुसृत्य महाजनाःतस्य अनुसृत्य।
3 येशुःकस्मिंश्चित् पर्वते आरुह्य तत्र शिष्यैःसह उपविष्टवान्।
4 ततःपरं यहूदीनां निस्तारपर्वःसमीपम् आसीत्।
5 तदा येशुः नेत्राणि उत्थाप्य महतां जनसमूहं स्वसमीपम् आगच्छन्तं दृष्ट्वा फिलिप्पं प्राह, " एते भोक्तुं कुतःरोटिकां क्रीणाम?
6 तसःपरीक्षार्थम् एतत् उक्तवान् यतःसःस्वयम् जानाति स्म यत् सः किं करिष्यति।
7 फिलिप्पुः तं प्रत्युवाच, तेषां कृते द्विशतं धनं न पर्याप्तं यत् तेषां प्रत्येकं किञ्चित् गृह्णीयात्।
8 तस्य शिष्याणां कश्चित् शिमोनपीतरस्य भ्राता आन्द्रियाः तम् अब्रवीत्।
9 अत्र एकः बालकः अस्ति, यस्य पञ्च यवरोटिका; द्वौ लघुमत्स्यौ च सन्ति, किन्तु एतावता मध्ये ते किम्?
10 येशुः अवदत्, " पुरुषान् उपविशतु।" इदानीं तस्मिन् स्थाने बहु तृणानि आसन् । अतः ते पुरुषाः उपविष्टा; संख्यायां प्रायः पञ्चसहस्राणि।
11 येशुः रोटिकां गृहीतवान्; ततः सः धन्यवादं दत्त्वा शिष्यान्, शिष्यान् च वितरितवान्; मत्स्यानां च तथा यथा इच्छन्ति।
12 तेषां तृप्तौ सः शिष्यान् अवदत्, " अवशिष्टानि खण्डानि सङ्गृह्यताम्, येन किमपि नष्टं न भवेत्।"
13 अतः ते तान् सङ्गृह्य द्वादश टोपलाः पञ्च यवरोटिकानां खण्डैः पूरितवन्त; ये भक्षकाणां कृते अवशिष्टाःआसन्।
14 तदा ते जनाः येशुना कृतं चमत्कारं दृष्ट्वा अवदन्, "सःसत्यं सः भविष्यद्वादिःजगति आगमिष्यति।"
15 तदा येशुः तं राजानं कर्तुं बलात् आगत्य तं गृह्णीयुः इति ज्ञात्वा पुनःएकःएव पर्वतं प्रस्थितवान्।
16 सायंकाले तस्य शिष्याःसमुद्रं गतवन्तः।
17 नावमारुह्य समुद्रं पारं कफरनहूमं प्रति गतः। इदानीं तमः आसीत्, येशुःतेषां समीपं न आगतः।
18 महावायुना समुद्रःसमुत्थितः।
19 ते प्रायःपञ्चविंशतित्रिंशत् दूरं यावत् नौकायानं कृत्वा येशुं समुद्रे गच्छन्तं नावस्य समीपं गच्छन्तं दृष्ट्वा भीताःअभवन्।
20 सःतान् अवदत् , " अहम् एव; मा भयभीतः।
21 ततः ते तं नावं प्रति स्वेच्छया स्वीकृतवन्त; तत्क्षणमेव नावः यस्मिन् भूमिं गतवन्त; तत्रैव आसीत्।
22 परदिने समुद्रस्य परे स्थिताः जनाः दृष्टवन्तः यत् तत्र अन्यः नावः नास्ति, केवलं यया तस्य शिष्याः प्रविष्टाः आसन्, येशुः स्वशिष्यैः सह नावं न गत; अपितु तस्य नावम् आरुह्य गतःशिष्याःएकान्ते गतवन्त;
23 (तथापि भगवता धन्यवादं दत्त्वा तिबेरियातःअन्याःनौकाःयत्र ते रोटिकां खादन्ति स्म, तस्य समीपे आगताः।)
24 येशुः तत्र नास्ति, तस्य शिष्याः अपि न सन्ति इति दृष्ट्वा जनाः अपि जहाजं गृहीत्वा कफरनहूमनगरं गत्वा येशुं अन्वेष्टुं आगतवन्तः।
25 समुद्रस्य परे तं दृष्ट्वा ते तम् अपृच्छन्, "गुरु, त्वं कदा अत्र आगत?
26 येशुः तान् अवदत् , " अहं युष् मान् सत्यं वदामि, यूयं चमत् कारं दृष्ट्वा न, अपितु रोटिकां खादित्वा तृप्ताःभूत्वा मां अन्विषथ।
27 नश्यति भोजस्य कृते परिश्रमं मा कुरुत, अपितु अनन्तजीवनपर्यन्तं स्थायिभोजनस्य कृते परिश्रमं कुरुत, यत् मनुष्यपुत्रः युष्मान् दास्यति, यतः पिता परमेश्वरः तस्य मुद्रणं कृतवान्।
28 तदा ते तम् अवदन्, वयं किं करिष्याम; येन वयं परमेश्वरस्य कार्याणि कर्तुं शक्नुम?
29 येशुः तान् अवदत् , " एतत् परमेश् वरस् य कार्यम् , यस् य प्रेषितस् य विषये यूयं विश् वासं कुर्वन्तु।
30 तदा ते तं अपृच्छन्, "तर्हि त्वं किं चिह्नं दर्शयसि यत् वयं त्वां पश्यामःविश्वासं च कुर्मः? किं कार्यं करोषि ?
31 अस्माकं पितरःमरुभूमिषु मन्नां खादितवन्तः। यथा तेभ्यःस्वर्गात् रोटिकां दत्त्वा भक्षणार्थम् इति लिखितम्।
32 तदा यीशुः तान् अवदत् , " अहं युष्मान् सत्यं वदामि, मोशेन युष् माकं स् वर्गात् रोटिका न दत्ता। किन्तु मम पिता युष्मान् स्वर्गात् सत्यं रोटिकां ददाति।
33 यतः परमेश् वरस् य रोटिका स् वर्गात् अवतरन् संसाराय जीवनं ददाति।
34 तदा ते तम् अवदन्, "प्रभो, अस्मान् नित्यं एतां रोटिकां ददातु।"
35 येशुः तान् अवदत् , " अहं जीवनस्य रोटिका अस्मि, यः मम समीपं आगच्छति सःकदापि क्षुधार्तःन भविष्यति। यःमयि विश्वासं करोति सःकदापि तृष्णां न करिष्यति।
36 किन्तु अहं युष्मान् अवदम् यत् यूयं अपि मां दृष्ट्वा विश्वासं न कुर्वन्ति।
37 पिता यत् किमपि मम समीपं ददाति तत् सर्वं मम समीपं आगमिष्यति। यं मम समीपं आगच्छति, अहं कथञ्चित् बहिः न निष्कासयिष्यामि।
38 अहं स्वर्गाद् अवतरन् स्वेच्छया न, किन्तु मां प्रेषितस्य इच्छां कर्तुं।
39 मां प्रेषितस्य पितुःइयं इच्छा अस्ति यत् सःयत् किमपि दत्तवान् तस्मात् किमपि न हास्यामि किन्तु अन्तिमे दिने पुनः तत् उत्थापयिष्यामि।
40 यः कश्चित् पुत्रं दृष्ट्वा तस्मिन् विश्वासं करोति, सः अनन्तजीवनं प्राप्नुयात्, तस्य मम प्रेषकस्य इच्छा एषा अस्ति, अहं च अन्तिमे दिने तं पुनरुत्थापयिष्यामि।
41 तदा यहूदिनःतं गुञ्जितवन्तःयतःसःअवदत्, "स्वर्गात् अवतरिता रोटिका अहमेव अस्मि।"
42 ते अवदन्, "किं न एषःयोसेफस्य पुत्रःयेशु; यस्य पितरं मातरं च वयं जानीमः? तर्हि कथं कथयति, अहं स्वर्गात् अवतरितवान्?
43 तदा येशुःतान् प्रत्युवाच, युष्माकं मध्ये मा गुर्गुरताम्।

44 कश्चित् मम समीपं आगन्तुं न शक्नोति, यावत् मां प्रेषितवान् पिता तं न आकर्षयिष्यामि, अहं च अन्तिमे दिने तं पुनरुत्थापयिष्यामि।
45 भविष्यद्वादिषु लिखितम् अस्ति, "ते सर्वे परमेश्वरेण उपदिष्टाः भविष्यन्ति।" अतः यः कश्चित् पितुः विषये श्रुत्वा ज्ञातवान्, सः मम समीपम् आगच्छति।
46 न तु कश्चित् पितरं दृष्टवान्, केवलं यःईश्वरस्य अस्ति, सःपितरं दृष्टवान्।
47 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः मयि विश्वासं करोति, तस्य अनन्तजीवनं प्राप्यते।
48 अहं सा जीवनस्य रोटिका अस्मि।
49 युष्माकं पितरःप्रान्तरे मन्नां खादितवन्त; मृताःच।
50 एषा रोटिका या स्वर्गात् अवतरति, येन मनुष्यःतस्य खादित्वा न म्रियते।
51 अहमेव स् वर्गात् अवतरिता जीविता रोटिका, यदि कश्चित् एतां रोटिकां खादति तर्हि सः अनन्तकालं यावत् जीविष्यति, अहं यत् रोटिकां दास्यामि तत् मम मांसं, यत् अहं जगतः जीवनाय दास्यामि।
52 यहूदिनःपरस्परं कलहं कुर्वन्ति स्म, "अयं मनुष्यः अस्मान् कथं स्वमांसम् अभक्षणाय दास्यति?
53 तदा येशुः तान् अवदत् , " अहं युष् माकं सत्यं वदामि, यावत् यूयं मनुष्यपुत्रस्य मांसं न खादन्ति, तस्य रक्तं च न पिबथ, तावत् युष् मासु जीवनं नास्ति।
54 यः मम मांसं खादति, मम रक्तं च पिबति, तस्य अनन्तजीवनं भवति। अहं च तं अन्तिमे दिने उत्थापयिष्यामि।
55 मम मांसं खलु भोजनं, मम रक्तं खलु पेयम्।
56 यः मम मांसं खादति, मम रक्तं पिबति, सःमयि निवसति, अहं च तस्मिन् वसति।
57 यथा जीवःपिता मां प्रेषितवान् अहं च पित्रा जीवित; तथैव यःमां खादति सःअपि मया जीवति।
58 एषा एव रोटिका या स्वर्गात् अवतरिता, न यथा युष्माकं पितरः मन्ना खादितवन्त; मृताः च अभवन्, एतां रोटिकां खादन् सदा जीवति।
59 कफरनहूमनगरे उपदेशं कुर्वन् सः सभागृहे एतानि वचनानि अवदत्।
60 तस्य शिष्याः बहवः एतत् श्रुत्वा अवदन्, "एतत् कठिनं वचनम् अस्ति; को श्रोतुं शक्नोति ?
61 येशुः स्वशिष्याः तस्य विषये गुञ्जन्ति इति स्वमनसि ज्ञात्वा तान् अवदत् , " किं एतत् युष्मान् अपराधयति?
62 किं यदि यूयं मनुष्यपुत्रं यत्र पूर्वं आसीत् तत्र आरोहणं द्रक्ष्यथ?
63 आत्मा एव सजीवं करोति; शरीरस्य किमपि लाभःनास्ति, अहं युष्मान् प्रति यत् वचनं वदामि, तत् आत्मा, जीवनं च।
64 किन्तु युष्माकं मध्ये केचन अविश्वासिनःसन्ति। येशुःप्रारम्भादेव जानाति स्म यत् ये अविश् वासिनःके सन्ति, केन तं द्रोहं कर्तव्यम् इति।
65 सःअवदत्, " अतःअहं युष्मान् उक्तवान् यत् मम पित्रा न दत्तं चेत् कोऽपि मम समीपं आगन्तुं न शक्नोति।
66 ततःपरं तस्य बहवःशिष्याःपुनःगतवन्त; तेन सह पुनःन चरन्ति स्म।
67 तदा येशुःद्वादशान् अवदत् , यूयं अपि गमिष्यन्ति वा?
68 तदा शिमोनः पत्रुसः तं प्रत्युवाच, हे प्रभो, वयं कस्य समीपं गमिष्यामः? तव अनन्तजीवनस्य वचनानि सन्ति।
69 वयं विश्वासं कुर्म; निश्चयेन च स्मः यत् त्वं सः ख्रीष्ट; जीवितस्य परमेश्वरस्य पुत्रःअसि।
70 येशुः तान् प्रत्युवाच, " किं मया युष्मान् द्वादशान् न चिनोति, युष्मेषु एकःपिशाच?
71 सः शिमोनपुत्रस्य यहूदा इस्करियोतस्य विषये अवदत्, यतः सः एव द्वादशानां मध्ये एकःसन् तं द्रोहं कर्तुं अर्हति।

अध्याय 7

1 तदनन्तरं येशुः गलीलदेशे चरति स्म, यतः यहूदिनः तस्य वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म, तस्मात् सःयहूदीधर्मे चरितुं न इच्छति स्म।
2 यहूदिनानां निवासोत्सवःसमीपम् आसीत्।
3 तस्य भ्रातरः तम् अवदन्, "अतःप्रस्थाय यहूदियादेशं गच्छ, येन तव शिष्याःअपि त्वया क्रियमाणानि कार्याणि द्रष्टुं शक्नुवन्ति।
4 कश्चित् कश्चित् गुप्तरूपेण किमपि करोति, सः स्वयम् प्रकटं ज्ञातुम् इच्छति। यदि त्वं एतानि कर्माणि करोषि तर्हि जगति दर्शयतु।
5 तस्य भ्रातरःअपि तस्मिन् विश्वासं न कृतवन्तः।
6 तदा यीशुः तान् अवदत्, " मम समयः अद्यापि न आगत; किन्तु युष्माकं समयःसर्वदा सज्जःअस्ति।
7 जगत् त्वां द्वेष्टुं न शक्नोति; किन्तु तस्य कार्याणि दुष्टानि इति अहं साक्ष्यं ददामि इति कारणतःमां द्वेष्टि।
8 यूयं अस्मिन् उत्सवे गच्छन्तु, अहम् अद्यापि अस्मिन् उत्सवे न गच्छामि; यतःमम समयःअद्यापि पूर्णःन अभवत्।
9 स तेभ्यःवचनं उक्त्वा गलीलदेशे निवसति स्म।
10 किन्तु तस्य भ्रातरः गतवन्त; तदा सः अपि पर्वं न प्रकटतया, अपितु गुप्तरूपेण इव उत्सवं प्रति अगच्छत्।
11 ततो यहूदिनःभोजसमये तं अन्विष्य अवदन्, "सःकुत्र अस्ति?"
12 तस्य विषये जनानां मध्ये बहु गुञ्जाः अभवन्, यतः केचन "सः सत्पुरुषः" इति अवदन्, केचन अवदन्, "न।" किन्तु जनान् वञ्चयति।
13 तथापि यहूदीभयात् कश्चित् तस्य विषये प्रकटतया न उक्तवान्।
14 पर्वस्य मध्यभागे येशुःमन्दिरं गत्वा उपदेशं कृतवान्।
15 यहूदिनः आश्चर्यचकिताः अभवन्, "अयं कदापि न शिक्षमाणः कथं पत्राणि जानाति?
16 येशुःतान् प्रत्युवाच, मम उपदेशःमम न, किन्तु यःमां प्रेषितवान्, तस्य एव।
17 यदि कश्चित् स्वेच्छाम् अङ्गीकुर्वति तर्हि सः ज्ञास्यति यत् एषः उपदेशःईश्वरतःअस्ति वा अहं स्वतःएव वदामि वा।
18 यः स्वतः वदति सः स्वस्य महिमाम् अन्विषति, किन्तु यः प्रेषितः स्वस्य महिमाम् इच्छति, सः एव सत्य; तस्मिन् कोऽपि अधर्मः नास्ति।
19 किं मूसा युष्मान् व्यवस्थां न दत्तवान् तथापि युष्माकं मध्ये कोऽपि व्यवस्थां न पालयति? किमर्थं मां हन्तुं गच्छथ?
20 जनाःप्रत्युवाच, तव पिशाचःअस्ति, को त्वां हन्तुं गच्छति?
21 येशुः तान् अवदत् , " एकं कार्यं मया कृतं, यूयं सर्वे विस्मयम् अनुभवथ।
22 अतःमूसा युष्मान् खतनाम् अददात्; (न तु मूसास् य कारणात्, किन् तु पितृणां कृते।) यूयं च विश्रामदिने मनुष्यस्य खतनां कुर्वन्ति।

23 यदि कश्चित् विश्रामदिने खतनां करोति तर्हि मूसायाः नियमः न
भङ्गःभवेत्। किं यूयं मयि क्रुद्धाःयतःमया विश्रामदिने प्रत्येकं पुरुषं
स्वस्थं कृतम्?
24 स्वरूपानुसारेण न्यायं मा कुरुत, किन्तु धार्मिकन्यायस्य न्यायं
कुरुत।
25 ततःकेचन यरुशलेमनगरस्य जनाःअवदन्, "किं न एषःसःयस्मै
वधं कर्तुम् इच्छन्ति?
26 किन्तु पश्य, सःसाहसेन वदति, ते च तस्मै किमपि न वदन्ति।
किं शासकाःखलु जानन्ति यत् एषःएव ख्रीष्टःअस्ति?
27 तथापि वयम् अस्य मनुष्यस्य कुतःआगतः इति जानीम; किन्तु
ख्रीष्टःयदा आगच्छति तदा कोऽपि न जानाति यत् सःकुतःअस्ति।
28 तदा यीशुः मन्दिरे उपदेशं कुर्वन् आक्रोशितवान्, " भवन्तः मां
जानन्ति, अहं कुतःआगतःइति च जानथ।
29 अहं तु तं जानामि, यतःअहं तस्मात् अस्मि, सःमां प्रेषितवान्।
30 तदा ते तं गृहीतुं प्रयत्नं कृतवन्त; किन्तु तस्य समयः अद्यापि न
आगतःइति कारणतःकोऽपि तस्य हस्तं न स्थापितवान्।
31 तत्र बहवः जनाः तस्मिन् विश्वासं कृत्वा अवदन्, "यदा ख्रीष्टः
आगमिष्यति तदा सः एतेभ्यः अपि चमत्कारेभ्यः अधिकं चमत्कारं
करिष्यति वा?
32 फरीसिनःश्रुतवन्तःयत् जनाःतस्य विषये एतादृशं वचनं कुर्वन्ति।
फरीसिनःमुख्ययाजकाःच तं गृहीतुं अधिकारिणःप्रेषितवन्तः।
33 तदा येशुःतान् अवदत् , " किञ्चित् कालं यावत् अहं युष् माभिः
सह अस्मि, ततःअहं प्रेषितस्य समीपं गच्छामि।
34 यूयं मां अन्विष्यथ, न प्राप्नुथ, यत्र अहं अस्मि, तत्र यूयं आगन्तुं न
शक्नुथ।
35 तदा यहूदिनःपरस्परं अवदन्, "सःकुत्र गमिष्यति यत् वयं तं न
प्राप्नुमः? किं सः अन्यजातीयेषु विकीर्णानां समीपं गत्वा
अन्यजातीयान् उपदिशति?
36 यूयं मां अन्विष्यथ न प्राप्नुयु; यत्र अहं तत्र आगन्तुं न शक्नुथ,
तत् किं कथम्?
37 अन्तिमे दिने महोत्सवस्य महादिने यीशुःस्थित्वा आक्रोशितवान्,
" यदि कश्चित् तृष्णां करोति तर्हि मम समीपम् आगत्य पिबतु।"
38 यः मयि विश्वासं करोति, यथा शास्त्रे उक्तं, तस्य उदरात्
जीवितजलनद्यःप्रवहन्ति।
39 (किन्तु सःआत्मायाःविषये अवदत् यत् तेषु विश्वासिनःग्रहीतव्या;
यतःपवित्रात्मा अद्यापि न दत्त; यतःयेशुःअद्यापि महिमा न प्राप्नोत्)।
40 ततोऽहं वचनं श्रुत्वा बहवः जनाः अवदन्, सत्यमेव एषः
भविष्यद्वादिः।
41 अन्ये तु "एषः ख्रीष्टः" इति अवदन्। किन्तु केचन अवदन्, "किं
ख्रीष्टःगालीलदेशात् बहिःआगमिष्यति?"
42 किं शास्त्रं न उक्तवती यत्, ख्रीष्टः दाऊदस्य वंशात्
बेथलेहेमनगरात् च यत्र दाऊदःआसीत्, तस्मात् आगमिष्यति?
43 अतःतस्य कारणात् जनानां मध्ये विभाजनं जातम्।
44 तेषु केचन तं गृहीतुं इच्छन्ति स्म; किन्तु कश्चित् तस्य उपरि
हस्तं न स्थापयति स्म।
45 ततः पराधिकारिणः मुख्ययाजकानाम् फरीसीनां च समीपम्
आगतवन्तः। ते तान् अवदन्, यूयं किमर्थं तं न आनयथ?
46 अधिकारिणःप्रत्युवाच, "एवं मनुष्यःकदापि न उक्तवान्।"
47 तदा फरीसिनःतान् अवदन्, यूयं अपि वञ्चिताःसन्ति?
48 किं कश्चित् शासकाःफरीसिनःवा तस्मिन् विश्वासं कृतवन्त?
49 किन्तु ये जनाःव्यवस्थां न जानन्ति, ते शापिताःसन्ति।
50 निकोदेमसःतान् अवदत् , "यःरात्रौ येशुं समीपम् आगतःसःतेषु
अन्यतमःसन्।
51 किं अस्माकम् व्यवस्था कस्मिंश्चित् तस्य वचनं शृण्वन् किं
करोति इति ज्ञातुं पूर्वं न्यायं करोति?
52 ते तं प्रत्युवाच, त्वमपि गलीलदेशीय? अन्वेष्टुम्, पश्यन्तु च, यतः
गलीलतःकोऽपि भविष्यद्वादिःन उत्पद्यते।
53 प्रत्येकं जनःस्वगृहं गतवान्।

अध्याय 8

1 येशुःजैतुनपर्वतं गतः।
2 प्रातकाले सः पुनः मन्दिरम् आगत्य सर्वे जनाः तस्य समीपम्
आगताः। सःउपविश्य तान् उपदिशति स्म।
3 शास्त्रज्ञाः फरीसिनश्च व्यभिचारे गृहीतां स्त्रियं तस्य समीपम्
आनयन्ति स्म। यदा च तां मध्ये स्थापयित्वा।
4 ते तं कथयन्ति स्म, "गुरु, एषा स्त्रियं व्यभिचारे एव गृहीता।
5 मूसा अस्मान् व्यवस्थायां आज्ञां दत्तवान् यत् एतादृशाःशिलापाताः
भवेयुः किन्तु त्वं किं वदसि?
6 तेन तं प्रलोभयन्तःइदम् उक्तवन्तःयत् ते तस्य उपरि आरोपं कर्तुं
प्रवृत्ताःभवेयुः। किन्तु येशुःप्रणम्य अङ्गुल्या भूमौ लिखितवान् यथा
सःतान् न श्रुतवान्।
7 तदा ते तं पृष्ट्वा स उत्थाप्य तान् अवदत्, युष्माकं मध्ये यः
पापरहितःअस्ति, सःप्रथमं तां शिलापातं कुर्यात्।
8 पुनश्च सःनत्वा भूमौ लिखितवान्।
9 येशुः श्रुत्वा स्वयम् अन्तकरणेन दोषीकृताः ज्येष्ठात् आरभ्य
अन्तिमपर्यन्तं एकैकं बहिःगतवन्तः।
10 येशुःउत्थाप्य तां स्त्रियं विना अन्यं कञ्चित् न दृष्टवान्, तदा सःतां
पृष्टवान्, हे स्त्रिया; ते तव अभियोजकाःकुत्र सन्ति? किं न कश्चित्
त्वां निन्दितवान्?
11 सा अवदत्, न कश्चित् प्रभो। येशुः तां अवदत् , " अहं च त्वां
दण्डं न ददामि, गच्छ, पुनःपापं मा कुरु।"
12 तदा यीशुः पुनः तान् अवदत् , " अहं जगतः प्रकाशः अस्मि, यः
मम अनुसरणं करोति सः अन्धकारे न चरति, अपितु जीवनस्य
प्रकाशं प्राप्स्यति।
13 ततःफरीसिनःतम् अवदन्, त्वं स्वस्य विषये साक्ष्यं ददासि। तव
अभिलेखःसत्यःनास्ति।
14 येशुःतान् अवदत् , " यद्यपि अहं स्वस्य साक्ष्यं ददामि, तथापि
मम साक्ष्यं सत्यम्, यतः अहं जानामि यत् अहं कुतः आगतः कुत्र
गच्छामि च। किन्तु अहं कुतःआगच्छामि कुत्र गच्छामि च इति यूयं
वक्तुं न शक्नुथ।
15 यूयं मांसानुरूपं न्यायं कुर्वन्ति; अहं न कस्यचित् पुरुषस्य न्यायं
करोमि।
16 तथापि यदि अहं न्यायं करोमि तर्हि मम न्यायःसत्य; यतःअहं
एकःनास्मि, किन्तु अहं पिता च मां प्रेषितवान्।
17 भवतः नियमे अपि लिखितम् अस्ति यत् द्वयोः पुरुषयोः साक्ष्यं
सत्यम्।
18 अहं आत्मनःसाक्ष्यं ददामि, यःपिता मां प्रेषितवान् सःमम विषये
साक्ष्यं ददाति।
19 तदा ते तम् अपृच्छन्, तव पिता कुत्र अस्ति? येशुःप्रत्युवाच, यूयं
मां न च मम पितरं न जानथ, यदि मां ज्ञात्वा मम पितरं अपि
ज्ञातव्यम्।
20 येशुः मन्दिरे उपदेशं कुर्वन् कोषे एतानि वचनानि उक्तवान्।
यतःतस्य समयःअद्यापि न आगतः।
21 तदा येशुःपुनःतान् अवदत् , " अहं गच्छामि, यूयं मां अन्विष्य
पापेषु म्रियथ।"

22 तदा यहूदिनः अवदन्, किं सः आत्महत्यां करोति? यतः सः कथयति यत् अहं यत्र गच्छामि, तत्र यूयं आगन्तुं न शक्नुथ।
23 सः तान् अवदत् , यूयं अधोगताःसन्ति। अहं ऊर्ध्वतःअस्मि, यूयं संसारस्य सन्ति; अहं संसारस्य नास्मि।
24 अतः अहं युष्मान् अवदम् यत् यूयं पापेषु म्रियथ, यतः यदि यूयं अहमेव सःइति न विश्वसिष्यथ, तर्हि युष्माकं पापेषु म्रियन्ते।
25 तदा ते तं अपृच्छन्, त्वं कोऽसि? येशुःतान् अवदत् , " यत् मया युष् मान् आदौ स् वम् उक्तम्।
26 युष्माकं विषये मम बहु वचनं न्याय्यं च अस्ति, किन्तु यः मां प्रेषितवान् सः सत्यः अस्ति। अहं तस्य विषये यत् किमपि श्रुतवान् तत् जगत् प्रति वदामि।
27 ते न अवगच्छन् यत् सःतेभ्यःपितुःविषये उक्तवान्।
28 तदा येशुः तान् अवदत् , " यदा यूयं मनुष्यपुत्रं उत्थापयथ, तदा यूयं ज्ञास्यथ यत् अहमेव सः अस्मि, अहं स्वतःकिमपि न करोमि। किन्तु यथा मम पिता मां उपदिष्टवान्, अहं एतानि वदामि।
29 यः मां प्रेषितवान् सः मया सह अस्ति, पिता मां एकान्ते न त्यक्तवान्; अहं हि तानि प्रीयमाणानि कार्याणि सर्वदा करोमि।
30 तस्य वचनं वदन् बहवःतस् मिन् विश् वासं कृतवन्तः।
31 तदा येशुः तस् य विश्वासिनःयहूदिनः अवदत्, " यदि यूयं मम वचनं धारयथ तर्हि यूयं मम शिष्याःसन्ति।
32 यूयं सत्यं ज्ञास्यथ, सत्यं युष्मान् मुक्तं करिष्यति।
33 ते तं प्रत्युवाच, वयं अब्राहमस्य वंशजाःअस्म; कदापि कस्यचित् दासत्वं न गतवन्तः।
34 येशुः तान् प्रत्युवाच, अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः कश्चित् पापं करोति, सःपापस्य दासःएव।
35 दासःसदा गृहे न तिष्ठति, पुत्रःतु नित्यं तिष्ठति।
36 अतः यदि पुत्रः युष्मान् मुक्तिं करिष्यति तर्हि यूयं स्वतन्त्राः भविष्यथ।
37 अहं जानामि यत् यूयं अब्राहमस्य वंशजाःसन्ति। किन्तु यूयं मां मारयितुम् इच्छसि, यतःमम वचनं युष्मासु स्थानं नास्ति।
38 अहं पित्रा सह यत् दृष्टं तत् वदामि, यूयं पित्रा सह यत् दृष्टवन्तः तत् कुर्वन्ति।
39 ते तं प्रत्युवाच, अब्राहमः अस्माकम् पिता। येशुः तान् अवदत् , " यदि यूयं अब्राहमस् य सन्तानाः स्युः तर्हि यूयं अब्राहमस् य कार्याणि कुर्युः।"
40 किन्तु इदानीं यूयं मां मारयितुम् इच्छसि, यः युष्मान् सत्यं कथितवान् यत् मया परमेश् वरस् य विषये श्रुतम्।
41 यूयं पितुः कर्माणि कुर्वन्ति। अथ ते तम् अवदन्, वयं व्यभिचारात् न जाताः; अस्माकं एकः एव पिता अस्ति, सः परमेश्वरः अपि अस्ति।
42 येशुः तान् अवदत् , " यदि परमेश् वरः युष् माकं पिता स्यात्, तर्हि यूयं मां प्रेम् कुर्वथ, यतः अहं परमेश् वरात् निर्गत्य आगतः। न च अहं स्वतःआगतः; किन्तु सःमां प्रेषितवान्।
43 यूयं मम वचनं किमर्थं न अवगच्छन्ति? यतःयूयं मम वचनं श्रोतुं न शक्नुथ।
44 यूयं पितुःपिशाचस्य असि, पितुःकामं च करिष्यथ। सःआदौ एव घातकः आसीत्, सत्ये न तिष्ठति स्म, यतः तस्मिन् सत्यं नास्ति। स यदा अनृतं वदति तदा सः स्वतः एव वदति, यतः सः मृषावादी तस्य पिता च अस्ति।
45 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यूयं मां न विश्वसथ।
46 युष्माकं कःपापविषये मां प्रत्यययति? यदि च सत्यं वदामि तर्हि यूयं मां किमर्थं न विश्वसथ?
47 यःपरमेश् वरस् य अस्ति सःपरमेश् वरस् य वचनं शृणोति, अतः यूयं तान् न शृण्वथ यतःयूयं परमेश् वरस् य अस् ति।
48 तदा यहूदिनःतम् अवदन्, "त्वं सामरीयस् य, पिशाचःच अस्ति इति वयं साधु न वदामः?
49 येशुः प्रत्युवाच, " मम पिशाचः नास्ति; अहं तु मम पितुः आदरं करोमि, यूयं च मां अपमानं कुर्वन्ति।
50 अहं स्वस्य महिमाम् न अन्विष्यामि, एकः अन्वेषकः न्यायं च करोति।
51 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यदि कश्चित् मम वचनं पालयति तर्हि सःकदापि मृत्युं न पश्यति।
52 तदा यहूदिनःतम् अवदन्, "अधुना वयं जानीमःयत् तव पिशाचः अस्ति।" अब्राहमःमृतः; भविष्यद्वादिना च; त्वं च वदसि, यदि मनुष्यः मम वचनं पालयति तर्हि सःकदापि मृत्युं न आस्वादयिष्यति।
53 किं त्वं अस्माकं पितुः अब्राहमस्य मृतस्य अपेक्षया महत्तरः? भविष्यद्वादिनाश्च मृताःसन्ति, त्वं कम् स्वयमेव निर्मायसि?
54 येशुःप्रत्युवाच, " यदि अहं आत्मनःआदरं करोमि तर्हि मम मानः किमपि नास्ति। यस्य विषये यूयं वदन्ति यत् सःयुष्माकं परमेश् वरः अस्ति।
55 तथापि यूयं तं न ज्ञातवन्तः; किन्तु अहं तं जानामि, यदि अहं तं न जानामि, तर्हि अहं युष्माकं सदृशः मृषावादी भविष्यामि, किन्तु अहं तं जानामि, तस्य वचनं च पालयामि।
56 भवतः पिता अब्राहमः मम दिवसं दृष्ट्वा आनन्दितः अभवत्, सः तत् दृष्ट्वा प्रसन्नःअभवत्।
57 तदा यहूदिनः तम् अवदन्, "त्वम् अद्यापि पञ्चाशत् वर्षाणि न भवसि, किं त्वं अब्राहमं दृष्टवान्?
58 येशुःतान् अवदत् , "अहं युष् माकं वदामि, अब्राहमस् य पूर्वम् अहं अस्मि।
59 ततः ते तं पातुं शिलाः उद्धृत्य येशुः निगूढः सन् मन्दिरात् बहिः गत्वा तेषां मध्ये गत्वा तथैव गतः।

अध्याय 9

1 येशुःगच्छन् एकम् जनान् अन्धं दृष्टवान्।
2 तस्य शिष्याःतं पृष्टवन्तः; हे गुरु, अन्धःजातःइति केन पापं कृतम्?
3 येशुःप्रत्युवाच, " एषःमातापितरौ न पापं कृतवन्तौ, किन्तु परमेश् वरस् य कार्याणि तस् य प्रगटितानि भवेयुः।
4 मया प्रेषितस्य कार्याणि दिवा यावत् कर्तव्यानि, रात्रौ आगच्छति यदा कोऽपि कार्यं कर्तुं न शक्नोति।
5 यावदहं जगति ज्योतिःअहम्।
6 इत्युक्त्वा सःभूमौ थूकं कृत्वा थूकेन मृत्तिकां कृत्वा अन्धस्य नेत्रेषु मृत्तिकाभिःअभिषिक्तवान्।
7 ततः सः अवदत्, " गच्छ, सिलोआम-कुण्डे प्रक्षाल्य, (इति अर्थः; प्रेषितः) इति।
8 ततः प्रतिवेशिनः ये च तं अन्धं दृष्टवन्तः ते अवदन्, किं न एषः उपविश्य याचते?
9 केचिद् अयम् इति उक्तवन्तः; केचित् तसदृशः इति उक्तवन्तः; किन्तु सःअहमेव इति अवदन्।
10 तेन तम् अवदन्, "कथं तव नेत्राणि उद्घाटितानि?
11 सः प्रत्युवाच, "येशुनाम्नः कश्चित् मृत्तिकां निर्माय मम नेत्रेषु अभिषिक्तवान्, मां च अवदत्, सिलोआम-कुण्डं गत्वा प्रक्षाल्यताम्, अहं गत्वा प्रक्षाल्य दृष्टिम् अवाप्तवान्।
12 तदा ते तम् अपृच्छन्, "सः कुत्र अस्ति?" सः अवदत्, अहं न जानामि।

13 ते पुरा अन्धं फरीसीनां समीपम् आनयन्ति स्म।
14 तदा विश्रामदिवसः आसीत् यदा येशुः मृत्तिकां निर्माय नेत्राणि
उद्घाटितवान्।
15 ततः पुनः फरीसिनः अपि तं पृष्टवन्तः यत् सः कथं दृष्टिम्
अवाप्तवान्। सःतान् अवदत् , "सःमम नेत्रयोःमृत्तिकाम् अस्थापयत्,
अहं च प्रक्षालितःपश्यामि च।"
16 ततःकेचन फरीसिनःअवदन्, "अयं मनुष्यःपरमेश् वरस् य नास्
ति, यतः सःविश्रामदिनं न पालयति।" अन्ये तु कथयन्ति स्म, पापी
पुरुषःकथं तादृशं चमत्कारं करिष्यति? तेषु च विभागःअभवत्।
17 ते पुनःअन्धं कथयन्ति स्म, "तस्य विषये किं वदसि यत् सःतव
नेत्राणि उद्घाटितवान्? सःअवदत्, सःभविष्यद्वादिःअस्ति।
18 किन्तु यहूदिनः तस्य विषये न विश्वसन्ति स्म यत् सः अन्धः
अभवत्, तस्य दृष्टिः प्राप्त; यावत् ते तस्य दृष्टिप्राप्तस्य मातापितरौ
आहूतवन्तः।
19 ते तान् पृष्टवन्त; "अन्धः जातः इति वदतः एषः भवतः पुत्रः किम्?
कथं तर्हि इदानीं सःपश्यति?
20 तस्य मातापितरौ तान् प्रत्युवाच, वयं जानीमः यत् एषःअस्माकं
पुत्रःअस्ति, सःअन्धःजातः।
21 किन्तु सःइदानीं केन प्रकारेण पश्यति, वयं न जानीमः। यःवा
नेत्राणि उद्घाटितवान्, सःवयं न जानीमः। तं पृच्छतु- सःस्वस्य कृते
वदेत्।
22 तस्य मातापितरौ यहूदिनां भयभीताः सन् एतानि वचनानि
उक्तवन्त; यतःयहूदीजनाःपूर्वमेव सहमताःआसन् यत् यदि कश्चित्
सःख्रीष्टःइति स्वीकुर्वति तर्हि सःसभागृहात् बहिःनिष्कासितः।
23 अतस्तस्य मातापितरौ अवदन्, "सःवयसःअस्ति; तं पृच्छतु।
24 ततः पुनःअन्धं पुरुषं आहूय तम् अवदन्, "ईश्वरस्य स्तुतिं कुरु,
वयं जानीमःयत् अयं मनुष्यःपापी अस्ति।"
25 सःप्रत्युवाच, "सःपापी वा न वा, अहं न जानामि।
26 ततो पुनःतम् अब्रवीत्, "सःत्वां किं कृतवान्? कथं तव नेत्राणि
उद्घाटितवान्?
27 सः तान् प्रत्युवाच, "मया युष्मान् कथितं, यूयं न श्रुतवन्त; पुनः
किमर्थं श्रोतुम् इच्छतः? किं यूयं तस्य शिष्याःभवेयुः?
28 ततः ते तं निन्द्य अवदन्, त्वं तस्य शिष्यः असि। किन्तु वयं
मूसायाःशिष्याःस्मः।
29 वयं जानीमःयत् परमेश्वरःमूसां प्रति उक्तवान्, अयं जनःकुतः
आगतःइति वयं न जानीमः।
30 सःपुरुषःतान् अवदत् , "किमर्थम् अत्र आश्चर्यं यत् यूयं न जानथ
यत् सःकुतःआगत; तथापि सःमम नेत्राणि उद्घाटितवान्।
31 इदानीं वयं जानीमः यत् परमेश् वरः पापिनः न शृणोति, किन्तु
यदि कश् चित् परमेश् वरस् य उपासकः स् वस् य इच् छां च
करोति तर्हि सःतं शृणोति।
32 अन्धजन्मनि कश्चित् नेत्राणि उद्घाटयति इति जगतःआरम्भात्
न श्रुतम्।
33 यदि अयं मनुष्यः ईश्वरस्य न स्यात् तर्हि सः किमपि कर्तुं न
शक्नोति स्म।
34 ते तं प्रत्युवाच, त्वं पापेषु जात; किं त्वं अस्मान् उपदिशसि? ते
तं बहिःनिष्कासितवन्तः।
35 येशुः श्रुतवान् यत् ते तं बहिः निष्कासितवन्तः। तं प्राप्य तं प्राह,
किं त्वं परमेश् वरस् य पुत्रे विश् वासं करोषि?
36 सःप्रत्युवाच, प्रभो, अहं तस्य विश्वासं कर्तुं कोऽस्ति?
37 येशुः तम् अवदत् , त्वया तं दृष्टम्, स एव त्वया सह वार्तालापं
करोति।
38 सःअवदत्, "प्रभो, अहं विश्वासं करोमि।" स च तं पूजयामास।
39 येशुःअवदत् , " अहं न्यायार्थम् अस्मिन् संसारे आगतःयत् ये न
पश्यन्ति ते पश्यन्ति; ये च पश्यन्ति ते अन्धाःभवेयुः।
40 तस्य सङ्गमे ये फरीसिनः आसन्, ते एतत् वचनं श्रुत्वा तम्
अवदन्, "किं वयम् अपि अन्धाःस्मः?"
41 येशुःतान् अवदत् , " यदि यूयं अन्धाःभवेयुःतर्हि युष् माकं पापं
न स्यात्; अतःभवतःपापं तिष्ठति।

अध्याय 10

1 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः द्वारेण मेषशालायां न प्रविशति,
किन्तु अन्यथा आरुह्य गच्छति, सःचोरःलुटेरःच अस्ति।
2 किन्तु यःद्वारेण प्रविशति सःमेषपालःअस्ति।
3 तस्मै द्वारपालः उद्घाटयति; मेषाः तस्य वाणीं शृण्वन्ति, सः
स्वमेषान् नाम्ना आहूय तान् बहिःनयति।
4 यदा सःस्वमेषान् निष्कासयति तदा सःतेषां पुरतःगच्छति, मेषाः
च तस्य अनुसरणं कुर्वन्ति, यतःते तस्य स्वरं जानन्ति।
5 ते परदेशीयस्य अनुसरणं न करिष्यन्ति, किन्तु तस्य पलायनं
करिष्यन्ति, यतःते परदेशीयानां वाणीं न जानन्ति।
6 येशुः तेभ्यः एतत् दृष्टान्तं उक्तवान्, किन्तु ते न अवगच्छन्ति स्म
यत् तेभ्यःयत् किमपि उक्तं तत् किम् अस्ति।
7 तदा येशुः पुनः तान् अवदत् , " अहं युष् माकं वदामि, अहं
मेषद्वारःअस् मि।"
8 ये मम पुरतःआगताःसर्वे चोराःलुटेराश्च सन्ति, किन्तु मेषाःतान् न
श्रुतवन्तः।
9 अहमेव द्वारम्, यदि कश्चित् प्रविशति तर्हि सःउद्धारं प्राप्स्यति,
अन्तःबहिःच गत्वा चरागणं प्राप्स्यति।
10 चोरःन आगच्छति, किन्तु चोराय, वधं, नाशं च कर्तुं, अहं तेषां
जीवनं प्राप्तुं, तेषां जीवनं अधिकं प्राप्तुं च आगतः।
11 अहं सत्गोपाल; सत्गोपालःमेषानां कृते स्वप्राणान् ददाति।
12 यः तु भाडेकर; न तु गोपालक; यस्य मेषाः न सन्ति, सः वृकं
आगच्छन्तं दृष्ट्वा मेषान् त्यक्त्वा पलायते, वृकः तान् गृहीत्वा मेषान्
विकीर्णयति।
13 भाडेकर्त्ता पलायते, यतःसः भाडेकर्त्ता अस्ति, मेषानां विषये न
चिन्तयति।
14 अहं सुगोपालक; मम मेषान् जानामि, मम मेषान् च जानामि।
15 यथा पिता मां जानाति, तथैव अहं पितरं जानामि, मेषाणां कृते
स्वप्राणान् समर्पयामि।
16 मम अन्ये मेषाः सन्ति ये अस्मात् गोष्ठ्याः न सन्ति, तान् अपि
मया आनेतव्या; ते मम वाणीं श्रोष्यन्ति। एकःगण; एकःगोपालकःच
भविष्यति।
17 अतःमम पिता मां प्रेम करोति, यतःअहं स्वप्राणान् पुनःगृह्णामि।
18 न कश्चित् ममाद् गृह्णाति, किन्तु अहं स्वयमेव तत् ददामि। मम
तत् स्थापयितुं शक्तिः अस्ति, मम पुनः ग्रहीतुं शक्तिः अस्ति। एषा
आज्ञा मया मम पितुःप्राप्ता।
19 अतःपुनःयहूदिनां मध्ये एतानि वचनानि विभजनं जातम्।
20 तेषु बहवः अवदन्, तस्य पिशाचः अस्ति, उन्मत्तः च अस्ति।
किमर्थं तं शृण्वथ?
21 अन्ये ते अवदन्, "यस्य पिशाचःअस्ति, तस्य वचनं न एतानि।"
किं पिशाचःअन्धानां नेत्राणि उद्घाटयितुं शक्नोति?
22 यरुशलेमनगरे समर्पणपर्वःआसीत्, शिशिरःच आसीत्।
23 येशुःसोलोमनस्य ओसारे मन्दिरे चरति स्म।

24 ततः यहूदिनः तस्य परितः आगत्य तम् अवदन्, "कियत्कालं यावत् त्वं अस्मान् संशयं करोषि? यदि त्वं ख्रीष्टःअसि तर्हि अस्मान् स्पष्टतया वद।
25 येशुः तान् प्रत्युवाच, अहं युष्मान् कथितवान्, यूयं न विश् वासं कृतवन्तः।
26 किन्तु यूयं न विश्वसथ, यतः यूयं मम मेषाः न सन्ति, यथा मया युष्मान् उक्तम्।
27 मम मेषाः मम वाणीं शृण्वन्ति, अहं तान् जानामि, ते मम अनुसरणं कुर्वन्ति।
28 अहं तेभ्यः अनन्तजीवनं ददामि; ते कदापि न नश्यन्ति, कश्चित् मम हस्तात् तान् उद्धर्तुं न शक्नोति।
29 मम पिता यः तान् दत्तवान्, सः सर्वेभ्यः अपि महत्तरः अस्ति; मम पितुःहस्तात् तान् उद्धर्तुं कोऽपि कोऽपि न शक्नोति।
30 अहं मम पिता च एकौ स्तः।
31 ततःयहूदिनःतं शिलापातं कर्तुं पुनःशिलाःउद्धृतवन्तः।
32 येशुः तान् प्रत्युवाच, " मम पितुः कृते मया युष् मान् अनेकानि सत्कर्माणि दर्शितानि। तेषु कस्मिंश्चित् कार्ये यूयं मां शिलापातयथ?
33 यहूदिनः तं प्रत्युवाच, वयं त्वां सद्कार्यं न शिलापातं कुर्मः। किन्तु निन्दायाः कृते; यतो हि त्वं मनुष्यः सन् आत्मानं परमेश्वरं करोषि।
34 येशुः तान् प्रत्युवाच, युष्माकं नियमे किं न लिखितम्, अहं अवदम्, यूयं देवाःसन्ति?
35 यदि सः तान् देवाः आहूतवान्, येषां समीपं परमेश्वरस्य वचनं आगतं, शास्त्रं च भङ्गं कर्तुं न शक्यते।
36 यं पित्रा पवित्रीकृत्य जगति प्रेषितस्तस्य विषये यूयं वदथ, त्वं निन्दां करोषि। यतःअहं परमेश् वरस् य पुत्रःइति अवदम्?
37 यदि अहं मम पितुः कार्याणि न करोमि तर्हि मां विश्वासं मा कुरुत।
38 किन्तु यदि अहं करोमि, यद्यपि यूयं मयि विश्वासं न कुर्वन्ति तथापि कार्येषु विश्वासं कुरुत, येन यूयं ज्ञात्वा विश्वासं कुर्वन्तु यत् पिता मयि अस्ति, अहं च तस्मिन् अस्ति।
39 तेन पुनः तं गृहीतुं प्रयत्नं कृतवन्त; किन्तु सः तेषां हस्तात् मुक्तः अभवत्।
40 ततः पुनः यरदननद्याः परं यत्र योहनः प्रथमं मज्जनं कृतवान् तत्र गतः। तत्र च निवसति स्म।
41 ततः बहवः तस्य समीपं गत्वा अवदन्, "योहनः चमत्कारं न कृतवान्, किन्तु योहनःअस्य मनुष्यस्य विषये यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं सत्यम् आसीत्।
42 तत्र बहवःतस्य विषये विश्वासं कृतवन्तः।

अध्याय 11

1 मरियमस्य भगिन्याः मार्थानगरस्य बेथानीनगरस्य लाजरनामकः कश्चन पुरुषःरोगी आसीत्।
2 (सा मरियमः भगवन्तं लेपेन अभिषिच्य तस्य केशैः तस्य पादौ मार्जयति स्म, तस्याःभ्राता लाजरःरोगी आसीत्।)
3 अतस्तस्य भगिन्यः तस्य समीपं प्रेषितवन्त; "प्रभो, पश्य, यः त्वं प्रियं करोषि, सःरोगी अस्ति।"
4 येशुःतत् श्रुत्वा अवदत् , " एतत् व्याधिःमृत्युपर्यन्तं न भवति, किन्तु परमेश् वरस् य महिमार्थम्, येन परमेश् वरस् य पुत्रःमहिमा प्राप्यते।
5 येशुःमार्थां तस्याःभगिनीं लाजरं च प्रेम्णा पश्यति स्म।
6 ततः स व्याधिता इति श्रुत्वा यस्मिन् स्थाने आसीत् तत्रैव द्वौ दिवसौ निवसति स्म।
7 ततःपरं सःशिष्यान् अवदत्, " पुनःयहूदियादेशं गच्छामः।"
8 तस्य शिष्याः तम् अवदन्, "गुरु, अधुना यहूदिनः त्वां शिलापातं कर्तुम् इच्छन्ति स्म। पुनःतत्र गच्छसि वा?
9 येशुः प्रत्युवाच, किं दिने द्वादशघण्टाः न भवन्ति? यदि कश्चित् दिवसे चरति तर्हि सःसंसारस्य प्रकाशं दृष्ट्वा न स्तब्धःभवति।
10 किन्तु यदि कश्चित् रात्रौ चरति तर्हि सःस्तब्धःभवति यतःतस्मिन् प्रकाशःनास्ति।
11 इदम् उक्तवान् ततःपरं सःतान् अवदत्, " अस्माकं मित्रं लाजरः सुप्तःअस्ति। किन्तु अहं तं निद्राद् जागृत्य गच्छामि।
12 ततःशिष्याःअवदन्, "प्रभो, यदि सःनिद्रां करोति तर्हि सःकुशलः भविष्यति।"
13 तथापि यीशुःतस्य मृत्युविषये उक्तवान्, किन्तु ते मन्यन्ते यत् सः निद्रायां विश्रामस्य विषये उक्तवान्।
14 तदा येशुःतान् स्पष्टतया अवदत्, " लाजरःमृतः।"
15 अहं युष्माकं कृते प्रसन्नःअस्मि यत् अहं तत्र न आसम्, यत् यूयं विश्वासं कर्तुं शक्नुवन्ति। तथापि वयं तस्य समीपं गच्छामः।
16 ततो थोमसःदिदिमुस् नामकःस्वशिष्यान् अवदत् , "वयम् अपि गच्छामः; येन वयं तस्य सह मृताःभवेम।"
17 तदा येशुः आगत्य सः चतुर्दिनानि पूर्वमेव चितायां शयितः इति दृष्टवान्।
18 बेथानी यरुशलेमस्य समीपे पञ्चदशदूरे आसीत्।
19 ततः परं बहवः यहूदिनः मार्था-मरियमयोः समीपं स्वभ्रातुः विषये सान्त्वयितुं आगतवन्तः।
20 ततः मार्था येशुना आगमनं श्रुत्वा गत्वा तं मिलितवती, किन्तु मरियमःगृहे निश्चलतया उपविष्टवती।
21 तदा मार्था येशुम् अवदत्, हे प्रभो, यदि त्वम् अत्र आसीत्, तर्हि मम भ्राता न मृतःस्यात्।
22 किन्तु अहं जानामि यत् इदानीमपि त्वं परमेश्वरात् यत् किमपि याचसे तत् ईश्वरःत्वां दास्यति।
23 येशुःतां अवदत् , " तव भ्राता पुनरुत्थापितःभविष्यति।"
24 मार्था तम् अवदत् , अहं जानामि यत् सः पुनरुत्थानसमये अन्तिमे दिने पुनरुत्थानं प्राप्स्यति।
25 येशुः तां अवदत् , " पुनरुत्थानं जीवनं च अहमेव, यः मयि विश्वासं करोति सःमृतःसन् अपि जीवति।
26 यःकश्चित् जीवति मयि विश्वासं करोति सःकदापि न म्रियते। किं त्वं एतत् विश्वससि ?
27 सा तं अवदत्, "प्रभो, अहं विश्वसिमि यत् त्वं ख्रीष्टः परमेश्वरस्य पुत्रःअसि, यःजगति आगमिष्यति।
28 इत्युक्त्वा सा गत्वा स्वभगिनीं मरियमं गुप्तरूपेण आहूय अवदत्, "गुरुःआगत्य त्वां आह्वयति।"
29 तत् श्रुत्वा सा शीघ्रं उत्थाय तस्य समीपम् आगता।
30 येशुः अद्यापि नगरं न आगत; किन्तु यस्मिन् स्थाने मार्था तस्य साक्षात्कारं कृतवती।
31 ये यहूदिनः तया सह गृहे आसन्, तां सान्त्वयन्तः च मरियमं त्वरया उत्थाय निर्गतां दृष्ट्वा तां अनुसृत्य कथयन्ति स्म, सा तत्र रोदनार्थं चिताम् गच्छति।
32 तदा मरियमः यत्र येशुः आसीत् तत्र आगत्य तं दृष्ट्वा तस्य चरणयोः पतित्वा तं अवदत्, हे प्रभो, यदि त्वम् अत्र आसीत् तर्हि मम भ्राता न मृतःस्यात्।
33 येशुः तां रोदनं दृष्ट्वा, तया सह आगतानां यहूदिनां च रोदनं कुर्वन्तं दृष्ट्वा, सःमनःक्रन्दित; व्याकुलःच अभवत्।

34 अब्रवीत्, यूयं तं कुत्र निधाय? ते तं अवदन्, भगवन्, आगच्छ पश्यतु।
35 येशुःरोदिति स्म।
36 तदा यहूदिनःअवदन्, "पश्यन्तु सःतं कथं प्रेम करोति!
37 तेषु केचन अवदन्, "अन्धानां नेत्राणि उद्घाटयन् अयं मनुष्यः किम् अस्य मनुष्यस्य अपि मृत्युं न कर्तुं शक्नोति स्म?
38 येशुः पुनःनिश्वसन् चिताम् आगतः। गुहा आसीत्, तस्मिन् शिला आसीत् ।
39 येशुःअवदत्, यूयं शिलाम् अपहरथ। मृतस्य भगिनी मार्था तम् अवदत्, हे प्रभो, एतावता दुर्गन्धितःभवति, यतःसःचतुर्दिनानि मृतः।
40 येशुःतां अवदत् , " किं मया त्वां न उक्तं यत् यदि त्वं विश्वासं करोषि तर्हि त्वं परमेश् वरस् य महिमाम् द्रक्ष्यसि?
41 ततःते शिलाम् अपहृत्य यस्मात् स्थानात् मृताःस्थापिताःआसन्। येशुः नेत्रे उत्थाप्य अवदत्, हे पिता, अहं त्वां धन्यवादं ददामि यत् त्वं मां श्रुतवान्।
42 अहं जानामि यत् त्वं मां सर्वदा श‍ृणोषि, किन्तु पार्श्वे स्थितानां जनानां कारणात् अहं तत् उक्तवान् यत् ते विश्वासं कुर्वन्ति यत् त्वया मां प्रेषितः।
43 इत्युक्त्वा सः उच्चैः स्वरेण आक्रोशितवान्, " लाजर, बहिः आगच्छ।"
44 मृतः स च श्मशानवस्त्रैः हस्तपादं बद्धः तस्य मुखं च बन्धनेन बद्धःआसीत्। येशुःतान् अवदत् , तं मुक्तं कृत्वा तं विसृजतु।
45 ततः ये यहूदिनः मरियमस्य समीपं आगत्य येशुना कृतानि कार्याणि दृष्टवन्तः ते तस्य विषये विश्वासं कृतवन्तः।
46 किन्तु तेषु केचन फरीसीनां समीपं गत्वा येशुना कृतानि कार्याणि तान् अवदन्।
47 ततःप्रधानपुरोहिताःफरीसिनःच सभां समागत्य उक्तवन्तः "वयं किं कुर्मः? यतःअयं मनुष्यःबहूनि चमत्कारं करोति।
48 यदि वयं तं एवं त्यजामः तर्हि सर्वे जनाः तस्मिन् विश्वासं करिष्यन्ति, रोमीजनाःआगत्य अस्माकं स्थानं राष्ट्रं च हरन्ति।
49 तेषु कैफा नामकः कश्चित् तस्मिन् वर्षे महापुरोहितः सन् तान् अवदत्, यूयं किमपि न जानथ।
50 न च अस्माकं कृते हितकरं मन्यताम् यत् एकः मनुष्यः प्रजानां कृते म्रियते, सर्वराष्ट्रं न विनश्यति।
51 सःएतत् स्वतःन उक्तवान्, किन्तु तस्मिन् वर्षे महायाजकत्वेन भविष्यद्वाणीं कृतवान् यत् यीशुःतस्य राष्ट्रस्य कृते म्रियते।
52 न केवलं तस्य राष्ट्रस्य कृते, अपितु सः परमेश् वरस् य सन्तानान् विकीर्णान् एकस् य सङ्ग्रहं करोति।
53 ततःप्रभृति ते तस्य वधार्थं कल्पितवन्तः।
54 अतः यीशुः यहूदीनां मध्ये न पुनः प्रकटितः अभवत्। किन्तु ततः प्रान्तरसमीपस्थं देशं एफ्राइमनामकं नगरं गत्वा तत्र शिष्यैः सह स्थितवान्।
55 यहूदिनानां निस्तारपर्वः समीपे आसीत्, ततः बहवः निस्तारपर्वतः पूर्वं देशात् बहिःयेरुसलेमनगरं गतवन्तः।
56 ततः ते येशुं अन्विष्य मन्दिरे स्थिताः परस्परं वदन्ति स्म, "सः उत्सवे न आगमिष्यति इति यूयं किं मन्यन्ते?
57 प्रधानयाजकौ फरीसिनौ च आज्ञां दत्तवन्तौ यत् यदि कश्चित् जानाति यत् सःकुत्र अस्ति तर्हि सःतत् दर्शयेत्, येन ते तं गृह्णीयुः।

अध्याय 12

1 ततःपरं निस्तारपर्वतः षड्दिनानि पूर्वं येशुः बेथानीनगरम् आगत; यत्र मृतःलाजरःआसीत्, यम् सःमृतात् पुनरुत्थापितवान्।
2 तत्र ते तस्मै भोजनं कृतवन्तः मार्था सेवां करोति स्म, किन्तु लाजरःतेषु मेजस्थाने उपविष्टानां मध्ये एकःआसीत्।
3 ततः मरियमः एकं पौण्डं शूलस्य मलम् आदाय येशोः पादौ अभिषिच्य तस्य केशैः तस्य पादौ मार्जयति स्म, ततः गृहं लेपस्य गन्धेन परिपूर्णम् अभवत्।
4 तदा तस्य शिष्याणां मध्ये एकः शिमोनपुत्रः यहूदा इस्करियोती उक्तवान् यःतं द्रोहयिष्यामि।
5 किमर्थम् एतत् लेपं त्रिशतं पेन्सं विक्रीय निर्धनेभ्यःन दत्तम्?
6 एतत् सःअवदत्, न तु सःदरिद्राणां चिन्तां करोति; किन्तु सःचोरः आसीत्, तस्य पुटं धारयति स्म, तस्मिन् स्थापितं च वहति स्म।
7 तदा येशुःअवदत्, " तस्याःत्यजतु, मम अन्त्येष्टिदिनस्य विरुद्धं सा एतत् पालितवती।"
8 दरिद्राःयुष्माभिःसह सर्वदा सन्ति; किन्तु मां भवद्भिःसर्वदा न।
9 यहूदीनां बहुजनाःतस्य तत्र अस्ति इति ज्ञातवन्तः ते केवलं येशुना कृते न आगताः अपितु सः मृतात् पुनरुत्थापितस्य लाजरस्य अपि दर्शनार्थम् आगतवन्तः।
10 किन्तु मुख्ययाजकाःलाजरस्य अपि वधं कर्तुं विचारं कृतवन्तः।
11 यतःतस्य कारणात् बहवःयहूदिनःयेशुना विश्वासं कृतवन्तः।
12 परदिने परदिने येशुः यरुशलेमनगरम् आगच्छन्ति इति श्रुत्वा भोजार्थम् आगताःबहवःजनाः।
13 तालवृक्षाणां शाखाःगृहीत्वा तं मिलितुं निर्गत्य, "होसान्ना, भगवतः नाम्ना आगच्छति सःइस्राएलस्य राजा धन्यः।"
14 येशुःएकं गदं प्राप्य तस्मिन् उपविष्टवान्। यथा लिखितम्, २.
15 हे सियोनपुत्री, मा भैषी, पश्य तव राजा गदगदस्य उपरि उपविश्य आगच्छति।
16 तस्य शिष्याः प्रथमं एतानि वचनानि न अवगच्छन्ति स्म, किन्तु येशुःमहिमाम् अवाप्तवान् तदा ते स्मरन्ति स्म यत् एतानि वचनानि तस्य विषये लिखितानि, तेषां कृते एतानि कृतानि च।
17 यदा सः लाजरं मृतात् पुनरुत्थापयति स्म तदा तस्य समीपे ये जनाःआसन्, ते साक्ष्यं दत्तवन्तः।
18 अत एव जनाःतस्य चमत्कारं कृतं श्रुत्वा तम् अङ्गीकृतवन्तः।
19 ततः फरीसिनः परस्परं अवदन्, यूयं कथं किमपि विजयं न प्राप्नुथ इति ज्ञातव्यम्? पश्य, तस्य पश्चात् जगत् गतः।
20 तेषु कश्चित् यवनाःभोजसमये आराधनाय आगताःआसन्।
21 स गलीलदेशस्य बेतसैदानगरस्य फिलिप्पुसस्य समीपं गत्वा तं प्रार्थयत्, हे महोदय, वयं येशुं द्रष्टुम् इच्छामः।
22 फिलिपःआगत्य आन्द्रियाःकथयति स्म, पुनःअन्द्रियाःफिलिप् च येशुं कथयन्ति।
23 येशुः तान् प्रत्युवाच, " मनुष्यपुत्रस्य महिमा भवितव्यः समयः आगतः।"
24 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यावत् गोधूमस्य कण्ठः भूमौ पतित्वा न म्रियते, तावत् सःएकः एव तिष्ठति, किन्तु यदि मृतः तर्हि सः बहु फलं ददाति।
25 यः स्वप्राणान् प्रेम करोति सः तत् नष्टं करिष्यति; यश्च संसारे स्वजीवनं द्वेष्टि, सःतत् अनन्तजीवनं प्रति रक्षति।
26 यदि कश्चित् मां सेवते तर्हि मम अनुसरणं करोतु; यत्र अहं अस्मि, तत्र मम दासःअपि भविष्यति, यदि कश्चित् मम सेवां करोति तर्हि मम पिता तस्य आदरं करिष्यति।
27 इदानीं मम आत्मा व्याकुलः अस्ति; किं च वक्ष्यामि? पिता, एतस्मात् प्रहरात् मां तारय, किन्तु अत एव अहम् अद्यावधि आगतः।

28 पिता, तव नाम महिमा कुरु। ततः स्वर्गात् एकः वाणी आगत;
"अहं तस्य महिमाम् अकरोमि, पुनःतस्य महिमामण्डनं करिष्यामि
च।"
29 तत्र स्थिताः जनाः तत् श्रुत्वा गर्जन् इति अवदन्, अन्ये अवदन्,
"एकःस्वर्गदूतःतम् उक्तवान्।"
30 येशुः प्रत्युवाच, " एषा वाणी मम कारणात् न, अपितु युष्माकं
कृते आगता।"
31 इदानीं संसारस्य न्यायः अस्ति, इदानीं संसारस्य राजपुत्रः बहिः
निष्कासितःभविष्यति।
32 अहं यदि पृथिव्याः उत्थापितः स्याम्, तर्हि सर्वान् जनान् मम
समीपं आकर्षयिष्यामि।
33 इति सःकिं मृत्युं म्रियमाणःइति सूचयन्।
34 जनाः तं प्रत्युवाच, "मसीहः अनन्तकालं यावत् तिष्ठति इति वयं
व्यवस्थातःश्रुतवन्तः। कःअयं मनुष्यपुत्र?
35 तदा येशुः तान् अवदत् , " किञ्चित् कालं यावत् प्रकाशः युष्
माभिः सह वर्तते।" प्रकाशं प्राप्य चरन्तु, मा भूत् अन्धकारः न
आगमिष्यति, यतः यः अन्धकारे चरति सः कुत्र गच्छति इति न
जानाति।
36 यदा युष्माकं प्रकाशः अस्ति, तदा प्रकाशे विश्वासं कुरुत, येन
यूयं प्रकाशस्य सन्तानाःभवेयुः। एतानि वचनानि येशुःउक्तवान्, ततः
प्रस्थाय तेभ्यःनिगूढःअभवत्।
37 किन्तु तेषां पुरतः एतावन्तः चमत्काराः कृता; तथापि ते तस्मिन्
विश्वासं न कृतवन्तः।
38 यथा यशायाहभविष्यद्वादिना उक्तं वचनं पूर्णं भवेत्, "प्रभो,
अस्माकं वचनं कः विश्वासं कृतवान्? कस्मै च भगवतः बाहुः
प्रकाशित?
39 अतःते विश्वासं न शक्तवन्त; यतःयशायाहःपुनरुक्तः।
40 तेषां नेत्राणि अन्धं कृत्वा हृदयं कठोरं कृतवान्; यथा ते नेत्रेण न
पश्यन्ति, न च हृदयेन अवगच्छन्ति, परिवर्तनं च प्राप्नुयु; अहं च तान्
चिकित्सां करोमि।
41 यशायाहःतस्य महिमाम् अवलोक्य तस्य विषये उक्तवान्।
42 तथापि प्रधानशासकेषु बहवः तस्य विषये विश्वासं कृतवन्तः।
किन्तु फरीसीनां कारणात् ते तं न स्वीकृतवन्त; येन ते सभागृहात्
बहिःन निष्कासिताःभवेयुः।
43 यतः ते परमेश् वरस् य स्तुतिस् य अपेक्षया मनुष्याणां स्तुतिम्
अधिकं प्रीयन्ते स्म।
44 येशुःक्रन्दन् अवदत्, " यःमयि विश्वासं करोति, सःमयि विश्वासं
न करोति, अपितु मां प्रेषितस्य विषये विश्वासं करोति।
45 यःमां पश्यति सःमां प्रेषयन्तं पश्यति।
46 अहं जगति प्रकाशः आगत; येन यः मयि विश्वासं करोति सः
अन्धकारे न तिष्ठेत्।
47 यदि कश्चित् मम वचनं श्रुत्वा विश्वासं न करोति तर्हि अहं तस्य
न्यायं न करोमि, यतः अहं जगतः न्यायं कर्तुं न, अपितु जगतः
उद्धाराय आगतः।
48 यःमां तिरस्कृत्य मम वचनं न गृह्णाति, तस्य न्यायं करोति, मया
यत् वचनं उक्तं तत् एव अन्तिमे दिने तस्य न्यायं करिष्यति।
49 अहं हि आत्मनः विषये न उक्तवान्; किन्तु यः पिता मां
प्रेषितवान्, सःमम आज्ञां दत्तवान् यत् अहं किं वक्तव्यं किं वक्तव्यः
इति।
50 अहं जानामि यत् तस्य आज्ञा अनन्तजीवनम् अस्ति, अतः अहं
यत् किमपि वदामि, यथा पिता मां उक्तवान्, तथैव अहं वदामि।

अध्याय 13

1 निस्तारपर्वतः पूर्वं येशुः ज्ञातवान् यत् सः जगतः पितुः समीपं गन्तुं
स्वसमयःआगत; तदा सःतान् अन्त्यपर्यन्तं प्रेम्णा अकरोत्।
2 भोजनं समाप्तं कृत्वा पिशाचः शिमोनस्य पुत्रस्य यहूदा
इस्करियोतस्य हृदये तं विश्वासघातं कर्तुं प्रविशति स्म।
3 येशुः ज्ञातवान् यत् पिता सर्वं स्वहस्ते दत्तवान्, सः परमेश् वरात्
आगत्य परमेश् वरस् य समीपं गतः।
4 सः भोजनात् उत्थाय स्ववस्त्राणि विन्यसेत्; तौल्यं च गृहीत्वा कष्टं
कृतवान्।
5 तदनन्तरं सः कुण्डे जलं पातयित्वा शिष्याणां पादौ प्रक्षालितुं,
तौल्येन च मार्जयितुं प्रवृत्तः।
6 तदा सः सिमोनपत्रुसस्य समीपम् आगत्य पतरसः तं अवदत्,
"प्रभो, किं त्वं मम पादौ प्रक्षालसि?
7 येशुः तं प्रत्युवाच, अहं किं करोमि इति त्वं इदानीं न जानासि;
किन्तु त्वं इतःपरं ज्ञास्यसि।
8 पत्रुसःतम् अवदत् , "त्वं मम पादौ कदापि न प्रक्षालिष्यसि।" येशुः
तं प्रत्युवाच, यदि अहं त्वां न प्रक्षालयामि तर्हि तव मयि भागः
नास्ति।
9 शिमोनः पत्रुसः तम् अवदत् , "प्रभो, न केवलं मम पादौ, अपितु
मम हस्तौ मम शिरसि च।
10 येशुः तम् अवदत् , " यस्य प्रक्षालितस्य पादप्रक्षालनस्य
आवश्यकता नास्ति, किन्तु सः सर्वशुद्धः अस्ति, यूयं शुद्धा; किन्तु
सर्वे न।
11 यतःसःजानाति स्म यत् केन तं द्रोहं कर्तव्यम्; अतःसःअवदत्,
यूयं सर्वे शुद्धाःन सन्ति।
12 ततःसःतेषां पादप्रक्षाल्य स्ववस्त्राणि गृहीत्वा पुनःउपविष्टः सन्
तान् अवदत्, " किं यूयं जानथ यत् मया युष्माकं प्रति किं कृतम्?
13 यूयं मां गुरुप्रभुं वदथ, साधु च वदथ। तथा हि अहम्।
14 यदि अहं भवतःप्रभुःगुरुःच भवतःपादौ प्रक्षालितवान्; यूयं अपि
परस्परं पादप्रक्षालनं कर्तव्यम्।
15 यतो मया युष्माकं प्रति उदाहरणं दत्तं यत् यूयं यथा मया
युष्माकं प्रति कृतं तथा कुरु।
16 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, दासःस्वामिनःअपेक्षया न महत्तरः। न
च प्रेषितःप्रेषितःअधिकः।
17 यदि यूयं एतानि जानथ, तर्हि युष्माकं तानि कर्माणि कुर्वन्तः
सुखिनः।
18 अहं युष्मान् सर्वेषां विषये न वदामि, अहं जानामि यत् मया
कस्य चयनं कृतम्, किन्तु शास्त्रस्य सिद्ध्यर्थं यत्, "यः मया सह
रोटिकां खादति, सःमम विरुद्धं पार्ष्णिं उत्थापितवान्।"
19 अहं युष्मान् तस्य आगमनात् पूर्वं वदामि यत् एतत् घटितं चेत्
यूयं विश्वासं कुर्वन्तु यत् अहं सःअस्मि।
20 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः कश्चित् अहं प्रेषयामि, सः मां
गृह्णाति। यःमां गृह्णाति सःमां प्रेषयन्तं गृह्णाति।
21 इत्युक्त्वा येशुःमनसि व्याकुलःभूत्वा साक्ष्यं दत्त्वा अवदत्, " अहं
युष्मान् सत्यं वदामि यत् युष्माकं मध्ये कश्चन मां द्रोहयिष्यति।
22 ततः शिष्याः परस्परं पश्यन्ति स्म, यस्मै सः कथयति इति
शङ्किताः।
23 येशुना प्रेम्णःएकःशिष्यःयेशुना वक्षसि अवलम्ब्य आसीत् ।
24 शिमोन पत्रुसः तम् इशारम् अकरोत् यत् सः कस्य विषये
उक्तवान् कःभवेत्।
25 तदा स यीशुस्तस्य वक्षसि शयानःपृष्टवान्, हे प्रभो, कोऽस्ति?

26 येशुःप्रत्युवाच, यस्मै अहं तं मज्जयित्वा तं पिण्डं दास्यामि। ततः सः सोपं मज्जयित्वा शिमोनस्य पुत्राय यहूदा इस्करियोतस्य कृते दत्तवान्।
27 ततः परं शैतानः तस्य अन्तः प्रविशत्। तदा येशुः तम् अवदत् , " यत् त्वं करोषि, तत् शीघ्रं कुरु।"
28 मेजसमीपस्थः कोऽपि न जानाति स्म यत् सः किमर्थम् एतत् उक्तवान्।
29 येशुना पुटं यिहूदासने केचित् मन्यन्ते यत्, "भोज्यस्य विरुद्धं यत् किमपि अस्माकं आवश्यकता वर्तते तत् क्रीणीत। दरिद्रेभ्यः किमपि दातव्यमिति वा।
30 ततोऽसौ सोपं लब्ध्वा सद्यःबहिःगत; तदा रात्रौ अभवत्।
31 ततः सः बहिः गतः तदा यीशुः अवदत्, " अधुना मनुष्यपुत्रस्य महिमामस्ति, परमेश्वरःतस्मिन् महिमाम् अवाप्तवान्।"
32 यदि परमेश् वरः तस् य महिमा प्राप् यते, तर्हि परमेश् वरः स् वस् य महिमाम् अपि करिष्यति, सद्यःच तस्य महिमां करिष्यति।
33 बालका; किञ्चित्कालं यावत् अहं युष्माभिःसह अस्मि। यूयं मां अन्विष्यथ, यथा मया यहूदिनः उक्तं, यत्र अहं गच्छामि, तत्र यूयं आगन्तुं न शक्नुथ। अतःइदानीं भवन्तं वदामि।
34 अहं युष्मान् नूतना आज्ञां ददामि यत् यूयं परस्परं प्रेम करोतु। यथा मया युष्मान् प्रेम्णा युष्मान् अपि परस्परं प्रेम्णा।
35 युष्माकं परस्परं प्रेम्णःसन् सर्वे तेन मम शिष्याःइति ज्ञास्यन्ति।
36 शिमोनःपत्रुसःतम् अवदत्, हे प्रभो, त्वं कुत्र गच्छसि? येशुःतस्मै प्रत्युवाच, यत्र अहं गच्छामि, तत्र त्वं इदानीं मम अनुसरणं कर्तुं न शक्नोषि; त्वं तु पश्चात् मां अनुसृत्य गमिष्यसि।
37 पत्रुसः तम् अवदत् , "प्रभो, अहं किमर्थं त्वां अनुसरणं कर्तुं न शक्नोमि? अहं तव कृते प्राणान् समर्पयिष्यामि।
38 येशुः तं प्रत्युवाच, किं त्वं मम कृते स्वप्राणान् समर्पयिष्यसि? सत्यं सत्यं वदामि, यावत् त्वं त्रिवारं मां न नकारयसि तावत् कुक्कुटःन काकति।

अध्याय 14

1 युष्माकं हृदयं मा त्रस्तं भवतु, यूयं परमेश् वरस् य विश् वासं कुर्वन्ति, मयि अपि विश् वासं कुर्वन्ति।
2 मम पितुः गृहे बहूनि भवनानि सन्ति, यदि न स्यात् तर्हि अहं युष्मान् कथयिष्यामि स्म। अहं भवतः कृते स्थानं सज्जीकर्तुं गच्छामि।
3 यदि अहं गत्वा युष्माकं कृते स्थानं सज्जीकरोमि तर्हि पुनः आगत्य भवन्तं स्वसमीपं गृह्णामि। यथा अहं यत्र अस्मि तत्र यूयं अपि भवन्तु।
4 अहं कुत्र गच्छामि, मार्गं च यूयं जानथ।
5 थोमसः तं अवदत्, "प्रभो, वयं न जानीमः यत् त्वं कुत्र गच्छसि। कथं च मार्गं ज्ञातुं शक्नुमः?
6 येशुःतम् अवदत् , " अहमेव मार्गः सत्यं, जीवनं च अस् ति।
7 यदि भवान् मां ज्ञातवान् स्यात् तर्हि मम पितरं अपि ज्ञातव्यं स्यात्, ततःपरं यूयं तं ज्ञात्वा तं दृष्टवन्तः।
8 फिलिप्पुसःतम् अवदत्, हे प्रभो, अस्मान् पितरं दर्शयतु, अस्माकं कृते पर्याप्तम्।
9 येशुः तम् अवदत् , " किं अहं भवता सह एतावत्कालं यावत् अभवम्, तथापि त्वया मां न ज्ञातवान्, फिलिप्? यः मां दृष्टवान् सः पितरं दृष्टवान्; तर्हि कथं वदसि पितरं दर्शयतु इति?
10 किं त्वं न विश्वससि यत् अहं पित्रा अस्मि, पिता मयि च? अहं युष्मान् प्रति यत् वचनं वदामि तत् अहं स्वतःन वदामि, किन्तु मयि निवसन् पिता कार्याणि करोति।
11 अहं पित्रा अस्मि, पिता मयि इति विश्वासं कुरु, अन्यथा कर्मणामेव मां विश्वासं कुरु।
12 अहं युष्मान् सत्यं वदामि, यः मयि विश्वासं करोति, सः मया क्रियमाणानि कार्याणि अपि करिष्यति। एतेभ्यः अपि महत्तराणि कार्याणि करिष्यति; यतःअहं पितुःसमीपं गच्छामि।
13 यूयं मम नाम्ना यत्किमपि याचयथ, तत् अहं करिष्यामि, येन पिता पुत्रेण महिमा प्राप्नुयात्।
14 यदि यूयं मम नाम्ना किमपि याचन्ते तर्हि अहं तत् करिष्यामि।
15 यदि भवान् मां प्रेम करोति तर्हि मम आज्ञां पालयतु।
16 अहं पितरं प्रार्थयिष्यामि, सःयुष्मान् अन्यं सान्त्वनां दास्यति, येन सःयुष्माभिःसह अनन्तकालं यावत् तिष्ठति।
17 सत्यस्य आत्मा अपि; यं जगत् तं न पश्यति, न च जानाति, तम् अङ्गीकुर्वितुं न शक्नोति, यूयं तु तं जानीथ। यतः स युष्माभिः सह निवसति, युष्मासु च भविष्यति।
18 अहं युष्मान् असुखं न त्यक्ष्यामि, अहं भवतः समीपम् आगमिष्यामि।
19 किञ्चित्कालं यावत् जगत् मां पुनः न पश्यति। किन्तु यूयं मां पश्यन्ति, यतःअहं जीवामि, यूयं अपि जीविष्यथ।
20 तस्मिन् दिने यूयं ज्ञास्यथ यत् अहं मम पित्रे अस्मि, यूयं मयि, अहं च युष्मासु अस्मि।
21 यःमम आज्ञां धारयति, तानि पालयति, सःएव मयि प्रेम करोति, यः मयि प्रेम करोति सः मम पित्रा प्रियः भविष्यति, अहं च तं प्रेम करिष्यामि, तस्मै प्रकटयिष्यामि।
22 यहूदाः इस्करियोतीं न तम् अवदत्, हे प्रभो, कथं त्वं अस्मान् प्रति प्रकटयिष्यसि, न तु जगतःसमक्षं?
23 येशुः तं प्रत्युवाच, यदि कश्चित् मयि प्रेम करोति तर्हि मम वचनं पालयिष्यति, मम पिता तं प्रेम करिष्यति, वयं तस्य समीपं आगत्य तस्य समीपे निवासं करिष्यामः।
24 यःमयि न प्रेम करोति सःमम वचनं न पालयति, यूयं यत् वचनं शृण्वन्ति तत् मम न, किन्तु मां प्रेषितस्य पितुःएव।
25 अहं युष्मान् समीपस्थः सन् एतानि वाक्यानि युष्माकं प्रति उक्तवान्।
26 किन्तु पिता मम नाम्ना यःसान्त्वनादाता पवित्रात्मा प्रेषयिष्यति, सःयुष्मान् सर्वं शिक्षयिष्यति, मया युष्मान् यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं भवतःस्मरणं करिष्यति।
27 अहं युष्मान् प्रति शान्तिं त्यजामि, मम शान्तिं युष्मान् ददामि, न तु यथा जगत् ददाति तथा अहं युष्मान् ददामि। मा तव हृदयं व्याकुलं भवतु, न च भयं कुरु।
28 अहं युष्मान् कथितवान्, अहं गच्छामि, पुनः युष्माकं समीपम् आगच्छामि। यदि यूयं मां प्रेम्णा भवथ, तर्हि यूयं हर्षयिष्यथ, यतः अहं पितुः समीपं गच्छामि, यतः मम पिता मम अपेक्षया महत्तरः अस्ति।
29 इदानीं मया युष्मान् एतस्य सम्भवात् पूर्वं कथितं यत् यदा एतत् घटितं तदा यूयं विश्वासं कुर्वन्तु।
30 इतःपरं युष्माभिःसह बहु न वदिष्यामि, यतःसंसारस्य राजपुत्रः आगच्छति, मयि किमपि नास्ति।
31 किन्तु जगत् ज्ञास्यति यत् अहं पितरं प्रेम करोमि। यथा च पिता मम आज्ञां दत्तवान्, तथैव अहं करोमि। उत्तिष्ठ, इतःगच्छामः।

अध्याय 15

1 अहं सच्चिदानन्द; मम पिता च कृषकः।
2 मयि या शाखाःफलं न ददति, सा हरति, या शाखाःफलं ददाति,
सा तानि शुद्धयति, येन सा अधिकानि फलं जनयति।
3 मया युष्मान् प्रति उक्तं वचनं यूयं शुद्धाः।
4 मयि स्थात, अहं च युष्मान्। यथा शाखा स्वयमेव फलं दातुं न
शक्नोति, यद्यपि सा लतायां न तिष्ठति; न पुनःशक्नुथ, यावत् मयि न
तिष्ठथ।"
5 अहं द्राक्षा, यूयं शाखा; यःमयि तिष्ठति, अहं च तस्मिन् स्थास्यति,
सःबहु फलं जनयति, यतःमया विना यूयं किमपि कर्तुं न शक्नुथ।
6 यदि कश्चित् मयि न तिष्ठति, तर्हि सःशाखा इव निक्षिप्त; शुष्कःच
भवति; मनुष्याःतान् सङ्गृह्य अग्नौ क्षिपन्ति, ते दग्धाःभवन्ति।
7 यदि यूयं मयि तिष्ठथ, मम वचनं च युष्माकं मध्ये स्थास्यथ, तर्हि
यूयं यत् इच्छसि तत् याचयिष्यथ, तत् युष्माकं कृते भविष्यति।
8 यूयं बहु फलं ददति इति मम पिता महिमामस्ति। तथा यूयं मम
शिष्याःभविष्यथ।
9 यथा पिता मयि प्रेम कृतवान्, तथैव अहं युष्मान् प्रेम्णा कृतवान्।
10 यदि यूयं मम आज्ञां पालयथ तर्हि मम प्रेम्णि स्थास्यथ। यथा
अहं पितुःआज्ञां पालयित्वा तस्य प्रेम्णि तिष्ठामि।
11 मम आनन्दः युष्मासु तिष्ठतु, युष्माकं आनन्दः पूर्णः भवेत् इति
मया युष्माकं प्रति एतानि उक्तानि।
12 एषःमम आज्ञा अस्ति यत् यूयं परस्परं प्रेम्णा यथा मया युष्माकं
प्रेम कृतम्।
13 यस्मात् पुरुषेण स्वमित्राणां कृते स्वप्राणान् त्यजति, तस्मात्
महत्तरं प्रेम कश्चित् न विद्यते।
14 यूयं मम मित्राणि, यदि यूयं मया यत् आज्ञापितं तत् कुर्वन्ति।
15 इतः परं अहं युष्मान् दासाः न वदामि; यतः दासः स्वप्रभुः किं
करोति इति न जानाति, किन्तु अहं युष्मान् मित्राणि आहूतवान्।
यतः मया मम पितुः विषये यत् किमपि श्रुतं तत् सर्वं युष्मान्
ज्ञापितम्।
16 यूयं मां न चितवथ, किन्तु मया युष्मान् चिनोति, युष्मान् च
निषिद्धं यत् यूयं गत्वा फलं प्रवहन्तु, युष्माकं फलं च तिष्ठन्तु, येन
मम नाम्ना पितरं यत् किमपि याचन्ते, तत् भवद्भ्यःदास्यति .
17 एतानि अहं युष्मान् आज्ञापयामि यत् यूयं परस्परं प्रेम करोतु।
18 यदि जगत् युष्मान् द्वेष्टि तर्हि युष्माकं द्वेष्टि पूर्वं मां द्वेष्टि इति यूयं
जानथ।
19 यदि यूयं जगतःस्युः तर्हि जगत् स्वकीयान् प्रेम्णा कुर्यात्, किन्तु
यूयं जगतः न सन्ति, किन्तु मया युष्मान् संसारात् चिनोति, अतः
जगत् युष्मान् द्वेष्टि।
20 मया युष्मान् प्रति उक्तं वचनं स्मर्यताम्, दासःस्वामिनःअपेक्षया
न गरिष्ठः। यदि ते मां पीडयन्ति तर्हि युष्मान् अपि पीडयिष्यन्ति;
यदि ते मम वचनं पालितवन्तः तर्हि ते भवतः अपि वचनं
पालिष्यन्ति।
21 किन्तु ते मम नामनिमित्तं युष्मान् सर्व्वं करिष्यन्ति यतः ते मां
प्रेषयन्तं न जानन्ति।
22 यदि अहम् आगत्य तान् न वदिष्यामि स्म तर्हि तेषां पापं न
स्यात्, किन्तु इदानीं तेषां पापस्य वस्त्रं नास्ति।
23 यःमां द्वेष्टि सःमम पितरम् अपि द्वेष्टि।
24 यदि मया तेषु अन्येन कश्चित् कृतानि कार्याणि न कृतानि स्यात्,
तर्हि तेषां पापं न स्यात्, किन्तु इदानीं ते मां मम पितरं च दृष्टवन्तः
द्वेष्टि च।
25 किन्तु तेषां नियमे लिखितं वचनं पूर्णं भवेत्, "ते मां निरर्थकं
द्वेष्टवन्तः।"
26 यदा अहं पितुःकृते युष्माकं समीपं प्रेषयिष्यामि, सःसन्त्यात्मानः
पित्राद् निर्गच्छन् सत्यस्य आत्मा आगमिष्यति, तदा सः मम विषये
साक्ष्यं दास्यति।
27 यूयं अपि साक्ष्यं दास्यथ, यतःयूयं मया सह आदौ एव आसन्।

अध्याय 16

1 युष्माकं प्रति एतानि मया उक्तानि यत् युष्माकं मनसि अपमानं
न भवेयुः।
2 ते युष्मान् सभागृहेभ्यः बहिः निष्कासयिष्यन्ति, आम्, समयः
आगच्छति यत् यः कश्चित् युष्मान् हन्ति सः परमेश् वरस् य सेवां
करोति इति मन्यते।
3 ते युष्माकं प्रति एतानि करिष्यन्ति, यतः ते पितरं न च मां न
ज्ञातवन्तः।
4 किन्तु मया युष्माकं कृते एतानि वचनानि कथितानि यत् यदा
समयः आगमिष्यति तदा यूयं स्मर्यन्ते यत् मया युष्माकं तानि
कथितानि। एतानि च मया युष्मान् आदौ न उक्तं यतःअहं युष्माभिः
सह आसम्।
5 किन्तु इदानीं यः मां प्रेषितवान् तस्य समीपं गच्छामि। युष्माकं
कश्चित् मां न पृच्छति, कुत्र गच्छसि?
6 किन्तु मया युष्मान् प्रति एतानि वचनानि उक्तत्वात् युष्माकं
हृदयं दुःखं पूरितम्।
7 तथापि अहं युष्मान् सत्यं वदामि; अहं गच्छामि युष्माकं कृते
हितकरं यतः यदि अहं न गच्छामि तर्हि सान्त्वनदाता युष्माकं
समीपं न आगमिष्यति; किन्तु यदि अहं गच्छामि तर्हि तं युष्माकं
समीपं प्रेषयिष्यामि।
8 सःआगत्य पापस्य, धर्मस्य, न्यायस्य च जगतःनिन्दां करिष्यति।
9 पापस्य विषये, यतःते मयि न विश्वसन्ति;
10 धर्मस्य विषये, यतःअहं मम पितुःसमीपं गच्छामि, यूयं मां पुनःन
पश्यन्ति;
11 न्यायस्य, यतःसंसारस्य राजपुत्रस्य न्यायःभवति।
12 मम युष्मान् प्रति बहु वक्तव्यं वर्तते, किन्तु यूयं इदानीं तानि
सहितुं न शक्नुथ।
13 तथापि स सत्यात्मा आगम्य युष्मान् सर्वसत्यं प्रति मार्गदर्शनं
करिष्यति, यतःसःस्वतःन वदिष्यति। किन्तु यत्किमपि श्रोष्यति तत्
वक्ष्यति, भविष्यत्विषयं युष्मान् प्रदर्शयिष्यति।
14 सःमम महिमां करिष्यति, यतःसःमम कृते प्राप्स्यति, युष्मान् च
तत् प्रदर्शयिष्यति।
15 पितुःयत् किमपि अस्ति तत् सर्वं मम एव, अतःअहं अवदम् यत्
सःमम भागं गृहीत्वा युष्मान् दर्शयिष्यति।
16 किञ्चित्कालं यावत् यूयं मां न द्रक्ष्यथ, पुनः किञ्चित्कालं यावत्
मां द्रक्ष्यथ यतःअहं पितुःसमीपं गच्छामि।
17 ततःकेचन तस्य शिष्याःपरस्परं अवदन्, "किञ्चित्कालं यूयं मां
न द्रक्ष्यथ इति किम् एतत् कथयति, पुनः किञ्चित्कालं यावत् मां
द्रक्ष्यथ पिता?
18 तदा ते अवदन्, किम् इदम् कथयति, किञ्चित्कालम्? सः किं
वदति इति वक्तुं न शक्नुमः।
19 येशुः ज्ञात्वा तं पृच्छितुम् इच्छुकाः सन् तान् अवदत् ,
" किञ्चित्कालं मां न द्रक्ष्यथ इति मया उक्तं किं यूयं परस्परं
पृच्छथ ?

20 अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् यूयं रोदिष्यथ, शोचयिष्यथ, किन्तु जगत् आनन्दं प्राप्स्यथ, यूयं दुखिताःभविष्यन्ति, किन्तु युष्माकं दुखं आनन्दरूपेण परिणमति।
21 प्रसवकाले स्त्रियाः दुखं भवति, यतः तस्याः समयः आगत; किन्तु प्रसवमात्रेण सा पुनः दुखं न स्मरति, यतः पुरुषः संसारे जातः इति आनन्दात्।
22 अतः युष्माकं दुखं वर्तते, किन्तु अहं युष्मान् पुनः द्रक्ष्यामि, युष्माकं हृदयं हर्षं प्राप्स्यति, युष्माकं आनन्दं कोऽपि युष्मान् न हरति।
23 तस्मिन् दिने यूयं मां किमपि न पृच्छथ। अहं युष्मान् सत्यं वदामि यत् यूयं मम नाम्ना यत्किमपि पितरं याचयथ तत् भवद्भ्यः दास्यति।
24 अद्यावधि यूयं मम नाम्ना किमपि न याचितवन्त; याचत, प्राप्स्यथ, येन युष्माकं आनन्दःपूर्णःभवेत्।
25 एतानि मया युष्मान् सुभाषितैःउक्तानि, किन्तु समयःआगच्छति यदा अहं युष्मान् सुभाषितैः न वदिष्यामि किन्तु पितुः विषये स्पष्टतया ज्ञापयिष्यामि।
26 तस्मिन् दिने यूयं मम नाम्ना याचयिष्यथ, अहं युष्मान् न वदामि यत् अहं युष्माकं कृते पितरं प्रार्थयिष्यामि।
27 यतःपिता स्वयम् युष्मान् प्रेम करोति, यतःयूयं मां प्रेम्णा, अहं परमेश् वरात् बहिःआगतःइति विश्वासं कृतवन्तः।
28 अहं पितुःसमीपं निर्गत्य जगति आगत; पुनःजगत् त्यक्त्वा पितुः समीपं गच्छामि।
29 तस्य शिष्याः तम् अवदन्, पश्य, इदानीं त्वं स्पष्टतया वदसि, सुभाषितं न वदसि।
30 इदानीं वयं निश्चिन्ताःयत् त्वं सर्व्वं जानासि, कश्चित् त्वां पृच्छितुं न प्रयोजनम्।
31 येशुःतान् अवदत् , " किं यूयं विश्वासं कुर्वन्ति?"
32 पश्यतु, सा समयः आगच्छति, अधुना आगता, यत् यूयं प्रत्येकं स्वस्वस्थानेषु विकीर्णाः भविष्यथ, मां च त्यक्ष्यथ, तथापि अहं एकः नास्मि, यतःपिता मया सह अस्ति।
33 एतानि मया युष्माकं प्रति उक्तं यत् मयि युष्माकं शान्तिं प्राप्नुथ। संसारे युष्माकं क्लेशं प्राप्स्यथ, किन्तु हर्षं कुरुत। अहं जगत् जितवान्।

अध्याय 17

1 येशुःएतत् वचनं उक्तवान्, स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य अवदत्, हे पिता, समयः आगतः। तव पुत्रः अपि त्वां महिमाम् अकुर्वत्, तदर्थं तव पुत्रस्य महिमां कुरु।
2 यथा त्वया तस्मै सर्वमांसयोः उपरि शक्तिः दत्ता, येषु त्वया दत्ताः तेभ्यःअनन्तजीवनं दास्यति।
3 ते त्वां एकमात्रं सच्चिदानन्दं, त्वया प्रेषितं येशुमसीहं च ज्ञास्यन्ति इति अनन्तजीवनम्।
4 अहं त्वां पृथिव्यां महिमानं कृतवान्, त्वया यत् कार्यं मया दत्तं तत् कार्यं मया समाप्तम्।
5 अधुना हे पित; जगतःअस्तित्वात् पूर्वं यत् महिमा मया त्वया सह आसीत्, तत् महिमा मम स्वस्य आत्मनःसह महिमां कुरु।
6 मया तव नाम तेभ्यःमनुष्येभ्यःप्रकटितं यत् त्वया जगतःबहिःदत्ता; ते तव आसन्, त्वया च तेभ्यःदत्ताः। ते च तव वचनं पालितवन्तः।
7 इदानीं ते ज्ञातवन्तःयत् त्वया यत् किमपि मम कृते दत्तं तत् सर्वं भवतःएव अस्ति।
8 त्वया यत् वचनं दत्तं तत् मया तेभ्यःदत्तम्; ते तानि स्वीकृतवन्त; अहं त्वत्तो निर्गतः इति निश्चयेन ज्ञातवन्त; त्वया मां प्रेषितः इति ते विश्वासं कृतवन्तः।
9 अहं तेषां कृते प्रार्थयामि, अहं जगतःकृते न प्रार्थयामि, किन् तु त्वया दत्तानां कृते प्रार्थयामि; ते हि तव।
10 मम सर्वाणि तव, तव च मम। अहं च तेषु महिमाम् अनुभवामि।
11 अधुना अहं संसारे नास्मि, किन्तु एते संसारे सन्ति, अहं भवतः समीपम् आगच्छामि। पवित्र पिता, त्वया ये मम कृते दत्ताः तेषां स्वनाम्ना रक्षतु, येन ते अस्माकं इव एकाःभवेयुः।
12 अहं तेषां सह जगति स्थित्वा तव नाम्ना तान् रक्षितवान्, त्वया मम दत्ताः मया रक्षिता; तेषु कश्चन अपि नष्टः न भवति, किन्तु विनाशपुत्रःएव। यथा शास्त्रं सिद्धं भवेत्।
13 अधुना अहं भवतः समीपम् आगच्छामि; एतानि च संसारे वदामि, येन ते मम आनन्दःस्वयमेव पूर्णाःभवेयुः।
14 अहं तेभ्यःतव वचनं दत्तवान्; जगतःतान् द्वेष्टि यतःते संसारस्य न सन्ति, यथा अहं संसारस्य नास्मि।
15 अहं न प्रार्थयामि यत् त्वं तान् संसारात् बहिःनिष्कासयतु, किन् तु तान् दुष्टात् रक्षतु।
16 यथा अहं संसारस्य नास्मि तथा ते संसारस्य न सन्ति।
17 तव सत्येन तान् पवित्रं कुरु, तव वचनं सत्यम्।
18 यथा त्वया मां संसारे प्रेषित; तथैव अहं तान् संसारे प्रेषितवान्।
19 तेषामपि सत्येन पवित्राः भवेयु; तदर्थं अहं आत्मानं पवित्रं करोमि।
20 अहं एतेषां कृते एव न प्रार्थयामि, किन्तु ये स्ववचनेन मयि विश्वासं करिष्यन्ति तेषां कृते अपि प्रार्थयामि।
21 येन ते सर्वे एकाः भवेयु; यथा त्वं मयि, अहं च त्वयि, ते अपि अस्मासु एकाःभवेयु; येन जगत् विश्वासं करोतु यत् त्वया मां प्रेषितः।
22 त्वया यत् महिमा मम दत्तं तत् मया तेभ्यःदत्तम्। यथा वयं एकाः स्मःतथा ते एकाःभवेयुः।
23 अहं तेषु, त्वं च मयि, येन ते एकस्मिन् सिद्धाःभवेयुः। त्वया मां प्रेषित इति जगत् ज्ञास्यति, यथा त्वं मयि प्रेम कृतवान्, तथैव तान् प्रेम्णा च।
24 पिता, येषु त्वया मम दत्ताःते अपि मया सह भवन्तु, यत्र अहं अस्मि, अहं इच्छामि। त्वया दत्तं मम महिमा ते पश्यन्ति, यतः त्वं जगतःसृष्टेःपूर्वं मां प्रेम्णा असि।
25 हे धर्मात्मा पिता, जगत् त्वां न जानाति, किन्तु अहं त्वां ज्ञातवान्, एते च ज्ञातवन्तःयत् त्वया मां प्रेषितः।
26 मया तेभ्यः तव नाम कथितं, तत् प्रवक्ष्यामि च, येन त्वया मां प्रेम्णःप्रेम तेषु भवतु, अहं च तेषु स्याम्।

अध्याय 18

1 येशुःएतद् वचनं वदन् सःशिष्यैःसह सिद्रोन-नद्याःपारं गत; यत्र उद्यानं आसीत्, यत्र सःशिष्यैःसह प्रविशत्।
2 तस्य द्रोहं कुर्वन् यहूदाःअपि तत् स्थानं जानाति स्म, यतः यीशुः शिष्यैःसह बहुधा तत्र गच्छति स्म।
3 तदा यहूदाः मुख्ययाजकानाम् फरीसीनां च जनानां समूहं, अधिकारिणां च समूहं गृहीत्वा दीपैः; मशालैः; शस्त्रैः च सह तत्र आगतः।
4 तदा येशुःसर्व्वं ज्ञात्वा निर्गत्य तान् अवदत् , यूयं कम् अन्विषथ ?
5 ते तं प्रत्युवाच, "नासरतदेशीयःयेशुः।" येशुःतान् अवदत् , " अहम् एव सः अस्मि।" यहूदाः अपि यः तं द्रोहं कृतवान्, सः तेषां सह स्थितवान्।

6 अहमेव इति उक्तमात्रेण ते पश्चात् गत्वा भूमौ पतितवन्तः।
7 ततः स पुनः तान् पृष्टवान्, यूयं कम् अन्विषथ? ते अवदन्,
"नासरतदेशीयःयेशुः।"
8 येशुः प्रत्युवाच, अहं युष्मान् उक्तवान् यत् अहं सः अस्मि, अतः
यदि यूयं मां अन्विष्यथ तर्हि एते स्वमार्गं गच्छन्तु।
9 येन सःउक्तवान् यत् त्वया मम कृते दत्तानां विषये मया कश्चन
अपि नष्टःन कृतः।
10 ततः शिमोनपतरसः खड्गं धारयन् तं महायाजकस्य सेवकं
प्रहृत्य तस्य दक्षिणकर्णं छिनत्ति। तस्य सेवकस्य नाम मल्खसः
आसीत्।
11 तदा यीशुः पत्रुसम् अवदत्, " तव खड्गं म्याने निक्षिप, मम
पित्रा मम दत्तं चषकं किं न पिबामि?
12 ततःपरं सङ्घ; सेनापति; यहूदीनां अधिकारिणःच येशुं गृहीत्वा
बद्धवन्तः।
13 तं प्रथमं अन्नासस्य समीपं नीतवान्; यतः सः कैफायाः श्वशुरः
आसीत्, यःतस्मिन् वर्षे महापुरोहितःआसीत्।
14 कैफासःएव यहूदीनां कृते उपदेशं दत्तवान् यत् प्रजानां कृते
एकःमनुष्यःमृतःभवेत्।
15 शिमोनपीतरसः येशुं अनुसृत्य अन्यः शिष्यः अपि अगच्छत्, सः
शिष्यः महायाजकेन ज्ञातः सन् येशुना सह महायाजकस्य प्रासादं
प्रविष्टवान्।
16 किन्तु पत्रुसःबहिःद्वारे स्थितवान्। ततःपरं महायाजकस्य ज्ञाता
अन्यःशिष्यःनिर्गत्य द्वारपालं तया सह उक्त्वा पत्रुसम् आनयत्।
17 तदा द्वारपालिका बालिका पत्रुसम् अवदत्, "किं त्वमपि अस्य
पुरुषस्य शिष्येषु अन्यतमःन? स कथयति, अहं नास्मि।
18 अङ्गारवह्निं कृत्वा दासाःअधिकारिणःच तत्र स्थिताःआसन्। यतः
शीता आसीत्, ते च तापं प्राप्नुवन्, पतरसः तेषां समीपे स्थित्वा
तप्तवान्।
19 महापुरोहितःयेशुं शिष्यान् तस्य उपदेशान् च पृष्टवान्।
20 येशुः तस्मै प्रत्युवाच, " अहं जगत् प्रति प्रकटतया उक्तवान्।
अहं नित्यं सभागृहे, मन्दिरे च उपदिष्टवान्, यत्र यहूदिनः सर्वदा
आश्रयं कुर्वन्ति; गुप्तरूपेण च मया किमपि न उक्तम्।
21 किमर्थं मां पृच्छसि? ये मां शृण्वन्ति तेभ्यःपृच्छन्तु, मया तेभ्यःकिं
उक्तम्, ते मम वचनं जानन्ति।
22 ततः स इत्युक्त्वा तत्र स्थितः एकः अधिकारी येशुं हस्ततलेन
प्रहृत्य अवदत्, "किं त्वं महायाजकस्य एवम् उत्तरं ददासि?
23 येशुः तस्मै प्रत्युवाच, " यदि मया दुष्कृतं उक्तं तर्हि दुष्टस्य
साक्ष्यं ददातु;
24 हन्नासःतं बद्धं महापुरोहितस्य कैफायाःसमीपं प्रेषितवान्।
25 शिमोन पत्रुसःस्थित्वा तप्तवान्। तेन तम् अवदन्, "किं त्वं तस्य
शिष्येषु अन्यतमःनासि?" सःतत् अङ्गीकृतवान्, अहं नास्मि इति च
अवदत्।
26 महायाजकस्य एकःदासःतस्य बन्धुःयस्य कर्णं पत्रुसःछिन्नवान्,
सःअवदत्, "किं मया त्वां तस्य सह उद्याने न दृष्टम्?
27 ततःपतरसःपुनःअङ्गीकृतवान्, तत्क्षणमेव कुक्कुटःक्रन्दितवान्।
28 ततः ते येशुं कैफातः न्यायभवनं प्रति नीतवन्तः। ते स्वयम्
न्यायभवनं न गतवन्त; मा भूत् ते दूषिताःभवेयु; किन्तु ते निस्तारपर्वं
खादितुम्।
29 तदा पिलातुः तेषां समीपं निर्गत्य अवदत्, यूयं अस्य पुरुषस्य
विरुद्धं किं आरोपं कुर्वन्ति?
30 ते तं प्रत्युवाच, यदि स दोषी न स्यात् तर्हि वयं तं त्वां न
समर्पयामः।
31 तदा पिलातुसः तान् अवदत्, यूयं तं गृहीत्वा स्वनियमानुसारं
न्यायं कुरुत। यहूदिनःतम् अवदन्, "अस्माकं कृते कस्यचित् वधःन
युक्तः।
32 येशुना यत् मृत्यं मृतव्यमिति ज्ञापयन् यत् वचनं उक्तं तत् पूर्णं
भवेत्।
33 तदा पिलातुसःपुनःन्यायभवनं प्रविश्य येशुं आहूय तं पृष्टवान्,
"किं त्वं यहूदीनां राजा असि?
34 येशुःतं प्रत्युवाच, किं त्वं स्वतःएव एतत् वदसि, अन्ये वा मम
विषये त्वां कथितवन्तः?
35 पिलातुसः प्रत्युवाच, अहं यहूदी अस्मि वा? तव स्वराष्ट्रं
मुख्यपुरोहितैःच त्वां मयि समर्पितम्, त्वया किं कृतम्?
36 येशुः प्रत्युवाच, मम राज्यम् इतः संसारस्य नास्ति, यदि मम
राज्यम् अस्मात् संसारस्य स्यात्, तर्हि मम दासाः युद्धं करिष्यन्ति
यत् अहं यहूदिनां हस्ते न समर्पितः भवेयम्, किन्तु इदानीं मम
राज्यम् इतःन अस्ति।
37 पिलातुसःतम् अवदत्, "किं त्वं राजा असि? येशुःप्रत्युवाच, अहं
राजा इति वदसि। तदर्थं अहं जात; अतःअहं सत्यस्य साक्ष्यं दातुं
जगति आगतः। यःकश्चित् सत्यस्य मम वाणीं शृणोति।
38 पिलातुसःतं प्राह, सत्यं किम्? इत्युक्त्वा सःपुनःयहूदिनां समीपं
गत्वा तान् अवदत् , "अहं तस्य किमपि दोषं न प्राप्नोमि।"
39 किन्तु युष्माकं प्रथा अस्ति यत् अहं भवद्भ्यःनिस्तारपर्वणि एकं
मुक्तं करिष्यामि, अतःकिं यूयं यहूदीनां राजानं युष्माकं कृते मुक्तं
करिष्यथ?
40 ततः सर्वे पुनः क्रन्दन्ति स्म, "अयं न, किन्तु बरब्बा।" इदानीं
बरब्बा लुटेरःआसीत्।

अध्याय 19

1 ततःपिलातुसःयेशुं गृहीत्वा ताडितवान्।
2 सैनिकाः कण्टकमुकुटं कृत्वा तस्य शिरसि स्थापयित्वा
बैंगनीवर्णीयं वस्त्रं धारयन्ति स्म।
3 अब्रवीत्, "यहूदीनां राजा, नमस्ते! ते च तं हस्तेन प्रहारं कृतवन्तः।
4 पिलातुसः पुनः निर्गत्य तान् अवदत् , अहं तं युष्मान् समीपं
आनयामि यत् यूयं ज्ञास्यन्ति यत् अहं तस्य दोषं न प्राप्नोमि।
5 ततः कण्टकमुकुटं बैंगनीवस्त्रं च धारयन् येशुः बहिः आगतः।
पिलातुसःतान् अवदत् , "पश्यतु सःपुरुष!
6 तदा मुख्यपुरोहिताः अधिकारिणश्च तं दृष्ट्वा आक्रोशितवन्त;
"तस्य क्रूसे क्रूसे क्रूसे स्थापयतु।" पिलातुसः तान् अवदत्, यूयं तं
गृहीत्वा क्रूसे स्थापयन्तु, यतःअहं तस्य दोषं न प्राप्नोमि।
7 यहूदिनःतम् अवदन्, "अस्माकं नियमःअस्ति, अस्माकं नियमेन
सःमृतःभवितुम् अर्हति, यतःसःस्वं परमेश् वरस् य पुत्रःअकरोत्।"
8 तदा पिलातुसःतत् वचनं श्रुत्वा अधिकं भीतःअभवत्।
9 पुनःन्यायभवनं गत्वा येशुं पृष्टवान्, "त्वं कुतः असि? किन्तु येशुः
तस्मै उत्तरं न दत्तवान्।
10 तदा पिलातुसःतम् अवदत् , "किं त्वं मां न वदसि? किं त्वं न
जानासि यत् त्वां क्रूसे क्रूसे स्थापयितुं मम शक्तिःअस्ति, त्वां मुक्तुं
च सामर्थ्यम् अस्ति?
11 येशुः प्रत्युवाच, यद्यथा त्वां ऊर्ध्वतः न दत्तं तावत् तव मयि
सामर्थ्यं न भवितुमर्हति।
12 ततः परं पिलातुसः तं मुक्तुं प्रयत्नं कृतवान्, किन्तु यहूदिनः
क्रन्दन्ति स्म, "यदि त्वं एतत् पुरुषं विमोचयसि तर्हि त्वं कैसरस्य
मित्रं न असि।

13 तदा पिलातुसः तत् वचनं श्रुत्वा येशुं बहिः आनयन् न्यायपीठे
उपविष्टवान् यस्मिन् स्थाने पादपथ; किन्तु हिब्रूभाषायां गब्बथा इति
नाम्ना।
14 तदा निस्तारपर्वस्य सज्जीकरणं प्रायः षष्ठघण्टायाः च आसीत्,
तदा सःयहूदिनःअवदत्, "पश्यन्तु युष्माकं राजा!
15 किन्तु ते आक्रोशितवन्त; "तस्य दूरं, तं दूरं, क्रूसे क्रूसे
स्थापयतु।" पिलातुसः तान् अवदत् , अहं भवतः राजानं क्रूसे
स्थापयिष्यामि वा? प्रधानपुरोहिताः प्रत्युवाच, कैसरं विना अस्माकं
कोऽपि राजा नास्ति।
16 ततःसःतं क्रूसे क्रूसे स्थापनार्थं तेषां हस्ते समर्पितवान्। ते येशुं
नीत्वा तं नीतवन्तः।
17 ततः सः क्रूसं गृहीत्वा कपालस्थानम् इति स्थानं गत; यत्
हिब्रूभाषायां गोल्गोथा इति उच्यते।
18 तत्र ते तं क्रूसे क्रूसे च द्वे द्वे च उभयतःएक; येशुःच मध्ये।
19 पिलातुसःएकं उपाधिं लिखित्वा क्रूसे स्थापितवान्। तत्र लेखनं
आसीत्, "यहूदीनां राजा नासरतदेशस्य येशुः।"
20 इयं उपाधिः अनेके यहूदिनः पठन्ति स्म, यतः येशुः क्रूसे क्रूसे
स्थापितः स्थानं नगरस्य समीपे एव आसीत्, इब्रानीभाषायां,
ग्रीकभाषायां, लैटिनभाषायां च लिखितम् आसीत्।
21 तदा यहूदीनां मुख्ययाजकाःपिलातुम् अवदन्, "यहूदीनां राजा
इति मा लिखत। किन्तु सःअवदत्, अहं यहूदीनां राजा अस्मि।
22 पिलातुसःप्रत्युवाच, "यत् मया लिखितं तत् मया लिखितम्।"
23 ततःसैनिकाःयेशुं क्रूसे क्रूसे कृत्वा तस्य वस्त्राणि गृहीत्वा प्रत्येकं
सैनिकस्य भागं चतुर्भागं कृतवन्तः। तस्य कोटः अपि, इदानीं कोटः
असीमितःआसीत्, यःउपरितःसर्वत्र बुनितःआसीत्।
24 तदा ते परस्परं अवदन्, "तत् न विदारयाम; किन् तु तस्य कस्य
भविष्यति, तस्य कृते चिठ्ठां क्षिपाम; येन शास्त्रं सिद्धं भवेत् यत्,
"तेषां मध्ये मम वस्त्रं विभज्य मम वेषस्य कृते च चिट्ठीम् अकुर्वन्।"
तस्माद् एतानि कार्याणि सैनिकाःकृतवन्तः।
25 येशुना क्रूसस्य समीपे तस्य माता, मातुःभगिनी च क्लिओफायाः
पत्नी मरियमःमग्दलीनी मरियमःच स्थिताःआसन्।
26 तदा येशुःस्वमातरं शिष्यं च दृष्ट्वा स्वमातरं प्राह, पश्य तव पुत्र!
27 ततः सः शिष्यम् अवदत्, " पश्य तव माता! ततः स शिष्यः तां
स्वगृहं नीतवान्।
28 तदनन्तरं येशुः शास्त्रस्य सिद्ध्यर्थं सर्वं सम्पन्नम् इति ज्ञात्वा
अवदत्, " अहं तृष्णां करोमि।"
29 तत्र एकं मसकेन पूर्णं पात्रं स्थापितं, ततःते एकं स्पन्जं सिरकेन
पूरयित्वा हिसोपस्य उपरि स्थापयित्वा तस्य मुखं प्रति निधाय।
30 तदा येशुःमर्कराम् आदाय सःअवदत्, " समाप्तम्, ततःसःशिरः
प्रणम्य आत्मानं त्यक्तवान्।
31 अतः यहूदिनः विश्रामदिने क्रूसे क्रूसे न तिष्ठेत् इति सज्जता
आसीत् (यतो हि सः विश्रामदिवसः उच्चदिनः आसीत्) तेषां पादौ
भग्नाःभग्नाःभवेयुःइति पिलातुःप्रार्थितवन्तःअपहृतम् ।
32 ततःसैनिकाःआगत्य प्रथमस्य अपरस्य च क्रूसे क्रूसे स्थापितानां
पादौ भग्नवन्तः।
33 येशुःसमीपं गत्वा तस्य मृतःइति दृष्ट्वा तस्य पादौ न भग्नाः।
34 किन्तु एकः सैनिकः शूलेन तस्य पार्श्वं विदार्य तत्क्षणमेव रक्तं
जलं च निर्गतवान्।
35 यः तत् दृष्टवान् सः साक्ष्यं दत्तवान्, तस्य साक्ष्यं च सत्यम्, सः
जानाति यत् सःसत्यं वदति, येन यूयं विश्वासं कुर्वन्तु।
36 एतानि शास्त्राणि सिद्ध्यर्थं कृतानि, "तस्य अस्थिः अपि न भग्नः
भविष्यति।"
37 अपरं शास्त्रं कथयति, "यम् वेधितवन्त; ते तम्
अवलोकयिष्यन्ति।"
38 तदनन्तरं अरिमथियादेशीयः योसेफः येशुना शिष्यः सन्
यहूदीभयात् गुप्तरूपेण पिलातुसः याचितवान् यत् सः येशुशरीरं
हरतु, पिलातुसः तस्मै अनुमतिं दत्तवान्। अतः सः आगत्य येशुना
शरीरं गृहीतवान्।
39 ततःनिकोदेमसःअपि आगतःयःप्रथमं रात्रौ येशुसमीपम् आगत्य
गन्धक-अलोभयोःमिश्रणं प्रायःशत-पाउण्ड्-भारम् आनयत्।
40 ततःते येशुना शवम् आदाय, यहूदीनां दफनप्रकारं यथा भवति
तथा मसालेन सह सनीवस्त्रेषु व्रणं कृतवन्तः।
41 यस्मिन् स्थाने सःक्रूसे क्रूसे स्थापित; तत्र उद्यानं आसीत्; उद्याने
च नूतनं समाधिस्थानं यस्मिन् कदापि मनुष्यःन स्थापितः।
42 यहूदीनां सज्जनदिनस्य कारणात् ते येशुं तत्र निधाय। यतः
समाधिःसमीपे एव आसीत्।

अध्याय 20

1 सप्ताहस्य प्रथमदिने मगदलीनी मरियमः प्रातकाले
अन्धकारसमये समाधिस्थले आगत्य श्मशानात् शिलाम् अपहृतं
पश्यति।
2 ततः सा धावित्वा शिमोनपीतरस्य अन्यस्य च शिष्यस्य समीपं
गत्वा येशुना प्रेम्णः शिष्यस्य समीपं गत्वा तान् अवदत्, "ते प्रभुं
श्मशानात् बहिः निष्कासितवन्त; वयं न जानीमः यत् ते तं कुत्र
स्थापितवन्तः।
3 ततःपतरसःअन्यःशिष्यःच निर्गत्य समाधिस्थलम् आगतः।
4 ततः तौ द्वौ अपि एकत्र धावितवन्तौ, अपरः शिष्यः पतरसम्
अतिक्रम्य प्रथमं समाधिस्थलम् आगतः।
5 सःअवनत्य अन्तःपश्यन् सनीवस्त्राणि शयितानि दृष्टवान्। तथापि
गतःसःन अन्तः।
6 ततः शिमोनः पत्रुसः तस्य पश्चात् आगत्य समाधिस्थलं गत्वा
सनीवस्त्राणि शयितानि दृष्टवान्।
7 तस्य शिरसि स्थितं पट्टिकां न वस्त्रवस्त्रैःसह शयितं किन्तु एकैकं
स्थाने वेष्टितम्।
8 ततः स शिष्योऽपि प्रविश्य यः प्रथमं समाधिस्थलम् आगत्य सः
दृष्ट्वा विश्वासं कृतवान्।
9 ते अद्यापि मृतात् पुनरुत्थानम् इति शास्त्रं न जानन्ति स्म।
10 ततःशिष्याःपुनःस्वगृहं गतवन्तः।
11 किन्तु मरियमः रोदनं कुर्वती श्मशाने बहिः स्थिता, रोदनमाना
सा नत्वा श्मशानं निरीक्षते स्म।
12 शुक्लवस्त्रधारिणौ द्वौ स्वर्गदूतौ उपविष्टौ, एकः शिरसि, अपरः
पादौ, यत्र येशुना शरीरं शयितम् आसीत्।
13 तदा ते तां कथयन्ति स्म, हे नारी, त्वं किमर्थं रोदिसि? सा तान्
अवदत्, यतः ते मम प्रभुं हृतवन्त; अहं न जानामि यत् ते तं कुत्र
स्थापितवन्तः।
14 इत्युक्त्वा सा निवर्त्य येशुं स्थितं दृष्ट्वा न जानाति स्म यत् एषः
येशुःएव।
15 येशुःतां प्राह, हे नारी, त्वं किमर्थम् रोदसि? त्वं कम् अन्वेषसे?
सा तं माली इति मत्वा तं अवदत्, भो यदि त्वया तं इतःनीतं तर्हि
त्वया तं कुत्र निधाय वद, अहं तं हरिष्यामि।
16 येशुः तां प्राह, मरियम। सा स्वं व्यावृत्य तम् अवदत्, रब्बोनी;
यद् गुरु इत्यर्थः।
17 येशुःतां अवदत् , " मा मां स्पृशतु। यतःअहम् अद्यापि मम पितुः
समीपं न आरोहित; किन्तु मम भ्रातृणां समीपं गत्वा तान् वदतु,

अहं मम पितुः युष्माकं पितुः समीपं आरुह्य गच्छामि। मम ईश्वरं भवतःईश्वरं च।

18 मरियम मग्दलीनी आगत्य शिष्यान् अवदत् यत् सा प्रभुं दृष्टवती, सःताम् उक्तवान्।

19 तस्मिन् दिने सायंकाले सप्ताहस्य प्रथमदिने यिहूदीभयात् शिष्याः यत्र समागताः आसन् तत्र द्वाराणि निरुद्धानि आसन्, तदा यीशुःआगत्य मध्ये स्थित्वा तान् अवदत्, युष्माकं शान्तिःभवतु।

20 इत्युक्त्वा सःतान् स्वहस्तं पार्श्वं च दर्शितवान्। तदा शिष्याःप्रभुं दृष्ट्वा प्रसन्नाःअभवन्।

21 तदा येशुःपुनःतान् अवदत् , " भवद्भ्यःशान्तिःभवतु, यथा मम पिता मां प्रेषितवान्, तथैव अहं युष्मान् प्रेषयामि।

22 इत्युक्त्वा सः तान् निश्वसित्वा तान् अवदत्, " पवित्रात्मानं गृहाण।

23 यूयं येषां पापं क्षमसि, तेषां क्षमा भवति। येषां पापं यूयं धारयथ, तानि धारयन्ति।

24 यदा येशुः आगतः तदा द्वादशानां मध्ये एकः थोमसः दिदिमुस् नामकःतेषां सह नासीत्।

25 अन्ये शिष्याः तम् अवदन्, वयं प्रभुं दृष्टवन्तः। किन्तु सः तान् अवदत् , "यथा अहं तस्य हस्तेषु नखमुद्रणं न पश्यामि, नखमुद्रायां मम अङ्गुलीं न स्थापयित्वा तस्य पार्श्वे हस्तं न निक्षिपामि, तर्हि अहं न विश्वसिष्यामि।

26 अष्टदिनानन्तरं पुनः तस्य शिष्याः तैः सह थोमसः अन्तः आसन्, तदा येशुः द्वाराणि निरुद्धः सन् आगत्य मध्ये स्थित्वा अवदत्, " भवद्भ्यःशान्तिःभवतु।

27 तदा सः थोमसम् अवदत्, " अङ्गुलीं इतः प्राप्य मम हस्तौ पश्यतु। इह हस्तं प्राप्य मम पार्श्वे निक्षिपतु, मा अविश्वास; किन्तु विश्वासी।

28 थोमसःप्रत्युवाच, "मम प्रभो, मम परमेश्वरः।"

29 येशुःतम् अवदत् , " थोमस, त्वया मां दृष्ट्वा विश्वासःकृतः।

30 येशुः शिष्याणां सम्मुखे सच्चिदानन्देन अन्ये बहवः चिह्नानि अकरोत्, ये अस्मिन् ग्रन्थे न लिखिताः।

31 किन्तु यूयं येशुःख्रीष्टःपरमेश्वरस्य पुत्रःइति विश्वासं कर्तुं एतानि लिखितानि। विश्वासं कृत्वा युष्माकं तस्य नाम्ना जीवनं प्राप्नुथ।

अध्याय 21

1 तदनन्तरं येशुः तिबेरियासमुद्रे शिष्याणां समक्षं पुनः स्वं दर्शितवान्। एवं च सःस्वयमेव दर्शितवान्।

2 तत्र शिमोनपीतर; दिदिमुस् नाम थोमस; गालीलदेशस्य कानादेशीयः नथनेल; जबदीयस्य पुत्रा; तस्य शिष्यद्वयं च एकत्र आस्ताम्।

3 शिमोन पत्रुसःतान् अवदत् , "अहं मत्स्यपालनार्थं गच्छामि।" ते तं वदन्ति, वयम् अपि त्वया सह गच्छामः। ते निर्गत्य तत्क्षणमेव एकं पोतं प्रविष्टवन्त; तस्याःरात्रौ च ते किमपि न गृहीतवन्तः।

4 प्रभातसमये येशुः तटे स्थितवान् किन्तु शिष्याः येशुः इति न जानन्ति स्म।

5 तदा येशुःतान् अवदत् , " बाला; युष् माकं किमपि भोजनं वा? ते तं प्रत्युवाच, न।

6 सःतान् अवदत् , " नौकायाः दक्षिणभागे जालं क्षिपथ, तदा यूयं प्राप्नुथ।" अतःते क्षिपन्ति स्म, इदानीं मत्स्यानां बहुलतायाःकारणात् तत् आकर्षितुं न शक्तवन्तः।

7 अतएव यःशिष्यःयेशुःप्रेम्णःआसीत्, सःपत्रुसम् अवदत्, "एषःप्रभुः एव।" शिमोनःपत्रुसःप्रभुःइति श्रुत्वा मत्स्यजीविनां कोटं तस्य समीपं बद्ध्वा समुद्रे निक्षिप्तवान्।

8 अन्ये शिष्याःकिञ्चित् नावेन आगताः (यतो हि ते भूमितःदूरं न आसन्, किन्तु द्विशतहस्तवत्) मत्स्यैःजालं कर्षन्ति स्म।

9 भूमिं प्राप्य तत्र अङ्गारस्य अग्निम्, तस्मिन् निक्षिप्तं मत्स्यं, रोटिकां च दृष्टवन्तः।

10 येशुःतान् अवदत् , " यत् मत्स्यं युष् माकं धृतम् , तेन मत्स्यान् आनयतु।"

11 शिमोन पत्रुसः आरुह्य जालं महामत्स्यैः पूर्णं भूमिं आकृष्य शतपञ्चाशत् त्रिशतं, सर्वेषां कृते एतावन्तः आसन्, तथापि जालं न भग्नम्।

12 येशुःतान् अवदत् , " आगत्य भोजनं कुर्वन्तु।" न कश्चित् शिष्यः तं पृच्छितुं साहसं कृतवान् यत् त्वं कोऽसि? भगवता एव इति ज्ञात्वा।

13 तदा येशुःआगत्य रोटिकां गृहीत्वा तान् मत्स्यान् च ददाति।

14 येशुः मृतात् पुनरुत्थानस्य अनन्तरं तृतीयवारं शिष्याणां समक्षं स्वं प्रकटितवान्।

15 तदा तेषां भोजनं कृत्वा येशुःशिमोनपीतरं अवदत्, " शिमोन, योनासस्य पुत्र; किं त्वं एतेभ्यः अधिकं मां प्रेम करोषि? स तं प्राह, आम्, भगवन्; त्वं जानासि यत् अहं त्वां प्रेम करोमि। सःतं अवदत्, " मम मेषान् पोषयतु।"

16 सःपुनःद्वितीयवारं तं अवदत्, " शिमोन; योनासःपुत्र; किं त्वं मां प्रेम करोषि? स तं प्राह, आम्, भगवन्; त्वं जानासि यत् अहं त्वां प्रेम करोमि। सःतम् अवदत् , " मम मेषान् पोषयतु।"

17 सःतृतीयवारं तं अवदत्, " शिमोन; योनासःपुत्र; किं त्वं मां प्रेम करोषि? तृतीयवारं तम् अवदत्, "किं त्वं मां प्रेम करोषि?" स तम् अब्रवीत्, "प्रभो, त्वं सर्वं जानासि; त्वं जानासि यत् अहं त्वां प्रेम करोमि। येशुःतम् अवदत् , " मम मेषान् पोषय।"

18 अहं त्वां सत्यं वदामि यत् त्वं यदा इच्छसि तदा त्वं कटिबन्धं कृत्वा यत्र इच्छसि तत्र गच्छसि न इच्छति।

19 सःकेन मृत्योःकारणात् परमेश् वरस् य महिमाम् अकरोत् इति ज्ञापयन् एवम् उक्तवान्। इत्युक्त्वा सःतम् अवदत्, " मम अनुसरणं कुरुत।"

20 ततः पतरसः परिभ्रमन् तं शिष्यं दृष्टवान् यस्य अनुसरणं कुर्वन् आसीत्। यः अपि भोजनसमये स्वस्तनौ अवलम्ब्य अवदत्, "प्रभो, कःत्वां द्रोहं करोति?

21 पतरसःतं दृष्ट्वा येशुं प्राह, "प्रभो, अयं मनुष्यःकिं करिष्यति?"

22 येशुः तम् अब्रवीत्, " यदि अहं इच्छामि यत् सःयावत् अहं न आगमिष्यामि तावत् तिष्ठतु, तर्हि भवतःकिम्? त्वं मां अनुसृत्य।

23 तदा भ्रातृणां मध्ये एतत् वचनं प्रसारितं यत् सःशिष्यःन म्रियते। किन्तु यदि अहं इच्छामि यत् सःयावत् अहं आगमिष्यामि तावत् तिष्ठेत् तर्हि तत् भवतःकिम्?

24 एषः एव शिष्यः यः एतानि विषये साक्ष्यं ददाति, एतानि च लिखितवान्, तस्य साक्ष्यं सत्यम् इति वयं जानीमः।

25 अन्ये च बहवः कार्याणि येशुना कृतानि, येषु यदि प्रत्येकं लिखितानि भवेयुः तर्हि अहं मन्ये यत् जगति अपि लेखनीयाः पुस्तकानि न धारयितुं शक्नुवन्ति। आमेन् ।

प्रेरितानां कृत्यम्

अध्याय 1

1 हे थियोफिलस, येशुः यत् किमपि कर्तुं उपदेशं च आरब्धवान्, तस्य पूर्वग्रन्थःमया कृतः।
2 यावत् सः उत्थापितः दिने यावत् सः पवित्रात्मनः द्वारा ये प्रेरिताः चिनोति स्म, तेभ्यःआज्ञां दत्तवान्।
3 तेषु चत्वारिंशत् दिवसान् दृष्टःपरमेश् वरस् य राज् यस् य विषये कथयन् अनेकान् अच् य प्रमाणैः स् वस् य क्लेशान् परं जीवितः प्रदर्शितवान्।
4 तेषां सह समागत्य तान् आज्ञापयत् यत् ते यरुशलेमतःन प्रस्थाय, किन्तु पितुःप्रतिज्ञां प्रतीक्षताम्, यत् यूयं मम विषये श्रुतवन्तः।
5 यतः योहनः सच्चिदानन्देन जलेन मज्जितवान्; किन्तु यूयं पवित्रात्मना मज्जनं प्राप्नुयुः।
6 तदा ते समागत्य तं पृष्टवन्त; हे प्रभो, किं त्वं इदानीं इस्राएलस्य राज्यं पुनःप्रदास्यसि?
7 सःतान् अवदत् , " पित्रा स्वशक्त्या ये कालाःऋतवःवा ज्ञायन्ते, तेषां ज्ञातुं न युष्माकं कार्यम्।
8 किन्तु पवित्रात्मनः युष्माकं उपरि आगमनानन्तरं यूयं शक्तिं प्राप्नुथ, यरुशलेमनगरे, सर्वेषु यहूदियादेशे, सामरियादेशे, पृथिव्याः अन्तभागपर्यन्तं च मम साक्षिणःभविष्यन्ति।
9 स एतानि वदन् तेषां पश्यन्तीति सःउत्थापितः। तेषां दृष्ट्या मेघःतं गृहीतवान्।
10 यदा ते तस्य उपरि गच्छन् स्वर्गं प्रति दृढतया पश्यन्ति स्म, तदा श्वेतवेषधारिणौ द्वौ पुरुषौ तेषां पार्श्वे स्थितौ आस्ताम्।
11 तेन उक्तवन्त; हे गालीलजना; स्वर्गं दृष्ट्वा किमर्थं तिष्ठथ? स एव येशुः युष्माभ्यां स्वर्गं नीत; तथैव आगमिष्यति यथा यूयं तं स्वर्गं गच्छन्तं दृष्टवन्तः।
12 ततःते जैतुननामकपर्वतात् यरुशलेमनगरं प्रति प्रत्यागतवन्तः।
13 प्रविश्य ते एकं ऊर्ध्वं कक्षं प्रति गतवन्त; यत्र पत्रुसः याकूबः योहनः अन्द्रियाः फिलिपः थोमसः बार्थोलोमी मत्ती च अल्फीयसस्य पुत्रःयाकूबःशिमोनःज़ेलोटःच निवसतः। याकूबस्य भ्राता यहूदा च।
14 एते सर्वे स्त्रिय; येशुमाता मरियम; तस्य भ्रातृभिः सह च एकमतेन प्रार्थनां याचनां च कुर्वन्ति स्म।
15 तेषु दिनेषु पत्रुसः शिष्याणां मध्ये उत्तिष्ठन् अवदत्, "नामानां संख्या एकत्र शतविंशतिःआसीत्।
16 हे भ्रातर; पवित्रात्मा दाऊदस्य मुखेन येशुं गृहीतानाम् मार्गदर्शकस्य यहूदास्य विषये पूर्वं उक्तं शास्त्रं अवश्यमेव पूर्णं जातम्।
17 सःअस्माभिःसह गणितःसन् अस्य सेवकायाःभागं प्राप्तवान्।
18 अयं मनुष्यःअधर्मस्य फलेन क्षेत्रं क्रीतवन्; शिरसा पतित्वा मध्ये विदारित; तस्य सर्वाणि आन्तराणि बहिःस्रवन्ति स्म।
19 यरुशलेमनगरस्य सर्वेषां निवासिनः तत् ज्ञातवन्तः। यावत् तत् क्षेत्रं तेषां सम्यक् जिह्वायाम् आसेल्दमा इति रक्तक्षेत्रम् इत्यर्थः।
20 यतः स्तोत्रग्रन्थे लिखितम् अस्ति, "तस्य निवासस्थानं निर्जनं भवतु, तत्र कोऽपि न निवसतु, तस्य बिशपपदं च अन्यःगृह्णातु।"
21 येशुः प्रभो येशुः अस्माकं मध्ये प्रविश्य बहिश्चाद् अस्माभिः सह सङ्गमं कुर्वन्तः।
22 योहनस्य मज्जनात् आरभ्य यस्मात् दिने सः अस्मात् उत्थापितः अभवत्, तदनन्तरं तस्य पुनरुत्थानस्य साक्षी अस्माभिःसह नियुक्तः भवितुमर्हति।
23 ततःते द्वौ नियुक्तौ, योसेफःबरसाबास; यःयुस्तूसःनाम आसीत्, मथियसःच।
24 ते प्रार्थयन्तः प्रार्थयन्ते स्म, हे भगवन् सर्वमनुष्यहृदयवित्सि, एतयोःमध्ये त्वया चिनोति वा इति ज्ञापय।
25 सः स्वस्थानं गन्तुं यस्मात् सेवकत्वात् प्रेरितत्वे च यहूदाः अपराधेन पतित; तस्य भागं गृह्णीयात्।
26 ते च स्वभागं दत्तवन्त; मथियसस्य उपरि भागः पतित; सः एकादश प्रेरितैःसह गणितः।

अध्याय 2

1 यदा पेन्टेकोस्ट्-दिवसः पूर्णतया आगतः तदा ते सर्वे एकस्मिन् स्थाने एकमताःआसन्।
2 अकस्मात् स्वर्गात् प्रचण्डवायुवत् शब्दः आगत; सः यत्र ते उपविष्टाःआसन्, तत् सर्वं गृहं पूरितवान्।
3 तेषु वह्निसदृशाःविच्छिन्नाः जिह्वाः प्रादुर्भूता; तयोः एकैकस्य उपरि उपविष्टा।
4 ते सर्वे पवित्रात्मना परिपूर्णाःभूत्वा अन्यभाषायां वक्तुं प्रवृत्ताःयथा आत्मा तेभ्यःवचनं दत्तवान्।
5 यरुशलेमनगरे स्वर्गाधः सर्वेषु राष्ट्रेषु यहूदिनः भक्ताः जनाः निवसन्ति स्म।
6 सर्व्वेषु एतस्य शब्दस्य श्रवणं प्राप्य जनसमूहः एकत्र आगत्य लज्जितःअभवत् यतःप्रत्येकं जनःस्वभाषायां वदतां श्रुतवान्।
7 ते सर्वे विस्मिताः विस्मिताः च भूत्वा परस्परं कथयन्ति स्म, "पश्यन्तु, एते सर्वे गलीलदेशीयाःन वा?
8 कथं वयं प्रत्येकं जनःस्वजिह्वायां शृणोमःयस्मिन् वयं जात?
9 पार्थिनी, मादी, एलामी, मेसोपोटामिया, यहूदिया, कप्पडोसिया, पोन्तुस, एशिया च निवसन्ति।
10 मिस्रदेशे फ्रिगिया, पम्फिलिया च, लीबियादेशेषु च कुरीनदेशेषु, रोमनगरस्य परदेशीया; यहूदिनःधर्मान्तरिताःच।
11 क्रेते अरबदेशीयाः च वयं तान् अस्माकं भाषायां परमेश्वरस्य अद्भुतकार्यं वदन्तःशृणोमः।
12 ते सर्वे विस्मिताः सन्देहाः सन्तः परस्परं कथयन्ति स्म, किम् एतस्य?
13 अन्ये उपहासयन्तःअवदन्, "एते नवमद्येन पूर्णाःसन्ति।"
14 किन्तु पत्रुसः एकादशभिः सह उत्तिष्ठन् तान् अवदत्, हे यहूदियादेशीयाः यरुशलेमनगरे निवसन्तः सर्वे च एतत् ज्ञात्वा मम वचनं शृणुत।
15 यतो युष्माकं मन्यसे ते न मत्ता; यतःदिवसस्य तृतीया घण्टा एव भवति।
16 किन्तु एतत् योएलभविष्यद्वादिना उक्तम्।
17 अन्तिमेषु दिनेषु अहं सर्वेषु मांसेषु मम आत्मानं प्रक्षिपिष्यामि, युष्माकं पुत्राःकन्याश्च भविष्यद्वाणीं करिष्यन्ति, युवकाःच दर्शनानि पश्यन्ति, युष्माकं वृद्धाःस्वप्नानि च पश्यन्ति : १.
18 तेषु दिनेषु मम दासानां दासीनां च उपरि आत्मानं प्रक्षिपामि। ते भविष्यद्वाणीं करिष्यन्ति।
19 अहं ऊर्ध्वं स्वर्गे आश्चर्यं, अधःपृथिव्यां च चिह्नानि दर्शयिष्यामि। रक्तं वह्निं च धूमवाष्पं च।
20 भगवतः तस्य महतः उल्लेखनीयस्य दिवसस्य आगमनात् पूर्वं सूर्यःतम; चन्द्रःरक्तरूपेण परिणमितःभविष्यति।
21 अथ सति यःकश्चित् भगवतःनाम आह्वयेत्, सःउद्धारं प्राप्स्यति।
22 हे इस्राएलीजनाःएतत् वचनं शृणुत। येशुःनासरतदेशीयःयुष्माकं मध्ये चमत्कारैःआश्चर्यचमत्कारैःचिह्नैःच परमेश् वरस् य अनुमोदितः अस् ति, यत् परमेश् वरःयुष् माकं मध्ये तस् य द्वारा अकरोत्।

23 परमेश् वरस् य निश्चयेन पूर्वज्ञानेन च तस् य उद्धारःकृत; युष्माभिःतं गृहीत्वा दुष्टहस्तैःक्रूसे क्रूसे च मारितः।
24 ईश्वरः मृत्योः पीडां मुक्त्वा उत्थापितवान् यतः तस्य धारणं न सम्भवति स्म।
25 यतः दाऊदः तस्य विषये वदति, अहं प्रभुं सर्वदा मम सम्मुखे दृष्टवान्, यतःसःमम दक्षिणे अस्ति, यत् अहं न चञ्चलःभवेयम्।
26 अतः मम हृदयं आनन्दितं जिह्वा च प्रसन्ना अभवत्। अपि च मम शरीरमपि आशायां विश्रामं करिष्यति।
27 यतःत्वं मम आत्मानं नरकं न त्यक्ष्यसि, न च तव पवित्रं विनाशं द्रक्ष्यसि।
28 त्वया मम जीवनमार्गाः ज्ञाता; त्वं मां मुखेन आनन्दपूर्णं करिष्यसि।
29 हे भ्रातर; अहं युष्मान् पितृपुरुषस्य दाऊदस्य विषये स्वतन्त्रतया वदामि यत् सः मृत; दफनः च अस्ति, तस्य समाधिः अद्यपर्यन्तं अस्माभिःसह अस्ति।
30 अतःसःभविष्यद्वादिःसन् ईश्वरःतस्मै शपथेन शपथं कृतवान् यत् तस्य कटिफलस्य शरीरस्य अनुरूपं शपथं कृतवान् इति ज्ञात्वा सः ख्रीष्टं स्वसिंहासनं उपविष्टुं उत्थापयिष्यति।
31 सःपूर्वम् एतत् दृष्ट्वा ख्रीष्टस्य पुनरुत्थानस्य विषये अवदत् यत् तस्य आत्मा नरके न अवशिष्ट; तस्य शरीरं च भ्रष्टं न दृष्टवान्।
32 एषःयेशुःपरमेश् वरःउत्थापितवान्, यस्य वयं सर्वे साक्षिणःस्मः।
33 अतः परमेश्वरस्य दक्षिणहस्तेन उदात्तः सन् पितुः पवित्रात्मनः प्रतिज्ञां प्राप्य स इदम् अस् ति, यत् यूयं पश्यथ शृण्वतःच।
34 दाऊदःस्वर्गारोहणं न गत; किन्तु सःस्वयमेव कथयति, प्रभुःमम प्रभुं अवदत्, त्वं मम दक्षिणे उपविश।
35 यावत् अहं तव शत्रून् तव पादपाठं न करोमि।
36 अतः सर्वे इस्राएलवंशजः निश्चयेन जानन्तु यत् यूयं क्रूसे क्रूसे स्थापितं येशुं परमेश् वरःप्रभुःख्रीष्टःच कृतवान्।
37 एतत् श्रुत्वा ते हृदये चुभिताः सन्तः पतरसं शेषप्रेरितान् च अवदन्, हे भ्रातर; वयं किं करिष्यामः?
38 तदा पतरसः तान् अवदत् , "पश् चापि पश् चात्तापं कुरुत, पापक्षमायाःकृते यूयं प्रत्येकं येशुमसीहस्य नाम्ना मज्जनं कुरुत, ततः पवित्रात्मनःदानं प्राप्नुथ।
39 यतो हि प्रतिज्ञा युष्माकं, युष्माकं सन्तानानां, दूरस्थानां च सर्वेषां कृते अस्ति, यावन्तःअस्माकं परमेश् वरःप्रभुःआह्वयति।
40 अन्यैः अनेकैः वचनैः सः साक्ष्यं दत्त्वा उपदेशं दत्तवान् यत्, "अस्मात् दुष्कृतजन्मतःआत्मानं रक्षन्तु।"
41 ततः ये तस्य वचनं हर्षेण स्वीकृतवन्तः ते मज्जिताः अभवन्, तस्मिन् एव दिने तेषु प्रायःत्रयःसहस्राणि प्राणाःयोजिताः।
42 ते प्रेरितानां शिक्षायां साहचर्ये च रोटिकाभङ्गे प्रार्थनायां च दृढाः आसन्।
43 ततःपरमेश् वरात् परमेश् वरेषु भयम् अभवत्, प्रेरितैःअनेकानि आश्चर्यं चिह्नानि च कृतानि।
44 विश्वासिनःसर्वे एकत्र आसन्, सर्व्वं च समानं आसीत्।
45 तेषां सम्पत्तिं द्रव्यं च विक्रीय सर्वेभ्यः मनुष्येभ्यः यथा आवश्यकता भवति तथा विभजन्ति स्म।
46 ते नित्यं मन्दिरे एकमतेन गृहे गृहे रोटिकां भङ्गयन्तःआनन्देन एकहृदयेन च स्वभोजनं खादन्ति स्म।
47 ईश्वरस्य स्तुतिं कृत्वा सर्वेषु जनानां अनुग्रहं कृत्वा। प्रभुःच नित्यं चर्चमध्ये तादृशान् योजयति स्म येषां उद्धारःकर्तव्यः।

अध्याय 3

1 पतरसः योहनः च प्रार्थनासमये नवमसमये एकत्र मन्दिरं गतवन्तौ।
2 ततः कश्चित् मातुः गर्भात् पङ्गुः पुरुषः वहति स्म, यः मन्दिरं प्रविष्टानां भिक्षां याचयितुम् ते नित्यं सुन्दरं नाम मन्दिरस्य द्वारे शयनं कुर्वन्ति स्म।
3 सःपत्रुसःयोहनं च मन्दिरं गन्तुं प्रवृत्तौ दृष्ट्वा भिक्षां याचितवान्।
4 तदा पतरसःयोहनेन सह तस्य दृष्टिम् आलम्ब्य अवदत्, "अस्मान् पश्यतु।"
5 स तेभ्यः किमपि प्राप्नुयात् इति अपेक्षां कृत्वा तान् आज्ञापयति स्म।
6 तदा पत्रुसः अवदत्, "रजतं सुवर्णं च मम नास्ति। किन्तु ये मम सन्ति तानि अहं त्वां ददामि।
7 सः तं दक्षिणहस्तं गृहीत्वा उत्थापितवान्, ततः सद्यः तस्य पादौ गुल्फयोःअस्थीःच बलं प्राप्नुवन्।
8 ततः सः उत्थाय स्थित्वा गत; तेषां सह मन्दिरं प्रविश्य, गच्छन्, प्लवमान; ईश्वरस्य स्तुतिं कुर्वन् च।
9 सर्वे जनाःतं चरन्तं परमेश्वरस्य स्तुतिं कुर्वन्तं दृष्टवन्तः।
10 ते ज्ञातवन्तः यत् सः एव मन्दिरस्य सुन्दरद्वारे भिक्षार्थं उपविष्टः आसीत्, ततः ते तस्य घटनां दृष्ट्वा विस्मयेन विस्मयेन च पूरिताः अभवन्।
11 पङ्गुः स्वस्थः पतरसः योहनं च धारयति स्म, तदा सर्वे जनाः अतीव आश्चर्यचकिताः भूत्वा सोलोमनस्य ओसारे तेषां समीपं धावन्ति स्म।
12 तत् दृष्ट्वा पतरसः जनान् अवदत्, हे इस्राएलिन; यूयं किमर्थम् एतत् दृष्ट्वा आश्चर्यचकिताः सन्ति? किं वा यूयं अस्मान् एतावत् प्रयत्नपूर्वकं पश्यथ यथा स्वशक्त्या पवित्रतायाः वा अस्माभिः अयं मनुष्यःचरित?
13 अब्राहमस्य, इसहाकस्य, याकूबस्य च परमेश्वर; अस्माकं पूर्वजानां परमेश्वर; स्वपुत्रस्य येशुं महिमाम् अकरोत्। युष्माभिःतम् अङ्गीकृत्य पिलातुसः समक्षं तं विमोचयितुं निश्चितः सन् तं अङ्गीकृतवान्।
14 किन्तु यूयं पवित्रं न्याय्यं च अङ्गीकृतवन्त; युष्माकं कृते घातकं प्रदातुम् इष्टवन्तः।
15 ततः परमेश् वरः मृतात् पुनरुत्थापितवान् जीवनराजकुमारं मारितवान्। यस्य वयं साक्षिणःस्मः।
16 तस्य नाम्ना तस्य नाम्ना विश्वासेन अयं मनुष्यः दृढः अभवत्, यम् यूयं पश्यन्ति, जानन्ति च।
17 अधुना भ्रातर; युष्माकं शासकाःइव अज्ञानेन तत् कृतवन्तःइति अहं जानामि।
18 किन्तु ख्रीष्टस्य दुःखं भोक्तव्यमिति पूर्वं सर्व्वभविष्यद्वादिनां मुखेन परमेश्वरस्य वचनानि स्व पूर्तयत्।
19 अतः यूयं पश्चात्तापं कुरुत, परिवर्तनं च कुरुत, येन युष्माकं पापानि अपमास्यन्ति, यदा भगवतः सान्निध्यात् स्फूर्तिसमयाः आगमिष्यन्ति।
20 सः येशुमसीहं प्रेषयिष्यति, यः युष् माकं समक्षं पूर्वं प्रचारितः आसीत्।
21 ईश्वरः संसारस्य आरम्भात् सर्व्वपवित्रभविष्यद्वादिनां मुखेन यत् उक्तवान्, तावत् यावत् स्वर्गः सर्व्वस्य पुनर्स्थापनसमये यावत् ग्रहीतव्यः।

22 यतःमूसा सच्चिदानन्दं पितृभ्यःअवदत्, "भवतःपरमेश्वरःयुष्माकं भ्रातृणां मध्ये मम सदृशं भविष्यद्वादिनं उत्थापयिष्यति। तं यत्किमपि वदिष्यति तत् सर्व्वेषु श्रृण्वथ।
23 ये कश्चित् तद्भविष्यद्वादिकं न श्रोष्यति, सः प्रजाभ्यः नाशः भविष्यति।
24 आम्, शमूएलतःपरं ये भविष्यद्वादिना अपि ये जनाःउक्तवन्त; तेषां सर्वेषां भविष्यद्वादिना अपि एतेषां दिवसानां विषये पूर्व्वं कृतम्।
25 यूयं भविष्यद्वादिनां सन्ताना; अस्माकं पितृभिः सह परमेश्वरः अब्राहमं प्रति यत् सन्धिं कृतवान्, तव वंशेन पृथिव्याः सर्वे जातिः धन्यःभविष्यति।
26 ईश्वरःस्वपुत्रं येशुं पुनरुत्थाप्य प्रथमं युष्माकं प्रति प्रेषितवान् यत् युष्मान् प्रत्येकं स्वधर्मात् निवर्तयतु।

अध्याय 4

1 यदा ते जनान् कथयन्त; याजका; मन्दिरस्य सेनापति; सदुकीयः च तेषां समीपम् आगत्य।
2 ते जनान् उपदिशन् येशुना मृतात् पुनरुत्थानस्य प्रचारं कृतवन्तः इति दुखिताःअभवन्।
3 ते ताभ्यां हस्तं निधाय परदिनं यावत् तं निरोधं कृतवन्त; यतः इदानीं सायंकालःआसीत्।
4 किन्तु वचनं श्रुत्वा बहवःविश्वासं कृतवन्तः। तेषां पुरुषाणां संख्या प्रायःपञ्चसहस्राणि आसीत्।
5 परेण दिने तेषां शासका; प्राचीना; शास्त्रज्ञाःच।
6 महायाजकः हन्ना, कैफा, योहन; सिकन्दर; महायाजकस्य बन्धुजनाःच येरुसलेमनगरे समागताःआसन्।
7 तान् मध्ये स्थापयित्वा ते पृष्टवन्त; केन सामर्थ्येन केन नाम्ना वा युष्माभिःएतत् कृतम्?
8 तदा पतरसःपवित्रात्मना पूर्णःसन् तान् अवदत् , हे प्रजाशासकाः इस्राएलस्य प्राचीनाःच।
9 यदि अद्य वयं नपुंसकस्य सत्कृतेःविषये परीक्षिताःभवेम, तर्हि सः केन प्रकारेण स्वस्थःभवति;
10 युष्माकं सर्वैःइस्राएल-जनैःच ज्ञातं यत्, युष्माभिःक्रूसे क्रूसे क्रूसे स्थापितं, यम् परमेश् वरःमृतात् पुनरुत्थापितवान्, नासरत-देशस्य येशुमसीहस्य नाम्ना युष्माकं पुरतःस्वस्थःतिष्ठति।
11 युष्माकं निर्मातृणां यत् शिला निष्कृतम्, तत् कोणस्य शिरः अभवत्।
12 अन्यस्मिन् अपि मोक्षःनास्ति, यतःस्वर्गाधःअन्यत् नाम मनुष्येषु दत्तं नास्ति, येन वयं मोक्षं प्राप्नुमः।
13 ते पतरसस्य योहनस्य च साहसं दृष्ट्वा अविद्वानाःअज्ञानिनः च इति ज्ञात्वा आश्चर्यचकिताःअभवन्। ते येशुना सह आसन् इति ते तान् ज्ञातवन्तः।
14 तयोःसह स्थितं पुरुषं स्वस्थं दृष्ट्वा ते तस्य विरुद्धं किमपि वक्तुं न शक्तवन्तः।
15 परन्तु स्य सभ्यात् बहिःगन्तुम् आज्ञां दत्त्वा ते परस्परं सम्वादं कृतवन्तः।
16 उच्च, "एतेषां पुरुषाणां किं करिष्यामः?" यतः तेषां कृते एकः उल्लेखनीयः चमत्कारः कृतः इति यरुशलेमनगरे निवसतां सर्वेषां कृते स्पष्टम् अस्ति। न च वयं तत् निराकर्तुं शक्नुमः।
17 किन्तु प्रजानां मध्ये इदम् अधिकं न प्रसृत्य तर्जयाम यत् ते इतः परं कस्मैचित् नाम्ना कस्मैचित् न वदन्ति।
18 ते तान् आहूय येशुनाम्ना न वदन्तु न च उपदिशन्तु इति आज्ञां दत्तवन्तः।
19 किन्तु पत्रुसः योहनश्च तान् प्रत्युवाच, ईश्वरस्य दृष्टौ ईश्वरस्य अपेक्षया युष्माकं वचनं अधिकं श्रोतुं योग्यं वा, युष्माकं न्यायं कुरुत।
20 यतःवयं दृष्टानि श्रुतानि च वचनानि न वक्तुं न शक्नुमः।
21 ततःते तान् अधिकं तर्जयित्वा प्रजानां कारणात् तेषां दण्डं कथं प्राप्नुयुःइति किमपि न प्राप्य तान् मुक्तवन्त; यतःसर्वे जनाःकृतस्य कृते परमेश्वरस्य महिमाम् अकरोत्।
22 स चत्वारिंशत् वर्षाणाम् अधिकः आसीत्, यस्मै चिकित्सायाम् अयं चमत्कारःकृतः।
23 मुक्ताःसन् ते स्वसङ्घं गत्वा मुख्यपुरोहितैःप्राचीनैःच यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं निवेदितवन्तः।
24 तत् श्रुत्वा ते एकमते परमेश्वरं प्रति स्वरं उत्थाप्य अवदन्, "प्रभो, त्वं परमेश्वर; यःस्वर्गं पृथिवीं, समुद्रं, तेषु यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं निर्मितवान्।
25 कश्चित् तव दासस्य दाऊदस्य मुखेन उक्तवान्, "अन्यजातयः किमर्थं क्रुद्धा; जनाःच व्यर्थं कल्पितवन्त?
26 पृथिव्याःराजानःउत्तिष्ठन्ति स्म, शासकाःच भगवतःतस्य ख्रीष्टस्य च विरुद्धं समागताःआसन्।
27 सत्यतः तव पवित्रपुत्रस्य येशुना अभिषिक्तस्य हेरोदः पोन्टियुसपिलातुःच अन्यजातीयैःइस्राएलजनैःसह समागतौ।
28 यतः तव हस्तेन तव परामर्शेन च यत्किमपि कर्तव्यं तत् कर्तव्यम्।
29 हे प्रभो, तेषां तर्जनानि पश्य, तव दासानां कृते प्रयच्छ, येन ते सर्वसाहसेन तव वचनं वदन्ति।
30 चिकित्सां कर्तुं हस्तं प्रसारयित्वा। तव पवित्रबालस्य येशुनाम्ना चिह्नानि चमत्काराणि च क्रियन्ते।
31 ते प्रार्थयन्तो यत्र ते समागताः आसन्, तत् स्थानं कम्पितम्। ते सर्वे पवित्रात्मना पूरिताः अभवन्, ते च साहसेन परमेश् वरस् य वचनं वदन्ति स्म।
32 विश्वासिनां समूहःएकहृदयस्य एकात्मना च आसीत्, तेषु कश्चित् अपि न अवदत् यत् तस्य वस्तूनि स्वकीयाःएव सन्ति। किन्तु तेषां सर्वाणि वस्तूनि सामान्यानि आसन्।
33 प्रेरिताः भगवतः येशुना पुनरुत्थानस्य साक्ष्यं महता सामर्थ्येन दत्तवन्त; तेषां सर्वेषां उपरि महती अनुग्रहःअभवत्।
34 तेषु कश्चित् अभावग्रस्तःअपि नासीत्, यतःये जनाःभूमिं वा गृहं वा धारयन्ति ते तान् विक्रीय विक्रीतवस्तूनाम् मूल्यं आनयन्ति स्म।
35 ततः प्रेरितानां चरणयोः समीपं स्थापयित्वा प्रत्येकं जनस्य आवश्यकतानुसारं वितरणं कृतम्।
36 योसेस; यःप्रेरितैःबर्नबासःइति अर्थ; सःलेवीय; साइप्रसदेशीयःच आसीत्।
37 भूमिं प्राप्य तां विक्रीय धनं आनय प्रेरितानां चरणयोःनिधाय।

अध्याय 5

1 अननिया नामकः कश्चित् स्वपत्न्या सफीरा सह सम्पत्तिं विक्रीतवान्।
2 तस्य भार्या अपि तस्य मूल्यस्य भागं निगृह्य किञ्चित् भागम् आनयन् प्रेरितानां चरणयोःस्थापयति स्म।
3 किन्तु पतरसः अवदत्, "अननिया, पवित्रात्मनः समक्षं मृषावादं कर्तुं, देशस्य मूल्यस्य भागं निरोधयितुं च शैतानःकिमर्थं तव हृदयं पूरितवान्?

4 यदस्तिष्ठत्, किं तव स्वकीयं न आसीत्? विक्रीतस्य अनन्तरं किं तव सामर्थ्ये न आसीत्? किमर्थं त्वं हृदये एतत् गर्भं कृतवान्? त्वं मनुष्याणां समक्षं न मृषावादिना किन्तु ईश्वरस्य समक्षं मृषावादं कृतवान्।
5 अनन्याहः एतद्वचनं श्रुत्वा पतित्वा आत्मानं त्यक्तवान्, तेषु सर्वेषु एतत् श्रुत्वा महती भयम् अभवत्।
6 युवकाःउत्थाय तं व्रणं कृत्वा बहिःनीत्वा अन्त्येष्टिं कृतवन्तः।
7 ततः प्रायः त्रयः घण्टाः अनन्तरं तस्य भार्या किं कृतं न ज्ञात्वा प्रविशति स्म।
8 तदा पतरसः तां प्रत्युवाच, किं यूयं भूमिं एतावता मूल्येन विक्रीतवान् वा? सा च अवदत्, "आम्, एतावता कृते।"
9 तदा पत्रुसः ताम् अवदत्, यूयं भगवतः आत्मानं परीक्षितुं कथं सहमताः? पश्य, ये तव पतिं दफनवन्तःतेषां पादौ द्वारे सन्ति, ते त्वां बहिःनेष्यन्ति।
10 ततःसा सद्यःतस्य चरणयोःपतित्वा आत्मानं त्यक्तवती, युवकाः प्रविश्य तां मृतां दृष्ट्वा तां बहिः नीत्वा भर्तुः समीपे तां दफनम् अकरोत्।
11 सर्व्वसमुदायेषु ये च एतानि श्रुतवन्त; तेषां महती भयम् अभवत्।
12 प्रेरितानां हस्तेन जनानां मध्ये बहूनि चिह्नानि आश्चर्यानि च कृतानि। (ते सर्वे एकमतेन सोलोमनस्य ओसारे आसन्।"
13 शेषेषु कश्चित् तेषां सह सङ्गतिं कर्तुं न साहसं कृतवान् किन्तु जनाःतान् वर्धयन्ति स्म।
14 विश्वासिनः स्त्रियाः स्त्रीणां च समूहाः अधिकाधिकं प्रभुं प्रति संयुज्यन्ते स्म।)
15 येन ते व्याधान् वीथिषु नीत्वा शय्यासु पर्यङ्केषु च स्थापयन्ति स्म, येन तेषां मध्ये गच्छन्ती पतरसस्य छाया न्यूनातिन्यूनं केषाञ्चन छायाम् आच्छादयति।
16 यरुशलेमनगरं परितः नगरेभ्यः अपि जनसमूहः आगत्य रोगान् अशुद्धान् आत्मान् पीडितान् च आनयन् सर्वे स्वस्थाःअभवन्।
17 तदा महापुरोहितः सदुकीयानां सम्प्रदायः च सर्वेऽपि उत्थाय क्रुद्धाः।
18 ते प्रेरितानां उपरि हस्तौ निक्षिप्य सामान्यकारागारे निक्षिप्तवन्तः।
19 किन्तु भगवतः दूतःरात्रौ कारागारद्वाराणि उद्घाट्य तान् बहिः आनयत्।
20 गत्वा मन्दिरे स्थित्वा अस्य जीवनस्य सर्वाणि वचनं जनान् वदतु।
21 ते तत् श्रुत्वा प्रातकाले मन्दिरं प्रविश्य उपदेशं कृतवन्तः। किन्तु महापुरोहितः तस्य सह ये जनाः च आगत्य सभासदं, इस्राएलस्य सर्व्वं सङ्घं च आहूय, तान् आनयितुं कारागारं प्रेषितवान्।
22 परन्तु स्वाधिकारिणःआगत्य तान् कारागारे न प्राप्त्वा, तदा ते प्रत्यागत्य अवदन्।
23 सःकथयति स्म, "अस्माभिःकारागारःअभयेन निरुद्ध; रक्षकाःच द्वारेषु बहिःस्थिता; किन्तु वयं उद्घाट्य अन्तःकञ्चित् न प्राप्नुमः।
24 महायाजकः मन्दिरस्य सेनापतिः मुख्ययाजकाः च एतानि श्रुत्वा शङ्कितवन्तःयत् एतत् किमर्थं वर्धते।
25 ततः कश्चित् आगत्य तान् अवदत् , यूयं ये जनाः कारागारे स्थापिताःते मन्दिरे स्थित्वा जनान् उपदिशन्ति।
26 ततःसेनापतिःअधिकारिभिःसह गत्वा तान् अहिंसा नीतवान् यतः ते जनान् भयभीताःआसन् यत् तेषां शिलापातःन भवेत्।
27 ते तान् आनयन्तः सभासदस्य समक्षं स्थापयन्ति स्म, तदा महायाजकःतान् पृष्टवान्।
28 कथयत्, किं वयं युष्मान् न आज्ञापितवन्तः यत् यूयं अस्मिन् नाम्ना न उपदिष्टाःभवेयुः? यूयं यरुशलेमं स्वशिक्षणेन पूरयित्वा अस्य मनुष्यस्य रक्तं अस्मासु आनेतुं अभिलषन्ति।
29 तदा पतरसः अन्ये प्रेरिताः च प्रत्युवाच, "अस्माभिः मनुष्याणाम् अपेक्षया परमेश्वरस्य आज्ञापालनं कर्तव्यम्।"
30 अस्माकं पूर्वजानां परमेश्वरः येशुं उत्थापितवान्, यम् यूयं हत्वा वृक्षे लम्बितवन्तः।
31 इस्राएलाय पश्चात्तापं पापक्षमा च दातुं परमेश् वरः स्वदक्षिणहस्तेन राजपुत्रःत्राता च भवितुम् उदात्तवान्।
32 वयं तस्य साक्षिणः स्मः। तथैव पवित्रात्मानः यः परमेश्वरः स्वस्य आज्ञापालकानां कृते दत्तवान्।
33 तत् श्रुत्वा तेषां हृदयं च्छिन्नं जातम्, तेषां वधार्थं च कल्पितम्।
34 ततः परं सङ्घस्य मध्ये एकः फरीसी गमलीएलः नामकः व्यवस्थाशास्त्रज्ञः सर्वेषु जनानां मध्ये प्रतिष्ठितः आसीत्, सः प्रेरितान् किञ्चित् स्थानं स्थापयितुं आज्ञापितवान्।
35 ततःतान् अवदत्, हे इस्राएलीजना; एतेषां विषये यूयं किं कर्तुम् इच्छन्ति।
36 यतःएतेभ्यःदिनेभ्यःपूर्वं थिउदासःकश्चित् इति गर्वम् अकरोत्। यस्मै चतुशताःजनाःसंयुज्यन्ते स्म, यःहत; ये च तस्य आज्ञापालकाः सर्वे विकीर्णाःअशुद्धाःच अभवन्।
37 तदनन्तरं करग्रहणदिनेषु गलीलदेशीय यहूदाः उत्थाय बहुजनं तस्य पश्चात् आकृष्य सःअपि नष्टःअभवत्। ये च तस्य आज्ञापालकाः सर्वे अपि विकीर्णाःअभवन्।
38 अधुना अहं युष्मान् वदामि, एतेषां पुरुषाणां परिहारं कुरुत, तान् त्यजन्तु, यतः यदि एषः उपदेशः अथवा एतत् कार्यं मनुष्याणां भवति तर्हि तत् व्यर्थं भविष्यति।
39 किन्तु यदि तत् परमेश् वरात् भवति तर्हि यूयं तत् पातुं न शक्नुथ; मा भूत् यूयं परमेश् वरस् य विरुद्धं युद्धं कुर्वन्तः अपि दृश्यन्ते।
40 ततः ते तस्य मनसि अनुमोदितवन्त; ते प्रेरितान् आहूय ताडयित्वा येशुनाम्ना न वदन्तु इति आज्ञां दत्त्वा तान् मुक्तवन्तः।
41 ते तस्य नाम्ना लज्जायोग्याः गण्यन्ते इति हर्षिताः सन् परिषदः समक्षात् प्रस्थिताः।
42 ते प्रतिदिनं मन्दिरे गृहे च येशुमसीहस्य उपदेशं प्रचारं च न विरमन्ति स्म।

अध्याय 6

1 तेषु दिनेषु यदा शिष्याणां संख्या वर्धिता तदा ग्रीकजनाःइब्रानीनां विरुद्धं कुण्ठिताः अभवन्, यतः तेषां विधवाः नित्यसेवायां उपेक्षिताः आसन्।
2 तदा द्वादशाः शिष्याणां समूहं तान् आहूय अवदन्, "अस्माभिः परमेश्वरस्य वचनं त्यक्त्वा भोजनं सेवितुं न कारणम्।
3 अतः हे भ्रातर; पवित्रात्मनः प्रज्ञायाश्च पूर्णाः सप्त पुरुषान् युष्माकं मध्ये पश्यन्तु, ये वयं एतस्मिन् कार्ये नियुक्तुं शक्नुमः।
4 किन्तु वयं नित्यं प्रार्थनायां वचनस्य सेवायां च स्वं समर्पयिष्यामः।
5 तेन सर्वजनसमूहः प्रसन्नः अभवत्, ततः ते स्टीफन्, यः विश्वासेन पवित्रात्मानेन च परिपूर्णः पुरुष; फिलिप्, प्रोकोरस, निकानोर, तिमोन, परमेनास; अन्ताकियादेशस्य धर्म परिवर्तनशीलःनिकोलस् च चयनं कृतवन्तः।
6 ते प्रेरितानां समक्षं स्थापयित्वा प्रार्थ्य ते तेषु हस्तौ निधाय।

7 परमेश् वरस् य वचनं वर्धमानम्; यरुशलेमनगरे शिष्याणां संख्या बहुधा वर्धिता; याजकानाम् एकः महान् समूहः विश्वासस्य आज्ञापालकःआसीत्।
8 विश्वासेन सामर्थ्येन च परिपूर्णः स्टीफन् जनेषु महतीं आश्चर्यं चमत्कारं च अकरोत्।
9 ततःकश्चित् सभागृहे, यःमुक्तिजनानाम् आराधनालयःइति कथ्यते, कुरेनियादेशीया; अलेक्जेण्ड्रियादेशीयानां, किलिकिया-एशिया-देशस्य च केचन स्टीफन्-महोदयेन सह विवादं कुर्वन्तःउत्पन्नाः।
10 तेन तेन प्रज्ञां आत्मानं च प्रतिहन्तुं न शक्तवन्तः।
11 तदा ते जनान् आज्ञापयन्, ये अवदन्, "अस्माभिः तस्य मूसां परमेश् वरं च निन्दा वचनं श्रुतम्।"
12 ते जनान्, प्राचीनान्, शास्त्रज्ञान् च चोदयन्त; तं समागत्य तं गृहीत्वा परिषदःसमीपं नीतवन्तः।
13 मिथ्यासाक्षिणः स्थापयित्वा ये अवदन्, "अयं मनुष्यः अस्य पवित्रस्थानस्य नियमस्य च विरुद्धं निन्दां वक्तुं न विरमति।
14 यतो वयं तस्य वचनं श्रुतवन्तःयत् अयं नासरतदेशीयःयेशुःएतत् स्थानं नाशयिष्यति, मोशेन अस्माकम् उद्धारितान् आचारान् परिवर्तयिष्यति।
15 सन्मुखे उपविष्टाः सर्वेऽपि तं पश्यन्तः तस्य मुखं स्वर्गदूतस्य मुखमिव दृष्टवन्तः।

अध्याय 7

1 तदा महापुरोहितःअवदत्, "किं एतानि वस्तूनि सन्ति?
2 स उवाच हे भ्रातरःपितरश्च शृणुत। अस्माकं पितुःअब्राहमःयदा मेसोपोटामियादेशे आसीत्, तदा सः चर्रान्-नगरे निवसतः पूर्वं महिमापूर्णःपरमेश्वरःप्रकटितः।
3 तदा तम् अवदत् , "भवतः देशात् स्वजनात् च निर्गत्य यस्मिन् देशे अहं त्वां दर्शयिष्यामि तत् भूमिं प्रति आगच्छतु।"
4 ततःसःकल्दीदेशात् निर्गत्य चर्रान्-नगरे निवसति स्म, ततःपिता मृतः सन् तं अस्मिन् देशे प्रस्थापयति स्म यस्मिन् देशे यूयं निवसन्ति।
5 सःतस्मिन् कस्मिंश्चित् उत्तराधिकारं न दत्तवान्, न च यावत् पादं स्थापयितुं शक्नोति, तथापि सः प्रतिज्ञां कृतवान् यत् सः तत् स्वकीयरूपेण तस्य पश्चात् वंशाय च दास्यति, यदा तस्य अपत्यः नासीत् .
6 परमेश्वरः एवं कथितवान्, "तस्य वंशजाः परदेशे निवसन्ति। ते तान् बन्धनरूपेण आनयित्वा चतुश्शतवर्षाणि दुष्टानि प्रार्थयिष्यन्ति इति।
7 यस्य राष्ट्रस्य ते दासाःभविष्यन्ति, तस्य अहं न्यायं करिष्यामि, ततः परं ते बहिःआगत्य अत्रैव मम सेवां करिष्यन्ति।
8 ततः सः तस्मै खतनासन्धिं दत्तवान्, अतः अब्राहमः इसहाकं जनयति स्म, अष्टमे दिने च तस्य खतनाम् अकरोत्। इसहाकः याकूबं जनयति स्म; याकूबःद्वादश पितृपुरुषान् जनयति स्म।
9 पितृपुरुषाः ईर्ष्यायाः कारणात् योसेफं मिस्रदेशं विक्रीतवन्त; किन्तु परमेश्वरःतस्य सह आसीत्।
10 तस्य सर्वक्लेशात् तं मोचयित्वा मिस्रदेशस्य राजा फारो इत्यस्य समक्षं तस्मै अनुग्रहं प्रज्ञां च दत्तवान्। सःतं मिस्रदेशस्य सर्व्वगृहस्य च राज्यपालं कृतवान्।
11 ततः सर्वेषु मिस्रदेशेषु कनानदेशेषु च अभावः अभवत्, महतीं दुःखं च अभवत्, अस्माकं पूर्वजाःभोजनं न प्राप्नुवन्।
12 याकूबः मिस्रदेशे धान्यम् अस्ति इति श्रुत्वा प्रथमं अस्माकं पूर्वजान् प्रेषितवान्।
13 द्वितीयवारं योसेफः स्वभ्रातृभ्यः ज्ञातः। ततः योसेफस्य बन्धुजनाः फारोना ज्ञापिताः।
14 ततःयोसेफं प्रेषयित्वा स्वपितरं याकूबं तस्य सर्वान् बन्धुजनान् च पञ्चाशत् प्राणान् आहूय।
15 ततःयाकूबःमिस्रदेशं गत; सःअस्माकं पूर्वजाःच मृताः।
16 अब्राहमः सिकेमस्य पितुः एम्मोरस्य पुत्रेभ्यः धनेन क्रीतवन्तं समाधौ श्यकेमनगरं नीत्वा स्थापिताः।
17 यदा परमेश् वरःअब्राहमस् य शपथं कृतवान् प्रतिज्ञायाःसमयः समीपं गत; तदा मिस्रदेशे प्रजाःवर्धिता; प्रवृद्धाःच अभवन् ।
18 यावत् अन्यःराजा योसेफं न जानाति स्म।
19 सःअस्माकं ज्ञातिभिःसह धूर्ततां कृतवान्, अस्माकं पितृभ्यःअपि दुष्कृतं कृतवान्, येन ते स्वबालानां बहिःनिष्कासनं कृतवन्त; येन ते जीवितुं न शक्नुवन्ति।
20 तस्मिन् काले मोशेःजात; सःसुन्दरःअभवत्, पितुःगृहे मासत्रयं यावत् पोषितःच अभवत्।
21 यदा सः बहिष्कृतः अभवत्, तदा फारो-कन्या तं गृहीत्वा स्वपुत्रस्य कृते पोषितवती।
22 मूसा मिस्रीयानां सर्वेषु प्रज्ञासु विद्वान् आसीत्, वचनेषु कर्मसु च पराक्रमी आसीत्।
23 चत्वारिंशत् वर्षीयः सन् तस्य हृदये स्वभ्रातरः इस्राएलसन्ततिं द्रष्टुं प्रवृत्तः।
24 तेषु एकं दुष्कृतं दृष्ट्वा सःतस्य रक्षणं कृत्वा पीडितस्य प्रतिकारं कृत्वा मिस्रदेशीयं प्रहृतवान्।
25 सः मन्यते स्म यत् तस्य भ्रातरः कथं परमेश्वरः स्वहस्तेन तान् उद्धारयिष्यति इति अवगन्तुं शक्नुवन्ति स्म, किन्तु ते न अवगच्छन्ति स्म।
26 परदिने सः तान् विग्रहं कुर्वन्तः प्रदर्श्य पुनः तान् एकीकृत्य कथितवान्, हे महोदया; यूयं भ्रातरः। किमर्थं यूयं परस्परं दुष्कृतं कुर्वन्ति?
27 किन्तु यः स्वपरिजनस्य दुष्कृतं करोति सः तं दूरं क्षिप्तवान्, "केन त्वां अस्माकम् अधिपतिं न्यायाधीशं च कृतवान्?
28 किं त्वं मां हन्ति यथा श्वःमिस्रदेशीय?
29 तदा मूसा एतद् वचनेन पलायितवान्, मदीनदेशे परदेशीयः अभवत्, यत्र सःपुत्रद्वयं जनयति स्म।
30 चत्वारिंशत् वर्षाणि व्यतीतानि तदा सीनापर्वतस्य प्रान्तरे गुल्मे अग्निज्वालायां भगवतःदूतःप्रकटितः।
31 मूसा तत् दृष्ट्वा विस्मितःसन् तत् द्रष्टुं समीपं गतः।
32 अहं तव पितृणां परमेश्वर; अब्राहमस्य, इसहाकस्य, याकूबस्य च परमेश्वरःअस्मि। तदा मूसा कम्पित; पश्यितुं न साहसं कृतवान्।
33 ततःपरमेश् वरःतम् अवदत् , "तव पादयोःजूतान् विमोचय, यतः त्वं यत्र स्थितःस् थानं पवित्रं भूमिः।"
34 अहं दृष्टवान्, मया मिस्रदेशे मम प्रजानां क्लेशः दृष्ट; तेषां निश्वसनं श्रुत्वा तान् मोचयितुं अवतरितवान्। अधुना आगच्छ, अहं त्वां मिस्रदेशं प्रेषयिष्यामि।
35 अयं मूसा यं ते अङ्गीकृतवन्त; "केन त्वां शासकं न्यायाधीशं च कृतवान्? स एव परमेश् वरःगुल्मेषु प्रकटितस् य दूतस् य हस्तेन शासकःउद्धारकःच भवितुम् प्रेषितवान्।
36 चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् सःमिस्रदेशे, रक्तसमुद्रे, प्रान्तरे च आश्चर्यं चिह्नानि च कृत्वा तान् बहिःआनयत्।
37 एषःएव मूसा, यःइस्राएल-सन्ततिं प्रति अवदत्, "भवतःपरमेश् वरः युष् माकं भ्रातृणां मध्ये मम सदृशं भविष्यद्वादिनं उत्थापयिष्यति। तं श्रोष्यन्ति।

38 अयं स एव प्रान्तरे कलीसियायां सीनापर्वते तं सम्भाषितेन दूतेन सह अस्माकं पितृभिःसह च आसीत्।
39 अस्माकं पूर्वजाःतस्य आज्ञां न पालयितुम् अशक्नुवन्, किन् तु तं तेभ्यःक्षिप्य पुनःमिस्रदेशं गतवन्तः।
40 हारूनम् अवदत्, "अस्माकं पुरतः गन्तुं देवताः कुरु, यतः अयं मूसा यः अस्मान् मिस्रदेशात् बहिः आनयत्, तस्य किं जातम् इति वयं न जानीमः।
41 ते तेषु दिनेषु वत्सं कृत्वा मूर्तिं बलिदानं कृत्वा स्वहस्तकर्मसु आनन्दं प्राप्नुवन्।
42 ततःपरमेश् वरःस् वर्गस् य सेनायाःआराधनाय तान् त्यक्तवान्। यथा भविष्यद्वादिग्रन्थे लिखितम्, हे इस्राएल-वंशज; किं यूयं प्रान्तरे चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् मम कृते हतपशवः बलिदानं च अर्पितवन्त?
43 यूयं मोलोकस्य निवासस्थानं, रेम्फान-देवस्य तारकं च आराधनार्थं निर्मिताः आकृतयः गृहीतवन्त; अहं युष्मान् बेबिलोनतः परं नयिष्यामि।
44 अस्माकम् पूर्वजाःप्रान्तरे साक्षिनिवासं यथा नियतं, तथैव मूसां प्रति उक्तवान् यत् सःयथा दृष्टं तथैव तत् निर्मातुम्।
45 तदनन्तरं ये अस्माकम् पूर्वजाः येशुना सह अन्यजातीयानां स्वामित्वे नीतवन्त; ये परमेश् वरः अस् माकं पूर्वजानां सम्मुखं दाऊद-दिनपर्यन्तं निष्कासितवान्।
46 सः परमेश् वरस् य समक्षं अनुग्रहं प्राप्य याकूबस् य परमेश् वरस् य कृते निवासस्थानं कर्तुम् इच् छन्।
47 किन्तु सोलोमनःतस्य गृहं निर्मितवान्।
48 तथापि परमात्मनः हस्तनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति। यथा भविष्यद्वादिना उक्तम्।
49 स्वर्गःमम सिंहासनम्, पृथिवी च मम पादपाठ; यूयं मम किं गृहं निर्मास्यथ? भगवान् वदति, किं वा मम विश्रामस्थानं?
50 किं मम हस्तेन एतानि सर्वाणि वस्तूनि न निर्मिता?
51 यूयं कठोरकण्ठा; हृदयकर्णयोः अखतनाः च पवित्रात्मनः सर्वदा विरोधं कुर्वन्ति।
52 युष्माकं पूर्वजाः कस्य भविष्यद्वादिनां उत्पीडनं न कृतवन्त? ये च धर्मिणः आगमनं पूर्वं ज्ञापयन्ति स्म, ते तान् हतवन्त; येषु यूयं द्रोहकर्तारःवधकाःच अभवथ।
53 ते स्वर्गदूतानां स्वभावेन व्यवस्थां स्वीकृत्य तत् न पालितवन्तः।
54 एतानि श्रुत्वा तेषां हृदयं छिन्नं जातम्, ते च दन्तैः तं क्रन्दन्ति स्म।
55 किन्तु सः पवित्रात्मनः पूर्णः सन् स्वर्गं प्रति दृढतया पश्यन् परमेश्वरस्य महिमाम्, येशुं च परमेश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे स्थितं दृष्टवान्।
56 तदा उवाच, पश्य, स्वर्गं उद्घाटितं, मनुष्यपुत्रं च परमेश्वरस्य दक्षिणपार्श्वे स्थितं पश्यामि।
57 ततः ते उच्चैः स्वरेण क्रन्दित्वा कर्णौ निरुध्य एकमतेन तस्य उपरि धावितवन्तः।
58 तं नगरात् बहिः निष्कास्य शिलापातं कृत्वा साक्षिणः शौलनामकस्य युवकस्य चरणयोःवस्त्राणि निधाय।
59 ते स्टीफन्-महोदयं शिलापातं कृतवन्त; ईश्वरं आह्वयन्त; "प्रभु येशु, मम आत्मानं गृहाण।"
60 ततःसःजानुभ्यां न्यस्तःउच्चैःस्वरेण आक्रोशितवान्, "प्रभो, एतत् पापं तेषां उपरि मा निधाय।" इत्युक्त्वा च सःनिद्रां गतः।

अध्याय 8

1 शौलः तस्य मृत्युं प्रति अनुमोदयति स्म। तस्मिन् काले यरुशलेमनगरे स्थितायाः मण्डपस्य विरुद्धं महत् उत्पीडनं जातम्। ते सर्वे प्रेरितान् विहाय यहूदिया-समरिया-प्रदेशेषु विकीर्णाः आसन्।
2 भक्ताः जनाः स्टीफन् इत्यस्य अन्त्येष्टिस्थानं नीत्वा तस्य विषये महतीं शोचं कृतवन्तः।
3 शौलः तु सर्वगृहेषु प्रविश्य मण्डपं विध्वंसितवान्, स्त्रीपुरुषान् च हृत्वा कारागारे निक्षिप्तवान्।
4 अतएव विकीर्णाःसर्वत्र वचनं प्रचारयन्तःगतवन्तः।
5 ततःफिलिप् सामरियानगरं गत्वा तेभ्यःख्रीष्टस्य प्रचारं कृतवान्।
6 ततः परं जनाः फिलिप्पुः यत् चमत्कारं श्रुत्वा दृष्टवन्त; तानि वचनानि एकमतेन अवज्ञां कृतवन्तः।
7 यतः बह्वीभिः सह व्याप्तानां मध्ये अशुद्धाः प्राणाः उच्चैः क्रन्दन्तः निर्गताः।
8 तस्मिन् नगरे महती आनन्दःअभवत्।
9 किन्तु शिमोन नामकः कश्चित् पुरुषः आसीत्, यः पूर्वं तस्मिन् एव नगरे जादूटोनाम् अकरोत्, सामरियाजनानाम् आकर्षणं कुर्वन् आसीत्।
10 ते सर्वे क्षुद्रात् परमात्मान् यावत् श्रवणं कृतवन्त; "अयं मनुष्यः परमेश्वरस्य महती शक्तिःअस्ति।"
11 तेन तस् य आदरः कृत; यतः सः चिरकालात् तान् जादूनाम् अकरोत् ।
12 किन्तु यदा फिलिपः परमेश् वरस् य राज् यस् य विषये येशुमसीहस् य च नाम्नः विषये प्रचारं कुर्वन् विश् वासं कृतवन्त; तदा ते स्त्रीपुरुषौ मज्जितवन् तः।
13 तदा शिमोनःस्वयम् अपि विश्वासं कृतवान्, ततःसःमज्जितःसन् फिलिप् इत्यनेन सह स्थित्वा, कृतानि चमत्काराणि चिह्नानि च दृष्ट्वा आश्चर्यचकितःअभवत्।
14 यरुशलेमनगरे ये प्रेरिताः सामरियादेशः परमेश् वरस् य वचनं स्वीकृतवती इति श्रुत्वा तेषां समीपं पतरसं योहनं च प्रेषितवन्तौ।
15 ते अवतीर्य पवित्रात्मानं प्राप्नुवन् तेषां कृते प्रार्थयन्।
16 (तथापि सः तेषु कस्मिंश्चित् उपरि न पतित; केवलं ते भगवतः येशुनाम्ना मज्जिताःअभवन्।)
17 ततःते तेषु हस्तान् निक्षिप्य पवित्रात्मानं प्राप्तवन्तः।
18 शिमोनः प्रेरितानां हस्तान् निधाय पवित्रात्मानं प्राप्य तेभ्यः धनं दत्तवान्।
19 कथयत्, "यस्य उपरि अहं हस्तं स्थापयामि, सः पवित्रात्मानं प्राप्नुयात्, तदर्थं मम इदम् अपि सामर्थ्यं ददातु।"
20 पतरसः तम् अवदत् , "तव धनं त्वया सह विनश्यति, यतः त्वं मन्यते यत् परमेश् वरस् य दानं धनेन क्रेतुं शक्यते।
21 अस्मिन् विषये भवतः भागः न भाग; यतः ईश्वरस्य दृष्टौ भवतः हृदयं न सम्यक् अस्ति।
22 अतः तव दुष्कृत्यात् पश्चात्तापं कुरु, परमेश्वरं प्रार्थय, यदि तव हृदयस्य विचारःक्षमितःस्यात्।
23 अहं हि पश्यामि यत् त्वं कटुतायाः पित्ते अधर्मस्य च बन्धने असि।
24 तदा शिमोनःप्रत्युवाच, यूयं मम कृते भगवन्तं प्रार्थयन्तु, यत् यूयं यत् किमपि उक्तवन्तःतत् किमपि मयि न आगच्छेत्।
25 ते साक्ष्यं दत्त्वा भगवतः वचनं प्रचारयित्वा यरुशलेमनगरं प्रत्यागत्य सामरीजनानाम् अनेकग्रामेषु सुसमाचारप्रचारं कृतवन्तः।

26 ततः परमेश् वरस् य दूतः फिलिप्पं प्रति अवदत् , "उत्तिष्ठत दक्षिणदिशि यरुशलेमतः गाजापर्यन्तं यः मार्गः निर्जनं गच्छति, तत् मार्गं गच्छतु।"
27 ततः सः उत्थाय गत; इथियोपियादेशीयः कश्चित् इथियोपियादेशीयः पुरुषः इथियोपियादेशस्य कण्डिकायाः अधीनस्थः नपुंसकः आसीत्, यः तस्याः सर्वधनस्य प्रभारी आसीत्, सः यरुशलेमम् आराधनाय आगतवान् आसीत्।
28 सःप्रत्यागत्य स्वरथे उपविश्य यशायाहःभविष्यद्वादिःपठितवान्।
29 तदा आत्मा फिलिप् प्रति अवदत्, "समीपं गत्वा अस्मिन् रथेन सह सम्मिलितःभव।"
30 ततः फिलिपः तस्य समीपं धावित्वा यशायाहभविष्यद्वादिनां पठनं श्रुत्वा अवदत्, "किं त्वं पठसि तत् अवगच्छसि?
31 सः अवदत्, "कथं कश्चित् मां मार्गदर्शनं न करिष्यति?" सः फिलिप्पुसः इष्टवान् यत् सः उपरि आगत्य तस्य समीपे उपविष्टः भवेत्।
32 सःयत् शास्त्रं पठितवान् तस्य स्थानं एतत् आसीत्, "सःमेषवत् वधार्थं नीतः। यथा मेषशावकःकतरकस्य समक्षं मूक; तथैव सःमुखं न उद्घाटितवान्।
33 तस्य अपमानेन तस्य न्यायः अपहृत; तस्य वंशजः को वक्ष्यति? पृथिव्याःहि तस्य प्राणाःहृताः।
34 ततःस नपुंसकःफिलिप्पुसः अवदत्, "भविष्यद्वादिःकस्य विषये एतत् वदति? स्वस्य, अन्यस्य कस्यचित् पुरुषस्य वा?
35 ततः फिलिप्पुः मुखं उद्घाट्य तस्मिन् एव शास्त्रे प्रारब्ध; तस्मै यीशुं प्रवचनं कृतवान्।
36 ते गच्छन्तो कस्मिंश्चित् जलं समीपं गतवन्त; तदा सः नपुंसकः अवदत्, "पश्यतु, अत्र जलम् अस्ति। किं मम मज्जनं बाधते?
37 ततः फिलिपः अवदत्, "यदि त्वं सर्वात्मना विश्वासं करोषि तर्हि शक्नोषि।" सःप्रत्युवाच, "येशुमसीहःपरमेश् वरस् य पुत्रःइति मम विश्वासःअस्ति।"
38 ततः सः रथं स्थगितुं आज्ञापयत्, ते च फिलिप् नपुंसकौ जले अवतरतः। सःतं मज्जितवान्।
39 यदा ते जलाद् निर्गताः तदा भगवतः आत्मा फिलिप्पुसः अपहृतवान् यत् सःनपुंसकःतं पुनःन दृष्टवान्।
40 किन्तु फिलिप् अजोतस् नगरे लब्ध; सः सर्वेषु नगरेषु प्रवचनं कृतवान् यावत् सःकैसरियानगरं न प्राप्नोत्।

अध्याय 9

1 शाऊलःपरमेश् वरस् य शिष् याणां विरुद्धं तर्जनं वधं च निश्वसन् महायाजकस्य समीपं गतः।
2 ततःसःदमिश्कं प्रति सभागृहेभ्यःपत्राणि याचितवान् यत् यदि सः एतादृशं मार्गं पुरुषं वा महिलां वा प्राप्नोत् तर्हि तान् बद्धान् यरुशलेमनगरं नेतुम्।
3 गच्छन् सः दमिश्कस्य समीपम् आगत्य सहसा स्वर्गात् तस्य परितःप्रकाशःप्रकाशितः।
4 ततः सः पृथिव्यां पतित्वा तं वचनं श्रुत्वा, " शौल, शाऊल, त्वं किमर्थं मां पीडयसि?
5 स आह, कस्त्वं प्रभो? प्रभुःअवदत्, " अहं येशु; यम् त्वं पीडयसि, तव कृते चुभनेषु पादप्रहारःकठिनःअस्ति।"
6 सः वेपमानः विस्मितः सन् अवदत् , "प्रभो, भवान् किं कर्तुम् इच्छसि?" ततःपरमेश् वरःतम् अवदत् , उत्तिष्ठ नगरं गच्छ, तस् य किं कर्तव्यं कथयिष्यते।
7 ये जनाःतेन सह गच्छन्ति स्म, ते वाणीं श्रुत्वा कञ्चित् न दृष्टवन्त; ते निर्वाक् स्थिताःआसन्।
8 ततःशौलःपृथिव्याःउत्थित; यदा तस्य नेत्राणि उद्घाटितानि तदा सःकञ्चित् न दृष्टवान् किन्तु ते तं हस्तं गृहीत्वा दमिश्कं नीतवन्तः।
9 सःत्रयःदिवसाःअदृष्टःआसीत्, न खादितवान् न पिबति स्म।
10 दमिश्कनगरे अनन्यासः नाम कश्चित् शिष्यः आसीत्। तं च भगवता दर्शनेन उक्तवान्, अनन्यः। स च आह, पश्य अहम् अत्र भगवन्।
11 ततःपरमेश् वरःतम् अवदत् , " उत्थाय ऋजुनाम्ना वीथिं गत्वा यहूदास् य गृहे तार्सुस् य शाऊलः नामकं पृच्छतु, यतः पश्य सः प्रार्थयति।
12 अनन्यासनामकं पुरुषं दर्शनेन दृष्टं यत् सःदर्शनार्थं तस्य उपरि हस्तं स्थापयति।
13 अनन्याहः प्रत्युवाच, हे प्रभो, मया अनेकेषां विषये श्रुतम्, यरुशलेमनगरे तव पवित्रजनानाम् उपरि कियत् दुष्कृतं कृतम्।
14 अत्र च मुख्यपुरोहितानाम् अधिकारःअस्ति यत् सःसर्वान् तव नाम आह्वयन्तःबद्धुं शक्नोति।
15 किन्तु परमेश् वरः तम् अवदत् , "गच्छ, यतः सः मम कृते अन्यजातीयानां, राजानां, इस्राएलस्य च समक्षं मम नाम वहितुं चयनितःपात्रःअस्ति।
16 अहं तं दर्शयिष्यामि यत् मम नामनिमित्तं सःकियत् दुख़ं भोक्तुं अर्हति।
17 अनन्ययः गत्वा गृहं प्रविष्टवान्। तस्य उपरि हस्तौ स्थापयित्वा अवदत्, "भ्राता शाऊल; प्रभु; येशु; यःत्वां आगत्य मार्गे प्रकटित; सः मां प्रेषितवान् यत् त्वं दृष्टिम् आदाय पवित्रात्मना पूरितःभवसि।
18 सद्यः तस्य नेत्रेभ्यः तराजू इव पतित; ततः सः सद्यः दृष्टिं प्राप्य उत्थाय मज्जितःअभवत्।
19 अन्नं प्राप्य सः बलवान् अभवत्। ततः शौलः दमिश्कनगरे ये शिष्याःआसन्, तेषां सह कतिपयान् दिनानि आसन्।
20 सः सद्यः सभागृहेषु ख्रीष्टस्य प्रचारं कृतवान् यत् सः परमेश्वरस्य पुत्रःअस्ति।
21 किन्तु ये तस्य श्रवणं सर्वे विस्मिताः भूत्वा अवदन्; किं न एषः यरुशलेमनगरे ये नाम्ना आहूताः तेषां नाशं कृतवान्, तदर्थम् अत्र आगत; येन सः तान् मुख्ययाजकानाम् समीपं बद्धान् आनेतुं शक्नोति?
22 किन्तु शौलः अधिकाधिकं बलं वर्धयन् दमिश्कनगरे निवसतां यहूदिनां लज्जितवान्।
23 ततः परं बहुदिनानि पूर्णानि अभवन्, ततः परं यहूदिनः तस्य वधार्थं युक्तिं कृतवन्तः।
24 किन्तु तेषां प्रतीक्षा शौलेन ज्ञाता। ते च तं मारयितुम् अहर्निशं द्वारं पश्यन्तःआसन्।
25 ततःशिष्याःतं रात्रौ नीत्वा भित्तिपार्श्वे टोपले अवतारयन्तः।
26 शाऊलःयरुशलेमनगरम् आगत्य शिष्यैःसह सङ्गतिं कर्तुं प्रयत्नं कृतवान्, किन्तु ते सर्वे तस्मात् भयभीताः अभवन्, तस्य शिष्यःइति न विश्वसन्ति स्म।
27 किन्तु बर्नबासःतं गृहीत्वा प्रेरितानां समीपं नीत्वा तान् अवदत् यत् सः मार्गे प्रभुं कथं दृष्टवान्, सः तस्मै उक्तवान्, कथं सः दमिश्कनगरे येशुनाम्ना साहसेन प्रचारं कृतवान्।
28 सःयरुशलेमनगरं प्रविश्य निर्गच्छन् तेषां सह आसीत्।
29 सःप्रभुःयेशुनाम्ना साहसेन उक्तवान्, यूनानीनां विरुद्धं च विवादं कृतवान्, किन्तु ते तं हन्तुं प्रवृत्ताः।
30 भ्रातरः तत् ज्ञात्वा तं कैसरियानगरं नीत्वा तारसूनगरं प्रेषितवन्तः।

31 ततः सम्पूर्णे यहूदिया-गलील-सामरिया-देशेषु मण्डपाः विश्रामं कृत्वा संस्कारिताः अभवन्; भगवतः भयेन पवित्रात्मनः आरामेन च चरन्तःबहुसंख्याकाःअभवन्।
32 यदा पत्रुसः सर्वतो गतवान् तदा सः लुद्दानगरे निवसतां पवित्रजनानाम् समीपम् अपि अवतरत्।
33 तत्र सः अष्टवर्षं यावत् शयनं कृत्वा अष्टवर्षेभ्यः शयनं कृत्वा एनियसःनामकं कञ्चन पुरुषं प्राप्नोत्।
34 तदा पत्रुसः तं अवदत्, "एनीया, येशुमसीहः त्वां स्वस्थं करोति, उत्थाय शयनं कुरु।" स च सद्यःउत्थितः।
35 लुद्दा-सरोन-निवासिनःसर्वे तं दृष्ट्वा भगवतःसमीपं गतवन्तः।
36 यप्पानगरे तबीता नाम्ना कश्चित् शिष्या आसीत्, या अर्थात् डोर्का इति नाम्ना कथ्यते।
37 तेषु दिनेषु सा व्याधिता मृता, तां प्रक्षाल्य ऊर्ध्वकक्षे शयनं कृतवन्तः।
38 यतो लिद्दा याप्पानगरस्य समीपे आसीत्, शिष्याश्च पतरसः तत्र अस्ति इति श्रुत्वा तस्य समीपं द्वौ पुरुषौ प्रेषितवन्तौ यत् सः तेषां समीपं आगन्तुं विलम्बं न करोतु।
39 तदा पतरसः उत्थाय तेषां सह अगच्छत्। सः आगत्य तं ऊर्ध्वकक्षं नीतवन्त; सर्वे विधवाः रोदनं कुर्वन्तः तस्य समीपे स्थिता; डोर्कसः तेषां सह स्थित्वा निर्मिताः कोटा; वस्त्राणि च दर्शयन्तः आसन्।
40 किन्तु पत्रुसःतान् सर्वान् बहिःकृत्वा जानुभ्यां न्यस्तःप्रार्थितवान्। तं च शरीरं प्रति कृत्वा उवाच तबीता उत्तिष्ठ। सा नेत्राणि उद्घाटितवती, तदा सा पतरसं दृष्ट्वा उत्थाय उपविष्टवती।
41 ततःसः तां हस्तं दत्त्वा तां उत्थाप्य पवित्रान् विधवान् च आहूय तां जीवितां उपस्थापयत्।
42 तत् सर्वं याप्पादेशे ज्ञातं जातम्। अनेके च भगवते विश्वासं कृतवन्तः।
43 ततः सः याफानगरे चर्मकारस्य शिमोनस्य समीपे बहुदिनानि यावत् स्थितवान्।

अध्याय 10

1 कैसरियादेशे कश्चित् पुरुषः कर्नेलियुसः आसीत्, सः इटालियनसमूहःइति समूहस्य शतपतिःआसीत्।
2 एकः भक्तः पुरुष; यः सर्वैः गृहैः सह परमेश्वरभयम् अकरोत्, यः प्रजाभ्यःबहु भिक्षां ददाति स्म, सर्वदा परमेश्वरं प्रार्थयति स्म।
3 सःदर्शनेन दिवा नवमे घण्टायां परमेश् वरस् य दूतः स् वस् य समीपम् आगत्य तं कथयति स्म, "कर्नेलियुस्।"
4 तं पश्यन् भीतोऽब्रवीत् किं प्रभो? स तम् अवदत् , "तव प्रार्थना, तव भिक्षा च परमेश् वरस् य समक्षं स्मरणार्थम् आगताः।"
5 अथ यप्पानगरं जनान् प्रेषयित्वा एकं शिमोनं आहूय, यस्य उपनाम पत्रुसःअस्ति।
6 सःचर्मकारस्य सिमोनस्य समीपे निवसति, यस्य गृहं समुद्रपार्श्वे अस्ति, सःत्वां वक्ष्यति यत् भवता किं कर्तव्यम्।
7 यदा कर्नेलियुसं भाषमाणःदूतःगतःतदा सःस्वगृहसेवकद्वयं, तस्य नित्यं प्रतीक्षमाणानां भक्तसैनिकं च आहूतवान्।
8 तेभ्यःसर्वं कथयित्वा सःतान् याप्पानगरं प्रेषितवान्।
9 परेण दिने ते यात्रां कुर्वन्तः नगरस्य समीपं गच्छन्ति स्म, तदा पत्रुसःप्रायःषष्ठसमये प्रार्थनां कर्तुं गृहस्य उपरि आरुह्य गतः।
10 सः अतीव क्षुधार्तः भूत्वा खादितुम् इच्छति स्म, किन्तु तेषां सज्जतां कुर्वन्तःसःसमाधिस्थःअभवत्।
11 ततःस्वर्गं उद्घाटितं, तस्य समीपं कञ्चन पात्रं चतुर्कोणेषु बद्धं महतीं पटलं इव अवतरन्तं पृथिव्यां अवतरन्तं च दृष्टवान्।
12 तेषु पृथिव्याःचतुष्पदाःपशव; वन्यजन्तु; सरीसृपा; वायुपक्षिणःच आसन्।
13 तदा तस्य समीपं वाणी आगता, "उत्तिष्ठ, हे पत्रुस! हन्ति, खादन्ति च।
14 किन्तु पत्रुसःअवदत्, "प्रभो, न एवम्; यतःमया कदापि सामान्यं अशुद्धं वा किमपि न खादितम्।
15 ततः पुनः द्वितीयवारं तं वाणी अवदत्, "यत् परमेश् वरः शुद्धं कृतवान्, तत् त्वं साधारणं मा वद।"
16 एतत् त्रिवारं कृतम्, तत् पात्रं पुनःस्वर्गं प्रति गृहीतम्।
17 यदा पत्रुसः मनसि शङ्कते स्म यत् एतत् दृष्टं दर्शनं किम् इति, तदा पश्यत, कर्नेलियुतःप्रेषिताः जनाः शिमोनस्य गृहं पृच्छन् द्वारस्य पुरतःस्थितवन्तः।
18 ततः आहूय पृष्टवान् यत् किं शिमोनः पत्रुसः नाम तत्र निवसति वा।
19 यदा पत्रुसःदर्शनं चिन्तयति स्म, तदा आत्मा तम् अवदत्, पश्य, त्रयःजनाःत्वां अन्वेषयन्ति।
20 अतःउत्तिष्ठ, अवतरसि, तेषां सह गच्छ, किमपि न शङ्कित; यतः मया तान् प्रेषिताः।
21 ततःपत्रुसःकर्णेलियुतःये जनाः तस्य समीपं प्रेषिताः आसन् तेषां समीपं गतः। उवाच, पश्य, अहमेव यम् यूयं अन्विष्यथ?
22 ते अवदन्, "कर्नेलियुसः शताब्दीपति; धार्मिक; ईश्वरभयशील; सर्वेषु यहूदीराष्ट्रेषु च सद्भावनापूर्ण; पवित्रदूतेन परमेश्वरेण त्वां स्वगृहं प्रेषयित्वा श्रोतुं च चेतावनी दत्ता तव वचः।
23 ततः सः तान् आहूय निवासं कृतवान्। परेण दिने पतरसः तेषां सह गत; यप्पातःकेचन भ्रातरःतस्य सह अगच्छन्।
24 ततः परं परे ते कैसरियादेशं प्रविष्टवन्तः। कर्नेलियुः तान् प्रतीक्षमाणःस्वबन्धुजनाःसमीपस्थमित्रान् च आहूतवान्।
25 यदा पत्रुसःप्रविशति स्म, तदा कर्नेलियुःतं मिलित्वा तस्य पादयोः पतित्वा तस्य आराधनाम् अकरोत्।
26 किन्तु पत्रुसः तं उत्थाप्य अवदत्, "उत्तिष्ठ; अहमपि पुरुषः अस्मि।
27 तस्य सह वार्तालापं कुर्वन् सः प्रविश्वा अनेकान् समागतान् प्राप्तः।
28 ततः सः तान् अवदत् , यूयं जानथ यत् यहूदीपुरुषस्य सङ्गतिः अन्यराष्ट्रस्य वा आगमनं वा अवैधं भवति। किन्तु परमेश् वरः मां दर्शितवान् यत् अहं कश् चित् कश् चित् अशुद्धः अशुद्धः वा न वदामि।
29 अतःअहं प्रेषितमात्रेण युष्माकं समीपं अविरोधेन आगतः।
30 कर्नेलियुःअवदत्, "चतुर्दिनानि पूर्वं अहम् अद्यपर्यन्तं उपवासं कुर्वन् आसम्। नवमे प्रहरणे अहं मम गृहे प्रार्थनां कृतवान्, तदा मम पुरतःएकःपुरुषःउज्ज्वलवस्त्रधारी स्थितः।
31 तदा उवाच, कर्नेलियु; तव प्रार्थना श्रुता, तव भिक्षा च परमेश् वरस् य समक्षे स्मरणं कृतम्।
32 अतःयाफानगरं प्रेषयित्वा शिमोनं आहूय, यस्य उपनाम पत्रुसः अस्ति। सः समुद्रपार्श्वे चर्मकारस्य सिमोनस्य गृहे निवसति, यः आगत्य त्वां वदेत्।
33 अत एव अहं त्वां समीपं प्रेषितवान्। त्वं च सुकृतं यत् त्वं आगतः। अतःपरमेश् वरस् य आज्ञां सर्वां श्रोतुं वयं सर्वे अत्र परमेश् वरस् य समक्षं उपस्थिताःस्मः।
34 तदा पत्रुसः मुखं उद्घाट्य अवदत्, "अहं सत्यं पश्यामि यत् परमेश्वरःव्यक्तिं प्रति आदरं न करोति।

35 किन्तु सर्व्वेषु राष्ट्रेषु यःतस्माद्भयं करोति, धर्मं च करोति, सःतस्य समीपं स्वीकृतःभवति।
36 येशुमसीहेन शान्तिप्रचारं कुर्वन् ईश्वरः इस्राएलसन्ततिभ्यः प्रेषितवान्।
37 अहं वदामि, यूयं जानीथ, यत् योहनस्य मज्जनस्य प्रचारस्य अनन्तरं सम्पूर्णे यहूदियादेशे प्रकाशितं गलीलतःआरब्धम्।
38 कथं परमेश् वरः नासरतवासी येशुं पवित्रात्मनः सामर्थ्येन च अभिषिक् तवान् , यः सत्कारं कुर्वन् पिशाचस् य पीडितान् सर्वान् च चिकित्सां करोति स्म। यतःपरमेश् वरःतेन सह आसीत्।
39 यिहूदीदेशे यरुशलेमनगरे च सः यत् किमपि कृतवान् तस्य सर्वस्य साक्षिणःवयं स्मः। यं हत्वा वृक्षे लम्बितवन्तः।
40 परमेश्वरःतृतीये दिने तं उत्थाप्य तं प्रकटं कृतवान्।
41 न तु सर्वेभ्यःप्रजायेभ्य; किन्तु परमेश्वरस्य पूर्वनिर्वाचितसाक्षिभ्यः अस्माकमपि, ये तस्य मृतात् पुनरुत्थानानन्तरं तस्य सह खादितवन्तःपिबन्तःच।
42 सःअस्मान् जनान् प्रति प्रचारं कर्तुं, साक्ष्यं दातुं च आज्ञापितवान् यत् सः एव परमेश् वरेण जीवितानां मृतानां च न्यायाधीशत्वेन नियुक्तः।
43 तस्य नाम्ना यः कश्चित् तस्मिन् विश्वासं करोति सः पापक्षमा प्राप्स्यति इति सर्वे भविष्यद्वादिना तस्य साक्ष्यं ददातु।
44 यदा पतरसःएतानि वचनानि वदति स्म, तदा सर्वेषु वचनं श्रुत्वा पवित्रात्मा पतितः।
45 विश्वासिनः खतनाजनाः पतरसेन सह आगताः ये जनाः विस्मिताः अभवन्, यतःपवित्रात्मनःदानं अन्यजातीयेषु अपि प्रक्षिप्तम्।
46 यतः ते तान् अन्यभाषायां वदन् ईश्वरस्य महिमाम् अकरोत् च श्रुतवन्तः। तदा पतरसःप्रत्युवाच।
47 ये अस्माकं इव पवित्रात्मानं प्राप्तवन्तःतेषां मज्जनं न भवेयुःइति कश्चित् जलं निषिद्धं कर्तुं शक्नोति वा?
48 ततःसःतान् भगवतःनाम्ना मज्जनं कर्तुं आज्ञापितवान्। ततःते तं प्रार्थितवन्तःयत् सःकतिपयान् दिनानि स्थातुं शक्नोति।

अध्याय 11

1 यहूदियादेशे ये प्रेरिताः भ्रातरश्च श्रुतवन्तः यत् अन्यजातीयाः अपि परमेश्वरस्य वचनं स्वीकृतवन्तः।
2 यदा पत्रुसःयरुशलेमनगरं गतःतदा खतनाजनाःतस्य सह विवादं कृतवन्तः।
3 त्वम् अचिन्तं मनुष्याणां समीपं गत्वा तेषां सह भोजनं कृतवान्।
4 किन्तु पत्रुसः आरम्भादेव विषयं विवृत्य तान् आज्ञानुसारं व्याख्यातवान्।
5 अहं याप्पानगरे प्रार्थयन् आसीत्, समाधितः अहं एकं दर्शनं दृष्टवान्, "एकं पात्रं चतुष्कोणैःस्वर्गात् अवतरति, यथा महान् पटलः मम समीपम् अपि आगतं।
6 तेषु नेत्रेषु निबद्धे सति मया चिन्तयित्वा पृथिव्याःचतुष्पादाःपशव; वन्यजन्तु; सरीसृपा; वायुपक्षिणःच दृष्टाः।
7 तदा अहं एकां वाणीं श्रुतवान् यत्, "पतर, उत्तिष्ठ; हत्वा खादन्तु ।
8 किन्तु अहं अवदम्, न तथा भगवन्, यतः मम मुखं कदापि सामान्यं अशुद्धं वा किमपि न प्रविष्टम्।
9 परन्तु स्वर्गात् पुनरेव वाणी मां प्रत्युवाच, "यत् परमेश्वरेण शुद्धं कृतं, तत् त्वं साधारणं मा वद।"
10 एतत् त्रिवारं कृतम्, सर्वे पुनःस्वर्गं प्रति आकृष्टाःअभवन्।
11 ततः सद्यः त्रीणि पुरुषाः कैसरियातः मम समीपं प्रेषिताः गृहं प्रति आगताःआसन्।
12 तदा आत्मा मां तेषां सह गन्तुम् आज्ञापितवान्, किमपि न संशयम्। एते षट् भ्रातरः मया सह आगत्य वयं तस्य पुरुषस्य गृहं प्रविष्टवन्तः।
13 सःअस्मान् दर्शितवान् यत् सःस्वगृहे एकं दूतं दृष्टवान्, यःतम् अवदत्, "यॉप्पानगरं जनान् प्रेषयतु, शिमोनं च आहूय, यस्य उपनाम पत्रुसःअस्ति।
14 कःते वचनं वक्ष्यति येन त्वं सर्वगृहं च मोक्षिष्यसि।
15 यदा अहं वक्तुं आरब्धवान् तदा तेषां उपरि पवित्रात्मा पतितः।
16 तदा अहं भगवतःवचनं स्मरामि यत् सः अवदत्, " योहनःखलु जलेन मज्जितवान्। किन्तु यूयं पवित्रात्मना मज्जनं प्राप्नुथ।
17 यतःपरमेश् वरःअस् माकं प्रभोःयेशुमसीहे विश् वासं कुर्वन्तः सदृशं वरदानं तेभ् यःदत्तवान्। अहं किं आसम्, यत् अहं परमेश्वरं सहितुं शक्नोमि?
18 एतत् श्रुत्वा ते निशब्दाः भूत्वा परमेश्वरस्य महिमाम् अकुर्वन्, "तर्हि परमेश् वरःअन्यजातीयान् अपि जीवनाय पश्चात्तापं दत्तवान्।"
19 ये जनाः स्टीफन्-सन्निधौ उत्पन्न-उत्पीडने विकीर्णाः आसन्, ते फीनीक-साइप्रस्-अन्ताकिया-नगरं यावत् गत्वा केवलं यहूदीनां कृते एव वचनं प्रचारयन्ति स्म।
20 तेषु केचन साइप्रस-कुरेनदेशीयाःजनाःआसन्, ये अन्ताकिया-नगरम् आगत्य ग्रीक-जनानाम् समक्षं प्रभु-यशुना प्रचारं कुर्वन्तः आसन्।
21 परमेश् वरस् य हस्तःतैःसह आसीत् , बहुजनाःविश् वासं कृत्वा प्रभोःसमीपं गताः।
22 तदा यरुशलेमनगरे स्थितस्य मण्डपस्य कर्णेषु एतस्य समाचारः प्राप्त; ततःते बर्नाबां अन्ताकियापर्यन्तं गन्तुं प्रेषितवन्तः।
23 सः आगत्य परमेश् वरस् य अनुग्रहं दृष्ट्वा हृष् णः सन् सर्वान् उपदेशं दत्तवान् यत् ते हृदयेन प्रभोःआलम्बिताःभवेयुः।
24 सः सत्पुरुषः पवित्रात्मनः विश्वासेन च परिपूर्णः आसीत्, ततः परमेश् वरस् य समीपे बहवःजनाःसंयोजिताःआसन्।
25 ततःशौलं अन्वेष्टुं बर्नबासःतरसूनगरं प्रस्थितवान्।
26 तं प्राप्य तं अन्ताकियानगरं नीतवान्। ततःपूर्णवर्षं मण्डपेन सह समागत्य बहुजनानाम् उपदेशं दत्तवन्तः। शिष्याः प्रथमं अन्ताकियानगरे ख्रीष्टियान इति उच्यन्ते स्म।
27 एतेषु दिनेषु यरुशलेमतः भविष्यद्वादिनाः अन्ताकियानगरं प्रति आगतवन्तः।
28 तेषु एकः अगाबसः नाम उत्थाय सर्व्वजगति महती अभावः भविष्यति इति आत्माना सूचयति स्म।
29 ततःशिष्याःप्रत्येकं स्वस्य सामर्थ्यानुसारं यहूदियादेशे निवसतां भ्रातृभ्यःउपशमं प्रेषयितुं निश्चितवन्तः।
30 तेन तेन तत् कृत्वा बर्नाबाशौलयोः हस्तेन प्राचीनानां समीपं प्रेषितम्।

अध्याय 12

1 तस्मिन् समये हेरोदः राजा मण्डपस्य कतिपयान् जनान् व्यापादयितुं हस्तान् प्रसारितवान्।
2 ततःसःयोहनस्य भ्रातरं याकूबं खड्गेन मारितवान्।
3 यिहूदीनां प्रीतिं दृष्ट्वा सः पतरसम् अपि गृहीतुं प्रवृत्तः। (तदा अखमीरस्य रोटिकायाःदिवसाःआसन्।)
4 तं गृहीत्वा कारागारे निधाय चतुष्कोणसैनिकानां कृते तं पालयितुम् अयच्छत्। ईस्टर-उत्सवस्य अनन्तरं तं जनानां समीपं प्रसारयितुं अभिप्रायं कृतवान्।

5 अतःपत्रुसःकारागारे एव स्थापित; किन्तु मण्डपःतस्य कृते ईश्वरं प्रति अविरामं प्रार्थनां कृतवती।
6 यदा हेरोदः तं बहिः आनेतुं इच्छति स्म, तदा एव रात्रौ पत्रुसः शृङ्खलाद्वयेन बद्धःसैनिकद्वयस्य मध्ये सुप्तःआसीत्, द्वारस्य पुरतः रक्षकाःकारागारं रक्षन्ति स्म।
7 तदा भगवतःदूतःतस्य उपरि आगत्य कारागारे प्रकाशःप्रज्वलित; सःपत्रुसस्य पार्श्वे प्रहारं कृत्वा उत्थापितवान्, "शीघ्रं उत्तिष्ठ।" तस्य हस्तात् तस्य शृङ्खलाःपतिताः।
8 स स्वर्गदूतः तम् अवदत् , "कटिबन्धं धारय पादुकं च धारय।" तथा च सःअकरोत्। स तम् अवदत् , "तव वस्त्रं त्वां निक्षिप्य मम अनुसरणं कुरु।"
9 ततः सः निर्गत्य तस्य अनुसरणं कृतवान्; न च जानाति यत् स्वर्गदूतेन यत् कृतं तत् सत्यम् आसीत्; किन्तु दर्शनं दृष्टवान् इति चिन्तितवान्।
10 ते प्रथमद्वितीयं च वडां अतिक्रम्य नगरं प्रति गच्छन्तं लोहद्वारं समीपं गतवन्तः। तत् स्वेच्छया तेभ्यः उद्घाटितम्, ते बहिः गत्वा एकेन वीथिं गतवन्त; सद्यःस दूतःतस्मात् प्रस्थितः।
11 तदा पतरसः मनसि आगत्य अवदत्, "अधुना अहं निश्चयेन जानामि यत् प्रभुःस्वदूतं प्रेषितवान्, हेरोदस्य हस्तात्, यहूदीजनानां च सर्वापेक्षया मां मोचितवान्।
12 सः विषयं विचार्य योहनस्य मातुः मरियमस्य गृहं प्रति आगत; यस्याः उपनाम मार्कः आसीत्। यत्र बहवः प्रार्थनां कुर्वन्तः समागताः आसन्।
13 यदा पत्रुसः द्वारद्वारं ठोकति स्म तदा रोदा नामिका बालिका श्रोतुं आगता।
14 सा पतरसस्य वाणीं ज्ञात्वा हर्षेण द्वारं न उद्घाटितवती, किन्तु धावित्वा अन्तः गत्वा कथयति स्म यत् कथं पत्रुसः द्वारस्य पुरतः स्थितवान्।
15 ते ताम् अवदन्, त्वं उन्मत्तः असि। परन्तु सा नित्यं तथैव अपि इति प्रतिपादयति स्म । अथ ते अवदन्, तस्य दूतःअस्ति।
16 किन्तु पत्रुसः ठोकति स्म, तदा ते द्वारं उद्घाट्य तं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्।
17 किन्तु सःतान् हस्तेन निशब्दं कर्तुं संकेतं कृत्वा तान् अवदत् यत् भगवता तं कथं कारागारात् बहिःआनयत्। सःअवदत्, "गच्छ एतानि याकूबं भ्रातृभ्यश्च दर्शयतु।" ततःसःप्रस्थाय अन्यदेशं गतः।
18 अह्नसमये एव सैनिकानाम् मध्ये पतरसस्य किं जातम् इति विषये अल्पःहलचलःन अभवत्।
19 हेरोदः तं अन्विष्य तं न प्राप्नोत्, तदा सःरक्षकान् परीक्ष्य तेषां वधं कर्तुं आज्ञां दत्तवान्। सः यहूदियादेशात् कैसरियादेशं गत्वा तत्रैव निवसति स्म।
20 हेरोदः सोर-सिदोन-देशयोः जनानां विषये अतीव अप्रसन्नः अभवत्, किन्तु ते तस्य समीपम् आगत्य ब्लास्टस्-महोदयं राज्ञः कक्षपालं स्वमित्रं कृत्वा शान्तिं इच्छन्ति स्म। यतः तेषां देशः राज्ञः देशेन पोषितःआसीत्।
21 नियतदिने हेरोदः राजवेषधारी स्वसिंहासनं उपविश्य तेभ्यः वक्तव्यं कृतवान्।
22 ततः प्रजाः उद्घोषं कृतवन्त; "देवस्य वाणी अस्ति, न तु मनुष्यस्य।"
23 सद्यःपरमेश् वरस् य महिमा न दत्तवान् सन् परमेश् वरस् य दूतःतं प्रहारं कृतवान् ।
24 किन्तु परमेश् वरस् य वचनं वर्धमानम् अस् ति।
25 बर्नबासःशाऊलःच यरुशलेमतःस्वसेवायाम् आदाय प्रत्यागत्य मार्क् नामकं योहनं स्वैःसह नीतवन्तौ।

अध्याय 13

1 अन्ताकियानगरे स्थिते मण्डपे केचन भविष्यद्वादिः शिक्षकाः च आसन्। यथा बर्नबास; नायजरः शिमियोन; कुरेनदेशीयः लुसियस; राज्यपालेन हेरोदेन सह पालितःमनेन; शाऊलःच।
2 यदा ते भगवतः सेवां कुर्वन्ति, उपवासं च कुर्वन्ति स्म, तदा पवित्रात्मा अवदत्, "यस्मै कार्याय मया तान् आहूता, तदर्थं बर्नाबां शाऊलं च पृथक् कुरु।"
3 ते उपवासं कृत्वा प्रार्थनां कृत्वा तेषु हस्तौ स्थापयित्वा तान् प्रेषितवन्तः।
4 ते पवित्रात्मनःप्रेषिताःसलुकियानगरं प्रस्थिताः। ततःते सायप्रस्देशं प्रति जहाजेन प्रस्थिताः।
5 सलामीनगरे ते यहूदीनां सभागृहेषु परमेश्वरस्य वचनं प्रचारयन्ति स्म, तेषां सेवकस्य कृते योहनःअपि आसीत्।
6 ते द्वीपं गत्वा पाफोस्नगरं गत्वा एकं जादूगरं, मिथ्याभविष्यद्वादिकं यहूदीं, यस्य नाम बार्येशुःआसीत्।
7 सःदेशस्य प्रतिनिधी सर्गीयस पौलुसः विवेकी पुरुषः आसीत्। सः बर्नाबां शाऊलं च आहूय परमेश्वरस्य वचनं श्रोतुम् इच्छति स्म।
8 किन्तु एलीमासःजादूगरः(तस्य नाम व्याख्यातःएवम् अस्ति) तान् प्रतिवादीं विश्वासात् निवर्तयितुं प्रयत्नं कृतवान्।
9 ततःशौलःपवित्रात्मना पूर्णःसन् तं प्रति दृष्टिम् अस्थापयत्।
10 अब्रवीत्, हे सर्व-सूक्ष्मता-सर्व-दुष्ट-पूर्ण, हे पिशाच-पुत्र, सर्व-धर्म-शत्रु, किं त्वं भगवतः सम्यक्-मार्गान् विकृतं कर्तुं न निवर्तयिष्यसि?
11 इदानीं पश्य भगवतःहस्तःभवतःउपरि अस्ति, त्वं च ऋतुकालं यावत् सूर्यं न दृष्ट्वा अन्धः भविष्यसि। सद्यः तस्य उपरि कुहरः अन्धकारःच पतित; सःहस्तेन नेतुम् केचन अन्विष्य भ्रमति स्म।
12 ततोऽसौ तत्कृतं दृष्ट्वा परमेश् वरस् य उपदेशं विस्मितः सन् विश् वासम् अकरोत्।
13 पौलुसः तस्य सङ्घः च पाफोस्-नगरात् मुक्ताः सन् पम्फिलिया-देशस्य पेर्गा-नगरम् आगतवन्त; ततःयोहनःतेभ्यःनिर्गत्य यरुशलेम-नगरं प्रत्यागतवान्।
14 किन्तु ते पेर्गातःप्रस्थाय पिसिदियादेशस्य अन्ताकियानगरं गत्वा विश्रामदिने सभागृहं गत्वा उपविष्टवन्तः।
15 व्यवस्थापठनस्य भविष्यद्वादिनां च पठनानन्तरं सभागृहस्य शासकाः तेषां समीपं प्रेषितवन्त; हे भ्रातर; यदि युष्माकं जनानां कृते किमपि उपदेशवचनं वर्तते तर्हि अग्रे वदन्तु।
16 ततःपौलुसःउत्थाय हस्तेन इशारयन् अवदत्, "इस्राएलीयजना; यूयं च परमेश् वरभयिण; श्रोतव्यम्।
17 अस्य इस्राएलस्य जनानां परमेश्वरः अस्माकं पूर्वजान् चिनोति स्म, मिस्रदेशे परदेशीयरूपेण निवसन् जनान् उच्चैः बाहुना ततः बहिःआनयत्।
18 चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् सः प्रान्तरे तेषां शिष्टाचारं स्वीकृतवान्।
19 सः कनानदेशे सप्तराष्ट्रान् नाशयित्वा तेषां भूमिं तेषां भूमिं चिष्टेन विभजति स्म।
20 तदनन्तरं चतुशतपञ्चाशत् वर्षाणि यावत् सःतेभ्यःन्यायाधीशान् दत्तवान्, यावत् शमूएलःभविष्यद्वादिः।
21 ततःपरं ते राजानं याचन्ते स्म, ततःपरमेश् वरःतेभ्यःचत्वारिंशत् वर्षाणां यावत् सिस्-पुत्रं बिन्यामीन-गोत्रस्य पुरुषं शौलं दत्तवान्।
22 सः तं दूरीकृत्य तेषां राजानं दाऊदं उत्थापितवान्। तस्मै च साक्ष्यं दत्त्वा अवदत्, "यिशैपुत्रं दाऊदं मम स्वहृदयेन पुरुषं प्राप्तम्, यःमम सर्वान् इच्छां पूर्णं करिष्यति।"

23 तस्य वंशात् परमेश् वरस् य प्रतिज्ञानुसारं इस्राएलस् य कृते
त्राता येशुःउत्थापितवान्।
24 यदा योहनःआगमनात् पूर्वं प्रथमवारं इस्राएलस्य सर्वेषां जनानां
कृते पश्चात्तापस्य मज्जनस्य प्रचारं कृतवान्।
25 यदा योहनःस्वमार्गं पूर्णं करोति स्म तदा सःअवदत्, यूयं मां को
मन्यन्ते? अहं सःनास्मि। किन्तु, पश्य, मम पश्चात् एकःआगच्छति,
यस्य पादयोःजूताःअहं न मुक्तुं योग्यःअस्मि।
26 हे भ्रातर; अब्राहमस्य वंशस्य सन्ताना; युष्माकं मध्ये यःकश्चित्
परमेश् वरभयम् करोति, तस्य मोक्षस्य वचनं युष् माकं प्रति
प्रेषितम्।
27 यरुशलेमनगरे निवसन्तः तेषां शासकाः च तं न ज्ञातवन्त;
प्रतिविश्रामदिने पठिताः भविष्यद्वादिनां वाणीः अपि न ज्ञातवन्त; ते
तस्य दण्डं कृत्वा तान् पूर्णं कृतवन्तः।
28 तस् य मृत्योःकारणं न प्राप्नुवन्, तथापि ते पिलातुस् यस् य वधं
कर्तुम् इच् छन्।
29 तस्य विषये यत् किमपि लिखितं तत् सर्वं पूर्णं कृत्वा तं वृक्षात्
अवतारयित्वा समाधौ निधाय।
30 किन्तु परमेश्वरःतं मृतात् पुनरुत्थापितवान्।
31 तेन सह गालीलतः यरुशलेमनगरं प्रति ये जनाः तस्य साक्षिणः
सन्ति, तेषां विषये सःबहुदिनानि दृष्टः।
32 वयं युष्मान् सुसमाचारं वदामःयत् पितृभ्यःप्रतिज्ञा कृता।
33 परमेश् वरः येशुं पुनरुत् थापयन् अस् माकं तेषां सन्तानानां
कृते अपि तथैव पूर्णं कृतवान् । यथा द्वितीये स्तोत्रे अपि लिखितम्,
"त्वं मम पुत्र; अद्य अहं त्वां जातः।"
34 सः तं मृतात् पुनरुत्थापितवान्, इदानीं पुनः भ्रष्टतां न प्राप्नुयात्
इति विषये सः अवदत्, "अहं भवद्भ्यः दाऊदस्य निश्चयेन दयां
दास्यामि।"
35 अतःसःअन्यस्मिन् स्तोत्रे अपि कथयति यत् त्वं तव पवित्रं भ्रष्टं
न द्रष्टुम् अर्हसि।
36 दाऊदःपरमेश् वरस् य इच्छया स् व वंशस् य सेवां कृत्वा निद्रां
गत; स् वपितृणां समीपं शयनं कृत्वा विनाशं दृष्टवान्।
37 परमेश् वरःयस् य पुनरुत् थापितवान्, सःविनाशं न दृष्टवान्।
38 अतःहे भ्रातरःयुष्माकं ज्ञातव्यं यत् अनेन मनुष्येण युष्माकं कृते
पापक्षमायाःप्रचारःकृतः।
39 यस्मात् तेन यूयं मूसाया नियमेन धर्मात्मा न भवितुमर्हथ, तेन
सर्व्वात् ये विश्वासिनःविश्वासिनःसन्ति, ते सर्व्वात् धार्मिकाःभवन्ति।
40 अतःसावधानाःभवन्तु यत् भविष्यद्वादिषु यत् उक्तं तत् युष्माकं
उपरि न आगमिष्यति।
41 पश्यत, यूयं तिरस्कृता; आश्चर्यचकिताः च विनश्यन्ति च, यतः
अहं युष्माकं काले एकं कार्यं करोमि, यत् कार्यं यूयं कथमपि न
विश्वसिष्यन्ति, यद्यपि कश्चित् युष्माकं समक्षं तत् कथयति।
42 यदा यहूदिनः सभागृहात् बहिः गतवन्त; तदा अन्यजातीयाः
प्रार्थितवन्तः यत् परस्मिन् विश्रामदिने तेभ्यः एतानि वचनानि
प्रचारितानि भवेयुः।
43 यदा सङ्घःभग्नःअभवत् तदा बहवःयहूदिनःधार्मिकधर्मान्तरिताः
च पौलुसस्य बर्नबासस्य च अनुसरणं कृतवन्त; ते तान् वदन्
परमेश् वरस् य अनुग्रहे स्थातुं प्रेरयन्ति स्म।
44 ततःपरं विश्रामदिने परमेश् वरस् य वचनं श्रोतुं प्रायःसमग्रं नगरं
समागतम्।
45 किन्तु यहूदिनःजनसमूहं दृष्ट्वा ईर्ष्याग्रस्ताःभूत्वा पौलुसस्य वचनं
विरोधं कृत्वा निन्दां कुर्वन्तःवदन्ति स्म।
46 ततःपौलुसःबर्नाबाश्च साहसं कृत्वा अवदन्, "प्रथमं परमेश् वरस्
य वचनं युष् माकं समक्षं वक्तव्यम् आसीत् , किन् तु यूयं युष् माकं
कृते तत् विनियोगं कृत्वा अनन् तजीवनस् य अयोग्यं मन्यन्ते, तदा
वयं अन्यजातीयानां समीपं गच्छामः.
47 यतः भगवता अस्मान् आज्ञापितं यत्, "अहं त्वां अन्यजातीयानां
प्रकाशं कृतवान् यत् त्वं पृथिव्याःअन्तपर्यन्तं मोक्षार्थं भवसि।"
48 अनन्तजीवनं श्रुत्वा अन्यजातीयाःप्रसन्नाःभूत्वा भगवतः वचनस्य
महिमाम् अकरोत्।
49 प्रभोःवचनं सर्व्वप्रदेशे प्रसारितम्।
50 किन्तु यहूदिनः भक्ताः आदरणीयाः स्त्रिय; नगरस्य प्रमुखाः च
प्रेरिता; पौलस्य बर्नाबास्य च विरुद्धं उत्पीडनं कृत्वा स्वदेशात् बहिः
निष्कासितवन्तः।
51 किन्तु ते स्वपादस्य रजःक्षोभयित्वा इकोनियमं गतवन्तः।
52 शिष्याःहर्षेण पवित्रात्मना च परिपूर्णाःअभवन्।

अध्याय 14

1 इकोनियमनगरे तौ मिलित्वा यहूदीनां सभागृहं गत्वा एवम्
उक्तवन्तौ यत् यहूदीनां ग्रीकानाम् अपि बहुजनाःविश्वासं कृतवन्तः।
2 किन्तु अविश्वासिनःयहूदिनःअन्यजातीयान् प्रेरयन्ति स्म, भ्रातृणां
विरुद्धं तेषां मनःदुष्टं कृतवन्तः।
3 ते चिरकालं यावत् प्रभुना साहसेन वदन्तः स्थितवन्त; यः तस्य
अनुग्रहस्य वचनं साक्ष्यं दत्तवान्, तेषां हस्तेन चिह्नानि आश्चर्यं च
दत्तवान्।
4 किन्तु नगरस्य जनसमूहः विभक्तः अभवत्, भागः यहूदीभिः सह,
भागःप्रेरितैःसह च आसीत्।
5 यदा अन्यजातीयानां यहूदीनां च स्वशासकैःसह आक्रमणं जातम्,
तेन तान् अपमानयितुं शिलापातं कर्तुं च।
6 ते तत् ज्ञात्वा लुकाओनिया-नगरेषु लुस्ट्रा-दर्बे-नगरेषु, परितः
स्थितं प्रदेशं च पलायितवन्तः।
7 तत्र ते सुसमाचारं प्रचारयन्ति स्म।
8 लुस्त्रानगरे कश्चित् मातुः गर्भात् अपाङ्गः कश्चित् पुरुषः उपविष्टः
आसीत्, यःकदापि न चरति स्म।
9 सःपौलुसस्य वचनं श्रुतवान्, सःतं दृष्ट्वा स्थिरःसन् स्वस्थःभवितुम्
विश्वासःअस्ति इति ज्ञात्वा।
10 उच्चैःस्वरेण उवाच, पादयोःऋजुःतिष्ठ। सःच उत्प्लुत्य गच्छति
स्म।
11 पौलुसस्य कृतं दृष्ट्वा जनाः लूकाओनियाभाषायां स्वरं
उत्थापयन्ति स्म, "देवाःमनुष्यसदृशाःअस्माकं समीपम् अवतरन्ति।"
12 ते बर्नाबां बृहस्पतिम् आहूतवन्तः। पौलुसः च बुध; यतः सः
मुख्यवक्ता आसीत्।
13 ततः तेषां नगरात् पुरतः बृहस्पतिपुरोहितः द्वारेषु गोमालानि च
आनयन् प्रजाभिःसह बलिदानं कर्तुम् इच्छति स्म।
14 तत् श्रुत्वा प्रेरिताः बर्नबासः पौलुसश्च स्ववस्त्राणि विदारयित्वा
क्रन्दन्तःप्रजानां मध्ये धावितवन्तौ।
15 तेन उक्तवान्, हे महोदया; यूयं किमर्थम् एतानि कर्माणि
कुर्वन्ति? वयम् अपि युष्माभिः सह समानाभिलाषिणः अस्मत्,
युष्मान् प्रचारयामःयत् यूयं एतेभ्यःव्यर्थेभ्यःजीवन् परमेश् वरस् य
समीपं गच्छथ, यः स् वर्गं पृथिवीं, समुद्रं, तेषु सर्वाणि च वस्तूनि
निर्मितवान्।
16 ते पुरा सर्वराष्ट्राणि स्वमार्गेण चरितुं ददति स्म।
17 तथापि सःस्वं साक्षीहीनं न त्यक्तवान् यतःसःशुभं कृत्वा स्वर्गात्
वर्षा, फलानि च ऋतुःदत्तवान्, अस्माकं हृदयं भोजनेन आनन्देन च
पूरितवान्।

18 एतैः वचनैः ते जनान् दुर्लभतया निवारयन्ति स्म यत् तेभ्यः बलिदानं न कृतवन्तः।
19 अन्ताकिया-इकोनियम-नगरयोः केचन यहूदिनः तत्र आगत्य जनान् प्रत्यभिज्ञाय पौलुसःशिलापातं कृत्वा मृतः इति मत्वा नगरात् बहिःनिष्कासितवन्तः।
20 किन्तु शिष्याः तस्य परितः स्थित्वा सः उत्थाय नगरम् आगत्य परदिने सःबर्नाबासःसह देर्बेनगरं प्रस्थितवान्।
21 ते तस्मिन् नगरे सुसमाचारप्रचारं कृत्वा बहूनि उपदेशं दत्त्वा पुनःलुस्त्रानगरं, इकोनियमं, अन्ताकियानगरं च प्रत्यागतवन्तः।
22 शिष्याणां प्राणान् दृढं कृत्वा विश्वासे स्थातुं प्रोत्साहयन्, अस्माभिः बहुक्लेशैःपरमेश्वरस्य राज्ये प्रवेशःकरणीयःइति।
23 ते तान् सर्व्वमण्डल्यां प्राचीनान् नियुक्त्य उपवासेन प्रार्थनां कृत्वा यस्मिं प्रति विश्वासं कृतवन्तः तस्य भगवतः समक्षं प्रशंसितवन्तः।
24 ते पिसिदियादेशं गत्वा पम्फिलियानगरम् आगताः।
25 ते पेर्गानगरे वचनं प्रचारयित्वा अत्तलियादेशं गतवन्तः।
26 ततः परं जहाजेन अन्ताकियानगरं गतवन्त; यतः ते यत् कार्यं पूर्णं कृतवन्तःतदर्थं परमेश् वरस् य अनुग्रहाय अनुशंसिताःआसन्।
27 ततः ते आगत्य मण्डपं समागत्य ईश्वरः तेषां सह यत् किमपि कृतवान्, अन्यजातीयानां कृते विश्वासस्य द्वारं कथं उद्घाटितवान् इति च कथितवन्तः।
28 तत्र ते शिष्यैःसह दीर्घकालं यावत् स्थितवन्तः।

अध्याय 15

1 यहूदियादेशात् अवतरन्तःकेचन जनाःभ्रातृभ्यःउपदिशन् अवदन्, "यदि यूयं मूसाप्रकारेण खतनां न करथ, तावत् युष्माकं मोक्षं न प्राप्नुथ।"
2 तदा पौलुसबर्नबासयोःसह अल्पविवादःविवादःच अभवत्, तदा ते निर्णयं कृतवन्तः यत् पौलुसः बर्नबासः च केचन अन्ये च यरुशलेमनगरं प्रति प्रेरितानां प्राचीनानां च समीपं गच्छेयुः।
3 ते मण्डपेन नीता; ते अन्यजातीयानां धर्मान्तरणस्य विषये ज्ञापयन्तः फीनीक-समरियादेशयोः गतवन्त; सर्वेभ्यः भ्रातृभ्यः महतीं आनन्दं जनयन्ति स्म।
4 येरुसलेमनगरम् आगत्य मण्डप; प्रेरिता; प्राचीनाःच तेषां स्वागतं कृत्वा परमेश्वरेण तेषां सह यत् किमपि कृतं तत् सर्वं कथितवन्तः।
5 परन्तु कश्चित् फरीसी-सम्प्रदायःविश् वासिनःउत्तिष्ठन् कथयन्, "तेषां खतनाकरणं, मूसा-नियमं पालनाय च आज्ञां दातव्यः।"
6 ततःप्रेरिताःप्राचीनाःच एतस्य विषये विचारं कर्तुं समागताः।
7 यदा बहुविवादःजातः तदा पत्रुसःउत्थाय तान् अवदत् , "भ्रातर; यूयं जानथ यत्, किञ्चित्कालपूर्वं परमेश् वरःअस् माकं मध्ये चयनं कृतवान् यत्, मम मुखेन अन्यजातीयाःसुसमाचारस्य वचनं श्रोतुम्। विश्वासं च ।
8 परमेश्वरः यः हृदयान् जानाति, सः तान् साक्ष्यं दत्तवान्, तेभ्यः पवित्रात्मानं दत्तवान्।
9 विश्वासेन तेषां हृदयं शुद्धं कृत्वा अस्माकं तयोःमध्ये कोऽपि भेदं न स्थापयतु।
10 अतः यूयं शिष्याणां कण्ठे युगं स्थापयितुं परमेश्वरं किमर्थं परीक्षन्ते, यत् अस्माकं पूर्वजाःन च वयं सहितुं समर्थाःआसन्?
11 किन्तु वयं विश्वसामःयत् प्रभुःयेशुमसीहस्य अनुग्रहेण वयं तेषां इव उद्धारं प्राप्नुमः।
12 ततः सर्वःजनसमूहःमौनं कृत्वा बर्नबासःपौलुसःच श्रुत्वा ईश्वरः तेषां माध्यमेन अन्यजातीयेषु के के चमत्काराःआश्चर्यकारिणः च कृतवन्तः।
13 तेषां मौनं कृत्वा याकूबःअवदत्, हे भ्रातर; मम वचनं शृणुत।
14 शिमियोनः कथितवान् यत् परमेश् वरःप्रथमं अन्यजातीयान् स् वनाम्नःकृते जनान् बहिःआनेतुम् अकरोत्।
15 भविष्यद्वादिनां वचनं च एतत् सङ्गच्छते। यथा लिखितम्, २.
16 तदनन्तरं अहं पुनःआगत्य दाऊदस्य पतितं निवासस्थानं पुनः निर्मास्यामि। अहं तस्य भग्नावशेषान् पुनःनिर्माय स्थापयिष्यामि।
17 येन मनुजानां शेषाःभगवन्तं सर्व्वं अन्यजातीयं च येषु मम नाम उच्यते, तेन सर्व्वं कुर्वतःप्रभुःवदति।
18 जगतःआरम्भादेव तस्य सर्वाणि कार्याणि परमेश् वरेण ज्ञातानि सन्ति।
19 अतःमम वाक्यं यत्, ये अन्यजातीयानां मध्ये ये परमेश् वरस् य समीपं गताःसन्ति, तेषां कृते वयं तान् मा क्लेशं कुर्मः।
20 किन्तु वयं तेभ्यः लिखामः यत् ते मूर्तीनां व्यभिचारात्, गले ग्रस्तवस्तूनाम्, रक्तात् च परिहरन्ति।
21 पूर्वकालस्य मूसां प्रतिविश्रामदिने सभागृहेषु पाठ्यमानाः सर्वेषु नगरेषु तस्य प्रचारं कुर्वन्ति।
22 ततःप्रेरिताःप्राचीनाःच समग्रमण्डलीया सह पौलबर्नबासयोःसह स्वसङ्गठनानां चयनितपुरुषान् अन्ताकियानगरं प्रेषयितुं प्रार्थितवन्तः। अर्थात् बरसाबास इति यहूदा; भ्रातृणां प्रमुखाःसिलासः च।
23 तेषां पत्राणि एवं लिखितवन्तः। प्रेरिताः प्राचीनाः भ्रातरः च अन्ताकिया-सीरिया-किलिकिया-देशयोः अन्यजातीयभ्रातृभ्यः अभिवादनं प्रेषयन्ति।
24 यस्मात् वयं श्रुतवन्तः यत् अस्मात् बहिः गताः केचन युष्मान् वचनेन व्याकुलं कृतवन्त; युष्माकं प्राणान् विध्वंसयन् यत्, युष्माकं खतना कर्तव्या, व्यवस्थां च पालनीयम्, यस्मै वयं तादृशं आज्ञां न दत्तवन्तः।
25 अस्माकं प्रियबर्नबासः पौलुसः च सह युष्माकं समीपं चयनितपुरुषान् प्रेषयितुं एकमतेन अस्माकं कृते साधु प्रतीयते स्म।
26 ये मनुष्याःअस्माकं प्रभुना येशुमसीहस्य नाम्ना स्वप्राणान् क्षतिं कृतवन्तः।
27 अतःवयं यहूदां सिलासं च प्रेषितवन्त; ये च युष्मान् मुखेन एव वक्ष्यन्ति।
28 पवित्रात्मनःअस्माकं च कृते एतेभ्यःआवश्यकेभ्यःअधिकं भारं भवतःउपरि न स्थापयितुं साधु आसीत्।
29 यूयं मूर्तिभोज्यभोजनात्, रक्तात्, गले ग्रस्तवस्तूनाभ्यां, व्यभिचारात् च परिहरन्तु, यस्मात् यदि भवन्तःस्वं रक्षन्ति तर्हि यूयं भद्रं करिष्यन्ति। भवन्तःकुशलं कुर्वन्तु।
30 ते विसृज्य अन्ताकियानगरम् आगत्य जनसमूहं सङ्गृह्य पत्रं प्रयच्छन्।
31 ते पठित्वा सान्त्वनार्थं हर्षिताःअभवन्।
32 यहूदाः सिलासः च स्वयम् भविष्यद्वादिवः सन् भ्रातृन् बहूनां वचनेन उपदेशं दत्त्वा तान् दृढं कृतवन्तौ।
33 ते तत्र किञ्चित्कालं यावत् स्थित्वा भ्रातृभ्यः प्रेरितानां समीपं शान्तिपूर्वकं मुक्ताःअभवन्।
34 तथापि सिलासःतत्र स्थातुं प्रसन्नःअभवत्।
35 पौलुसःबर्नाबाश्च अन्ताकियानगरे अन्यैःबहवैःसह प्रभुवचनस्य उपदेशं प्रचारं च कुर्वन्तौ आस्ताम्।
36 ततः केषुचित् दिनेषु पौलुसः बर्नबासं अवदत्, "अस्माभिः यत्र प्रभोःवचनं प्रचारितं तत्र तत्र भ्रातृणां दर्शनार्थं पुनःगत्वा पश्यामः।

37 ततःबरनबासःमार्क् नामकं योहनं स्वैःसह नेतुम् अचिन्तयत्।
38 पौलुसःपम्फिलियादेशात् तेभ्यःप्रस्थित; तेषां सह कार्याय न गत; सःतं स्वैःसह नेतुम् अशक्नोत्।
39 तयोः मध्ये विवादः एतावत् तीक्ष्णः अभवत् यत् ते परस्परं विच्छिन्नाः अभवन्, अतः बर्नाबासः मार्कं गृहीत्वा कुप्रसदेशं प्रति जहाजेन गतः।
40 पौलुसःसिलासं चित्वा भ्रातृभिःपरमेश्वरस्य अनुग्रहाय अनुशंसितः सन् प्रस्थितवान्।
41 ततःसःसीरिया-किलिकिया-देशयोःगत; मण्डपान् दृढं कुर्वन्।

अध्याय 16

1 ततः सः दर्बे-लुष्ट्रा-नगरम् आगत्य तत्र कश्चित् शिष्यः तिमोथी नामकःआसीत्, यःएकस्याःस्त्रियाःपुत्रःआसीत्, यःयहूदी-महिलायाः विश्वासं कृतवान्। किन्तु तस्य पिता ग्रीकदेशीयःआसीत्।
2 तस्य विषये लुस्त्रा-इकोनियम-नगरयोःभ्रातृभिःसुदृढं कृतम्।
3 पौलुसः तस्य सह गन्तुं प्रवृत्तः स्यात्; तस्य पिता यवनीयः इति ते सर्वे जानन्ति स्म।
4 ते नगरेषु गच्छन्तः यरुशलेमनगरे ये प्रेरिताः प्राचीनाः च नियुक्ताः नियमाःतेषां पालनाय तेभ्यःप्रदत्तवन्तः।
5 तथा च मण्डलीःविश्वासे स्थापिता; नित्यं च संख्यां वर्धन्ते स्म।
6 ते फ्रिगियादेशं गलातियाप्रदेशं च गत्वा पवित्रात्मनः एशियादेशे वचनस्य प्रचारं कर्तुं निषिद्धाःअभवन्।
7 ते मिसियानगरम् आगत्य बिथिनियादेशं गन्तुं प्रयत्नं कृतवन्त; किन्तु आत्मा तान् न अनुमन्यते स्म।
8 ते मिसियादेशं गत्वा त्रोआस्नगरं अवतरन्ति स्म।
9 ततःपौलुसःरात्रौ एकं दर्शनं प्रादुर्भूतवान्। तत्र मकिदुनियादेशीयः कश्चित् पुरुषःस्थित्वा तं प्रार्थितवान्, "मकिदुनियादेशं गत्वा अस्मान् साहाय्यं करोतु।"
10 तस्य दर्शनं दृष्ट्वा वयं तत्क्षणमेव मकिदुनियादेशं गन्तुं प्रयत्नम् अकरोम, निश्चयेन सङ्गृहीतवन्तः यत् प्रभुः अस्मान् तेभ्यः सुसमाचारप्रचारार्थं आहूतवान्।
11 अतः वयं त्रोआस्-नगरात् मुक्ताः समोथ्रासिया-नगरं, परदिने नियोपोलिस-नगरं च ऋजुमार्गेण आगताः।
12 ततः परं फिलिप्पीनगरं, यत् मकिदुनियादेशस्य प्रमुखनगरं, उपनिवेशं च अस्ति, तत्र वयं किञ्चित् दिवसं तस्मिन् नगरे स्थितवन्तः।
13 विश्रामदिने वयं नगरात् बहिःगत्वा नदीतीरे यत्र प्रार्थना प्रचलति स्म। ततःवयं उपविश्य तत्र आश्रितानां स्त्रियःसम्भाषितवन्तः।
14 ततः परमेश् वरस् य आराधना कुर्वती थि तिरा-नगरस्य बैंगनीवस्त्रविक्रेता लुडिया नामिका स्त्रियाःअस्मान् श्रुतवती, यस्याः हृदयं प्रभुःउद्घाटितवान् यत् सा पौलुसस्य विषये उक्तं वचनं प्रति आचरति।
15 सा च मज्जिता स्वगृहस्थश्च अस्मान् प्रार्थितवती, "यदि यूयं मां भगवतःविश्वासपात्रःइति न्यायं कृतवन्तःतर्हि मम गृहं प्रविश्य तत्रैव तिष्ठन्तु।" सा च अस्मान् बाध्यं कृतवती।
16 यदा वयं प्रार्थनां कर्तुं गच्छामः तदा काचित् भविष्यत्वादयुक्ता कन्या अस्मान् मिलितवती, सा भविष्यद्वाणीद्वारा स्वस्वामिभ्यः बहु लाभं प्राप्नोत्।
17 सः पौलुसः अस्माकं च अनुसृत्य आक्रोशितवान्, "एते परमेश्वरस्य दासाःसन्ति, ये अस्मान् मोक्षमार्गं दर्शयन्ति।
18 सा बहुदिनानि एवम् अकरोत्। किन्तु पौलुसः दुखितः सन् आत्मानम् अवदत्, "अहं त्वां येशुमसीहस्य नाम्ना आज्ञापयामि यत् भवान् तस्याःबहिःगन्तुम्।" सःच तस्मिन् एव समये बहिःआगतः।
19 तस्याः स्वामिनः तेषां लाभस्य आशा गता इति दृष्ट्वा पौलुसः सिलासःच गृहीत्वा शासकानाम् समीपं विपण्यां आकृष्य।
20 तान् न्यायाधीशानां समीपम् आनयत्, "एते यहूदिनः सन् अस्माकं नगरं बहु कष्टं कुर्वन्ति।
21 आचार्याणि शिक्षयन्तु ये अस्माकं कृते रोमान् सन् न ग्रहीतुम्, न च पालनं कर्तुं न युक्ताः।
22 ततः परं जनसमूहः तेषां विरुद्धं उत्थित; न्यायाधीशाः तेषां वस्त्राणि विदारयित्वा तान् ताडयितुं आज्ञां दत्तवन्तः।
23 तेषां उपरि बहुप्रहारं कृत्वा कारागारे निक्षिप्तवन्त; कारागारस्य रक्षकं तान् सुरक्षितान् स्थापयितुं आज्ञापयन्तः।
24 सःतादृशं आज्ञां प्राप्य तान् अन्तःकारागारे निक्षिप्य तेषां पादौ स्तम्भेषु दृढं कृतवान्।
25 अर्धरात्रे पौलुसः सिलासः च प्रार्थनां कृत्वा परमेश्वरस्य स्तुतिं गायन्ति स्म।
26 अकस्मात् महाभूकम्पः अभवत्, येन कारागारस्य आधाराः कम्पिता; तत्क्षणमेव सर्वाणि द्वाराणि उद्घाटितानि, प्रत्येकस्य पट्टिकाःमुक्ताःअभवन्।
27 कारागारपालः निद्राद् जागृत्य कारागारद्वाराणि उद्घाटितानि दृष्ट्वा खड्गं बहिः आकृष्य आत्महत्याम् इच्छति स्म, कैदिनः पलायिताःइति मत्वा।
28 पौलुसः उच्चैः स्वरेण आक्रोशितवान्, "अपि मा कुरु, यतः वयं सर्वे अत्र स्मः।"
29 ततः सः ज्योतिं आहूय प्रविश्य वेपमानः आगत्य पौलुसस्य सिलासस्य च समक्षं पतितः।
30 तान् बहिः आनयन् अवदत्, हे महोदया; मया किं कर्तव्यं त्राणाय?
31 ते अवदन्, "प्रभुं येशुमसीहे विश्वासं कुरु, तदा त्वं तव गृहं च उद्धारं प्राप्स्यसि।"
32 तेन तस्मै भगवतःवचनं तस्य गृहस्थेभ्यःसर्वेभ्यःच उक्तम्।
33 सः तान् रात्रौ तस्मिन् एव समये गृहीत्वा तेषां पट्टिकाः प्रक्षालितवान्। सद्यःसःसर्वैःच मज्जितःअभवत्।
34 सःतान् स्वगृहं नीत्वा तेषां पुरतःभोजनं स्थापयित्वा सर्वैःगृहैःसह परमेश्वरे विश्वासं कृत्वा आनन्दितःअभवत्।
35 दिवा जाता तदा न्यायाधीशाः सर्जन्टान् प्रेषितवन्त; "ते जनाः गच्छन्तु।"
36 कारागारस्य रक्षकः पौलुसम् उक्तवान्, "भवन्तं विमोचनार्थं न्यायाधीशाःप्रेषितवन्त; अतःइदानीं गत्वा शान्तिपूर्वकं गच्छतु।
37 पौलुसः तान् अवदत् , ते अस्मान् रोमीजनाः अनिर्दिष्टाः ताडितवन्त; कारागारे च निक्षिप्तवन्तः। इदानीं च किं ते अस्मान् गुप्तरूपेण बहिः क्षिपन्ति? न खलु; किन्तु ते स्वयमेव आगत्य अस्मान् बहिःआनयन्तु।
38 ततःपरं सर्जेण्ट्-सैनिकाःदण्डाधिकारिभ्यःएतत् वचनं अवदन्, ते रोमी-जनाःइति श्रुत्वा भयभीताःअभवन्।
39 ते आगत्य तान् याच्य बहिः आनयन् नगरात् बहिः गन्तुं प्रार्थितवन्तः।
40 ते कारागारात् बहिःगत्वा लिडियागृहं प्रविश्य भ्रातृन् दृष्ट्वा तान् सान्त्वयित्वा प्रस्थिताः।

अध्याय 17

1 अम्फिपोलिस-अपोलोनिया-नगरयोः गत्वा ते थिस्सलुनिका-नगरं गतवन्त; यत्र यहूदीनां सभागृहम् आसीत् ।
2 पौलुसः यथाविधि तेषां समीपं गत्वा विश्रामदिनानि त्रीणि दिनानि तेषां सह शास्त्राद् वादं कृतवान्।
3 मृतात् पुनरुत्थापितः ख्रीष्टः अवश्यमेव दुःखं भोक्तुं प्रयोजनं च कृतवान्; अहं युष्मान् प्रति प्रचारयामि यःयेशुःसःख्रीष्टःइति।
4 तेषु केचन विश्वासं कृत्वा पौलुसस्य सिलासस्य च सह सङ्गतिं कृतवन्तः। भक्तानां यवनानां च बहुसमूह; मुख्यस्त्रीणां च न अल्पाः।
5 किन्तु ये यहूदिनः अविश्वासं कृतवन्तः ते ईर्ष्यायाः कारणात् कतिपयान् दुष्टान् आदाय समूहं सङ्गृह्य सर्वं नगरं कोलाहलं कृत्वा यासोनस्य गृहं आक्रम्य तान् बहिः आनेतुं प्रयत्नं कृतवन्तः जनान् प्रति ।
6 यदा ते तान् न प्राप्नुवन्, तदा ते यासोनम् कतिपयान् भ्रातरन् च नगराध्यक्षाणां समीपं आकृष्य, "एते जगत् उल्टावस्थां कृतवन्त; ते अत्र अपि आगताः।
7 यासोनः तं गृहीतवान्, एते सर्वे कैसरस्य नियमानाम् विरुद्धं कुर्वन्ति, अन्यःराजा अस्ति, एकःयेशुःइति।
8 एतानि श्रुत्वा ते जनान् नगराध्यक्षान् च व्याकुलं कृतवन्तः।
9 ते यासोनस्य अपरस्य च रक्षणं कृत्वा तान् विसृजन्।
10 भ्रातरःतत्क्षणमेव पौलं सिलासं च रात्रौ बेरियानगरं प्रेषितवन्तौ, ते तत्र आगत्य यहूदीनां सभागृहं गतवन्तौ।
11 ते थिस्सालोनिकीस्थेभ्यः अपि आर्यतराः आसन्, यतः ते सर्वैः सज्जतापूर्वकं वचनं स्वीकृत्य नित्यं शास्त्राणि अन्वेषयन्ति स्म यत् तानि वस्तूनि सन्ति वा।
12 तेषु बहवः विश्वासं कृतवन्त; ग्रीकानाम् आदरणीयस्त्रीणां, पुरुषाणां च, न तु अल्पानां।
13 यदा थिस्सलोनिकीनगरस्य यहूदिनः पौलुसस्य बेरियानगरे परमेश्वरस्य वचनं प्रचारितं इति ज्ञात्वा तत्र अपि आगत्य जनान् उत्तेजितवन्तः।
14 ततः सद्यः भ्रातरः पौलुसं समुद्रवत् गन्तुं प्रेषितवन्तौ, किन्तु सिलासःतिमोथी च तत्रैव निवसतः।
15 पौलुसस्य पालकाःतं एथेन्सनगरं नीतवन्त; सिलासं तिमोथीं च शीघ्रं तस्य समीपं आगन्तुं आज्ञां प्राप्य ते प्रस्थिताः।
16 यदा पौलुसःएथेन्सनगरे तान् प्रतीक्षमाणःआसीत्, तदा सःनगरं मूर्तिपूजायाःपूर्णतया समर्पितं दृष्ट्वा तस्य मनसि प्रेरितःअभवत्।
17 अतः सः सभागृहे यहूदीभिः सह, भक्तैः सह, विपणे च नित्यं स्वसमागमैःसह विवादं करोति स्म।
18 ततः परं इपिकुरीयानां स्तौयिकानां च केचन दार्शनिकाः तस्य सम्मुखीभवन्ति स्म। केचन च अवदन्, किं वक्ष्यति अयं बकबक? अन्ये केचन, सःपरदेशीयदेवतानां स्थापनकर्ता इव दृश्यते, यतःसः तेभ्यःयेशुं पुनरुत्थानस्य च प्रचारं कृतवान्।
19 ते तं गृहीत्वा अरेओपगस्नगरं नीतवन्त; "किं वयं ज्ञास्यामः यत् एषःनूतनःउपदेशःकिम् अस्ति?
20 त्वं हि अस्माकं कर्णयोः विचित्रं वस्तूनि आनयसि, अतः वयं ज्ञातुम् इच्छामःयत् एतानि किमर्थम्।
21 (यतो हि तत्र ये एथेन्सीयाः परदेशीयाः च सर्वे न किमपि नूतनं वक्तुं वा श्रोतुं वा समयं यापयन्ति स्म।)।
22 तदा पौलुसः मंगलपर्वतस्य मध्ये स्थित्वा अवदत्, हे एथेन्सनगरस्य जना; अहं अवगच्छामि यत् यूयं सर्वेषु विषयेषु अतिशयेन अन्धविश्वासिनःसन्ति।
23 यतः अहं गच्छन् युष्माकं भक्तिं पश्यन् एकं वेदीम् अविज्ञातेश्वरस्य इति शिलालेखं प्राप्नोमि। यं यूयं अज्ञानेन भजसे, तं अहं युष्मान् वदामि।
24 यः परमेश् वरः संसारं तस् य सर्व्वं च निर्मितवान् स स् वर्गपृथिव्याःप्रभुःइति दृष्ट्वा हस्तनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति।
25 न च मनुष्याणां हस्तेन पूज्यते, यतः सः सर्वेभ्यः प्राणान्, प्राणान्, सर्वान् च ददाति;
26 एकेन रक्तेन सर्वाणि मनुष्याणां राष्ट्राणि पृथिव्यां निवसितुं कृत्वा पूर्वनिर्धारितसमयान् तेषां निवासस्य सीमां च निर्धारितवान्।
27 ते भगवन्तं अन्विषेयु; यदि प्रभोः अनुभूय तं प्राप्नुयु; यद्यपि सः अस्माकं प्रत्येकस्मात् दूरं नास्ति।
28 यतो वयं तस्मिन् जीवाम; चलन्त; सत्त्वं च धारयाम; यथा भवद्भिः स्वकविभिःअपि केचन उक्तवन्त; वयम् अपि तस्य सन्तानाः।
29 यतःवयं परमेश्वरस्य सन्तानाःस्म; अतःवयं न चिन्तयितव्यं यत् ईश्वरः कलामनुष्यस्य युक्त्या उत्कीर्णस्य सुवर्णस्य, रजतस्य, पाषाणस्य वा सदृशःअस्ति।
30 अस्य अज्ञानस्य कालान् परमेश् वरः निमिषं कृतवान्; किन्तु इदानीं सर्वत्र पश्चात्तापं कर्तुं सर्वान् जनान् आज्ञापयति।
31 यतो हि सः एकं दिवसं निर्धारितवान् यस्मिन् सः मनुष्येण यः मनुष्यः निरूपित; तस्य धर्मेण जगतः न्यायं करिष्यति। यस्मात् सः सर्वेभ्यः मनुष्येभ्यः आश्वासनं दत्तवान् यत् सः तं मृतात् पुनरुत्थापितवान्।
32 मृतानां पुनरुत्थानं श्रुत्वा केचन उपहासं कृतवन्त; अन्ये च अवदन्, "वयं त्वां पुनःएतत् विषयं श्रोष्यामः।"
33 ततःपौलुसःतेषां मध्ये प्रस्थानम् अकरोत्।
34 किन्तु केचन जनाःतस्य समीपे आलम्ब्य विश्वासं कृतवन्त; तेषु अरेओपागीयः डायोनिसियस; दमारी नामिका महिला च अन्ये च तेषां सह आसन्।

अध्याय 18

1 तदनन्तरं पौलुसःएथेन्सतःप्रस्थाय कोरिन्थनगरम् आगतः।
2 अक्विला नामकं कञ्चित् यहूदीं दृष्टवान्, यःपोण्टस्-नगरे जात; सः अद्यैव इटलीदेशात् स्वपत्न्या प्रिस्किला-सहितः आगतः। (यतो हि क्लाउडियसः सर्वान् यहूदिनान् रोमतः प्रस्थातुम् आज्ञापितवान् आसीत्।) तेषां समीपम् आगतः।
3 सः समानशिल्पकारणात् तेषां समीपे स्थित्वा कार्यं करोति स्म, यतःतेषां व्यवसायेन ते तंबूनिर्मातारःआसन्।
4 सः प्रतिविश्रामदिने सभागृहे तर्कयति स्म, यहूदिनां ग्रीकान् च प्रत्यययति स्म।
5 यदा सिलासःतिमोथी च मकिदुनियादेशात् आगतौ तदा पौलुसः मनसि पीडितः सन् यहूदीनां समक्षं साक्ष्यं दत्तवान् यत् येशुः ख्रीष्टः अस्ति।
6 यदा ते आत्मनःविरोधं कृत्वा निन्दां कुर्वन्ति स्म, तदा सःस्ववस्त्रं कम्पयित्वा तान् अवदत्, युष्माकं रक्तं युष्माकं शिरसि भवतु। अहं शुद्धःअस्मि, अतःपरं अन्यजातीयानां समीपं गमिष्यामि।
7 ततः सः ततः प्रस्थाय युस्तस् नामकस्य कस्यचित् पुरुषस्य गृहं प्रविष्टवान्, यः ईश्वरस्य आराधकः आसीत्, यस्य गृहं सभागृहे कठिनतया सम्बद्धम् आसीत्।
8 सभागृहस्य प्रमुखः क्रिस्पसः सर्वैः गृहैः सह प्रभुं प्रति विश्वासं कृतवान्। कोरिन्थीयानां बहवः श्रवणं कृत्वा विश्वासं कृत्वा मज्जनं प्राप्तवन्तः।

9 ततः प्रभुः रात्रौ पौलुसं दर्शनेन उक्तवान्, " मा भयं कुरु, किन्तु वदतु, शान्तं मा कुरु।
10 अहं त्वया सह अस्मि, कश्चित् त्वां क्षतिं कर्तुं न प्रविशति, यतः अस्मिन् नगरे मम बहुजनाःसन्ति।
11 ततः सः एकवर्षं षड्मासान् च तत्रैव तेषां मध्ये परमेश् वरस् य वचनं उपदिशन् आसीत्।
12 गलियो अखायस्य उपनिदेशकः आसीत्, तदा यहूदिनः पौलुसस्य विरुद्धं एकमतेन विद्रोहं कृत्वा तं न्यायपीठं नीतवन्तः।
13 कथयति स्म, "अयं मनुष्यान् व्यवस्थाविरुद्धं ईश्वरं भजितुं प्रेरयति।"
14 यदा पौलुसः मुखं उद्घाटयितुं प्रवृत्तः आसीत् तदा गलिओ यहूदीभ्यः अवदत्, "हे यहूदिन; यदि अपराधस्य वा दुष्टस्य वा व्यभिचारस्य विषयः स्यात्, तर्हि अहं युष्मान् सहितुं कारणं इच्छामि।
15 किन्तु यदि शब्दानां नामानां च भवतःव्यवस्थायाःच प्रश्नःअस्ति तर्हि यूयं तत् अवलोकयन्तु। अहं हि तादृशविषयेषु न्यायाधीशः न भविष्यामि।
16 सःतान् न्यायपीठात् निष्कासितवान्।
17 ततः सर्वे यवनाः सभागृहस्य प्रमुखं सोस्टेनीस् इत्येतम् आदाय न्यायपीठस्य पुरतः ताडयन्ति स्म। गल्लियो च तानि कस्मिंश्चित् वस्तूनि न चिन्तयति स्म।
18 ततः परं पौलुसः तत्र किञ्चित्कालं यावत् स्थितवान्, ततः भ्रातृभ्यः विदां कृत्वा ततः सिरियादेशं प्रस्थानम् अकरोत्। कङ्क्रियानगरे शिरःच्छिन्नवान् यतःतस्य व्रतम् आसीत्।
19 सःइफिसुनगरम् आगत्य तत्र तान् त्यक्तवान्, किन्तु सः स्वयम् सभागृहं प्रविश्य यहूदीभिःसह वार्तालापं कृतवान्।
20 तेषां समीपे अधिककालं यावत् स्थातुम् इच्छन् सः न अङ्गीकृतवान्।
21 किन्तु तेभ्यःविदां कृतवान्, "यरुशलेमनगरे आगच्छन्तं पर्वं मया सर्वथा कर्तव्यम्, किन्तु परमेश्वरः इच्छति चेत् अहं पुनः युष्माकं समीपं गमिष्यामि। सःइफिसुतःप्रस्थानम् अकरोत्।
22 सः कैसरियानगरं गत्वा मण्डपं प्रणामं कृत्वा अन्ताकियानगरं गतः।
23 तत्र किञ्चित्कालं व्यतीत्य सःप्रस्थित; सर्वान् शिष्यान् बलं दत्त्वा गलाती-फ्रिगिया-देशं क्रमेण गतः।
24 अलेक्जेण्ड्रियानगरे जातः अपोलोस् नामकः कश्चित् यहूदिनः वाक्पटुःशास्त्रेषु पराक्रमी च इफिसुसनगरम् आगतः।
25 अयं मनुष्यःभगवतःमार्गे उपदिष्ट; स च योहनस्य मज्जनं ज्ञात्वा प्रभोःविषयान् प्रयत्नपूर्वकं वदति स्म, उपदिशति स्म च।
26 सःसभागृहे साहसेन वक्तुं प्रवृत्त; अक्विला प्रिस्किला च तं श्रुत्वा तं स्वसमीपं नीत्वा परमेश्वरस्य मार्गं अधिकतया व्याख्यातवन्तौ।
27 यदा सःअखायादेशं गन्तुम् इच्छति स्म, तदा भ्रातरःशिष्यान् तं ग्रहणं कर्तुं प्रार्थयन्तःलिखन्ति स्म।
28 यतो यीशुःख्रीष्टःइति शास्त्रेण प्रत्यय यहूदीयान् तत् च प्रत्ययेन प्रत्यययत्।

अध्याय 19

1 अपोलोसः कोरिन्थनगरे स्थित्वा पौलुसः ऊर्ध्वप्रदेशं गत्वा इफिसुनगरं गतः।
2 सः तान् अवदत् , "किं यूयं विश्वासं कृतवन्तः तदा पवित्रात्मानं प्राप्तवन्त? ते तम् अवदन्, "किमपि पवित्रात्मनःअस्ति वा इति वयं तावत् अपि न श्रुतवन्तः।"
3 ततः सः तान् अवदत् , "तर्हि यूयं किं मज्जितवन्त? ते अवदन्, "योहनस्य मज्जनपर्यन्तं।"
4 तदा पौलुसः अवदत्, "योहनः पश्चात्तापस्य मज्जनेन मज्जितवान् यत् ते तस्य पश्चात् आगमिष्यमाणे अर्थात् ख्रीष्टे येशुना विश्वासं कुर्वन्तु।
5 तत् श्रुत्वा ते प्रभो येशुनाम्ना मज्जनं प्राप्तवन्तः।
6 पौलुसः तेषां उपरि हस्तं स्थापयित्वा पवित्रात्मा तेषां उपरि आगतः। ते च अन्यभाषायां वदन्ति स्म, भविष्यद्वाणीं च कुर्वन्ति स्म।
7 सर्वे पुरुषाःप्रायःद्वादशवर्षीयाःआसन्।
8 सः सभागृहं गत्वा त्रयः मासाः यावत् साहसेन उक्तवान्, परमेश् वरस् य राज् यस् य विषये विवादं कुर्वन् प्रत्ययन् च।
9 किन्तु यदा विविधाः कठोरः भूत्वा विश्वासं न कृतवन्त; किन्तु जनसमूहस्य समक्षं तस्य विषये दुष्कृतं वदन्ति स्म, तदा सः तेभ्यः त्यक्त्वा शिष्यान् पृथक् कृत्वा नित्यं एकस्य टायरानस्य विद्यालये विवादं कुर्वन् आसीत्।
10 वर्षद्वयं यावत् एतत् अचलत्; तेन एशियादेशनिवासिनः सर्वे यहूदिनःयवनाःच प्रभुःयेशुना वचनं श्रुतवन्तः।
11 परमेश् वरःपौलुसस् य हस्तेन विशेषचमत् काराःअकरोत्।
12 तस्य शरीरात् रोगिणां रुमालानि वा एप्रोन् वा आनयन्ते स्म, तेभ्यःरोगाःनिर्गता; तेभ्यःदुष्टात्मानाःनिर्गताः।
13 ततः केचन भ्रमणशीलाः यहूदिनः भूतनिर्वाहकाः दुष्टात्मनाम् आहूय प्रभुः येशुनाम् आहूतवन्त; "वयं युष्मान् येशुना शपथं कुर्म; यस्य विषये पौलुसःप्रचारं करोति।"
14 एकस्य स्केवस्य यहूदीयहूदीयाः पुरोहितस्य च सप्त पुत्राः आसन्।
15 तदा दुष्टात्मा अवदत्, "अहं येशुं जानामि, पौलुसं च जानामि। किन्तु यूयं के?
16 यस्मिन् पुरुषे दुष्टात्मा आसीत् सः तेषां उपरि उत्प्लुत्य तान् अतिक्रान्तवान्, तेषां विरुद्धं च ते नग्नाः क्षतिग्रस्ताःच तस्मात् गृहात् बहिःपलायिताः।
17 इफिसुनगरे निवसन्तः सर्वे यहूदिनः यवनाः च एतत् ज्ञातवन्तः। तेषु सर्वेषु भयम् अभवत्, प्रभो येशुनाम् नाम् अस् ति।
18 तत्र बहवः विश्वासिनः आगत्य स्वीकृत्य स्वकर्माणि प्रदर्शयन्ति स्म।
19 तेषु बहवः कौतुककलाप्रवर्तकाः स्वपुस्तकानि एकत्र आनयन् सर्वेषां पुरतः दग्धवन्त; तेषां मूल्यं गणयित्वा पञ्चाशत् रजतसहस्राणि प्राप्नुवन्।
20 तथैव परमेश् वरस् य वचनं प्रबलतया वर्धयन् विजयी अभवत्।
21 एतेषां समापनानन्तरं पौलुसः मकिदुनिया-अखायादेशं गत्वा यरुशलेमनगरं गन्तुम् आकृष्टवान्, "तत्र गत्वा मया रोम-नगरं द्रष्टव्यम्।"
22 ततःसःमकिदुनियादेशं प्रेषितवान् तिमोथियुसःइरास्तःच। किन्तु सःस्वयमेव एशियादेशे एकं ऋतुकालं यावत् स्थितवान्।
23 तस्मिन् एव काले तत्मार्गे अल्पं हलचलं न जातम्।
24 दमेत्रियुसः नाम रजतकारः कश्चित् दीयनायाः कृते रजतस्य तीर्थानि निर्माय शिल्पिनां कृते अल्पं लाभं न प्राप्नोत्।
25 सःतान् समानव्यापारिभिःसह आहूय अवदत्, हे महोदया; यूयं जानन्ति यत् एतेन शिल्पेन अस्माकं धनं प्राप्यते।
26 अपि च यूयं पश्यन्ति शृण्वन्ति च यत् इफिसुनगरे एव न अपितु प्रायः सम्पूर्णे एशियादेशे अयं पौलुसः बहुजनं प्रत्यभिज्ञाय निवर्तितवान् यत् ते हस्तनिर्मिताःदेवाःन सन्ति।

27 यथा न केवलम् अस्माकं शिल्पं क्षीणं भवितुं संकटं प्राप्नोति। किन्तु महादेव्याः डायनायाः मन्दिरं अवहेलितं भवेत्, तस्याः भव्यतां च नष्टं भवेत्, यस्याः आराधनं सर्वं एशिया जगत् च करोति।
28 एतानि वचनं श्रुत्वा ते क्रुद्धाः सन्तः क्रन्दन्ति स्म, "इफिसीयानां डायना महती अस्ति।"
29 ततः सर्वं नगरं भ्रमेण पूरितम् अभवत्, पौलस्य यात्रासहचरौ मकिदुनियादेशीयौ गायस् अरिस्तार्खौ च गृहीत्वा ते एकमतेन नाट्यगृहं प्रविशन्ति स्म।
30 पौलुसः प्रजानां समीपं प्रविष्टुम् इच्छति स्म, तदा शिष्याः तं न अनुमन्यन्ते स्म।
31 एशियादेशस्य केचन प्रमुखाः तस्य मित्राणि तस्य समीपं प्रेषितवन्तःयत् सःनाट्यगृहे साहसं न करोतु।
32 ततः केचित् एकम्, केचित् अन्यत् क्रन्दन्ति स्म, यतः सभा भ्रमिता आसीत्। अधिकांशः न जानाति स्म यत् ते किमर्थं एकत्र आगताः।
33 ते सिकंदरं जनसमूहात् बहिः आकृष्य यहूदिनः तं अग्रे स्थापयन्ति स्म। अलेक्जेण्डरः हस्तेन संकेतं कृत्वा जनानां समक्षं स्वस्य रक्षणं कर्तुम् इच्छति स्म।
34 येशुः यहूदिनः इति ज्ञात्वा सर्वे घण्टाद्वयं यावत् एकस्वरेण उद्घोषयन्ति स्म, "इफिसीयानां डायना महान् अस्ति।"
35 तदा नगरपालः जनान् शान्तं कृत्वा अवदत्, हे इफिसुसवासिन; इफिसीनगरस्य नगरं बृहस्पतितः पतितायाः प्रतिमायाः च उपासकं कथं न जानाति ?
36 एतानि वचनानि वक्तुं न शक्यन्ते, तेन यूयं शान्ताः भवेयु; अप्रमादेन किमपि न कर्तव्यम्।
37 युष्माभिःएतान् जनान् अत्र नीताःये न कलीसियायाःलुटेरा; न च युष्माकं देवीनिन्दकाः।
38 अतःयदि देमेत्रियुसःतस्य शिल्पिनां च कस्यचित् विरुद्धं विवादः अस्ति तर्हि व्यवस्था मुक्तः अस्ति, तत्र प्रतिनिधीः सन्ति, ते परस्परं प्रशंसन्तु।
39 किन्तु यदि यूयं अन्यविषयेषु किमपि पृच्छन्ति तर्हि तत् विधिसभायां निर्णीतव्यम्।
40 अद्यत्वे कृतस्य कोलाहलस्य कारणं वयं प्रशंसितुं संकटं प्राप्नुम; यतःअस्माभिःएतस्य समागमस्य कारणं न ज्ञापयितुं शक्यते।
41 इत्युक्त्वा सःसभां विसर्जितवान्।

अध्याय 20

1 ततः कोलाहलस्य निवृत्तेः अनन्तरं पौलुसः शिष्यान् आहूय तान् आलिंग्य मकिदुनियादेशं गन्तुं प्रस्थितवान्।
2 तेषु प्रदेशेषु गत्वा तेभ्यः बहु उपदेशं दत्त्वा ग्रीकदेशम् आगतवान्।
3 तत्र मासत्रयं निवसति स्म। यदा सः सिरियादेशं गन्तुं प्रवृत्तः आसीत् तदा यहूदिनः तं प्रतीक्षन्ते स्म, तदा सः मकिदुनियादेशात् प्रत्यागन्तुं प्रवृत्तः।
4 तत्र तेन सह एशियादेशं प्रति बेरियादेशीयः सोपाटरः अगच्छत्। थिस्सलुनीकीयानां च अरिस्तार्खः सेकुन्दुः च; दर्बेनगरस्य गैयसः तिमोथी च; एशियायाःच तिकिकसःट्रोफिमसःच।
5 एते पुरतःगच्छन्तःत्रोआस्नगरे अस्माकं कृते स्थगितवन्तः।
6 अखमीरपिष्टदिनानां अनन्तरं वयं फिलिप्पीनगरात् प्रस्थाय पञ्चदिनेषु तेषां समीपं त्रोआनगरं गतवन्तः। यत्र वयं सप्तदिनानि निवसन्तः।
7 सप्ताहस्य प्रथमदिने यदा शिष्याःरोटिकां भङ्गयितुं समागताःतदा पौलुसः परेण दिने गन्तुं सज्जः सन् तेभ्यः प्रचारं कृतवान्। अर्धरात्रे यावत् च स्वस्य भाषणं कृतवान्।
8 तत्र ते सङ्गृहीताःऊर्ध्वकक्षे बहवःदीपाःआसन्।
9 युतुकसःनाम कश्चित् युवकःखिडक्यां निद्रां गत; पौलुसःचिरकालं यावत् प्रचारं कुर्वन् आसीत्, तदा सः निद्रायां निमग्नः भूत्वा तृतीयमञ्चात् पतित्वा मृतःउत्थापितः।
10 पौलुसःअवतीर्य तस्य उपरि पतित्वा तं आलिंग्य अवदत्, "भवतः कष्टं मा कुरुत। तस्य हि जीवनं तस्मिन् एव अस्ति।
11 ततः सः पुनः उपरि आगत्य रोटिकां भग्नाः भूत्वा भोजनं कृत्वा दीर्घकालं यावत् प्रभातपर्यन्तं वार्तालापं कृतवान्, तदा सः प्रस्थितवान्।
12 ते युवकं जीवितम् आनयन्ति स्म, किन्तु किञ्चित् सान्त्वना न प्राप्नुवन्।
13 ततःवयं पौलुसस्य ग्रहणं कर्तुम् इच्छन्तःअस्सोस्-नगरं गतवन्त; यतःसःपदाति-प्रवेशं कृत्वा एवम् नियुक्तवान्।
14 यदा सः अस्सोस्-नगरे अस्माभिः सह मिलितवान्, तदा वयं तं आदाय मितिलेन-नगरम् आगताः।
15 ततः परं परदिने चिओसस्य समीपं गतवन्तः। परदिने वयं सामोस्-नगरम् आगत्य ट्रोगिलियम्-नगरे स्थितवन्त; परदिने वयं मिलिटम् आगताः।
16 यतः पौलुसः एशियादेशे समयं न व्यतीतवान् इति कारणतः इफिसुनगरं गन्तुं निश्चितवान् यतःसःयदि सम्भवति तर्हि पेन्टेकोस्ट्-दिने यरुशलेमनगरे गन्तुं शीघ्रं कृतवान्।
17 सः मिलिततः इफिसुनगरं प्रेषयित्वा मण्डपस्य प्राचीनान् आहूतवान्।
18 ते तस्य समीपं गत्वा तान् अवदत् , "एशियादेशम् आगत्य प्रथमदिनात् आरभ्य अहं युष्माभिः सह सर्वेषु कालेषु कीदृशः अभवम्, तत् यूयं जानथ।
19 यहूदीनां शयनेन मयि ये प्रलोभनानि अभवन्, तेन सर्वविनयेन, बहुभिःअश्रुभि; प्रलोभनैःच भगवतःसेवा कृता।
20 अहं युष्माकं लाभप्रदं किमपि न रक्षितवान्, किन्तु युष्मान् प्रदर्श्य सार्वजनिकरूपेण गृहे गृहे च उपदिष्टवान्।
21 यहूदिनां यूनानीनां च समक्षं परमेश् वरस् य प्रति पश्चात्ताप; अस् माकं प्रभो येशुमसीहस् य प्रति विश् वासःच साक्ष्यं ददामि।
22 इदानीं पश्यत, अहं तत्र मयि यत् घटितं तत् न जानामि, आत्मायां बद्धःयरुशलेमनगरं गच्छामि।
23 केवलं पवित्रात्मा सर्वेषु नगरेषु साक्षी भवति यत् बन्धनानि दुःखानि च मम स्थास्यन्ति।
24 किन्तु एतेषु कश्चन अपि विषयःमां न प्रेरयति, मम प्राणान् अपि प्रियं न गणयामि, येन अहं परमेश् वरस् य अनुग्रहस्य सुसमाचारस्य साक्ष्यं दातुं प्रभो येशुना प्राप्तं सेवां च आनन्देन समाप्तुं शक्नोमि .
25 इदानीं पश्यत, अहं जानामि यत् यूयं सर्वे येषु अहं परमेश्वरस्य राज्यस्य प्रचारं कुर्वन् गत; ते मम मुखं पुनःन पश्यन्ति।
26 अतोऽहं युष्मान् अद्य साक्ष्यं गृह्णामि यत् अहं सर्वेषां रक्तात् शुद्धःअस्मि।
27 यतःपरमेश् वरस् य सर्वान् उपदेशान् युष् माकं समक्षं प्रवक्तुं अहं न परिहारितवान्।
28 अतःपरमेश् वरस् य मण् डलीयाःपोषणं कर्तुं पवित्रात्मानःयुष् माकं पर्यवेक्षकान् कृतवान् येषु मेषेषु सर्व्वेषु मेषेषु च सावधानाः भवन्तु।

29 अहं जानामि यत् मम गमनानन्तरं युष्माकं मध्ये दुखिताःवृकाः प्रविशन्ति, मेषसमूहं न द्दजन्ति।
30 युष्माकं स्वतः अपि मनुष्याः शिष्यान् आकर्षयितुं विकृतानि वदन्तःउत्तिष्ठन्ति।
31 अतःपश्यत, स्मर्यतां च यत् वर्षत्रयपर्यन्तं अहं प्रतिरात्रौ दिने च अश्रुभिःचेतावनीम् अददात्।
32 इदानीं भ्रातर; अहं युष्मान् परमेश् वरस् य अनुग्रहस्य वचनं च प्रशंसयामि, यत् युष् माकं उत् पन् नस् य सर्वेषां मध्ये उत्तराधिकारं दातुं समर्थःअस्ति।
33 मया कस्यचित् रजतस्य, सुवर्णस्य, वस्त्रस्य वा लोभःन कृतः।
34 आम्, यूयं स्वयमेव जानथ यत् एते हस्ताः मम आवश्यकतानां सेवां कृतवन्त; ये च मया सह आसन्।
35 मया युष्मान् सर्व्वं दर्शितं यत् युष्माभिः एतावत् परिश्रमेण दुर्बलानाम् आश्रयःकरणीय; प्रभुना येशुना उक्तं वचनं स्मर्तव्यं यत् सःउक्तवान् यत्, " प्राप्तेःअपेक्षया दानं अधिकं धन्यम्।"
36 इत्युक्त्वा सःसर्वैःसह जानुभ्यां प्रार्थितवान्।
37 ते सर्वे रोदितवन्तःपौलस्य कण्ठे पतित्वा तं चुम्बितवन्तः।
38 तेन तस्य मुखं न द्रष्टव्यमिति तस्य वचनस्य विषये सर्वाधिकं दुखितः। तेन सह तेन सह नावम् अगच्छत्।

अध्याय 21

1 ततः परं वयं तेभ्यः आगत्य कूपं गत्वा ऋजुमार्गेण कूसनगरं, परदिने रोड्सनगरं ततःपतरानगरं च आगताः।
2 फीनिक्सदेशं गच्छन्तीं पोतं प्राप्य वयं आरुह्य प्रस्थिताः।
3 वयं कुप्रस्-देशं ज्ञात्वा तम् वामभागे त्यक्त्वा सीरियादेशं गत्वा सोर-नगरे अवतरितवन्त; यतः तत्रैव पोतः तस्याः भारं अवतारयितव्यम् आसीत्।
4 शिष्यान् प्राप्य वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्त; ते पौलुसम् आत्मानेन उक्तवन्तःयत् सःयरुशलेमनगरं न गच्छेत्।
5 तानि दिनानि समाप्य वयं प्रस्थिताः मार्गं च गतवन्तः। ते सर्वे अस्मान् भार्यासन्ततिभिःसह यावत् नगरात् बहिःन गतवन्तःतावत् यावत् मार्गं नीतवन्त; वयं च तीरे जानुभ्यां न्यस्तःप्रार्थयामः।
6 वयं परस्परं विदां कृत्वा नौकाम् आरुह्य। ते च पुनः गृहं प्रत्यागतवन्तः।
7 वयं सोरदेशात् मार्गं समाप्य टोलेमायनगरं गत्वा भ्रातृभ्यः अभिवादनं कृत्वा एकस्मिन् दिने तेषां समीपे स्थितवन्तः।
8 परदिने वयं पौलुसस्य सङ्गठिनःप्रस्थाय कैसरियानगरं गतवन्त; ततः सप्तेषु अन्यतमस्य सुसमाचारप्रचारकस्य फिलिप्पुसस्य गृहं प्रविष्टवन्तः। तेन सह निवसति स्म।
9 तस्यैव पुरुषस्य चत्वारि कन्याःकुमारिकाःआसन्, ये भविष्यद्वाणीं कुर्वन्ति स्म।
10 तत्र वयं बहुदिनानि स्थितवन्त; तदा यहूदियादेशात् अगाबसः नामकःभविष्यद्वादिःअवतरत्।
11 यदा सःअस्माकं समीपम् आगत्य पौलुसस्य मेखलाम् आदाय स्वहस्तपादौ बद्ध्वा अवदत्, पवित्रात्मा एवम् वदति, यरुशलेमनगरस्य यहूदिनः एतादृशं मेखलाधारिणःपुरुषं बद्ध्वा तं समर्पयिष्यन्ति अन्यजातीयानां हस्ताः।
12 एतानि श्रुत्वा वयं तद्देशवासिनां च यरुशलेमनगरं न गन्तव्यं तं प्रार्थितवन्तौ।
13 तदा पौलुसःप्रत्युवाच, यूयं किं रोदितुम्, मम हृदयं भङ्गयितुं च प्रवृत्ता? यतः अहं न केवलं बद्धःभवितुम् उद्यतःअस्मि, अपितु प्रभुः येशुनाम्ना यरुशलेमनगरे मृत्यवे अपि सज्जःअस्मि।
14 यदा सःअनुनयम् अनिच्छत्, तदा वयं भगवतःइच्छां भवतु इति वदन्तःनिवृत्ताःअभवम।
15 ततःपरं वयं स्वयानानि आदाय यरुशलेमनगरं गतवन्तः।
16 कैसरियादेशस्य केचन शिष्याःअस्माभिःसह गत्वा कुप्रसदेशीयं म्रासोनं पुरातनं शिष्यम् आनयन्ति स्म, यस्य समीपे वयं निवासं कुर्मः।
17 यदा वयं यरुशलेमनगरं प्राप्तवन्तः तदा भ्रातरः अस्मान् हर्षेण स्वीकृतवन्तः।
18 परदिने पौलुसः अस्माभिः सह याकूबस्य समीपं गतः। सर्वे च वृद्धाःउपस्थिताःआसन्।
19 सःतान् अभिवादयन् ईश्वरःस्वसेवाया अन्यजातीयानां मध्ये यत् किमपि कृतवान् तत् विशेषतया अवदत्।
20 तत् श्रुत्वा ते भगवतःमहिमाम् अकुर्वन्, तम् अवदन्, हे भ्रात; कति सहस्राणि यहूदिनः विश्वासिनः सन्ति। ते च सर्वे व्यवस्थायाः उत्सुकाःसन्ति।
21 तेभ्यःभवद्भ्यःसूचितं यत् त्वं सर्वेभ्यःयहूदीनां मध्ये ये यहूदीजनाः सन्ति ते मूसां त्यक्तुं उपदिशसि यत् तेषां बालकानां खतना न कर्तव्या, रीतिरिवाजानां अनुसरणं न कर्तव्यम्।
२२ किम् अतः? जनसमूहः अवश्यमेव समागच्छेत्, यतः ते श्रोष्यन्ति यत् त्वं आगतः।"
23 अतःवयं यत् त्वां वदामःतत् कुरु, अस्माकं चत्वारःपुरुषाःसन्ति येषां प्रतिज्ञा अस्ति।
24 ते गृहीत्वा तेषां सह शुद्धिं कुरु, तेषां शिरः मुण्डनं कर्तुं च आक्षेपं कुरु, सर्वे ज्ञास्यन्ति यत् त्वां विषये यत् किमपि सूचितं तत् किमपि नास्ति। किन्तु त्वमपि क्रमेण चरसि, व्यवस्थां च पालयसि।
25 विश्वासिनां अन्यजातीयानां विषये वयं लिखितवन्तः निष्कर्षं च कृतवन्तःयत् ते मूर्तिमर्पितवस्तूनाम्, रक्तात्, गले गले व्यभिचारात् च आत्मानं रक्षन्ति।
26 ततःपौलुसःतान् पुरुषान् आदाय परदिने तेषां सह शुद्धिं कृत्वा मन्दिरं प्रविष्टवान्, शुद्धिदिनानां सिद्धेः बोधनाय, यावत् तेषां प्रत्येकस्य कृते बलिदानं न भवति।
27 सप्तदिनानां समाप्तेःप्रायेण एशियादेशीयाःयहूदिनःतं मन्दिरे तं दृष्ट्वा सर्वान् जनान् प्रेरयन्तःतस्य उपरि हस्तं निधाय।
28 हे इस्राएलीजना; साहाय्यं कुर्वन्तु, एषः एव मनुष्यः यः सर्वत्र प्रजानां, व्यवस्थाया; अस्य स्थानस्य च विरुद्धं सर्वत्र उपदिशति, ततः परं ग्रीकजनानाम् अपि मन्दिरं नीतवान्, पवित्रस्थानं च दूषितवान्।
29 (यतो हि तेन सह नगरे त्रोफिमुसःइफिसीदेशीयःदृष्ट; यःपौलुसः मन्दिरं नीतवान् इति मन्यन्ते स्म।)
30 सर्व्वं नगरं क्षुब्धं जातम्, जनाः एकत्र धावन्ति स्म, पौलं च गृहीत्वा मन्दिरात् बहिः आकृष्य तत्क्षणमेव द्वाराणि निरुद्धानि अभवन्।
31 यदा ते तं मारयितुं गच्छन्ति स्म, तदा सङ्घस्य प्रमुखाय समाचारः प्राप्तःयत् सर्वत्र यरुशलेमदेशःकोलाहलपूर्णःअस्ति।
32 ते सद्यः सैनिकान् सेनापतिं च गृहीत्वा तेषां समीपं गतवन्त; ते प्रधानसेनापतिं सैनिकान् च दृष्ट्वा पौलुसस्य ताडनं त्यक्तवन्तः।
33 ततः सनापतिः समीपं गत्वा तं गृहीत्वा शृङ्खलाद्वयेन बद्धुं आज्ञापितवान्। सःकोऽस्ति, किं च कृतवान् इति च अपृच्छत्।
34 जनसमूहे केचित् एकम्, केचित् अन्यं वचनं क्रन्दन्ति स्म, तदा सःकोलाहलस्य निश्चयं ज्ञातुं न शक्नोति स्म, तदा सःतं दुर्गं नेतुम् आज्ञापयति स्म।
35 स सोपानं समागत्य जनानां हिंसायाःकारणात् सैनिकैःसःवहति स्म।

36 यतःजनसमूहः“तस्य दूरं” इति क्रन्दन् अनुसृत्य अनुसृत्य गतः।
37 पौलुसः दुर्गं प्रति नेतुम् आसीत् तदा सःप्रधानसेनापतिं अवदत्, “किं अहं त्वां वक्तुं शक्नोमि? कःअवदत्, किं त्वं ग्रीकभाषां वक्तुं शक्नोषि?
38 किं न त्वं स मिस्रदेशीय; यः पूर्वकाले कोलाहलं कृत्वा चतुस्सहस्राणि घातकान् प्रान्तरे नीतवान्?
39 पौलुसः अवदत्, “अहं किलिकियादेशस्य तार्सुनगरस्य यहूदी, कश्चित् नगरस्य नागरिकः अस्मि, अहं भवन्तं प्रार्थयामि यत् अहं जनान् प्रति वक्तुं अनुमन्यताम्।
40 अनुज्ञापत्रं दत्त्वा पौलुसः सोपानस्थाने स्थित्वा जनान् हस्तेन इशारितवान्। यदा महता मौनम् अभवत् तदा सः तान् इब्रानीभाषायां अवदत्।

अध्याय 22

1 भ्रातरःपितरश्च यूयं मम रक्षणं शृणुत।
2 (ततःतेभ्यःइब्रानीभाषायां वचनं श्रुत्वा ते अधिकं मौनम् अकुर्वन्, सःअवदत्।
3 अहं खलु यहूदी अस्मि, यः किलिकियादेशस्य तार्सुनगरे जात; तथापि गमालिएलस्य चरणयोः अस्मिन् नगरे पालित; पितृणां नियमानुसारं शिक्षां दत्तवान्, तस्य विषये च उत्साहं कृतवान् ईश्वर, यथा यूयं सर्वे अद्य।
4 अहं स्त्रीपुरुषौ बद्ध्वा कारागारेषु प्रयच्छन् मृत्योः यावत् अत्याचारं कृतवान्।
5 यथा महापुरोहितःमम सर्व्वं प्राचीनानां सम्पत्तिं च साक्षयति, तेभ्यः अपि भ्रातृभ्यःपत्राणि प्राप्य दमिश्कं गत; तत्र बद्धान् यरुशलेमनगरं नीतुम्, येन ते दण्डं प्राप्नुयुः।
6 यदा अहं गच्छन् मध्याह्नसमये दमिश्कस्य समीपं गतः तदा सहसा स्वर्गात् मम परितःमहत् प्रकाशःप्रकाशितः।
7 अहं भूमौ पतित्वा एकं वाणीं श्रुतवान् यत्, “ शौल, शाऊल, त्वं किमर्थं मां पीडयसि?
8 अहं प्रत्युवाच, को त्वं भगवन्? सः मां अवदत्, “ अहं नासरतदेशीयःयेशु; यम् त्वं पीडयसि।”
9 ये मया सह आसन् ते खलु प्रकाशं दृष्ट्वा भीताःअभवन्; किन्तु ये मयि उक्तवान् तस्य वाणीं ते न श्रुतवन्तः।
10 अहं अवदम् किं करिष्यामि भगवन्? ततः परमेश् वरः मां अवदत् , उत्तिष्ठ दमिश्कं गच्छतु। तत्रैव ते सर्व्वकार्यं भवद्भ्यः कथयिष्यते।
11 यदा अहं तस्य ज्योतिः महिमाम् अशक्नोमि तदा मया सह स्थितानां हस्तेन नीतःसन् अहं दमिश्कं गतः।
12 एकः अनन्याहः नियमानुसारं भक्तः पुरुष; तत्र निवसतां सर्वेषां यहूदिनां विषये सुसमाचारःआसीत्।
13 मम समीपम् आगत्य स्थित्वा मां अवदत्, “शाऊल भ्राता, तव दृष्टिःगृहाण।” तस्मिन् एव समये अहं तं उपरि पश्यन् आसम्।
14 सः अवदत्, “अस्माकं पूर्वजानां परमेश्वरः त्वां चिनोति यत् त्वं तस्य इच्छां ज्ञात्वा तं न्याय्यं दृष्ट्वा तस्य मुखस्य वाणीं शृणोषि।
15 त्वया यत् दृष्टं श्रुतं च तस्य साक्षी सर्वेषां जनानां समक्षं भविष्यसि।
16 इदानीं त्वं किमर्थं विलम्बसे? उत्तिष्ठ, मज्जनं कुरु, भगवतःनाम आह्वयन् पापं प्रक्षाल्य।
17 यदा अहं यरुशलेमनगरं पुनः आगत्य मन्दिरे प्रार्थनां कुर्वन् आसीत् तदा अहं समाधिस्थःआसम्।
18 तं दृष्ट्वा मां कथयति स्म, “ त्वरय यरुशलेमतःशीघ्रं निर्गच्छ, यतः ते मम विषये भवतःसाक्ष्यं न गृह्णीयुः।”
19 अहं अवदम्, हे प्रभो, ते जानन्ति यत् अहं त्वयि विश्वासं कुर्वन्तः सर्वेषु सभागृहेषु कारागारं कृतवान्, ताडितवान् च।
20 यदा तव शहीदस्य स्टीफनस्य रक्तं प्रक्षिप्तं तदा अहम् अपि पार्श्वे स्थित्वा तस्य मृत्युं स्वीकृत्य तस्य वधकर्तृणां वस्त्रं रक्षितवान्।
21 सः मां अवदत्, “ गच्छ, अहं त्वां दूरतः अन्यजातीयानां समीपं प्रेषयिष्यामि।”
22 तेन तस्य वचनं श्रुत्वा ततःस्वरं उत्थाप्य अवदन्, “एतादृशं जनं पृथिव्याःदूरं कुरुत, यतःतस्य जीवनं न युक्तम्।”
23 क्रन्दन्तःवस्त्राणि विसृज्य वायुना रजःक्षिपन्ति स्म।
24 प्रधानसेनापतिः तं दुर्गं प्रति आनेतुं आज्ञापयत्, तं प्रहारेन परीक्षितुं आज्ञापितवान्। येन सः ज्ञास्यति यत् ते तस्य विरुद्धं किमर्थम् एवम् आक्रोशन्ति स्म।
25 ते तं पाशैःबद्ध्वा पौलुसःसमीपस्थं शतपतिं अवदत्, “किं यूयं रोमीयं अदण्डितं पुरुषं ताडयितुं न्याय्य?
26 तत् श्रुत्वा सनापतिः गत्वा प्रधानसेनापतिं कथितवान्, “यत् करोषि, तत् सावधानं कुरु, यतःएषःरोमनदेशीयःअस्ति।”
27 ततःप्रधानःसनापतिःआगत्य तम् अवदत्, “कथय, किं त्वं रोमी? सःअवदत्, आम्।
28 सनापतिः प्रत्युवाच, महता धनेन मया एतत् स्वतन्त्रता प्राप्ता। पौलुसःअवदत्, “अहं तु स्वतन्त्रःजातः।”
29 ततः सद्यः तस्य परीक्षां कर्तुं प्रस्थिता; सनापतिः अपि रोमी इति ज्ञात्वा तं बद्धवान् इति कारणतःभीतःअभवत्।
30 परेण दिने यिहूदीनां यस्मात् कारणात् तस्य आरोपः ज्ञायते, तस्मात् सः तं स्वसमूहात् मुक्तवान्, मुख्ययाजकान् तेषां सर्वान् परिषदान् च उपस्थिताः भवितुम् आज्ञापयित्वा पौलं अवतारयित्वा तेषां समक्षं स्थापितवान्।

अध्याय 23

1 पौलुसः सङ्घं पश्यन् अवदत्, हे भ्रातर; अहम् अद्यपर्यन्तं परमेश्वरस्य समक्षं सद्विवेकेन जीवितवान्।
2 महापुरोहितःअनन्याहःतस्य मुखं प्रहारं कर्तुं तस्य समीपे स्थितान् आज्ञापयत्।
3 तदा पौलुसःतम् अवदत् , हे शुक्लप्राचीरं ईश्वरःत्वां प्रहारयिष्यति, यतः त्वं व्यवस्थानुसारं मम न्यायं कर्तुं उपविशसि, व्यवस्थाविरुद्धं प्रहारं कर्तुं च आज्ञापयसि?
4 तत्र स्थिताः जनाः अवदन्, “किं त्वं परमेश्वरस्य महापुरोहितं निन्दसि?
5 तदा पौलुसः अवदत्, हे भ्रातर; अहं न जानामि यत् सः महायाजकःआसीत्।
6 पौलुसः एकभागः सदुकीयः अन्ये च फरीसीः इति ज्ञात्वा सभायां आक्रोशितवान् हे भ्रातर; अहं फरीसी, फरीसीपुत्रः अस्मि, मृतानां आशायाःपुनरुत्थानस्य च विषये अहं आहूतःप्रश्ने ।
7 ततः परं सः एवम् उक्त्वा फरीसीनां सदुकीनां च मध्ये विवादः उत्पन्न; ततःजनसमूहःविभक्तःअभवत्।
8 सदुकीयः कथयन्ति यत् पुनरुत्थानं नास्ति, न दूत; न आत्मा, किन्तु फरीसिनःउभयम् अपि स्वीकुर्वन्ति।
9 ततःपरं महान् आक्रोशःउत्पन्न; तदा फरीसीनां शास्त्रज्ञाःउत्थाय विवादं कृतवन्त; “अस्मिन् मनुष्ये वयं किमपि दुष्टं न प्राप्नुम; किन्तु यदि कश्चित् आत्मा वा स्वर्गदूतःवा तस्मै उक्तवान् तर्हि वयं युद्धं न कुर्मःभगवान।

10 यदा महती विवादःजातःतदा सेनापतिःपौलुसस्य खण्डखण्डं न कर्षति इति भयभीतः सैनिकान् अधः गत्वा तेषां मध्ये तं बलात् गृहीत्वा दुर्गं प्रति आनेतुं आज्ञापितवान्।
11 तदनन्तररात्रौ प्रभुःतस्य समीपे स्थित्वा अवदत्, हे पौलुस, हर्षं कुरु, यतःत्वं यरुशलेमनगरे यथा मम विषये साक्ष्यं दत्तवान्, तथैव रोमनगरे अपि साक्ष्यं दातव्यम्।
12 प्रहरणसमये केचन यहूदिनः समागत्य शापं बद्धवन्त; यावत् पौलुसःन हन्ति तावत् न खादिष्यामःन पिबिष्यामः।
13 ते चत्वारिंशत् अधिकाःआसन् ये एतत् षड्यंत्रं कृतवन्तः।
14 ते मुख्ययाजकान् प्राचीनान् च समीपं गत्वा अवदन्, "वयं महता शापेन बद्धाः स्मः यत् यावत् पौलुसः न हन्ति तावत् वयं किमपि न खादिष्यामः।"
15 अतः यूयं सङ्घेन सह मुख्यसेनापतिं श्वः तं युष्माकं समीपं आनयतु इति सूचयथ, यथा यूयं तस्य विषये किमपि अधिकं सम्यक् पृच्छसि, वयं वा सःकदापि समीपं गतःवा तं मारयितुं सज्जाः स्मः।
16 पौलस्य भगिन्याः पुत्रः तेषां शयनं श्रुत्वा सः दुर्गं प्रविश्य पौलुसम् अवदत्।
17 तदा पौलुसः शतसेनापतिषु एकं आहूय अवदत्, "अयं युवकं प्रधानसेनापतिसमीपं आनय, यतःतस्य किमपि वक्तव्यं वर्तते।"
18 ततः सः तं गृहीत्वा प्रधानसेनापतिं समीपं नीत्वा अवदत्, "बन्दी पौलुसः मां स्वसमीपं आहूय मां प्रार्थितवान् यत् एतत् युवकं भवतः समीपं आनयतु, यस्य भवतःकिमपि वक्तव्यं वर्तते।
19 ततः सनापतिः तं हस्तं गृहीत्वा एकान्तं गत्वा तं पृष्टवान्, "किं त्वया मां कथयितव्यम्?
20 ततः सः अवदत्, "यहूदिनः त्वां इच्छितुं सहमताः यत् त्वं श्वः पौलं परिषदे अवतारयसि, यथा ते तस्य विषये किमपि सम्यक् पृच्छन्ति।
21 किन्तु त्वं तान् न प्रयच्छ, यतः तेषां चत्वारिंशत् अधिकाः जनाः तस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति, ये शपथं बद्धवन्तः यत् ते यावत् तं न हन्ति तावत् न खादिष्यन्ति न पिबन्ति, अधुना ते सज्जाः सन्ति। त्वत्तः प्रतिज्ञां अन्विष्यन्।
22 ततः प्रधानसैनिकः तं युवकं त्यक्त्वा तं आज्ञापयत्, पश्य त्वं कस्मैचित् कथयतु यत् त्वया एतानि मम समक्षं कथितानि।
23 ततः सः शतपतिद्वयम् आहुय कथितवान्, "रात्रेः तृतीये घण्टायां कैसरियानगरं गन्तुं द्विशतं सैनिका; दशषष्टि अश्ववाहका; द्विशतं शूलधारिणःच सज्जं कुरु।
24 तेभ्यः पशवः प्रयच्छन्तु येन ते पौलुसः आरुह्य राज्यपालस्य फेलिक्सस्य समीपं सुरक्षिततया आनयन्ति।
25 सःएवं पत्रं लिखितवान्।
26 क्लाउडियस् लिसियासः उत्तमराज्यपालं फेलिक्सं अभिवादनं प्रेषयति।
27 अयं मनुष्यः यहूदिनः गृहीत; तेषां वधः भवितुम् अर्हति स्म, ततः अहं सेनायाःसह आगत्य तं रोमी इति ज्ञात्वा तं उद्धारितवान्।
28 यदा अहं ज्ञातुमिच्छामि यत् ते तस्य उपरि आरोपं कृतवन्त; तदा अहं तं तेषां परिषदे बहिःआनयम्।
29 मया तेषां नियमप्रश्नेषु अभियोगः कृत; किन्तु तस्य मृत्योः बन्धनयोग्यःकिमपि आरोपःनास्ति।
30 यहूदिनः कथं तस्य पुरुषस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति इति कथितं तदा अहं तत्क्षणमेव त्वां समीपं प्रेषयित्वा तस्य आरोपकान् अपि आज्ञां दत्तवान् यत् ते तस्य विरुद्धं यत् किमपि अस्ति तत् भवतः पुरतः वक्तुम्। Farewell।
31 ततःपरं सैनिकाःपौलुसं गृहीत्वा रात्रौ अन्तिपात्रिस्नगरं नीतवन्तः।
32 परेण दिने ते अश्ववाहनान् तेन सह गन्तुं त्यक्त्वा दुर्गं प्रति प्रत्यागतवन्तः।
33 ते कैसरियानगरम् आगत्य राज्यपालाय पत्रं प्रयच्छन् पौलुसम् अपि तस्य समक्षं समर्प्य।
34 राज्यपालःपत्रं पठित्वा सःपृष्टवान् यत् सःकःप्रदेशःअस्ति। यदा सःकिलिकियादेशीयःइति ज्ञातवान्;
35 अहं त्वां श्रोष्यामि इति सः अवदत्, यदा तव अभियोजकाः अपि आगमिष्यन्ति। सः तं हेरोदस्य न्यायशालायां स्थापयितुं आज्ञापितवान्।

अध्याय 24

1 पञ्चदिनानन्तरं महापुरोहितः अनन्याहः प्राचीनैः सह तर्तुलुसनाम्ना कथनेन सह अवतरत्, यःपौलुसस्य विरुद्धं राज्यपालं ज्ञापयति स्म।
2 यदा सः आहूतः तदा तर्तुलुसः तं आरोपयितुं प्रवृत्त; त्वया वयं महतीं शान्ततां प्राप्नुम; तव प्रयोजनेन अस्य राष्ट्रस्य कृते अतीव योग्यानि कर्माणि क्रियन्ते।
3 वयं तत् सर्वदा, सर्वत्र च, परम आर्यःफेलिक्स; सर्वकृतज्ञतापूर्वकं स्वीकुर्मः।
4 तथापि अहं भवतःकृते अधिकं क्लान्तःन भवेयम्, तथापि भवतः दयायाःविषये कतिपयानि वचनानि अस्मान् शृणोतु इति प्रार्थयामि।
5 यतो वयं तं व्याधिग्रस्तं, विश्वे सर्व्वयहूदीनां मध्ये विद्रोहप्रवर्तकं, नासरीनसम्प्रदायस्य च दलनायकं च प्राप्नुमः।
6 सः मन्दिरं अपवित्रं कर्तुं गत; वयं तम् आदाय अस्माकं नियमानुसारं न्यायं कर्तुम् इच्छन्तःआसम्।
7 किन्तु प्रधानसेनापतिः लिसिया अस्मान् आगत्य महता हिंसायाम् अस्माकं हस्तात् तं हृतवान्।
8 तस्य अभियोजकान् त्वां समीपं आगन्तुं आज्ञापयन्, यस्य विषये वयं तस्य उपरि आरोपं कुर्म; तस्य विषये कस्य विषये ज्ञानं कर्तुं शक्नुथ।
9 यहूदिनःअपि एतानि एवम् इति वदन् अङ्गीकृतवन्तः।
10 ततः पौलुसः राज्यपालः तं वक्तुं संकेतं कृत्वा अवदत्, "यतो हि अहं जानामि यत् त्वं बहुवर्षेभ्यः अस्य राष्ट्रस्य न्यायाधीशः असि, तस्मात् अहं स्वस्य कृते अधिकं हर्षेण उत्तरं ददामि।
11 यतः त्वं अवगच्छसि यत् अहं यरुशलेमनगरं आराधनार्थं गतः ततःपरं द्वादशदिनानि एव सन्ति।
12 ते मां मन्दिरे केनचित् सह विवादं कुर्वन्, न च जनान् उत्थापयन्, न सभागृहेषु, नगरे वा न दृष्टवन्तः।
13 ये च माम् अभियोगं कुर्वन्ति, तानि अपि ते परीक्षितुं न शक्नुवन्ति।
14 अहं भवद्भ्यःएतत् स्वीकुर्वन् अस्मि यत् ते यथा पाषण्डं वदन्ति, तथैव अहं मम पूर्वजानां परमेश्वरं भजयामि, व्यवस्थायां भविष्यद्वादिषु च यत् किमपि लिखितं तत् सर्वं विश्वास्य।
15 परमेश् वरस् य प्रति आशां भवन्तु, यत् ते स्वयम् अपि अनुमन्यन्ते यत् मृतानां पुनरुत् थानं भवेयु; धार्मिकाणाम् अधर्मीणां च।
16 अत्रैव परमेश्वरस्य मनुष्येषु च सदा अध्यमन्यभावः स्यात्मनः।
17 बहुवर्षेभ्यः अनन्तरं अहं स्वराष्ट्राय भिक्षां बलिदानं च आनेतुं आगतः।
18 तदा एशियादेशीयाःकेचन यहूदिनःमां मन्दिरे शुद्धं दृष्टवन्त; न तु जनसमूहेन, न कोलाहलेन।

19 के भवद्भ्यः पुरतः अत्र भूत्वा आक्षेपं कर्तुं अर्हन्ति स्म, यदि तेषां मम विरुद्धं कर्तव्यं स्यात्।
20 अथ वा एताः अत्र वदन्तु, यदि अहं परिषदः पुरतः स्थित्वा मयि किमपि दुष्कृतं लब्धवन्तः।
21 यद्यथाऽयं वाणी तेषां मध्ये स्थित्वा क्रन्दितवान्, "मृतानां पुनरुत्थानं स्पृशन् अहम् अद्य भवद्भिः प्रशंसितः अस्मि।"
22 तदा फेलिक्सः एतानि श्रुत्वा तस्य मार्गस्य सम्यक् ज्ञानं प्राप्य तानि स्थगयित्वा अवदत्, "यदा मुख्यसेनापतिः लुसिया अवतरति तदा अहं भवतः विषयं ज्ञास्यामि।
23 ततः सः एकं शतपतिं पौलुसस्य रक्षणं कर्तुं, तस्य स्वतन्त्रतां च आज्ञापयत्, तस्य कस्यचित् परिचितस्य सेवां कर्तुं वा तस्य समीपं आगन्तुं वा न निषिद्धं करोतु।
24 कतिपयदिनानन्तरं यदा फेलिक्सः स्वपत्न्या द्रुसिल्लाया सह आगत; तदा सः पौलुसम् आहूय ख्रीष्टे विश्वासस्य विषये तं श्रुतवान्।
25 यदा सः धर्मस्य, संयमस्य, आगमिष्यमाणस्य न्यायस्य च विषये विचारं कुर्वन् फेलिक्सः कम्पितः सन् प्रत्युवाच, "अस्मिन् काले गच्छतु। यदा मम अनुकूलः ऋतुः भविष्यति तदा अहं त्वां आह्वयिष्यामि।
26 सः आशां कृतवान् यत् पौलुसः तस्मै धनं प्राप्नुयात्, येन सः तं मुक्तं कर्तुं शक्नोति।
27 किन्तु वर्षद्वयानन्तरं पोर्कियस् फेस्तसः फेलिक्सस्य कक्षं प्रति आगत; ततः फेलिक्सः यहूदीनां कृते आनन्दं दातुम् इच्छन् पौलुसं बद्धं त्यक्तवान्।

अध्याय 25

1 फेस्तसः प्रान्ते आगत्य त्रिदिनानन्तरं कैसरियातः यरुशलेमनगरं गतः।
2 तदा महापुरोहितः यहूदीप्रमुखश्च पौलुसस्य विषये तं प्रार्थयत्।
3 सः तं हन्तुं मार्गे प्रतीक्षमाणः यरुशलेमनगरं प्रेषयितुं तस्य विरुद्धं अनुग्रहं याचते स्म।
4 किन्तु फेस्तसः प्रत्युवाच, पौलुसः कैसरियानगरे स्थास्यति, सः स्वयम् अचिरेण तत्र प्रस्थास्यति।
5 तेन युष्माकं मध्ये ये समर्थाः सन्ति, ते मया सह अवतीर्य अस्य पुरुषस्य उपरि आरोपं कुर्वन्तु, यदि तस्य किमपि दुष्टं भवति।
6 तेषु दशदिनाधिकं स्थित्वा कैसरियादेशं गतः। परदिने न्यायपीठे उपविश्य पौलुसम् आनेतुं आज्ञापितवान्।
7 ततः सः आगत्य यरुशलेमतः अवतरन्तः यहूदिनः परितः स्थित्वा पौलुसस्य विरुद्धं बहूनि कष्टानि आक्रोशं कृतवन्त; यत् ते प्रमाणितुं न शक्तवन्तः।
8 तदा सः स्वयमेव प्रत्युवाच, "यहूदीनां नियमस्य विरुद्धं, न मन्दिरस्य, न च कैसरस्य विरुद्धं, मया किमपि अपराधः कृतः।
9 किन्तु फेस्तसः यहूदिनां प्रीतिं कर्तुम् इच्छन् पौलुसम् अवदत्, "किं त्वं यरुशलेमनगरं गत्वा तत्र मम पुरतः एतेषां विषये न्यायं कर्तुं इच्छसि?
10 तदा पौलुसः अवदत्, "अहं कैसरस्य न्यायपीठे तिष्ठामि यत्र मम न्यायः कर्तव्यः।
11 यदि अहं अपराधी अस्मि, मृत्योः योग्यं वा किमपि कृतवान्, तर्हि अहं न मृतुं न अङ्गीकुर्वन्, किन्तु यदि एतेषु कश्चन अपि आरोपः न भवति, तर्हि कोऽपि मां तेभ्यः समर्पयितुं न शक्नोति। अहं कैसरं प्रति आह्वानं करोमि।
12 ततः फेस्तसः सभासदं सम्भाष्य प्रत्युवाच, "किं त्वया कैसरस्य समक्षं याचना कृता? त्वं कैसरस्य समीपं गमिष्यसि।
13 कतिपयदिनानन्तरं राजा अग्रिपा बर्निका च फेस्तं अभिवादयितुं कैसरियानगरं गतवन्तौ।
14 तत्र बहुदिनानि स्थित्वा फेस्तसः पौलुसस्य विषयं राज्ञे कथितवान्, "एकः पुरुषः फेलिक्सेन बन्धने त्यक्तः अस्ति।
15 यदा अहं यरुशलेमनगरे आसम्, तदा मुख्ययाजकाः यहूदिनां प्राचीनाः च तस्य विरुद्धं न्यायं कर्तुम् इच्छन्तः मां अवदन्।
16 यस्मै अहं प्रत्युवाच, "अभियुक्तस्य अभियोगिनां सम्मुखं सम्मुखं कृत्वा तस्य विरुद्धं कृतस्य अपराधस्य विषये स्वस्य उत्तरं दातुं अनुज्ञापत्रं प्राप्तुं पूर्वं कस्यचित् मृत्योः अनुमतिः रोमनानां न भवति।
17 अतः ते अत्र आगत्य परेण दिने विलम्बं विना अहं न्यायपीठे उपविश्य तं पुरुषं बहिः आनेतुं आज्ञापितवान्।
18 तेषां विरुद्धं यदा आरोपकाः उत्तिष्ठन्ति स्म, तदा ते मया मन्यमानं किमपि आरोपं न आनयन्ति स्म।
19 किन्तु पौलुसः मृतस्य एकस्य येशुस्य विषये च तस्य विरुद्धं स्वस्य अन्धविश्वासस्य विषये केचन प्रश्नाः आसन्।
20 अहं तादृशप्रश्नानां विषये शङ्कितः सन् तं पृष्टवान् यत् सः यरुशलेमनगरं गत्वा तत्र एतेषां विषयेषु न्यायाधीशः भविष्यति वा।
21 किन्तु पौलुसः अगस्तस्य श्रवणार्थं आहूय आज्ञापितवान् यत् यावत् अहं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत् तं रक्षितुं।
22 अग्रिप्पा फेस्तम् अवदत्, "अहम् अपि तस्य पुरुषस्य श्रोतुम् इच्छामि।" श्वः शृणोषि इति सः अवदत्।
23 परेण दिने अग्रिपा बर्नीकश्च महता धूमधामेन आगत्य नगरस्य प्रमुखसेनापतिभिः नगरस्य प्रमुखैः च सह श्रवणस्थानं प्रविष्टौ, तदा फेस्तस्य आज्ञानुसारं पौलुसः बहिः आनीतः।
24 फेस्तः अवदत्, "अग्रिप्पा राजा अस्माभिः सह ये जनाः अत्र सन्ति, ते एतत् पुरुषं पश्यन्ति, यस्य विषये यरुशलेमनगरे अत्र च सर्वैः यहूदीजनैः मया सह व्यवहारः कृतः अधिकं जीवन्तु।
25 किन्तु यदा मया ज्ञातं यत् सः मृत्युयोग्यं किमपि न कृतवान्, सः स्वयमेव अगस्तस्य समीपं याचनां कृतवान्, तदा अहं तं प्रेषयितुं निश्चितवान्।
26 तस्य विषये मम प्रभुं प्रति लिखितुं निश्चितं किमपि नास्ति। अतः मया तं भवतः पुरतः विशेषतया च भवतः पुरतः आनयत्, हे अग्रिपराज, यत् परीक्ष्य मम किमपि लेखनं भवतु।
27 यतः बन्दिनः प्रेषयितुं तस्य विरुद्धं कृतानां अपराधानां बोधनं न कृत्वा अयुक्तं दृश्यते।

अध्याय 26

1 तदा अग्रिपा पौलुसम् अवदत्, "भवतः स्वस्य कृते वक्तुं अनुमतिः अस्ति। ततः पौलुसः हस्तं प्रसार्य स्वस्य कृते उत्तरं दत्तवान्।
2 अग्रिप्पा राजा अहं सुखी इति मन्ये यतः अहम् अद्य भवतः पुरतः यहूदीनां विरुद्धं यत् किमपि आरोपितं तत् सर्वं स्पृशन् स्वस्य कृते उत्तरं दास्यामि।
3 यतो हि अहं त्वां यहूदीनां मध्ये सर्वेषु आचारेषु प्रश्नेषु च निपुणः इति जानामि, अतः अहं त्वां प्रार्थयामि यत् धैर्यपूर्वकं मां शृणोतु।
4 मम यौवनात् आरभ्य यरुशलेमनगरे मम स्वजातीयानां मध्ये यत् जीवनं प्रथमं आसीत्, तत् सर्वे यहूदिनः जानन्ति।
5 यदि ते साक्ष्यं दास्यन्ति तर्हि ते मां प्रारम्भादेव जानन्ति स्म यत् अहं फरीसी इति अस्माकं धर्मस्य अत्यन्तं क्लिष्टतमस्य सम्प्रदायस्य अनुसरणं कृत्वा जीवामि।
6 अधुना परमेश् वरः अस् माकं पितृभ् यः प्रतिज्ञायाः आशायाः कारणात् अहं तिष्ठामि, न्यायाधीशः च अस् ति।

7 अस्माकं द्वादशगोत्राः तत्क्षणमेव दिवारात्रौ परमेश्वरस्य सेवां कुर्वन्तः आगमिष्यामः इति आशां कुर्वन्ति। यस्मात् आशायाः कारणात् अग्रिप्पा राजा अहं यहूदीनां आरोपितःअस्मि।
8 ईश्वरः मृतान् पुनरुत्थापयति इति युष्माकं किमर्थम् अविश्वसनीयं मन्यते?
9 अहं मनसि मनसि चिन्तितवान् यत् मया नासरतनगरस्य येशुनाम्नःविरुद्धं बहुविधं कर्तव्यम्।
10 अहं यरुशलेमनगरे अपि एतत् कृतवान्, मुख्ययाजकानाम् अधिकारं प्राप्य बहवः पवित्रजनाः कारागारे निरुद्धवन्तः। यदा तेषां वधःअभवत् तदा अहं तेषां विरुद्धं स्वरं दत्तवान्।
11 अहं तान् सर्वेषु सभागृहेषु बहुधा दण्डं दत्त्वा निन्दां कर्तुं बाध्यः अभवम्। अहं तान् प्रति उन्मत्तः सन् विदेशीयनगराणि यावत् तान् पीडितवान्।
12 तदा अहं मुख्ययाजकानाम् अधिकारेण आज्ञां च दत्त्वा दमिश्कं गतवान्।
13 मध्याह्ने राजन् मया मार्गे स्वर्गाद् प्रकाशः सूर्यस्य तेजः उपरि मयि मया सह गच्छन्तं च परितःप्रकाशमानं दृष्टम्।
14 यदा वयं सर्वे पृथिव्यां पतितवन्तः तदा अहं हिब्रूभाषायां कथयन्तं वाणीं श्रुतवान्, " शौल, शाऊल, त्वं किमर्थं मां पीडयसि? भवतःकृते चुभनानां विरुद्धं पादप्रहारःकठिनःअस्ति।
15 अहं च अवदम्, भवान् कोऽसि प्रभो? सःअवदत्, " अहं येशुः यम् त्वं पीडयसि।"
16 किन्तु तव पादयोः उत्तिष्ठ, यतः अहं त्वां एतदर्थं त्वां सेवकं साक्षिणं च कर्तुं प्रकटितःअस्मि यत् त्वया दृष्टं येषु विषयेषु च अहं त्वां प्रकटयिष्यामि।
17 ये प्रजाभ्यः अन्यजातीयेभ्यः च त्वां मोचयामि, येषां समीपं अहं त्वां प्रेषयामि।
18 तेषां नेत्राणि उद्घाट्य अन्धकारात् प्रकाशं प्रति शैतानस्य सामर्थ्यात् परमेश् वरं प्रति च प्रेषयतु, येन ते मयि विश्वासेन पवित्रतां प्राप्तानां मध्ये पापक्षमा, उत्तराधिकारं च प्राप्नुयुः।
19 तदनन्तरं हे राजा अग्रिप, स्वर्गदृष्टेःआज्ञां न कृतवान्।
20 किन्तु प्रथमं दमिश्कस्य यरुशलेमनगरस्य च यहूदियादेशस्य सर्वेषु प्रदेशेषु, ततःपरं अन्यजातीयेभ्यःच ज्ञातवान् यत् ते पश्चात्तापं कृत्वा परमेश्वरस्य समीपं गत्वा पश्चात्तापस्य योग्यानि कार्याणि कुर्वन्तु।
21 एतेभ्यःकारणेभ्यःयहूदिनःमां मन्दिरे गृहीत्वा मां हन्तुं प्रवृत्ताः।
22 अतः परमेश् वरस् य साहाय्यम् अस् ति, अद्यपर्यन्तं लघु-महानयोःसाक्ष्यं वदामि, यत् भविष्यद्वादिभिःमोशेन च यत् आगमिष् यति, तदतिरिक्तं अन्यत् किमपि न वदन् अस्मि।
23 ख्रीष्टः दुःखं प्राप्नुयात्, सः प्रथमः मृतात् पुनरुत्थाय प्रजाभ्यः अन्यजातीयेभ्यःच प्रकाशं प्रदर्शयतु।
24 तदा स इत्युक्त्वा फेस्तः उच्चैः उक्तवान्, "पौल, त्वं विचलितः असि। बहु विद्या त्वां उन्मत्तं करोति।
25 किन्तु सः अवदत्, "अहम् उन्मत्तः नास्मि, परमेश् वर फेस्तस्; किन्तु सत्यस्य धीमतायाःच वचनं वदतु।
26 यतःराजा एतानि वस्तूनि जानाति, तस्य पुरतः अहं स्वतन्त्रतया वदामि, यतः अहं निश्चयं करोमि यत् एतेषु कश्चन अपि विषयः तस्मात् न निगूढःअस्ति। यतःएतत् कार्यं कोणे न कृतम्।
27 अग्रिप्पा राजा, किं त्वं भविष्यद्वादिषु विश्वासं करोषि? अहं जानामि यत् त्वं विश्वासं करोषि।
28 अग्रिपा पौलुसम् अवदत् , "प्रायेण त्वं मां ख्रीष्टीयः इति प्रत्यभिज्ञायसि।"
29 पौलुसःअवदत्, "अहं परमेश् वरं इच् छामि यत् न केवलं त्वम् अपि तु अद्य माम् शृण्वन् सर्वे अपि एतान् बन्धनान् विहाय प्रायः मम सदृशाःभवेयुः।
30 इत्युक्त्वा राजा, राज्यपाल; बर्नीस; तेषां सह उपविष्टाः च उत्थितः।
31 ततःपरं गत्वा ते परस्परं कथयन्ति स्म, "अयं मनुष्यःमृत्युयोग्यं बन्धनयोग्यं वा किमपि न करोति।"
32 अग्रिप्पा फेस्तसं अवदत्, "यदि सःकैसरस्य समक्षं आवेदनं न कृतवान् स्यात् तर्हि सःमुक्तःस्यात्।"

अध्याय 27

1 यदा वयं इटलीदेशं गन्तुं निश्चयं कृतवन्तः तदा ते पौलं अन्येषां बन्दीनां च अगस्टसस्य दलस्य शतपतिस्य जुलियसनामकस्य हस्ते समर्पितवन्तः।
2 अद्रामितीयम-नौकायां प्रविश्य वयं एशिया-देशस्य समुद्रतटेषु गन्तुं प्रवृत्ताः। एकः अरिस्तार्खः थिस्सलोनिकीनगरस्य मकिदुनियादेशीयःअस्माभिःसह आसीत्।
3 परदिने वयं सिदोननगरं स्पृष्टवन्तः। जुलियस् पौलुसः शिष्टतया प्रार्थयित्वा स्वमित्राणां समीपं गत्वा स्वतन्त्रतां दत्तवान्।
4 ततःप्रस्थाय वयं कुप्रसस्य अधःगतवन्तःयतःवायुःविरुद्धःआसीत्।
5 वयं किलिकिया-पम्फिलिया-समुद्रयोः उपरि गत्वा लुसिया-नगरस्य मायरा-नगरम् आगताः।
6 तत्र शतपतिः अलेक्जेण्ड्रियादेशस्य एकं पोतं इटलीदेशं गच्छन्तं दृष्टवान्। सःअस्मान् तत्र स्थापयति स्म।
7 यदा वयं बहुदिनानि मन्दं मन्दं गत्वा क्निडसस्य समीपं दुर्लभाः आसन्, वायुः अस्मान् न अनुमन्यते स्म, तदा वयं क्रेतस्य अधः सल्मोनस्य समीपं गतवन्तः।
8 ततः कठिनतया गत्वा एकं स्थानं प्राप्तवान् यत् सुन्दरं आश्रयस्थानम् इति कथ्यते। यस्य समीपे लसेया नगरम् आसीत्।
9 यदा बहुकालःव्यतीत; नौकायानं च भयङ्करं जातम्, यतःइदानीं उपवासःगतःआसीत्, तदा पौलुसःतान् उपदिष्टवान्।
10 तेन तान् अवदत् , हे महोदया; अहं पश्यामि यत् एषा यात्रा न केवलं भारस्य, पोतस्य च, अपितु अस्माकं प्राणानां अपि क्षतिं बहु क्षतिं च प्राप्स्यति।
11 तथापि पौलुसेन उक्तं वचनात् अधिकं शतपतिःनावस्य स्वामीं स्वामिनं च विश्वासं कृतवान्।
12 यतो हि आश्रयःशिशिरस्य कृते योग्यःनासीत्, तस्मात् अधिकाः जनाःततःअपि प्रस्थातुम् उपदिशन्ति स्म, यदि ते केनचित् प्रकारेण फीनीकनगरं तत्र च शिशिरं कर्तुं शक्नुवन्ति। यत् क्रेतेदेशस्य आश्रयस्थानम् अस्ति, दक्षिणपश्चिमे वायव्यदिशि च स्थितम् अस्ति।
13 यदा दक्षिणवायुः मन्दं प्रवहति स्म, तदा ते मुक्ताः प्रयोजनं प्राप्तवन्तःइति मत्वा क्रेते समीपं गतवन्तः।
14 किन्तु अचिरेण अनन्तरं तस्य विरुद्धं युरोक्लिडोन् इति वायुः उत्पन्नः।
15 यदा पोता आहृत्य वायुना सहितुं न शक्नोति स्म, तदा वयं तां चालयितुं त्यक्तवन्तः।
16 क्लाउडा इति कस्यचित् द्वीपस्य अधः धावन्तः अस्माकं नावयानेन आगन्तुं बहु कार्यम् आसीत्।
17 तानि आदाय पोतस्य अधः बन्धनं कृत्वा सहायकानि प्रयुञ्जते स्म। ते च प्राणवालुकासु पतन्ति इति भयात् पालं प्रहारं कृत्वा एवम् आहताः।

18 वयम् अतिशयेन व्याघ्रेण व्याघ्रिताः सन्तः परदिने ते नावं लघुकृतवन्तः।
19 तृतीये दिने वयं स्वहस्तेन पोतस्य उपकरणानि बहिः निष्कासितवन्तः।
20 यदा बहुदिनानि सूर्यःनक्षत्राणि च न प्रादुर्भूता; अस्माकं उपरि कोऽपि लघुःतूफानःन आगतवान्, तदा अस्माकं उद्धारःभविष्यति इति सर्वा आशा अपहृता।
21 किन्तु चिरकालात् परं पौलुसः तेषां मध्ये स्थित्वा अवदत्, हे महोदया; यूयं मम वचनं श्रुत्वा क्रेतदेशात् न मुक्ताः भवेयु; एतत् हानिं हानिं च प्राप्नुथ।
22 अधुना अहं युष्मान् प्रार्थयामि यत् भवन्तः प्रसन्नाः भवेयु; यतः युष्माकं मध्ये कस्यचित् प्राणस्य हानिःन भविष्यति, किन्तु नावस्य हानिःन भविष्यति।
23 अद्य रात्रौ मम समीपे ईश्वरस्य दूतः स्थित; यस्य अहं सेवां करोमि।
24 कथयन्, हे पौलुस, मा भयम्; त्वं कैसरस्य समक्षं आनीतव्य; पश्य, ईश्वरःत्वां सर्वान् त्वया सह नौकायानं दत्तवान्।
25 अतः हे भो; हर्षं कुरुत, यतः अहं ईश्वरं विश्वसिमि यत् यथा कथितं तथा भविष्यति।
26 तथापि वयं कस्मिंश्चित् द्वीपे निक्षिप्ताःभवेयुः।
27 यदा वयं अद्रियादेशे उपरि अधः च वाह्यमानाः आसन् तदा चतुर्दशमीरात्रौ प्रायः अर्धरात्रे नावकाः कस्मिंश्चित् देशस्य समीपं गतवन्तःइति मन्यन्ते स्म।
28 ध्वनयन्तः विंशतिपादं प्राप्य तत् किञ्चित् दूरं गत्वा पुनः ध्वनिं कृत्वा पञ्चदश पादं प्राप्नुवन्।
29 अथ वयं शिलासु पतिष्यामः इति भयभीता; ते चत्वारि लंगराः पृष्ठतःबहिःक्षिप्य दिवसं कामयन्ते स्म।
30 यदा नावया: नावात् बहिः पलायितुं प्रवृत्ताः आसन्, तदा ते नावं समुद्रे अवतारयन्त; अग्रे नावात् लंगरं क्षिपन्ति इव वर्णेन।
31 पौलुसः शतसेनापतिं सैनिकान् च अवदत्, "यदि एते पोते न तिष्ठन्ति, तर्हि युष्माकं मोक्षं न प्राप्नुथ।"
32 ततःसैनिकाःनौकायाःपाशान् छित्त्वा तां पतितवन्तः।
33 दिनागमनसमये पौलुसःसर्वान् भोजनं ग्रहीतुं प्रार्थितवान्, "अद्य चतुर्दशदिवसःअस्ति यदा यूयं किमपि न गृहीतवन्तः।
34 अतोऽहं भवन्तं प्रार्थयामि यत् भवन्तःकिञ्चित् मांसं गृह्णन्तु, यतः एतत् युष्माकं स्वास्थ्याय, यतः युष्माकं कस्यचित् शिरसि केशाः अपि न पतन्ति।
35 इत्युक्त्वा सः रोटिकां गृहीत्वा सर्वेषां सम्मुखे ईश्वरं धन्यवादं दत्तवान्, तत् भग्नं कृत्वा खादितुम् आरब्धवान्।
36 तदा ते सर्वे प्रसन्नाःभूत्वा किञ्चित् भोजनं च गृहीतवन्तः।
37 वयं च द्वौ शतं षोडश प्राणाःपोते आस्मः।
38 पर्याप्तं खादित्वा ते नावं लघु कृत्वा गोधूमं समुद्रे निक्षिपन्ति स्म।
39 अपराह्णे ते भूमिं न जानन्ति स्म, किन्तु ते कस्मिंश्चित् तटयुक्तं सरोवरम् आविष्कृतवन्त; यस्मिन् यदि सम्भवति तर्हि नावं प्रविष्टुं मन्यन्ते स्म।
40 ते लंगरम् आदाय समुद्रे समीप्य पतवारपट्टिकां मुक्त्वा मुख्यपालं वायुपर्यन्तं उत्थाप्य तीरं प्रति प्रस्थितवन्तः।
41 यत्र समुद्रद्वयं मिलति तत्र पतित्वा ते नावम् अवतरन्ति स्म। अग्रभागः च दृढतया अटत्, अचलः च अभवत्, परन्तु पृष्ठभागः तरङ्गहिंसया भग्नःआसीत्।
42 तेषु कश्चित् तरन् बहिः न पलायितव्य; तदर्थं सैनिकानाम् उपदेशःआसीत् यत् ते बन्दीनां वधं कुर्वन्तु।
43 किन्तु शतसेनापतिः पौलस्य उद्धारं कर्तुम् इच्छन् तान् स्वप्रयोजनात् रक्षितवान्। तरितुं शक्नुवन्तःप्रथमं समुद्रे क्षिप्य भूमिं गच्छन्तु इति आज्ञां दत्तवान्।
44 शेषाः केचन फलकेषु, केचन नावस्य भग्नखण्डेषु। तथा च ते सर्वे सुरक्षिताःभूमौ पलायिताः।

अध्याय 28

1 यदा ते पलायिताःतदा ते ज्ञातवन्तःयत् सःद्वीपःमेलिता इति।
2 बर्बराः जनाः अस्मान् अल्पं दयालुतां कृतवन्त; यतः ते अधुना वर्षायाःशीतस्य च कारणात् अग्निं प्रज्वाल्य अस्मान् प्रत्येकं स्वागतं कृतवन्तः।
3 पौलुसःयष्टिपुटं सङ्गृह्य अग्नौ निक्षिप्य तप्तात् सर्पःनिर्गत्य तस्य हस्ते बद्धवान्।
4 बर्बराः तस्य हस्ते विषपशुं लम्बमानं दृष्ट्वा परस्परं अवदन्, न संशयः अयं मनुष्यः घातकः अस्ति, यः समुद्रात् पलायितः अपि प्रतिशोधःजीवितुं न शक्नोति।
5 सःपशूम् अग्नौ क्षोभयित्वा किमपि हानिं न अनुभवति स्म।
6 किन्तु ते तस्य प्रफुल्लितस्य सहसा मृतःपतितःवा पश्यन्त; किन्तु बहुकालं दृष्ट्वा तस्य किमपि हानिं न दृष्टवन्त; ते मनः परिवर्त्य सः देवःइति अवदन्।
7 तस्मिन् एव भागे द्वीपस्य प्रधानपुरुषस्य सम्पत्तिः आसीत्, यस्य नाम पुब्लियसःआसीत्। यःअस्मान् प्रतिगृह्य त्रयःदिवसाःशिष्टतया निवसति स्म।
8 पब्लियसस्य पिता ज्वरःरक्तस्रावःच रोगी आसीत्, तस्य समीपं पौलुसः प्रविश्य प्रार्थ्य तस्य उपरि हस्तौ स्थापयित्वा तं स्वस्थं कृतवान्।
9 ततःपरं द्वीपे रोगिणःअन्ये अपि आगत्य स्वस्थतां प्राप्तवन्तः।
10 सः अस्मान् अपि बहुभिः सम्मानैः आदरं कृतवान्; यदा वयं गच्छामःतदा ते अस्मान् आवश्यकानि वस्तूनि भारयन्ति स्म।
11 मासत्रयानन्तरं वयं अलेक्जेण्ड्रियादेशस्य नावेन प्रस्थितवन्त; या द्वीपे शिशिरं व्यतीतवती, यस्य चिह्नं कास्टोर, पोलुक्स च आसीत्।
12 सिराकुसनगरे अवतरन्तःवयं तत्र त्रिदिनानि स्थितवन्तः।
13 ततःवयं कम्पासम् आदाय रेगियमं गतवन्त; ततःपरं दक्षिणवायुः प्रवहति स्म, परदिने पुतेओलीनगरं प्राप्तवन्तः।
14 तत्र वयं भ्रातरं प्राप्य सप्तदिनानि तेषां समीपे स्थातुं इष्टाः अभवम, अतःवयं रोमं प्रति गतवन्तः।
15 ततःपरं भ्रातरःअस्माकं विषये श्रुत्वा अप्पियो मञ्चं यावत्, त्रीणि मधुशालाःच यावत् अस्मान् मिलितुं आगतवन्त; पौलुसः तान् दृष्ट्वा परमेश्वरं धन्यवादं दत्त्वा साहसं कृतवान्।
16 यदा वयं रोमनगरम् आगताः तदा सेनापतिः बन्दिनः रक्षकसेनापतिं हस्ते समर्पितवान्, किन्तु पौलुसः तस्य रक्षकेन सैनिकेन सह एकान्ते निवासं कर्तुं अनुमतिं दत्तवान्।
17 ततःत्रयःदिवसाःअनन्तरं पौलुसःयहूदीनां प्रमुखान् आहूय तान् अवदत् , "भ्रातर; यद्यपि मया अस्माकं पूर्वजानां जनानां विरुद्धं किमपि न कृतं , तथापि अहं यरुशलेमतःबन्दीरूपेण रोमीनां हस्ते समर्पितः।
18 ते मां परीक्ष्य मां विमोचयितुम् इच्छन्ति स्म, यतः मयि मृत्योः कारणं नासीत्।
19 यदा यहूदिनःतस्य विरुद्धं वदन्ति स्म तदा अहं कैसरस्य समीपं याचनां कर्तुं बाध्यःअभवम्। न तु मया मम राष्ट्रस्य आरोपःकर्तव्यः इति।

20 अतःअहं युष्मान् द्रष्टुं भवद्भिःसह वार्तालापं कर्तुं च आहूतवान्
यतःइस्राएलस्य आशायाःकारणात् अहम् एतया शृङ्खलायाःबद्धः
अस्मि।
21 ते तम् अवदन्, "यहूदियादेशात् त्वां विषये पत्राणि न प्राप्तवन्त;
ये भ्रातरःआगताःकश्चित् भवतःविषये किमपि दुष्कृतं वा वचनं वा
न कृतवान्।
22 किन्तु वयं तव मतं श्रोतुमिच्छामःयतःसर्वत्र एतस्य सम्प्रदायस्य
विषये वयं जानीमः।
23 तस्य दिनं निरूपित्वा तस्य निवस्त्रे बहवः जनाः आगताः।
तेभ्यःपरमेश् वरस् य राज् यस् य विषये साक्ष्यं दत्तवान्, मूसास् य
नियमाद् भविष्यद्वादिभिः च प्राततः सायं यावत् येशुविषये तान्
अनुनयितवान्।
24 केचन उक्तं वचनं विश्वासं कृतवन्त; केचित् न विश्वासं
कृतवन्तः।
25 पौलुसः एकवचनं उक्त्वा, "यशायाहभविष्यद्वादिना पवित्रात्मानः
अस्माकं पूर्वजान् साधु उक्तवान्।
26 "अस्य प्रजानां समीपं गत्वा कथयतु, श्रुत्वा यूयं श्रोष्यन्ति, न
अवगमिष्यन्ति। दृष्ट्वा यूयं द्रक्ष्यथ, न च ज्ञास्यथ।
27 अस्य जनानां हृदयं स्थूलं भवति, तेषां कर्णाःश्रवणं जडा; तेषां
नेत्राणि च निमीलितानि सन्ति। मा भूत् ते नेत्रेण पश्यन्ति, कर्णैः
शृण्वन्ति, हृदयेन च अवगच्छन्ति, परिवर्तनं न करिष्यन्ति, अहं च
तान् चिकित्सां करिष्यामि।
28 अतः युष्माकं ज्ञातव्यं यत् परमेश् वरस् य उद्धारः
अन्यजातीयानां कृते प्रेषितःअस्ति, ते च तत् श्रोष्यन्ति।
29 तस्य वचनं वदन् यहूदिनःप्रस्थिता; परस्परं च महतीं विमर्शं
कृतवन्तः।
30 पौलुसः पूर्णवर्षद्वयं स्वस्य भाडेगृहे निवसन् सर्वान् स्वसमीपं
आगतान् गृह्णाति स्म।
31 परमेश् वरस् य राज् यस् य प्रचारं कुर्वन् प्रभो येशुमसीहस् य
विषयान् च सर्वविश् वासेन उपदिशन्, कश् चित् तं न निषिद्धवान्।